

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

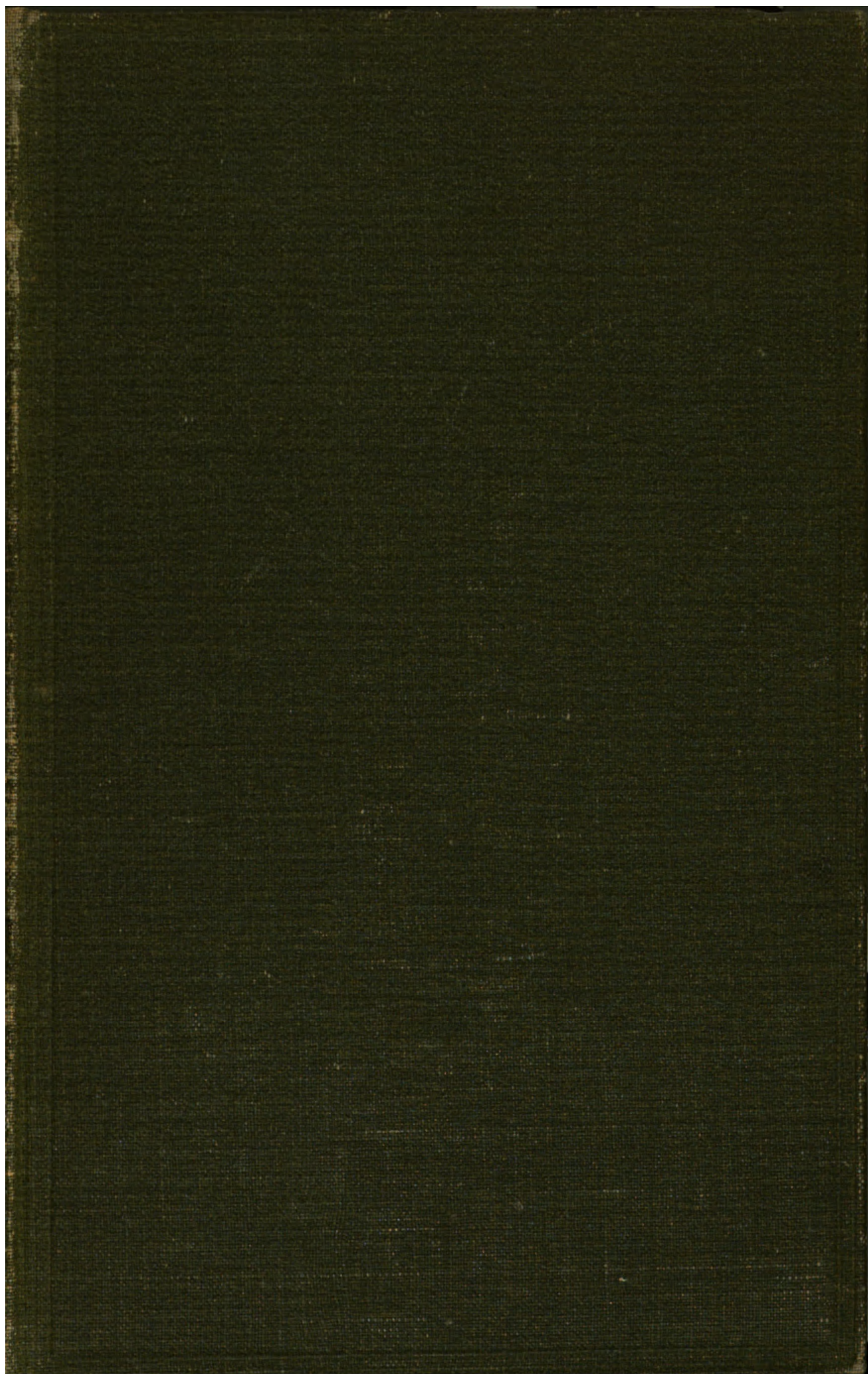
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

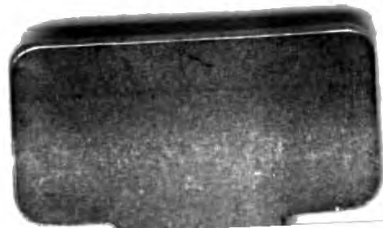

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

S.R.D. G.R.D.

S. A. Cooke
Ch. Ch.

From Dr. Sanday
1919

71/76

ORIENTAL INSTITUTE
LIBRARY

OXFORD UNIVERSITY

12. 0. 0

v. 1

3039799715

**THE
SAMARITAN LITURGY**

**EDITED BY
A. E. COWLEY**

IN TWO VOLUMES

VOL. I

**OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS**

1909

14 JAN 1971

HENRY FROWDE, M.A.
PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD
LONDON, EDINBURGH, NEW YORK
TORONTO AND MELBOURNE

ويقال يشتج علي السبت الذي قبل حدش השביעי من قول المرحوم
الشيخ اسماعيل ابن بدر الرمحي رحمه الله عليه امين

f. 53 טובך תקריב בו קרבן תשבחן בלב נמיל • לאלהים אל אמונה: חילה
דשם עדרתו ישראל • על כל העמים עליונה: ואסגלון במשמר קדוש זה
היום הגדיל • דו בעלמה כדמות הגנה: טובי מי יהיה בו עקד סגד פני
הרגזים בית אל • הר הנחלה והשכינה: דארשים מיהוה אן יוליכון בטב
שביל • עד יקדמו על אהליו מועדיה בעדנה: ועל יומה רבה יום צומה
דעל כל הימים לו אבדיל • אשר הו יום אחר בשנה: אה טובי תהבה
דעתיד לנפשו צפין מציל • מכל החטאות וסדר העונה: וטובי מי יבז
השובה בזה הזמן ובכל יומם וליל • לפני מן בלבו ונפשו יתחננה: בנביא
הנאמן הסגיל • אשר נורו¹ דנע:

מפוק: ועל חתמת מטר רחמיו עליך יוריד: ויקבל צלותך ובעותך מראשה
ועד עקבה: וכל אויב ושנא מפניך ישמיד: ויתן לך הארץ הטובה הזאת
ומה לגוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד: עיני יהוה אלהיך
בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה ותמא

ברוך יהוה وبعد דלק מליפוט עלי לילה חדה מפוק السبت الذي قبل
حدش השביעי ללאמ ננה בן מרקה رضي الله وנו

f. 53^b שלחו בשלם • אה עדת עבראי: מן צלות אזל שלם • היא צלות קמאי:
מימרה על הלב • כמטר לקחי: אוצר מלי חכמה • טובי מי לו בעי: יקבל
אלה מני בדילך • מדרשי ופנעי: יתעבר עליך מועדיך • ואתה בהדי זהוי:
אניב למימר ואמר • אדכר לקמאי:

جواب ولا تنשי عكباي وتما

נור פניו 5 0¹

לא יזערים¹ • במעזרים • מחצית השקל קדשתי • עד יתנרף • כל הנגף • וכן
 הקצף • ויסתכך • וימכך • בלא רכך • הענן מטלתי • כן יטלל • ויחמל • ויחל •
 מן עלוידך • כל דבביך • איביך • ויסבל כל רגזתי • ומאה שנה • בכשרנה •
 ממנה • תעבד • כל מועד • בזבד • זוהי ואשמחתי • ולית אורכת • דן מימרת •
 אלא אותירת • עד ימתק • וידלֶבֶך • הלב בו ויחזק • במימרה דיסדתי • והב
 על סדרי • דאנה סדורי • יפשטו עדרי • בזה המימר • כי לשני מתקצר •
 בכל מימר • כי פינחס אני ומפינחס נופתי • [עליו הרצון • מן יהוה
 אדון • ובראותו יקבצון • על המקום • דלו מקום • וישים לך שלום • לישראל
 סדר עדתי • לו יעזר • בזה הדר • באהרן ואלעזר • והפוקיד איתמר • ומי
 למניפה עצר • ודמע כל הבשר • דאמר לו וזכרתי • יברכך • ויפרך • וירבך •
 ויצילך • מן דבבך • וירֹחֵ לך • מן צררתי² •] תנים יומה • בשדכמה •
 וכן שלמה • | תעשו • בששו • ורגשו • מועדיה בחדבתי :

f. 50

מפֹּק: מרן יקבל צלואתכון • אה עם סגולה וקדש • ויעני בעואתכון •
 ומכל ארצם לוכון ינפֶשׂ; וישמע קלין דצבעתכון • וידיק עליכון ממעון
 הקדש: ולא ינף יתכון • והרצון לוכון יחדש: ולא יטרף יתכון • וירֹחֵ
 לכם מכל חבש: ומאה שנה תסבו מסבותיכון • ואתון בשמח וברגש: כמה
 אמר בכתבכון • מחצית השקל בשקל הקדש:

جوابه יתהלל אלהים وتمامه

לעלם תסתגוד ולעלם תשתבח وتمامه ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليשראל عادة امين

f. 50^b

وهذا قطف الحلقه בשבת הזוכיר בצלות צהרים³ وهو كما يأتي

ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

יהוה אלה רחמן ורתאה: סלח לעמך ישראל דפרקת وتمامה

[⁴ ויסקו מן הטבעת פי קדישה ואה רבה وتمامה וילבו קבלו וכי

בשם ושמע ישראל وبقية الصلاة كالعادة והסגודות שלשה

الاوله כי תשא את ראש בני ישראל وتمامה

ופניתי אליכם وتمامה וזכרתי להם وتمامה

יברכך وتمامה

ויחתמו הצלות كما אתקדם בשבתות לא غير בשם יהוה יכולה ישתבח ונו"⁴

¹ L 14 יזערים, O 5 יערה.

² L 8, 14 om. O 5 ins. heading هذه التلات

³ O 5 ins. بیوت من قطع ابدهم بن یسمعل بن یסף المرچي رحمة وנו"

בשבתה بعد الشحو

⁴ O 5 ins.

הודנים : אהיה אשר אהיה • השקף מן קדש כל מעונים : בעמל עבדך
 משה • דמע הנאמנים : חתמו צלותיכון • אה מן אנה חנים : ואמרו כהלכון
 פס¹ אחד • וזכרתי להם ברית ראישונים :

הסגודות ששה :

الأول والثانية وكرتلي لهم برتت הראישונים . . . אני יהוה : *يكرر مرتين*
 الثالثة آلهة الحקים והמשפטים . . . ביד משה : f. 48

الرابعة وكرتلي יהוה וישמרך . . . וישם לך שלום :
 الخامسة أدني יהוה אן ראיִת ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הנאמן
 משה עבדך וזכהנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס
 ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . .
 את כל הארץ :

السادسة أدني יהוה אן ראיִת ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונך
 משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן
 אמן אהיה אשר אהיה מרי תתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני
 יהוה :

ויתמר יהוה אל רחום וחנן *ثقيل*² ויתמר מן מימר אדונך הכהן
 חגדול פינחס רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן :

אתפני • בפני • אל קדש מכוני • ואשתבי • וארבי • ואפרש כפִי : לאל
 העני אתי ביום צרתי : דצערני • מן חסרני • ומלל לשני • | על כן אודי • f. 49
 במאודי • לרהִוֵה עמדי : בדרך אשר הלכתי : ושם לי מדע • במדע • עד
 אדע • יחדאותו • ותמידותו • ופרידותו : ואנה האזינה לאמיתי : כי אני
 דרוש • פניך פרוש • בעקב ובראש • מימרים • הדירים • סדירים : ברן מימר
 דאמרתי : קמי • סדר עמי • דעמד עמי • לאל משבח • בצלו באצבע • לארכה
 ולרחבה : על כן בכבודות צללתי : ולאִי • עלִי • בלבבי • אזכר • במדכר •
 בכל ככר : ואסיר אפן מרכבתי : 'בכבודות • ותהללות • ורוממות • מועדיה •
 רברביה • ריאמיה : דאגלת מן נסתרתני : על יד משה • המושיע • דמן מין
 חמשי • דעל ידו • הורדו • ואתעברו : דבקשט אלפנה מביארתי : מן תרחם •
 ומפתרם • ומניאנם • בזהות • ואשמחות • זה שבת הצמות : דיתמר בו
 וזכרתי : | וכי תשא • במשא • בנשא • ישראל • עם האל • בלא אליל : לפקד
 פקדתי : עד יתנו • בחסד וחנו • כל כרנו • העבדים • על הפקדים • בלא
 מדים : לכפר כל אשמתי : כל תרומה • מתריאמה • עצומה • לקדש • כל
 קדש • מתפרש : לשמר משמרתני : עשרים גרה • במגירה • העתירה • העורים •

¹ פסם 05

² ויבך הכהן L 14

439 צלות שבת צמות הסכות:

* ويقال بعد ذلك دران הא איקר רב: ומרקה אתהו יהוה פעל
כל עלמה: ואחד הו יהוה הנכבד¹:

* ويقال يشتبه من قول سيدنا هكهن هجدول هرب ادونن ايشع
رصون يهوه عليو وسليحتو امين²

מרה דאלהותה ונו"³

רב אלה ותמא

f. 42 וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים * وهو هذا
יתגלג קראה דקרא ונו"⁴

وبعدهم יתרבי כלها صح وبعده قطف הזכאים وهو هذا
ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

f. 43 وبعد ذلك يبدو القطف من آلهة הדברים علي هذا الوضع
באו ורשו את הארץ ונו"

f. 46^b ויתמר יתהלל ותמא وسط ויתמר מן אתהו דבריד עלמת הנصف الثاني
ויתמר דבור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

שבתות הצמותים • רֹחַ ושדכנים: כי ישראל בהם • ברב הששונים: ולמה
אתקרי צמות • אניבו אה נבונים: זה יתודע בתורה • קדש כל אלפנים:
שבת צמות הפסח • דבו אצטמתו שנים: אחים בטור אלהים • לעשות

f. 47 הסימנים: | זה שבת צמות הסכות • אשר בו היו מזדמנים: שלשה בהר
ההר • צדיקים נאמנים: מובא זה השבת • בזהו ופרקנים: עקב כהנה אלעזר •
דגלניו לעלם מתמנים: מכן בו השמח גדול • לאבות והבנים: לדורות
עלמה • לנו כל השנים: בחדש השביעי • יעשו אתו אמנים: וישמחו
במובאו • מה בו מזדמנים: זה שבתה מה טבו • גלניו יתרנים: מבסר
במקדום חדש השביעי • דלו ארבע עקובאן רביאנים: והשמיני עצרת • דבו
הקרבנים: המוסף עשרה • ועלת התמיד שנים: יהונו כהלון מברכין עליכון •
מן נערים חקינים: מכם וכל נשים • בכל המכונים: שבת מברך עליכון •
אה עמה ותנים: יומה מאה שנה • בחסד אה זימונים: ויתלי יהוה

f. 47^b מנוכון • כל רגז ונגפנים: | ויכפר לכם כל חטא • וכל אשמים ועונים: וכן
ישמר חייכם כלכם • מן אנה מזדמנים: ומאה שנה תעשו אתו • בשמח
ושדכנים: אמרו אהיה אשר אהיה • אה יהוב המתנים: הסיר מעלינו •
ממשלת הסנים: אהיה אשר אהיה • דמעשיו רביאנים: הציל אתנו • מידי

¹ L 14 om.

² L 8 om.

³ As above, p. 108.

⁴ L 8 om.

כהניכם: בהפסח ושלש רגלים • ביום מקדשכם: והמצות והסכות •
 בכל מושבתיכם: והמתעשה בהם • תחת קרבניכם: ויצטמת חדותה •
 וביום שמחותיכם: אלה תעשו ליהוה • במועדיכם:

צִוְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • בחסיד מצוֹתָה: חקים ומשפטים ותורות • ומועדיכם

קדישותה: | מתבנים בשבעת • על בנין קשיטותה: כי הו מאום חדש • f. 4r

יזמה ולילותה: וימלאו שבעת • ושבעת ימי גנתה: ושבעת המועדים •

ושבעת שבתותה: ושבעה חדשים • ושבעה שבעותה: זה היום שבת

גדול • דאתקרי בו צמותה: בו יצטמתו זימונים • בגלל פקידותה: ונתנו

איש כופר נפשו • ותעצר מגיפותה: נודי לו תמיד • על זאת מתנותה:

קהלך ישראל היום • ידרשו ישועתך: הן תשקף ממעונך • ותזכר בריתך:

עם הזכאים אשר • ארצו לאלהותך: והלכו אחריו • ושמרו תורותך:

רחם זרעם • ושים להם בריתך: בעמל עבדך הצדיק • ונאמנך וכן

ביתך: וטובך אה ישראל • הן תטיב שובתך: מנה יקום היום • החל

תת פחדך ויראתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בציאתך:

רצון ורחמים • וברכה זה היום: לשמורי תורת משה • הנבי העצום: דצעם

על הר סיני • מצלי וקעום: בין ידי אלה • המלך הרחום: עד אנדה

לנו תורה • מתגלי בה כל כלום: מאומות יריאנו • כל נבון וכל הכום:

וכל חכמה וכל דעה • לשמורה תקום: וישא יהוה פניו אליך • וישם

לך שלום:¹

שבתה דצמותה • בו ישראל יזכר: ונשא הפקדים • ונתנו איש כופר: f. 4r^b

נפשו ליהוה • זה יתנו כל העבר: על הפקדים • וכן פקיד ביד איתמר:

וכן פקדי העדה • מאתם² מאת כבר: ואלף ושבע מאות • לפדיון

עמו במדבר: זכרון ואזכרה • את בריתי לכן אמר: לבני ישראל •

ויהי באשמרת הבקר: וישקף יהוה בעמוד אש • וענן ויאסר: את

הדבבים • וישראל קרא אז ישר: משה את השירה • ליהוה דאמר:

אנכי יהוה • אלהיך אשר: זכרתי את בריתי • והארץ אזכר: אלה

החקים והמשפטים • וחתמת המימר: את אשר עשה • זכר תזכר:

תנים יזמה אה עמה • הא שמורי הדרך: דרך יהוה אלהים • ואתקומם

במהלך: דרכי התורה • ולא תהיה דמך: ושמר מה צוֹך • וצא מן יומי

החשך: עד בטובו יחנך • ויומי חיך יורך: בשלשה וכן פרת • דאתקרי

שמו מלך: ומי נטה ידו על הש[מ]ים • ויהי חשך: והשם דקרא אנכי •

יהוה אלהיך:

אין ביהוה אלהינו:

¹ L 8 adds *אמין يا ازي يا ابدى*.

² מאתם L 8.

שבעה • גלים פניכם; הראש פרקן • ופדיון לאבותיכם; והאחרון עצרת •
 תהיה לכם; בהם תתחנו • ותתקבל צלותיכם; במי דאמר • ונושעתם
 מאיביכם; וביום שמחותכם ובמועדיכם • ובראשי חדשיכם;

אמרנו ותמא ונאמר ותמא

לפני יהוה אלהינו • כפינו היום נפרש; כי זה היום קדש • למועדים ארש: f. 40
 כי בו שמח וכופר • ובסור בראש חדש; השביעי אשר בארבע • עקובאן
 אתפרש; כי בעשרה ממו • סליחן לכל נפש; ובו ארבע נהרים • על
 האקרים תנגש; והאקר בכל בשר • רוח ומים ועפר ואש; וארבע זבנים
 אתחלפים • תלך ותתחדש; והם' קור והם קץ וחרף • לא ישבתו צפר
 ורמש; ויזרח לנו זה ארבעה • קדש לא מוקש; והיא שבתון זכרון •
 תרועה מקרא קדש;

מה רם חדש השביעי • עקובתו כבדים; וכבודו בזבנים • דבו נועדים;
 אזמן יהוה לעמו • בו ארבע מועדים; ראשו שבתון מן מיני העובדים;
 ותרועה מקרא קדש • בכל הידים; חכרון לנסות • בקדש הילידים;
 דדרשו יהוה עלה • על קדש המסגדים;

נודע כי בעשור לחדש השביעי • הושם לישראל חרעו; פרקן מן עונו •
 ואשמו ופשעו; ובחמשה עשר מנה • אתקבל מה קראו; אב המון
 הגוים • פני יהוה על מזבחו; יהוה יראה אשר יאמר היום • בהר יהוה
 יראו; יום ברכה גדלה • עליו הקהל ישמעו; בשם יהוה הגדול • דלית
 אלה אלא הו;

סגולה ישראל • טוב לון יתבוננו; ביום השביעי • חנה דבו יזדמנו; | ישראל f. 40
 כלם • בבית יהוה ומכוננו; האנשים והנשים • ונערו חקינו; לחתמת
 מקרא • את קדש אלפנו; ויבא המלך ובידו • נשא ממשכנו; לפני
 מזבח יהוה • הממן ברביאנו;

על מספר שבעת הימים • אשר לא ימוש; ילך וייתי היום • ומחר ואשמו;
 כי יום השביעי קדש • טוב מי יתקדשו; ושביעי המועדים שמיני •
 לבדו אפרשו; כלול שנים ועשרים • על אותות ספר קדשו; דבון קוממית
 עלמה • מאחרו ועד ראשו; וטובי עמה אשר • לזה היום ירשו; תעצר
 המנפה מן ישראל • מן ביתו ונפשו; וביום השמיני עצרת • דאמר על
 יד אישו; תהיה לכם • כל מלאכת עבדה לא תעשו;

פתרון זכרון המועדים • אזכר פניכם; זכרונות חסידות • להבדיל אתכם;
 מלבין כל הגוים • ולהורות אתכם; ככל התורה אשר • יורו אתכם

רבה • זאת הימים משח : וברביעי כוכבים • ומאורות חדשה : לאותות
ולמועדים ולימים • ושנים אפרשה : לדעת התעים • דבשנה מתקרשה :
דרכי המועדים • מתבנים על יסודים : שני חמאורות • דברקיע נועדים :
חשבן צדיק ישר • לו ארבע עמודים : מגדלים ודרגים • זה לזה נצמדים :
מהם יתודעו • ימי המועדים : דאפרשם' יהוה • נכבד הנכבדים :

דנפש תנפש • בשם המצוה : אשר היא בתורה • הקדושה כתובה : תורת
משה האיש • בעל יום חוריבה : דהלך על האש • ונחלים להבה : דהוריד
על ידו אלה לוח ולוח : | נביא צדיק נאמן • כל תורתו טובה : שלחו f. 39
יהוה • באותות¹ מתרברבה :

וכן צוהו אלה • במצוה קדושה : בעבור ישראל • העם הנושע : במדבר סיני •
דברו בכי תשא : את ראש בני ישראל • תתן כופר נפשה : ממחצית
השקל • העשיר והדל במדרשה : לא ירבה ולא ימעיט • וטוב למי עשה :
כמו כתב לנו • בתורה הקדושה :

זאת הכסף • לעבדת האהל תתנו : וכסף פקדי העדה • הוקם חשבנו : מאת
כבר למאת • האדנים דאתכבנו : ארבעים וארבעים • וששה עשר
בחשבנו : וארבע עליו עמודי • הפרכת הנתנו : ואלף ושבע מאות •
ותמימות מחנו : וזים לעמודי • מקדש יהוה ומשכנו :

דקה הזאת ההיא • נעשנה ונשמרה : במועדה תמיד • על משפט התורה :
הקדושה והמצוה • אשר משה ביארה : דרך חשבנה • דעתק יתה בן תרח :
מן נח הצדיק • דדרכיו יתרה : מן אדם דאתיצר • מן עפר ארע : מן
המלאכים הקדושים • מן בעל הגבורה :

טבין המועדים • דבשנה מסתדרים : חם וקיץ וחרף • הם מתקשרים :
הראש והשביעי • בזה וזה דרורים : חקה לזה וזה • בחשבן שני המאורים : f. 39^b
הגדול והקטן • *דבמהלבון השרים² : הגדול הלכותו • מן צהרים אל צהרים :
והקטן לאחרית • ולצמות מעזרים :

יום צמות הירח והשמש • בו לנו חקות : מתעתקים מקדם • על יומי
האבות : אל יומינו היום • במתן מסבות : ויקחו ויתנו • את כופר
הנפשות : ולא יהיה בהם נגף • בזכרון המטות : כי הוא פתח ליומי •
חמועדים והשמחות : בו יצטמת החשבן • בכל המקומות : ריש ירח
והמועד • מן יומים ועשות : זה העדן שבת • מאוריו מופעות : יקראו
בית ישראל • את שמו הצמות :

כל יומי המועדים • וכן מספרם : אשר אתקראו • מקראי קדש הם : מספרם

¹ L 14 . בחורה .

² O 5 . דבמלאכת ישרים .

שבת הצמות הזה • מברך עליכם • אה קהלה קדישה: יקבל יהוה מבם •
מיני¹ מדרשה: ויגיד שיאליכם • בעקבה וברישה: ותראו אה קהלה • מן
הרבבים נפֹושה: בעמל השלשה ויוסף • ומשה אישה: ובקדוש שמו
הגדול • יכולה קדישה:
אמן אהיה אשר אהיה:

- f. 35 תנים יומה מאה שנה • מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנה: ישמר יהוה
חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה • ואתון בשמחיכון: וכן ישמר
חייכם כלכם • אתון ובניכון: בעמל השלשה והמלך • ומשה נביכון: ובעמל
אהרן ובניו • המשחים כהניכון: וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו *وتمامه* ודראן רב חילה *وتمامه* וכי בשם וקטף
הטבעת והו קטף ברית ושבת:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

- f. 37 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת' יהוה בריך אלהנו
ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן חטבעת *في هذه الايات من اتي בשلم وهي للامام*
מרקה *رضي* וגו'

אתי בשלם יום צומה: וגו'²

תנים יומה צעומיה: תלו אפיכון למעונה ואמרו: כפר לעמך ישראל:
אשר פדית יהוה:

- f. 38 *وزفة* והיה לבני ישראל לזכרון *وتمامه* וקרנה *ثلاثة* ובעד נשוי כהלן כלה
بيت וקדישה וכהלה דילך *وتمامه* ויתמר *شيرة* מן *قول* *سيدنا*
هكهن *هجدول* *العزر* *ابن* *فيمس* *اخو* *سيدنا* *ايشع* *المصنف* *رضي* וגו'

אלהי האלהים • הגדול רב שמו: אל עליון שמו • מה רבו ועצמו: רחום
בדד נֹה • לא תבנית ולא דמו: לא הך ולא כמה • ולא יתודע מקומו:
לא פאת ולא גבול • ולא ימצא כמו: יהוה הו האחד • ואין שם כשמו:

- f. 38 בעין הלב נצפי • את רבות עשותך: כי הו הסהד • על תמים חכמתך:
והן אתה בלא שני • בכל עובד בריאתך: ולא עמך מי ימנע • מה
גלת רבותך: יהוה אתה הו הממן • הפרד ביחדאותך: ולא חבר ולא
משנה • לך באלהותך: דעברת הכל והחלת • בצפית נאותך:
גדול יהוה אלהינו • אשר לכל עשה': בעשרה אמירות • בימים הששה:
פלגם' בגדלו • שלשה שלשה: האחד והשני • ודבו גלא היבשה: באורח

¹ L 14 ins. כל.

² א to י, א, as above, p. 62.

נכח בשם יהוה • ישר הישרים: ונתפלל אליו • בזכאים המהורים: משם
 f. 34 אברהם אשר • נחת אל מצרים: | ומשם דרש עלתה • על אחד ההרים:
 ומשם מי אקים • הנדרים והמעשרים: ומשם אשר נתן • לכל דרוש
 שבירים: ומשם משה בן עמרם • דמע הספרים: ישמע קלין דצבעתכון •
 וירבי לוכון כל איקרים:

* בצדקתו אלה רחמן ורתאה¹:

אלהי אהרן כהנה • דשרת במשכנה • משכן יהוה אלהים • רתאה ורחמנה:
 יברך בחייכם • סיעתה המודמנה: ויתן יהוה לכם • טובות מתנה: ויסלח
 יהוה לכם • כל חטא ועונה: בעמל השלשה ויוסף • ומשה מהימנה: ובקדוש
 שמו הגדול • יכולה דיאנה:

* אמן אהיה אשר אהיה¹:

אלהי אלעזר • נשיא נשיאי הלדים: יאריך ביומיכם • מן דאכה נציבים²:
 ויתן יהוה לכם • כל חסדים וטובים: וישיבכם אל מה היתם • כמספר
 הכוכבים: ויפדי אתכם • מידי הרבבים: בעמל השלשה ויוסף • ומי קבל קדש
 המכתבים: ובקדוש שמו הגדול • קרוב הקרובים:
 אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי איתמר • הפוקיד על הכלים: שרת משכן יהוה • גדול הגדולים •
 יברך אמן בחייכם • אה חסידי השאלים: ויקבל יהוה מכם • מיני
 הפללים: | ויצדק עליכון בצדקתו • ותהיו מתקבלים: בזה שבת הצמות • דבו
 f. 34^b תהיו מתפללים: ובקדוש שמו הגדול • גדול הגדולים:
 אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי פינחס • דקנא לאל קנא: וקטל בקנאתו • מי אתגלו בזנה: ולקח
 כהנה לו • ולזרעו ברביאנה: וחמשים חלק לו • מישראל בטוב מתנה: יתן
 יהוה לכם • כל טוב וכל חנה: וירחק מכם • כל דבב וכל סנה: בעמל
 השלשה ויוסף • ומשה מהימנה: ובקדוש שמו הגדול • יכולה דיאנה:
 אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יהושע וכלב • והשביעים הזקנים: ישיב ביומיכם • יומי הרצונים:
 ויפדי אתכם • מידי הדבבים והסנים: וישמר חייכם • האבות והבנים: ויפתח
 אוצריכם³ • בנו כל עדנים: בעמל השלשה ויוסף • ומשה דמע הנאמנים:
 ובקדוש שמו הגדול • נתון המתנים:
 אמן אהיה אשר אהיה:

¹ L 8, 14 om. and so on.

² O 5 צמידים.

³ O 5 אוצרו פניכם.

דגלא קדשן • על יד רום כל עבדי: נביה רבה משה • דאתימן בעובדי:
 תמחיה רברביה • ועל ידו ישראל פדי: מכור הברזל • ופקרון פקודי:
 וידבר יהוה אל משה לאמר • כי תשא את ראש בני ישראל לפקדי: הם
 ונתנו איש כופר נפשו • עד לא יהיה בהם צדי: מחצית השקל בשקל
 הקדש • יתנו למעבד עובדי: עבדת אהל מועד • מאת האבות והילידי:
 בשנה שני זבנים • על פי אלה מחדדי: תהיה חקה מברכה • על מן אנה
 נועדי: וכל שנה ואתון בחסד • ותעבדו מה לאוי מן העובדי: ואנחנו
 בתשמישותיכם • וכלנו נודי: ליהוה הגדול האמור • ואין מציל מירי:
 אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32^b שביכון טבין מן אלה וגו"1

f. 33 ויתמר שבחו לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:
 שבחו ליהוה • התמיד 'ברוממו • ורוממו לו תמיד • אשר אין לו דמו:
 דמו לא יהיה • והו עשה הבוראות דקמו: קמו מן חסר • כי ביכלותו
 אתקוממו: אתקוממו בעת אמר • וחזה בצפיתה:
 *רבותה לה²:

ורוממו ליהוה • אלהינו האחד: ורוממו ליהוה • אשר אין דמו אחד:
 ורוממו למן הוא • מתרברב על כל אחד: לא ילד ולא יולד • ולא אתילד
 מן אחד: לא שני ולא חבר • ולא כלים³ כאחד: מכן נימר יהוה •
 אלהינו יהוה אחד: התמיד דו התדיר • הרב בשלטנותה:
 *רבותה לה⁴:

f. 33^b ואמרו תשבחן • ורבואן למן דו: אחד ברד פרד • קדם תמיד לבדו:
 הישר הצדיק • אשר אין עוד מלבדו: הא טובי הא טובי • מי יעמד נגדו:
 וירוממו ויגדילו • וישירו על חסדו • טב לן נימר רבותה לה • בכל זבנותה:
 רבותה לה:

יהוה הו האלהים הנאדרי בקדשו: י" הו ה" דברך יום שבתה וקדשו:
 י" הו ה" דשלח משה אישו: י" הו ה" דשם שבתות ומועדים אתפרשו:
 יהוה הו האלהים דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון وتامم لרבה وتامم

לאלה אדון האדונים: לאלה דשלח משה דמע הנאמנים: לאלה דאמר
 וזכרתי להם ברית ראישונים: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتامم

¹ As above, p. 100 to p. 101, line 20. ² L8, 14 om. and so throughout.
³ מינים 05. ⁴ لا الله الا هو سجاده L8.

ובששו: ותרומ אמן ותחצלה • ויתקבל מנך כל תפלה • ושביכון טבין מן
אלה • אה מן אנה אתכנשו¹:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول العالم العلامة الثقة عبد الله
ابن سلامة رحمه الله ونو"

f. 31^b יתרבי שם מרן • אדון האדונים: | המלך הנדול • מלוך כל רביאנים:
שליט לא יתחלף • תמיד בכל העדנים: עזיו בשלטנותו • עובדיו מתקנים:
נוע מן אימתה • ונשווי שנים שנים: ונרכן קנומן ונשתעבד • ונודי לו בימים
והשנים: דבחר בישראל • ושלמם' עליונים: על כל אמי עלמה • וקרא
שמם' בנים: ושלח להם משה • בחור הנאמנים: ואפרש לון שבתות
ומועדים • קדשיון רביאנים: מנון² זה שבתה דצמותה • דקדשיו מתמנים:
דו מבסר במקדום חדש השביעי • ויום כפירות העונים: הסכות והשמיני •
דבון אתחדד הששוניס: יעברו עליכון • בשמח ושדכנים: ומאה שנה
ואתון בחסד • אה זימונים: ויסני מכם • ויטיב לוכון העקבנים: ויאזין
אליכם • וירבי לוכון המניאנים: ויתלי מעליכם • כל לחץ ורגו וננפנים:
וישמרכם יהוה • האם על הבנים: ויקים לכם מימרו • בקדש כל אלפנים:
וזכרתי להם • ברית ראישונים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32 عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم المعفو عنه عبد الله ابن
بركة اللفتاوي يعمله الله بالرحمة امين

על דדי מה נתן לי עבודי • תמיד לו אודי:
בכל זכן ולא אכחד • בנפשי ובמאודי:
דכונן גזיותי 'ברגע • וכל כלום למד:
עד אתון לכל כלום קשטו • במדע לא בודי:
בזבן אתריח לממצא הממצא • אמצא מאומים תחדי:
נבזים נבזים • וכלל עובדי:
בוראים בששת הימים • וכל שיח השדי:
רק ברא אדם בחר • ואנחו בנן על דדי:
מטר כל פקודיו • ולמטר השבתות והמועדי:

¹ אכחד O 5

² מן כליון O 5

אמת יתכנשו: והכנוש הו הצמות • והצמות הך הו • עד יימר השמעיו • אנן
 אנן ניעשו; אחד אל אחד • בזבן אחד • ויצטמת אחד באחד במגדל אחד •
 זה דבר לית ישו; רנו המדע • מן פאתים סנים • לא ידעו מלך • ולא נבן
 ישמע • רק יתון לא משו: מאור נגוד • בתר מאור הלוך • וכל מאור מנון •
 נפשו קשורה בנפשו: מן רחיק אל רחיק • עתידין עובדיון • הלכין במגדליון •
 כל מן הוא על ערשו: ולית יקרב זה לזה • ולא ינע זה בזה • כי המאור
 הגדול • אלהים אלבשו: בגד הרמים • צלם לפוד מן אש • בשמים על
 הארץ • הראך את אשו: ושם השגבים שבעית • והו מרכב בשמים הרביעית •
 ורקיע מן מים אפרשו: הלוך בשמים השביעית • הנחתת¹ מן הרביעית •
 במגדליו ומשמשו: | כהנה רבה לא ימוש • עמד יחן ויסע • עם רכבו ופרשו: f. 30
 אמת יצטמתו תריון • מתקבלים במגדליון • יתקדם יסיד עליון • ולא יענה עד
 שוא: גדול הכהנים • יסיד על גדול הכוכבים • סהדה קשיטה • בכל שלשים •
 יום פעם • כל תרח בראשו: ויחני בדתו • ויחני עדתו • ויקדם לידה אתקדמת •
 על פי מימר זאת עלת • חדש בחדשו: והך מה בשמים כוכבים • כן בארץ
 כוכבים • ואן תדרש תעמי אהליון מלעל • ראה אל ישראל מלרע • והמעשים
 אשר יעשו: לאהליון שתים עשר מגדל • ולאהליון שתים עשר שבט • לאהליון
 כוכב גדול • ולאהליון כהן גדול • דיוצק שמן המשחה על ראשו: והך מה
 זאת בתוך הגנות • זאת בתוך הארצות • זה כוכב הרביעי וראשו • זה כוכב
 לדי ושמשו: | זה יכרת מגדלי שמימיו • 'בששה ירחים • וישוב בכותה • באדניו f. 30^b
 וקרשו: זה יכרת מגדלי שבטיו • 'בששה ירחים • וישוב בכותה • מה טבו
 ומה דבשו: אמת יצא כהנה מביתו • הך מה יצא חברה מן משריתו • יצק²
 מקום וירד יימר • וחצירתה יקשו: אתא כל מועד במפרשו • אתא כל מועד
 בקדשו • אתא כל חדש בחדשו • ויאמר ישראל גשו • נא אלי ויגשו: אתי
 בשלם מועדינן • אתי בשלם מועדינן • אתי בשלם רישי ירחינן • אקדמו
 עלינן • בשמח ובששו: כליל מן מר אלהותה • אחד כליל בנביותה • ואחד
 כליל כניותה³ • כל אחד מן אתרו אתא • ובהר סיני אתכנשו: מתגלג מן
 אצטמת הכהן וחשנו • וישראל וכרנו⁴ • ויקחו ויתנו • איש כופר נפשו: | עד f. 31
 לא יהיה בהם נגף • ויסף עליכם ככם אלף אלף • ויתקדשו בקדשו: בקדוש
 זה היום יקבלך • וישמע שיאלך • והארץ לפניך יכבלשו: ונעזר למדכר זה
 היום • דברכו אל רחום • ושם קדשו ירום • וילבישך קדשו: דאודעק יתה
 צמות • דבו תשמח בכל הארצות • ועשה יהוה פצות • לעמו על יד משה
 אישו: יהיה בריך ומברך • עליך ועל סדרך • ואל רוחתה יעזרך • בשמח

¹ L 14 והמחה.² O 5 יסק.³ Leg. בכהנוחה.⁴ O 5 וכהנו.

f. 28 אלהי בר פרותה • דלא קרב לזנותה: | והזה פתר חלמותה • וכמה אמר כן
 היה הדבר:
 אלהי הנבי הנאמן • דעל קשטה אתימן: ועל כן ובדיל כן • דו דמע כל
 הבשר:
 אלהי אהרן ואלעזר • והפוקיד איתמר: ומי למניפה עצר • וברית שלום
 לו קטר:
 באהלין יברך אתך • וישוב אֵת שובתך: ויחדש שמחותך • ויבדכך ולך ישמר:
 ומדרשך אמן יקבלה • וירפאך מכל חלה: ושביכון טבין מן אלה • אה מן
 אנה אסדרר:
 אמן אהיה אשר אהיה:

هدية الكيبي من قول القطب الغوث الراني سيدنا ابيشع¹
 المصنف رضي الله ونا²

f. 28^b נרכן ונימר • ישתבח באריה דכן ברא • ואקים כלה בארשו: אקים כלה
 הך מה • עמית רבותו • ותן לכל אנש חכמה • ושם חכמתו בראשו: ויריחותו
 ביכלותו • אמת דנחתו • השמים והארץ ניעשו: ואקים הבניאן על בניאנון •
 כי אנון ארכוני • עלמה ושרשו: שם השמים פרכת המסך • ושם שמי השמים •
 כבלע לקרשו: ועל שחוקי מעונה • עצם השמים • אקים שם משכן • וישמו
 קרשו: ומלאכי יהוה • עמדים שם • אנון הכהנים • שמשו מקרשו: ואנון
 חלקים חלקים • מיתבים מיתובים • מנון מה הו עמד • ישרת² צפרו ורמשו:
 בבית תשמישותן לא יסורו • ומפתח אהל מועד לא יצאו • תשמישותן תמיד •
 לא ימושו: ואנון עורי רמים ונכבדים • עלים וירדים • משלים ודרשו:
 f. 29 וינידו בחדשות דבר דבר • ועשו עובד עובד • אן יתנלי ואן ישר • הך מה
 אתחדשו: בביתו ויעמדו • על שער השמים • וימללו הנגישים דשם ישמשו:
 ואנון יבאו בקשיטות הדבר • בתשמישותן ליד משמש • אל מבית ולפניו
 יפרשו: ויצאו באגיבות דבר דבר • ומודע עובד עובד • ומותר משפט משפט •
 כד לפניו יעשו: כד עמית מן הממללים • ומשם ירד • ימצא תמחים •
 בשמים יעשו: והכוכבים ושערותן והמאורים ונאירותן • כל אחד מהם •
 ומהלכו ומחדשו: כל מגדל על דרגו • כוכב כוכב על גלוגו • ומה הו מפרשו:
 נור הכוכבים שגבים • ונלאו החשובים • אן יספרו אתם • רק מללו על שו: רין
 מן שורי נור השמים • דאיתבו על ארכוני • קצות החשבנה • אשר ישמשו:
 ואולם שעתה • אני מזכיר • שתי מאוריה • דדרשו יתן • בעלי מדע זה
 f. 29^b החשבן • ועליון תפשו: | כי לית יקום לן • עובד אלא במ' • ועובדיון עליון •

¹ מהכין هجدول ابيشع بن فينحس L14

² ישמש L14

מאה שנה לזה היום תעשו: ובקדוש מי ביאר בספר קדשו: ונתנו איש
נופר נפשו: ליהוה בפקד אתם:

- f. 17 רב אלה وتامام |¹ וכי בשם וישרו אלקטף:
והקטיר הכהן את אזכרתה ונו"²
- f. 18 שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:
² ויתמר תורה وتامام ויתהלל ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו
עבודן וישתבח:
- f. 18^b חילה דאפרש לך אה ישראל שבתות ומועדים • קדשיו יקירים: מנון זה
שבת הצמות • דבו השמחות יתרים: כי בו פקד וזכרון ותרומה • ולקחח
את כסף הכפורים: אתפרש על יד הנבי הנאמן דמע הספרים:
הו משה דידעו יהוה פנים אל פנים: בעמלו יקים לך מה כתב בקדש כל
אלפנים: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים:
רב אלה وتامام וכי בשם וישרו אלקטף:
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני ונו"³
- f. 26 ויתמר יתהלל ונו"³
- f. 27 ויהוה אלה תقیיל شوية بيت وبيت ויתמר כימי الفاتح من قول
العالم العلامة التقي عبد الله ابن سلامة رضي وנו"⁴
כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות ובנים כל ימי דורות וחליפותם
עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו בכל הימים:
مخرج غيرة
- f. 27^b אלהי אדם בן האדמה • דצערו אלה ושמו דמע: ונמע גן עדן והניחו שם •
לעבדה ולשמר:
אלהי מן עשה התבה • ועלמה בו השיבה: בגלל בעל יום חוריבה • והסוד
בשגם הו בשר:
אלהי אברהם דצא מבאר שבע • ובא אל הארץ הטובה: והו בעל שיבה
טובה • ובאדה ערלתו לזר:
אלהי יצחק נצירה דלרש • עלה על הר הקדש: ואתעקד ואתפרש • ומן
המאכלת אתפרש:
אלהי שרירה הנדוד • דקם מנה נוי טהור: ואתפרש מנה טפת נור •
ועקובאן שנים עשר:

¹ L14 om. to end of the reading.

² L14, 2^b وعلي السفر الرابع

يقال دران.

³ As above, p. 97, lines 9 to 16.

SERVICES OF THE SEVENTH MONTH.

¹ בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נרבק :

צלוח שבת² צמות הסכות הברוך : אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף
ושבת ואלעזר : שריו הצלות בריך אלהנו וכארוין ואמרים ועל פתח
רחמיך וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן קעמנ מן שנתן : ומרקה עבודה
דעלמה מן ישום רביאנך * *تقيل شوية*³ וישתבח :
אלהי האלהים : בגדלו ברך וקדש זה יום שבתה דצמותה דו תרח למועדי
יהוה⁴ : דאתפרש על יד נביה רבה משה איש האלהים : טובך אה עם קדש :
תצלי מלב ומנפש : ותימר ברנש : ויטע יהוה אלהים :

جواب من المقطفين

L 8, f. 2 גן בעדן ונו"

⁵ ויתמר תורה וتمام ויתהלל וتمام ויתמר דראן חיול הו חילה דכן
ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתנד ותשתבח וישתבח :

f. 8

חילה * דבחר עמו ישראל⁶ ועל כל העמים קדשו : ואפרש לן שבים ומועדים
על יד משה אישו : מנון זה שבת הצמות דבו השמחות י חדשו : דאתפרש
על יד רום נביכם : דביאר בקדש ספרכם : כי תשא את ראש בני ישראל
לפקדיהם : ונתנו איש כופר נפשו :

f. 8^b רב אלה וتمام | ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף :
ואלה שמות ונו"

f. 11 ויתמר יתהלל ודראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו דקדם
על כל בוראי : וישתבח :

לאלהון נברך ונו"⁷

f. 16^b חילה דבחרך אה ישראל . ומכל העמים בחר בכם : ואפרש לך שבים
ומועדים . על יד רום נביכם : מנון זה שבת הצמות . דו תרח למועדיכם :

¹ O 5 f. 1, L 8 f. 1^b, L 14 f. 1.

² L 8 om.

³ L 14 om.

⁴ L 8 אלהים.
and so on.

⁵ *وعلي السفر الثاني يقال دראן L 14*

⁶ L 14 אה יש"

⁷ As above, p. 93 to p. 95, line 15.

צלות מועד חג הקציר במדינה: 427

מפוק: ומרן יקבל צלואתכון • ויצליח עובדיכון עם עובדי: ויעני בעואתכון •
ומכל לחין לך יפדי: וישמע ק[לין] דצבאתכון • וימטי יתי בך נחמדי: ויאמנך
מן דבביך ושנאיך • ומפניך יהונו טרודי: | וישם זה חתמת השבעות עליך] f. 128^b
בריך • דבו תיכל מן מנדי: נבעת עולם מן אנשיך ונשיך • כל שנה ואת זה
וחדי: תעשה חג הקציר בכורי מעשיך • אשר תזרע בשדה:

جوابه يتהלل آلهيم وتامة وكسفة הזכאים وتامة وبقیت الصلاة
كما سبق في سבת הדברים والله اعلم

על הר סיני • דבו אחני • לעיני בני • עם אל קני • קל אדני: עם
 לפידיים • מתוקדים • | מתנגדים • עם כבודים: ושני הצבאות סגודי: f. 127^b
 ולהבי • אש לא כבי • וענן עבי • ושגבי • החל על הנביא • דאמר הנני: וכד
 אתכלל • מן הממלל • ענן כלל • מן אתפלל: ואמר לו ואתה פה עמד
 עמדי:
 מי לו כהן • נבי אכן • ולו אנתן • מן יהוה חן: בכל דבר • ובכל מימר •
 ובכל אתר • רב ויתר • גלי וסתר: אתפקד בפקודי:
 מן אלהים • לן עשויים • לעיני הגוים • בכל משרוים • לן גלויים: מתעתקה •
 לן צדיקה • משפט וחקקה • וממן לקח: שני לחות על שתי ידי:
 וביאר לן • מה בו אשכללן • ובו אבדילן • ובו אסגילן: מן עדנים •
 מתכונים • לן נתינים • וממנים • ומתעיאנים: בתלתה מועדי:
 וזה הו התוך • דעליך ברוך • דאת לי סמוך • ומן כמוך • ובכל מהלוך: ומן
 הטובות • הרברבות • ומצות • מתיצבות • מתקוממות: ומתהדדי:
 ואלה יעבד • כל טוב וחסד • בזה המועד • ואלך ינגד: וכל מה תדרש •
 מכל אשר יש • מן המלבש • ומן המפרש • ומן התיש • ומן הכבש: ומן הגדי:
 ויפתח לך שעיר • במה תבער • בזה היום המתבחר: ולך יחדד • בו הששון •
 ותחקדשון • ותתכבשון • עד תנשון: אל מסגדך ומסגדי:
 דלו תעלי • ואת מליא • סהב וטלי • ותתמלי: בכל הטוב • אתה וביתך •
 וכל עדתך • וכל משפחתך • סביבותך: תקד ותודה:
 כל חג ככן • בו ונשמע מן • פם הכהן: ברכת ועליך • תשוב ועל קהלך • f. 128
 בכל גבולך • אהן חלך • ויכלכלך • בכלילך: וילבישך מן רצונו בגדי:
 וכל מה אמר • עבדך מימר • ואגיב ואמר • לו אלף ישר: כי הו ממשתגל •
 על הממלל • ולית לו קל • מן המדע דל: ומימרי על מדי:
 תנים יומה • לך אה עמה • ועליך בשמח • תעזר מועדי יהוה: ותקשט
 ותחקשט • בהרצון והמקלט • ורבנה ישחלט • על כסא המשפט: אמן
 בחלקת השדה:
 ביומיכון אה זימוני • מן כהנים חקיני • וסדר ארכוני • ישמרכם אדני:
 ולוכון אמן ישא • מיתובתכון תתנשא • אה העם הנושע • בקדוש זה מכתב
 אבישע: דאכתב על קדש המסגדי:
 בעמל אדם • ונח ואברם • והלו והתם • והמלך דקם • ובן עמרם • ואהן
 ומרים • והפוקידים וגם • דירץ ויקם • ולקח קעים • ממן לעלם: ומן אליו
 מתילדי:
 אל אדונן • וגברנן ומצנפת ראשינן: הכהן הגדול האיקר • דלו טב מדבר •
 יצמת בינן ובינו אל ישר: קרוב ביומי מן דאכה צמידי:

צלות מועד חג הקציר במדינה: 425

אהיה אשר אהיה • אה נבור הנבורים: זכור לנו ברית זכאי • השלשה
המתורים:

אהיה אשר אהיה • אה מלך הנבורים: סלח לעדת עבראי • ואמית כל
הארורים:

ותראו המשכן נציב • על קדש הפְּבָרִים. ביומי הנביא התהב • בעמל
דמע כל הבשרים:

חתמו צלותיכון • ואמרו בטהרות יצרים: פם אחד כהלכון • ביום הבכורים:
הסגודות שלשה:

الأول • ביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעותיכם מקרא
קדש יהיה לכם • כל מלאכת עבדת לא תעשו:

تكرر مرتين

الثالثة ועל חתמת' נקריב קרבן תשבחן במימר • יפתח יהוה לך את אוצרו
הטוב את השמים • לתת את מטר ארצך בעתו • ולברך את כל מעשה ידיך:

f. 127 تقیل ויתמר יהוה אל רחום ותנון وتمام | ויתמר מן מן
מימר הזקן מתנה המצרי • יסלח ונו'

נצא מן בית אל בית: והמוסף על דדי:

מוסף המועד • דיתעבד בטוב כבד • מחוץ ומבית: מועד שני • הו מתבני •
על ארכוני • מעמד הר סיני: דבה שומיה וארעה סהדי:

סהדים • קשיטים • לא סטים • ולא ח'טים • ולא שטים: אלא צדיקים •
דביקים • לא רחוקים: מן עובדי:

צדיקותה • ותמימותה • ושבייתה • וקשימותה: במשפ[טים] דוארדו •
ואתיסדו • ואתפקדו • ואתעבדו: ביד מלמדך ומלמדי:

גבר עלם • דלב צלם • והגם הלם • נתן שלם: על זה הנבי • דלו נביע •
בין כוכבי • בני לוי • ואנה לאוי: אישים מעמדך ומעמדי:

כי הו הפנע • בלא נגע • ולא יגע • ובו אננח: כל העולם • מן כוש ומן
בר • כי הו בדר • וכן אתפרד • בכל עובר • מאת חנכבר: שלח אתו עד
יפדי:

עם ישראל • דלו הציל • ולו הבדיל • ולו אנדיל • ולו הציל: מן הזידם •
ועבר 'בים • וצא בשלם • ושם' שם: חק ומשפט לילידי:

אימנותה • וזכותה • בכל משריתה • ומשריתה: הו סניל במה אשתמע •
קדמה וימה • ברב תמוח • על האדמה: הלכת בו מנידי:

¹ In marg. لکاتب.

ובאילים מצאו • עינות ותמרים: זה גלי למן ידעו • ועל המים הִיוּ שָׁרִים:
 ובמדבר סין נחת לֶן המן • מן השמים מִטָּרִים: ואכלו אתו תמן • כמה
 אנון בחרים:
 וברפידים אֶפֶק לֶן המים • משה הנאמן מן צורים: ושלחו מנה העמים •
 האבות והברים:
 ויהושע שֶׁבַר עמלק • ביכלות נבור הגבורים: ואמר למשה הצדיק • כתב f. 126
 זאת זכרון לדרים:
 ואל מדבר סין באו • מִסַּמְכִים בנביא כל הדרים: בזהו ואשמחו • ובשבולי
 טברה סדירים:
 כד היו קולות כבדים • ובלקים מנירים: וחשך ולפִידים • וענן וערפל
 סדירים:
 וההר בער באש • ומנה אזורע כל אֲבָרִים: והכבוד עליו אתפּרֵשׁ •
 והמלאכים עִמָּה שָׁרִים:
 וקול יהוה קעימה • ידבר בעשרת הדברים: קול קרי אנכי יהוה • נבור
 הגבורים:
 לא יהיה לך לפני • אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה • על קדש
 ההרים:
 זאת המלים עצמים • וכן ביאר פקודים וגורים: מן כלולם מועדים
 רמים • שבע במספרים:
 מן כלולם אהן יומה • דגלגיו יתִרִים: דשמו אשתמה • בשלשה שמות
 יקירים:
 מועד חג השבעות • חתמת חמשים יום במספרים: וחג הקציר בִּשְׁמֹחוֹת •
 ויום הבכורים:
 ובו מנחה חדשה • תִּחְדָּד באיקרים: וככן חג אל היבשה • קדש כל
 טָבָרִים:
 ותשמעו בו הברכה • דבשמות יקירים: מפם הכהן הגדול יברכה • על
 עדת השִׁמְרִים:
 ישי[ם] מועד מברך עליכון • מן כה[ן] וארכ[ון] סִדְרִים: ומאה שנה ישוב
 אליכון • ואתם בשלום ושדך יקירים:
 וכן ישמר חייכם כלכם • אה מן אנה סדורים: ומאה שנה תעשו מועדיכם • f. 126^b
 ואתם בשמח ושָׁרִים:
 תנים יומה מאה שנה אימר לוכון • מן האבות והברים: יעזר יהוה מועדיכון
 עליכון • ואתם אמנים באיקרים:
 אמרו אהיה אשר אהיה • אה ישר היִשְׁרִים: רִחַח לעמך עבראי • מכל
 לחץ וצררים:

'ברע עוני • ארהקני • אדני: מן ראותו הוא ננת העדנה:
 אבכי על נפשי • ועל רע מעשה • ועל ערפי הקשה: ועל הפיצותי מן
 שכמ טוב כל מדינה:
 אה בני יעקב • קומו בנו נשוב • אליו קרוב • אולי נראה המשכן על
 ה[הר] הטוב: כאשר אמר בראשונה:
 אה ישראל • קומו נחג אל בית אל • בלב טהור לית בו אליל: בית יהוה f. 125
 הרגזים הגנה:
 אה עם עצום • קומו בנן נלך בשלום • אל המקום • אל פני הרחום:
 'בשמח ושדכנה:
 אה קדש כל העמים • אבכי ברמעות דמים • על מקום הרצון והרחמים:
 ועל ימיו הכשרנה:
 קום פני אדונך • ואנציר ענינך • ואקריב קרבנך • אולי יסלח עונך: ולך
 במקום ישכין וינח:
 בעמל משה נבינן • אשר אתפלל לנן: ואמר סלח נא:
 מפוק: תתחני במועדיך אה עמי: דלית לך בעובדיון דמי: והיית אך
 שמי[ח]: שלש פעמים בשנה:

רב אלה وتمام

וכי בשם וקטף עשרת הדברים • ויתרבי وتمام וקטף הזכאים • ויברו
 אלطف מן עשרת הדברים • الاوليات ونقطفوا القطف אל אחר התורה •
 יתמר יתהלל תפיל ויצא אדונן מכתב אבישע הקדוש ועמו שלשה
 מכתבים • ויתמר הא סביאן • כלה • ויתפנו הכהנים במכתבים להקהל
 וינשקו | המכתבים בגדול החל ובקטן כלה • ועת יחתמו אתה יתמר f. 125^b
 שבוע ובתרו אתהו כתבה רבה • וקדישה ואה רבה وتمام ויתמר הא
 כתיב • ובתרה אהנו כתבה רבה • וילכו קבלו التلات فصول برهج عظيم
 וכי בשם ושמע ישראל • והמקרא על המכתבים וספרתם ודבר אל
 אהרן • וביום הבכורים • ויתמר אתהו דברך עלמה כלה • יתמר דכור
 מן מימר עבר יהוה בר שלמה ירחמו יהוה אמן:
 ישראל יצאו • שלומים ממצרים: על יד נביו דשלחו • במופתים יקירים:
 בתר מיכל הפסח • על מצות ומרורים: ומרעמסס להם נסע • בשני
 עמודים מנירים:
 עד אתו על שפת הים • וכו היו 'עברים: וצאו מנה בשלם • וליהוה
 משרים:
 והלכו דרך שלשת ימים • ובאו אל מרתה באיקרים: ושם המתקו
 המים • ואתחסו מים חלי מצרים:

¹ תחנו לזה הטור • אשר אמר עליו ארריך ארור: כמה בתורה אמור •
לו שבעה עדים:

עבד יהוה עבדכון אני • אה סדר זימוני: בחייכון תסבלוני • ולא תשלחו
בו הידים:

f. 124 תנים יומה חדים • למן אנה מצטמדים: בטובת וחסדים • תעשו יומי
המועדים:

עורן בן מועדי קדימה למ נעלמ מולקה רחمة الله عليه امين

מועדי אלהים • כלם חסידים: מועד השבעות • שני המועדים:
טובך טובך ישראל • ומה נתן לך האל: במשה הסגיל • מלמד המלמדים:
אשר בו אסגלך • ומכל העמים אבדילך: ועל ידו אפרש לך • שבע מועדים:
בשנה יבאו • בכל חדו וזהו: ואתון בון בשמחו • וטובות וחסדים:
שלשה מהם • בשני שמות אבדילם: ישראל יחנו בהם • אל קדש
המסגדים:

כל מועד לו שמח • במה בן אשתמע: מן עובדים מתריאמה • יקרים
חסידים:

הפסח והמצות • מבגלל הפצות: מן רבבים נאצות • כפורים מרודים:
ובמים שלשה סדרה • מנן חלותו במרה: ובאילים שתים עשרה • ורדות
המן בכבודים:

הקציר והשבעות • בתר עובד תמחות: ומכות הצור בנאות • ומקטל עמלק
ועמו המזידים:

f. 124^b ובשביעי השבעות • אשתמע קול אלהי הרוחות: ידבר בעשרה דברות •
באש וענן ולפידים:

וחתמתן תתעשה • מקרא קדש בשלשי: הוא במספר שלישי • ושני מן
שלשה מועדים:

ולו שלשה שמות • גדלות עצומות: הקציר והשבעות • ויום בכורים בחדים:
תעשו יתה סני שנים • מן אנה מזדמנים: ובו אימר לוכן תנים • יומה
זהים וחדים:

وزف وזכרת וכרזנה שלשה • ובתרו יתמר דראן אלה רב ומרקה אלהים

רח[מנה] ואחד הו יהוה הנכבד • ואלהים יראה ויתמר ישתבח وهي
מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב פינחס רצון יהוה עליו אמן: وذلك
الفها وقالها سنت انه كان مردان وترجع الي الشام

בגדלו לא ישמם • מן ראות הרגריזים • בית אל: הר הנחלה והשכינה:

¹ In marg. لکاتبه.

421 צלות מועד חג הקציר במדינה:

יומיו כלם 'שמחות' ולילות לית לך צפרות • מן המנוח מן יומיך • אנון
כבהמות תעות:

תשתו עליו מאה שנה • אה דמע המשפחות: בעמל השלשה האבות • ויוסף
ודמע הבוראות:

ومن هاهنا ورائح لکاتبه

ותעשו מועדיכון • בשמח ושלמות: ואלה יחניכון • בהם באיקרות:
וישמר יהוה חייכון • ומאה שנה תמימות: תחגו להרגריזים • קדש
הנבעות:

f. 123 תנים יומה מאה שנה • הבנים והאבות: תעשו זה המועד • בזהו לשמחות:

עורן כן עליו שירה מן מימר סהבי עבד אלה בן יוסף בן יעקב
בן מרחיב ה[מ]רחיבי ירחמו ונו"

מועדי אלהים • כלם חסידים: מועד השבעות • שני המועדים:
ישראל טוביכון • במשה נביכון: במה אפרש לוכון • מן גורים ופקודים:
וצוך אן תספר • חמשים יום במספר: על יד דמע כל הבשר • רום
המלמדים:

ובמשמר שבע שבתות צוך • טובך תשמרון טובך: עד ישמח לבבך • ותהי
בוהים וחדים:

f. 123^b הראש בימה עברו • ועל שפתו שרו: ולמרון אשירו • נכבר הנכבדים:
והשני המתקו מימות • והשלישי תמרים ועינות: והרביעי מזון מן שמימות •
זאת גלים לון סודים:

והחמישי מים מן צנמ[ה] פריק • והששי מקטל עמלק: על יד תלמוד
הצדיק • ראש הקדקדים:

והשביעי על טור סיני • קרא למשה אל קני: יהוה אלהיך אני •
דאפקתיך מבית עבדים:

שמור שבתה ואוקר • כבד אביך ואמך תתוקר: ותבנה לך מזבח באיקר •
על קדש המסגדים:

ויום כלול השבעות • תחג אל קדש הנבעות: ובו תשמע הברכות • מפם
לבוש הבגדים:

מה טבו מן כהן • והו בברכה ירנן: ואתה אליו תאזין • ועמה בין ידיו
עמדים:

מאה שנה בשלם • תחגו אל נבעת עולם: ותאכלו ותשתו דם • ענב
בוהים וחדים:

והשלישי באילים : אנלא בה חיות : ועינים על מספר השבטים : והוקינים
 על מספר התמרות :
 וברבעי בא המן : ובו עשרה נפלאות : ובחמישי הציא : המים מן
 צנמות :
 f. 122 ובששי אתקטל עמלק : בידים קדישים כבדות : | יעלה' וירד' בם רחמים
 ורחות :
 ובשביעי שמעו • קול אלהי הרוחות : ידבר בעשרה דברים • קול משה
 הפעות :
 אנן מלכי הימים • לית בַימים לן דמות : בהם כלם הנצויים • יקדם
 ע[ל] השתויים בשמחות :
 ישתבח בריאה דכן ברא • זה הנצויים תמחות : אדם ופטרה וברקת • מן
 טורי החשן נבאות :
 ושלטן הנצויים הפרח • דלית לו בהם דמות : הלב ישמח בראותו • כי
 לו טב הריחות :
 מה טבו על אמו • ועיניני לו ראות : ועת יפתח פמו • יימר לן בנסתרות :
 קומו אשתו עלי • כל הימים והלילות : ולא תדמכו בליל • ואקדמו אלי
 בצפרות :
 וקמפו יתי בדיכון • ונשקו טב הריחות : ואביוני אל בתיכון • וערכו יתי
 במערכות :
 וערכו היין ימין ושמאל • ורבו בו הבוננות : וראו תמח מתמח • מאום
 יקח בה עינות :
 ואשתו בַגדלים והקמנים • במינקות והקשות : ולא תבטלו המשתה •
 בכל דקיקות ושעות :
 כי מן עדן אקרי • ולית לי בנצויים דמות : ואתעשה' דמותי במנורה •
 ועלי יוקד נירות :
 f. 122^b באלה אה סיעתה ראו • התמח אשר זבח זאת : מן ריח מדרור יצא •
 מיכל ומשתה' ורפעות :
 בד ודם ופטרה • שלשה גונים נאספות : פניה וריח ומראה • בטיב ויביש
 ומימות :
 טרפיו הטובים קעמים • על חמשה ידות : כֹּת אחי יוסף המבחרות •
 וכֹּת אקרי המש[פחות] הערות :
 וכֹּת חנכת המזבח • מן אילים ועתודים וכבשות : וכות עמודי המסך •
 כדמות הבגדים המופעות :
 יומיו ארבעים במספר • אנן הימים הטובות : ימי נח וימי משה • רח
 ורחמים ושלמות :

צלול מועד חג הקציר במדינה: 419

הלכ[ים] באיקר: ויחני אחד באחד • בשמח ושדך ושלמה עבר: על ז[ה]
הי[ום] מא[ה] שנה • ומן יתו[דע] לכ[ם] בט[ב] לחב[ריה] יזכר: ותנים
יומה סדרה המזדמנה • הדיך ממן ישר:

f. 120^b תנים יומה מאה שנה • מן דאכה פני קעום: סדרה המזדמנה • מן
כהן ונבון וחכום: ישמר יהוה חייכון • ומאה שנה תעשו זה היום: דקדשו
ואפרשו לוכון • והו כלול חמשים יום: שם בו תתעבד קרבנים • במשכן
יהוה אל רחום: ששה ועשרים מתעינים • בכתבו העצום: ובו תקריבו
מנחה חדשה • ובו יפתח לן אוצר חתום: ובו חג אל דמע היבשה • ובו
תתפרש ענן מן רום: ובו תשתמע הברכה הקדושה • מפם כהן המקום:
במימר יברכך יאיר ישא • וישים לך שלום: כן יישמר חייכם כלכם • והברכה
לוכון תקום • ובטוב תעשו מועדיכון • ולא ימטי בוכון סכום: ותסור ימי הקללה •
ותעזור ימי הנחום: ולא תקח על לבך מן הימים האלה • קר[וב] יי[תי]
הרחום: בתר דסר חשובי הרבנים • ולמאהבה תהי חכום: ותגדל ותהי
בעמ[ים] רבינים • בתר מה תהי קעום: וברית אברהם אביכם • התהב בו
יקום: כמה בתורה פניכם • רז גלי קשט לי[מי] סכום: ותהי אמן
ביומיכם • ואתה בשמח ושלום: בעמל הזכאים אביכם • דאמר לו ואתה
תבוא אל אבות בשלום: ומי אמר תשלחוני מאתכם • ונשלחך בשלום:
ומי דמך וחלם ונדר • ואמר ושבתי בשלום: ומי בדילה אתמר • ולא יכלו
דבריו לשלום: ומי קרן עור פניו • עליו מנן השלום: דאמר עליו ויעבר
יהוה על פניו • ויקרא יהוה יהוה אל רחום:

جوابه وحنون سلخ לעמד ישראל وتمام

ויתמר דראן אלה רב • וכי בשם ויתרבי וبعדמה קطف אלברכה • יאטי דכרה

f. 121^b في عادة الحج وبعده يسكو من הטבעת في אתי ויתמר נשוי | כהלן בית
ובית ובעדה יתמר שירה • מועדי אולא יقال שירה الورد (?) المبارك من
قول المرحوم العلامة العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي وگو

מועדי אלהים: כלם חסדים: מועד השבעות: שני המועדים:

יומים קדישים כבדים: אנון יומי השבעות: לית בימים כהם: בין שני
מועדים באות:

f. 121^b ממחרת אל ממחרת: שבע שבתות תמימות: | בהם עשה אלהים:
סימנים ונפלאות:

בראש באו בימה: וצא מנה בשלמות: והשני במרה: אתחלה לון
המימות:

מה טב זה המועד השני • מן שלשה חגות במספר: דאתבנה על ארכ[וני]
 מע[מד] הר סיני • ובו חג אל קדש כל טבר: מה טבך ואת לידה סליק •
 בהיות הבקר: במקרא בקול רב חזיק • טב מאד עד מותר: ישרו מן
 ועתה ישראל • אל אחר ספר: וכל מנחיה וקליל • יימרו מימר הדר: והכהן
 הגדול הלך בינם • כירח לילת ארבע עשר: עד ייתו אל אבן והיה אם
 שמע תשמע • יקרי הקצה ותגיבו הקהל לו אלף ישר: כל זה והמכתבים
 על ימינו ועל שמאלו • וסדר עסכר: ישראל עמדים קבלו • מקדם ומבחר:
 מכללים בכבודה • שמחים בזה הדבר: עד יקדמו אל מקדה • ויחתמו המקרא
 אשר אזכר: ויימרו חילה רמה שמע בקלן • ובתרו שני בתים תתמר:
 אלהים אל עליון ואה מלך רחמן • וחבתה ישתבה יימר: ומחתמה בכרזין
 ואמרים • ותשרי צלותה בישר: וסדר חגיה הסדורים • יקרו קצי הבריה
 ובתר: זה יתמר בריך אלהנו • ברננות טרח כשר: כל העם יהונו •
 בחזעיו רב עד מותר: פחדים ויראים • צעקים לאל ישר: והמכתבים בה
 מתנשאים • והדמעות תרד כמטר: ויימרו יהוה אלה ונברך • על זה
 היתוב הכשר: והם הלכים בדרך • אמרים זה המימר: עד ייתו אל מדור
 הרבן • באחר נשוי כהלן ונימר: ועל האבנים קטף אבנים • וקדישה וננצירו
 ובתר: | הכהן הלוי חבתה • שבחו על האבן יימר: ובתרה לך נביע ותפלותה • f. 120
 אדיק עלינן יתוף המדכר: וילכו בה אל אבן הקדוש • בש • ת • וינחו בני
 ישר: אל ובתרה הקהל הקדוש • יחתמו יתה במימר: אלהים רחמנה ואחד
 הו יהוה הנכבד ואלהים יראה • בבית כהנה האיקר: ובתרה רבנה ישתבה
 יימר ברננאה • וישרו הקטף הסדר: כל זה הצלות הארבע • כל צלות
 מקימה באתר: ויחתמו יתה על מזבה • שת כל אחד יתיצב במקור: וילכו
 אליו באז ישר • ברננות משה דמע כל הבשר: עד יימר הכהן בטב מימר •
 אלה רב ויתחנן ויתעתר: ויקד ויסגד וישתבי • ויודי לאלה ביצר: תודוע
 הפגני • ותרד הדמעות כמטר: ועת יפרע ר[בנה] באלהים יראה • חמשה
 פעמים תתמר: ויפשט בגדי הבד • במזבח נח והו מעלה' המנבר: וילבש
 קדשי הבגד • והגד[ולה] תתפרש עליו והו בה מתנזר: ותהי מציתים הקהל •
 והם עמדים בין ידיו בכשר: וייתו בית דראן בקל • רישה רנן טרח יתר:
 ומשם ייתי ויימר והקהל • הא סביאן תימר: וילכו בה אל מש[בח] האל •
 והבתה שבוע יימר על המנבר: והכהן יוסף בנבעתה • עד יעלה על
 המנבר: ועת יחתם צלותה • שם תודוע כל אבר: ויתפרש עננתה • והמלאך
 לו יימר: אה כהן נוף רבותה • אתפני לקהלך זה הסדר: ואפרט מלי
 ברכותה • והשם בה אזכר: ובתר זה יחתם ברכתה • וכהנה חבתה יימר:
 ויזכר במימרותה • כל מן קדם לו נדבה ונדר: ויצלי הו וזימוני • צלות
 קטנה במה רב כשר: וכל אחד לחברה יחוני • והם סב[יב] הג[בעה]

משם מי אמר הנה נא • הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מי אתעקד על
 חר השכינה • קדש כל מכוני: ומשם מי אמר האלהים הרעי • אהי
 מעודני: ומשם מי מצאאו האיש תעי • דברח מן הזני: ומשם מי קראו
 על חר סיני • עבדי ומהמני: אן ישמע קל הצ[לות] ויעני • יתכון בכל
 העדני:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן • תלים נביה רבה משה: אשר לבש מעיל ואפוד
 וחשן • ובגדי הקדשי: ובניו האנשיא והפוקיד • אשר הקריבו ריח ניחח
 אשה: ואמשחו בפתח אהל מועד • ואתקרי כ[ל] מנ[ון] כהן משיח: | ופינחס
 קטול הקדשי • וקם לו קיאם לא יתנשי: וברית שלום לו אתפרשי • ועצר
 המניפה מעל עם קדשי: ואתשרשרת הכהנה ממנו • מן כהן אל כהן אל
 נשיא: קהלו ועם כל סדרינו • ובתפלותו תתקבל מדרשי: ובגללו אני
 בכל עת דרוש • בצלותי ובקושי: ואפרש פניו הבקוש • ואטהר תמיד
 מעשה: והו לן בין עמי הארץ • נבי וכהן ונשיא: בכל רמש וקרץ • ובכל
 חלה וקדשי: דבלבו רוח אלהים מרחפת • במימרים והמעשה: והו לבו בה
 מנל[י] גז[יראן] ופק[ודים] ה[יד] נ[הר] פרת • ט[וב] מ[י] לן עשה: מה
 פבו ביום ההוא • והו עמד בנבע בששי: מתחנן מתנפל בזרועו • נטויה
 על רב יהוה ומשה: ויתפלל בצלותו ויקום • וידרש מן מרו רב הדרושי:
 מה טבך תהי פניו קעום • עקד ס[גד] ומר[ומם] לאל המעשה: והמכתיב
 מזה ומזה • ועננים עליהם מתפרשי: והו בתוך לבוש נור עזה • והכהנים
 לו שמשוי: ועמה בין ידיו עמדים • עקדים סגדים דרושי: בזועיו רב
 משתעבדים • זועיו רב וקשה: וכל מנון יתן גלינאתו • וידרש בטהרות
 נפשי: מן מרה יקבל ברמאתו • וברחמיו לו יושיע: עד יפרט הברכה
 הגדלה • בעת האספו ראשי: העם ואלה יקבלה • בשמאתו המתפרשי:
 יפלנה שבעה פלגים במספר • הך מה מרה לה ארשה: כל פלג ופלג
 השם יזכר • ושתי ידיו פרושי: וישא קולו ויבך וימר בעבורך • וכל העם
 לידה נגושי: יברכך יהוה וישמרך • ויצלחך בכל אשר אתה עשה: יאיר
 יהוה פניו אליך • ויחנך מכל לחץ וקשה: ישא יהוה פניו אליך • וחזונך
 לא יתנשי: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך ומש[מים] יברכנו • סדרה
 המתבנשי: וחילה רחמ[נה] יקבל צלואתכון ובעואתכון • בכל צפר ורמשי:
 ובקדוש שמו הגדול במיני הברכות יברכנו • ויברך כל קהלי משה: | ויפרס
 טובה ורח[מותה] עליכון • אמן יהונו מתפרשי: יהוה עליו הקבול • ויפתח
 אוצר הקדשי: ויעני לכל שאול • וימטנך כל בקושי: ויכילך ממגד גבעת
 עולם • וממגד גרושי: ותנים יומה אה עם רם • נוף אפרים ומנשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

הגם אֵלֶם • כל מן אמר מימרו: שלם לך ועליך השלם • אה שמש עלמה
ומאורו: שלם לך שליחה דאלהים • וקדקד העולם ונזרו: שלם לך מקבל
לזוחים • דלא קדמו קדם ולא בתרו: בממצאך לן חרו וזהו • ושך ושלם
ואיקרו: | טוביכון אה ישראל תודו • לאלה באנצירו: כי הו בצדק ישפט • f. 118
במעשיו ומימרו: כי כל דרכיו משפט • טובי מי בה שרו: ויתפלל בנביא
הגדול • בכל רמש וצפרו: לאל אמונה ואין עול • צדיק וישרו:

לאלה אלהיה • וממן עד לעלם: דמקמי הבריה • ומבתר יום נקם:
אשר נבא למשה • ושלחו לפדות עם רם: ובמופתים לון הושע • מתחת
יד פרעה הטלם: ואפֿקון לעיני העמים • ועברון בתוך הים: וחלה לון
המים • ושרו באילים בשלם: והמטיר עליון המן • והוציא המים מן צנם:
וקטל עמלק ומן • עמו במלחמה קם: ונחנן להר סיני אמנים • בזהו ושך
ושלם: על יד הנביים השנים • ילידי יוכבד ועמרם: בדיל משמע קול
עשרת הדברים • מן היכול הרם: קול זוע * הטברים והמישרים¹ • וכל
המיתים והקעים: קול לית לו רחב ולא ארֿך • ולא ידמי לקול אדם: קול
דבחייה מורך • האמור חי אנכי לעולם: וקול אתי מתוך החשך • ומששה
הפאות וגם: קול קרי אנכי יהוה אלהיך • אודזע ממו העולם: לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני • ייסֿר מעליך העולם: וכלולם מזבח אבנים
תבנה • על נבעת עולם: ישימך יהוה ממן שמעו • סדרה דאכה אודרם:
בקדוש מן לית אלה אלא הו • אלהי העולם: יתקדש ויתרומם • ויתודי
בכל פמם: וברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:

יהוה הו האלהים ישר הישרים: י" ה" ה" גבור הנבורים: י" ה"
ה" דנבא למשה דמע הספרים: י" ה" ה" דנחג עמו להר סיני באיקרים:
י" ה" ה" דשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים: י" ה" ה" דאפרש f. 118^b
לישראל מועדים יקרים: י" ה" ה" דשם לן זה היום הנבורים: י" ה"
ה" דשם זה היום חתמת ני יום במספרים: י" ה" ה" דשם [בן] עמו בזהו
ושרים: י" ה" ה" דשם בו חג אל קדש הטברים:

תלו ידיכון ואמרו לרבה ותמא

לאלה הישר אלהי הרוחות: לאלה בריו הבוראות: לאלה דשלח משה
דמע כל הדורות: לאלה דאפרש לן על ידו מועדים כבודות: לאלה דשם
בו עמו בזהו ואשמחות: לאלה דשם בו חג אל קדש דמע הטברות:
לנצעו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ישתבח אלהים לית ותמא

אכרז לפני יהוה • ואתלי בפניו פני: ואתפלל בזכאי עלמה • דמערתה שכוני:

¹ B 9 הסבים והמימרים.

מלין וסלקי בריה ייה • לגו לעל ולרע:
 חזיה דלא כתשבית חייה • בעל הנבורה:
 יהוה אלהינו יהוה אחד • מזה השם נפחד ונירא:

ותשבחותו לא נכחד • בכל יום וירח: אולי לנן ירֶח • ופנותה ייסירה:
 ורחותה תניר חזבה • בכוכבה ומאורה: ונקריב קרבנה במזבח • בלא אש
 זרה: ועליו נקטיר חלבה • ועלינן זרח: אור מן זרח משעיר • והופיע בנור
 מורא: ומסיני בא ואניר • אור פניו זרח: מרבבות קדש עמו • צבאות
 הקדש סדרה: מימינו אש¹ דת למו • היא ספר התורה: טובי מי לו
 ישמרה • ויימר בלב ירא: כי בשם יהוה אקרא • ברוך זה המקרא:

רבנות לה:

ורוממו בקול רם • לקדים ביכלו: דברא ית העולם • במלה יהי מן
 ממללו: דלא יתודע באתר • ולא יחונו גבולו: לא לו בן ולא בת ולא
 עזר • ועין ואזן אין לו: והוא שקיה בכל כלום • ושותף לא ימצא לגדלו:
 וכל דלבר מנה לא כלום • ולית יקום אלא חילו: הנמצא בכל מקום •
 ולא מקום אלא בו גדלו: ולא ירף ממו מאום • וכל אתר מנה מלו: לו
 לו תמיד נרבי נרבי • ובכל עת נהללו • | דשלח לן נוף² לוי • משה חבילו: f. 117^b
 דשמו מוקר נפשאתן • ודכרנו תמיד לא נבטלו: דעל ידו פדה אבהתן • ומן
 ענות עבדה נאלו: ועברו בימה באש וענני • ועל כנפי הרתו סבלו: ונחגון
 להר סיני • בדיל משמע ית קולו: מדבר בעסרתי מליה • מששה הפאות
 ימללו: על יד רבון דנבייה • אשר עמד מולו: והגידון בזה הדבר • ויהי
 כאשר כלו: אתו למשה דמע כל הבשר • וענו ואמרו לו: קרב אתה
 ושמע • המימרים אשר אנדלו: טוביכון אה עם קדש ודמע • בזה הנביא
 תתפללו: בדחלה ובארבנו • בכל עת שבחו וחלו: והבו גדל לאלהינו •
 הצור תמים פעלו:

ואמרו תשבחו ורבואן • להממין בלברו: ושיר[אן] וצלון[אן] ואודואן •
 לו בכל עת אמרו: על מה עשה לכם • מן טובו ואיקרו: ובנביא אשר
 אסגלכם • ועל ידו שם לוכון פשרו: וממצרים פדה אבותיכם • מתחת יד
 הכפור פרעה: ועמודי עננה ואשתה • קמיון ינירו: ונחגון באשמחותה •
 ולהר סיני עברו: על יד נביו דשלחהו • אשר פה אל פה דברו: ומתוך
 הענן קראו • ואלבשו ית נורו: וקרן עור פניו זרח • ואודועת עלמה מן
 נורו: ולארבע השגבים קרע • ומלאכיה בו אסתחרו: וצבאות הקדש •
 אמת בו אתפחרו: כל מונן הוה לה ישמש • וינשקו צלמו ובשרו: וגם

¹ אוש. Leg. ?

² לק B 9

f. 115^b • אלא לרבות העבוד • דכרן ורב בכבוד: | וקול השופר חזק מאד •
 ואתפלתח תרחי:
 • שומיה אליק אורה • ואמטית לפידיים לטורה: • ובכל לפיד הכבוד שרא •
 מטים מן עלאי לראי:
 • אתיתכו זאת הלפידיים • כדמות המועדים¹: • כנשת טור סיני יקידים •
 לקבל לסא רבותה נשאי:
 • סביבותון השגבים הך פרכת • על של[חן] היכולה מערכת: • ימנעו הלוד
 ללכת • מן ארבעת רבעי:
 • עלמה מסתובבים • ולפידיה להבים: • חזעים רברבים • ועיני בוראיה
 תראה:
 • לזה המראה הגדול • דבו מימר קשט לא בטול: • וכל העם שמע את
 הקול • מקמאי אל עבראי:
 • רב הוא יתה קלה • ויחה ממללה: • ומללה מלכה עלה • דאמר לנבוי
 ועתה לך נחי:
 • את העם על אשר דברתי לך • והנה מלאכי ילך: • לפניך להגדילך • ונלית
 לך נסתרי ונגלאי:
 • אמללך ותמלאי • בנסתר ובגלי: • דאתה לי סגולי • ודמע מן דמעי:
 • הדה' היא מיתוביתה רמה • אנש קעם עם יהוה: • ואכל מן דעתיד קיעמה:
 • וכל מן דסבע מנה חאי:
 • אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد مسح לו עוד:

f. 116 • תנים יומה מאה שנה • לזה יום מועדה: • 'בקדשו האלין • יטוך עבודה:
 דעבד לך יומה • ושם קדשיו כבדה: • ישימו מברך עליכון • סדרה דאכה
 מצטמדה: • ותהונו בו 'בטוב • ואצלחו וחן וחסדה: • וישם לוכון בו אמן •
 מכל לחץ וארצם פדה: • ועליכון בו אמן • הברכה תתחדדה: • ולא תמוש
 מכם • ויבד מפניך כל מרודה: • ותראו המשכן נציב • על בחור כל
 מסודה: • ויעזר עליך מועדיך • בשמח ושלם וכבדה: • וכל שנה ייתו עליך •
 ואתה בחדי חוהי וחסדה: • וכן ישמר חייכם כלכם • אה מן אנה מצטמדה:
 בעמל זכאי העולם • ובעמל יוסף קדקדה: • ובעמל נביה רבה משה • בן
 עמרם דמע כל מלמדה: • ובעמל אהרן ובניו • כהני יהוה וכבודה • ובקדוש
 שמו הגדול • יכולה נכבדה:
 • אמן אהיה אשר אהיה:

¹ Leg. עמודים.

ואמר הן הו שליה • וכל שעה יימר בא אלי: המלאך ומללי • והוא
לגמלים רעי:

ומה כלכלו הדה • עד שם לו מועדה: ואמר הן הו סלק לנכבדה •
ואמר ועתה כבאי:

אמר לי ואמרת לי • דברים על הלב לא יפלו: גלים 'עמם' אלילו •
לא יבאו משמעי:

ולית לזה חה קשיטותה • אלא יתוב בעלי אלילותה: סנאי אימנותה •
הגון היהודאי:

והקשט הן הו לן גלי • כשמש מתגלי: והוא מתי אליך ואלי • שבין על
כל עממאי:

על גביר העולם • דמע מינה דאדם: משה ברה דעמרם • דבו שמעו
עמים ומראי:

בעל הנפלאות והגלויים • ומגידו במ' שמועים: בכל הארץ ובכל הגוים •
ולא עורן ימעי:

בימה ובמדברה • ובכל אתר דבה שרא: אתעבד לו משכרה • מתפרש
בין מודעי:

עלמה וכל ממלא • מקצה ועד קצה: מטי מן שומיה לארצה • עלאי f. 115
אראי:

וביום מעמדו • כל בוראיה יסידו: בקשט לא בזדו • וזה אתר פנעי:
דאני לרוש הממלל עליו • בחשב מטות מדעי אליו: ואת הדה ממלליו •
י • ה • ו • ה:

והן דאת תשמע משמע • ולא תעבדו בתרדימה: ושים לך תקומה •
ושמע ועמי מה היא:

רבות רבך משה • ומה לו נעשה: ביום השלישי • ומלאה מסעי:
אל דכרן זה המקום • והך הות תשבית זה היום: וקומטית כל היקום •
מן שני צבאי:

המלאכים וישראל • ואיך אצטמתו כליל: ואיך קדש את ההר והגביל •
וטור בתר טור אשתמע:

בשפולי טור סיני • בתר קדוש שני: ימים דבשלישי דאני • מה אשתאי
בו לעבראי:

בהיות הבקר • וענן כבד על ההד: ושרא קול השופר • וחיליה אודועי:
ואנפקו מן כסי ואתגלו • תחת טורה כל חיל בחילו: וחר סיני עשן
כלו • וברקיה מופעי:

ועננה הדה כפל • וחשכה בתרו לפל: ואש להבה וערפל • וזאת למה היא:

צלות מועד חג הקציר במדינה: 411

רב אלה ותמא וישרו אלקטף אל עשרת הדברים • יִּקָּאֵל יתהלל תְּקִיל
ודראן חילה רמה שמע בקלן • ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן
חָפִיף ויתמר ישתבח תהותה הסאה ותמא והי תְּקִדָּמָהּ فِي عَادَةِ
السبت وبعدها. בריך אלהנו תְּקִיל שוֹיֵה ויהוה אלה תְּקִיל בֵּית וּבֵית
B 9, f. 113^b ויתמר סודים עלי נְעִם אופע והי תְּקִדָּמָהּ فِي عَادَةِ السبت المذكور | ואذا
ما انقالت סודים יִּקָּאֵל עוֹזְהָּהּ הַדָּא אֶלְכִימִי • [מן] מימר עבד יהוה בר
שלמה • ירחמו וגו'

אלהי אברהם ד'לְהַנִּיכּוֹ דק: דאמר עליו ויחלק: אשר אמר ובן משק:
ביתי הו דמשק אליעזר:

אלהי מי אנציר לאלה: אשר אדרש עלה: על הר הנחלה: דבשמיני
אתגזר:

אלהי מן דאמר מה נורא: דבא לאהלן מורא: דאמר עליו ויירא: יעקב
מאד ויצר:

אלהי בעל החלמות: דאשליכהו באחד הבורות: ולא עשה תועבות:
ונזר אחיו לבש נזר:

אלהי מן אמר זה אלי ואנֹהו: אלהי אבי וארוממנהו: נביא אשר
שלחהו: לעמו ישראל ממצרים פשר:

f. 114 אלהי מן לבש כליל: וחלשן ואפֹד ומעיל: | וציץ מניר על פתיל:
ואבניט שש משזר:

אלהי הכהן המשיח: ד'לְבָשׁ בנדי קדשי: דאמר עליו נשיא: נשיאי
הלויים אלעזר:

אלהי תלימה איתמר: ופינחם אשר שמר: והקיאם¹ לו משתמר: ועמת
יהוה עזר:

אדרש ממך בעמלם: מרי ובזכותם: עִמְךָ חֲלָנָם: והרחיק מנון כל זר:
חמיד לך ידרשו: וממך יבקשו: לְחָצוֹן תִּנְפְּשׁוּ: ותהי לן מנן ועזר:
אה מרן הן עמיד: דְּכָר לנן קיאמיד: והשקף עלינו מן שמיד: ואלבש
ית נזר:

ולצרותן רֹאֵה: כי אתה אל רֹאֵה: מנך אני בעי: מחרון אפך עזר:
אמן אהיה אשר אהיה:

f. 114^b קשטה לא יכסה: רק גלי לראה:

דראה בעין מדעו • ויפתח עיניו ומשמעו: ויקשט מראו • למימר נכראי:
דאמר על בניון • אשר בא אליון: משיחת לבביון • ומה לון מן מדעי:
הֹה יביא ראשם בחיקו • ויפתח את שקו: ומה תדברו נפשו יִפְקו: לא
עֵד ולא ראה:

¹ B 9, and so elsewhere.

צלול לילת השלישי:

التانية وبمקوم אשר אזכרתי את שמי وتمامه
التالثة بרוך من דאמר והיה כי יצעק אל יהוה وتمامه

ויהוה אל רחום וחנון ומרן ולעלם חסתנד ולעלם חשתבח
ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

f. 55 يشتع علي السبت الذي بعد حج هقصر من قول سيدنا ابيشع
رصون يهوه عليو

חילה דכון נור קדש מן הבריה • ואלבש ית כליליו: לאבינן אדם
קמאה • מאז על בוראיה אמשיליו: ועתק זה הכליל לכל דרי זכותה • כל
אחד בנבוליו: עד בא הגביר הרם אשר • אתברא העולם בנלליו: טובי
מי יטהר נפשו ויימר • שלום יהוה עליו:
האנשיא העשה המושיע: האיש הצדיק משה: דעלה על טור סיני ודרם
ברגליו באשה: וצבאות הקדש על חנותן מתכנשי: מציתין לממלל יהוה
וממלליו:

רב אלה وتمامه

مليفوظ علي ليله الاحد الذي هي ليله خروج السبت المذكور يقال بعد
ختام اول שלום للامام ننه بن مرقه رصون יהוה עליו امين

f. 55^b אקדמו בשלם • אה עדת עבראי: | על צלות אול שלם • הי צלות קמאי:
מימרה על הלב • במטר לקחי • אוצר מלא הכמה • טובי מי לו בעי:
יקבל אלה מני בדילך • מדרשי ופנעי: ותעור עליך מועדיך • ואתה בחדי
והי: אניב למימר ואמר • אדכר לקמאי:
جوانه ولا تנשי عكبאי وتمامه

¹ בשם יהוה הגדול:

إذا اتفق عمل مועד חג הקציר פי المدينة يكون بدو الصلاة كعادة سבת
הדברים • والتشمحات المعتادات والقطف يأتي ذكره في عادة אלחג بتمامה
انشأ الله تعالي ويقال علي وאלה שמות ישתבח وهي قدامك
חילה דאסגלנן מן העמים • ושם ידינן במשמר המועדים מלאות: בתלתה
מועדים קעמים • על ארכוני השמחות: ייתו בשלש פעמים • בתלתה חדשים
מתודעות:

ותוך השלשה זה מועד דגלגיו יתרים: דאתשמה בשלשה שמהן יקירים:
חג וקציר ויום הבכורים: ומועד השבעות:

¹ B 9, f. 113.

- f. 52^b צללות לילת מפוק חג הקציר רמשה: وهي ليلة الاثنين شريو הצלות כמל
 ليلى الاثنين والخميس في الخمسين ويقال יהוה אלה ונכבד כאלעה מן
 غير مزاد ואז ישר ומן נשוי כהלן المناط وشحو العاده ويدكر فيها كما ياتي
 في المن ودان لך نביע ויתרבי כלها ويقال القطف من غير مزاد من
 הרמתי את ידי אלי אן יטלו פי السفر לחמש ואתם הדביקים ביהוה
 אלהיכם חיים כלכם היום • ינقרא סורה المناط وهي هدى
 ראו למדתי אתכם חקים ומשפטים . . . | לפניכם היום:

f. 53 ויפאל בעדה ובקשת משם וتمامה ויختמו القطف الي عند שופטים ויצא
 המכתב וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב ראו למדתי
 المتقدم דכרן ומן אתהו דבריד עלמה אחרן والسجدات ثلاثة المناط
 الاول ואמרו לי מה שמו אמר אליהם יתרבי זה השם הקדוש ויאמר
 אלהים אל משה אהיה אשר אהיה:

- f. 53^b الثانية ברוך מן דאמר אני יהוה ואראה . . . | נודעתי להם:
 الثالثة ולמען תספר באזני בני ובני בניך • וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
 ויהוה אל רחום וחנון ומרן וידקר فيه וישם אלהנו זאת הלילה אשר הי
 לילת השני מן בריאת עלמה והי מפוק המועדים: וتمامה
 ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:
 الله لا يقطع ليشر[ال] عادة امين

- f. 54 צללות לילת השלישי תאני לילה חרוג חג העקסיר כמל לילה الاثنين المتقدم
 דכרן בל נשוי כהלן المناط ودان טבה דמיטב • والقطف כמל לילה
 الاثنين ولما يصلو ويصونو لما يقولوا את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
 כאשר צונו ינقרא סורה المناط وهي هدى
 והיה עקב תשמעון . . . כי מוקש הוא לך:

- f. 54^b وبعده يقال כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: | ויכלמו כמל מא
 تقدم لילה الاثنين ويصا المכתب ويلبو كالعاده وينقرا علي الكتاب الصورة
 المذكورة ومن אתהו דברי[ך] עלמה אחרן والسجدة يلاته
 الاول יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וتمامה

f. 47 * من بيت الى بيت لالتحاة تخلفو خلف الفواقه والكتاب بينهم ومن بيت ل ورائح يمرقو التحاتا من بين الفواقه الي قدامهم كما جرت بهما العاده¹

f. 48 ويعاد بيت הא סביאן وهم في وسط אלנבע ويقال שבוע מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו וגו"

כרוז לאלה • ישר הישרים: דשלח משה הנביא • דמע הספרים: והציל עמו על ידו • במופתים יקירים: מספרם אחד עשר • חתמתן מות הבכורים: ואנגדם אל מדבר סיני • על כנפי נשרים: ואשמעם קולו • ידבר בעשרת הדברים: ראשם אנכי יהוה אלהיך • לא יהיה לך אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה • על קדש הטברים: ואנדה לן על ידו • פקודים וגזרים: מן כלולם מועדים רמים • שבעה במספרים: מנון אהן יומה • דגלגיו יתרים: דאשתמה בשלשה • שמות יקירים: חג הקציר ומועד השבעות • ומועד הבכורים: יהיה בריך ומברך עליכון • מן דאכה שרים: ותחגו להרגריזים • קדש כל טברים: וכן ישמר חייכם כלכם • האבות והברים: ומאה שנה בחדי זוהי • תעשו מועדיכון באיקרים:

f. 48^b מפוק: כל מן דאכה • יודי וישבח: | לעבוד בריאתה • עלמה וכל דבה: ותנים יומה מאה שנה • לארכה ולרחבה:

ישתבח אלהים:

جوابه وישא אהרן את ידו וגו"²

وزفة وזכרה² וקרנה² תלנה² ואלה יקבל מנוכון אמן • מאה שנה תנים יומה מאה שנה • امين

f. 51^b ואذا كان حجاج جدد يقال ذلك الصلاة واذا ما كان تقال اولاً يبدا الامام يتהלل اלהים אין אלה אלא אחד תכרר תלאת דפעות וכי בשם ואהיה אשר אהיה ותמאם ולטוב לנו ותמאם ويقال ויקם את החצר סביב למשכן . . . בכל מסעיהם: יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וגו"

f. 52 ويقال שמועין ותניו والفاته² ואלה יקבל מנוכון אמן • מאה שנה תנים יומה מאה שנה: וيطوفو جميع للجوق حول אלנבע ويهنو بعضهم بعض الله لا يقطع ليسرال عادة امين

¹ In the margin.

² Continuing as on pp. 275, 276.

ושבת וסיני וקציר וחג וכבוד ושמה וענן ובקר ובקר ואלעזר ואלא יִקָּא
 قطف العشر كلمات
 יתגלג הקראה דקרא עסרתי מליה ונו"

f. 38 תורה צֹדָה לנו משה וִיִּקָּא יתהלל תְּקִיל ויצא המכתב הקדוש וילבו כי בשם
 f. 38^b ויהוה גבור • והמקרא על המכתב • | וספרתם • וביום הבכורים • ומן
 אתהו דבריד עלמה אחרא והסגודות שלשה:

الاوله ויקרא אברהם את שם המקום ונו"
 الثانيه מועדי יהוה אשר תקראו ונו" ברוך מן דאמר שבע שבתות ונו"
 الثالثه ביום הבכורים בהקרבכם¹ ונו"

f. 39 ויתמר יהוה אל רחום וחנון • ומרן יקבל צלואתכון וידקר الامام ויקאל
 יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך . . . ואמת • ואלה יקבל מנוכח
 אמון • ויהנו بعضهم بعض ثم يبدأ الامام אז ישר²

f. 44^b יתהלל | ובעד יִקָּא שמועין ותניו יתהלל . . . ואמת ויִּקְדְּמוּ כָּל־יְהוּדָיִם
 یشאל יזורו המזיח ויִּסְגְּדוּ בֵּין יְדֵי אֱלֹהֵי תְּעָלִי ויִּקְבְּלוּ הַמְּזִיחַ ויִּפְתְּחוּ מִן
 הַנֶּחֱסֵי אֵלֵי הַמְּזִיחַ בֵּין הַמְּזִיחִים וְהֵם מְזִיחִים וְיִשְׁחַקוּ וְיִמְזִיחוּ וְיִפְתְּחוּ
 דַּרְן אֱלֹהֵי רַב וִיִּקָּא פְּלִינֵי עֲלֵי נֶגְם מְבַרְכּוֹ הַמְּתַקְדֵּם דְּכִרְהָא בִּי עָאדֵה
 חַגְּ הַמְּסוּת | ויִּכְמְלוּ דְּרַג ויִּתְּקְרוּ אֵלֵי מְזַבְּחָא נַח ויִּתְּקְרוּ שְׁפִינֵי שַׁף

f. 45 פְּוָאָה וְשַׁף תְּחָאָה וְהַקְּהֵנִים בֵּינֵיהֶם
 פְּוָאָה אֱלֹהֵי רַב וְלִית כּוּתָה • קַהֲל רַב וְלִית דְּמֵי לָהּ:
 תְּחָאָה נְבִי רַב וְלִית קַעֲם כּוּתָה:

וְיִכְמְלוּ מִן הָאֵהָנָא דְּרַג סוּיָאָה ויִּתְּקְרוּ אֵלֵי מְזַבְּחָא נַח ויִּתְּקְרוּ הֵנָּה
 אֲזַדְּמֵנוּ עַל טוֹר סִינֵי יוֹמָה דְּנַחַת כְּתָבָה וְנו"

f. 45^b וִיִּקָּא יתהלל תְּקִיל וִיִּקָּא יתהלל . . . אחד ותמא וכי בשם ולטוב
 לנו וקطف המלכא והו קטף נח:

ונח מצא חן ונו"

וִיִּקָּא יתהלל תְּקִיל ובריד אלהנו אולחא תְּקִיל ואחרא חֲפִיף וְאִין כְּאֵל יִשְׂרָאֵל
 וִיִּקָּא יתהלל ויתמר הא סביאן ויִּסְיֵרוּ בִּיהָ מִן מְזַבְּחָא נַח אֵלֵי נְבִעַת
 עֲלֵמָה בֵּית פּוֹק וּבֵית תַּחַת ויִּתְּחַמְּוָהּ וְהֵם דְּאֲחִילִין אֲלֵנְבַע וְהֵי מִן
 קוֹל אֱמָם מְרַקָּה רְסוֹן וְנו"
 הא סביאן ונו"

¹ And so afterwards.

² Continuing as on pp. 273, 274.

¹ בשם יהוה נשרי:

צללות לילת מועד חג הקציר רמשה: שריו הצלות כארזין ואמרים [ועל פתח] רחמיק וכי בשם וקצי הבריה • ואלקטף שבת וקציר וסיני ופי السفر الرابع ينقرا וביום הבכורים ويكملو القطف وال آخر התורה יתמר תורה ויתהלל תקיל וברוך אלהנו ויהוה אלה חפیف ונברך והמוסף בה

² ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי ותמא

L 22, f. 2 אלהי אברהם לך נברך ואו ישר | ויצא מכתב אחד ויתמר נזל מן غیر חלףه ويلبو כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב וביום הבכורים • ומן אתהו דבריק עלמה الاخر והסנדות שלשה

الاوله מועדי יהוה אשר תקראו ותמא

التانية ברוך מן דאמר שבע שבתות ותמא

الثالثة יברכך יהוה וישמרך ותמא וביום הבכורים ותמא

ויתמר יהוה אל רחום וחנן ומן יקבל צלואתכון ובעד אתי בשלם ותמא وزف חכרת כי עבר היית' ותמא וכרזנה תלאת | ויתמר מליפוט מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו'

f. 2^b

תנים יומה מאה שנה וגו' ³

בשם יהוה הגדול:

f. 3

צללות מועד חג הקציר צפרה • יתכנשו כל הקהל והזקנים אל תרח הכנשה וישרי זקן הכהנים הצלות יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תכרر ثلاث مرات וכי בשם ולטוב לנו וيقرو ויבא יעקב שלום עיר שכם ותמא וישרו אלקטף وهو קציר ושבת וסיני • وهو القطف الذي تقدم ذكره في عادة يوم سبت العيد الذي يقال في الحلقة من غير زيادة ولا نقصان ولما يكملو القطف يقول الامام מאה שנה ביזמיכם כלכם ויבדא ועתה ישראל ⁴ . . . | וישרו הזקנים אלקטף • ברית חכרון ותרומה ויוסף

f. 12^b

¹ L 22, fol. 1^b. ² Five headings. ³ As above, p. 269 to the end of the service. ⁴ Continuing as for המצוה, pp. 270, line 10, to 272, line 27, with slight variations, agreeing mostly with L 1.

אלהיך מרדך • תכתב עליו דברך • ומה ביאר לך בספרך: ואת בשמח
ובשש:

הא טובך ישראל • מה נתן לך האל • שמך את הסניל: מלבין כל
הגוים • ומיתביתך עלוים • אשר אבהתך הוֹו שמעוים: מתוך האש:

ואסגלך מכל עם • במשה בן עמרם • דמללו פם לפם: הא טובך אן
שמח • נפשך לא עשקת • כי מן נוף זכאים אתה: לא מן אליש ותרשש:

מה שנה אה עם רם • תעשה מוע[דים] בשלם • ומיתובי[תך] תתריאם:

וזה השבת מברך • עליך ועל סדרך • דו כלול שבתות במספר: דאתקרי f. 112^b
מקראי קדש:

וכבן מחר בשמחיה • תחג לקדש טְבֵרִיה • דו כלול חמשיתי יומיה: מאה
שנה לון תעשו • בשמח ובששו • ואל הרצון תגשו: והדבב לוכון יכחש:

ועבדך ישאלך • אן תשים מאתך • תפלה למרדך: אן בחסדו יתרחם •
וכבן ינחם: על רחוו עבדו הכהן אברהם: ותימר ירחמו הנאדרי בקדש:

ומרן צלותך יקבל • וישמע מה את שאל • ומכל לחין לך ינאל: ויושעך
מן פנותה • ותתהפך בישותה • ואוצרי טב[התו] לך תתפתח: וישקף עליך
ממוען הקדש:

בעמל שכוני המערה • ומי לחלמיה פתרה • וקדקד עלמה ונזרה: מקטירי
הקטרה • ונש[יאי] העמים סדרה • וקדש כל סדרה: וחר הקדש:

בקדוש מן דאמר בשבעותיכם מקרא קדש:

יתהלל אלהים ותמאם תכרר תלאת מרר ועדנא יתמר כי בשם • ולטוב לנו •
ותמאם וקטף הזכאים • תמאָ וּנְקָל שמוען ותניו • ויתהלל אלהים ותמאם

וכי בשם ושמע ישראל ויצונו • ותמאם אלה יקבל מנוכח מאה שנה
תנים יומה מאה שנה אמן

الله لا يقطع ليشراييل عادة امان:

ובחר מן זרעו נבי • רבי • מן בית לדי: ואמר לו אה משה • אה נאמני
 ואישי • עלה לבית מקדשי: מתוך האש:
 ואתן לך ספר • התורה אשר • בו סוד סתר: תפתר אתו • מן חקותו
 ומצותו • דבו אצטמתו: כל מועד וחדש:
 דמהם האלין השבתות • דקדשיון מלאות • | דמספרון שבע שבעות: f. 111^b
 קמין אזכרם • ואפתרם • מראשם ועד אחרם: ואשרש בכל שרש:
 דבון אתעשה • סימן חזיל קשה • ותמה רב לא יתנשי: ובו ישראל
 בתוך הים • הלכו בשלם • פרעה ועמו דאתרים: לא ישתאר מנון נפש:
 במים אדירים טבעו • ומלרע שומיה אמחו • ולפרשון מה מצאו: וישראל
 צאו בשלמה • בקול רמה • מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:
 ובשני עמה אתו • ואל מרתה אצטמתו • ומים ממרה לא שתו: ואל
 משה צעקו • ומכל מחלה אתפרקו • והמים לון המתקו: על יד מי לערפלה
 ננש:
 ואל אילים באיקרים • הוון כהלון עברים • מספר הזקינים תמרים: עינות
 כמספר • השבטים וכמספר • חדשים וכמספר: מגדלי הירח והשמש:
 ובמדבר סין מצאו • המן ממו לקחו • וכל איש כפי שבעו: אמר • לון
 דמע מכל¹ הבשר • איש אל יותיר ממן עד בקר²: ירים תולעים ויבאש:
 והחמישי הוון כהלון עמדים • האבות וחילידי • במשרית רפידים: צעקו
 למשה • מה נשתה ומה נעשה • אמר לון המושיע: הכה את החלמיש:
 ויצא ממנו מים • וישתו ממנו כל העמים • וירוי כל הצמחים: ובששי
 אמר משה • ליהושע האנשיא • בחר רום כל האנשי: וכל מנון לבנדי
 המלחמה לבש:
 ובך יצטמתו • ולממלך יציתו • וצא הלחם • בעמלק ועדתו: בפי חרב f. 112
 יכה אתו • ומעל הארץ יכרתו • הו וכל עדתו: לא יתחוי מנון נפש:
 ובשביעי נחג עמו • להר סיני בשלמו • עד ישמען ממו: קול ישר
 הישרים • במלים אדירים • בארבע קצים סדירים: מספרון ארבע ושש:
 ראשם אנכי אל קני • לית לגדליו שני • לא יהיה לך אלהים אחרים על
 פני: לא תשא בשמי לשקר • ויום השבת תשמר • ולאביך ואמך אוקר:
 לא תקלל חרש:
 לא תנאף לא תרצה • לא תגנב מה תמצא • ועד שקר בכ לא ימצא:
 לא תחמד מה לחברך בביתו • וכספו וזהבו ואתתו • שדהו עברו ואמתו:
 ומה הו על הארץ רמש:
 ומזבח אבנים גדלות • על קדש הנבעות • ותעליה עליו עלות: ליהוה

¹ B 9 מלך.

² והנחר מ ל עד בקר: B 9 adds in a later hand.

- מן השבתות מה טבו • ומה רבו • דאודמן בו; ראות מכתב אבישע •
 דאנשה • על העם הנלשע; דבזאת צלותה אצטמתו:
- ¹ דאכתב בימי הרצון • בשמח והששון • לך * אה ישרון²; ואתפלל בו • f. 110^b
 ואשמר מה אתא בו • אן יבד דבבו; וימחיון מתחת שמימותו:
¹ ועבדכך יימר לוכון • אן ירחמו יהוה וירחמכון • ויסיר פנותה מעליכון;
 שמו מריחב המריחבי • אן יסלח לו חובי • בעמל משה הנבי; דמע כל
 בריאתו;
- ומאה שנה בשלום • תעשו זה היום • העצום; וכנן מחר מב[רד]
 עליכון • אתון ובניכון • ולאוי עלי אימר לוכון; תנים יומה חתמתו:
 מִפֶּקֶד; ומרן יקבל צלואתכון • אה עם קדש וסגולה; ויעני בעואתכון •
 ועובדיכון תתצלח; וישמע קלין דצבעתכון • וירפאכם מכל חלה; ויאמן
 יראתיכון • וישים לוכון גאלה; מידי דבביכון • וענני הרצון יטללה; על
 קדש טבריכון • הר המנוחה והנחלה; וישמר יהוה חייכון • ושביכון טבים
 מן אלה; בקדוש מי אמר לוכון • ושמרת ועשית את החקים האלה;
- יתהלל אלהים *وتعالى عليه ايضاً* מרן [מן] מימר אדונן הכהן
 אברהם בן יצחק • הלוי ירחמו וגו'
- f. 111 נעמד פני • אל קני • בדד בלא שני; אל קעים • עד לעלם • ישתבח
 ויתרום; מלב ומנפש;
 והוי לו תמיד • עקד סנד • דו רב חסד; ואודי לו ואנדילו • דו רם
 ביכלו; ירוש על כל ירש;
^f עשה' התמחות • והאותות • והמלחמות; לית אלה אלא הו • בדד
 בקמאו • צדיק וישר הו; מחיי כל נפש;
 לאוי לו אשבח • ברישה ובעקבה • ואנציר ית לבבה; לו אשאל טרם
 האל • דו יכול על כל יכל; יתני מה אני דרש;
 דרוש מדרש • מן המדרש • המתקדש; יתן לי מדע • עד בו אדע • כל
 מדע; דו יגב על כל בלש;
 ויודיעני • ויסעדני • עד ימטני; דרך דעתו • וחכמתו • ובינאתו; עתה
 פניך נורש;
 ואתה אתיתב מולי • ושמע לי • ולממללי; ולא תקח עלי • ולסכולי •
 כי אני לבעלי; המדע שמש;
 ואשרי אשרי • במימרי • בשם מרי; ישר הישרי • דצער אדם שרי • מן
 ארבע אקרי; רוח ומים ועפר ואש;

¹ In marg. *لکاتبه*.² B 9 (?) א. יהשון.

שבע מועדים • הסידים • כבדים: כל מועד לו שמח • ואתה בון תשמח •
 אה ה[עם] הדמע: אה קהלו ועדתו:
 בחי[יד] אצ[ית] לי • אה קהלי • ושמע ממללי: ואתיב קבלי • ולא תקח
 עלי • אן הורכת ממללי: מדרשי אוריך אתו:
 ואם אתמ[ר] המימר • אניב ואמר • אלף ישר: ואפשט לי עדר • בני
 סדר • דאנה מסתדר: בצלותו:
 ישראל אשרך • אשרך • במה יהב לך מרך: ופקרך פקודים • חסידים •
 מנון יומי המועדים: כל מועד על אדותו:
 ועוד פקר בספרו • אן תספרו • חמשים יום באיקרו: שבע שבתות
 תמימות • עצומות • ושבע שבעות בשלמות: כל שבעו ומספרותו:
 הראש באו • בימה וממו צאו • בשמחו: ושרו על שפתו • בזהותו •
 ודבבין בו המיתו: פרעה וכל ערתו:
 ובשבוע השני • באו בני • ישראל לפני: משה ויצעקו • עד המתקו •
 המים וישקו: כל עמה בשלמותו:
 והשלישי אל אילים באו • ובה מצאו • עינות מים בשמחו: שתיים עשר •
 במספר¹ • השבטים אשר: הזכרו בתורתו:
 והרביעי המטיר לון המן • ואכלו אתו בשלמן • וכל טוב לון אודמן:
 והחמישי • המים הוציא משה • לון מצור חלמישי: עד מנה שתו:
 ובשבוע הששי • לון אתעשה • כל שמח וששי: במקטל עמלק הקשה •
 ועמו הגרגשי • על יד תל[מוד] משה: יהושע משרתו:
 ובוה השבוע השביעי • זעק אלה לנביא • מתוך ענן עבי: ומללו בעשרה
 דברים • ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים • לא תשבע בש[מי] לשקרים:
 שמור יום שבתה וקדישותו:
 כבר אביך ואמך • עד תתורך יומך • לא תרצח ישפך דמך: לא תנאף
 לא תגנב • עד בטח תשכב • לא תסיד בשקר עד תתיטב: ולא תחמד
 בית רעך ואשתו:
 ומזבח אבנים תבנה • על קדש מכוני • דגלגיו רביאני: וזה הממלל על
 טור סיני • וכל מזדמני • בתחתית הר סיני: בשעבוד וארתתו:
 יהוה ישמכן • אתון ובניכון • כֹּחַ אבותיכון: דשמעו ש[לש] קולות •
 גדלות • קול יהוה וקול השופרות: וקול משה דמע כל בריאתו:
 וחרצון לוכון יזמן • על הגרגיזים אמן • וישמר חייכון מן אודמן: בזאת
 צלותה • בשמחותה • בצפר יום שבתה: דז חתמת שבע שבתותו:

¹ כל מספר B 9.

מנון מספר שבע שבחות תמימות • ודן שביעה דהוּו בו מקשיטים :
מקרת עסרתי מליה פה אל פה • במראה ואנון בזה לא שנ[נים] ול[א]
חטים :

אלא קול קרי אתי מכל פה • מליו מן חיי עולם מלקיטים :
משה ידבר והאלהים יעננו בקול • ושש מאות אלף מביטים :
מתוך ארבע שגבים בקול גדול • יופי הך חרבים לחטים :
ואמת קמו ועמו זה התמח • אתו זה למשה רחמים :
ואמרו קרב אתה ושמע • דאנן על כֹּת זה המעמד מעטים :
ולית יכולה על המעזר לכֹּתו • אלא מן מימרך נהי מקליטים :
חקות מרן מצֹּתו ותורותו • ותקים לן שוטרים ושופטים :
ישיב יהוה עליכם מן צלות • זה משה ותהי לוכן מקלטים :
וברכת מי אציג המקילות • אשר פצל ברחמים :
ומן ברכת הזכאים אבותיכון • ומי לברכת רבתה פרוטים :
וישמר חייכון וחיי בניכון • ולקרבן הרצון תהיו שחוטטים :
ומרן יקבל צלואתכון • ויפק יתכון מן פנותה פליטים :
ויעני בעואתכון • ותנשמו מן מיני הלבוטים :
וישמע קלן דצבעתכון • וברחות מרן תהונו עבוטים :
ויהיה דן יומה 'מברך עליכון • אה דמע השבטים :
בקדוש דקדושך ואסגלך • דו שליט השליטים :
בקדוש מן דאמר וחג שבעות תעשה לך • בכורי קציר חטים :

f. 109

عليه ايضاً مرن من ميمر لجد العالم الشيخ مفرج المرفحي يرحمو
יהוה אמן :

נחתם צלותה • במימר תשבחתה • למרה דאלהות • ופניו אקד • ארצה
ואשתחבד • ואסגד : ואקדש שמותו :
האל הקדוש • דלו אני דרוש • ופניו פרוש : שתי ידי • בשבי ומועדי •
דו אל[י] ועובדי : התמיד באלהותו :
לאֵי אודי • במואדי • בלב חדי : וארוממו • ואקדש שמו • דו ממן ברימו :
צעור כל בריאתו :

קני קדום • בדרד עצום • שלטן רחום : קדשו רבי • דבחר נבי • מן בני
לֵי : עבדו ונאמנו ואישו :
דו משה הנבי • הרבי • דמע בני לֵי : הנשיא • המושיע • אשר שמו משה : f. 109^b
דבחרו יהוה ואסגל אתו :
בכתב גדיל • ובו אסגיל • עמו ישראל : ובו אפרש • מועדי מק[ראי]
קדש • יתו בשלשה חדש : ים מזכירים בתורותו :

אמרו אהיה אשר אהיה • אה מלוך ארעה ושומה: השקף ממוען קדשך •
 וברך זה עמה:
 אהיה אשר אהיה • אה בריו כל עלמה: השיב לנו משכנך • על גבעת
 עלמה:
¹ אהיה אשר אהיה • אה קדים מן כל עלמה: הסיר זה הפנותה • בעמל
 משה הדמע:
 f. 107 שביכון טבין מן אלה • אה מן בצלותה קעמה: ותנים יומה מאה שנה •
 והברכה עליך תשימה:
 התמו צלותיכון • ואמרו בדכיות פטמה: כהלכון פם אחד • אדני יהוה:
 והסגודות שלשה²:

الاوله | אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסרך • זכור לנו תפלות אדונן משה
 נביך • אשר אמר פני גדלך • שוב מחרון . . . להם בך:
 الثانية | מועדי יהוה . . . מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך:
 الثالثة | ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:
 الرابعة | יברכך יהוה . . . לך שלום:
 f. 107^b الخامسة | אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסרך • מרי בעמל הנביא הצדק •
 הנאמן משה עבדך ובכהנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר
 ופינחס • ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם³ סלח נא לעון
 העם הזה . . . כל הארץ: יהוה אלהי אבותיכם • יסף עליכם ככם אלף
 פעמים • ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
 السادسة | אדני יהוה⁴ . . . פני גדלך • אל תשחית עמך ונחלתך . . . ועל
 חטאתו:

f. 108 السابعة | ושמתח לפני יהוה . . . החקים האלה: יפתח יהוה . . . מעשה
 ידיך תقیיל
 ויתמר יהוה אל רחום וחנן תقیיל ויתמר מן מן מימר מתנה המצרי יסלח
 ונ"ו" ומנחם מן יقول אנה מן قول התקד רצי الله عن روحه امين
 טרם נתעתק מן זה האתר • נהי אל זה הבגד מפשיטים:
 ונלבש בגד עורן בחר • מה יצרנו ברחמים:
 עד יתודע לון מפרישות • מן דאנון לדרך קשטה מטים:
 וילעו 'בצדיק ראותן עשות • הצדיקים מן עובדי געון[זי] שטים:
 וטובי הלוכי בדרך בדרך • וממנה לא יהיו סטים:
 f. 108^b פני מן קרא שמו רחום וחנן ארך • אפים וכל דרכיו קשיטים:
 דאפרישון מן העמים במאומות • במצות חקים ומשפטים:

¹ In marg. لکاتب.² So.³ B 9 בעלמה.⁴ As no. 1.

- f. 106 הראש מועד הפסח • והשני חג ליהוה : להרגיזים בית אל • גבעת
עלמה :
- ובתרון שבע שבתות • חקת עולם תספרמה : בזהי ובשמה • ורמה
מרוממה :
- הראש באו בימה • וצאו מנה בשלמה : והשני במרתה • והשלישי באילים
לית כלה :
- והרביעי המטיר עליון • המן מן שומה : דבו אמר ויצא העם ולקטו •
דבר יום ביומה :
- והחמישי הוציא • המים מן צנמה : על יד משה בן עמרם • בחורי כל
עלמה :
- והששי אתקטלו • הדבבים הטלומה : עמלק ועמו • על יד תלמוד קטף
כל נשמה :
- ובשביעי נח[גם] אל מדבר סיני • למען ישמעו קול יהוה : בעשרת הדברים •
מדבר משה הפאות עלמה :
- ראשם אנכי יהוה אלהיך • אשר הוצאתיך ממצרימה : לא יהיה לך אלהים
אחרים • בארץ ובשומה :
- לא תשא שמו לשוא • כי לא ינקה יהוה : את אשר ישא את שמו
לשוא • כי עליו אשמה :
- שמור את יום השבת • כי קדשיו רמה : כל מן לא ישמרו • יום נקם קדמה :
כבר את אביך ואת אמך • עד תתוריד לך יומה : ולא תחליף לון מלה •
כמה אמך יהוה :
- f. 106^b לא תרצח • ישפך לך דמה : | ראה מה כתוב פניך • אה סדר כל עמה :
לא תנאף • הרע עליך מקומה : תטמא' בריתך • ותהי בניך זמה :
לא תגנב • מאום מן מאומה : ישאלך עליון מרד • יום לא תוכל עליהם :
לא תענה ברעך עד שקר • סהדה טלומה : לא תקח שחד • כי השחד
יעור' בנקמה :
- לא תחמד בית רעך • ומה לו בעלמה : ולא תחמד אשת רעך • ולא
תעין¹ בעין זמה :
- והקמת' לך אבנים גדלות • על קדש כל מקומה : וכתבת עלינה את כל
דברי התורה הזאת • ושדת אתם :
- ישים ש[בת] ומ[ועד] מבר[ך] עליכון • אה מן אנה מזדרמה : דו
חת[מת] שבע השבתות • ומחר חת[מת] חמש[יתי] יומה :
- ² וכן ישמר חיי מן אמור זה המימר • שמו הכהן שלמה : וכן ישמר חיי
בניו • וחיי בניכם :

¹ תעין B9.

² In marg. لکاتب.

שמור את יום השבת • כי קדשיו רמה: מחלליה מות יומת • למה אמר
יהוה:

כבר ומה בא • עד תתורך לך יומה: והקמת לך אבנים גדלות • בקדש
כל מקומה:

זאת המצוה • דצוה יהוה: מי ישמרה • ישמרו יהוה:
ישימו שבת ומועד מבר[ך] עליכון • אה קדש כל עמה: דו חתמת
שבע השבתות • ומחר חתמת חמשיתי יומה:

וכן ישמר חייכם כלכם • סהבה ועאלימה: ומאה שנה תעשו זה היום •
ואתם בשמח ושלמה:

אמרו אהיה אשר אהיה • אה בריו כל עלמה: זכור לנו ברית השלשה •
זכאי עלמה:

אהיה אשר אהיה • אה מלכה דעלמה: השיב לנו רצונך • על גבעת
עלמה:

אהיה אשר אהיה • אה מלוך מכה ורומה: הקים לנו תפלות אדונך
משה • בן עמרם הדמע: f. 105^b

חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות פממה: כהלכון פם אחר • אדני יהוה:

عليه דכור מן מימר אדונך הכון שלמה בן מביה הלוי • יהוה
ישמר חייו אמן:

זאשבח שם יהוה •	בתשבחן לשמו הקדוש •
מלוך מכה ורומה:	בכל לילה ויומה:
לכבוד הנכבדים •	שמו י • ה • ו • ה • יהוה:
יתודי ויתרבי •	רמה מרוממה:
שבחו אה עמה •	מלוך כל עלמה:
להצדיק והישר •	רבותו עצומה:
מה רבו ומה גדלו •	ממו מדרש עלמה:
הגדלות לרב שמו •	המלך קעימה:

ממו ברא הבריה • בששת ימים עצומה: ברך וקדש יומה שביעה • ושם
קדשיו רמה:

זכר ברית השלשה • זכאי עלמה: למשה השליח • קטף כל נשמה:
והצילך אה עמו • מידי המלומה: במופתים גדלים • כדאתון לא אתעמה:
ואפראש לך שבתות ומועדים • קדשיון ריאמה: לך אה ישראל • דמעני כל
עלמה:

¹ In marg. لکاتبه.

- f. 103 ויתמר יתהלל תקיל ויצא אדונן מכתב הקדוש ועמו שלשה מכתבים ויתמר
 אז ישר בנעם תקיל בית ובית אלי אן יטלו יהוה נבור • יلبו الاربع
 فصول برهج عظيم وبعده يبدو الواقء مרכבת فرעה • ويقال فصل
 فوق وفصل تحت الي ان يصلوا وברב ناونك • يثفنو הכהנים במכתבים
 אל הקהל • ויקדמו ינשקו היעדיו ביע[דיו] וינשקו המכתבים • ويقولو
 להכהנים • מאה שנה ביומיד יסי • ولما يصلوا עד يعبر عمך יהוה יתפנו
 הכהנים למזבח • ויתמו אז ישר • ויתמר ראשה התהללות جواب גדול
 אלה תקיל ויתמר אתה[ו] כתבה רבה وتمامه וקדישה وتمامه ואה רבה وتمامه
 f. 103^b وبعده הא כתיב [א—ז] | ויתמר אהנו כתבה רבה وتمامه וילבו קבלו •
 f. 104 التلات فصول برهج عظيم | וכי בשם ושמע ישראל • והמקרא על המכתבים
 דבר אל אהרן وبعده עשרת הדברים השנית • כל קצה אל פאת • ובכל
 מלה המכתבים תתנשא • והם מתפתחים • وهم حاولي
 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך ונו"
 f. 104^b ויתמר אתהו דבריד עלמה כלה • ויתמר דכור מן מימר שת אהרן
 בן יצחק הכהן יסלח ונו"
 שם יהוה נשבח • רמה מרוממה :
 תשבחן לשמו הקדוש • בכל לילה ויומה :
 אשר ברא הבוראים • בששת ימים עצומה : וברך וקדש יום השביעי •
 ושם קדשיו רמה :
 וזכר ברית השלשה • זכאי עלמה : למשה בן עמרם • קטף כל נשמה :
 והציל עמו ממצרים • 'בשדכה ושלמה : במופתים גדלים • לדאתן לא
 אתעמה :
 ואפרש לן שבע שבתות • גלניון ריאמה : כל שבת מהם • מיתוביתו
 עצומה :
 f. 105 הראש באו בימה • וצאו מנה בשלמה : והשני במרה • דבו אמיר ויראהו
 יהוה :
 והשלישי באילים • והרבעי המטיר עליהם מן שומה : והחמישי הוציא •
 המים מן צנמה :
 ובששי אתקטל עמלק • ועמו הזירמה : על יד תלמוד משה • קטף כל
 נשמה :
 ובשביעי נחג ע[מו] א[ל] מד[בר] סי[ני] • בדיל משמע קול יהוה :
 בדברים גדלים • בכתבו הרמה :
 ראשם אנכי יהוה אלהיך • דאפקתיך מידי כל טלומה : לא תשא שמו
 לשוא • כי עליך אשמה :

ירח[מו] מרי: יהוה יחני יתכון • ביומי מועדיך באיקרי: ויבר מפניכון
 כל סן ווד ונכרי: ותרואו המשכן נציב • על קדש כל טברי: וישמר
 חייכון כהלכון • אנה ובכל אתרי: בעמל תלתה רחמין • דריחון טב
 'דריח: ובזכות בן רחל • יפה תאר ויפה מראה: ובנביות בן עמרם •
 דקבל קדש כל ספרי: ותנים יומח מאה שנה • סדרה דאכה מסתדרי:
 אין כיהוה אלהינו:

ובתר בן יתמר הא איקר ואתהו יהוה ויתמר ישתבח:

ישר הישרים • מלוך כל רוחיה: בנדלו פרק אבהתן ממצרים • בפליאן
 וסין[מ]ניה: ואנגדם בזה השבוע אל מדבר סיני באיקרים • בדיל משמע
 קול עסרתי מליה: על יד מנדי קדש כל ספרים • דמללו יהוה אפיה
 לאפיה: הוא משה נבי כל הדורות: דפקדן על ידו במספר שבע שבתות
 תמימות: וזה השבת חתמת שבע שבתות: ומחר חתמת חמשים יומי:

f. 94 רב אלה ותמא | ויתמר מדה אדא אטף קדום וلد זכר פי הדה אלית בעד
 סטר ואנגדם ומו מן קול העמ המרום השייך مسلم ירחמו יהוה אמון:
 ואומין לנו הטובות יתרים • במקדום דן ילידה דאתיליד מן נפש עלמיה:
 לעלמה ה'ן בשמח ושרים • עד יתרבי ויתלמיד קדוש 'כתביה: אלה ישמרו
 ויוקרו וישימו מן טב הנערים • ויניר לבו מדרש כל מדעיה: עד יהי פ'רד
 בזה הדרים • וכל מדע ובינה לו מתנגדיה: וישם פניו בריך על אביו ועל
 קריביו ועדת השמרים • מן דאכה צמידיה: בעמל מנדי קדש כל ספרים •
 דמללו יהוה אפיה לאפיה:

ويقال ألامفوق المتقدم المعتاد ذكره وبتار بן يثمر كي בשم • وكتم
 عשרت הדברים • علي هده الوضع
 יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה • וידבר אלהים את כל הדברים האלה
 לאמר וגו'

f. 94^b وبعد ذلك يقال يثربي كلة وبعده يتהלل آلهيم اين آله آلا آحد •
 יהוה אלהינו יהוה אהד:
 ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

ويلىو عשרت הדברים قرايه تمامه الاربع سور وبعدهم القطف
 ובמקום אשר אזכרתי את שמי שמה אבוא אליך וגו' f. 95

ويكملو الاربع سور قرايه تمامًا وبعدهم
 וישמע יהוה את קול דבריכם וגו' f. 101

ההרה והוי שם': ואתן לך שני להחות האבנים • עשרת הדברים במ: והתורה והמצוה • אשר כתבתי לחורותם: ויעל משה אל ההר • ויכסהו הענן שם:

דיום יום קדש • וברכה ומשמר: ליהוה ויום טוב • למן לו בשלם נטר: אתקרי שמו שבת • כי קדשיו יתר: מה רבו מן יום • ומה טוב מה בו יתמר: תשבחן ורבוֹאן • וככן בו אסתדר: ראות מכתב אבישע • בן פינחס בן אלעזר: דאכתב בהרגרזים • בשנת שלשה עשר:

פני מכתב אבישע • בזה היום נקום: ונשבח שם מרן • המלך הרחום: ומחר נלך נחג • לקדש כל מקום: הרגרזים בית אל • דבחרו אל רחום: טובי מי יחג אליו • בשמח ושלום: יקבלו יהוה • והברכה לו תקום: יברכך אה קהלה • ויבר מפניך כל טלום: | יאיר יהוה פניו אליך • ותרבי f. 93
אמן ותרום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:

צוֹך יהוה אה ישראל • בחקים ומשפטים: צדיקים כלם • טובים וקשיטים: אתפרשו על יד משה לך • אה דמע השבטים: מנן מצוֹת המועדים • דכלם מתקשטים: וחג שבעות תעשה לך • בכורי קציר חטים:

קחל ישראל יתפחרו • על כל העמים: בהרגרזים בית אל • קדש המקומים: דיחגו אליו • בשנה שלש פעמים: הראש חג המצות • והשני מחר בשלמים: דלו שלשה שמות • יקירים עצומים: חג הקציר ומועד השבעות • וחתמת חמשים יומים: מה טובו מן מועד • דגלגזו רמים: תתחנו בו אה עמה • אה מן אנה קעמים: ויקים לוכן מימרו • על יד משה התמים: יפתח יהוה לך את אוצרו • הטוב את השמים:

ראה בעינים אה חברי • מה יהוה אהבך: ופקדך בפקודיך • ועל יד משה צוֹך: תשמרון בעלמה • הא טובך הא טובך: במה יהב לך מרך • ואסגלך בכתבך: יהוה יברך אתך • ויפרך אמן וירבך: והוא יהיה עמך • לא ירפך ולא יעזבך:

שלם לך יום שבתה • דמע הימים הששה: ושלם על הרגרזים • דמע היבשה: ושלם על זה המכתב • דו מכתב אבישע: דאנן עמדים קמיו • וידינן מתפרשה: אל יהוה ודרשים • אן מעלינו ישא: כל לחץ וקצף ונגף • ויומי פנותה יגרשה: וישיב יומי הרצון • ועל בית אל יחדשה: בעמל משה בן עמרם • נור בריאתה ושלמשה: | דאמר לעמו • בתורה f. 93^b
הקדושה: אשרך ישראל • מי כמוך העם הנושע:

תנים יומה אה עמה • אה מן אנה שרי: בזאת צלותה • מן כהן ושמרי: דאמרתי קמיכון • זאת שירתה באיקרי: בחייכון לא תסבו עלי • ואפשטו עדרי: כי לשני מתקצר • בך מימרי: ואני עבדכון מריחב • אן תימרו

מאילים • ויבאו למדבר סין בשלמים: ואמטיר עליון • המן מן חשמים:
ונסעו ממדבר סין • ולרפידים באו שלומים: ומשה הכה הצור • ויצא
ממנו מים: ושחה העם • לעיני משה התמים: וכן אתעשה לון ברפידים:
עובדים עצומים: ביכלות יהוה • רחום הרחומים:

f. 92 ישראל שמח ברפידים • במלחמות עמלק: ועמו הטלומים • דכל מנון
רחיק: מן רחמות יהוה • אל ישר וצדיק: אמר משה ליהושע • תלמודו
בלב חזיק: בחר לנו אנשים • וצא הלחם בעמלק: מחר אנכי נצב על
ראש הנבעה • ומטה האלהים בידי דביק: ויעש יהושע כאשר • אמר לו
משה הנומיק: ואהרן וחור • כל אחד ביד משה דביק: ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו • ויכם לפי חרב חריק: ויהוה אמר למשה • אה
נביא צדיק: 'כתב בספרך הקדוש • מה בעלמה יתעתיק: ושים באזני
יהושע • כי מחה אמחה את זכיר עמלק:

כל יומי השבעות • לישראל בון שלמה וזהו ואיקר • רב מן יהוה: מספרם
חמשים יום • לית לון בימים דמה: שבע שבתות תמימות • וזה היום
לון חתמה: ובזה השבוע השביעי • אסתדרו עמה: בטור סיני • ושמעו
קול יהוה: וקול השופר וקול משה • קטף כל נשמה: בעמלו אה
עמו • תהונו תמיד בשלמה: ועל חלק הראש נעמד • ונימר תנים
יומה:

אמרנו وتامم ונאמר وتامم

לכון ישראל נזכר • עשרת הדברים: דנפקו מן השמים • עם קול השופרים:
קול רם קדוש יצא • מלנו כל האתרים: ואודועת עלמה • טברים
ומישרים: ריש מקרתה דקרא • ישר הישרים: אנכי יהוה אלהיך • דאפֿקתיך
מן אסורים: לא יהיה לך לפני • אלהים אחרים: לא תשא את שם
יהוה אלהיך • שוא ולא שקרים:

מה רם מימר יהוה • שמור את יום השבת: לקדשהו • דרבותה אתרבת:
ששת ימים תעבד • וביום השביעי תשבת: לא תעשה בו כל מלאכה •
כי קדשיו רבת: דאמר עליו יהוה • בתורה דאתיהבת: על כן ברך
יהוה • את יום השבת:

נשא יהוה קולו • במימר כבוד: את אביך ואת אמך • למען יאריכון ימיך
ועד: תשתמר בעלמה • ובראכתון לך תעמד: לא תרצה לא תנאף לא
תננב • לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהגרנזים בית אל • תבנה לך
מסנד: והקמת לך אבנים גדלות • ושדת אתם בשיד:

סדרה דאכה אסתדר • ראה ושמור ושמע: מה צוֹך מרך • בתורה
התמימה: על יד עבדו משה • הנביא הדמע: דאמר לו 'עלה' אלי •

דעת תדע אה ישראל • דכך זה הנביא: משה ברה דעמרם • דמע בני לוי: דלא קעם ולא יקום • כמו¹ נבי לבי: מראשית ועד אחרים • ולא ימטי למיתובי: תו ולא למקומו • דו כוכב מן כוכבי: דמללו יהוה • מתוך ענן עבי: ועשה על ידו מופתים • כלם מתרכיבי: אחד עשר מספרם • על פרעה נקם הביא: ועל ישראל שמח • וזהו וששון אקוי: ויאמנו ביהוה • ובמשה הנבי:

דמטלל יתחדש • בדכך זה הגביר: הגבר דשמו משה • דעל כל מינה דאדם יקיר: דאמר עליו יהוה • מבגלל נח הגביר: לא ידון רוחי באדם לעולם • בשגם הו בשר מניר: והיו ימיו מאה ועשרים שנה • וזה גלי לא סתיר: בו תקום הברית • ועלמה בו תעמיר: דזרח ברקיע עמרם • ובקריב יוכבד אדיר: ויאמר יהוה מסיני בא • וזרח משעיר:

ולא נבי קשט כמשה • בן יוכבד ועמרם: הנביא דלית כֹּתָה • לא יקום ולא קם: הנביא דקעם על רוי • בראשית ויום נקם: הנביא דבחרה מרה • מכל בני אדם: הנביא דמללה מרה • פה אל פה לא בחלם: הנביא דצעם מאה ואש[תין] עדנים • ותימנה מרה על עלם: כסאיאתה וגליאתה • ועל בראשית ויום נקם: | שלום יהוה עליו • בכל לילה f. 91^b ויומם:

זכרון משה בן עמרם • טב מאד עד מותר: שמו יתרכי • ונביותו תתוקר: מה רבו מן נבי • דכל עורנו שקר: מופתיו תזכר • דמספרון אחד עשר: שלום לעם ישראל • ונקם לעם נכר: הא טובי אה עמו • תשלם על נביאך אשר: הציל אבהתך ממצרים • מיד פרעה הכפר: בשם יהוה אלהים • הצדיק והישר: דבחרך ושמך • על כל העמים מתוקר: טובך תשבחו • בכל זבן ואתר: עד יקים לך מה אמר • בקדש כל ספר: ואברך מברכיך • ומקלליך אאר²:

עדת ישראל יצאו • ממצרים בריאם: ממחרת הפסח • על יד משה בן עמרם: ועברו [בים] בשלם • וצאו מנה בשלם: פרעה וכל עמו • טבעים בתוך הים: וישראל משירים • להחמיד הקעים: והם הלכים על שפת • הים ותקח מרים: את התף ותצאנה • כל הנשים אחריה וגם: בתפִּים ובמחלות • ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה • סוס ורכבו רמה בים:

טובי ישראל • דמעו כל העמים: דעברו לים סוף • וצאו שלומים: ואמטיק לון מי מרה • דהוציא לון מן צנמים: ויבאו אילים • ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים • ויחנו שם על המים: ויסעו

¹ כמו B 9.

² אאר B 9.

לשמורך : חתמת חמשיתי יומיה • היה מעברך : ומקרא קדש לך אה
 ישראל • ויהוה בו אמרך : תחג להרגרזים • ויראה כל זכורך : ותשמע
 ברכה גדלה • כהנה רבה בה ידברך : ואתה תתקבל ממנו • יברכך יהוה
 וישמרך :

f. 90^b תננים יומה חדים • אה מן אנה קעום : מאה שנה בטוב וחסד • חהו
 ואיקר זה היום : תחגו להרגרזים • קדש כל מקום : ישיב יהוה מבר[כתו]
 עליכון • ועוד מברכת זה היום : וידכר כל קהל ישראל באיקר • האן
 דאנק בכל מקום : וישמר חיי הסדורים אנה • וברכת יהוה לן תקום :
 ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום :
 אין ביהוה אלהינו :

עורן כן שירה מן מימר אדוני מרחיב בן יעקב המרחיבי • ירחמו וגו'

אחד בלא שני :	אלהיה אשר אהיה •
אל שדי אל קני :	נורא הנוראים •
אלהי ואדוני :	יהוה שמו •
לית לו עזר ולא משני :	מלוך לעל ולרע •
רבותו תתני :	רחום וחנן אדון •
חסדיו לא תמני :	חי לעולם לא ימות •
בדכיות לשני :	ישתבח ויתרבי •
גדלו אני אני :	ביום נקם יאמר •
אלהי הרוחות :	ברוך יהוה אלהינו •
בימים והשעות :	נודי לו תמיד •
בכל הדורות :	יתקרב ויתרומם •
את כל הבוראות :	על מה ברא בחכמתו •
ולחשיך לילות :	קרא לאור יומם •
בצלם והדמות :	ברא אדם בגדלו •
מכל המלאכות :	ושבת ביומה שביעה •
אלהים לעשות :	אשר ברא •

גדול הו יהוה • הנבור והנורא : הצדיק והישר • דכל מעשיו יתרה : כי כל
 דרכיו משפט • הכל ממו יירא : דברא הבוראים • בחכמתו התדירה :
 בראשית ברא אלהים • ית שומיה וארע : ורכב שמים על שמים • וכוכבים
 בון סתרה : וחתם הכל באדם • ובגן עדן שרא : ושלשל תולדותו • מן
 זרע אל זרע : אל אדונן משה • שמש עלמה ומאורה : מרי איביאנו
 תחת צל קורתו • ורא[שינו] ס[ן] אימנותו לא תפרע :

ממללם • והשיב אל יהוה הקיאים : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי • הענן מוקם : בעבור ישמע בדברי עמך • וגם בך יאמנו לעולם :

כור לעמך ישראל • וקדשת אתם : ופקדם עד יטהרו • ויחליפו שמלותם : ויתכנו כי אני • ארד לחזותם : עד אמלל עסרתי מליה • במשמע כל צבאותם : ועל ההר לא יעלו • מה הוא טובתם : ובשלשת הימים • אל יגשו אל אתתם : וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם • ויכבסו שמלותם :

על הר סיני ירד יהוה • ביום השלישי : ואזדמנו בראש ההר • שני צבעות קדשי : והר סיני כלו • עשן וענן ואשי : ושלשה קולות האספו • קול יהוה וקול השופר וקול משה : ויהי המחנה כבד מאד • ושש מאות אלף מתכנשי : משה ידבר • ויניבו המכן העשה : ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר • ויעל משה :

פה לפה מלל יהוה אל משה • וישראל ישמעו להם : כלם בתחתית ההר • נציבים על רגליהם : בשעבוד וארכנו • פני אליהם : ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם • אל יחר[סו] פן יפרץ בם : והכהנים והנגישים • יתקדשו הם : | ויעלו עם אהרן • ואתה תסק עמם : וירד משה מן ההר f. 90 אל העם • ויאמר אליהם :

צוה לישראל מה צוהו יהוה • הממן בישו : ועשה מה פקדנו • ומה בחרו ודרשו : וידבר אלהים את כל הדברים • וישראל קעם בבקושו : אנכי יהוה אלהיך • שמעו מצותי ועשו : לא יהיה לך אלהים אחרים • לפני יעשו : לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא • תחלל שם קדשו : כי לא ינקה יהוה • את אשר ישא את שמו לשוא :

קדש השבת שמור • כי קדשו נכבד : בו מכל מלאכה תשבת • וששת ימים תעבד : וטב מה תעשה בעובדיך • אביך ואמך כבד : למען יאריכון ימך • וברכאתם לך תעמד : לא תרצה לא תנאף לא תגנב • לא תסיד בשקר לא תחמד : ובהרגיזים הקרוש • תבנה לך מסנד : והקמת לך אבנים גדלות • ושדת אתם בשיר :

ראה ושמור מה צוך • יהוה אלהי הרוחות : ולא תמרי לו • באחת מן המצות : והודיע בניך ביום מקרתה • למען ידעו הדורות : כי הו יום עצום • מאוריו מופעות : וטובך במשמרו • אה קדש המשפחות : וכל שנה תספרו • אהלין השבעות : מיום הביאכם את עמר התנופה • שבע שבתות תמימות :

שלום לך יום הבכורים • דיהוה הותירך : הותירך במאומים • הא טובי

אל חנות אילים הביאך • אלהים אל קני: ואמצא לך עינות מים על
 מספר השבטים • עשרה ושני: ושבעים תמרים • על מספר הזקיני:
 ואכלת ושבעת • ועשית כלום שני: ואתעתקת ממנה • ויבאו כל ערת
 בני: ישראל אל מדבר סין • ושרו במחנה: אשר בין אילים ובין
 סיני • בחמשה עשר יום לחדש השני:

טלל יהוה ברתותו • והמן המטירו לכם: והורידו מן השמים • לחם
 לנפשותיכם: איש לפי אכלו תקחו • ובשבת צוה אתכם: לחם משני
 תקחו • כי בשבת לית ימצא לכם: | ובו סוד עצום • יחדי לבביכם:
 מודיע למעזר הרצון • כמימר יהוה אלהיכם: קח צנצנת אחת והניחיהו
 לפני יהוה • למשמרת לדורותיכם:

f. 89

ישראל נסע ממדבר סין • ואל רפידים יבא: מה מצאו מים לשתות • עם
 משה עשו מריבה: ויצעק משה אל יהוה • ויהוה לו צוה: וסב זקני
 ישראל ומטך • וקראת אתי אל הצ[ור] בחוריבה: ויעש כן משה • ויט
 מטהו אנסבה: ויצא מים סיני • ושתה ישראל ושבֵע: ויקרא שם
 המקום • מסה ומריבה:

כן אתעשה ברפידים לישראל • עובדום עצומים: במלחמות עמלק ועמו •
 הזדינים הטלומים: משה ואהרן וחור ויהושע • אנון דהוּו בזה קעומים:
 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו • ויכם לעיני העמים: ויהוה אמר
 למשה • אה נביא תמים: כתב בספרך הקדוש • מה יתעתק בכל
 הימים: כי מחה אמחה את זכיר • עמלק מתחת השמים:

אמרנו ותמא ונאמר ותמא

לך אה ישראל הבסרן • והשמחות היתרים: על מה יהבך יהוה • נבור
 הנבורים: מן כל כלום טוב • ממיני האיקרים: על יד משה יתב לך •
 שופטים ושוטרים: אנשים חכמים וידעים • ושלמם לך שרים: ואנגדך
 אל מדבר סיני • האבות והברים: בחדש השלישי לציאת בני • ישראל
 מארץ מצרים:

כדבר סיני תתחני • כך יחן ישראל: בתשמישות הנביא הכני • הנאמן
 הסגיל: מן לא ראה אימה גדלה • ולא עמה תמח גדיל: | ייתי אל
 מדבר סיני • יראה הן הגוי המדיל: כי טוב לו • נגדו יהוה האל:
 ועת עלה אל האלהים • זעקו בקל תליל: כה תאמר לבית יעקב •
 ותניד לבני ישראל:

f. 89^b

נשאתי אתכם על כנפי נשרים • וקראתי אתכם עם רם: אתם ראיתם את
 אשר עשיתי למצרים • ואיך המתם בים: כל זה עד תשמעו בקולי •
 ותשמרו זה הקיאים: ותהיו לי סגולה • תמן בא משה בן עמרם: ושמע

	כי לית לנו:	בצדקה מדילך •
f. 88	רק המודאה לפם כחינו:	ראיתי במדע ראותי •
	ועל כל כלום ארשינו:	על ספוק צדקתך •
	והבו גדל לאלהינו:	כי בשם יהוה אקרא •

בוראיה הוקמו • כל מנון על יסוד: מראשית אל אחרית • ואתנגדו במב
נגוד: ואמצא בתוכה • מה הוא לנפש חמוד: מן כל גנוס ונגוס • ובא
לכל כלום סעוד: והיה הכל מעתד • על פי אשר לכל עבוד: עד
אתברא אדם • והכל פניו היה נגוד: וירא אלהים את כל אשר עשה •
והנה טוב מאד:

גדלות יהוה תגדל • ותתעצם רבותו: ישתבח ויתרבי • ותתקדש שמותו:
צער אדם וחוה • על עקב בריאתו: ואנחו בנן עדן • למשמר מצוותו:
ושבת ביום השביעי • וברכו וקדש אתו: הך מה אמר יהוה • לנו
בתורותו: ויברך אלהים את יום השביעי • ויקדש אתו:

דמע הימים השבת • דיהוה קלש אתו: ושרר קדישותו • על יד עבדו ובן
ביתו: הנביא דמיום בריאתו • נגלת מבידילותו: הנביא דהושיט יהוה •
על ידו תורותו: הנביא דשלחהו יהוה • והציל עמו ונחלתו: הנביא
אשר הכה בסימנ[ים] • פרעה וכל סיעתו: שלום יהוה עליו היום
ומחר • וכל דרין דאתו:

דווא הנביא הנאמן • משה ברה דעמרם: דהוציא עמו מעברד קשה •
ואנגדם אל הים: ועברו בתוכו • והוציאיו בשדך ושלם: וכל אויביו
טבעו • ולא אתוחי מנון גרם • וישראל מהללים • לאלהים אל קעים:
ותקח מרים את התף • ותאמר אה עם רם: שירו ליהוה כי גוי גאה • f. 88^b
סוס ורכבו רמה בים:

רהאן עיניך תראה • תרי גוים מתעברים: אהלך בתשבחן ורבואן • לאלהים
משירים: ואהלך צללו כעופרית • במים אדירים: אהלך צאו כמה
עברו • יהיבים מן מרון איקרים • ואהלך מיתים • ובתוך הים קבירים:
אהלך אתפשרו • ואהלך לא עמו פשרים: ויושיע יהוה ביום ההוא •
את ישראל מיד מצרים:

זהו עבר לך יהוה • אלהיך ואפלאך: אה גוי יהוה • מן אסור הכפור
הוצאך: ועל פיו על יד משה הוליכך • ובחנות מרתה הובאך: והמטיק
לך המימות • והרוה בה לצמאך: ועל רעות מוסרך • ותלנותך מה לקחך:
ושם לך חק ומשפט • וכתב לך בנכתך: כל המחלה אשר שמתי במצרים
לא אשים עליך • כי אנכי יהוה רפאך:

מחלה מקרבך • וזמנו טבה לך יזמן: תמטי יתה באיקר • ולשרבך ימתן:
ומאה שנה תספר • השבעות בחדי ואת זאן: ותנים יומה מאה שנה • ישר
היום ממן: בקדוש שמו אמונה • ואמרו כל העם אמן:
תתחני תתחני • במה את עליו קדום: ומה אשתוֹי לך מפני • השבת
העצום: אתי בשלם מועדה • על כעום כל טלום: מאה שנה בכל חדה •
ואת ממלא כל כלום: ישיבו עליך שנים סני • אמן בזה המקום: וכל
טוב לך ימטי • ותרבי ותרום: מה טב זאת מן שתה • וגלגי זה היום מן
ישום: דו תרה לברכתה רבתה • דלית בה חלק בו טום: תתחני ואת ממן •
ודבבך פניך ערום: בעמידות הכהן • אשר הו קמיד קעום: יהוה לא יפרע
לך ראש • מן דת משה העצום: ולא מן משמר זה היום הקדוש • דמספרו
f. 86 ט • ט • יום: | מן חמשת יומיה • דצוה במכתב אל רחום: על יד רום
נביאיה • דלה רב מקום: יהונו עליך מברכים • ולא ימטי בוכן סכום:
האן אתון ההלכים • ולא תצרכו מאום: ומה כתוב בגלליך • בתורה בן
יקום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:

הנה נא אמרתי • טבין כל שביכון: סדרי וסיעתי • אתון וכל קהליכון:
ישמר יהוה חייכון • וכבן חיי בניכון: ומאה שנה זה היום יש[וב] אליכון •
ואתון אמנים¹ באתריכון: ותראו משכנה • על קדש טבריכון: ויתגלי רצונה •
אמן ביומיכון: וכן ישמר חייכם כלכם • מן סמוך ומן ארכון: ומאה שנה
תעשו יומי מועדיכם • ואתון בשמחיכון: בעמל זכאי העולם • ויוסף אביכון:
ובעמל משה ברה דעמרם • קדש כל בניכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי •
קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי • בן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו וְתָמַם ויתמר דראן אלה רב וְתָמַם וכי בשם וְתָמַם
ויתמר קטף הטביעת והו קציר וסיני ושבת:

ויברך אלהים את יום השביעי וְתָמַם עד כל ימי הארץ ונו"
f. 87 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה וְתָמַם

ויסקו מן הטביעת פי אתי בשלם²

חכרת כי עבד היית וְתָמַם כארזין ואמרים וְתָמַם תלג ובתר בן יתמר
נשׁוֹי כהלן • כלה • בית • פּוֹק וּבֵית תַּחַת וּבַעַד יתמר שירה מן מימר
עבד יהוה בן ברכה • עבתה בדמשק • יסלח ונו"

עַת מַה נַחַל בַּמְאוּם •	נימר בפיאנו:
בְרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ •	ואלהי אבותינו:
דְהוּעַדְתָּ לָנוּ •	מה לא נדע מן נפשותינו:

¹ אמרים B9.

² As above, p. 291.

דצ[ונו] במש[פטים] על יד נבי כל הדורות: י"ה"ה" דפ[קדנו] על ידו
 במספר שבע שבתות: י"ה"ה" דשלח קולו משה הפעות: י"ה"ה"ה"
 דקרא על הר סיני עשרה דברים מלאות: י"ה"ה" דשם זה שבת חג
 שבע השבתות:

תלו ידיכון ואמרו وتلوا

f. 85 לאלה גבור הנבורים: לאלה ישר הישרים: | לאלה דשלח משה דמע
 הספרים: לאלה דנחג עמו אל הר סיני באיקרים: לאלה דאפרש יום
 הבכורים: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتلوا

פני יהוה קולי אשא • ושתי ידי אפשט: ואזכר אנשים שלשה • הלכו
 בדרך המקלט: בעל זכותה ושרשה • דלשמים הבט: ודצא לשוא ועיניו
 נשא • וקרא בשם יהוה ויט: ומי ממעמים לאביו עשה • וקם ממו שנים
 עשר שבת: ומי דאמיר לו שא נ[פשך] לפשע • ועל ארץ מצרים שלט:
 ומאור נביותה ושמשה • דלראות הסנה סט: הן ישמע קל הצבעות •
 ורחמיו עליכון יט:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי הכהן הקדוש • אהרן בן עמרם: דבמשכן הוה נגוש • ועל כל כהן
 אתקדם: ואקריב הקרבנות • ורק את הדם: והעלה את הנירות • וברך
 וקדש כל עם: בברכאתו תתברך • ותגדל ותתעצם: וירכך אמן ויפרך •
 ויוסיף לך כל ניאם: ויצילך מכל רשע • וייריח לך מכל ארצם: וברכת
 זה מכתב אבישע לך ועליך תתקומם: ויוסיף מכל מאדם • ובברכות
 תתריאם: מראש הרי קדם • וממנד גבעת עולם:

אמן אהיה אשר אהיה:

בכהנת מי דכהן • יחן עליך ויגן: אה סדרה דאכהן • הלוכי דרך אגן:
 בזה השבת העצום • הדרכים פניך תכן: וחופף עליך כל היום • ובין
 כתפותיו שכן: | וישכן ישראל • בטח בדר אמן: בדת משה הסגיל • חיול
 f. 85^b חילה דכן ארכן: ואתה הראת • אתיך חדי ותמן: והלכת' ופנית' • מן
 ערן אל ערן: קדש בתר קדש • מקפין דן אל דן: שבתה ומועדה דבש • הך
 אפור והך חשן: היום בו תעלי • ובמכתב אבישע תודמן: ומחר בו
 תתמלי • במקום והמכתב והכהן: הגדול דאתנשא • ויצק על ראשו שמן:
 דמן נוף אבישע • אמור יתברך אהן: תתחני בכל אלה • ומכל ירא תאמן:
 ובברכה הגדלה • מפמו תתשנן: מפם קדוש תצא • ותבוא בכל און: שוי
 קבולה ימצא • בעיני יהוה חן: ותפל על לבך • כלשד השמן: והסרת

אתיחלו: בדיל ישמע עמו • מתוך האש קולו: ידבר דבר לא כמו • טובי
 מי יהללו: ויתרבי לשמו • הצור תמים פעלו: ואמרו תשבחו וחילו •
 להתמיד בנב'ו: הקדים ביכלו • הממין בתדירו: הקעים בממשלו • הנורא
 בנסתרו: דלא מקום ינבילו • ולא שותף יצרו: ולית יקום אלא חילו •
 f. 84 וכל בלעדיו יסורו: | דבחר ישראל ונאלו • מידי דכפרו: ועל כנפי נשרים
 סבלו • ולהר סיני עברו: על יד הנביא דאסגלו • ומן הבוראות בחרו:
 ומתוך הענן קרא לו • ואלבשו את נורו: ומששה הפעות צא קולו • ופה
 אל פה דברו: בדברים אתחילו • עשרה אתוקרו: בון ישראל אתכללו •
 טובי מי ישמרו: ויקדשו ונדילו • ויהללו וישירו: לצור תמים פעלו • צדיק
 וישרו:

ורבואן נתני • בלבבים מהורים: לאחד בלא שני • גבור הנבורים: הפני
 מכל פני • מחליף הדרים: חקעים הקני • ישר הישרים: דקרא למשה
 מן הסנה • בדיל ישראל הטהורים: והצילון מיד סני • במופתים יקירים:
 ונחגון אל הר סיני • על כנפי נשרים: עד יהונו מתכבני • למשמע עשרת
 הדברים: ראשם לא יהיה לך לפני • אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה •
 על קדש ההרים: ורבבות קדש זימוני • וארבע שנבים מתנברים: ומשה
 הנבי הכני • עמד בין שני טורים: המלאכים חקיני • ישראל הנזירים:
 יגידון ברביאני • קדש המימרים: יתרבי אל קני • בלבבים נצירים:
 לאלה אלהיה • וממן עד לעלם: רב כל רברביה • ומסחן העולם:
 דמקמי הבריה • ומבתר יום נקם: אשר ברא בוריה • ומן חסר לון אקם:
 ובחר לרום נבייה • משה ברה דעמרם: ועשה על ידו סימניה • במצרים
 f. 84 ובים: בדיל קדש כל אמיה • עד הוציון בריאם: | וחלה לון ית מיה •
 והוציאו מן צנם: והמטיר עליון מן שומיה • המן לחם מיכל לפמם: וקטל
 גדול דבביה • עמלק הכפור הוידם: ונחגון בשמחיה • אל הר סיני בשלם: על
 כנפי נשריה • הנבי והכהן החם: למשמע עסרתי מליה • מן היכול הרם:
 קול ליתו בקליה • ולא ידמי לקול אדם: קול ליתו מן ג'ייה • ולא יצא
 מפמם: קול ארתת בוראיה • מן מאת ומן קעים: קול אלה אלהיה • אודוע
 בו העולם: ומשה קרע שגביה • ובין מלאכיה מתקומם: יגיד למליה •
 יהוה יעננו בקל רם: בעבור תשמע עממיה • וגם בו יאמנו לעולם: לא
 עמת עיניה • כ'ת זה המעמד וגם: לא שמעת אזניה • מבתר ומקדם:
 ישתבח עשה פליה • וחילה יתרומם: ויתודי בכל פממיה • וברוך שמו
 לעולם:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י"ה ה"ה דברא הבוראות: י"ה ה"
 ה" דכללם בששת יומיה מלאות: י"ה ה"ה דקדש יום שביעי ושמו אקר
 הקדשות: י"ה ה"ה דאסגל בו ישראל מלגו כל המשפחות: י"ה ה"ה ה"

وبعدہ یقال بרכו¹ ثم یعاد

יתברך אלה² . . . וברוך אלהינו • ישר ותנים יומה וברוך שמו לעולם:

- f. 81^b נברך¹ ותמאם ויברך אלהים³ ויתמר אלהי אברהם לך ותמאם וירא ישראל
 ותמאם ואז ישר ויחנו אל הטבעית בשני מכתבים ויתמר ראשה תהללות
 f. 82 ותמאמה | וניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך • ושמע ישראל •
 ויתמר בתר כן • יתמר עלי الكتاب אם בחקותי ובקצירכם עלי هده
 الترتیب کل وقفه مسراع من هده ومسراع من هده واتیر ما یكون کل
 سورة ومدھا

ובקצירכם את קציר ארצכם אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו
 לא תכלה פאת שדך לקצר ועשיתם אתם
 ולקט קצירך . . . ונתתי גשמיכם . . .

- f. 82^b . . . שעטניז לא יעלה עליך: . . . ואוליך אתכם קוממית:

ויתמר מן אדיק עלינן מרן • א • ב • ג • ד • ה • ו • ז • ח • ט • י • כ • ל • פ • ר • ש • ת • הדה
 יقال اذا حکم اول سبت من الشهر واذا حکم ثاني سبت یقال منها
 المناط حکم ما یوافق وبعدہ יתמר מרי בעמל תלתי שלמיה בית
 f. 83 ובית וילבו וינחו בני ישראל מן חעבדה وبعدہ יقال | שבח גדלה • מן
 מימר • בן מניר יסלח לו התדיר • ויכפר לו מה חטא מנו • אמן בעמל
 משה אמן:

בלב טהור נשבח • בדכיות לשונינו: ובכיור דחלתה נצבע • ונטהר
 יצרינו: קדם נקדם על המזבח • התשבחן לאלהינו: נדכי הפם למקרא •
 כמה קרא משה נבינו: דקרן עור פניו ואזרח • ואניר על צלמינו: ואשר
 את השירה • ואתעצם רביאנו: והיביא לנו תורה • מנירה לבבינו: לאוי
 לן נשמרה • בכל מאודינו: ונימר בלב ירא • בדחלה ובארחנו: כי בשם
 יהוה אקרא • והבו גדל לאלהינו:

רבונה לה:

- ורוממו רוממו • וליהוה הללו: התמיד בריאמו • הממן ביללו: האחד
 f. 83^b ולא עמו • מי יקום קבלו: | התמיד בעצמו • הקעים בממשלו: דלא יתודע
 מקומו • ולא יאחזו גבולו: ולא מקום יאחזו • וכל אתר מנה מלוא:
 והעולם אקימו • במלה מן ממללו: ונבא למשה ועצמו • ואלבשו בלילו:
 וחילו וארימו • ועל כל הבוראות אבדילו: ומסיני בא ועמו • לבבות קדש

¹ As above, p. 7.

² As above, p. 100.

³ Twenty-three headings.

f. 79 מתענים • ומניאנון ארבע ושלשותה: | ארבע כארבע ארנים • דאזמן בון אנשמותה: ותלתה לון ארכונים • בון נקום בשמחותה: ונסק אל קדש המכונים • ונתיצב לנו נבעתה: ונהיה ששונים • במשמע מלי ברכותה: ומחר כלול השנים • דאזמן בון חדותה: והו כלול חמשים יום מתמנים • ושבעתי שבעותה: קדשיו רביאנים • דאשתמה בשמו תלתה: בו תעשו קרבנים • ומנחה חרתה: טובינן נהיה חנים • על מזבח צלותה: במזבח הקרבנים • כל סדר עדתה: ונשלח הלשונים • במימר תשבחתה: לחנון החנונים • שמעיו כל צבעתה:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً בית מפרד נغم مسجع מן מימר العم עבד יהוה בן
שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

f. 79^b היום הקדוש הזה • ומחר חתמת חמשי יומיה: עקב משמע קול יהוה • אלה אלהיה: אשתמה בשלשה שמהן • טובות חסידיה: | חג הקציר בכורי מעשיך • מן קציר חמיה: וחג שבעות עורי • כלול שבעת שבועיה: ויום בכורים אתקרי • בו תעשו קרבניה: כבשים שבעה ואיל אחד • ותרי פרים מן תוריה: ומנחתם סלת • ששה עשרוניה: ובספרתם עורי אמר • תנדו מנחה חדשיה: שתים חלות חמיץ • עם שבעה כבשיה: ופר בן בקר אחד • ואילים שנים שלמיה: ושעיר עזים ושני כבשים • לזבח שלמיה: וזה מועד מעמד הר סיני • בו מקרת עסרת מליה: אתקרא מקרא קדש • ובו חג לרום מקדשיה: יהיה מברך עליכם • אה סדר צמיתיה: ומאה שנה תעשו אתו • אתה ובנך ונשיה: וכל שנה ייתי עליך • בחדי וזהי ואשמחיה: במיזל כל דבביך • מן כל דבביה: בימי תהבה ורוחותה • ונציב משכניה: על הרגריזים בית אל • קדש כל טבריה: בעמל משה הדמע • אשר על פניו מסוה: שלום יהוה עליו • בכל זבניה: שלום יהוה עליו • בכל צפריה ורמשיה: שלום יהוה עליו • בכל לילה ויומיה: טובי מן ישלם עלין • גן עדן לו עבוריה: יהוה ישים עליכון • אה סדר ישראליה: וירחם מאתיכון • הסגודים לקדש טבריה: ותנים יומה מאה שנה • אבהתה ובניה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 80 יתמר שנים בתים [מן] מימר אדונן הגדול • הרב פינחס • רצון וגו'
כתחך יהוה נסי וגו'¹

f. 80^b
f. 81 תנים יומה מאה שנה וגו'² | . . . כל אב דמכם ובנו:
ויסלח למאתי הרבנים³ . . . רבותה לה ישר ושביך טבן וברוך אלהינו לעולם:

¹ As above, p. 235.

² As above, p. 236.

³ As above, p. 237.

טובי אבהתן ומה שמעו • טוביון ומה ראו: ראו זה הרביאן • דעל טור
סיני אתכֹן: ואודזעו ופחדו • ואתקשטו ואסידו: הן לית כמשה בבשר • קם
ולא יקום עד:

לעלם עלמים • דו שליח נאמן תמים: תמחיו מתמחים • וסימניו נוראים:
מן אמטה לדרגיו • מי מני גלגיו: עליו השלם נימר • הך מד לאִי ועבר:
מרי לא תפרע ראשינו מן אימנותו • ולא תוציאן מן גבול דתו: ושלמו
בעלמה תחת צל קורתו • ובאחרת תחת תפלותו: והשיב עלינן מברכאתו •
והושיען בישועתו: ושים עמך בכל אתר • שכון בטח בדר:

והשיבו אל רצונך • וטללו בענגך: | ורחם דלותו • וסֶפֶק צריכותו: והשקף f. 78
עליו בחסדיך • וסעדו על משמר פקודיך: והכפת פניו כל גֵבֶר • מן כוש
ומן בד:

וכר אורכנן דן ממללה • קמיכון אה קהלה: וחסדיכון תסבל • עברכון הדל •
רק מן צדקתכון מדרשו • אן לעדרו תפרשו: עד יחתם הממלל במימר • לאלה
נודי וקמיו נסגד:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت علي نغم الحزמות من قول سعد آله הכتري

ירחמו מרי אמן:

השבת השביעי הזה • חתמת השבתות: עקב משמע קול יהוה • מן ששה
הפעות: שבת קדש גדול • קדשיו מלאות: מה טבו מן שבת • שופריו תקעות:
והאסף לו קדש • מן יומים מופעות: קדש עבר בקדש • בזהו ואשמחאות:
קדש יצא ומועד יבוא • והעדה הזאת: ישמחו בשנים • ויחדשו מקראות:
ותהללות חמירות • לאלהי הרוחות: אשר אבדיל אֲתֶם • מכל המשפחות:
ואפרש להם זה חיום • ושלמו להם אנחות: | ישימו יהוה מברך עליכון • וירחיק f. 78
יתכון מן הרעות: וזה השבת יהי • מברך מן אלהי הרוחות: וישם אלה תרחי •
טובו מתפתחות: לפניכון תמיד • בכל הרגעות: בקדוש שמו הגדול • מצביא
הצבאות:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עליו בית מפרד نغم مسجع מן מימר אדונן הכהן עבר

יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

ערכתי לחם הפנים • על שלחן תשבחתה: וסבתי מלוא חופנים • קטרת
רבותה: ועל המזבחות השנים • אסקתי עלתה: מן שני מינים • אודאותה
וקדישותה: לאדון כל האדונים • מרה דאלהותה: קני כל קניאנים • בריו כל
בריאתה: שלטן השלטנים • חכום כסיאתה: נתון המתנים • עשה כל
טבהתה: דאתעשה לן זבנים • זימונים לקדישותה: ייתו בתלת קדישים

ולנו לבו ראשתה דרס • והוה כתייה (?) הך טל רסס: ועננה כסה גיזותה •
וערפלה קבל יתה: וחיליה ויסדיה • וסדר מלאכי שומיה: לזימון זה הנבר •
מהרו הך מר:

אתת לון ארשותה • מן מר אלהותה: כהלון אתו ואצטמתו • ועמדו
סביבותו: ובדרג תשמישותו קמו • ועליו כהלון שלמו: וכל מנון אמר מימר •
ואתפחר במה עבד:

אתפחרו בעובדיון • ואמרו במימרויון: שלם לך ועליך שלמותה • אה כהן
משכן כסיאתה: שלם לך ועליך השלם • אה יקיר מינה דאדם: שלם לך
ועליך השלם נימר • אה דמע כל קדקד:

שלם לך שלם לך • כי מר אלהותה אסגלך: שלם לך ועליך • מנו דאמטה
אליך: השלם עליך לאוי • אה כוכב בית לאי: במובאך לן איקר • והו רב
יתעבד:

וכד אסכמו ממלליון • צאו תרין מביניון: ולידה נגשו • ובידה תפשו:
ואתיתבו על ימינו ועל שמאלו • והוה כל אחד הלון קבלו: ובידה חחציצר •
יתקע תרועה ויחרד:

f. 77 כל צבא השמים • ומלאכיה הוו קעמים: | כל מנון במשריתו • והיו הלכים
בתשמישותו: ומשה נביה הוה הלך • ביניון כות מלך: ועל רישה לבוש נור •
וצבאו סביבו מצטמד:

ויהי המחנה כבד מאד • מכלל בענן ובכבוד • ואפתח תרח שומיה • ומשה
רבון דנביאיה: לשגבים קרע • וגעזו לנו התרח: ותשבחו ורבוואן אמר • למן
דו באלהותו בדר:

והאן עיניך תחזנה • ומלכה רבה כד בא לזימונה: ואתיצבו שניהם • לא
שלישי בינם: רק היו עמדים • הך שני עמודים: זה עם זה אסתדר • וה קמי
זה עמד:

ומלאכיה אתיצבו • וקמיון אתיתבו: ומשה הוה ימלל לשנו • והקול הוה
יעננו: קול אלה אלהיה • נפק מן שומי שומיה: מלל מלין עסר • ואחל
בשמו הנכבד:

ושני הצבאות היו עמדים • מביטים ומסידים: שמעים אהן קלה • קרי מלה
בתר מלה: ושריו מליה דאתקרים • לא יהיה לך אלהים אחרים: לא תשבועו
בשמי לשקר • ובתרה שמור וכבד:

f. 77^b לא תרצח • עד כל טוב תמצא • לא תנאף • עד בעליון תסתקף: לא
תגנב • עד בטח תשכב: לא תענה עד שקר • ובית רעך לא תחמד:

ותקים לך אבנים • על קדש המכונים: ושם תבנה מזבח • ועליו שלמים
תזבח: ועל האבנים הגדלות • תכתב את דברי התורה הזאת: הך מה דאמר •
ושדת אתם בשיד:

אלהי חליפת פתורה דחלמה • ותלמוד קטף כל נשמה: דבפיו יהושע
 אשתמה • ואתרברב בין עמה: והוה מלא' רוח חכמה • וחכם שביל כלו חפס:
 אלהי מן דאשתלח • עם האתורים לארץ הנחלה: ואמר כי יוכל נכל לה •
 ומימרו ארצי לאלה: ואחרי יהוה מלא • ועמה על משה אחס:
 באהלין אה קהלה ישמרך • וירבי איקרך: ויסגי מספרך • וינפֿש צררך:
 ובענני רחמיו יסתירך • ועליך בחסדו יחס:
 ויהי עמך עמך • ויסלל עליך וירחמך: ויצוה הברכה באסימך • ולו עם קדש
 יקימך: ומכל יגע ינשמך • ועקתך יכבס:
 ודבביך יבד • ושנאיך ינדנד: ושבותך יחדד • ולך בחסדו יסעד: דו ים
 הטוב והחסד • ורחמיו הק טל רסס:
 אמן אהיה אשר אהיה:

f. 76

סודים רבים עד מותר • סודי יום המעמד:
 עבד עלינן נזכר • יתן קמי מן אצטמר:
 דאכה בזה האתר • כל מנון מצלי ומשעבד:
 אה עמו שמעו • ובעינה דלבה ראו:
 למה אשתוי במה אתעשה • ביום השלישי משלישי:
 דהו תמחים מתמחים • והאל עיניך הוו ראים: לזה העובר אשר • לית
 כמו יעבד:

² במחוי צפורה • על טור סיני שרא: רביאן רב וכבר • בדיל מן אתעבד:
 צפורה כד אורה • ואשתמע קלה דשופרה: דהוה חזיק עד מותר • קהלה
 מנה אבלד:

ודחלת לבביון • וצאו מן אתריון: ואתיצבו בשפולי טברה • טורה בתר
 טורה: ועמו נירות ברקיה • וכבודה ולפדיה: ועננה כסה הטבר • דהוה בער
 באש עד:

לבב השמים • והמלאכים הרמים: היו עליו עמדים • ובו עלים וירדים:
 והוו טורים טורים • על דרגיון שרים: וכבודה רבה בתר • זה על ריש
 טורה ירד:

זעק למשה השליח • אה בר ביתי וסנילי: אסק בורוז לידי • עד אוריך
 כבודי: ואשמיעך ממללי • ואפשט עליך כלילי: ואגלינך על הנסתר • בדיל אן
 יתה תלמד:

וכד שמע האיש משה • דן ממללה דאתרשי: | לו מן מר אלהותה • סלק ^{f. 76^b}
 אל טורה בזריותה: הא לו עמות עיני • משה סלי[ק] אל טור סיני: וכד
 פתח עננה תרח ועבר • בו וימהר ויקד:

מי? B9¹בר צדקה Acrostic? ²

הלחץ יצילך: ואל חדות הנפוש גם עלה יעלך • ויורח בפצותך: מן סנאי דתך •
 ובתר כן ישול עבדך צדקתך: על הממלל לא תקחו • ואקרו מן הממלל רבי
 אבישע הוא: ועבדך ממו לקחו • ואן הוה בו מלקחו: הוא מן עובר בלוד
 מדעו:

ומעטות דעתו:

ואקר זה המימר • חכומי בלא סיג: ועבדך לא היפך • ועשהו כימי: עד
 אסתיר בו צלמי • קמי סגיל עמי: דיישיבים קדמי • וכל מה יימר לו חכומי:
 ואנון למימר הזוכיר רחומי:

ישכינו יהוה בפרדס גנתו:

וירחם מאתיכון • ויוריך בחייכון: ויומי מועדיכון • מברכים עליכון: וכל
 שנה בחדו חשוב אליכון • ודן מימרה דאמרתי קמיכון:
 תנים יומה חתמתו:
 אמן אהיה אשר אהיה:

f. 75 עורן כן כימי מן מימר *العم الشيخ سعد الدين ابن كتار رضي*
 الله عنه امين

אלהי מן דער בגנתה • כמלך על כסא ממלכתה: לביש כליל ממשלתה •
 מכלל בצלם יכלתה: דו אדם בן אדמתה • דמן עפרה אמלמס:
 אלהי הצדיק בדרו • דהוה עובדיו כשרו: ואתהלך בריחות מרו • ומן המבול
 פשרו: ובתיבותו שיארו • זבן אמלית הארץ חמס:
 אלהי האיש התם • אשר שמו אברם: דאננד לאתרה בשלם • ויט אהל
 בין בית אל מים: ויקרא בשם יהוה אל עולם • ופרדים זכותה פרנס:
 אלהי בן בן תרח • המתקרי בו הזרע: דו יצחק אשר זרע • בארץ פלשתים
 גרה: ואמיר לו אל תירא • ולאבארות אביו חפס:
 אלהי מן קדם לאביו • מיכלה אשר הביאו: ומלאכיה עמה היו • וסב ברכה
 מפיו: מכללה בשם אלהיו • ותלימה לו עליה כעס:
 אלהי מן בא אל מצרימה • וערק מן הזמה: וממנה לא שמע • ולא קרב אל
 טמא: ולא עשה מאומה • ומן זכותה לא דלס:

אלהי מאורה דנביותה • ודמע דבריאתה: ומסחן אימנותה • לבוש שם
 אימנותה: | וכהן משכן כסיאתה • דלנו אשתה דרס: f. 75^b
 אלהי מן הו לכהנה ארש • דלבש כליל קדש: ובכהנה אתפרש • ועל עורנו
 אנגש: ובמשכן יהוה שמש • וזבח קרבנה אנכס:
 אלהי תלתה כהנים • קדישים רביאנים: אלעזר ואיתמר השנים • לכהנו
 בקדש המשכנים: ופינחס דקטל הזנים • והשיב החמה במפנס:

מינה דאדם • ועל סדר העולם: ואתקשט וחכם • אן מרך מה כרת קיאם:
עלמה הדן אלא בשגם:

מובאך אליו אה סגיל כל בריאתו:

ולו את אה משה • הוה סר הצלם: מעל שכוניה • ואולם הגם הלם: אנון
תפשין עד תיתי • והאדמה לא תשם: והדה כד אתית • תשפט בין דם לדם:
ותדין בין דן ל'דן • ותנפֿש מכל ארצם: ויודיעך מרך • נסתרי העולם: | מפני f. 74
בראשית • ואחרי יום נקם:

אנון מנלנין זאת הגליגות ומוסיפים בגליגאות:

לית ידעו אלא ורוח מרחף • חזק מאד ותרם: תבֿת משה על פניו • הק
התבה על הים: ונביה רבה ישב על הכסא • משבח ומרום: ויסדיה מסמכין
לה • עד אֿתו בה אל ארם: נהר רביאן אשתה • ושם הלשם: לפניו מזון • מן
השם הנכבד: ואכל וחי לעולם:

ולחת מרה ברכותו:

ומללה פה אל פה • לא לשן ולא שפה: קול אתי מכל פה • לא יאחו בפה:
ומלאכיה עמדים פה:

ויתן למשה ככלותו:

את שני לֿחות האבנים • בצפיתו מתכֿונים: והיא מלי ד • קצים מתמנים •
בזה שנים ובזה שנים:

כתובים בכיר יכלותו:

לא יהיה לך אלהים אחרים • לא תשא את שם יהוה: שוא ולא שקרים •
שמור שבתה יפה לשמורים: כבד אביך ואמך דאנון לך מוקרים • לא תרצח
לא תנאף: באשתה תשרף • לא תגנב מן הטוב תונף • לא תענה: עד שקר
תסתקף • לא תחמד תנגף:

ומזבח אבנים תבנה במקום יהוה ושכינותו:

וכל העם שֿמע • הממלל וראה את התמוח: וכן אודזע ואתמח • ואמרו לית
לנן תקומה: על כֿאת זה המראה והמשמע • ואמר שובו לכם: | לאהליכם • f. 74
ושבו ויראת יהוה על אפיהם:

וצלמו ואימתו:

יהוה ישימנן • ויתכון מן הבאים כלנן: תחת צל קורת משה נבינן • דביקים
באימנותו: כל יומינן • ולא יפרע מנה רישינן: כל ימי חיינן • תפשין בדינן:

דגלי שער דעתו:

ומן פנותה ינאלך • ויצליח את עמלך: ובענני רתותו יטללך • ומן צדות

וכל מנון מן תנה • לו גלינאן רביאנה: על מד מטות לשנה • שלם לך אה
כהנה: דקדמך ממנה • על אהלין זימונה: אחיך חדי בשרכנה • ולמה חן
רביאנה: אלא לך אה נשיא זבנה • אה דלית עמך תניאנה: אה ברה דיוכבר •
אה סגיל כל מינה: אה אוצרה דמלי • מן חכמתה ובינה: אה מן הוא עין
החיים • בתוך הננה: אה מן הוא בעלמה • כדמות ספינה: מפצי מכל דין •
לעתירה ומסכינה:

שם אניב משה במה דחנת צפית לבו וחכמתו:

מי אנה מי אנה • שמשכך עברה יכולה דיאנה: אמרו את עבדו • ורבותך
עמה סניאנה: מדרשו יתן לך מתנה • שני לזחות בן ק[רש] אלפנה: ספרן
דחייה • ואהן הוא סמנה: סמן לכל מהימן • וחלי לכל זידנה: ובין מה אנה
מגלגין בה • וקול קרי מן מעונה: משה עלה אלי • דדרגין סקפנה:
וימהר משה בעלותו:

שא עיניו והוא סליק • והנה כד אתא: קול רב שריר חזיק • קרי לכנשתה:
סבו משה וייתו • ואנן מוקרין רבותו:
מתנים גלגי עקבותו:

ענו כל כנשתה • שלם לך ועליך שלמותה: שלם לך דמע דנביותה • שלם לך
סגיל כל בריאתה: שלם לך מנדי קשיטותה • שלם לך מגלי אימנותה: שלם
לך משמש ניסוסי כל גזיראתה • שלם לך מקבל תרי לזחי בריתה:
מימין אלה ורבותו:

f. 73^b תתני רבותך • תתרברב עצמותך: תתחיל מיתוביתך • תתוקר נביותך:
תתקדש כהנתך • מי אנש מן אדם כדתך: מן אמטה לזה זולתך:
אה שליחה דאל[ה] ובר ביתו:

ואנן עמה עלין • לרבותה מהללין: מוסיפים לא מבטלין • ותרי עמודיה לו
מבטלין: ונהירותה עליון גלין • והוא הלוך ביניון: מצית אלין • שמיע
ממלליון: מתקדם עליון • כהן לאל עליון:
בצלוחו ומקראתו:

וצבא נבירותה • נציבים קדם: אהן מלכה רבה • משה ברה דעמרם: ואמרו
מה ראינן • אחד מבני אדם: אמטה אלינן • אלא את וברן אתרה ווקם¹:
אה משה הנבי ואעולם¹:

אהיה לתן לך ובך ריחותו:

מי יוכל דמי לך • ישתבח חילה דשם: רביאנך וגלולך • יונף ויורם: על כל

¹ So MS.

וברן ירחא אננד נביה עמו • אל הר סיני ואננדו קמו: ויקרא יהוה למשה
 בקל לית כמו • זרח משעיר למו: ויאמר למשה • אמר לעמך יהיו מתקדשי:
 ליום השלישי • ולנשיה ימנעו הנגושי: וירד נביה רבה משה • ובזה הודיע
 אתם: ויקדש אתם • ויכ[ב]סו שמלותם: הא לזי לו ראיתם:
 חך אתכֹּנו והך אצטמתו:

וטברה ומישרה • ועמה יחרדים: ואראה מראים כבדים • וקולות וברקים
 מוקדים: עם לפִידים מתנגדים • ועמה בשפֹּלי טברה עמדים: וראים את
 הלפִידים • על אפִיו סגדים: בזועיו רב משתעבדים • ומלאכיה עלים וירדים:
 בנביה רבה זהים וחדים:
 מתבסרים במובאותו:

ואתיתב צבא צבא • את זאת העדה: ואתמסר כל צבא • לעבד עבדה: f. 72^b
 והוֹ ארבע אצטרים • קבל ארבע דגלים: כל אצטר לו דגל • אש חשך וענן
 וערפֹל: ואתיתבו בארשות העבוד • ואלבש הכל כבוד: וקול השופר חזק
 מאד • שם אתאסף עמה בשעבוד:
 חזעיו וארתתו:

ויעבר אלהים קול במחנה שומיה • בין צבעות מלאכיה: עבדי משה אתי •
 הוא רום אנשיה: ונאמן על כל ביתי: ואגלנה על נסתריה: לכו אה צבאותי •
 רדו בארשותיה:
 בזרוז לקראתו:

וירדו כל צבא השמים • וכל מנון עמד על תרח: מרבין לנביא התמים •
 אשר נורו אזרח: וכהלון הוֹ קעמים • וכל מנון לגלוגה מפרח: ודמעי העמים •
 עמדים מלרע: מביטים לשמים • לישמעו המקרא:
 ולידה יציתו:

וצבא מלאכיה • אמת אתיתבו: על אהלִין כניה • לזימון נביה באהבו:
 אפתח תרח שומיה • וממו ירדו: שני עמודיה • לפני משה עמדו: צא מכל
 אחד מלאך בידו • מזה אחד ומזה אחד: וסבו יתה בחדו:
 ולתרח עננה אתו:

והמלאכים עמדים שם • בשעתה דראו: נבינן משה הדמע • לתרח פתחו:
 ואמרו זה הוא דבחרו • אלהים ונבאו: וסבו יתה ועברו • ומלגו עננה יבאו:
 ומלאכיה אסתחרו • ובו אשתמחו:

f. 73

ועמדו סביבותו:

f. 71^b אתמח ואתפחר ואני • עתה עמד: בזה נביי ואדוני • בן עמרם ויוכבד:
 גבר גביר ונשיא • נביא שמו משה: דלישראל הושיע • מן פרעה הקשה:
 בסימניו ואותותו:

וממצרים צאו • וקרבנה זבחו: ואכלו ושבעו • ומרעמסס נסעו: וקמיון
 עמדים • עליון מוקדים: להם נגודים • עד אתו ירדים: באיקר דלא סוף •
 מן שלמה דלא חלוף: ומטו אל ים סוף:
 ולשרו על שפתו:

ושאו עיניו • עמו דבביון: רדפים אחריו • ובאלהים הדבקו: ובאו בו
 בצדיקו • ומן חלב אימנותה ינקו: ודבביון אשתנקו • וליד מרתה סלקו: ולא
 יכלו להשקו • ופני משה צעקו: והמים המתקו • ועל הטוב אדיקו:
 בעמידות דן נביה וברכאתו:

ומנה היו עלים • דגלים דגלים: בכל טוב מתכללים • ויבאו אל משרית
 אילים: ועל דאה משריתה סנת הממללים • ועל מדבר סין כלם מנטלים:
 אכלסים ואילים • ומנה היו אכלים: האבות והטפלים • וכל מה ידרשו מן
 המטעמים והמיכלים: יהיו אפים ומבשלים:
 כל אחד הק די ריחותו:

ובשבוע החמישי • חסכו מיה כל אנשי: עמה ובאו ליד משה • שם פרט
 תפלה: לבין ידי אלה • אתת ארשותה הגדלה: לנור בריאתה וכלילה • קח
 אתך מזקיני העדה האלה: | ומטך דבידך • ועבד בה מה אנידך: ואנה
 f. 72 אסעדך:

ועבד בן וכל ישראל שתו:

ובין מה אנון מצטמדין • האבות והילידיים: במשרית רפידים • כלם זהים
 וחדים: אתת המגידים • לנשיא הקדקדים: במקדום המרודים • ויקרא
 ליהושע: בעל התשמישה • ואמר לו אה יהושע: בחר לנו אנשים • הזיקי הלב
 והנפשים: במלחמה יהיו קשים • ועמך יהיו נגושים: למלחמות אהלן הבישים •
 דלכן דרשים: ואני ידי מתפרשים:

ורבי ילחם עמך ביכלותו:

ויצא יהושע הנסיא • דמן ילידי אריסי: יוסף מלכה דמנה נפרדו ניסוסי •
 מלכי רב כל אכלסי: מחר מן מבחר הרכבים והסוסי • וצאו הק עופים
 מטעסי: ולעמלק בפי חרב היו נכוסי • שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו
 יהוה נסי:

ודן שמה מן רב שמהתו:

באהלין אני דרוש • בדילך אה ישראל: לאלה אן ישים ענן רחמיו עליך
פרוש • ולבך ליראתו ישכיל: ויסני לך כל קנין וכל רכוש • ויצליח לך כל
שביל:

ולך מן פנותה יושיע:

וירחיב לחצך • וישמע למקראך: וירפא למחצך • ואם תהיה נרחך: בקצה
השמים משם יקבצך • ומשם יקחך:
ויצלחך בכל אשר אתה עשה:

וילבישך מן רצונו צלם • ויתן לך ישועה: וישכינך תחת צל קו[רות]
רח[מיו] בשלם • וירא כי טובה מנוחה: ויכילך ממגד גבעת עולם • וממגד
ארץ ומלחה:

וממגד גרושי:

ירחים ומראש הרי קדם • ברכה גדלה: תבוא עליך בזכרון השם • הגדול f. 71
מכללה: תשתמע מפם • מי לו יהוה מלא:
בהאתצפו ראשי:

העם ויאמר בדילך • יברכך יהוה וישמרך: יאיר ישא ישים לך • שלום
אלהים יתברך: אהיה אשר אהיה אל מהללך • מאל אביך ועוזך:
ואל שדי יברך מעשה:

ידיך וימטנג מה תביע • בקדוש אלה קעימה: דנחת ביום הרביעי • על טור
סיני מן רומה: ומלל משה הנביא • בסהדות בוראי עלמה:
פה אל פה בלא שלישי;
אמן אהיה • אשר אהיה:

עורן בן כימי גדלה • *هدى* כימי *تسمي المعراج* מן מימר אדונן הכהן
הגדול אבישע • בן פינחס • רצון ונ'

אשול צדקת אלה • אן יתן לי יכולה: על מה אני דרוש • מן תניו המימר:
דאנה פניך פרוש • בעקוב ובראש: -
אקדש שמהתו:

מודאה לאלה אשר אניר כוכב המדע • ורכבו ברקיע הראש: לאיר על הלשן
והגויה • ואורע זרע המדע: בשדה הלבב • למזון הנפש: ושם תבואת זה
הזרע • בכרי האיש המימן: דאבדת נביה רבה יאמן • דעל קשטה אתימן: ועל
בן ובדיל בן ועורן בן:

אני מתני גלינאתו:

f. 70 כי אתה אלהינו • בעל היד הגדלה: עבוד המאומות בנסתר ובנגלא: במלה

מדילך • מלמטה ומעלה: מאום לא מן מאום • בי היכולה:

ואלהי אבותינו • דגלית עמון כל נצען: בתמחין ופליאן • ופדית יתון למען:

תהיה לון לאלהים • ולך יתנו תשבחן: ואת תתן לון מתנה • מן טובך

יען ביען:

בכל הימים לאֵי • נהללך ונשירך: על מעשיך תתנו • מן ראשית מבחרך:

ועד עתה אל אחר • הדורות איקרך: תמידה לא יסור • תתהלל ותתברך:

עורן כן:

אלהי אב המון המשפחות • דשרא באלון מורא: ובנה המזבחות • בבית אל

ויקרא: בשם אלהי הרוחות • דו אברהם בן תרח:

דאתקרי נביא ועבד ונשיא:

אלהי בנו יחאידו • נצירה אשר אדרש: מנה זבח לעבודו • על הר הקדש:

וזבן הלכו יחדו • ואמר הנה האיש:

והעצים והיה השה:

אלהי מן חזה בחלמו • סלם מציב בבית אל: ומחנה¹ אלהים בו אודרמו •

ואתקרי שמו ישראל: ויאבק איש עמו • וזה האיש הוא פנואל:

דתקע כף ירכו בניד הנשא:

אלהי בעל החלמות הלז • דהוה לבו מלא': מן החכמה ורו • החלמות לו

אתגלי: ובחרותה למלכותה בזו • ויהי איש מצליח:

בכל אשר הוא עשה:

f. 70^b אלהי נזיר עלמה וקדקדה • ונשיא נשיאי מינה דאדם: דמע דבירתה

וחסדה • וגביר כל העולם: בעל הציאם והעמידה • והתפלה ביום נקם:

דו נביה רבה משה:

אלהי אהרן הכהן • אשר אתמסר לשרת: באתרה דהוה במשכן • וקם

לשמר משמרת: ולבש אפוד וחשן • לכבוד ולאתפחרת:

ואקריב ריח ניחח אשה:

אלהי שני בניו • האנשיא והפוקד: אשר הכהנו לפניו • ועבדו מה דהוה

עביד: ואמשחו בשמניו • בפתח אהל מועד:

ואתקרי כל מנון כהן משיח:

אלהי מן לקח הרמח בידו • וגיד הקנאה בפניו שלופה: ובא מתרחין

בעבודו • בתר הנאף והנאפה: וקטל למן זדו • ותעצר המנפה:

וקם לו קיאם לא יתנשי:

¹ ומחה Bg.

לו לא מימר הכהן: לית אמרתי אהן: ובוה עבדך ישאלך: תפשט
עדרו בכן:

תנים יומה אה סדרו • לשבעות תספרו: בעמל נביך ופללך • משה
דדברו מרו:

זכרת כי עבד היית בארץ מצרים • ושמרת ועשית את החקים האלה:

f. 66 כארזין ואמרים | وتامة | ויתמר דראן סיאנים • ומרקה אלהים
קעימה • ואלהים יחידאי • וישתבח:

חילה' דמלל משה אדוני • וישראל מבימים: וגלא לו תמחות בהר סיני •
אש וחשך וענן ורעד להר לחטים: שלום יהוה עליו אשר הודיעני • החקים
והמשפטים:

ועל חתמת מרן יקבל פללך: וסני שנים תס[פר] הש[בעות] מחלך: וחג
שבעות תעשה לך: בכורי קציר חטים:

רב אלה | وتامة | וכי בשם וישרו אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל וגו'¹

f. 69 ויתמר דראן חילה רמה שמע בקלן • ומרקה אלהים אל עליון • ואה
מלך רחמן • חפוף | بعدهم | ימר הכהן ישתבח:

תהותה הסאה וגו'¹

f. 69^b جواب | עד לעלם ברישה ובעקבה • בריך אלהנו | وتامة | ثقيل | ויהוה
אלה | ثقيل | بيت | وبيت | وبعدها | يقال | כימי גדלה • חסדיה الفاتحة
| وفاتحة الفاتحة | من قول العالم العلامة التقه عبد الله ابن سلامة رضي الله
| تعالي | וגו':

כימי השמים על הארץ • תמידותך מתקומם: לא תחליפך הימים • והך
תתחלף ואת מרומם: מפני כל פני • מחדד לילה ויומם: ואתה אמור על
גדלך • חי אנכי לעולם:

עוד כימי אבות ובנים • לך נתן גדלות: לפם דאנן לא לפם דאתה • דת
בעל הממשלות: התמידה בעלמיה • ולא על עליונך עלות: על זה רמש וצפר •
לאוי לך הצלות:

כל ימי דורות וחליפותם • מקים על כסא רבותה: וכלה תחת אדך • סבילים
ברב יכלותך: יכלתך ומדעך שרי • הלך בכל עשותה: לך נתן תשבחן • תקיף
נוראותה: עוד נשוב ונהללך • עם חרוד השעות: ממה לך עלינו מן הטובות •
ההלכים והבאות: מאז מה בראת ממה • לא תסובבנו המדעות: ואתה
לגדלך אלה דלא מתחלף • וידיך מלאות:

¹ As above, p. 225.

אמר לך אלהיך ורבך: תשמח בחנך מלוא לבך: והלוי אשר בשעריך
בנבולך: והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך:
אלהים יתן לך שמח • אה עם קדש ודמע: במקום אשר הנחילך • לשכן את
שמו שם:
צֹדֵךְ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַבְּכוּרִים: בהקרבתכם מנחה חדשה ליהוה בשרים:
בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לב: ם וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים:
תנים יומה במלא • לשבעות האלה: בקדוש מי אמר לך • ושמרת ועשית
את החקים האלה:
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים וַתֵּמַעַ

כארזון ואמרים וַתֵּמַעַ עורן בן עליו עוד • שירה מן מימר זקן
"ישראל • אברהם הקבצי ירחמו ונו"

f. 65 השבעות תספר • מיום הביאתכם את עומר: התנופה וספרת לך • שבע
שבתות במספר:

אלהים אל נורא: נכבדה צעורה: בכתבו אמר לך: וחג הקציר בכורי
מעשיך אשר תזרע:
בִּשְׂדֵה בְּאֶסְפֵךְ אֶת מְעֻשֵׁיךְ • לכהן הגדול דבו ששיך: בזה הב לי והב לך •
נודי לאלה דקדשיך:
רחום פקד השבטים: במלים מתלקיטים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי
קציר חטים:
דְּכֹהֲנִים יִתְקַדְּשׁוּ • והזקינים בון הששו: דאמר זקיניך ויאמרו לך • ומדבריהם
לא תמושו:
בִּישָׁה בֶן עֶמְרָם נִבְיָנוּ: לית בבשר כמונו: דעל ידו אסגלך: בעדנים
נפתרון אנחנו:
אנון יומי השבעות • אשר שמון שמחות: בון מרך אבדילך • וגלא לך
בון תמחות:
עבד עליך תשמע: למימרי ובו תשמח: מימרי טובו לך: הב לך לו
חשמע:

f. 65^b יהוה אדוני: במדעי קבצני: קבצה כלילי קבלך: כי קבצה שמי אני:
מי לו שם כשמי • שלשה עקובאן מודרמי: אברהם וקבצי קבלך • וזקן
בזבני הרמי:
זכרוני בין עמי כמרדרור: סמים דקה ממלחת טהור: וחייך זכרי
ישמח לך: כי בו רז מן השם הטהור:
שמי בו רז מן השם • הנבון לו יחכם: ק • ב • צ • י • בנללך • טובי בזה השם:

f. 61

בשם יהוה הגדול נשרי:

צלות שבת הדברים הברוך:

אלקטף ברית חכרון ויוסף • ותרומה • וסיני וקציר ושבת • ושזח ואלעזר שריו
הצלות בריך אלהנו וכאחזן ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי
הבריה יתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה
דעלמה • ואתהו אלהינו ויתמר ישתבח:

אשר לכוכבי השמים נטע: ושם נורון מתפריש • מלמעלה ומלמטה: ולון
חנות וכנות • לא יסור לעלם משפטה: וברא בריה ייה: באשתתי יומיה: ויהי
אדם לנפש חיה: ובתר זה ויטע:
جوان יהוה אלהים גן בעדן וגו"

f. 63^b

יתמר יתהלל תְּקַיֵּל וְעַד: יתמר שירה מן מימר אדונן הכהן
הגדול פינחס רצון וגו"

f. 64

השבעות תספר • מיום הבי[אכם] את עומר: התנופה וספרת לך • שבע
שבתות במספר:
פני ברד נכבדי • צדיק וישר פדי: אמר בכתבו דנתן לך • וחג הקציר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה:
פלי דרכיו משפטים: אמר לקדש השבעים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי
קציר חטים:
יהוה אֵל הקדש: אמר בכתבו הקדש: שבעה שבעות תספר לך: מהחלך
חרמש:
נורא עשה הנפלאות • צֹדֵךְ בקדש התורות: בספרו אמר לך • תחל לספר
שבעה שבעות:
דיולה רבה אלהיך: צעורך ומלוכך ואלהיך: בחרך וקדשך ואמר לך: ועשית
חג שבעות ליהוה אלהיך:
כעודה דכל טוב יתן • וכל שרבה ימתן: וכל מה תתן יקבלך • מסת נדבת
ידיך אשר תתן:
בנביא משה אדונך • אל עזר יקבל מתנך: כברכת יהוה אלהיך אשר נתן
לך • ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובְּנֵךְ:
אחיה פקד אתך • תספר חמשים יום בשנתך: ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך • ובתך עבדך ואמתך:

בשם יהוה נתרחק:

f. 60^b

صلاة ليلة الجمع ثاني ليلة بزبور تنقرة هذه السورة وعلي الكتاب علة אלי
 لا يصلوا في القطف قوله ونתתי את איביך אליך ערף . יאל ואל אצלי
 בני ישראל לא שלח ידו . ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו . تنقرة
 هذه السورة

ויאמר יהוה אל משה 'עלה אלי ההרה ונ' "

ولما يكملوها يقال את הכבש האחד וتمامه ويكملو القطف ויתמר מן אתהו
 דבריד עלמה תרח רחמיד וتمامה והסגודות שלשה:

الاوله ויאמר יהוה אל משה . הנה אנכי וتمامה

الثانية ויבא משה בתוך הענן . ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
 וארבעים לילה:

الثالثة ברוד מן דאמר שבע שבתות וتمامה

وقيمة الصلاة كما تقدم والله اعلم

הו משה דמע השבטים; דסלק אל טור בד[יל] מש[מע] ק[ול] ש[ופר]
השלטים; וביאר שופטים ושופרים תתן לך; ותמא

f. 59^b ויקרו אל באזני יקאל יתהלל ובעד יתמר מליפוט • מן קול القباصي
ירחמו יהוה אמן;

נאזין אזנין • למשמע זאת השירה; 'דדברה משה הנביא • על אחר
התורה; דרישה' טל רסס • ועקבה סוברה; וממציה יקידאן • למי לא
ישמרה; לאזי ננציר היצרים • והפמים נטרה; במימר האזינו • השמים
ואדברה;

ויקרו אל אחר התורה יתמר תורה ונברך יתה • ויתהלל תעיל וברוך אלה
ויהוה אל חפיי ונברך والمزاد ויעמד העם מרחק ותמא וברוך מן דאמר
ואלהי אברהם לך נברך • ואז ישר • ונרבי ומן נשאי כהלן المناط ואה רבה
ושבחו العادة ודראן אלה רב • וכי בשם ויתרבי • والقطف ولما يصلو في
القطف يقال وشمחתם ותמא الي عند اذن מורא מול שכם יקאל
هذه صورة

וכל העם ש'מע את הקולות ונו"

وبعد يقال ובמקום אשר אזכרתי • ותמא ولما يصلو في القطف חנה אנכי
ותמא ונתתי את כל איביך אליך ערף • יקאל כי אתן בידכם את יושבי
הארץ יקאל

f. 60

ואל משה אמר עלה אל יהוה ונו"

وبعد ما يكملوهم يقال יתהלל תעיל ויצא מכתב אחד • וילבו כי בשם ושמע
ישראל • והמקרא על המכתבים السور المذكرات وبعدهم אתהו דבריד עלמה
תרח רחמיק ותמא והסגרות שלשה;
الأول ויעמד חעם מרחק ותמא

تكرر مرتين

والثالث ברוך מן דאמר ותמא ויתמר יהוה אל רחום וחנון;

ويذكر الامام وبعده אתי בשלם ותמא

ולעלם חסתנד • ולעלם תשתבח • ותתחסל הצלות בטוב;

الله لا يقطع ليشرايل عادة امين

אמרתי לו שמע מימרי • ואל יחר עלי אפֿך: אפתח לי ואעבירני • בחיי
משה על לבך:

אמת שמע מימרי • קדם פתח התרח: ואמר אה עבד נשיש • עבר
ואל תירא:

עורן בן אקראו:

שלום יהוה על משה • דקרא לו משה משה: ודרם לנו אשה • ונתן לו
שני קרשי:

משה שליח אלה • בחרו ונבאו אלה: ולישראל לו שלח • עד להם וישיע:
משה שליח אלה • צעם ארבעים יום וארבעים לילה: ושני לדחות קבלה •
מימין קרשי:

משה מן כֹּתו • לית בעולם כֹּתו: לא קעם ולא יקום כֹּתו • מכל האנשי:
משה מה גדל שמו • אלהים גדל שמו: אה עמו שלמו • בכל עת על משה:
מעמד מברך עליכם • ועל כל קהליכם: ישראל כלכם • בשמח ובששי:
תנים יומה לשש • ישוב יהוה בשש: עליך לטוב כאשר שש • על
אבותיך בששי:

f. 59

ומד אנן ידעין وتعامد ובתרו שבוע לאדונן פינחס רצון יהוה עליו:
בשם יהוה אלהינו • נחל כל ימי חיינו: אלהים שמו ובו אתכוננת גיוותינו •
ישתבח שמו וישועתו קוינו:

תחלה ואחרית נשבח • מי עשה עלמה וכל דבה: ראשית הב[ריה] וי[ום]
נ[קם] עקבה • ישתבח שמו לפני גדלו נצבע:
דמלא העולם במשה • ודברו ולא בינם שלישי: ונתן לו שני קרשי •
בשלישי משלישי:

ומללו בעשרה דברים • דברים רביאנים יקירים: ראשם לא יהיה לך אלהים
אחרים • ואחרם תבנה מזבח בקדש ההרים:
ברכת אהלן מליה • תקום לסדר צמיתיה: דאצמטו¹ בדין אתריה •
במקרא וצלותיה:

תנים יומה אה עם קדש • תנים יומה אה נש[יאי] הקדש: תנים יומה אה
מתבחרים לקדש • תנים יומה מאה שנה בשמח וברגש:

وبعد ذلك دران לית בכל יומיה ומרקה עבודה דעלמה בכל עת
תשתבח ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח:

אלהים אל מהללך: בגדלו בחרך אה ישראל • על כל העמים אמשילך:
ואנגדך אל מדבר סיני • על יד נביך וחבלך:

¹ דאצמטו Bg.

בחיך אתיב קבלי • ושמע החלום: הזה אשר חלמתי • והנה אני קעום:
 פני הרגריזים • מתחנן ומצלי: נשאתי עיני • ראיתי כד אנלי:
 עליו תמחים • ומראים כבדים: ומלאכי אלהים בו • עלים ויארדים:
 ואורה סהר בו • ועננה מנגד אליו: והמקום מקום רב • והנה יהוה
 נציב עליו:

דרשתי אעלה • ואראה זה התמה: הלכתי הדרך הדרך • והנה נפלאה
 עלי אימה:

עד אמטית אל המקום • המתקרי גבעת עולם: ראיתי שם תמחים • כהם
 לא ראיתי בעולם:

מן כליל מה ראיתי • ראיתי שם אתר: רחב לא קצה לו • אלא אחר
 המדבר:

וכבוד יהוה • מלא זה המקום: ומלאכיה הלכים בו • והכבוד על הכסא
 קעום:

שרית אראה ואתמח • והדרך תסבלוני: מן אתר אל אתר • עד אלא
 תמטני:

אל אתר לית לו דים • שם עיני נשאתי: ראיתי בו תמחים • כהם לא
 ראיתי:

ראיתי שם תרח • יקיר עד מותר: עפלתי אמר • מה הוא זה האתר:
 הן צדקני מימרי • ביני כל העמים: אין זה כי אם בית אלהים • וזה
 שער השמים:

קדמתי אליו • ודרשתי אפתח אהו: צא לי מנה אנש • נבהלתי מן ראותו: f. 58^b
 סנדתי על אפי פניו • ואמרתי עליך השלום מני: בחיך לא תקח עלי •
 ועל סבולי תסבלני:

אמר לי מן אתה • ומן אתה תבעי: אמרתי אני עבד זעור • מן תפושי
 דת משה הנבי:

אמר מהבה בך • תנחיו מנחיה לך: וכל מה תימר אלי • אעבד בגללך:
 שאלתי אתו ואמרתי • מה הוא אתרה הדין: אניב שיאלתי ואמר • זה
 הוא גן עדן:

אמרתי לו באלה עליך • ובקשט משה בן עמרם: אנידה נא לי • אם
 תהיה את מבני אדם:

אמר לי מה תדע • אן אני בעל התשמשה: ואני דאמיר בדילי • קח לך
 את יהושע:

ואני קעום • על תרח זה המקום: מהימן על מן יעבר • לגה בשלום:
 ולי בתוכו אנש • מה תוכל תשיג אליו: מתקרי שמו משה • שלום יהוה
 עליו:

ברית התלחה: ותפלות אדונן משה • ואהרן וקטרותה: ותנים יומה מאה
שנה • ברצון זוהי וחדותה¹:

f. 56 ויתמר דראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו *ويتعمر* ישתבח:
בגדלו ישים זה המעמד • בריך ומברך עליכון: וכל שנה בין ידיכון
נצטמר • ואתן בשמחיכון: בעמל אדונן משה הנזיר הקדקד • בן עמרם
נביכון:

ומן ברכת זה היום עליכון יעזר: וסני שנ[ים] ישוב עליכון באיקר: וחייכון
אמן ישמר: אתון ובניכון:

רב אלה *وتمامه* ويقال *درا* מברכו *وبعد* מליפוט *من قول العم*
הכהן שלמה בן טביה בשכם:

אשרי וטוב למי • ישלם ויוקר: על משה בן עמרם • זרע רב בני עֵבֶר:
דאתשלח על ידו • וביאר לעמו וטר: עשרת הדברים טוב • למי לון ישמר:
באחרת מנשמה • ובעלמה מתוקר: יזכילך על משמר • כי הרצון לך יעזר:

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחם בן אלעזר ויקרו אל אלה הדברים
יתמר דראן לך נביע • ומרקה אתהו עבודן ואלהים רחמנה • וישתבח:
נבור הנבורים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים יקירים: ונחננו
אל מדבר סיני • על יד דמע הספֵרים:

f. 56^b ובשלישי מחוֹי צפרה: עמדו בשפֵולי טורה: וכבודה רבה עליו שרא:
וקרא עשרת הרברים:

רב אלה *وتمامه* ויתמר דראן האן דאתון • וית[מר] אלהינו *وتمامه*
וכי בשם *وفصل* מן יתרבי • ויתמר מליפיט:

מר יחידאותה • דֵבֶר דֵבֶר רב וקשה: לברה דעמרם • נביה רבה משה:
בערבת מואב • אתהו נביי ואישה: דבֵר לישראל • דֵבֶר טוב יעשה:

אלה הדברים אשר דבר משה *وتمامه* ויקרו אל שופטים • יתמר יתהלל
تقيل *ويقال* מן הא סביאן *هدء البيوت الماتيات* [א—ז, ל, ע, צ—ת]
f. 57^b *ثم يعاد بيت* הא סביאן *وبعد* יתמר חכמה מן מימר אדונן אבישע
בן פינחם רצון וגו"

מימרי לכהלכון • סעיתה האלה: מועדיכון ומועדיכון • טביכון מן אלה:
f. 58 ראיתי חלום • נבהלתי מן ראותו: | בו תמח רב • לא ראיתי דמותו:
מדרשי אפתרו פניך • ואגלי רז אמירותו²: ואני שמעתי עליך • החשמע
חלום לפתר אתו:

¹ At the end *سطور* א. יוני. ק.

² Corr. from רווחו.

ויכפר לכם עונותה: וכל שנה נשים לכם • דכרן טב דכרנותה: ונקרא
 התורה לכם • קדם פני משכנותה: ברננות טובות • בפסק ונגד ואנחותה:
 אוי לאשר עשוי רעות • עמך בגברותה: יום בו יסף יהוה • עליון רעותה:
 שם' ישקיהם • רשף קטף ומררותה: הלוא הוא כנוס עמדי • חתום באוצרותה:
 כל זה אתמר בדיילך אה גוי קדישותה: ואתון כי ידין יהוה • עליון¹
 ועליך בנחמותה: ומחשבך מעט מן הנקמה • ולך גן עדן שכינותה: יהו
 עליכם סתרה • כמה אמר בתורותה: וזה המימר אמורה • לוכון אה בעלי
 רוחתה: עבדכון הכהן שלמה • הצריך לרתותה: ²מימרו לוכון בשלמה •
 תעשו לו דכרנותה: ועבדכון אברהם המרחיבי • תימרו בלבבותה: אן יסלח
 לו חובי וירחמו ברחמותה: ותימרו אן ישמר חיי • מן אמור זה מימרותה:
 מאה שנה בחייו וחיי • סדר קהל עבראותה: בעת מרן ירצי עליך וישוב •
 ויעזרך ליומי רוחתה: ותדכרו אתו בטוב • בדכיות פממותה: ביהוה ובמשה
 עליך • תשים זה התולדותה: כל אשר אמרתי אליך • תשמרו במשמרותה:
 ותיתו אל קברינו: ותימרו דן מימרותה: וכל אשר דברנו • אליך בזה
 סוברותה: ועל חסול זה נימר • יהוה ירתי עליך ברתותה: ויצילך אה סדרי
 מן פנותה ונברותה: | וירפאך מן מדוי • מן הרעות עשותה: דבבי^b f. 55
 ושנאי • על עדת קהל עבראותה: המתנברים עלינו • במעשה רעותה:
 ומסכינים סרנו • אבילים בכותה: על ימי רצון ותהבה • ויומי חנותה: ועל
 הימים דבה • ברכת כהנותה: אשר ארך חיינו • סגרת בצוקתה: ואתרחב
 ממנו • אתר קדש סגדתה: וסרנו שם ומשל • בלשנות עממותה: ולא לנו
 עמל • ירצי בתורותה: ולא לנו שופטים ארכונים • מקליטים ברדפותה: ולא
 לנו כהנים • יכפרו בסליחתה: וסרנו כצאן תעים • בלא ריטור וחכמתה:
 כל זה מן התעוים • ומקשה ערפותה: אשרי וטוב למי • ישוב שובתה: ויראה
 יומי • דאתקדם לו מדכרותה: וירצי מרן עליו • וישמע לו תפלותה: וירא
 משכן קדשיו • מתנצב על גבעתה: וירא שני עמודים • והמלאכים סביבותה:
 וירא הכהן והתהב עמודים • פני מזבח קטרותה: ביומי המועדים³ • דאתעבר
 בזהותה: זבן ברכה ורצון • וששון ואשמחותה: אשר יתגלי בון • עדת קהל
 עבראותה: גאלי לו בנסתרות • תתעשה מצותה: והרעות והצררות • לית
 לן שם' נמיותה: ולא יסור מן יעשה הרע • אלא יגלי עשותה: לא פות
 זה היום הרע • דבון גברות דבבותה: ובתר זה המימר אתוריק • עלי
 פתרנותה: כי המימר אלי ואליק • משמעו בו סוברותה: והמימר שנת
 א • ור • וט • וכ • אתמר • בחדש סיבן מן שתה: אן הות פנותה רכבה
 בצורה • ובצוקתה: כן יצילך אה אחי • מן ידי דבבותה: ויזכר לך מרי •

¹ עליכן B9.² In the margin *اربع سطر من قول كاتبه*.³ העמודים B9.

ישלח לך נביו • כֹּת משה שליחותה: מן פאת קדמה ופניו • נוף כהנותה: ויעבר הרגריזים • קדש כל ארעותה: ויחפר הארץ דבה טמרים • אבני ארהותה: ויצב יתה וייתי פני • קדש חליפותה: שם' יתנצב ויקום כרני • דמעות משפחתה: ויכתב באדה התורה • ויימר זה הו קשיטותה: כל עמי וסדרה • ישמחו בזהותה: ותקום סדר העמים • על מלי קדשותה: ויסע עמוד המלאכים • תלחם עמו מלחמותה: ואלה יהב לה נצען • רב ומניבותה: וימות כל מן חלף שמחן • ולא יימן באימנותה: שם יקום לו מה אמר • בקשט ארהותה: חמשה מ[א]ה ידקר • ומאה מכם רבבותה: ובתר זה בלשנו יימר • כל מן הֹה מימנותה: ויימן ביהוה ובמשה ובהר • ובתורה ויום נקמותה: וימלך אחד עשר • גוי עלמותה: ועדתו תתוקר • ועורנה ימיחותה וימללו הלשונים • ויקום לשון עבראותה: ותקום הזהי והששונם • על מלי¹ דברותה: והיהודים יימרו • זה נבוא עדתה: | ארור עזרה ודברו • ומה עשה עמן בעשותה: כל מה אנן בו שקר • וזה הקשט עדתה: קומו בנן נלך בסובר • ונדרש ממו סליחותה: ויקומו וייתו וידרשו • יעברו תחת טליותה: ויטהרו ויקדשו • ויאמנו באימנותה: ויתגלי משכנו • והמלאכים סביבותה: ויתנצב המשכן בחננו • וימשחו בשמן זיתה: ותצא אש מלפני יהוה • במזבח קטרותה: ויצב כהני יהוה • מלוא חופניו במחתה: ויקרבו הקרבנים • קטרת ועלה ושלמותה: ויתגלי עמודי הרבינים • על ראש משכנותה: ויברך הכהן הגדול • ברכה גדלה תמימותה: וידרש בה וישול • כפירות פשחותה: ויתחני ישראל • במשמעו ברכותה: כל זה וחיי האל • צדיק ליתו שקרותה: הך מה ראיתי • מימר הכהנים וזקינותה: וראיתי בחלמותי • ברז מימר שמותה: כי זה הדבר קרוב • למן לו ארך חיותה: בתר דסר חשוב • בספר תולדותה: ולא תקח על לבך² מן פנותה • קרוב תלך באחריתה: אשרי לוכון אה עדתה • אן תמטו לזה רוחתה: להֹי עליכון תשמר • מימרי על קשיטותה: בזאת יקום זה הדבר • תיתו אל קברותה: ותימרו למיתים • אשמחו ברוחתה: כי הרצון והמשפטים • קעום על גבעתה: ויימר אשרי לכם • אשמחו אה מסכינותה: מן הֹה מכם • ביומי חסור פנותה: אשמחו ואתחנו • כי סנת פנותה: אשר אתכוננו • עליך דבבותה: יהוה יסובר לכם • ויסלח לך חטאותה: ירחמכם יהוה • וישכנכם בפרדם גנתה: יום נקם קרוב • יסב לוכון פרותה: מן שנאיך החבוב • יום בו יתותר חשבותה: | יום בו פניון כושים • וריחות רעות ריחותה: וכֹת אבק ועפר בישים • תהיה נביותה: ולית להם מושיע • מן מגביאתה למכותה: אלא מצוק ומצור וקשה • מן חרב נקמותה: כל בדילך יתעשה • אלהיך ביכלותה: ואתה בגן עדן בששי • מתחני בשלמותה: ואנן דרשים לוכון • פני ארון בריתה: אן יהוה ירחמכון •

f. 54^b

f. 55

¹ מל B9.² בך B9.

צעם שחר: עד קבלון וביאר וי[דבר] ק[רח] ב[ז] יצהר: בן קחת בן
לזי: وتعامه

ויקרו אלי פינחס יقال عليه فصل ערכתי • עלי נגמ בחר יהוה وهو من قول
سيدي العم הכהן שלמה בן טוביה • הלזי • בשכם • יהוה ישמר חייו
וחיי בניו:

על שלחן תשבחתה:	ערכתי לחם הפנים •
בטובות לבבותה:	במימר הרבאנים •
דביקים באימנותה:	דברים ענינים •
כל חסד בטובותה:	כי אנון צריכים •
והרחמים ורחותה:	ודרשים הרחח •
נתן לו עלה קטרותה:	נהיה קהלה טבה •
שימו מזבחות עלתה:	שבחותו ורומותו •
לשמירות ארהותה:	להזי על זה סדר עדתו •
מן מצות חקותה:	כה אמר בה תעשה •
המתקבלה בלחותה:	התורה המתפרשה •
בכבודו ונברותה:	ברוח הקדש נתינה •
נבי עלמה ואחריתה:	נתינה למימנה •
טובות רנינותה:	טובי מי יקרא בה •
ברוח וטהרות גביותה:	בלשנות ולבבה •
ידרש טובות צדקתה:	יעמד פני גדלו •
אן דרשת בנצירותה:	אלה ישמע ויגיב ממלל •
התורה אה סיעתה:	דך מה ראיתי ברז •
כל סוד יגלי בפתרנותה:	כל מן יהי חכום בזו •
המזדמנים בזה כנשתה:	אה עדת השמרים •
לשימו קמיק אה עדתה:	נדרש מכם מימרים יקירים •
אן יוריק לוכון חיותה:	אן לוכון תמיד ידרש •
ליומי רצון רוחתה:	ליומי תהבה ומשכנה •
וברית קדש סגדתה:	וברית אברהם אביך •
יזכר לכם תורותה:	ירתי מרך עליך •

f. 54

ומל יהוה אלהיך • את לבבך באכותה: ושב יהוה אלהיך • בעזרך את שובתה:
ותדרש המדרשה • שם תתפלל תפללותה: וירתי אתר קדשה • מתרחב מן צרותה¹:

¹ צלחה B9.

ويقرأوا אל במדבר סיני • יתמר דראן מלכה דלעל מכלה • ומרקה
אלהים אל עליון • והא מלך רחמן • יתמר ישתבח:
תהי על חטאו • כד יתוב ויעזר ליד מרה:
כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה:

רב אלה وتامة ויתמר דראן • חילה רמה • שמע בקלן • וכי בשם ويقال
ונהבה ונדרשה وتامة وبعده יתמר מליפוט وهو هذا

f. 53

ירום קהל יהוה • זרע כל מימני: זכותה ומי זה • לרביאנה מני: בא אל
מדבר סיני • ולא היה כני: וצא ממדבר סיני • אחרי דאתמני: בא אל מדבר
סיני • ולא היה מני: וצא ממדבר סיני • קהל קדיש כני: בא אל מדבר סיני •
ולא משכן לפני: יהוה וצאו • במשכן וכהני: ירום נביא נאמן • דהודענו
באלפני: קשטה וקדשה • וכל זה יתני: יהוה ולו דבר • אלהים אל קני:

במדבר סיני وتامة * عليه ايضاً مليفوط من قول الاخ المكرم الفريز
عمران حرر الله ونو

אדכיר לטב משה • דגלניו לא ימני: דנגד עמו זה • השבוע על הר סיני:
עד שמעו קול יהוה • מדבר עמו בלא שני: ואסידו סהדה קשיטה • בזה ובכל
ממלה אדני:¹

عليه ايضاً مليفوط الي العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي الله عنه

בעין הלב ראיתי • מעמד הר סיני: וחילי רומה וחילי מכה • תריון בו
מזדמני: והכבוד משגב בארבע שגיבים • אש חשך וערפל וענני: וההר בחר
באש עד לבב השמים • וקול קרי אדני: אשתמע מכל פה • מדבר 'עמה'
פנים בפני: כד שמע קול אלה קרי • אנכי יהוה אלהיך אל קני: נכספת
רוחיון אן תצא • ותשוב אל ים האסף הפני:

במדבר סיני وتامة ויקרו אל ויקח קרח יתמר דראן חיול הו חילה דכנ
ארבן • ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ואתהו חדה • ויתמר
ישתבח:

עבודי ורבי • בנדלו נחג עמו אל הר סיני • בזה השבוע השביעי: ואשמעם
קולו • מתוך ענן עבי: קול יהוה וקול השופרים • וקול משה הנביא: שלום
יהוה עליו • במספר הכוכבים:
ימלל משה בעשרת הדברים על ההר: ובדילון ארבעים יום ומי לילה

f. 53¹

¹ Added in the margin with a note at the end تم ذلك علي يد كاتبه الفقير
اسحاق ابن سلامة اخو المذكور عنه ونو

שלומה: ימצא מאום גדיל • ובו חכמה תמימה: ובשבעים נפש עליל • וצא
 בפריה עצומה: ויוסף דלא קרב נפיל • והות זכותו תמה: ומולד נביא סגיל •
 לנביים דמע: והאותות דגלאון האל • והמסות והמלחמה: לאברן גוי נפיל •
 באף ובחמה: בכן שב בתליל • זכרון באי מצרימה:

ואלה שמות ותמא ויקרו אלי אז ישר יטרקוהא ויקרו אל עשרת הדברים יתמר
 צפר اذا كان الوقت بكبير وبعدهم יקרו אלי ויקחו לי תרומה • יקאל דרן
 אלה רב ומרק אתהו עבודן דעלמה וטובינן ואלהים קמאה וישתבח:
 לאלהון נברך • דו בעל התקומה: בגדלו נח[ג] ע[מון] אל הר סיני • ואשמעם
 שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים • וקול בן עמרם הדמע:
 הו משה הנבי הנאמן הסגיל: דביאר בכתב קשט לא אליל: וידבר יהוה
 אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה: ותמא

ויקרו אלי ויקרא אל משה יקאל דרן אתהו יקירה ומרק אלהים
 קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים ונ¹

רב אלה ותמא ויקאל דרן סיאנים וכי בשם ונהבה ותמא ומליפוט המתי
 חמשה קריאן • קרא אלה למשה: הראישונה ויקרא אליו אלהים מתוך f. 52^b
 הסנה • ויאמר משה משה: השנית ויקרא אליו יהוה לאמר ב[חדש] השלישי:
 השלישית ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר • ויעל משה: הרבעית וכסהו
 הענן ששת ימים • ויקרא אל משה: החמישית במשכן יהוה • ויקרא אל
 משה: ותמא

ויקרו אל וספרתם • יקאל בית דרן ובית מרק לסידנא פיניס
 ויתמר ישתבח

ישתבח לעלם: יהוה הנ[דול] האחד • דרבנותה אתרבת:
 ביאר וספרתם לכם: ממחרית השבת: ותמא

* מדה ישתבח מן מימר עמרם בן שלמה הכהן כתוב אתה יסלח
 לו יהוה כל עון וכל פשע וכל חטא אמן:

בגדלו אסגל עמו ישראל • דלית בעמים לון כות: במספר שבע שבתות
 כליל • חמשים יום אתחשבת: ועל כלולון אתא קול תליל • במשמע רום כל
 מקרת: על יד נבי נאמן סגיל • אשר הוא לנביים חתמת:
 הו משה רום נביאכם: דביאר בספרו בגללכם: וספרתם לכם: ממחרת
 השבת ותמא²

¹ As above, p. 339.

² Added in the margin.

צלות לילת מקרתה:

ונדביק • ונתחזק • באימנות משה הצדיק: דגלא זה הרז • בכתבו הלז • על
 כן עליו נכרו: צלותה ושלמותה:
 ובו נשאל • בלב נמיל • מרן צלותך יקבל: ובעותך יגיבנה • וצבעתך
 ישמענה • ופללך לא יטרפנה: ויזמן לך פצותה:
 ובמובאי • ובמוצאי • אני בעי: לך אה אחי • אן זה היום יהי • עליך חדי
 חהי: וכבן שבעותה:
 כל שנה תספרנה • ותחלנה • ותכלנה: באשמחת • והמועד והשבת •
 דאשתירת: יעברו עליכון בשלמותה:
 ועבדך הדל • ממך יסתכל • לאלה תתפלל: רחמיו ישימה • למן אשתמע •
 עברו משלמה: דמבני דנפתה:
 וחמת מימרי לוכון • תנים יומה מאה שתה:

יתהלל אלהים ותמא ואתי ثم بعد ذلك يبدأ الامام في بشم وسور الخليفة
 وبعدهم يتمر دران مد لית אלה אלא אחד ותמא ומרקה עבודה דעלמה
 אלהים יסתגד ואתהו אלהינו וישתבח:

בגדלו בחר עמו ישראל וגו'¹ f. 51^b

ויטע יהוה אלהים ותמא

ויקרו אלי וישא יעקב רגליו • ويقال دران ממנה דכלה ומרקה אתהו
 אלהנן והב לן משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו''²

וישא יעקב רגליו ותמא

ويقرؤ الي وאלה שמות يقال دران טבה דמטיב ותמא ומרקה הבו
 תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים וגו''³

* عليه ايضاً لكاتبه عمران هكهن

יעקב ישראל • זכאה עצומה: כד בא למצרים • בשבעים נשמה: וברכהו
 מרה • בפריה מתריאמה: ויצאו ברכוש גדול • על יד קטף כל נשמה: על כן
 לאוי בכל עת • יתברך יהוה:

جوابه وאלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה:⁴

רב אלה ותמא • ويقال دران חיול הו חילה תקיל וכי בשם ויתרבי
 כלה ויתמר מליפוט:

במובא יעקב ישראל • אל מצרימה רב תמו: לראה בלא חליל • ובנפש f. 52

¹ As above, p. 338.

² As above, p. 125.

³ As above, p. 338.

⁴ Added in the margin.

تكرر مرتين

الثالثة بروך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتامة יברכך יהוה וישמרך
وتامة

ויתמר יהוה אל רחום וחנן תְּקִיל ויתמר מרן מן מימר משלמה בן
אב סכוה ירחמו יהוה אמן:

- קדם נימר • זה המימר • המתוקר • נטהר • הלב והיצר • ונמהיר • בסגרתה:
קמי ברד • דלו עבד • תמיד נסגד • בתהללות • והתשבחות • והרוממות: f. 50^b
בכל צלותה:
ונרבהו • וננהו • ונסיד אן הוא: פרד אחד • לא מן אחד • ולא תכחד:
מדילה צדקתה:
ומן יכל • ישאל • מה זה האל: דמזא • כל ממזא • ולית ימצא: לו
דמותה:
דשלח • מי לו מלא • בתפלה: ולו השכיל • בעמו ישראל • אל הר סיני
ועליל: לדבירותה:
ומללה פה אל פה • ידבר בפה • קדש כל משפח: בעשרה נאם • וירד אל
העם • כתועפות ראם: לשבטיון שכינותה:
ודברים • והשמעים • ולמדום: מלה בתר מלה • הדברים האלה • ואניבו
במלה: סדר עדתה:
שמענו • ועשינו • מימר אלהינו: דאמר אנכי • וכמימרו נדכי • משני מלים
עד כי: אמר שמור שבתה:
וככן מה אתביאר • מן ששה דבר • בקצה אשר: שמה כבד • ואתו נעבד •
על קדש כל מסגד: אתר שכינותה:
וישראל עמדו • כלם יחדו • ולא נפרדו: לזה המשמע • על כן דן יומה •
מעמד הר סיני אשתמה: וככן יום מקרתה:
ובכרת מחר • בנה המבחר • מזבח תחת ההר: והנערים שלח • ויזבחו עלה •
עם שלמים מלא: ויקח דם בריתה:
f. 51 ויזרקו על עמה סביב • והתהפך הדם והשיב • על בנדיון מתכתיב: עשרת
הדברים אתקרית • ויאמר הנה דם הברית • וזה מופת לית לו תבנית: ליום
אחריתה:
האן עמה • כד עמה • זה התמח: ולא עזבו • רק אניבו • למשמע הטיבו:
במשמרותה:
על כן בפם • מודאה נשים • למן אקים: לנו על דת • בו אסתקפת •
מיתובית עדת: קהל עברותה:

יראו וישמעו • מה אנלא לעיניהם: מן קולות וברקים • וארבע שנבים עמם:
 ויקרע משה השנבים • ויעבר בהם: אל הר האלהים • ויהיו שניהם:
 זה ידבר לזה • ולא שלישי בינם: כדבר איש לרעהו • ותשתמע דבריהם:
 הך חזו זה היום • לא חזו ביומיהם: מה¹ רב שעתה דאמר אלה •
 למשה אמר להם:
 עד יתיכנו למשמע • ויתקדשו פן יפרץ בם: וירד משה מן ההר אל
 העם • ויאמר אליהם:
 וידבר אלהים את כל הדברים • עשרה שלמם: ראשם לא יהיה לך
 אלהים אחרים • ולא תשתחוי להם:
 לא תשא שמו לשוא • קולתיך תשתמע: שמור את יום השבת לקדשהו •
 במשמרו מיתוביתך לרימה:
 כבד את אביך ואת אמך • תתוקר בהם: לא תרצח לנפש • תחריד
 באדמה:
 לא תנאף עם הזנות • טהורים תממיהם: והלך דרך הטוב • ולא תגנב
 מאומה:
 לא תענה עד שקר • נפשך תשפך דמה: ולא תחמד מ[ה] לחברך • f. 50
 יאחז בך האף והחמה:
 והקמת לך אבנים גדלות • במקום אשר אזכ[רת] את שמי שם: אבוא
 אליך וברכתיך • ברכה תמימה:
 כן יברכך יהוה • אה עם קדש ודמע: ותעשו זה היום • מאה שנה תמימה:
 וכן ישמר חיי • מן אנה כלכם: ומאה שנה תעזרו לזה המעמד • אתם
 ובניכם:
 אמרו אהיה אשר אהיה • אה אדון התקומה: עני מדרש עבדיך • וכפר
 אשמה:
 אהיה אשר אהיה • אה מן יכלותך עצומה: השקף על עבדיך • וברב
 טובך ברכם:
² אהיה אשר אהיה • אה מלוך מכה ורומה: כפר לעמך ישראל • הסגודים
 לקדש טבריהם:
 תנים יומה תנים • מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום • אתם ובניכם:
 חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות פממיכם: כהלכון פם אחד • וירד יהוה
 בענן ויתיצב עמו שם:

הסגדות שלשה

الاوله وירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם وتمام

¹ מר B9.

² In margin is written لکاتبه.

ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר ויעל משה:
 ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן:
 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד:
 יהוה אלה רחמן ורחאה وتامام

ויסקו מן המביעת פי מן יממי • יقال منها هذه البيوت الماتيات قدامك
 كما تري اولاً يقال بيت من يممي وبعده يقال الابيات
 אהנו כתבה רבה דהושט וגו'¹

- f. 48^b ויתמר נשׁוי כהלן כלה • ובנצירו וילבו קבלו التلات فصول וכי בשם ושמע
 ישראל • והמקרא על המכתב עשרת הדברים • الاوليات وهم تقدمو في
 f. 49 قطف بكرة ودבר אל אהרן • ויתמר אוסיפו² | وبعده הא סביאן
 [א.ו.ז.]² ובתר כן יתמר שבוע מן מימר מתנה המצרי ירחמו
 מרי אמן:
 נצפי למשה בן עמרם • דקעם עם הכבוד הרם: על הר סיני וכל העם •
 שמעים קול אל קעים:
 הקול נפק מן אשתה • על הר סיני ברבונה: במחוי צפר יום תליתה •
 יקרי למשה עסרתיתה:
 ראשם אלהיך אני • לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תשא ש[ם]
 שוא ברביאני • ושמור שבתה בלב כני:
 במוקר אבהתך פקדך מרד • לא תרצח לא תנאף אמרד: לא תגנב יטיב
 דברך • לא תענה עד שקר תמ[טי] מסברך:
 מסברך תמטי וי[הי] אנדך • שמ[ור] מאו[מה] לא תחמד לחברך:
 ובנית מזבח ברומ טברך • ובו יראה זכורך ולברך:
 זה המעמד יהי בריך • עליך ועל סלדיך: ויסגי יהוה מסברך • ואלה
 ביומיכון יאריך:
 f. 49^b אה מן אנה אסתדר • מן נקבה וזכר: וחייכון אמן ישמר • בעמל דמע
 מן הבשר:
 תנים יומה תנים יומה • מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום בעלמה •
 בעמל קטף כל נשמה:
 ישתבח אלהים:

ויתמר אתה[ו] דברך עלמה النصف الثاني ובתר כן יתמר דכור מן מימר
 עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:
 במקום טור סיני • עמדו ישראל כלם: שש מאות אלף • הם ובניהם:

¹ As above, p. 53, א to י.

² Given in full.

משתמלה: הרחמים עליך תשרי • ותסור ממך הקללה: והחטותך מכפרי •
 ואנשם גרמך יסתלח: ומבתרון מה מצאנו • אלא ימי הקללה: ומסכינים
 סרנו • עליון כל עת אבילה: וענינו פקחים • ודבבנו עלינו מעלה: ולא נדע
 מודע רזים • ודברי רב לא נגלא: אלא כֹּתֹת אנש מהלך • העוֹרֵר בפילה:
 ולא יתם לנו דבר בדרך • ולא נדע מפתר מלה: ובתר זה אני מדרשי •
 מן הו הנסתר לו גלא: כי רחמיו עליך תרשי • ות[ה]י צלותך מתקבלה: ותזבח
 ותקרב ותקטיר • קטרית העלה: מן התהלל והזמיר • ומרן לוכן יסלח:
 ויזכר קיאמו עם אבהתך • שכוני מערת המכפלה: ויבֹד סדר דבבותך • ומן
 אסור פנותה יצילה: ויפרש עמודי עננה • ויסגֵר עמודי קללה: ויכתב לה
 ספר בריתת במכונה • ומעל[יך] [תטן]רד[ך] ותשלח: | ויקים מה אמר בספרך • f. 47^b
 על יד משה משתלח: והסרתי מחלה מקרבם • ולא תהיה משכלה:

תתחנו תתחנו • בכל מועדיכון: תנים יומה תנים • תעשו מועדיכון:
 ותתנקו מכל חוב • והרע תתרחק מנוכון: וירבי הזהב והכסף • וישם הברכות
 בדיכון: ויחני יתכון בסקיף • ויעלי מיתוביכון: ובזה היום מקרתה • דו מן
 כליל מועדיכון: דמספרון ששה וארבעים קשיטותה • כמה אמר בכתבכון:
 תעשו יתה מאה שנה • אתון ובניכון: במעשים כשרנה • ביכולה פני דבביכון:
 ותמטו אל רצונה • אל קדש משכניכון: ותראו ימי מניאנה • ועמודי
 מסגדיכון: הא לו עמת עיני עמה • כהני רבניכון: על המזבח קעמה • העשה
 קרבניכון: סבולי הטרח • סדרי טרחיכון: לוכון אמן יסדרה • יקום פניכון:
 ונראה יתו • בזה היום ישמשנוכון: והו בגדי מלבשותו • והצִיץ באבן
 שמחותכון: ומתפלל ומתנַפֵּל • קדם גבעת עדן גנתכון: ברז השם מלא •
 משלשה באותות אקר מכתבכון: שנים ושבעים מלה • שנים מאתים ושני
 שלשים מספר נביכון: עמי לא תסבו עלי • על דברי קמיכון: ואשול יתך
 קהלי • תסבלוני אני שמיכון: לשני מתקצר • על זה המימר פניכון: מדרשו
 עמו תתוקר • בין סדרי דבביכון: כי הו המסכין • העני שלמה עברכון:
 זעור תמיד מרנן • קצי מיתבה במועדיכון: ובתר זה וזה • מפרש לוכון: אן
 ישמרך מן נבוזה • ויוריד ביומיכון: בעמל התלתה והמלך • ומשה נביכון:
 ובעמל אהרן ובניו וכלב ויהושע המלך • הקעום פני פניכון: וחמת מימרי
 אמן • כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמאם

f. 48 ויתמר | דראן אלה רב וכי בשם • ונהבה ונדרשה ותמאם וקטף הטביעת

חמשה קריאן وهو המאטי קדאמק

ויקרא אליו אלהים מתוך הסני • ויאמר משה משה ויאמר הנני:
 ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר:

אקדש משה מדעוך: לאלה דאמר ק[דוש] ע[ם] י[הוה] ועשית חג שבועות
ליהוה אלהיך: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:
תלו ידיכון وتامة

f. 46^b אכרז בשם יהוה • אלהי אבותי ואדוני: ואדרש בזכאי עלמה • עד ישׁוי לי
ויתעני: משם מן אמר הנה נא • הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מן אניב
ואמר • אלהים יראה לו שה לעלה בני: ומשם מן אתמר לו שאל • מה זה
מהרת' למצא בני: ומשם מן אמר לאחיו • אלהים יחנך בני: ומשם מן על
ידו קראך • בכורי ובני: בעמלון ירתי עליך • ומקומך מכונני: מן מדעי הרע
ירפאך • ויקים לך ח אלפני: וישמע קל צבאך • ויעזרך אל קדש מכוני:
אלהי אהרן הכהן • בעלי ים הברכות: אשר הוה יתן • זית שמן המשחות:
ופמו ים קבולות • בכפירות הסלחיות: ויקטיר חלבי עלות • סדרי החטאות:
והעלה והשלמות • וירנן ברב התפלות: והמלאכים רדות • למשמע והרחיות:
ויסקו למעונה רמה • ובידיון התשבחות: ויקבל ממו יהוה • וירפא רב
הרשעות: ותשא אש מלפני יהוה • ותאכל הקרבנות: אהרן יתפני שמה •
ויפתח פמו בהשמות: וישא שתי כפיו • ויברך רב הברכות: אשרי למן יהי
פניו • שמיע זה המשמעות: יברכך אה קהלה • בחמשה הברכות: ישמרך
מכל סוכילה • ומכל עשוי הבישות: יאיר יהוה פניו אליך • בחסד והטובות:
ישא יהוה פניו אליך • וירחיק ממך כל הרגעות: ויצילך מידי • בעלי רשע
הלבבות: ויושיעך ולך יפדי • מן מדועי הנקמות: וירתי עליך וירחמך •
ויתקבל ממך טב המדרשות: ויקבץ נדחי עמך • מן כל הארצות: ותעזר
לימי מלואך • ותעשה חקות ומצוות: שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך •
והעלית עליו עלות:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 47 אלהי אלעזר ואיתמר • ופינחם המקנא לאלה: וקטל זמרי חומר • וקח
אגרה כהנה גדלה: קיאם¹ ברית לא יתנשי • ושמו קיאם קבולה: כהנה
מתפרשי • פניכון אה קהלה: והיא מתשרשרה • במקטירי העלה: וחכמה²
בריטורה • להלוכי סוכילה: ויכפרו ויברכו • ועל המזבח יתנפלה: ובוה היום
יערכו • בבגדי הצץ והפתלה: הא לו עמת עיני • והו קעום בצלות והתפלה:
וכל מה ידרש יתעני • ומרו לו יקבלה: ובבגדי הנור יתנור • המורשה מן
אביו לה: וידבר ויימר • דברים רב מלה: עשרת הדברים • עד תשמע ותשמר
אה קהלה: על ארבע הפאות באיקרים • וכל מלה ומלה: המכתבים
מתפתחים • מתרבים לאלה: והכהן והעמים • מציתים למשמע דברי האלה:
והארבע המכתבים • ביד הכהנים סוכילה: וכל מלה מתנשאים • בזועיו רב

¹ קעים Bg.

² והנמח Bg.

דבריה: עד יעמדו בכרזה • ויאמנו באלהיה: וישמעו ויראו • בטהרות נבייה:
 ויצטמתו ויראו • טורים בטוריה: טור סיני אתת עליו • רבבות מלאכיה:
 וכבלע וצבאיו • קעמו על רגליה: והקול נפק מן רומה • לית ידע מוצאיה:
 וקול ייתי משה הפאות • פאתי עלמיה: קול לית כמו בקולות • זוע כל
 טבריה: קול יהוה מוצאות • מן ארבע שנביה: קול מדבר דברה • אקרי תוריה:
 יתגלג קראה דקרא • עסרתי מליה:

תשבחן ורבואן • ורוממות מתפרשותי: בלב טהור למען • ימלא טב דברותי:
 למן אפרש לן מימרו • חקותי ומצותי: מן עסרת הדברים דדברו • אקרי
 תורותי: דבזה היום אשמע יתון • לקהל עבראותי: על מלי רז מוקרון • מלי
 ישראל בכסאיאתי: ביהוה ובנביו • כי לית דברו בקשיטותי: ומן יתגלא אליו •
 רבות כסותי: יהוה אמר למשה • לך אל העם וקדש אתי: ליום השלישי •
 ויעלו על טברותי: על טהרה אתשנבו • בארבע שגבותי: בזועיו רב אקו •
 טורים טורים סביבותי: וקולות וברקים • ואש בו תוקרותי: וענן כבד על
 המדבקים • וקול ארבע שופרותי: מה רב שעה דבך • צא חדר מן שמימותי:
 אנכי יהוה אלהיך • אשר הוצאתיך מעברתי: לא יהיה לך אלהים אחרים •
 על פני גדלותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא • אריך ימך על
 אדמותי: שמור את יום השבת • לא תעשה בו כל מלאכותי: | כבד את
 אביך • עד תתורך ימך חיותי: לא תרצח דם אדם • ישפך לך דמיתי: לא
 תנאף תוני • מחר באש קטרותי: לא תגנב כלום • תתמכר במה תגנבותי: לא
 תענה ברעך עד שקר • תכי נפש בשקרתי: לא תחמד בית רעך • ומה לו
 מצאתי: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך • בהרגריוזים קדש סגדתי: והעלית עליו
 עלות ליהוה אלהיך • ותקטר קטרת רחיותי: זה מלי עשרה • צא מנן שש
 מאותי: טובי עמה סדרה • ישמרן בשמירותי: כל מן שמר משתמר • זה
 אמר אלהי אבותי: שלום יהוה על קדקד נור • דעל ידו שמעתי: שלום יהוה
 על משה • דביאר יתון תורותי: שלום יהוה על משה • כי מליו ים דעתי:
 שלום יהוה עליו • עד אן כי ייתי: דאמר לן במימרו • בקדוש ספרותי: והיה
 לכבם זה להם • ליראה אתי:

יהוה הו האלהים • אלהי אלהיכם: י"ה ה"ה מלוך ארעה ושומה: י"ה ה"
 ה"ה דהציל עמו ישראל במופתים מתריאמה: י"ה ה"ה דפ[קדן] על יד משה
 הדמע: י"ה ה"ה דאמר לן על ידו במספר חמ[שית] יומה: י"ה ה"ה חקת
 עולם לדורתכם בכל מושבותיכם:

תלו ידיכון ותמא

לאלה צעורך וברואך: לאלה דממצרים שם פדואך: לאלה דשם ספר
 התורה מלואך: לאלה על טור סיני מימרו אשר אשמעך: לאלה דבזה היום

אחר לא יחזנו:	אחז בכל אתר.
לא יהדר פני גדלותינו:	לא ישא לדל דבר.
ולא ידמי בכלומינו:	ולא יקח שחד במאום.
יראה לא בעינינו:	יחכם ריטור כלום.

אל בצדק ישפט • כל דבר על חלקותינו: והו לבריה מקלט • מן ידרשו
 ימצאנו: השליט לא יתחלף • אל אחר אחרינו: אנחנו ממו נרקף • ונשמע
 מימרינו: מימר התורה • מלי עשרת דברינו: ונפרט ונפרש ונקרא • כמה
 קרא נבינו: כי בשם יהוה אקרא • והו גדל לאלהינו:
 רבותה לה:

ורבואן נתני • למן זכר בריתו: בפליאן וסימני • מופתים ואותות: והציל
 עמו ישראל • בנטועיה זרועתו: בחיל תקיף יכל • עד עבר עדתו: ים סוף כי
 הו רב ימה • דצא ממו בעשרה מופתו: וצאו מנה בשלמה • על יד שלחיותו:
 והלכו בדרך ייה • ובו אבר דבבותו: בשני עמודיה • אשים תבואתו: ושבתו
 ליהוה • והללו גברותו: עזי חמרתו יהוה • ויהי לי לישועתו: | כי הו חרב f. 45
 נאותי • במלי ספרותו: ומרוח לצרותי • בעת אדרשותו: ובשעתה דכה •
 שבתו מלכותו: על מות פרעה בצדבה • ברבות עזותו: יהוה אמר בכסי •
 למלאכי ערשותו: על פרעה ועמו אכלסי • דאתרבת דבבותו: ויחר אפו במ •
 וארצי בשלמות עדתו: בני בכורי הדמע • דשלשלת ימים הלכותו: על זה
 אתמר וילכו • דרך שלשת ימים במדברותו: ועל זה המים אוכו • זה בו אקר
 ונסותו: נסות לך אה ישראל • ואקר לבני וצדיקותו: ועל מה עשה האל •
 בפרעה ואכלסותו: במנבי היאר הדם • עד ישראל יזכר לתו: ויבאו אילים
 בשלם • ומצאו בה שני רותו: טובך אה קהלה תבקר • על זה הרז וקשיטותו:
 ותחכם ותפתר • ותשבח ליחדאותו: ותקום במעשה • כמה אמרך בן ביתו:
 והישר בעיניו תעשה • והאזנת למצוותו:

ישתבח עבוד סימניה ופליאתה • עבוד גוני תמחיה: מי כמוך באלהותה •
 נורא תהלת עשה פליה: דו אלהי אבי בעזרי • הציל אתי מן דבביה: ופקד
 פקודיו למוקרי • רבות סימניה: מנון המן אשר המטירו • מן לב שומיה:
 ובתוכו עסרת מותרו • מפתרון מספריה: הידועים ידעו • וישירו אלה אלהיה:
 והצנמים דצא ממו • מים עד ירוי צמחיה: ומלחמות עמלק • גדול גוני רשעיה:
 על יד איש צדיק • יהושע תלמוד נבייה: כי בו מופת גדול • יפתרו יתו
 חכומיה: יומיו ארך חיול • עד תם רזי מליה: ויבן משה מזבח • ואקים עליו
 צלותיה: ודרש ואתפלל במרוח • מן בעלי רמה חיה: ויקרא שמו יהוה נסי •
 נסי עלמיה: | מן חכם רז נסי • כי בו שבעים מליה: מן רבות שמות • יחכמו f. 45^b
 יתה רבניה: בן הוה יברכו הברכות • ביומי מועדיה: ממחרת חזה • ירדת

ויתנצבו בשער השמים • קדש האתרים • אצל הרנרזים בית אל • טורים
 טורים • והכהן הגדול בינם • כֹּת דגל עסכרים • והוא יפרט וימר • מימרים
 אדירים • וכל מנון יימר אלף ישר • בלשן דברים • תמטי לזה באיקר • מן
 דאכה סדירים • | ועקובתה לכל נכסיף • ימטי לכל מסברים • בעמל השלשה •
 הזכאים הטהורים • ובאצלחות בן פרת • אשר השביר למצרים • ובתפלות
 נביה רבה משה • דמע הספרים • ובקדוש שמו הצדיק • ישר הישרים •
 תנים יזמה מאה שנה • אימר לכהלכון • סדרי וסעיתי • ישמר יהוה חייכון •
 הרחוק והקרוב • בכל אתריכון • ויחני יתכון • בסדר מועדיכון ומועדליכון •
 ובזה יום מקרתה • דו מן כליל מועדיכון • דמספרון שנים וארבעים • כמה
 במדעיכון • וישמר חייכון כהלכון • אתון ובניכון • ואמור זה המימר אבר[הם]
 שכרו עליכון • לא תכרתו מדכרו בניכון • במועדיכון ומועדליכון • יהוה
 יחניכון • בעמל השלשה הזכאים • ויוסף אביכון • ובעמל משה בן עמרם •
 קדש כל נביכון • ובעמל אהרן ובניו • המשחים כהניכון • וחתמת מימרי •
 בן ירתי חייכון :

عليه ايضاً שבחו מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טביה הלוי בשכם •
 יהוה ישמר חייו אמן אמן :

אשבח שם יהוה •	הקדים אלהינו :
ברוממו ברוממה •	נהללו בכל יומינו :
יתהלל ויתקדש •	יתרבי בכל אתרינו :
שמו יי' ה' ו' ה' יהוה •	שמו רב משמותינו :
להוי על[נ] ועל עמה •	לו תמיד נשבחנו :
מה רבו ומה גדלו •	מה רב דברו בספרינו :
היום והליל נהללו •	התמיד בעודנו :
ברא בחכמתו •	בריאת קנומינו :
נירא מן גדלותו •	נפחד מן שלטנו :
טובו לא יספר •	טב רב טובותינו :
ברוך שמו התדיר •	ברכה תקום בידינו :
יראה ולא יראה •	ידע יצר לבבינו :
הנסתר לו גלאה •	המגלי כל נסתרינו :
המוחי המימית •	הסקוף בעלינו :
כבודו רב חכמית •	כל מן ידע מימרינו :
הבדד הפרד הקדים •	הנסי כל שעאינו :
נזע ¹ ממו בפחדים •	נרקף מן בריאת גביותינו :

f. 44^b¹ נזע Bg.

תלו وتعام

נכרז בשם יהוה • חכום כל גלי וכסי: ונתפלל בזכאים • דמנון נפרדו
 ניסוסי: משם אברהם בן תרח • דאתמר בדילו המכסי: | ומשם יצחק f. 43
 נצירה • דלבארותה חפסי: ומשם יעקב נדורה • דקם ממו שנים עשר נסי:
 ומשם יוסף בן פרת • דפתר חלמים סריסי: ומשם משה בן עמרם • דקבל
 שני קרסי: הן ישמע קול הצבעות • וישם רחמיו עליך פרוסי:
 בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן • ואלעזר ואיתמר: ופינחס דלונים דקר • והמגפה מעל
 עמו עצר: וסב אגרה כהנת עולם • לו ולזרעו דור בתר דר: מתשלשלה מן
 כהן אל כהן • אל ארכון זה הדר: דמדכרו הראש יתנשא • והלב יתיטב
 והפגר: והלשן יתפאר • ויזכר ויפתר: מעט מן גלינאתו • אשר הונף ואשר:
 הורם במיתובית כה[נתה] רבתה • נש[יא] גשי[אי] הל[וים] בז[ה] הדר: צלמו
 מניר כשמש והירח • לילת ארבע עשר: פרד זבנו בחכמתו ודעתו • והמעשה
 והמימר: זכרונו על הלב ירד • כות מים הדר: לית יוכל האמור • ופתור
 יפתר: סדר נקיבותו • דרבת על המספר: מה טבו בין המכתבים עמד • הוא
 לבוש מן מרו אימה ואוקר: דרוש ארשות מן מרו • יפתח לו טב אוצר:
 ויעננו בקול עד ישמע • קולו כל אתה וכל גבר: מדבר בעשרת הדברים • על
 קדש כל טבר: מה רב שעתה דבה • יפתח פמו ויימר: יתגלג קראה • דקרא
 עסר: תי מליה ברננות טובות • עד ימטי אל מימר: אנכי יהוה אלהיך •
 תזרוע הנפש והפגר: והמכתבים תפתח • והמגפה תעצר: וכל העם מזועים •
 זועיו קשה עד מותר: | עמדים בתשבחן ורבואן • ושעבוד ואיקר: מסתכלים f. 43^b
 לכהן ומקרתו • עדן יימר: כל מלה ומלה המכתבים תתנשא • ויתחף המדכר:
 והדמעות תרד • מן העינים כמטר: ויקרי ארבע קצים • כל קצ[ה] כל
 פל ביתל כשר: ועת יחסל יברך • ותניב אשיר ישר: מה טב זאת מן
 שעות • לא תכרת אל אחר הדר: מן לא עלמה מע[מד] הר סיני בלא תבנית •
 יראה זה המעמד הישר: ישוב עליכון שנים סנים • מאה שנה במספר:
 ותנים יומה מאה שנה • מן דאכר מסתדר: בקדוש שמו הגדול • הצדיק
 והישר:

תתחנו תתחנו • מן דאכה שרים: בזה יום מקרתה • אשר הו מן המספרים:
 ששה וארבעים יום מלאות • וארבע יומים מתותרים: מן חמשיתי יומיה •
 דחתמן יום הבכורים: ובו אמנות טובות תתעבד • מתעת[קות] מן האבות
 לברים: סדר ישראל בערב יצטמתו • מן כהנים ושמרים: כל איש וביתו •
 בכנשת הסרים: ויעלו בבקר • אל אחד ההרים: בצלואן ותשבחן • בשני
 ספרים: ויחנו ויתמלו • בקדש הטברים: בכל אתר ואתר • בזה רב ואיקרים:

מה טב זה יום המעמד • ומה רבו מן יומיה • דבו אשתמע שלשה קולות •
 כבדים רמיה • קול יהוה וקול משה • וקול שופריה • קול יהוה יצא • מן
 שנביה • קול אמור אני אני הוא • עבוד נוני תמחיה • קול מייתי משה
 הפאות • פאתי עלמיה • קול זוע הטברות • ונחליה ומישריה • קול לית לו
 רחב ולא ארך • ולא נפק מן ג'יה • קול קרי מתוך החשך • עשרה דבריה •
 יתנלג קראה דקרא • עסרתי מליה • אנכי יהוה אלהיך • אלה אלהיה • לא
 יהיה לך על פני • אלהים אחריה • לא תשא את שם יהוה אלהיך • שוא
 ולא שקריה • שמור שבתה תמיד • יפה לשמוריה • כבוד אביך ואמך • עד
 תתוריד לך יומיה • לא תרצח במאדך • נפשים זכאיה • לא תנאף באשתה
 תשרף • ותהיה מן זניה • לא תנבב ישרי עליך • מצוקיה וצרעיה • לא תענה
 עד שקר • תכה שלשה נפשיה • לא תחמד מה לחברך • מן עותר וקנין
 ונשיה • ובהגרזיזים תבנה • מזבח אבניה • טובך ישראל ומה נתן לך • מן
 מיני מתניה • בחרך ואסגלך • מלבין כל אמיה • והצילך מן דבבך • בפליאן
 וסימניה • ואפרש לך מועדים ומועדים • מקראי קדשיה • טב לך תודה
 ליהוה • רב כל רברביה • ותנציר נפשך ולבך • ותפרש לפניו כפיה • ותימר
 מודאה לאלה מודאה לאלה • בכל עדניה •

יהוה הוא האלהים אלהי הרוחות • י"ה ה"ה מברי הבוראות • י"ה ה"ה ה"
 דשלח משה נבי כל הדורות • י"ה ה"ה דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים
 קדשיון עצמות • י"ה ה"ה דפקדן נספר שבע שבעות תמימות • י"ה ה"ה ה"
 דנתג עמו אל הר סיני באיקרות • י"ה ה"ה דשמעם קול יד[בר] משה
 הפעות •

תלו ידיכון ואמרו وتلما

לרבה وتلما

לאלה ישר הישרים • לאלה דקרא על הר סיני עשרת הדברים • לאלה
 דאמר אנכי יהוה אלהיך גבור הנבורים • לאלה דאמר לא יהיה לך אלהים
 אחרים • לאלה דאמר לא תשא את שם יהוה שוא ולא שקרים • לאלה
 דאמר שמור את יום השביעי דנלגיו יתרים • לאלה דאמר כבוד [אביך]
 ואמך דאנון לך מוקרים • לאלה דאמר לא תשפך דמי • ישרי עליך נקמי •
 בכל האתרים • לאלה דאמר לא תנאף • ישרי עליך הקצף • ותהיה מן
 הממוזרים • לאלה דאמר לא תנבב • עד בטח תשכב • ותהי עובדים משירים •
 לאלה דאמר לא תענה עד שקר • תשרי בצרר • ותתקטר עם שקרים • לאלה
 דאמר לא תחמד • תשמד • ותתרחיק מכל איקרים • לאלה דאמר ובנית
 מזבח בהגרזיזים קדש הטברים •

לנצחיו כל קרביה وتلما

אמור אני אני :	כמן עד לעלם •
עבוד כל מה דחני :	בדד בקמאו •
ממן ברביאני :	נורא נכבד נאמן •
רבוחו לא תמני :	יכול יצוב יהוב (?) •
ולא שותף ולא משני :	ולא לו סוף ולא עקב •
תחתית ועליוני :	סעוד סקוף סבול •
מן מצפית העיני :	פרד פרוק פלי •
ולא יאחזו מכוני :	דאחזו בכל מקום •
קדום קעים קני :	קרוב הקרובים •
בחכמה מתקני :	בריו תקן כלה •
לא ישא פני :	צדיק וישר הוא •
רבוח זה השם מי מני :	י • ה • ו • ה • שמו •

f. 41^b חי לעולם תמיד • אמור חי אני : שליט לא יתחלף לעולם • בכל העדני : שופט אל בצדק ישפט • לכל זעוק עני : עמי כסי וגלי • שמעיו לא באוני : מלוך לעל ולרע • נתון המתני : קראה דלא בפם • הוא יהוה אדני : ריש מקרתה דקרא • אלה על הר סיני : אני יהוה אלהים • יתרבי זה השם הרביאני :

רבוחה לה :

ורבואן נתני • לחצדיק והישר : עשה התמחות • חכום הננלא והנסתר : דנלא בזה היום תמחים • מופתים עשר : ותרתינ כנשאן עמדים • בשפול ומעיל אסתדר : בשלישי משלישי • בהיות הבקר : ויהי קולות וברקים • וענן כבד על ההר : ולפידים מוקדים וקול השופר : ויחרד כל העם • ויתיצבו בתחתית ההר : ויחרד כל ההר מאד • ויהי קול השופר : חלק וחזק מאד • יקיר עד מותר : משה ידבר והאלהים יעננו בקול • בסהדות שש מאות אלף נבר : וירד יהוה על הר סיני • על ראש ההר : ויקרא יהוה אל משה • ויעל משה אל ראש ההר : וקרע השגבים • ובין חילי כסיאתה עבר : ועמדו סביבותו • וכל מנון ישלם ויימר : שלם לך שלם לך • אה דמע כל הבשר : שלם לך כהן לאל עליון • דלבש מן מרו נזר : שלם לך שליחה דאלהים • ועליך השלם נימר : שלם לך דמע דנביותה • דקעם על נסתר : בראשית ויום נקם • במובאך לן איקר : וחדו חוהו וששו • ושדך ושלם ושמה יתר : שלמו עליו אה עמו • ורבו לו המדכר : ואקרו עליו השלם • בגלי ובסתר : ואמרו מלב ומנפש • בטהרות הלב והפנר : | שלום יהוה עליו • בכל זבן f. 42 ואתר : שלום יהוה עליו • בערב ובבקר : שלום יהוה עליו • לאזי בכל פעם נימר : ולאזי על כל שמעיו • ויימר אלף ישר :

משמע קלה מתחיל • נפק מן אש להבי; יתוקרו ארשינו • במה ראו ושמעו
 וטובי: שמורי דרכיון • וילון עזובי: דרכי קשטה • ומה כתב בקרש כתבי:
 שמור חברית • וחסד לאהבי:
 אמן אחיה אשר אחיה:

אִיפָּא בֵּית מִפְרָד מִן קוֹל סֵידְנָא מְהֵמֵן הַגְדוּל פִּינְחָס רְצוֹן יְהוָה עֲלוּי אֲמֵן:
 יתגלג קראה דקרא עשרת הדברים • הוא יהוה אלהינו: על הר סיני •
 לא בפה ולא לשנו: | ומשה עמד בין יהוה • ובין ישראל ארשינו: ריש f. 40^b
 מקרתה דקרא • ברבות רביאנו: אנכי יהוה אלהיך • אשר הוציא[א] תיך מן
 הסנו: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני • אנכי אל קנא פקד עונו: לא
 תשא את שם יהוה אלהיך לשוא • כי לא ינקה עונו: שמור את יום
 השבת • טובי מי ישמרנו: כבד את אביך ואת אמך • חייד תתורכנו:
 לא תרצח • דמך תשפכנו: לא תנאף • זרעך תאבדנו: לא תגנב • תתמכר
 במה תגנבנו: לא תענה ברעך עד שקר • שלשה נפשות תכנו: לא תחמד
 בית רעך • וכל מה ימלכנו: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך • ובהרנריוזים
 קרש הרינו • יהוה ישוב עליך קרוב • ותשוב אל רצונו: ותקים זה המזבח •
 בימי התהב בעדנו: וכן ישמר חייכם כלכם • אה סדר קהלינו: ויסלח
 למאתי כל קהל ישראל • בכל אתרינו: ויזכר יהוה בטוב • אמן לכל קהלינו:
 ולא ישמם יהוה מן מקום יהוה • וקרוב נראנו: ותנים יומה מאה שנה • אה
 סדר אחינו: ישימו מעמד מברך עליכם • ומאה שנה תעשנו: ונחתם זה
 המימר ונימר בשפתינו:¹

ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמא ובתר כן יתמר יתברך אלה ותמא ויקאל
 בעד ברכו الصغیره² ثم يعاد יתברך אלה ותמא תقیל ובעד נברך
 המאית המזادات

f. 41 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ותמא³

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר וניזל • ויחנו אל הטבעית בארבע
 מכתבים וילבו יהוה גבור ויתמר שבחו • מן מימר אברהם הקבצי
 ירחמו וגו"

אפרט מלי תשבחן •	לחדה דלית לה שני:
ברוך שמו הגדול •	מקים כל מן חסרני:
ראה רפא ריאם •	לשמים והארץ קני:
דויה ויהיה •	ואין עמו שני:

¹ The following is added in margin אלהים אלהינו • ולאוי אשבה שם יהוה • אלהים אלהינו • ² As on p. 7, but reading in the second line ורבין עבדיה ומסנן • ³ Thirteen headings.

אלף סבבים : בהיות הבקר • וענן כבד על ההר : וקולי חציצרותה • יתקע
תרועה ויחרד :

כל העם דבמחנה • ומשה סליק לטור סיני : וקרא יהוה אל משה • אל
ראש ההר ויעל משה : ויתיצבו שניהם • לא שלישי בינם : ופקדו מצותה •
ואמר לו לך רד :

וסק אתה ועמך • אהרן תלימך : והכהנים יגשו • ועמה יתקדשו : וכמה
יהוה פקד • כן משה הנבי למד : ורבה היא שעתה • דבה משה סגד :
והושיט יהוה תרי לזחיה • מלל עסרתי מליה : לא יהיה לך לפני • אלהים
אחרים על פני : לא תשא את שם אלהיך לשוא • ושמור שבתה לקדשו :
היא שבה אשבתה • וששת ימים תעבד :

כבד את אביך ואת אמך • למען יתוריד יומך : בצע בעלמה לא תרצח •
לא תנאף תרצח : לא תגנב דבר • לא תענה ברעך עד שקר : ודלרעך
מן ביתה ואתתה • ועבד וחמור לא תחמד :

ולהרגרזים תתפני • ומזבח אבנים תבנה : ותכתב עליו מתודעות • את
דברי התורה הזאת : ויהי במעלכון לאתריה • תקימו ית אבניה : נגד
גבעתה • ושרת אתם בשיד :

זה המלל הוא למשה • ושש מאות אלף מתכנשי • ואניבו בששי • כל
אשר דבר יהוה נשמע ונעשה : זה הוא הנבי העצום • דכֹּתו לא קעם ולא
יקום זה מהימין אלהותה • ובין יהוה וישראל עמד :

זה הו דמללו אלה אלהיה • אפִּיה לאפִּיה : והושיט לו עסרתי מליה •
בתרי לזחיה : ואסידו בזה הדבר • שש מאות אלף גבר : לא כנביי פנותה •
דכל מה אנן בו שקר ווד :

יהוה לא יפרע ראשינו • מן אימנות משה נבינו : וישמנו תחת צל קורתו •
f. 40 ויושיען בתפלותו : וישיב עלינו מברכאתו • ומברכת תורתו : וימלא' יתן
למשמר ארהותה • הק מד לאִי ועבד :

אמן אהיה אשר אהיה :

בית מפרד מן قول العلامة عبد الله ابن سلامة يرحمو יהוה אמן :

ששה מן השבעות הזכרו • ואשתיר השביעי : שבוע עמידות הר סיני •
ושש מאות אלף קִי : הִזָּה בצפר זה היום • צפר יום הרביעי : דלעלם
עלמים • גלגיו מתרברבי : יומה דאתמר למשה בגללו • הנה אנכי בא אליך
בעבי : לך אל העם וקדשתם • לאשר אנכי מצִי : ורד נביה רבה משה •
כוכבה דמן לִי : והכן עמה הק דאמיר לה • והטהרו כמה לאִי : וביום
השלישי בהיות הבקר • ועמה מתיצבי : היה קולות וברקים • ושלשה שגבי :
חשך ענן וערפל • ומשה הנבי : ידבר והאלהים יעננו בקול • יגדל עמה דשוי :

דבר: והמימר אכה לו עֵד • וקיאמון אתשרשר: אל מן לו הכהנה מורשה •
 נשיא נשיאי הלויים בזה הדר: דמיתוביתו נשא • הכהן הגדול דלו טב מדכר:
 אהיה אשר אהיה:

אופע נהר מופע • על ישרון יפה: ובחלקה דצפרה שרא • ואמצא בממצא
 אורא: ואפתח תרח נורא • מבן נהיר ואזרע: נפק מן כריה דאשתה • ובטור
 סיני עמד:

בכבוד יהוה מלא • זה המקום כבלע: וכל ישראל יקֹו • שש מאות אלף
 וסבבו: בזה הטור הטבן • כראֹן כראֹן: ועליון אימתה • מיהוה הנכבד:
 דעתדות¹ הידועים • תודיע לשמעוים: במניד יום העמידה • לזאת העדה:
 ומה אתבֹן להם • ממה שמעו באזניהם: ואתקשמו בראותה • כבוד על
 עלמה זכר:

אשרי דשמעו • קול לית כמהו: בצל קורת אלה באו • ואתם אל תיראו:
 תבואתו לכם • תכלכל אתכם: תמיד בכל עדנותה • זכרון יום המעמד:

בזכרון משה הנביא • קצה טובה הִבִּיא: ישמע בה העדה • ויראו את העובדה • f. 39

ונשיאי העדה • יתנו מגידה: אתכֹנת ביום מקרתה • וכל עמה מצטמד:
 מעת משה הציל • ית עמו ישראל: בסימנים ונפלאות • וביד החזקה
 ובמראות: ובתמחות מתמחות • ובמלחמה ובמסות: ובעמוד עננה ואשתה •
 ולאחר להם עבד:

ויבאו מחניהם • ומשה ינגדם: מן חנות אל חנות • ומן מרתה אל עינות:
 ובמדבר סין אודמן • וירד עליון המן: ואתכֹנת עובדים חסידים • במשרית
 רפידים: ואל הר סיני אתא • ישראל וירד:

ואז שרא אז החל • משה הנביא יגדיל: ואקבעת עמודי רחותה • וארשת
 מצֹתה: ואפתח תרח תהותה • למגלי אימנותה: ונראה תמחותה • ישראל
 מנה הבלד:

בא למשה ארשותה • אתעתד ליום תליתה: ולבית יעקב השכיל • והגיד
 לבני ישראל: במאומים תתודע • למי ידרש תלמודה: מנה אן מר אלהותה •
 ביום השלישי ירד:

ומנה אן ישראל יתקדש • ובגדים קדישים ילבש: ואן ישראל יתיכן •
 ולמשמע קול יהוה יתבֹן: ואן משה הנביא יגביל • טורה שבול ומעיל:
 ואן לא יגש גבר לאתתה • בשלשת הימים יאבד:

כד שמע בן עמרם • מצֹת יהוה הקעים: רד לישראל ולמדו • מה יהוה
 פקדו: וקולות נשמעו • וברקים נראו: דהוה ביום תליתה • מכך ונעת וירד:
 כבוד יהוה אדני • על ראש הר סיני: | וכל העם מקֹים • שש מאות

f. 39^b¹ B 9 דת דת.

מנן תחת שלטנותו • כל מלך וכל שפוף: ונתן לו יהוה • חלק בו הוֹנִיף:
הרגרזים גבעת עלמה • טוב זה חלק והניף: יהוה יתה מתן שני • טוב כראש
והוסיף: ורצון שִׁכָן סני • תבואתה לראש יוסף:

אלהי בן עמרם • דממצרים הפד: ביד חזקה עם רם • וימנים רמים עבד:
ופה אל פה מללו יהוה • הגדול הנכבד: ובכֹּת דן יומה • על הר סיני ירד:
ויתצב עמו שם¹ • בענן עבי ויחֹרֵד: ההר מאד מהם • וימהר משה ויקד: ותן
לו שני לֹחֹת אבנים • בון עשרת הדברים רד: חתמתן והקמת לך אבנים •
f. 38 ושדת אתם בשיד: | ובקדישות הרגרזים אכבידך • ועת על ימה עמד: ואמר
בדילו ובסעדך • פעלת יהוה מקדש נכבד: יהוה כוננו ידך • יהוה ימלך
עולם ועד:

אלהי משה בן עמרם • אשר רמת נביותו: בזה היום הגדול • אשר הו יום
עמידותו: ביני נבואתה • ואגדילו מיתוביתו: יום בו השמים והארץ • אסידו
בנביותו: יום בו רבבות מלאכיה • קעמו בתשמיותו: יום בו השמש והירח •
סהרו סביבותו: יום בו לעל ולרע • אודועו וארתתו: יום בו כל בוראיה •
לממללה אציתו: יום בו סלק אל האלהים • ושמע דבירותו: יום בו רד יהוה
אלהים בענן • ויתצב בעמידותו: יום בו עבר יהוה על פניו • ויקרא בשמותו:
יום בו מללו יהוה פה אל פה • ואמיר באמירותו: יום בו נתן לו יהוה • תורותו
ומצֹתו: יום בו נתן לו יהוה • שני לֹחֹת בריתו: יום בו קעם וצעם • ותנח
צללותו: יום בו קעם וצעם • ופשט תפלותו: יום בו קעם וצעם • ויחל
באתחננותו: יום בו קעם וצעם • ואתנפל פני רבותו: יום בו קרן עור פניו •
ואנירת מאורותו: יום בו קרן עור פניו • ואודועו עדתו: יום בו יתבו יהוה •
על כסא ממלכתו: זה הו הנביא הקשט • ולית נביא כֹּתו:

אלהי אהרן כהנה • דגליגאתו פרישה: ונתן לו אל קנא • הכהנה מורשה:
לו ולזרעו בתרו • ובמשח רבותה אמשח: במשכן יהוה ואתרו • ובזה המשכן
עשה: הקרבנים והקטרת הסמים • ומנחה חדשה: והחטאת והעולות והשלמים •
ושמן המשחה: ובו משה יורו • הברכה הגדולה הקדושה: והשם הגדול
f. 38^b דיאמרו • בדיל העם הנושע: | בברכה הגדלה • לנו פלגים שלשה: ושרש
הפלגים האלה • יברכך יאיר ישא:

אלהי הכהנים הקדושים • אלעזר ואיתמר: ופינחם קט[ל] הקדישים • וחמת
יהוה עזר: והכהנו הזוכרים • במשכן יהוה באתר: ולבשו התמים והאֹרים •
והאפוד והציץ והנזר: וחשן וכל סדרו • מן ירק וסמוק וחכום ואבר: ועל כל
כלי המשכן המסרו • ופקדת המשמר: משמרת אהל מועד • כל אחד פקיד על

¹ In margin هذه البيت مناط يوم מקרהה من قول سيدنا فينحس رصون
• יהוה עליו.

כל ימי דורות וחליפותם • נקד על אפֵינו: ולשונינו נשלח אתם • ברבות
אלהינו: אלהי העולם • ומסחֵן נפשותינו: הנמצא בכל עולם • ופס מה דו לא
תמטי כוחינו: והוא אחז בכל מקום • ולא יחזו מכונו: והוא שקיח לכל כלום •
וכלום לא יפלא ממנו: לאֵי עלינו ועבד • עלינו כל יומינו: נרכֵן ונשתעבד •
ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך • יהוה אלהינו: עוד נשוב ונהללך • כי
אתה אלהינו:

f. 37 נקרא שם יהוה האֵל • רחום הרחומים: אלהי ישראל • קדש כל העמים:
ועוד קרא גרמה • עצום העצמים: הך מה זעק שמה • אלהי הארץ והשמים:
דו קעימה חיה • שרי בכל המקומים: 'דלא כתשבית חייה • דבעלמה מוקמים:
מן ישום רבותה' רבתה • ומן אנון החכומים: ולית בן נימר לפס דאתה • אה
מלוך העולמים: ננֵהיך כל ימי חיינו • לעלם עלמים: דאתה אלהי אבותינו •
בכל הימים:

مخرج غير

אלהי אברהם בן תרח • דמאוריו מופעי: 'דבא לאלן מורא • ויהוה לו
נראה: ויבן שם מזבח • ויקרא בשם י • ה • ו • ה: ולזה היום מקבע זה המזבח •
ולכל אחד מראה: ולהרנרזים מתפני • והאלהים הרעי: ולית לישראל מזבח
שני • ידמי לו במראה: ולזה הנביא רביאן • העמים בו שלמעי: ולו סוד במקום
מתכֵן • אתון בו מודעי: ויקרא אברהם את שם המקום • ההוא יהוה יראה:
אשר יאמר היום • בהר יהוה יראה:

אלהי בן שרה • דאנחנו בדכרנו: דו יצחק נצירה • דאתעצם רביאנו: ובן
שמנת ימים הנמל • ואתשרשרת הגזרה ממנו: ומה השיג אן ינדל • עד בחרו
אדונו: והאלהים נסה את אברהם • ובהנני אניבנו: ונסב בנו ויקם • ויבא אל
מכונו: ויבן שם אברהם את המזבח • ויעקד את יצחק בנו: וישם אתו על
המזבח • ויעמֵד 'בתחנונו: ובין מה אנון בו הקול אתא מאל • ית בנך
אפידנו: וילך אברהם ויקח את האיל: ויעלהו עלה תחת בנו:

f. 37^b אלהי יעקב נדורה • דגלניו עצומים: דאקים לגו אתרה • שתי מציבות
בריאים: והנם לזה היום • ב' קום מוקמים: ויפגע במקום • וישכב וחוזה
חלמים: סלם מצֵב ובנבו • מלאכי השמים: עלים וירדים בו • משבחים
ומרומים: והנה יהוה נצב על צלמה • וברת עמה קיאים: אן יתן לזרעו
מקומה • מבלעדי כל העמים: ויקץ ויברך לאלהים: ויאמר בתהללות רמים:
אין זה כי אם בית אלה • וזה שער השמים:

אלהי בן פרת בן רחל • הנביא הצדיק יוסף: דקם מן אזרע ישראל • דלדרך
קשטה אתילף: ובאשת אדניו נאץ • ויהוה בטובה לו הניף: ויוסף הוא השליט
על הארץ • ויבאו אחי יוסף: והפתרת חלמותו • לא חסיר ולא עדיף: ובא

עזבתנו: אהיה אשר אהיה • בחסדך שוב אֵתנו: וסלחת לעונינו • ולחטותינו
ונחלתנו:

לך נצעק בחסדך • שמע בקולנו: מי לנו בלעדיך • הסדיך מי לנו: אהיה
אשר אהיה • בחסדך הצילנו: וסלחת לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:
מה נאמר ומה נדבר • ואיבנו למנו: והאלהים מצא • את הרע עמנו: אהיה
בבטחנו בך • לא תכלימו: וסלח לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 29 סלח ואל תפן • אל חטאתנו: שמך רחום וחנון • אתה בראתנו: לא תשיב
גמלו • כדי רשעתנו: וסלח לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

קרוב הקרובים • לא תרחקנו: מאחרי גדלך • אשר עשקנו: אהיה אשר
אהיה • קריב ריחקנו: וסלח לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

שא לפשעינו • אשר הורישנו: ועמלנו הרע • אשר הבאשנו: ולחצנו חנן •
כי קרובה למות נפשנו: וסלח לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

תמיד נודך • על אשה גמלתנו: ועל כל הטוב • אשר כלכלתנו: אהיה אשר
אהיה • בחסדך שוב אֵתנו: וסלח לעונינו • ולחטאותינו ונחלתנו:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן אלה רב • ומרקה אלהים קמאה • וישתבח:

לאֵלהון נברך • דו בעל התקומה: בגדלו נ[חנ] ע[מון] אל הר סיני •
ואשמעם שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים • וקול משה הדמע:
שלום יהוה עליו • בכל לילה ויומה:

הנביא הנאמן הסגיל: דביאר בכתב קשט לא אל[יל]: וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה:

جوانه ועשו לי מקדש ושכנתי וגו'

f. 36 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב وتعامه נברך יתה ולית כותה •
נשבח יתה דו רחמן وتعامه

وبعدما يقال الماتي ذكره

f. 36 ויתמר תורה ויתהלל תְּקִיל וברוך אלהנו ויהוה אלה תְּקִיל וּסְט בֵּית וּבֵית
ויתמר כימי גדלה טובה מן מימר עבד אלה בן ברכה עבתה דמשק • ירחמו
יהוה ועליו ידיק • אמן:

נפתח אוצר תשבחן • בטהרות ענינים: ונעתד כרי רבואן • ונהיה מכונים:
למען נשביר לצריכים • ונתן למסכנינים: הבאים והאלכים • מזאת המתנים:
ממנו ועורי מכל • העתירים והאביונים: ורחות יהוה נסתכל • אנחנו והזימונים:
ועל פתח יהוה נעמד • ונעתד קרבנים: ונרכן ונשתעבד • ונשוי שנים שנים:
ועל סיעדיו נתרחיץ • ונימר בדכיות לשונים: כימי השמים על הארץ • עוד
כימי אבות ובנים:

רחום הרחומים • אל רחמך נסנו :
 בן רבות עונינו • ומחסדיך נבהלנו : נמלתנו כל טוב • וכל רעות נמלנו :
 לא תגמיל אֲתָנוּ • כפי רעות עמלנו :
 אלהינו אתה • פני כל ראישון : אלהינו אתה • לכל אדונים אהון :
 אלהינו אתה • לכל נתון נתון : אלהינו אתה • אל רחום וחנן :
 אה אֵל רחום וחנן • מי לנו בלעדיך : אל תכפין ממנו • יד רחמך
 f. 28 וחסדיך • אהיה אשר אהיה • אין מציל מידיך : | זכור לאברהם ליצחק •
 וליעקב עבדיך :

אה אֵל רחום וחנן • נורא הנוראים : הגמי ממי חסדך • אלה הצלמחים :
 אהיה אשר אהיה • חנן אלה הרשעים : לפי חסדך לא לפי • מעשינו הרעים :
 אה אל רחום וחנן • רֵאָה אתנו פן : נורש ומעט • מן רחמך לנו תן :
 אהיה אשר אהיה • בחסדך עלינן חנן : ועל קשה העם הזה • ורשעו אל תפן :
 אה אֵל רחום וחנן • למי רחמך לפי : אן לא נדרש חסד • מן רחמך
 ואלא ממי : אהיה אשר אהיה • אין אחר לך ידמי • ומעט מן רחמך •
 לנו הגמי :

אה אֵל רחום וחנן • רחמך מי מני : ועונינו כעפר • אשר לא ימני :
 אהיה אשר אהיה • אין עמך שני : חֲנֵן אֲתָנוּ ביום • אקרא אני אני :
 אה אֵל רחום וחנן • לפניך נטהר : ובשובתינו • אל חסדך נמהר : אהיה
 אשר אהיה • אין עמך אחר : בחסדך אֲתָנוּ • מעונינו טהר :
 אה נפש בן אדם • לרעות השליכי : עד יציל אלהים • אֲתִיךְ מעון כי : על
 העני והאביון • אמר גדלו והיה כי : יצעק אלי ושמעתי • כי חנן אנכי :
 הללו הללו • ליהוה אלהים הללו : מי רחום ומי חנן • כיהוה לשאלו : בן
 אדם נוס אליו • ונפשך השלימה לו : ושבת עד יהוה אלהיך • ושמעת בקולו :
 f. 28 בן הטובים • אשר בחר יהוה בם : טב לך תירא את יהוה • כיראתם : ולא
 תסור כה וכה • מדרכיהם : עד ישמר אתך • בזכרון בריתם : לא ירפך ולא
 ישחיתך • בעבורם : ולא ישכח את ברית אבותיך • אשר נשבע להם :
 לא תלמד לעשות • כתועבות העמים : ועשה כמעשה • אבותיך התמים :
 ונוס מן הרע • ועשה טוב בכל העמים : למען ישוב יהוה מחרון אפֹו • ונתן לך
 רחמים :

אמרנו ותמא ונאמר ותמא

אה אֵל רחום וחנן • מי רחום וחנן ממך : כל הרע ממנו • וכל הטובות
 ממך : אהיה אשר אהיה • אין אחר עמך : אן ראית בחסדך • סלח לעונות
 עמך :

אה אל רחום וחנן • אתה בחסדך אהבתהנו : ועזבנו חקיך • ואת לא

קל לא בפם יכרו: קל לישראל יכרו: קל מי ידע לכל רו: קרי אנכי יהוה:
קל בעלמה סבב: קל מוחי לכל לבב: קל מדבר מתוך עבב: קרי
אנכי יהוה:

קל ליתו מן שפתים: קל עשה המופתים: קל לאזלים ולדתיים: קרי
אנכי יהוה:

קל ידבר דברים: קל יצוה בגורים: קל ישר הישרים: קרי אנכי יהוה:
קל ידבר בעשרה: | קל אשר הורד תורה: קל אל גדול וגורא • קרי f. 24
אנכי יהוה:

קל לא לשן ולא פם: קל ידבר לא כפם: קל ממלליו לא בפם: קרי
אנכי יהוה:

קל קרע השנבים: קל כל מעשיו טבים: קל מוחי הלבבים: קרי
אנכי יהוה:

קל מזוע כל עלמה: קל בריו כל נשמה: קל מלוך מכה ורומה: קרי
אנכי יהוה:

דברך יהוה • אה ישראל דברים: על ידי השנים • כנפי נשרים:
עשרה דברים • טובי מי יהיו לון שמורים: ראשם לא יהיה לך • אלהים
אחרים:

והשני לא תסבל • בשמי לשקרים: שמור את יום השבת • חיים משתמרים:
כבד אביך ואמך • דלך מוקרים: לא תרצח במאודך • נפשם טהורים:
לא תנאף ותעשה • מעשה הכפורים: לא תגנב מדל • דלים והעשירים:
לא תענה עד שקר • תתקטל עם שקרים: | לא תחמד מה לחברך • מן f. 24
קנין ועותרים:

ובנית מזבח בהרגרזים • קדש כל האתרים: זאת היא עשרה • אשר
לחייה מעמרים:

אה עדת יהוה • דבצלותה שרים: קומו על רגליכון • ואמרו בטב מימרים:

جوان يتنلج قראה دقراا عשרתי مليا • ويدبر آلهيم آت كل הדברים וגו"

ויתמר יתהלל תפיל ולך נביע وتامم ויחנו הטבעית בשני מכתבים • ויתמר f. 25

אדיק עלינן מרן¹ כלה | ויתהלל וילבו וינחו בני ישראל ויחתמו התלביה • f. 27

ויתמר מלי סליחתה مختصر מן מימר עמרם דרה • יסלח לו מרה אמן:

על פתח רחמיך • יהוה עמדנו:

בזמך יראנו • ומאפך פחדנו:

¹ Given in full.

ישתבח עבוד סימניה וְתַמַּם ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה למען
שתי אותותי וגו'

f. 21^b ויתמר יתהלל וְתַמַּם ודראן מלכה דלעל ומרקה אלהים אל עליון • וישתבח:
יהוה אלהינו יהוה אחד • דבחייה מורד:
דקרא על הר סיני: אנכי יהוה אלהיך:

רב אלה וְתַמַּם וישרו אלקטף
ויאמר יהוה . . . בארץ מצרים וגו'

ויתמר יתהלל וְתַמַּם ודראן חילה רמה שמע בקלן • ומרקה
הא מלך רחמן • וישתבח:

תהי על חטאו • כד יתוב ויעזר ליד מרה:
כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה:

רב אלה וְתַמַּם
ויאמר יהוה אל משה • ויסע מלאך וגו' f. 22

f. 23 ויתמר יתהלל תְּקַיֵּל וְעַד יתמר צפר לא נדע בעלה
ירחמו יהוה אמן:

הוקם בעלמה • שלשה צפרים: אנון לכל צפר • כאדמות האקרים:
צפר יום אחד לבריה¹ • חשך ומאורים: ערב ובקר יום אחד • לימים
התדירים:

ועליהם אתבלנו • הימים המספאים: וצפר מולד משה • נביר הנבירים:
דבו אנירת עלמה • בנורים יתרים: והופעת שומיה • וגם כל האתרים:
וצפר יום השלישי • דבו היו מסתדרים: אלה ומשה • על הר סיני ההרים:
וקע'מן ומאתין • מיתים בסדירים: ישמעו קול יהוה • יאמר מימרים:
בעת אמר אנכי יהוה • אזדעת הטברים: והכיפים והצנמים • והנחלים
והמישרים:

ושלשה מקומות • בזעות מתותרים: סיני ושעיר ופרן • ודבהם דערים:
ומשה בין יהוה וישראל • יאמר ב'ישרים: מה לו יהוה אמר • מן רב דברים:
ושלשה קולות היו • יהוה ומשה ושופרים: וקול יהוה יצא • מן שנבים
מתנברים:

f. 23^b קל לא נפק מן ג'יה: קל כל ממלליו ייה: קל אלה רמה חיה: קרי
אנכי יהוה:

קל לא נפק מן שפה: קל מדבר לטב משפה: קל יבא מכל פ[א]ה: קרי
אנכי יהוה:

¹ לרביה Bg.

- f. 19^b ויתהלל אלהים ותמאם ודרן חיול הו חילה תקיפה ומרקה אתהו
 רחמנה ויתמר ישתבח:
 בגדלו הציל אבהתן ממצרים • ונחגון אל מדבר סיני: ואשמעם קולו ידבר
 בעשרת הדברים • מלנו אש להבה בסנה: ראשם אלהים אחרים • לא יהיה
 לך לפני:
 ובתרה לא תשא ושמור: וכבד ומה בה סדור: ובהגרזים קרש כל טור:
 מזבח אבנים תבנה:
 רב אלה ותמאם כמה אתקדם וישרו אל קטף
 וידבר יהוה . . . ויקח אהרן את אלישבע ונו"
 f. 20 ויתמר יתהלל ודראן האן דאתון ומרקה אתהו עבודה • ויתמר ישתבח:
 חילה דבחר עמו ישראל • ומכל העמים אסגילו: ושלח להם משה הנבי
 אשר פה אל פה מללו: ואנגדם אל מדבר סיני • ומתוך האש אשמעם קולו:
 ידבר בעשרת הדברים: טובי מי לון שמורים: בעלמה יהיו מתוקרים:
 ובאחרת גן עדן יעלו:
 רב אלה ותמאם וישרו אלקטף
 ישתבח עבוד סימניה ופליאתה יתרבי א[לה] אלהי וידבר יהוה . . . כי ידבר
 אליכם פרעה ונו":
 f. 20^b ויתמר יתהלל ותמאם ודראן אתהו יקירה ומרקה אלהים קעימה •
 ויתמר ישתבח:
 ישר הישרים: בגדלו נחג עמו אל הר סיני • במועדים תרים: ואשמעם קולו
 ידבר • בעשרת הדברים:
 קול לית לו רחב ולא ארץ: קול קרי מתוך החשך: אנכי יהוה אלהיך:
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים:
 רב אלה ותמאם
 ישתבח עבוד סימניה ותמאם ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה והפלא ונו"
 f. 21 ויתמר יתהלל ותמאם ודראן סיאנים ומרקה אלהים יחידאי
 ויתמר ישתבח:
 בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים אחד עשר: ואנגדם אל מדבר
 סיני • ואשמעם קולו ידבר בעשר: ת הדברים דרדו • על יד דמע כל הבשר:
 הו משה נבי כל הדורות: דאשמע עמו שלשה קולות יתרות: קולו וקול
 יהוה וקול השופרות: דאמר וכל העם שמע את הקולות: ואת קול השופר:
 רב אלה ותמאם

¹ על פני B9, f. 52.

בשם יהוה הגדול

B9, f. 14

צללות יום המעמד צפרה • אלקטף • ברית • ויוסף • ומופתים • וסיני • ויאמר •
וידבר • וענן • וחוריב • שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי
בשם וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד • ומרקה
עבודה דעלמה אלהים יסתנד ואתהו אלהינו *خفيف* ויתמר ישתבח
وهي الماتية

בגדלו בחר עמו ישראל • ומיד מצרים לון פשר: ואנגדון¹ אל מדבר סיני •
על יד דמע זרע בני עבר: דמללו יהוה פה אל פה • בסהדות שש מאות
אלף גבר:

f. 14^b אלמפוק: | הו משה דכוחו לא קעם: וכד סלק אל טורה מ' יום ומ' לילה
צעם: וביאר ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם: וישם שם את האדם
אשר יצר:

جواب ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו'

f. 18 ויתמר תורה ויתהלל *وتمام* ויתמר דראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהינו
והב [לן] משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים • ומראים כבדים: אמת דנחת על טור סיני •
ותרתן כנשן עמדים: ומלל משה הנביא² • ובוריה מביטים ומסידים:
אוזזעת עלמה: שעתה דקרא אלה בקל רמה: מלגו אשתה אנכי יהוה:
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
جواب רב אלה ולית כחה רבותה לה *وتمام* וכי בשם *وتمام* ויתרבי
وبعد יתרבי *يبدو الثاني*

ויוסף היה במצרים וגו'

f. 18^b ויתמר יתהלל *وتمام* ודראן טבה דמטיב • ומרקה הבו תשבחתה •
ויתמר ישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל • ושמן גוי ייה: ושלח לך משה הנביא • דמע כל
הנבייה: דמללו יהוה פה אל פה • בדיל פקודיה:
וסגיל בזה היום אשר: הו יום המעמד והדבר: דבו קרא אלה על הר:
סיני עסרתי מליה:

רב אלה *وتمام* וישרו *القطف*

f. 19 יתרבי זה השם הגדול • ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה וגו'

¹ B9, f. 51^b ואנשלק.

² B9, f. 51^b om.

אשרך ישראל מי כמוך • מן סדר אמיה: 'דמרך' עמך הלוך • בכל 'עובדיה: ושם מיתוביתך עלוים • על כל דבביה: ואתה הלוך בין הגוים • וקולות עליון תליה: ועליך רוח אלהים מטללה • מכל פאתי עלמיה: ולמה עובר העדנה האלה • אלא קצה מתפרשיה: אל סוף שלשת יומיה • אל תגשו אל 'נשיה: כמה פקר ברום כתביה • על יד רום נבייה: במספר שבע שבתות רביה • בשבע שבועיה: מנון זאת הלילה דמניניה • מ • ו • מליה: מן חמש[ים] יום במספרים • דחתמ[ם] חג לרום טבריה: המתקרי יום הבכורים • דבו מנחה חדשיה: תתחנו סיעתה המזדמנה • בסדר זבניה: ותנים יומה מאה שנה • אבהתה ובניה:

- f. 12 תנים יומה מאה שנה • לוכן ולכל קהליכון: | הסדורים אנה • ובכל אתריכון: ותעשו באיקרים • יומיה דאתן אליכון: מקרתה והבכורים • ומאה שנה יעזרו עליכון: וישמר חיי מן אנה חנים • בזאת צלתיכון: וברכת הכהנים • חשרי בבתיכון: וברכת דמע הנאמנים • בן עמרם נביכון: בהם תהונו אמנים • וכן ירתי חייכון:

جواب: ويعبر יהوه על פنيو وتمامه

ויתמר דראן אלה רב • וכי בשם • ויתרבי כלְּהָ וקطف הטבעית وهو هذا
עד כל ימי ארץ זרע וקציר ונו"

- f. 13 ויסקו מן הטבעית | פי בשעבוד אלה¹ ויתמר אתהו כתבה רבה כלְּהָ ומן
f. 13^b נשוי כהלן المناط ואה רבה وتمامه ויתמר הא כתיב¹ | ויתמר אהנו כתבה
רבה وتمامه ويلبو קבלו ثلاث فصول برهح عظيم וכי בשם ושמע ישראל
והמקרא על המכתב רד העד בעם وهي تقدمه تماماً في القطف وبعده
דבר אל אהרן ואתהו דבריד עלמה النصف الاول והסגרות שלשה
الاوله ويرد משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם

f. 14

تكرر مرتين

الثالثة ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتمامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תְּקִיל ויברך הכהן • ומרן יקבל צלואתכון וידבר
הכהן ויתמר יתהלל אלהים ثلاث مرات وبعده יְּקָל כי בשם ולטוב לנו
ושמוען ותניו والفاتحة כי בשם ושמע ישראל • ויצונו ותורה ויתהלל אלהים
وتمامه אלה יקבל מנוכון מאה שנה ותנים יומה מאה שנה • אמן •
الله لا يقطع ليشرايل عادة

¹ א to י, given in full.

¹ בשם יהוה רחמנה:

צללות לילת מקרתה • רמשה בשכם:

שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמך וכי בשם וקצי הכריה וישרו
הזקינים אלקטף ויזאד פיה סיני עלי מדה הוזה ואלה טעלי אעל
ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה ונו¹

B9, f. 5

ويقرؤ سورة المناط وهي هدي

ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם ונו¹

وبعدہ

ושמחת לפני יהוה אלהיך ההר ההוא ונו¹

f. 10^b وبعدہ יقال יתהלל תقیל ובריך אלהנו ויהוה אלה תقیל בית ובית

وسط ויתמר נברך והמוסף בה وهي هده

נברך ונהלל ונגדל ונצעק וتمامה²

ויחמר אלהי לך נברך תقیל שויה³ وبعدה גדול אלה וירא ישראל וتمامה

ויחמר אז ישר תقیל وسط ויצא מכתב הקדוש ועמו מכתב אחר וילבו

יהוה גבור אלדבע פצול³ برهع عظیم وابدو الفواعة מרכבת פרעה אלי

f. 10^b ברב נאוונך יבדוהא | التحاتة ولما יבדוהא יתפנו הכהנים للجماعة במכתבים

ויקדמו ינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה • ولما יصلو עד יעבר

עמד יהוה ינזלו בלכתב אלי لللقه ויختמו אז ישר וניזל פוק ותחת

وتامة ויתהלל אלהים وبعدה יחמר שבחו מן מימר עבר יהוה בר

שלמה ירחמו יהוה ועל רוחו ירצי אמן:

שבחו לאלהים • התמיד הקעים: מברי הבוראים • לא על דמות אתקדם:

אקימון מן חסר • בעשרה אמירות וגם: חתמם באב כל הבסר • דשם בו כל

לשן ופמם: לשבחן שמו הקדוש • בכל לילה ויומם: ואסגילון בזה מן הוא

ירוש • זכותה מן אברם: דאמר לו ואנדילה שמך • הק מה דאמר לבן

עמרם: בעבור ישמע העם בדברי פמך³ • וגם בק יאמנו לעולם:

רבונה לה:

ורוממו לשמו • בכל לילה ויומה: והת[ה]ללות ארימו • למלכה קעימה:

¹ B9, fol. 1^b.

² Ten headings.

³ B9 עמך ?

בשם יהוה הנדול

f. 73^b

צלוח לילה חדה מפוק השבת הזוכיר בדו כארזון ואמרים וכי בשם
וקצי הבריה ואלקטף העדה בל עוז עמלק יזאד חסיני אולא פי السفر
التاني بدوته
ויזכר אלהים את בריתו ונו"

ولما يصلو فيه السفر الثاني عند

כל המחלה אשר שמתי . . . עליך כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי
יقال אשר בין אילים ובין סיני: יقال ויבן משה מזבח וتمام ויקרא
שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כסה מלחמה ליהוה בעמלק מדר ודור:

ويقرأ هذه السورة للماتية في القطف وعلي الكتاب

ויספר משה לחתנו ונו"

f. 74 ואذا كان ليلة الاحد اول الشهر وهو حدش هشليشي يزداد في القطف هذه

السورة سورة المناط فيقال بعد هذه الاية ويشلح مשה את חתנו וילך לו
אל ארצו:

בחדש השלישי לציאת בני ישראל . . . ויסעו מרפידים ונו"

ואذا كان راس الشهر تقدم او باقي لم دخل لم تنقره هذه السورة
قرايه بل تقطيق. تقطيق هكذا

בחדש השלישי . . . ויבאו מדבר סיני ונו"

وهذا ترتيب السفر الثالث

f. 74^b

ואם תקריב מנחת בכורים ונו"

ويبدو السفر الرابع وهكذا بدوته

במדבר סיני ויפקדם במדבר סיני ונו"

f. 75 الي ان يصلو آله מסעי באו ורשו وبعد تمامه יقال אה אלהיהם וتمامה

ويبدو السفر الخامس الي ان يصلو في السفر الخامس

וזאת הברכה אשר ברך משה ונו"

תורה צוה לנו וتمامה ויחתמו התורה ובעדה יהוה אלה ונברך וتمامה

والباقي كالعادة في ليالي الحدود والله اعلم¹

¹ Then follow forms of prayer for the days immediately succeeding this Sabbath, and for the first day of the third month when it falls before the Sabbath of Amalek or coincides with it: all differing only in the קסף.

את זכיר עמלק • מתחת שמי קדשי: ויבן משה מזבח • לא עלה עליו אשה:
ויקרא שמו יהוה נסי • המרוח המושיע: כן יושיע יתך • מכל לחץ וקשה:
ואלהים עמך • בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد من تاليف العم المرحوم الشيخ مفرج ابن يعقوب رحمه
و"و" وفيهم من يقول انه من قول العم المرحوم الشيخ مرجان ابن
ابراهيم الدنفي و"و"

שביכון טבין מן אלה • אה סדר אחינו: הסדורים אנה • בזאת צלותינו:
יהוה יסלח לכל אחד מכם • חטאו ועונו: ויומי השבעות • מאה שנה
תספרנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו: ועל כלול זה המימר •
נימר בפיאנו: ברוך אתה בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו: וברוך שמך
בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

f. 71^b جوابه يتبرك ائله وتمامه ونبرك وائله ابراهيم لئ نبرك ويتمر بازني | علي
طرفة العشرة ايام بكرة وعلي ختامها يقول الامام الهه شيرته بنغم
يعرفوه الكهנים ويكون نزلو الي הטבעת في اخر האזינו والكتب معهم
كتابين لابسين الثياب الوردية ويلبوا كالعاده بعد عمل نيزל ואהנו כתבה
רבה ובعد التلبية يقال שבחו العاده وبعد تمامه יתמר קטף הטבעת
שבת וקציר ועמלק:
ויברך אלהים את יום השביעי ו"ו"

f. 73 ויסקו מן הטבעית פי מן ימטי א • ב • ג • והם تقدم ذكرهم في عادت اول
سبت واذا كان השני خمس سבות لم يقال يقول عوשהم ר • ש • ת •
الذي¹ ويكون تقسيم מן ימטי هكذا اول سبت في השני א • ב • ג •
ותאני سبت منه ד • ה • ו • וталт سبت منه ז • ח • ט • ורابع سبت
منه ל • מ • נ • וחאמס سبت الذي العمלק ר • ש • ת • وبعده ילבו קבלו
ויקרו עלי الكتب דבר אל אהרן ובעדה אוסיפו والسجדות العاده والله
اعلم ويعملو المرقه العاده ויקרו النوبه المناط אם בחקותי:

¹ Something is apparently missing.

דכרתי קמי עדתי • דן מימרה בשפתי: עד ידכרו אבהתי • בטב דכרניה:
תנים יומה חדו • למי אנה אצמדו: ולמועדים יעברו • מאה שנה
בשלמיה:

מניבים: נחדש אודהאו • על חסול צלותה: ונרנן ונרנן • במיני פללותה:
ונימר זה הקבול • על הדה תשביתה: וטב המימר מה אתקצר • תתוף
בו חדותה: ומרן יקבל צלואתכון • אה סדר צמיתה: ויעני בעואתכון •
ענותה בפצותה: וישמע קלין דצבעתכון • ותמטון ליומי רוחתה: וסני שנים
תספרו • השבעות בשלמותה: דאשתיאר מנן שמנה • יעברו עליכון בזהותה:
ותנים יומה מאה שנה לרן יומה • ולריש יחה תליתה:

جوابه يتהלل آلهيم آين آله آلا آحد آكرر ثلاث مرات وبعده
للعلم تستنر وللعلم تستنر وتحتسب وتحتسب הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشال آاده

בשם יהוה:

f. 70^b

צללות השבת הזוכיר צהרים • שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמין
וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף קאלגאד ויהוה אלה קאלגאד ועלי ختامه
يقال كيمي من تاليف المرحوم הכהן הלוי יוסף עבתה דמשק ירחמו ונו"
אלהי אברהם בן תרח • שיאלך לא ינוף: אלהי יצחק הקרבן • בעותך לא
יטרף: אלהי יעקב הנדור • לך לא יעזב ולא ירף: אלהי יוסף הזכו • יסף
עליך כמוך אלף: אלהי נביה רבה משה • דאמיר לו והאסף: אלהי אהרן
ואלעזר • יצילך מכל קצף: אלהי איתמר ופינחס • הרצון עליך ירחף: אלהי
יהושע וכלב • כל דבב דלובן יגדף: אלהי השבת וכתבה • ברכאתו עליך
יסף: יאספך אל רצונו • וישים טובו עליך עדף: ויקים לכם מימרו • בספרו
הקטף: ופסחתי עליכם • ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתיקר דן שבתה • דו שבת הששי: ובו זכרון מלחמות • עמלק הקשי: סר
הצלם מעליו • במה דרש יעשי: פרקן רחיק בינה • ובין תלמוד משה: דאמר
לו אה יהושע • אה נערי ושמי: בחר לנו אנשים • מן רום כל אנשי:
ולמלחמות עמלק • יהיו נגושי: | אנכי נצב על ראש הנבעה • וידי מתפרשי:
ויעש יהושע • כאשר אמר לו משה: להלחם בעמלק • ואהרן וחור ומשה:
עלו על ראש הנבעה • ומטה האלהים ביד משה: ויחלש יהושע את עמלק •
ואת עמו הנרגשה: ויכם לפי חרב • ויהוה למשה ארשי: כתב זאת זכרון •
בספר לא יתנשי: ושים באוני יהושע • הקדקד האנשיא: כי מחה אמתה

f. 71

בעדן זבח קרבנה • הֵאָה לְיִשְׂרָאֵל פִּרְקָנָה: וְבוּ קָמְלוּ זִידְנָה • וְבוּ אֶתְפָּצוּ
מִן סִנְיָה:

בו צֵאוּ מֵעֲבֹדָה קִשָּׁה • וְאֹדְמָן בּוּ מִכּוֹת הַרְשָׁע: עֲמֶלֶק וְיִלְחָם יְהוֹשֻׁעַ •
יִשְׁתַּבַּח עֲשֵׂה תִמְהִיָּה:

כִּד רָאָה עֲמֶלֶק נִפְשׁוֹ אֶסִיר • בִּיד הָאִישׁ הַגְּבִיר: מִלֵּל בִּלְבָב שְׁבִיר • אֶת
זֹאת מְלִיָּה:

בְּקִשְׁט מִשֶּׁה רֶבֶךְ • וּבַחֲיִיו עַל לֶבֶךְ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְךָ • וּרְחַם מִסְכִּינָיָה:

בַּחֲיִיד הוֹשִׁיעֵנִי • וּמִשֶּׁה הוֹרִיאֵנִי: אֹלֵי יִצְלָנִי • מִזֹּאת עֲקִיָּה:

אֲנִיבּוֹ עַל מַמְלָלוֹ • מִי אֶת עַד תְּשִׁיג אֱלֹוִי: שְׁלוֹם יְהוָה עֲלָיו • בְּכֹל זְבִנְיָה:

אֲשֶׁר דָּם צִרְיוֹ יִמְצִי • לִית לְךָ מִמּוֹ מִצְפִּי: הַיּוֹם אֲשַׁכִּיר חֲצִי • מִדָּם חֲלָל
וּשְׁבִיָּה:

וְאֵנֶצֶח עֲמֶלֶק לְיִשְׂרָאֵל • וְהוּא בְּפִי חָרַב נֶפִיל: תִּמְן אִמַּר קַל תְּלִיל • יִשְׁתַּבַּח f. 69^b

עֲשֵׂה פְלִיָּה:

זֶה פְלִי רֵב וְזֵה רֵמוֹ • וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ וּמִן עַמּוֹ: אֶת עֲמֶלֶק וְאֶת עַמּוֹ • וַיִּכֶם

לְפִי חֲרַבְיָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה • אֵהָ נֶאֱמַנִי וְאִישִׁי: כְּתַב עַד לֹא יִתְנַשֵּׂי • בְּאֹזְנֵי

רוֹם מְלִכְיָה:

דִּלְחָם וְלֹא אוֹתִיר • לִמְעַן יִהְיֶה סִפִּיר: כִּי מַחָה אִמַּחָה אֶת זְכִיר • עֲמֶלֶק

מִתַּחַת שׁוּמִיָּה:

שֵׁם וַיְבִן מֹשֶׁה מִזְבַּח • וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי בְּאַצְבָּע: הוּא הַמִּיטֵב הַמְרוּחַ •

אֵל דְּרֵי דְרִיָּה:

שֵׁם כֹּל זֶה בְּדִיל עַמּוֹ • דִּהְצִיל יִתּוֹן מִן רִצְמוֹ: וְנַחְגּוֹן עַד יִשְׁמְעוּ מִמּוֹ • קוֹל

עִסְרֵתִי מְלִיָּה:

יִמְלֵא אֱלֹהִים מִנְיָאֲנִיָּה • לֹוֹכֵן בְּיוֹמִיָּה: אֲבַהַתָּה וּבְנִיָּה • מִנּוֹכּוֹן בְּכֹל אֶתְרִיָּה:

אִמְן וַיְהוֹנוּ מוֹעֲדֵיכֹון • טַבִּין וְכֹל שְׁבִיכֹון • וּמִרְן יִקְבֵּל צְלוֹאֲתֹון • אֵה סֹדֵר

צְמִיתִיָּה:

עֲנֹתָה שְׁלֵמָה יִיָּה • בְּצַפְרִיָּה וּרְמִשִּׁיָּה: וַיְבַד כֹּל דְּבַבִּיָּה • וַיִּסְטֵר כֹּל עַכְרִיָּה:

נֹודִי לוֹ כִּי לֹן אֶפְרַשׁ • שַׁבַּת וּרְאֵשׁ חֲדָשׁ: וּמוֹעֵד מִקְרָא קֹדֶשׁ • וְחֲמִשִּׁיתִי

יּוֹמִיָּה:

תִּתְפַּלֵּג שְׁבַעֲוֹת • לְגֹוָה תִּמְחֹות: כֹּל שְׁבֹועַ מִרְאוֹת • לְמִרְאָה עֵינָיָה:

עֲזִי וַיְהִי לוֹ צוֹר • וּמִרְתָּה וְאִילִים וְטוֹר: הַמֵּן וּמִים מִן הַצּוֹר • וּגְוִנֵי רֵמָה f. 70

תִּמְחִיָּה:

וְהַיּוֹם דְּבוּ יִקּוּמוּ • וְחַשׁ עֲתִידוֹת לְמוֹ: כִּי יִדִין יְהוָה עַמּוֹ • וַיִּשְׁבִּית דְּבַךְ סִנְיָה:

כֵּן אִמְן יִשְׁבֵּר • מִן עֲלִיכֹון יִתְגַּבֵּר: דְּמִלְגּוֹ וּמְלַבֵּר • מִן כֹּל דְּבַבִּיָּה:

f. 68^b סעו מקדם הצדיק • והוה כל אחד באלה דביק: | ואתו לקבל עמלק •
 ואצטמתו מוריה:
 אמר עמלק ליהושע • בקשות לב ופשע: מי אתי עד עיניך תשא • בעיני
 שלטני רפאיה:
 פני שלטני הגברים • מה הוכל תעשה הדוברים: איך יהונו בן מתיגרים •
 ואיך יהרגי נפשיה:
 צפו יה[ו]שע ומימרו • לעמלק ולכל עסכרו: אוי לוכן מה תכירו • מן עבדת
 בני אב שבטיה:
 קמי תרין אחים • הוו למדינתה באים: ולאנשיה ממחים • והוו תרי אנשיה:
 ראה עמלק זה ראם • ואמר מי לי אני ילחם • ואולם דלקמי קעם • לא כלום
 מן טפליה:
 שמע יהושע ממללה • ואמר יתמחך זעור בפעלה: צפי פרעה וכל חילה •
 הוו ביד זקן קטוליה:
 תבר לבו זה הדבר • ולא ארשה עורי למימר: ואמר לן ימה אתקטר •
 והלכנן בו בשביליה:
 אתחלה לן עורי חמים • ומזון מן השמים: והמים מן צנמים • וגוני
 רמה חיה:
 סוכילה אנשם גרמך • כי אתא יום נקמך: ואני אלחם עמך • על פי
 רום נבייה:
 ואתפלג הצבא ואתיתב • ימן ושמאל ולב: והוה כל רמח וקשת וחרב •
 יוקידו הך לפידיה:
 נפלת המלחמה בין אנשיה • פעם לה ופעם עליה: ואלהים ישקף עליה •
 דו נצחיו קרביה:
 נגש יהושע בלב חזיק • באלה אל ישר וצדיק: בתר כן ויבא עמלק • וילחם
 עם ישראליה:
 וקדם עמלק ודקר • ועמו לא יצא דבר: ויעש יהושע כאשר • אמר לו
 רום נבייה:
 ובתר זה חרבו חריק • והוה הך לפיד סליק: להלחם בעמלק • ועמו
 ממזיריה:
 ואתיצבו ואלחמו • ופנים בפנים קמו: והוה כל אחד יניד שמו • עד
 תתידע מיניה:
 וקמת המלחמה תתפרש • בין עם מוקש ועם קרש: משנה עד בא השמש •
 זה הוה בין רמשיה:

אמר פני גדלך שוב מחרון . . . להם בך • ברוך מן דאמר שבע שבתות . . .
חדשה ליהוה:

الخامسة أدني יהוה אן ראית ברב גדל חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק
התמים . . . בעמלם סלח נא . . . ועד אנה ויאמר יהוה ותמא

السادسة أدني . . .¹ אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו • אמן אמן אהיה אשר f. 67^b
אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

יהוה אל רחום וחנון ותמא תקייל ובעדה ידכרו للجماعة كلهم في سورة
وبعدہ يقال מרן קבול מן מימר אדונן אלעזר בן פינחס בן יוסף תלים
אבישע المصنف عليهم الرحمة ونو

אציתו שמועיה • לפרוטי מליה: אשר יגידו בחייה • זומנות תמחיה: ראו
תמחות מין אדם • ומה דהוה לו בעולם: ממו מין לסכמ • ומין ממו
לחייה:

חיי עולם לאשר • שמע מימר אל ישר: ברא כלה מן חסר • ומעזר כל
מיניה:

במיני אמירותה • אקים לכל בריאתה: ועזרון באפיכותה • מבגלל מבוליה:
גלא נח ב[ע]דן מבולאי • ואברהם בין דר סדמאי: ויצחק בין פלשתאי • ובנו
אב אנשיה:

f. 68 דכרן בין זכאי • ויוסף בכסנאי: ומשה עם מצראי • ונצחות סימניה:
אזכר ואת תמצא • כי בצבאות ארצה: בן נצח ומנצח • ואהביה וסניה:
ואהב באלה דביק • ודלקובל לא ידיק: ראה את עמלק • ויהושע תריה:
זומנותן כבדים • אה הונו נצמדים: תריון ברפירים • וישראל צמדיה:
למין משה בצלותו • ויהושע משרתו: קעם בתושמישותו • ומלל עמו מליה:
שב אמר אה רבי משה • בדין סנה איך אעשה: זה זידן רב וקשה:
חליפת גבריה:

יושיעך אלהים • בזרועתו הנמועים: דנצח לן הגוים • ולכל רבביה:
כי יהוה אלהיכם • הוא הנלחם לכם: במצרים לעיניכם • עבוד סימניה:

² לצפר הונו דרשים • אתה וכל החמישים: בחר לנו אנשים • חזיקי לבביה:
משה אמר ברעח • חליצו אנשים לצבא: ואנכי נצב על ראש הנבע • ובידי
רום אמריה:²

נא אניבו יהושע • אה נור בריאתה ושמשה: צלי בדילן וידיך נשא •
למעון קדשיה:

¹ As no. 4. ² These two stanzas have been written over an erasure.
The reading is uncertain, especially in the second.

ויגש בן אליפז • ויגש אליו יהושע: בין שני המחנות • שניהם פרידים: אמר עמלק ליהושע • מי אתה: עד תוכל תלחם • עם ראש הנמרודים: ויען יהושע • אם תהיה ראש הנמרודים: אנכי יהושע • ראש התלמודים: אמר לו עמלק • ראה אל צורתך: כל עמי כמוני • יזכחו לשידים: אמר לו יהושע • פנינו בדים: כי אנחנו בנביות • בן עמרם מסידים: אמר לו עמלק • אה יהושע עד מתי: ראיתי צפורים • על פרס ירדים: אמר לו יהושע • עם תהיה אתה פרס: כי הנשר הגדול • על הנבעה יפרש ידים: אמר לו עמלק • אני בן אליפז בן עשו: אשר היה בפיו • יצוד צידים: אמר לו יהושע • אני בן נון בן עדן בן שותלח: בן אפרים בן יוסף • ראש הקדקדים: ואתורכו הדברים ביניהם • על כל אשר ימללו הלשונים: לא נשאר אלא הכות • חרב ותשמידים: ומשה נביה ירים • ידיו אל השמים: והא עמלק ועמו • ביד יהושע מאבידים: יורים משה ידיו • ויגף חרב לחרב: ולא ישועה אלא • מן עבוד העובדים: ועד ידעו הדורות • כי לו לא ידי משה: כי היו ישראל • ביד עמלק משתמדים: ועזבתי עמלק • על הארץ נפיל: וילחש יהושע את עמלק • ואת עמו הנמרודים: ויאמר יהוה אל משה • כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע • כי מחה אמחה שם הזידים: ויבן משה מזבח • ויקרא שמו יהוה נסי: כן ישוע אתכם • אה מן אנה צמידים: ויגלי לכם משכנו • על קדש המסגדים: | וכן ישמר חייכם כלכם • מן אבהן וילידים: f. 67
 חה הוא מובאי • משם אליכם: לאוי אימר לכם • תנים יומה חדים: מפוק: אמרו אהיה אשר אהיה • אה עבוד בריאתה וכל דבה: קבל תפלות ישראל • ואיטב לו העקבה: ועל כלול המימר • כהלן נצבע: ליהוה בנציר • ולשמו נשבח: ונחתם צלותה • ונעמד על מזבח: התפלה ונימר • ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כסה מלחמה: ליהוה בעמלק מדר ודור:

تكرر ثلاث مرات

الرابع ادني יהוה ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונך משה נביא אשר

ויוקרו ויהיה נבון וחכום קבלך • ויגדל ויגמל וישמר מצות התורה הקדושה:
 ויוריד בחייו ובחייכון אה נוף זכאה דבון מרך אבדילך • וכל דבב בון יכפית
 ויגדשה: בעמל מן הו בתפלות צלא וצעם בגללך • דו מאור נביותה ושמשה:
 הוא משה אשר מרו לו אוקר: ועל ידו אבד לך כל דבב ונבר: כות עמלק
 דעל יד יהושע אשתבר: ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני
 יהושע:

רב אלה ותמא וכי בשם ותמא ויתרבי כלָה וקטף הזכאים والتلبيح كما تقدم
 في السبوت السابقة في الحلقه והמקרא על המכתב ויבא עמלק¹ ועלי
 כל فصل منها ילבו יהוה נבור במלחמה יהוה שמו ברוך שמו: | ויתמר^{f. 65}
 אדיק עלינן מרן المناط والباقي كالعاده ויתמר אתהו דבריד עלמה المناط
 ויתמר דכור מן מימר בן מניר יסלח וגו"

מראש גבעת התורה • נשקף על רפידים: נראה עמלק • וישראל צמידים:
 את המלחמה הזאת • כתב לו משה ספר: זכרון על פי יהוה • נכבד
 הנכבדים:

אמר משה ליהושע • בחר לנו אנשים: יהיו חזיקי הלב • למלחמה יהונו
 צמידים:

וישלח יהושע קול • במחנה על פי משה: היו נכונים למחר • להלחם
 ברפידים:

שלום לכם מן משה • וכה אמר לכם: לפנות הבקר • תהיו לפניו עמדים:
 וכה אמר לכם • מי ירבנו לבו יצא: לא בפרכת לבושו • למלחמה בנדים:
 ולהאיר הבקר • עד היו גבירי: המלחמה סביבת • אהל משה עמדים: f. 66
 ויצא משה וירא • מחנה ישראל נציב: בכלי מלחמתו • איך ברקים
 לפידים:

שא קולו בבכי • ושלם עליהם: שם' היו כלכם • על הארץ עקדים:
 אמר להם ברוך יהוה • אשר הרבה אתכם: מן שבעים נפש • רבבות
 מתלמדים:

ואל שדי יוציא אתכם • מזאת המלחמה שלומים: כאשר הוציא אתכם •
 מבית העברים:

ומשה ואהרן וחור • עלו על ראש הנבעה: ומחנה ישראל נסע • סמיכים
 בכבודים:

השמש יצא על הארץ • והא עמלק ועמו: רפאי הארץ • ברשעתון נגדים:
 פתאם אלא ויהושע • ועמלק זה פני זה: כל מן חרבו בידו • כמו אש
 מוקדים:

¹ This is given in full.

ושביכון טבין ותנים יומה: למועד דעליך מתקדמה: וכל שנה ואת בשלמה:
ואת בחסד וטובותם:

אמן אהיה אשר אהיה

هدية البيت المفرد من تاليف العم المرحوم الشيخ ابراهيم العبد
الدينفي رحمة الله

מנן עזרך יעזרך • וברית אבותיך לא ישכח: אה קהלה כמה הוית • בעל
הממלכה: והמתנברים עליך • ממשלותון יפיכה: ויהפך יהוה אלהיך לך • את
הקללה לברכה: במיתי תהבה ורצונה • וימי לבונה זכה: ואהלן הימים תספר •
והכבודות לך סמכה: בשלום ובשמח • וימך הטוב ארכה: ותתחני ביום
קהלה • ויום מקרתה ככה: ושבת הדברים ומועד הבכורים • עדן הברכה:
יהונו בריכין ומברכים עליכם • כל מן דאכה: ויזכר קיאם השלשה • לך דור
יעקב זכא: ולתת עליכם • היום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך וטמא ונברך והמוסף בה ויבן משה מזבח וטמא
וכרוך מן דאמר שבע שבתות וטמא ואלבאי כאלגאד | ועל אתהו יהוה פעל f. 64
כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

אלהי הרוחות • חדה דלית לה דמו לא בגלי ולא בכסי: אולי ישמע כל
נקעות • וישם ענני רחמיו עליך מתפרסי: דפקדך במספר שבע שבתות
תמימות • מנן זה השבת דבו שם דבכך בפי חרב נכוסי: תספרו יתן מאה
שנה בשמחות • בעמל מי קבל מן מרה שני קרסי:
הוא משה הנביא המיטב המרוח: דאנגד עמו בזה השבוע אל רפידים כל
מנן מצלי ומשבח: שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהוה נסי:

רב אלה וטמא עורן כן ישתבח עליו עוד אן הוה בו יליד זכר
מן מימר כתובה¹ יהוה יסלח לו ונו"

בגדלו בחרך ואסגלך • ועל כל העמים לך נשא: וקדוש זה יום שבתה מרד
אפרש לך • ואת בקדשיו תתקדשה: ופקדך במספר שבע שבתות דעשה לך •
תמחות רבות פניך גלניון מתפרשה: מנן זה השבוע דבו מופת גדול ובו
הצילך • מן יד עמלק ועמו הרשע: ובזה השבוע אודמן השמח והששון בדילך •
תמיד לך הזהות יחדשה: | במקדום דן ילידה דאתילד מן עלם הנפש לרן f. 64^b
עלמה בשלם לך • ישם מזבאו מרן בו הנפוש: יהיה בריך על אביו ועל אמו
ועל קריבו ועל מן קעום בגבולך • ועל סדר ישראל המתקדשה: אלה ישמרו

¹ I. e. سلامة ابن غزال.

בלע יתך ומן בתוך • מן נברי סדרך: דנגדֵה יתון לעורך • ושחק לה
יהושע עד אסכם:

מה אתו מן הממלל • ולא עזר עליו עד אתכלל: ואמר לו לא תוזר
ואסתבל • מה ישרי בך מן הנקם:

ביד מן הו עזר בעיניך: וליתו כלום בעיניך: יתמחך מה יעשה לעיניך:
שם תתקשט ותתחכם:

מה באדה מן חיל מרה • דו מתרחיץ עליו בדברה: ושמיע למימרה • ומאום
ממו לא נעלם:

דו דילחם עמנו • בעמלק ועורנו: וכל מה יקום קמינו • וגם הגם הלם:
תראה מה יעשה: כמה עשה בצור חלמישי: על יד נביא שמו משה:
דמע מינה דאדם:

ואין לך מושיע פה • וגם כל חלי ומניפה: ומכות גדלה ותקיפה • תשרי
בך ונקם:

f. 63 ולו ארשה לי ראית • בך מה בו מה שמיעת: | מן מיני מגיאתה • דתרד
עליך הך גשם:

תמן נפלת המלחמה בינם: וסלק עפרה על שניהם: ולחט חרב יניר
פניהם: ומרן שם שם:

ארבחו לעם הנושע • ופני רצונו אליון שא: וילחם יהושע • עמלק
ועמו וגם:

הֵזֶת זאת נפילותה רבתה • עד אמר עליה בעל כל ממלכתה: למשה בעל
מיתוביתה • כתב זאת זכרון בעולם:

עד יעמי כל דר ודור: מעשה הצעור: והפיכותה לכל גבור: דתמחו נפשו
ויתעצם:

ולית יכולה אלא ליכול • דמכל גדול גדול: וכל דבלעדיו פגול • לית
לה שריו ולא סכם:

הוא דרתי ומרֵח • למן במצותיו בא: שמה ישתבח • וחילה יתרומם:
ומדרשינן ממו: יקים לנן קיאמו: וישם לן קוממו: ואצלחו ושלמו:
ופנותה כנן יכפית • ויסגר באדה הדלת: וכתב לה ספר כרתית • ושלחה
מן העולם:

וכל גבור ציד • גברות אלה לאתאבד: ונדלו יאמר השמיד • סדר סנאי
עם רם:

f. 63^b ויחיל שם ישראל • ודבבון ישוב נפיל: והתקומה לון יכפיל • והאדמה מנון
לא תשם:

וישמר חיי סדרה כלכם • אתם ובניכם: ולא ישמם מן הרחוק מכם • והננף
מכם יורם:

אלהי לוי וקהת ועמרם • וארון משה השליח הרם: ואהרן ואלעזר התם •
ונשיא נשיאי הלויים התמימים:

אלהי איתמר ופינחס • ויהושע וכלב אשר אחס: והשבעים ארם • הזקנים
השלמים:

באהלין השלשה: הקדושה הגדולה: יהונו שביכון טבין מן אלה: ויתן
לכם רחמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

רב חילה רצפית דחנתו: ביצרות העולם: מינים וגונים מתחלפים • מן
צררים נאספים: ובכל מאום הוקם:

סימה תסיד ביחדאות העבוד: דמלא עובדו בכבוד: וכל מה עשה טוב
מאד: לא על דמות אתקדם:

ופלג הגון הברנשי פלגים • ושמש דרנים דרנים: זה ממלל וזה עלם:
זה גבר וזה גביר • זה מחשך וזה מניר: זה אביון וזה עשיר • זה נפיל
וזה מתקומם:

ומאז הדבר ככה • ועלמה בו הלכה: ותיפך מן הקללה לברכה • ומן חשך
ליל לנהר אימם: f. 62

ומה אתנבר גבר הק פרעה: בעובדו ובמימרו: ראה מה הוה אחרו:
וסוסיו ורכבו רמה בים:

ומצא ישראל מנה נפוש • ונסע אחרי האיש הקדוש: מן משריתה אל
משריתה הוה נגוש • עד באו רפידים ויקם:

פניון עורן דבב • לית לו בשמים כוכב: ויעמד ויתיצב • לפני העם:
וכד עמו יתה דחלו: ומפניו נבהלו: ואמעו נפשותם מן המתקומם קבלו:
ואתו לקדם בן עמרם:

ואמרו הק יהי העובד • עם זה הדבב דירד: עלינו ונגלנו עמד • בעז פנים
וקשות גרם:

אמר לון נביה בשרירות לבו • התיצבו וראו מה יעשה לו: מן מגויאתה
דתשרי בקרבו • ואמר לבן נון אתקדם:

בבקר בלב חזיק: ובחר עמך כל גבר צדיק: וצא הלחם בעמלק: ואנה על
ראש הנבע מתקומם:

ואמר אלהותה באדי • ומתפלל קדם עבודי: בדילך עד תפדי • וכד שמע זה
יהושע ויקם:

ובא לקבל עמלק • ורכיכות הלב והדחלה שבק: וכד אתקדם עליו נפיק: f. 62^b
ואמר מנו את עד אתקדם:

על מן אנון בשם מתקרים: והם הגבורים: ומן יתיצב פנינו מן המתבחרים:
ולו פתח אחד פמם:

נבי צדיק • דמיתוביתו עצומות: המתפלל בעבורנו • למחיי הנשמות: בתפלותו
היום • נחיה ולא נמות:

אמן אהיה אשר אהיה:

هذا البيت مناط راس الشهر اذا حكم يوم سבת عمלק
له ايضاً رحمه وبنو

מה טבו מן שבת • ידיו מתפרשי: דאצטמת בו בטוב • חדש השלישי:
והו מן חמשים יום • ב • מ • מן השבתות ששי: ובו מופת עמלק • מופת חיול
קשי: אשר בא בזידון • בתר מה אתעשי: בפרעה וכל עמו • על יד הנביא
משה: וילחם עם ישראל • ויאמר משה: ליהושע בן נון • אה נערי ושמי:
בחר לנו אנשים • מן רום כל אנשי: ולמלחמות עמלק • יהיו נגושי: אנכי
נציב על ראש הנבעה • וידי מתפרשי: ויעש יהושע • כאשר אמר לו משה:
להלחם בעמלק • ואהרן וחור ומשה: עלו על הנבעה • ומטה האלהים ביד
משה: וילחם יהושע את עמלק • ואת עמו הנרגשי: ויכם לפי חרב • ויאמר
יהוה אל משה: כתב זאת זכרון • בספר ולא יתנשי: | ושים באזני יהושע • f. 61
הקדקד האנשיא: כי מחה אמחה את זכיר עמלק • מתחת שמי קדשי: ויבן
משה מזבח • לא עלה בו אשה: ויקרא שמו יהוה נסי • המרֹח המושי[ע]:
כן יושע אֲתָך • מכל לחץ וקשה: ואלהים עמך • בכל אשר אתה עשה: ואחתם
זה המימר • בטהרות נפשי: במקרת השלם • על הנביא משה:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • דן שבתה שתיתה: כל שנה ייתי • ואתן בחסד
ושלמותה: ותתחנו במקדום • יום קהלה ויום מקרתה: ויום שבת המועד •
ויום ברכותה: המתקרי יום הבכורים • יום כלול שבעותה: ובו תתפרש
הברכה הגדלה • על ראש נבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם • אה סדר עדתה:
ותקבל מכם • פללי צלותה: די סלקה בכסי • קמי חכום כסיאתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן עוד פאחא וכימי מן תאליפ לجد المرحوم הכהן עבד יהוה
בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

אלהי בראשית ואדם ושת ואנוש • וקינן ומהללאל וירד הדרוש: וחנוד
השביעי הקדוש • אשר התהלך את האלהים בשלמים:
אלהי מתושלח ולמך • ונח אשר את האלהים הלך: ולכותה מלך • ואתקרי
איש צדק ותמים:

אלהי נחור ותרח: ואברהם דבחר הנורא: ויצחק ויעקב נדורה: ויוסף f. 61^b
אב מנשה ואפרים התמים:

יוציאנו: ומי יהיה במלחמה: הוא יושענו: אשר לאשר ישים: את חסדו
מננו: מי רחום ומי חנון: ומי קרוב ממנו:

אמן אהיה אשר אהיה

האחד הוא יהוה: אלה אלהיה: דברא בחכמתו: ארעה ושומיה: האת
בפרוסמים: פענטום רמיה: פרוסטמים השמים: רבבות מלכיה: ומנדלים
וכוכבים: ותרי מאוריה: וסחסון אקרים: לארבעה חלקיה: ולאותות על
דדי: שבת קדש כל יומיה: ולאותות על דדי: יומי מועדיה: ולאותות
על דדי: רישי ירחיה: ולאותות על דדי: שמטות ויובליה: ובצמותן חכם:
בעלי חשוביה: מועדיה וירחיה: וסדר זבניה: מהם אהלין: חמשיתי יומיה:
שבע שבתות: ושבע שבועיה: כל שבוע בו פלי: עשות עשה פליה: הים
ומרה ואילים: ולחם מן שומיה: הצור ומלחמות עמלק: ומקרת עסרתי
מליה: יתגלג קראה דקרא: לרבון דנבייה: משה ונתן לו תורה: קדיש כל
כתביה: | חיים מן חיי עולם: חיים לדריה: f. 60

אהיה אשר אהיה

נצפי בבוננו: ועל רפידים נדיק: ונרומם ונשבח: לאל ישר וצדיק: על
מה עשה מן הטוב: עם ישראל חדש ועתיק: הך במלחם עמלק: דאזל שם
לריק: היה פעם יתגבר ישראל: ופעם יתגבר עמלק: ומשה אשר היה: על
שפת הים שביק: ואהרן וחור: כל אחד ביד משה דביק: ויצעקו עם משה:
וכל אחד לבו מציק: מבגלל ישראל דהיה בלחץ עמיק: ויושיע יהוה ישראל:
ודם עמלק אריק: כן יושע אתנו: מכל לחץ ותשניק: ויפדי אתנו: מיד מי
לנו היום מציק: ותרר רוח באפינן יתפתח: ולא יהיה צניק:

אמן אהיה אשר אהיה:

נזכר המלחם: ראש המלח[מ]ות: בין עמלק וישראל: בשנים עשר שעות:
ברפידים היה: הדברים הזאת: דבר עמלק ויהושע: במראות הצבאות: אמר
עמלק ליהושע: דברי מריבות: אה יהושע אין לך: לפני קוממות: אניבו
יהושע אין לך: לפני קעימות: אמר לו עמלק: אני ראש הממלכות: אניבו
יהושע ואמר לו: אני ראש הצבאות: אמר לו עמלק: אני בעל הנברות:
אניבו יהושע ואמר לו: אני בעל הקדקות: אמר לו עמלק: לי ידים ברע
חזיקות: אניבו יהושע ואמר לו: לי ידים דביקות: אמר לו עמלק: עמי סני
אכלסות: אניבו יהושע ואמר לו: עמי לאלפי רבבות: | אמר לו עמלק: עמי
ספר אלילות: אניבו יהושע ואמר לו: עמי ארון העדות: אמר לו עמלק:
עמי קסמים וידעונות: אניבו יהושע ואמר לו: עמי כהנים יתקעו בחציצרות:
אמר לו עמלק: אני מן חליפות: ענקים בני ענקים: בעלי הרפאות: אניבו
יהושע ואמר לו: אני מן חליפות: זכאים בני זכאים: בעלי הצדיקות: תלמוד

שבתה • ושמז קיאם דור בתר דר: ופקדון במספר שבע שבתות • על יד דמע כל הבשר:

נביה דמן המים המשי: דנצע עמלק ועמו בזה השבוע השישי: ויאמר יהוה אל משה: כתב זאת זכרון בספר:

רב אלה ותמא ויקטפו السفر الرابع ولما يصلو فيه ويצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה יקאל עמלק ישב בארץ הנגב יקאל ועתה יגדל ולא יصلו فيه ויאמר יהוה סלחתי כדבריך יקאל העמלקי והכנעני כי העמלקי והכנעני וירד העמלקי והכנעני • ועשיתם אשה ליהוה ותמא אלי אן יטלו מברכיך ברוך וארריך ארור ثم יקאל וירא את עמלק ראשית נזים עמלק וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן ויختמו السفر الرابع ויקאל תורה ותמא ודרן חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה بطرقה וישתבח:

f. 59 בגדלו בחרך אה ישראל ואסגלך • ועל כל העמים לך נשא: ואפרש לך קדוש שבתה • על יד מאור נביותה ושמשה: ופקדך במספר שבע שבתות • נלנין מתפרשה: מנן זה השבת השישי • דבו המחק כל רשע: דבו יהוה לעמלק שבר: על יד דמע כל הבשר: ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע:

רב אלה ותמא ויטפפו السفر الخامس אלי אן יטלו فيه יהוה אלהי אבותיכם יסע... דבר לכם יקאל ויצא העמלקי והכנעני כי יהוה אלהיך ברכך ותמא אלי אן יטלו فيه ולך תהיה צדיקה לפני יהוה אלהיך יקאל זכור את אשר עשה לך עמלק תמיח את זכיר עמלק והשתח[תו] ויختמו السفر الخامس ויחמר יהוה כאלגדה وبعد ختامه יקאל כימי מן מימר בן מניר יסלח ונו"

אלהי אברהם • דבקן ברחמיך: אלהי יצחק • השקף עלינן מן שמיך: אלהי יעקב • דבר לנן קיאמיך: אלהי יוסף • אעלן לנפוש רחמיך: אלהי משה הנביא • הן עמיד הן עמיד: אלהי אהרן ובניו • רחם עבדיך ורחמיך: רתאי רתאיה • יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן • רתותך ורחמיך:

אמן אהיה אשר אהיה

f. 59^b אלהינו יהוה • התמיד בעודנו: הממית המחיי • החי לעודנו: אל רחום • אל חנון • למי יבקשנו: דשקיה כד יבלש • למי ידרשנו: מי ידרש רחמינו • ריק לא ישיבנו: ומי ינום אל חסדו • אין יעזבנו: ומי יברח אליו • הוא יצילנו ומי יבקשהו • תמיד ימצאנו: ומי ידבק בו • הוא ידבקנו: ומי יתיגר בו • הוא יגירנו: ומי יסתמך בו • הוא יסמכנו: ומי יסור בצרעה • הוא

f. 57^b צללות השבת הששי צפרה כי הו שבת עמלק שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה אלה ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ועל ויטע דראן קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח אמנות השבעות: בגדלו זעק לבוראיו ונו"¹

ויקטפו הזקנים אלקטף العادۃ ولما يصلو فيه قום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ויעל אברם יִקָּאָל ויכו את כל השדה העמלקי وبعده ויברך את אברם وتامة الي ان يصلو ויצב יעקב מציבה במקום יִקָּאָל ותלד לאליפו את עמלק אלוף געתם | אלוף עמלק יִקָּאָל אלה תולדות יעקב יוסף וيختمو السفر الاول f. 58

על ספר ואלה שמות • דראן חיול הו חילה דכן ארכן • ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח: בגדלו יאמנך ממה תירא • ויפתח באפיך שער: רחמיו ורתותו • ולרחותה לך ינער: בעמל שליח נאמן צדיק • דלו מן הנביים בחר: הוא משה דמע כל האנשים: דאמר למשרתו דמע השמשים: בחר לנו אנשים: וצא הלחם בעמלק מחר:

רב אלה وتامة ويكطف السفر الثاني ولما يصلو فيه ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם יִקָּאָל ויקרא שם המקום מסה ומריבה . . . בקרבנו אם אין ويقرو سورة المناط وهي ويבא עמלק وبعد ختامة יִקָּאָל עתה ידעתי وتامة ويختמו السفر الثاني יִקָּאָל תורה وتامة ودראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית זה היום הנדיל • על חימים הששה: ואסגיל בו עמו ישראל • דמיתוביתון נשא: על יד הנביא הסגיל • מאור נביותה ושמשה: נודי לו על מספר השעים: דעובדיו תמחים: | והתמה נצעות הרפאים: f. 58^b לנער הברוך יהושע:

רב אלה وتامة ويكطفو السفر الثالث ولما يختموا יִקָּאָל תורה ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח: חילה דפרק עמו ישראל • במופתים אחד עשר • ואסגילן בקדוש יום

¹ As on p. 284.

מה חסיד מה יפה • יומי השבעות: יומים חסידים טבים • יומי כל שמחות: מברכים על ישראל • בחור כל צבאות: כי בהם אתעשה • בעדם נפלאות: | על יד נבי העולמים • דמאוריו מופעות:

f. 55^b

אהיה אשר אהיה:

זה השבת החמישי • מברך על ישראל: תמצאו בו אה קהלה • כל פרקן ויוביל: תנים יומה נימר לוכון • בלב טהור נמיל: תראו אמן רחותה • ותלבו כליל: רצונה ופדיון • ותצאו מכל אליל: ותקום לוכון ברכת • הרגזים בית אל: וברכת זה מכתב אבישע • וברכת משה הסניל: בקדוש שם יהוה • המלך הנדיל:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ותמאם ויתברך אלה ותמאם

ונברך כאלעדה וינזלו ללחק וילבו כאלעדה ויעמלו קטף הטבעית وهو هذا
ויברך אלהים את יום השביעי ונו"
יהוה אלה רחמן ונו"

ויסקו מן הטבעית פי הדי التلات بيوت من من ימטי והם ר • ש • ת •¹
وان حكم השני خمس سموت يقال عوضهم ل • מ • נ • الذي سبق
ذكرهم في عادت الرابع والله اعلم ויתמר קדישה ותמאם וילבו קבלו וכי
בשם וישמע ישראל ובעדה אוסיפו . . . | הו חיינן ויתמר בריך אלהנו f. 57^b
والباقي כאלעדה صح

¹ These are given in full.

ברכותה לא תסור; דמן כלילון דן שבתה חמישה דמספרו חמשה ושלשים יומין • דבו עם ישראל באשמחותה עבור; במקדם דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן • ביכלות מן עשהו ולו צעור: אלה ישמרו ויוקרו ומן אוצר טובו לו יתן • ויגדל ויגמל ויהי שמור: כתבו הקשם ומה בו אודמן • ויגלי לו מה לנוה סתור: ויעמר לבו ממדע ובינה והמדכר בו יהיה שכן • עד יהי פריד בזה הדור: וישם פניו בריך על אביו וקריבו אמן • ועל מן בצלותה סדור: בעמל מי צעם וקעם ועל משכן קרשה אתימן • דאמר עליו ויהי אור:

f. 54^b מפוק: הוא משה בן עמרם ויובד: בעל הציאם והתפלה: בעמל[ה] יטר דן ילידה דולד: ורחמיו עליך יטללה: ויקים לך מה בהתורה דהורד: ייניקהו דבש מסלע: ושמן מחלמיש צור:

רב אלה ותמא ויתרבי וקטף הזכאים ותליה האדה וינפרו לחלקה פי לך
נביע וילבו התליה האדה והמקרא על המכתב זה מה הו פניך כתוב:
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר וגו'

ויתמר אדיק עלינן מרן האט

f. 55 צלות השבת הזוכיר צהרים כמה אתקדם בשבתות • ועל אחר התורה יהוה אלה ותמא ובתרה יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אלעזר בן פינחס רצון וגו'

אלהי אברהם בן תרח • ברכאתו לכם תקום: אלהי יצחק בן שרה • ירחיק מפניך כל טלום: אלהי יעקב נדורה: יברכך בכל יום: אלהי יוסף פתורה • ישם לך שלום: אלהי משה דלשנבים קרע • עליו הצלות והשלום: אלהי אהרן מקטירי הקטרה • וירחמך אל רחום: אלהי אלעזר מימן המנורה • יעזרך אל המקום: אלהי איתמר יקירה • יצילך מכל סכום: אלהי פינחס דלמגיפה עצרה • יחס עליך וירום: אלהי יהושע וכלב וישרה • יחן עליך הנחום: אלהי תהבה וימיו המנורה • תשוב ותרבי ותרום: ויאמנך ממה תירה • בכל לילה ויום: ויקים לך מה כתב בתורה • בגלל הנביא העצום: ויעבר יהוה על פניו ויקרא • יהוה יהוה אל רחום:

אמן אהיה אשר אהיה:

מה טבו מן שבוע • זה השבוע החמישי: אשר בו מופת גדול • על יד משה אתעשה: יצא המים על ישראל • מצור חלמישי: עד שתו ושבתו • לאלהים העשה: ויאמנו באלהותו • ובנביה רבה משה:
אהיה אשר אהיה:

אמשלת: ויומה שביעה • ברכת וקדשתה: מן הימי[ם] סגיל • וממו אסגלתה: יומי מועדיה • ויתון אבדלת: מהם אהלן • השבתות דאפרשת: אתם במניאנה • ולגבון שמת: מופתים לא כהם • מתגלים בהגרתה: הראש בים סוף • עדת עברת: והשני במרה • את המים המתקת: והשלישי באילים • שרו בטוב ואשמחתה: והרביעי המן עליון • מן השמים המטרת: והחמישי ברפידים • למשה אמרת: עבר לפני העם • כי קולך שמעת: וקח אתך מזקיני ישראל • אשר לון ידעת: ומטך אשר הכית בו את היאר • תקח בידך והלכת: הנני עמד על פניך שם על הצור בחוריב • והכית' אתו אתה: ויצא ממנו מים ושתה העם • מן נבר ועד אתא: | מכן יתברך שם מרן • על זאת f. 53^b מתנתה: עשה תמחיה • בעל כל ממלכתה: יברכך ברחמיו • במיני ברכתה: ויהיה מברך עליכם • קדוש אהן שבתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • דן שבתה חמישה: תתמלו במשמרה • ותעמו משכן קדשה: ותראו אתו נציב • על רום כל מקדשה: וישמר יהוה חייכון • ומן הצרעה לך ינפשה: ויותר אמן ביומיכון • ורצונו עליך יפרשה: ותפרו מן זרעיכון • ושנאיכון ינדשה: ותעברו מועדיכון • ואתון בזהי ובששה: ויומי רחותה ורצון עליכם ילבישה: ותהי צלותך מתקבלה • בעמל משה אישה: ותשוב עליכון ברכת • דן כתבה קדישה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך ותמאם والباقي كالعاده في السبوت
المتقدم ذكرهم وعلي אחד هو יהוה יתברך ויהי קדימה למ נעלם מולף
רחום הרחומים • האל הגדול והגבור: חילה דוכר בריתו עם השלשה
הזכאים השלמים • והציל בניון מתחת יד פרעה הכפור: ופקדון במספר
שבע שבתות קדשיון עצומים • ישמכם תחת צל קוראתון עבור: מנון זה
השבת דמספרו חמשה ושלשים יומים • אתפרשו על יד הנביא הנאמן המאור:
מפוק: הוא משה בעל התפלה: דביאר בתורה דקבלה: ייניקהו דבש f. 54
מסלע: ושמן מחלמיש צור:

רב אלה ותמאם עליה אيفاً يشتبه اذا كان مولود ولد ذكر وهي من
تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم رحمه وנו"

האל הנאמן • דלברית והחסיד שמור: בנדלו זכר בריתו עם תלתה רחמין •
נסיאה ונצירה והנדור: והציל בניון מן אסור הרשעים המרודים • עם פרעה
הממזיר הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות תמימות רמין • דבון מיני

f. 52 רב אלה ותמא | ולא יטלו פי القطف אני חלקך ונחלתך יקאל בעד
ודברתם אל הסלע ונו¹

יקאל בעד

ויאמר משה אדני יהוה החלת . . . מלאך ויוציאנו : יקאל במסלע¹ ולא יטלו
פי القطف ורנוז וחלו מפניך יקאל כי מראש צורים בעד וירא ישראל
שכן לשבטיו חטי יטלו מברכיך ברוך וארריך ארוך יקאל ושם בסלע
קנך יקאל וירא פינחם בן ותמא ולא יטלו פי القطف ויעברו בחוך הים
המדברה . . . ברפידים ויختמו السفر الرابع :
על ספר אלה הדברים :

בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים כותון לא קעם : ופקדן במספר
שבע שבתות • ועליון בחסדו רחם : על יד הנביא הנאמן • אשר צלא ועעם :
הוא משה בן עמרם התמים : דאמר לו יהוה רחום הרחומים : והכית
בצור ויצא ממנו מים : ושחה העם :

רב אלה ותמא ולא יטלו פי القطف ואכלת ושבעת¹ וברכת . . . נתן לך
יקאל המוציא לך מים מצור החלמיש • וזכרת את יהוה ותמא ולא יטלו
כי חלק יהוה עמו יעקב יקאל ייניקו דבש מסלע ושמן מחל[מיש] צור כי
ידין יהוה עמו ותמא ועל אחר התורה יתמר כימי ופאח² מן מימר
הכהן יוסף עבתה יסלח ונו¹

אלהי אברהם בעל הברית • בריתו לכם יקום : אלהי יצחק יצק שמן
רחמיו • עליכם כל יום : אלהי יעקב יסעדך • עד תלך אל המקום : אלהי
יוסף ירחק מפניך • כל דבב וכל טלום : אלהי משה שליחה דאלהים • עליו
הצלוח והשלום : אלהי אהרן הכהן • עליך בחסדו ירום : אלהי אלעזר
המימין • ירחמך בכל מקום : | אלהי איתמר הפוקיד • הרצון עליך ישום :
אלהי פינחם הקדש • הרע ממך אמן יסכום : ישלמך מכל רע • ויחדר לך
ברית שלום : ותמלא מן מיני דעתה • ותהיה נבון וחכום : ויסני יהוה מניאנך •
ותרבי בעלמה ותרום : וירבי יהוה קניאנך • ועם קדש לו תקום : ישא יהוה
פניו אליך • וישם לך שלום :

אמן אהיה אשר אהיה :

יתרומם שם מרן • בעל כל יכלתה : ותתקדש שמותו • תמיד כל אורעתה :
עבודה דעבר עלמה • בעשרה ובאשתה : פתחו פממיכון • ואמרו לה תשבחתה :
ישתבח באריה דכן ברא • אמרו לה תשבחתה : בוראים מן חסר • דרבותה
רבתה : ובבריאת אדם • על עקב חתמתה : ועל מיני בוראיה • לקנומה

¹ Num. xx. 19.

f. 51

בשם יהוה הגדול:

צלות השבת החמישי דמן שבע השבתות דמן חמשיתי יומיה • אמנותו
 כאמנות השבתות وبعد ختام التوراة المقدسة يقال بריך אלהנו ויהוה אלה
 وبعده يقال كيحي من قول الماتي ذكره وقبل ما يبدو القطف علي ختام
 سورة الخلقه يقال درآن ومركه المتقدم ذكرهم وعلي كل سفر يقال مرقة
 ودران لما تقدم لذكر عل ويصع يشتבח:
 בגדלו זעק לבוראיו וגו'¹

רב אלה וتمام על ספר ואלה שמות:

בגדלו קדש יום שבתה • ומן יומיה אבדיל: ואפרש יומי השבעות • על
 יד הנביא הסניל: תתחני במשמרה אה עם יהוה • ובטובו לך יגדיל:
 ועליך בחסדו יתרחם: בעמל הנביא אשר צעם: דאמר לו עבר לפני
 העם: וקח אתך מזקיני ישראל:

רב אלה וتمام ולא يصلو في القطف قطف السفر الثاني ويشבת העם ביום
 השביעי יقال ובני ישראל אכלו את המן | . . . עשירת האיפה הוא ובעד^{f. 51^b}
 יקרו السورة يتمر المناط المعتادات قرايه تمام وبعد ما يختموهم יقال ויבן
 משה מזבח • ולא يصلو في القطف ואחנתי את אשר אחן ורחמתי את
 אשר [א]רחם יقال ונצבת על הצור ושמתוך בנקירות הצור וירד יהוה בענן
 וتمام ויختמו السفر الثاني על ספר ויקרא אל משה:
 בגדלו זכר בריתו עם הזכאים • השכונים במערתה: והציל בנין ממצרים •
 במופתים רבתה: ופקדון במספר שבע שבתות • על יד מי קבל הנרתה:
 הוא משה דמע כל הבשר: דאמר לו יהוה הצדיק והישר: ומטך אשר
 הכית בו את היאר: תקח בידך והלכת:

רב אלה וتمام על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים • מתחת יד הכפור: ופקדון במספר שבע
 שבתות • והצילון מכל מצוק ומצור: על יד הנביא הנאמן • בן עמרם המאור:
 הוא משה דלך יהוה קריב: דלכב בו הרחיב: הנני עמד לפניך שם על
 הצור בחוריב: והכית בצור:

¹ As above, p. 284.

צלוח השבת הרביעי:

f. 48^b עד כלול השבעה • מן קדש אל קדש: | יעבר ישראל • ויזרו לו השמש:
 במובאו מן ענן אל מטר • ועליהם אפרש: המן מן השמים • מזון לכל נפש:
 והוא כזרע גד לבן • וטעמו כצפחית בדבש: ועינו כעין הבדלה • טובותיו
 לא נשיש: ובו מופתים רבים • לנו עליון יקבש: ימצא סודים חסידים • כל
 נבון בון ירחש: מכן יתברך שמו הגדול בכל צפר ורמש: דקדיש דן יומה •
 ובו שבת וינפש:

אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • זה השבת הרביעי: דו מן השבבות • דכרנו רבי:
 דמספרו שמנה ועשרים יום • מרן לן מצוה: הן נספר חמישים יום • פקד
 בקדש כתבי: תספרו יתון מאה שנה • בעמל משה הנביא, וכן ישמר חייכם
 כלכם • אה מן אנה אקוי: בקדוש שם יהוה • דלכל טוב מצוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך וتمامה ויתברך אלה וتمامה ונברך ואלבאטי
 כמה تقدم وبعدہ קטף لللقه

ויברך אלהים את יום ונו"

f. 50 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
 ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל"א"א"א"

f. 50^b ويقال من من ימני ל • מ • נ • ואذا كان في השני خامس يقال ט • י • כ •
 المتقدم ذكرهم في عادت تالت السبت والله اعلم | ويتمر קדישה ואה רבה
 ותלביה קבלו וכי בשם ושמע ישראל ויתמר דבר אל אהרן ואוסיפו
 ואלבאטי כאלעاده في السموت المعتادات

דאתילד מן עלם הנפש: לעלמה הדין בשמח יתרה • עד יתרבי ויתלמד כתבו
 הקדש: אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תרח • ולכל מדע ובינה יהי לביש:
 וישם פניו בריך על אביו דלו טב מדכרה • ועל מי אנה אתכנש: בעמל נביא
 מן אור אתברא • ונורו כסה נור הירח והשמש:
 הו משה דעל ידו השבֵר עמו בזה השבוע הרביעי: מן מזון לכל נפש מנער
 ועד סהבי: וביום הששי לחם יומים כל אחד מהם הביא: וביום השביעי
 שבת וינפש:

f. 47^b רב אלה וتمام | וכי בשם וتمام ויתרבי כלְהּ וקטף הזכאים ותלביה כי בשם
 ושוב מחרון אפֵךְ ויחנו אל הטבעית פי לך נביע ויתמר תלביה כי בשם
 ושמע ישראל והמקרא על המכתב הנני והי הדה
 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר וגו״

ויתמד אדיק עלינן מרן המנאט ובעדה ויחנו הכהנים על המזבח والباقي كما
 تقدم في عوايد السبوت المتقدم ذكرهم والله اعلم ותתחסל הצלות בטוב
 פי לעלם תסתגד ולעלם תשתבח صح الله لا يقطع عوايد يشرال امين
 امين امين ويتلو عوايد يوم السبت الرابع الصهر والله اعلم

f. 48 צלות השבת הרביעי צהרים • כמה אתקדם בשבתות • ועל אחר יתמר
 فاتحة من قول لجد المرحوم عبد الله ابن سلامة رحمة וגו״
 אלהי אברהם ימינך • ומכל רע יאמנך: אלהי יצחק יתלי רגוה מעליך •
 ויזרז בפרקנך: אלהי יעקב יברכך • וישיבך על כנך: אלהי [יוסף] ישם לך
 שלום • ויוסף במיניאנך: אלהי משה דמע כל הבשר • וישיעך מן סנך: אלהי
 אהרן ואלעזר • יצילך מן עונך: אלהי איתמר ופינחס • יטרך במטר אלפנך:
 ויברך מעשה ידיך • שמאלך וימינך: ודאה ברכתה ישימה: תמיד לך ולבנך:
 יאיר יהוה פניו • אליך ויחנך:
 אמן אהיה אשר אהיה:

يتلو الكيبي من تاليف يوسف الحفتاوي رحمة וגו״

יפה לך ישראל • כי אתה עם קדש:
 וסגולה ומתבחר • ומתיקר ומתפרש:
 סדרה ולא כותה • קרוב ומננש:
 פני יהוה ומתפלל • במי לערפלה נגש:

דעל ידו ממצרים • יהוה לך נפֵיש: ועבד באהן זבנה • קמיכון נפרש:
 נפרש תמח זה השבוע • וגלגיו אתפרש: דו רביע מן שביע • קדש בתר קדש:

צלוח השבת הרביעי:

השמחות: תתחדש לישראל • ותתנוף הברכות: תספרו יתן מאה שנה •
 בשמח ובזהות: וישמו שבת מברך עליכם • אה קדש המשפחות: בקדש
 שמו הגדול • יהוב המתנות:
 אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך¹ אתה בחסדך • ויתברך אלה ונברך *والباقي كالعادة* *ويتمر يشتبج* מן
 מימר אברהם בן עבד יהוה בן ברכה עבתה דמשק ירחמו ונא

הצדיק והישר • אל חנון ורחום: בגדלו זכר בריתו עם הזכאים ומי לחלמיה
 פתר • עליון מנן השלום: והציל בנין מתחת יד מי כפר • במופתים כותון
 לא קעם ולא יקום: | על יד דמע כל הבשר • דמללו יהוה פה אל פה לא
 f. 46^b בחלום:

הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון
 רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביעי מן שביעי:
 והו מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה *وتمامه عليه ايضاً يشتبج* *إذا اتفق فيه عريس من تاليف*
العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمه ونا

מרה דאלהותה • הצדיק והישר: בגדלו זכר בריתו עם הזכים התלתה •
 והציל בנין מן הצרר: ופקדון במספר שבע שבתותה • ושבע שבעות באיקר:
 ובוה השבת כל זהו ואשמחותה • לעם ישראל אסתדר: בזבנות דן חתנה
 טבה דלו טב דכרנותה • וכל עובדיו כשר: מה טבו מן חתן לית לו בחתנים
 דמותה • וגליגאתו² אלה ישמרו ויוקרו ויתן לו טב מתנותה • ויפתח לו
 טב אוצר: ויתחני באתתו ותתרברב בו חדותו ותקום ממו פרותה • ולא
 יהיה עקרה ועקר: וישמר חיי אביו ואחיו וקריבו ומן דאכה בצלותה • סדרה
 המסתדר: בעמל מי קבל תרי לוחי בריתה • בסהדות שש מאות אלף נבר:
 f. 47 הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון
 רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביע מן שביע:
 והוא מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה *وتمامه عليه ايضاً يشتبج* *إذا اتفق فيه قدم ولد ذكر*
من تاليف العم المذكور

חילה דזכר בריתו עם נשיאה ונצירה • ומי בשתי נשיו שמש: והציל
 בנין מן הצרע • במופתים ששה וחמש: ופקדון במספר שבע שבתות כשירה •
 ובוה השבוע אתחדש: השמח לישראל ועלינו שרא • במקדום דן ילידה

¹ O4, f. 24^b breaks off here.

² Some words appear to be missing.

וכתר בן קמיכון • בזה המימר נביע: ותשתמר סיעתה • ויהוה יצוה: אתך
את הברכה • ותמטון מד אתון חשובי: ¹ וכל מכם יהון בצלותו • מתעני
ישו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויחמר ברוך אתה בחסדך ותמאם ואלבאקי כאלעדה ואללה אלעם ואיפא יקאל עוז
מא דקר כימי ופאכח מכתמר אלפאכח מן תאליפ המרוחם השייח מסלמ²
אלדנפי עפי וגו" וביית אלכימי מן תאליפ ללד המזכור³ אעלא רחמא וגו"

אלהי אברהם דבקן • והקים לן בריתה: אלהי יצחק פרקן • ואומן לן^{f. 45^b}
פצותה: אלהי יעקב ברכן • במיני ברכותה: אלהי יוסף אפֶקן • מכל לחץ
ועקתה: אלהי משה עניתן ופשרן • הך די אמנותה: אלהי אהרן ובניו
טהרנן • מן מיני טמאותה: ושמע לשיאלן • וקבל מן עמך בעותה: וכפת
חילי שנאינן • ומן אסור פנותה: פרקן דלית לן • פרוק אלא אתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

פתח פרדים עדן טובי • הנביא משה פתחו: פתח שביל התורה • יפה בו
תבאו: עץ החיים ועץ הדעת • קמיכון תמצאו: תלקטו פירים • ותאכלו
ותסבעו: כל מן דסבע מנה החי • וכפי מדעו: ותתגלי לו המאומות • ויפֶלֶש
במדעו: בין מאום ומאום • הך קמו ואתודעו: בראשית ברא אלהים • בזה
השם אמצאו⁴: מיני הבוראות • וכלם צאו: מן הכוח אל המעשה • בזה
החכומים יתמחו: מן מעשה יהוה • דאקים השמים ונשאו: ואלק בו מאורים •
לעלם יזרחו: וזרח קדש זה היום • וידיו אמלאו: על כל קדש וכל קדש •
מן קדשו אתו דעו⁵: דו אקר כל קדש • ויהוה נשאו: על הכל ושמו הך מלך •
ישב על כסאו: יפה שמורי קדשו • דישבעו וישמחו: באהלן השבתות •
במובאו ומצאו: מן קדש אל קדש • יחנו ויסעו: ויתגלי פניו • מעשה יהוה
ותמחו: בים ומרה ואילים • ובתר בן המן אמצאו: והורידו מן השמים •
ועל הארץ נטעו: כטל הוה וירד • ויראו בני ישראל ויקחו: | איש לאשר
באהלו • וכל איש לפי שבעו: ויקראו בית ישראל • את שמו מן והוא: בזרע
גד לבן • וכעין הבדלה מראו: וסימניו עשרה • הנבונים לון⁶ ידעו: ישתבח
עשה פליה • דנבא למשה ושלחו: בכתבו הגדול • דלגו תקראו: את שבתותי
תשמרו • ומקדשי תיראו:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم الشيخ مسلم الدنفي عفي وغو"
השבת הרביעי הזה • מן שבע השבתות: דמן חמשית יומיה • דבון

¹ O 4, f. 24.
b. Shelomoh.

² O 4 ins. ابن ابراهيم ابن مرجان.
⁴ O 4 המצאו.

³ I. e. Abd Allah
⁵ O 4 אחדו.

⁶ L 21 om.

צלול השבת הרביעי:

ובתר זה יברכך • ולעמל טוב יוליכך: ולהרצון יסוכיכך • ובריתו ממך
לא ירף:
ויאריך אלה ביומיכון: ומן אלה טבין כל שביכון: ומדרשי מן אלהי
ואלהיכון: הן לא יטרף ולא ינוף:
אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן לו עוד:

אשרי בשם יהוה • הצדיק והישר: דברא בוראיה • בלא שני ולא עור:
באשתתי יומיה • באמירות עשר: וחתם הכל באדם • דצערו מן עפר: וברך f. 44^b
וקרש יום השביעי • ושמו על הימים נור: ושבת בו מכל עבודה • ואפרשו
באמירות עשר: שבת וקדש ומועד • וברכה ומשמר: ואנשמה ויום טב • למן
לו בשלם נטר: ושם אנר אנשמותה • הברכות תחז בו בכל אתר: וממלכה
ויום ליהוה • וברית בינו ובין עם ישר: ואפרש מן קדשיו שבתות ומועדים •
יקירים עד מותר: מנון אהלין חמשיתי יומיה • שבע שבתות במספר: דבון
אתעשה תמחות • עבד עלינן נזכר: כל תמח במאום מתקצר: אתם לו
תפתר: ונתרחץ על אלה • ומן אוצר טובו ישבר: דאמר מקדשי תיראו • את
שבתותי תשמר:
אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מן • היצוב הממן: דשלח משה בן עמרם • דעל קשטה
אתימן: למפוק עמו ישראל • מן תשמישות פרעה הזידן: במופתים גדלים •
מקפין דן אל דן: בתר מיכל הקרבן • צאו בשמח וחן: וקמיון תרי עמודים •
אחד יניר ואחד יגן: ועברו בימה ביבשה • ופלג לון דרך אבן: וצאו
שלומים • ופרעה במצלול ירד כאבן: ועברו אל מרתה • ומכל באש לון
סמן: ובאילים מצאו עינות [ו]תמרים • ובמדבר סין אזדמן: לון סימן עצום •
ברדות המן מן: השמים בגאות • מזון לאב ולבן: דבר יום ביומו • מה שמע
בו כל און: ובדיל השבת אתמר • על כן הוא נתן: לכם ביום הששי •
לשביעי ייאבן: וקראו שמו מן והוא כורע נד לבן: וטעמו כספחית בדבש •
וכלשד השמן: ויאמר משה אל אהרן • קח צנצנת יותן: שם מלוא העמר
מן והניח אתו • לפני העדות במשכן דשכן: ובני ישראל אכלו את המן •
ארבעים שנה וכן: | עשרה מופתים • דבו אזדמן: יאכילך מן טבתו • f. 45
ורחמיו עליך יזמן: ויעזרך אל ימי הרצון • ויהי לך עזר ומגן: ותראו המשכן
גלי • על ראש הרגריזים אמן: ושביכון טבין מן אלה • אה מן אנה אזדמן:
אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה • עמה דרם ורבי: יהיה מברך עליכם • זה השבת
הרביעי: מן שבע השבתות • דמספרם לאוי: עלינן כאשר • צוה משה הנביא:

ויעברו בתוך הים ונו" ועדה יִּקָּא אלה שמות האנשים:
על ספר אלה הדברים:

אל חנוך ורחום • היצוב הממן: בגדלו ברך וקדש זה היום • ושם קדשיו
על כל קדש מזמן: דו שבת הרביעי דמספרו שמנה ועשרים יום • בון
הדרכים פניכון תכן: אתפרשו על יד הנביא העצום • חשליח הצדיק
הנאמן:

הוא משה דלו שלח: דנגד עמו אל מדבר סין ועמודי הרצון לו מטללה:
והמטיר עליון המן ועינו כעין הבדלה: וטעמו כטעם לשד השמן:

רב אלה וتمامה ויסיירו פי القطف الي ان يصلو כי יהוה אלהיך | בקרבך f. 43^b
ונו" ולא يصلو פי القطف וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה אשר
נתן לך יִּקָּא המכילך מן יִּקָּא וזכרת את יהוה ויִּקְמְלוּ القطف ועל אחר
התורה יתמר בריך אלהנו ויהוה אלה כִּיְאָרִי العاده פי السبوت وبعد
ختامة יִּקָּא כִּיְאָרִי وفاتحه من تاليف لجد المرحوم العالم العلامة . . . عبد
الله ابن سلامة رضي الله وנו"

אלהי אדון אתקרי נבי ונשיא • דבא אליו שלשה אנושי: לך אמן יושיע •
מכל לחץ וקצף:

אלהי ברה דלזבח אתעקד • על קדש כל מסגד: תרח טובו בפניך ילכד •
ורחמיו עליך עדף:

אלהי מי תרי מציבותה אקים: ושבטי ישראל מן ירכו נפיקים: ישים
רחמיו עליך מדיקים: וטובו עליך יסף:

אלהי מי בר פרת אתקרי • והוה יפה תאר ויפה מראה: ברכאתו עליך
תשרי • ויצילך מכל קצף:

אלהי אדונן ונברנן דלכבינן חזיקין בו • דמן נביותו שבעים אתנבו: תפרו
אמן ותרבו • ויסף עליכם ככם אלף אלף:

אלהי מי חכם מן תלימה רזי: השם הגדול דהוה לדם יזי: בטובו נמלים f. 44
לך יגזי: ולך לא ישחית ולא ירף:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינתם • דלזנים נכס: וסב קיאם שלום וחפס • הרב
ברכאתו עד היום עליך שלף:

ביד הכהן הרב • דכל עובדיו טב: ולו יהב כל לבב • דלזכון בממצאו
תקף:

אלה לאתרינן יישיבו: והברכה המסתמכה בו: בה כל מאום יקרבו:
ופנותה בעובדיו תחלף:

ויושיעך אה קהלו • בטובות עמלו: והברכה דבדילו • תסיר הקצף והנגף:

f. 42

בשם יהוה הרבוק:

צלות השבת הרביעי צפרה כמה אתקדם בשבתות ועל כל ספר *ישטיח*
 על ספר בראשית קעמנן מן שנתן ועבודה דעלמה מן ישום רביאנך
 וישתבח:
 בגדלו זעק לבוראיו וגו" ¹

ويكملو القطف السفر الاول

על ספר ואלה שמות:

חילה דבחרך אה ישראל והסגלך • בקדוש יום השביעי: ושרר קדישותו
 בתורה • על יד משה הנביא: הצדיק הנאמן בן עמרם • דמע בני לוי:
 נביא דאשתלח בסימנים ואותות: למצרים נקם ולישראל רתות: ופקדון
 במספר שבע שבתות: מנון זה השבת הרביעי:

רב אלה וتمامه ولا يصلو في القطف כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל
 חלי • יקאל הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
 ברחב • ויקרו סורה הנני ממטיר לכם: وبعد ختامه יקאל
 ויאמרו [איש] אל אחיו וגו"

f. 42^b

ويكملو القطف ويضيفو علي ספר ויקרא אל משה

חילה דהוציא ישראל ממצרים • על יד דמע כל הבשר: והמטיר עליון
 חמן • מן השמים לשבר: ופקדון ילקטו אתו • איש לפי אכלו עמר:
 לגלגלת מספר נפשותיכם: ובגלל השבת אמר הנבי הדמע: ואת כל
 העדר הניחו לכם: למשמרת עד בקר:

רב אלה וتمامה על ספר במדבר סיני:

חילה דשם שבתה • הך פרכת הקדש: מבדיל בין עם ישראל • ובין גוי
 מנחש: ופקדון במספר שבע שבתות • תספר לך מהחלך חרמש:
 מנון זה השבת הרביעי: דבו אמטיר עליון המן מזון לבבי: על יד משה
 הנבי: דלערפלה נגש:

f. 43 רב אלה וتمامה | ولا يصلو في القطف ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש
 יקאל אין כל בלתי וגו" ולא يصلو في القطف אלה מסעי יקאל איה

¹ As above, p. 284.

* ואذا كان بعد السبت الرابع يقال ذلك المزدین¹

ויחנו על ים סוף ויחנו במדבר

* ולא יصلו في قطف السفر الخامس כי יהיה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא יצא
ויכילך² את המן ובעד כי לא על הלחם וتمامה ולא יصلו פיה ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה יצא המכילך מן
בעד יצא חזרת¹

ויכמו וקטף התורה ועלי אחר התורה יתמר קרנה תלת ויתהלל תפיל וברוך
אלהנו ויהוה אלה חפית ונברך והמוסף בה ברוך מן דאמר שבע
שבתות ועשה פסח ליהוה בחדש השני ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר
ויחנו אל הטבעת במכתב אחד ויתמר ניזל ותלביה כי בשם ויהוה נבור
ושבחו העדה ודראן מברך הו ביתה ויתרבי כלן וקטף הטבעת קציר
והמן ושני ובעד תמא יסקו מן הטבעת פי אתי מועד הפסח יצא מנה
שני בתים האול והאחר³ וקרנה תלת | ויצא מן נשאי כהלן המנא ואה^{f. 41^b}
רבה וتمامה ותלביה כי בשם ושמע ישראל ויצרו עלי הכתב סורה המנא
המתקדם דכרן פי הקטף ואתהו דברך עלמה תרח רחמיק והסנודות
שלשה * וקבל התלת סגדא המנא אול סגדה יצא¹

האול ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות . . . מנחה חדשה ליהוה:
השנייה ועשה פסח ליהוה בחדש השני כחקת הפסח . . . ולאזרח הארץ:
השלישית תעאד כמא דקר

ויחמר יהוה אל רחום וחנן ומן יקבל צלואתכון ויתהלל תלת מראת ויצא
הדא הביתין מן אה קהל [א • ת] וקרנה תלת מן גייר זפה ולעלם
חסתנר וتمامה

¹ In the margin.

² Deut. viii. 3.

³ As above, p. 114 sq.

בשם יהוה הגדול:

f. 40

צלות לילת הפסח השני שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח החמיק וכי
 בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף עלי حکم קطف ليلة اربعة
 المنصرة من غير סיני عوضه השני وهذه ترتيبه باختصار والله اعلم
 وعند ما يصلو في قطف السفر الاول ويعش נח ככל אשר צוהו
 יהוה יقال فيه ذلك المزداد صح
 לחיי נח בחדש השני ונו"

ויקמלו קطف السفر الاول ויقال עלי כל ختام سفر קרזנה ثلاث مرات ויהוה
 אל רחום וחנון: ולما يصلو في قطف السفر الثاني כי אני יהוה רפאך
 אדני יהוה רפאנו מכל חלי יقال מזד בחמשה עשר יום לחדש השני:
 ויאמרו איש אל אחיו מן הוא ונו"

ויقال بعده ויבן משה מזבח וتمامה ויקמלו קطف السفر الثاني וקطف
 السفر الثالث ثم فيه מזד השני . וاما السفر الرابع اوله יבדו
 באחד לחדש השני ונו"

الي اخرة وبعده יقال

f. 40^b

ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה יצוה יהוה לכם:

ויקרו سورة المناط وهي هذه

וידבר יהוה . . . איש איש כי יהיה טמא לנפש ונו"

* ונ חכם הפסח השני בעד السبت الرابع יقال בעד الصورة ודברתם אל
 הסלע . ועوض לא מן הסלע في جميع القطف والله اعلم¹ יقال بعده
 ונזכרתם לפני יהוה ונו"

ולما يصلو في قطف الرابع ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האיש . יقال אין
 כל בלתי אל המן והמן לילה ירד המן עליו . יقال ויצעק משה אל
 יהוה לאמר:

ולما يصلو في قطف السفر الرابع אלה מסעי יقال

f. 41

ויעברו בתוך הים המדברה ויחנו במרה ויבאו אילים

¹ In the margin.

צללות השבת השלישי צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמין
וכי בשם וקצי הבריה ואלקמף כמה تقدم اول سبت وיהוה אלה وبعد
يتمر فاتحة من تاليف لجد العلامة عبد الله ابن سلامة رحمة الله ونو"

אלהי אברהם • את אחד באלהותך:
אלהי יצחק • את ברד ביחדאותך:
אלהי יעקב • את פרד ברבותך:
אלהי יוסף • את קדם בקמאותך:
אלהי משה הנביא • את ממן בדרג מלכותך:
אלהי אהרן • חיים רחמותך:
אלהי אלעזר • לית רחצון כותך:
אלהי איתמר • נשתעבד קדם שלטנותך:
אלהי פינחס • פרם עלינן רתותך:
אלהי יהושע וכלב • הושיענן בישועתך:
אלהי השבת וישראל • הקים לן בריתך:
ועניתן ופשרן • הך די אמנותך:
אמן אהיה אשר אהיה:

ويصلو الكيبي لأدونن אלעזר רצון יהוה עליו:

הצללות והשלום • על הנביא משה: אני אני במדכרו • אשא ראשי: בין f. 36^b
סדר קהלי • ישראל עם משה¹: על מה אמר לן על ידו • בספר קדשי: שבעה
שבועות תספר לך • בשמח ובששי: מספרם חמשים יום • כמה צוה כן תעשי:
ושבע שבתות תמימות • תעשונה בששי: עמה המתכנשים • במדינת קדשי:
שכם מול הרגריזים • דבו יתנשא ראשי: ומצטמתים במכתב אבישע • דאכתב
בימי משי²: ישב יהוה מברכאתו עליכון • אה בחורי כל אנשי: ויגלי רצון
ביומיכון • על אתר קדשי: ויהיה מברך עליכון • זה השבת השלישי: תתמלו
בשמחה • ובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד • ותהונו תמיד בששי: וכן
ישמר חייכם כלכם • מן נשים ואנשי: ויושיע יהוה יתך • מכל לחץ וקשי:
ואלהים עמך • בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

³ من قول سيدي . . . عمران هكهن

זה השבת מה טבו • דו שבתה תליתה: יהיה בריך ומברך • על זאת עדתה:
המודמנים אנה • בזאת כנשתה: ישמרכם יהוה • מרה ד[א]להותה: ויגלי

¹ מושיע O 4.

² מסכן משה O 4.

³ Not in L 21.

וברוך אתה בחסדך וְתַמַּם וּנְבִרְךָ וְהַבָּאִי כַּלְעָדָה וְנִשְׁוִי כְהַלֵּךְ וְאֵה אִיקָר רַב
וְאֵתְהוּ יְהוֹה פֶּעַל כָּל עֵלְמָה וְאֵחֲדוּ יְהוֹה הַנְּכַבֵּד וְיִשְׁתַּבַּח מִן מִימֵר אֲבֵרָהֶם
חֲבַתָּה יִרְחַמוּ יְהוֹה אֲמֵן:

אלהי הרוחות • חדה דלית עמה שני: חילה דזכר ברית עם השלשה
אבות • דבמערה שכוני: והציל בניון מהלחצות • בפליאן¹ וסימני: ופקדון
במספר שבע שבתות תמימות • על יד מי מללה² מן הסני:

f. 35 הוא משה דהודיען על ידו החקים והמשפטים: | דאנגד עמו אל משרית
אילים כלם פליטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר השבטים:
ושבעים תמרים על מספר הזקיני:

רב אלה וְתַמַּם

³עליו עוד ישתבח על זבנות חתן כהן לוי מן מימרי הזקן
משלמה ירחמו יהוה אמן:

התמיד באלהותו • חנון החנונים: חילה דזכר בריתו • עם הזכאים הנאמנים:
והציל עמו מן לחץ פרעה ונברותו • בפליאן רמים וסימנים: ופקדון במספר
שבע שבתות תמימות בהם לא ישבתו • מן מיני הזהו והששונים: וכד אתחזף
השמח ויהוה רבה אתו • בדין שבתה וגם כל חסד וחננים: בזבנות דין חתנה
טבה דלו טב דכרנותו • דמן נוף הכהנים: בני לוי אשר הם חלק יהוה
ונחלתו • ומיתוביתון תמיד בסקפנים: מה טבו מן חתן דלית בחתנים דמותו •
ועובדיו מתקנים: אלה ישמרו ויוקרו ויתן לו ברכאתו • וימטי לדרגים
עליונים: ויתחני באתתו ותתרברב חדותו • ויתן לו מן טובו מתנים: וישמר
חיי אדוני אביו ואחיו ומי אנה אצטמתו • אבהן והבנים: | בעמל מי קבל תרי f. 35^b
לוחי בריתו • דמללו יהוה פנים אל פנים:

הו משה דעל ידו הציל עמו מן מיני הלבוטים: ואנגדון אל ים סוף ומן
מרתה אל אילים היו מטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר
השבטים: ושבעים תמרים על מספר הזקינים:

רב אלה וְתַמַּם

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים والتلبية כי בשם ושוב מחרון אפך العادة
وينزلو للعلقة في لך נביע ותלביה כי בשם ושמע ישראל והמקרא על
המכתבים ויבאו אילים⁴ | ובעדה מן אדיק עלינן מרן המנאט והבאקי כאלעדה f. 36
والسجدات כאלעדה صح

¹ O4 ins. רמים.

² O4 ins. מרה.

³ Not in O4.

⁴ Given in full.

הוא משה בן עמרם התמים: דנגד עמו אל אילים בשמח ושלמים: ויחנו
שם' על המים: ויסעו מאילים:

רב אלה وتامام

ويختتمو قطف التوراة كالعادة وبعدة יהוה אלה وبعدة כימי מן מימר
הכהן¹ יוסף רצון יהוה עליו אמן:

אלהי אברהם נסיאה • בטובו יעורך: אלהי יצחק נצירה • ברחמיו יכמרך:
אלהי יעקב זכאה • בגדלו יעמרך: אלהי יוסף מלכה • יוסף את איקרך:
אלהי משה נביאה • יושיעך ויפשרך: אלהי אהרן ובניו • מכל טמא יטהרך:
ויאמנך ממה תירא • ברמשך וצפרך: ובמיני ברכתה • יברך לך ולברך:
ברכת יברכך • יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי האלהים ארון • ברוך ברך רחום: גדול דיאן האל • והו זכאה
רחום: טובו ידע כלה • לחי ממן נחום: סבול עשה פליה • צעור צדיק
קרום: רפא שמועיו תקיף • לית לו סוף ולא סכום: אשר ברב חכמה • ברא
לכל כלום: בימים הששה • וברך וקדש את יום: השביעי וקדשו • ושם' קדושה
עצום: ואקים מן אדם זכאים • עליון השלום: ובחר מן זרעם משה • הנביא
העצום: והציל עמו על ידו • מיד אנש טלום: בסימנים ואותות • עד צא ישראל
שלום: הך מה דאמיר בתורה • ויהי בעצם היום: הוציא ישראל יהוה • כי
זה דברן ירום: ובתר עשות הפסח • הוה ישראל קרום: על מעבר ים סוף •
ועבר ויצא שלום: ויבאו אל מרתה • ושם לון חק ומשפט תקום: ויבאו כל
עדת ישראל • אל אילים ויקום: ומצאו בה עינות מים • ושבעים תמרים עד
יקום: ברך את לחמך ואת מימך • והטובות באוצר מן חתום: מכן יתברך
שמך יהוה • בכל לילה ויום: ריש כלה אתה • ועקב לכל כלום:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • זה שבת השלישי: תתמלו בשמחה • ובמשמר קדשי:
כל שבת וכל מועד • ותקבל מדרשי: כון ותשקחו • אצלחות במעשה:
ידיכון ותפרו • כות אפרים ומנשה: ותעשו הרצון • על רום כל מקדשי:
ותקום ביומיכון • אימנות דת משה: ויתקבל מדרשיכון • ומדרש משמשי:
בית יהוה ותשתמר • במעבר מצות עשה: ואלהים עמך • בכל אשר
אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

צלות השבת השלישי צפרה כמה אתקדם בשבתות יתמר על כל
 ספר דראן ומרקה וישתבח ספר בראישיית * על ויטע:
 בגדלו זעק לבוראיו וגו'¹

על ספר ואלה שמות:

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים * והציל בניון ממצרים: ופקדון במספר שבע
 שבתות * על יד נביא כל הדרים: | מנון זה שבת השלישי * דו מן המספר f. 33
 אחד ועשרים:

דאתפרש על יד הנבי הנאמן התמים: דביאר בספרו הרמים: ויבאו אלים
 ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים:

רב אלה ותמא

ولما يصلو في القطف كي اني יהوه رفاך ادني יהوه رفانو مכל חלי יקרו
 سورة المناط وهي ويבאו اילים وباילים وبعده הוא אשר דבר יהوه שבתון
 שבת ויקמלו القطف كالعادة والله اعلم

על ספר ויקרא אל משה:

דבחר מן הנביים משה * ושלחו לישראל מושיע: והציל אבהתן ממצרים *
 בכל מופת חיול קשה: ואנטלון מים סוף אל מרתה * ויבאו אל אילים בשמח
 ובששי: כן יעבד יהוה עמכם: ² ויבד סדר דבביכם: ויהיה מברך עליכם:
 זה השבת השלישי:

רב אלה ותמא

על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים * במופתים רמים: ופקדון במספר שבע
 שבתות * גלגיון עצומים: | על יד הנביא הנאמן * בן עמרם התמים: f. 33^b
 הוא דמע הספרים: דאנגד עמו אל אילים באיקרים: ומצאו בה עינות
 מים ושבעים תמרים: ויחנו שם על המים:

רב אלה ותמא

על ספר אלה הדברים:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים * במופתים גדלים: ופקדון במספר שבע
 שבתות * והסיר מהם כל חלים: על יד הנביא הנאמן * בעמלו יסיר ממך
 כל הקללים:

¹ As above, p. 284.

² O 4, f. 20, begins here.

בעלמה ואחריה: ואשר לא ישמע • לו צררה: ואל זה אמר כל המחלה •
 אשר שמתו במצרים הסירה: כי אני יהוה רפאך • מן צררות יום נקמה
 ובערה: וטובי למי ישמע • ואוי לכל סורר ומורא: ישמכם יהוה מן השמעים •
 למצות ולספירה: וינפש לוכן מ[כ]ל לחץ • ויפתח לוכן טב תרח:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה • מברך על זימונה: מאה שנה תעשו אתו • בקדוש
 משכנה: וישכנכם בטח • ויריג יומי זירנה: והברכה לך תקום • בקדוש
 אלפנה: יברכך יאיר ישא • אלהים רחמנה: בקדוש שמו הגדול • יכולה
 דיאנה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 30^b ויתמר ברוך אתה בחסדך וتمام ויתברך אלה וتمام ונברך ואז ישר ויחנו
 אל הטבעת בשני מכתבים וניזל וילבו יהוה גבור ושבתו העדה ודרן
 المناط وقطف الخلقه كما تقدم بل عوض الامام مرقة وهو هده والله
 اعلم صح

* وان كان هل השני יזאד פי القطف مزאד השני¹

ויברך יהוה את יום השביעי ונו"

f. 31^b ואזאן קאן הל השנה יסקו מן הטבעת פי מן ימטי יקאל פימה הדה התלת אביא
 [א • ב • ג] ואזאן קאן למ הל השנה למ תקאל מן ימטי ואלה אלמ
 מן ימטי מימר רבות מימרה ונו"

f. 32 ויתמר ישר קדישה יקירה וتمام ואה רבה וتمام קבלו פלמין וכי בשם ושמע

ישראל והמקרא על המכתבים כי בשם חביר אל אהרן ובעדם יתמר אוסיפו

f. 32^b וברכו | ויתמר ברוך אלהנו וتمام ואלסגדא העדה יזאד ברוך מן דאמר
 שבע שבתות ואלבאקי קאמא תקדם פי עאדת אול סבת ואלה אלמ

¹ In the margin.

צלות השבת השני דמן שבע השבתות: 299

זבזה השבוע אתחדשת הששונים • ואתוף כל שמח בזבנות: דן החתנים הטובים דעובדין מתקנים • ולית בחתנים להם דמות: אלה ישמרן ויוקרן וייטב לון המתנים • ושימון תמיד בשמחות: וכל מנון יתחני באתתו ויבנה' ממנה טב בנים • יהונו שמרים לקדש כל התורות: וישמר חיי אביהם וקריבם ומן אנה מתכונים • בזאת הצלות: בעמל מי דברו יהוה פנים אל פנים • במראה ולא בחידות:

הוא משה דעל ידו פדה אתכם • מיד פרעה הסני: בעמלו יסיר מיני הרע מכם • ויחדש לכם כל שמח ושדכני: ויהיה מברך עליכם • זה השבת השני: דמן שבע השבתות:

רב אלה وتامة

ויתמר כי בשם ויתרבי כלה וקטף הזכאים וילבו כי בשם ושוב מחרון ויסקו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים سورة المناط وهي ويسع مשה المتقدم ذكرها في القطف | ואדיק עלינו מן f. 29^b المناط ויסקו מן הטבעת פי בעמל תלתי שלמיה ומן אתהו דבריד עלמה المناط والسجدات الثلاثة العادة في كل سبت ותתחסל הצלות בטוב:

צלות השבת השני צהרים כות אמנות השבת הראש ועל אחר הקטף יתמר יהוה ובתרה יתמר כימי מן מימר הכהן יוסף חבתה المويد رضي וגו'

אלהי אברהם בן תרח • את רתאי ורחמן: אלהי יצחק הזבח • כל טבהתך שלמן: אלהי יעקב ישראל • כל טוב באוצרך מזמן: אלהי יוסף בן רחל • לכל באש סמן: אלהי משה נתפלל אליך • בחסדך קעם עמן: אלהי אהרן ובניו • דרבותך רמן: דאנן רחיצין עליך • תנפש לארצמן: אלית נתרחיין עליך • מרן ואלא על מן:

f. 30 אמן אהיה אשר אהיה:

כאשר כלו ישראל • מן דברי השירה: נסעו אחרי • השמש והירח: אנן כבודה ומשה • באו אל שור ומדברה: ולא מצאו מים • דרך שלשת ימים אל מרה: ולשני חלקים סרו המים • טובי למי פתרה: אחד עד ידעו הצמא • והשני נסיון לעדתו דבחרה: ואין אלה מנסה • אלא לעדתו הישרה: ומימים מרירים מצאו • ישר למי יקרא: וימררו את חייהם • ואת[ה]פכת למצרים בצרע: ודמרת חיון • אמתק מרורה: ושם' שם לו חק ומשפט • הודעהו במצוה והתורה: חקים ומצוֹת הנה • משה זכרה: כי אם שמע תשמע • ותעשה בירא: מצות אלהים • לא למדרש שמרה: אשר ישמע יחיה¹ •

¹ ייחה L21

ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמאם ויתברך אלה ותמאם ונברך מתל אול סבת
ואז ישר ונשוי כהלן כלמא מתל אול סבת ושכחו ונעדו הא איקר רב
ובתים מרקא העאדו מתל אול סבת וישתבח לאדונן הכהן הגדול פינחס
רצון וגו'

טובך תקריב בו קרבן תשבחן • לאל אשר מן כל טוב מלאך : בגדלו ינגדך
בשביליו הטובים • ועל כנפי הרתו ישאך : הך מה נשאך ממצרים על כנפי
נשרים • ולארץ הטובה הובאך : ואנגדך מן ים סוף אל מרתה ואמתק לך
מי מרה • ואשבע רעבך והרוה לצמאך : על מי שלחו בדיל קבצות פצך ופדה
לחצך ורפא מחצך • דבספירות השבעות הודעך :

ועל חתמת נדרש מן מסחן אלהותה ישמע לשיאלך : ויקים מה כתב
בכתבו הקשט בגלליך : כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך :
כי אני יהוה רפאך :

רב אלה ותמאם

עורן כן עליו עוד ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה אמן : f. 28^b

האל אשר רב גדלו על כל רב • ורב מלכו התמיד בכסי ובגלי : ורב רחמיו
סבילה דכלה בטובו הטב • כן עלמה מן טובו מלא : וצפיתה רחמיו ורתותו
נצב • כמה קרא שמו אל רחום זה אלי : ופרקן שלח לאהביו ושב • ערן
מלא כבודו כל אתר בכל פאת הוה גלי : והציל עמו ישראל מכל שרב •
ועשה מבגללן כל סימן וכל פלי : ופקדן במספר שבע שבתות תתחשב •
חמשים יום שבע שבעות תתמלי : יצילכם אה נופיהון מיד פנותה ומחרב •
ותשכנו בבתיכון ולא תראו עולי : וירתי מסכינותיכון ויטפי השרב • ויניב
לשיאלי : ויתקבל מנוכח הצלות והתפלה בתותב • ויזכר קיאמיו עם אבהתך
דכרתו בגללך ובגללי : בעמל מי קבל כתבה רבה דכתב • הו משה הצדיק
השליח :

ועל חתמת אלהנו מנך שיאלן ואליך : מן טובך וחסדך דמלא ארעה
ושמיד : תקים מימרך בכתביך בטב ממלליך : דאתמר על יד נביאך שלחך
ופלליך : כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך : כי אני יהוה
רפאך כמה בכתביך : אדני יהוה רפאנו מכל חלי :

عليه ايضاً يشتبح تقال اذا كان عريسين داخلين سوّه في ذلك السبوع وهي
من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم ابن مرجان الدنفي عفي וגו'

טובי מי יקרב בו קרבן תשבחן בטהרות הענינים • ויסך עליו מן התהללות
והזמירות : לאל אשר זכר בריתו עם הזכאים הנאמנים • והציל בניהון מן
הלחצות : בפליאן וסימנים רמים • ופקדון במספר שבע שבתות תמימות :

צלות השבת השני דמן שבע השבתות: 297

המים המרירים • לנסות היוצאים ממצרים: לדעת לון קדש המימרים • הן
מדרכו לא יסורו:

ואמר נביה רבה משה • הן שמע תשמע מה ארשי: והישר בעיניו תעשה •
ונזרו תשמרו:

קבל זה במדבר הֵזֶה ימצאך • תצריך אליו מן מיכלך ושבעך: ומן המחלות
ירפאך • הן תשמעו ותשמרו:

ישמכם יהיה ממן שמעו ושמרו • ומדרכו לא סרו: ובריתו לא הפירו • ולא
יבטלו מן מדרכו:

וינגד יתכון מן פנותה • ותתחלף ברחותה: ויומי שלמותה • ביומיו
יעזרו:

יותר חייבון בהלכון • כל סמוך מסך וארכון: ויוריק ביומיו • וברתותו
יכמרו:

והמתפנים לאתריון • לא ישמם מן חזכיון: וכל שנה לון ולבניון • לאנה f. 27^b
בשלם יעזרו:

ומספר חייך ימלא • סיעתה האלה: ושביכון טבין מן אלה • מן בצלותה שרו:
אמן אהיה אשר אהיה:

ינגד יהיה אל ביר דעתו • ומנה ירוי לצמאך: ברוך אתה בציאתך • וברוך
אתה בבאך: כמה יצאת ממצרים • מתרברב במוצאך: משם יקבצך יהיה
אלהיך • ומשם יקחך: והביאך לבוא לרשת • ועל כנפי נשרים נשאך: ובאהלין
יומיה • שם מבדילות שמחך: מבתר עשותך • הקרבן ומפסחך: פסח יהיה
עליך • והוליכך בנסעך: בשני עמודים • ועל ים סוף הנחך: ועברך בו
בשלם • ופלגנו על צבאך: והוציאך ממו בטוב • ובו אבד שנאך: ועל יד
נביאך משה • ממנו שם מסעך: ועברך אל מרתה • ושמע את צבעך: וחלה
לך מרורך • והרואה לצמאך: ושם לך חק ומשפט • לטהרות טמאך: ואמר
אם שמע תשמע • ותאזין במדעך: ותשמר כל חקיו • הן מה משה הודעך:
כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך • כי אני יהיה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה • אה עדת זימוני: באהלן השבתות • תתחני תתחני:
דמן כלילון זה היום • השבת השני: | יהיה מברך עליכם • מן העשיר ומן עני: f. 28
ועבד באהן זבנה • אן נדכר לפני: העדה מן עבד מדכרו • כל ערך יתני:
סדרה דאצטמתו • קרוב במכוני: שכם והר גרזים • ותשמע אזני: כון הברכה
הגדלה • מן פמה ויעני: יהיה בעואתכון • בקדוש אלפני: קדשה ובשם מרן •
דאמר אני אני:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יצחק בן שרי • הברכה בביתך תשרי: ותרבי אמן ותפרי • ולעמל
טוב ישכילך:

אלהי יעקב גדורה • אשר דמך באתרה: יותירך מן איקה • ויוסף
בגדלך:

אלהי יוסף בן רחל • ילבישך מן רצונו כליל: ויסקף אתך בתליל • ועל כל
אויב ימשילך:

אלהי בן עמרם ויוכבד • יוסיפך מכל טוב וחסד • ותרום אמן ותכבד •
ויעני לשיאלך:

אלהי אהרן הכהן • מן אוצר טובו לך יתן: וברתותו עליך יחן • וירחמך
ויחמלך: f. 26^b

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס • ברחמיו עליך יחס: וטלל רתותו עליך
ירסס: ויאזן לפללך:

ויקבל ברחמיו פללך • ויקם מה כתב בתורה קבלך: והנה אנכי עמך •
ושמרתך בכל אשר תלך:

אמן אהיה אשר אהיה:

מודאה לאלה אשר • הציל עמו ישראל באיקר: מיד מי כפר • זבן
בריתו זכרו:

על יד נבי כל הדורות • דגלא על ידו משפטות וחקות: מנון מספר שבע
שבתות תמימות • כל שבוע על מספרו:

ומספר מה אשתאי • בזה העת ירבי: והממלל המתרבי • מה בא על לבי
מדכרו:

וכלולו צא ישראל באיקר דלא סוף • ברתות מרו קשור: ויסע משה
את ישראל מים סוף • ויציאו אל מדבר שור: וילכו דרך שלשת ימים
עד שרו:

אנה דרג נביתה אגלת • ובנהיר הכללת: ומזה אחלת • לקבול פקודיו וגזרו:
במשרית ולא מצאו מים • והוו כהלון בין ידי מרון קעמים: ונשא משה פניו
אל השמים • וצעק קמי מרו:

ואגלא סוד המטה • לפני שבטי: ישראל פרוטי • התלנות דכתירו: f. 27

חבן השליך הנביא התמים • המטה דקעמים: המתקו המים • שם' מן מררו:
שם' שם' לו חק ומשפט • למאומות תתפרט: וחזיתי בה דבר מתקשם •
לפם מ[ע]טות מדעי וקצורו:

הן חקות עובדה' מתעתקה מן הזכאים • דהו ל מרון שמעין: ומן אימתו
יראים • כל זכאה בדרו:

והמשפטים לית אגלת אלא על יד • משה בן יוכבד: דמע כל מלמד • ממן
קדמו ובתרו:

צלוח השבת השני דמן שבע השבתות: 295

f. 25^b ויקטפו السفر الثالث وعلي ختامه يقال تורה ודראן לית בכל
יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

בגדלו יאמנך ממה תירא • וישמך ככוכבי השמים: ויחני יתך באהלן
השבתות • ויבד מפניך סדר הטלויים: בעמל השליח הצדיק • בן עמרם
התמים:

בעמלו ישים דרכיך מליין: וכל ממך יהי מועץ: במי ביאר ויריאהו יהוה
עץ: וישליכהו אל המים:

רב אלה וتمامה

ויקטפו السفر الرابع وعلي ختامه يقال تורה ודראן חילה רמה ויקירה פקד
ומרקה אלהים רחמנה נغم رهاوي يعرفو الزقنينم ويشتبج وهي هده كما
ياتي قدامك صح

* ولما يصلو في السفر الرابع צוי את בני ישראל יقفו عليه ويقال דרן יתברך
ויתקדש ומרקה אלהים יתברך ויתקדש וישתבח כמה יאתי سابقاً في عادت
اول سبت¹

המרדח המושיע • בגדלו יאמנך ממה תירא • וישם ענני רחמיו עליך פרשיו:
ויחני יתך באהלן השבתות דגלגיון יתרה • בעמל מי קבל שני קרשי:
ועל חתמת יצליח לך כל דרך: בקדוש מי שמו רחום וחנון ארך: אפים
אמר אם שמע תשמע לקול יהוה אלהיך: והישר בעיניו תעשה:

רב אלה וتمامה

عليه يفاً يشتبج تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمة ونو

f. 26 בגדלו יאמנך ממה תירא • ועל כנפי הרתו ישאך: ויחני יתך באהלן
השבתות דגלגיון יתרה • דבון תתרברב שמחך: בעמל שמש עלמה ומאורה •
דעל ידו ממצרים הוצאך:

הוא משה נביך ופלליך: בעמלו יקים מה כתב בתורה בגלליך: והיא כל
המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה וتمامה

ויקטפו السفر الخامس وعلي ختامه يقال تורה ובריך אלהנו ויהוה אלה כجاري
عادت اول سبت وبعد ختامه يقال كيمي من تاليف لجد المرحوم العلامة
البحر الزاخر الفها التقة عبد الله ابن سلامة هكهن هلوي يرحمة ونو

אלהי אברהם בן תרח • יפתח באפיק טב תרח: ויאמנך ממה תירא • ומכל
רע ינאלך:

¹ In the margin.

בשם יהוה הנדול:

f. 24^b צלות השבת השני דמן שבע השבתות • שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה אלה הקטנה וכי בשם וקצי הבריה والقطف كما تقدم من غير هים ويزاد عوضه مרה في صورة المناط الذي تنقرا في القطف وفي الرابع كما يصلو אלה מסעי יقال فيه ויעברו בתוך הים המדברה ויחננו במרה وترتيب الصلاة جميعه كما تقدم ويقال علي كل سفر بيت دران وبيت مرقة وهم ذكرهم مسطر قدامك علي ويصع:

קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח בגדלו זעק לבוראיו ונו"י¹ المتقدم ذكره

על ספר השני דראן חיול הו חילה ומרقة עבודה דעלמה תסתגד וחשתבח ويشتبح

f. 25 בגדלו יאמנך ממה תירא • ולדרכיו הקדושה לך ישור: ויחני יתך באהלן השבתות • ושמו יהי לך מגן ושור: | בעמל שליח נאמן צדיק • דשמו מן שם מרו קשור:

הוא משה דכל איקר דלא סוף: דאנגד עמו מן ימה אל שלמה דלא חלוף: ויסע משה את ישראל מים סוף: ויוציאו אל מדבר שור:

רב אלה وتامه

ויתמר בית דראן מימנה ממנה ובעדה القطف قطف السفر الثاني ويقرو الصور حين يصلو فيه פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ירך יהוה ימלך עולם ועד • יقال بعده שירו ליהוה כי גוי נאה סוס ורכבו רמה בים ثم יקרו السورة وبعد تمام יقال אדני יהוה רפאן מכל חלי הוא אשר דבר יהוה שבת ונחטמו قطف السفر الثاني ويقال علي ختامه תורה צוה לנו ויתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח:

רחום הרחמים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים רמים: ופקדון במספר שבע שבתות • גלגיון עצומים: על יד משה בן עמרם • הנביא הנאמן התמים:

הוא משה דמע כל הבשר: דאנגד עמו אל מרתה באיקר: וילכו דרך שלשת ימים במדבר • ולא מצאו מים:

¹ As above, p. 284.

צלול השבת הראש דמן שבע השבתות: 293

f. 23 יהוה אלה רחמן ורתאה • סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
משבח אלהים לית אלה אלא אחד ל"א"א"א"
ישר קדישה יקירה דאפרשת לך¹ . . . אלהן רחמן ורתאה:
אה רבה מנך אנן בעים² . . . וברוך שמו לעולם:

ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה אלי אחר וילבו קבלו فصلין ובעד כי
בשם ושמע ישראל ובעד יקרו עלי السبت כי בשם ודבר אל אהרן
والسجّادات

الأول بרוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:
الثانية يفتح יהוה לך . . . מעשה ירך:

f. 24 الثالثة ויהוה הוא החלך . . . | ולא תחת • ויכחשו איביך לך ואתה על
במתם תדרך:

ויתמר לجلال יתהלל אלהינו ויהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל
אלהים אין אלה אלא אחד ונו" וيقال ثلاث بيوت مرقة المناط كجاري
العادة وبعد تمامهم يقرؤ النوبة وبعد تمام النوبة يقال الشيرات المناط
كجاري العادة وبعده אחי³:

ويقول الامام يשרו אה צלאים ואה קראים וتمام וברוך אתה וتمام

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

¹ As above, p. 11, the first קדישה without the later addition. ² As above,
p. 12, in the later form. ³ As above, p. 291.

f. 20^b ויתמר תורה ויתהלל תקיל וברוך אלהנו ויהוה אלה כג'רי العادة في السبوت
 الظهر وبعدهم יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול אלעזר הרצון
 עליו לעולם אמן

אלהי אברהם בן תרח • מכל טמא יטהרך: אלהי יצחק בן שרה • מכל רע
 יפשרך: אלהי יעקב נדורה • יקבל ממך נדרך: אלהי יוסף פתורה • אל רצון
 יעזורך: אלהי משה דלנביים מאורה • נביאך וספרך: אלהי אהרן ובניו
 מקטירי הקטרה • יעלי בחסדו אתרך: ויאמנך ממה תיראה • אתה וכל
 סדרך: ויקים לך ברכת התורה • יברכך יהוה וישמרך:
 אמן אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן • ראש כל ראישון: דראה לחץ עבראי • ומן מצרים נפשו:
 והוליכון בעמודים • ואל ים סוף הגישון: ואתפלגו שלש • פלגים על מפרשון:
 פלג אחד דחל על מצרים • ורכבון ופרשון: אמר לון משה אל תיראו
 התיצבו • וראו נלאת מעשון: ופלג אחד הוה • לעזרות מצרים מדרשון:
 אמר לון לא תוסיפון לראותם • ולהם תירשון: | ופלג אחד אמר • נגש אליון
 f. 21 ונחלשון: אמר לון יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישון:
 אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית מן מימר הזקן אברהם הקבצי
 עליו הרחמים תרצי אמן

שביכון טבין מן אלה • מן דאכה אודמנו: תודמנו אמן • בקדוש משכנו:
 וישכנכם בטח • ולא תיראו גנו: ויסיר יומי פנותה • ויניר ברצונו: ותעשו
 כל שבת וכל מועד • בטובות לא ימנו: ומאה שנה תעשו • לדן יומה
 ותספרנו: יומי השבעות • בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל
 אב דמכם ובנו: וירחם מאתיכון • הסגודים לקדש טברינו: ונחתם זה
 המימר • ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו: ברוך
 שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

ויתמר יתברך אלה ולית כותה • ובעדה נברך והמוסף בה זה:
 נברך ונהלל ונגדל ונרוםם وتمام
 ויברך אלהים את יום השביעי وتمام¹

f. 21^b ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וילבו
 יהוה יהוה גבור במלחמה ושבתו העדה ובית דראן העדה ופצל מן יתרבי
 وقطف الخلق وهو مده
 ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

¹ Ten headings.

צלות השבת הראש דמן שבע השבתות: 29I

עד ממחרת השבת השביעי תספרו חמשים יום והקריבו מנחה חדשה ליהוה:

التانيء لا نحدل ولا نبطل من ميמר كل يمي حيينو وهبو גדל . . . ברב גדל חסדך • מרי בעמל הנבי הצדיק הנאמן משה עברך ובכהנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס • ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב • בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ:

f. 17^b التانيء ועל חמת נקריב קרבנך תשבחן במימר כל ימי חيينו . . . | חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן אמן אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

יהוה אל רחום וחנן אך אפים ורב חסד • אהיה אשר אהיה ותמאם وبعد ما يعملو للجلال יימר הכהן מרן יקבל צלואתכון ונו" וישם אלהנו זה השבת¹ . . . ומברך עליכון ולכל קהליכון ושביכון ומועדיכון טבין מן אלה:

f. 18 وبعد يقال | יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ונו" וيقال אתי من تاليف سيدنا فينحس رضي وנו"

אתי בשלם מועדה • לא משתרי חג הקציר: דכרנה דממן לעלם • חמת חמשיתי יומיה: תנים יומה * מאה שנה² • לוכון העדה האלה: אלה תעשו כל שנה במלא • ושמרת ועשית את החקים האלה:

ويقال عليه زفه ذلك الزفه
זכרה כי עבד ההית בארץ מצרים • ושמרת ועשית את החקים האלה:

ويتم كرزنه ثلاثه فوق وتحت
ולעלם תסתגר ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:
الله لا يقطع عوايد يشرال امين

f. 18^b בשם יהוה:

צלות השבת הזוכיר צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף كما هو مرسوم قدامك
דן ידין עמו ונו"
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן³:

¹ As above, p. 289. ² On p. 293 אלה • ³ Interspersed in the reading.

ולפשעיכון: ויקפל ענן חשכה • ולחצה דפרס עלזיכון: ויחלפנה ברוח ובנפוש
ובשדך ובשלום:

א"א"א"א"א

ויפתח תריח שומיה לקלין לבעואתכון • וינהר לוכן בעמל דמוכי מערת
המכפלה אברהם ויצחק ויעקב • ארשי זכאי העולם:

א"א"א"א"א

ובזכות יוסף פתורה דחלמה • ובצלות משה • נביה דעלמה • ישיב אלהנו •
עלינן ועליכון מן ברכת כהניה אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס:

א"א"א"א"א

* בהם כן ירתי חייכם יהוה¹:

جواب: יהוה יהוה אל רחום וחנן סלח לעמך ישראל הסגורים להגררזים
אשר פדית יהוה אין כיהוה אלהינו:

f. 16 ויתמר הא איקר רב איקרה ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה

ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

טובך תקריב בו קרבן תשבחתה • לתמיד לבדו: אולי יקבל ממך כל צלו
וכל בעותה • וישם לך כל עת טובו וחסדו: ויחני יתך באהלן שבתותה •
בעמל מי אור פניו יקדו:

הוא משה נביה דעלמה: דאנגד עמו לימה וצאו מנה בשלמה: ויאמנו
ביהוה: ובמשה עבדו:

רב אלה وتعام

וכי בשם وتعام ויתרבי כלה וקטף הזכאים وفي ختامه יצאו המכתבים •
וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך ויחנו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי
בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים נטה את ירך وهي هده كما
هو مكتوب قدامك

ויאמר יהוה אל משה • נטה את ירך על הים ונו"

f. 16^b ויתמר מן אדיק עלינן מרן المناط ובעמל תלתי שלמיה² وبعد: אתהו דברך

עלמה المناط وبعد: السجدات ان كان اخر سبت هكذا كما هو مرسوم

قدامك وان كان حكم خامس يقال السجدات العادة حكم العادة والله اعلم

כי גדול יהוה מכל האלהים³ . . . ברוך יהוה • אדני יהוה אן ראית ברב
נדל חסרך זכור לנו תפלות אדון[נ] משה נביך אשר אמר פני גדלך • שוב מחרון

f. 17 אפך . . . נשבעת להם בך: | בריך מן דאמר שבע שבתות תמימות • תהיינה

¹ L 21 om.

² The rest is not in O 4.

³ As above, p. 66.

289 צלות השבת הראש דמן שבע השבתות :

סימניה ופליאתה : לחכום כסיאתה וגליאתה : לרחמנה דלית סוף לרחמותה¹ :
לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם :

תלו ידיכון ואמרו :
"שתבח אלהים וגו"

f. 15 תלת כריואן משמון התלתה • אלהי אברהם • ואלהי יצחק ואלהי יעקב •
ואלהי יוסף • ואלהי * נביה רבה² משה ישמע קלין דצבעתכון :
בצדקתו אלה רחמן ורתאה :

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס • הכהנים הקדושים המשחים בעמלם
ישקף ברחמיו³ עליכון :
אמן אהיה אשר אהיה :

וידיק עליכון ממעון קדשו מן שומיה • וירוח לשתיקיכון • וכן לממלליכון •
ויתלי דיניה ורגזה מעליכון • ומעל כל קהליכון :
"א" "א" "א" "א"

ויפרק ניר ברזלה אמן מעל צואריכון הך דפרק לאבהתכון מן ארע מצרים •
כן יפרקנוכון כותון מן אדי דבביכון ומן אדי סנאיכון :
"א" "א" "א" "א"

ויחלף אלה עליכון חליפה טבה • ויפקנוכון אלה • מן לחצה לרוח ומן חכפנה
לסיבה • ומן עמלה בישה לעמלה טבה • ומן סבתה לדכיותה • ומן חוביה
לגזירתה ומן קללתה לברכאתה • ומן חשך פנותה לגור אימנותה :
"א" "א" "א" "א"

ויכבי אלהנו • כל חשב ביש : וכל חשבה בישה • דקעמה קמיכון : ויפדי
אלהנו • יתכון מן דבביכון : ויכפת גבריה • המתנברים עליכון : וישא כל
קצף • וכל נגף מעליכון : ומעל כל קהליכון • וירבי לטפליכון : ויוקר לסהביכון
f. 15^b וירחק לדבביכון : ויקרב רחמיכון • ויאמן יראתיכון : | ויחדש שמחותיכון •
ויתן ברכאתו בבתיכון : ובכל משלח ידיכון • ישב אלהן אמן : יומי הרצון
אליכון • וככן ישמר חייכון : וחיי סדר קהליכון • ויפשר דלחציכון : וינפֿש
לרצמיכון • וירוח לכל מתלתיכון : * וישקף ברחמיו וחסדו עליכון⁴ :
"א" "א" "א" "א"

וישם אלהנו זה השבת • אשר הו השבת הראש : דמן שבע השבתות •
והו שבעה יומים : מן חמשיתי יומיה • דצונו יהוה אלהינו : הן נספר אתם •
יהיה זה השבת : ובכן החדש השני • דאתי לילת الفلاني : ישימו יהוה
ברוך • ומברך עליכון : ויסלח אמן לחוביכון • ולחטאיכון : ולאשמיכון •

¹ O4 לחמנה. ² O4 ארוק. ³ O4 ins. חסדיו. ⁴ L2I om.

השלם: את התף ותצאנה • כל הנשים אחריה וגם: בתפים ובמחלות • ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי נאה • סוס ורכבו רמה בים:

אהיה אשר אהיה:

מברך על זימונה • זה היום הקדוש: דמן השבתות • השבת הראש: ובתר מדבר תרחם¹ • עבדכון קמיכון דרוש: ותתנטר סיעתה • ותתרחק מכל מרטוש: ותתמלי בברכת • היורא והמלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

جوانه من الجماعة

יתברך אלה ולית כותה • רבותה לה . . . וברוך אלהינו ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

נברך עלי هذا الترتيب والله اعلم

נברך ונהלל ונגדל ונצעק וتمام²

f. 14 ויתמר אלהי אברהם לך נברך וגדול אלה אשר וتمام וישוע יהוה וتمام

ואז ישר וتمام וראשה וتمام וגדול אשר ונרבי אכתבה וتمام ויתמר

נשוי כהלן כלן וקדישה المناط الذي تحکم اما الكبيرة اما الزغيرة ובנציריו

العاده وبعدة يقول الامام شبחו العاده وهي قديمة لم نعلم مولفة رحمة وנו"

שבחו ורוממו ואמרו תשבחו ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם:

כהלן צבעין בנצירות הלב ליחידאי באלהותה וממן עד לעלם:

f. 14^b יהוה הוא האלהים • יחידאי ממנה קמאה קעימה דקדם באלהותה: י"ה"ה"ה"

דברא עלמה ביחידאותה: י"ה"ה"ה" דמקמי עלמה ומבתרה: י"ה"ה"ה" דברך

אהן יומה שביעה וקדש יתה: י"ה"ה"ה" אלהי הרוחות: י"ה"ה"ה" דשלח

אדונן משה נבי כל הדורות: י"ה"ה"ה" דפקדן על ידו אן נספר שבע שבתות

תמימות:

תלו ידיכון ואמרו * תשבחו ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם³:

* ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד • קעים הוא עד לעלם • וקני שומיה

וארעה⁴:

לרבה דממן באלהותה: לחיולה דלית דמותה⁵: לטבה דטובה אמנותה:

לטבה דמיטב עד לעלם: לשמעוין דכל צבעתה: לקבלין לכל בעותה: לעבוד

¹ O 4 (a late leaf) המחזו.

² Seventeen headings.

³ L 21 om.

⁴ O 4 om.

⁵ O 4 לד" סוף.

צלות השבת הראש דמן שבע השבתות: 287

באהלין דאזכרו • אדרש הממן בישרו: הן יתן לך כל איקרו • וירוח לך
מכל ארצם:
ועליך בחסדו ישע • ויקים לך ברכת התורה הקדושה: יברכך יאיר ישא •
וישם לך שלם;
אמן אהיה אשר אהיה:

f. 12^b אה ישראל רוממו • ועל משה שלמו:
הנביא אשר הציל אבותיכם • מידי דבביכם: ופדה אתכם • במופתים רמו:
מיד פרעה זידנה • בפליאן וסימנה: ואכלו קרבנה • על חקותיו דאוקמו:
והוציון ביד רמה • והדבב לון עמה: ועברון בימה • וצאו מנה בשלמו:
והכה דבביון • והמיתו[ן] פניו: ואלהים הושיעון • בישועתו ועצמו:
והוליון בששי • בימה ביבשי: שם שבח משה • וקולו בתשבחן ארימו:
עזי וזמרתו • אלהי אבותי: צור ישועתי • יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:
לשמו הללו • אשר בגדלו: מרכבת פרעה וחילו • תהומות יכסימו:
ברכבו ובפרשיו • ומבחר שלישי: וסיעת אנשיו • ירדו במצלות כמו:
אבן בימינך • וברב גאונך: תשלח חרוגך • יאכלמו:

f. 13^a בקש ברב עזך • ושלטן ראוך: וברוח רגוך • המים ניערמו:
נצבו כמו נד נאזלים • והמצרים מתו נוזילים: ובתוכו צללים • כעופרת
במימו:

מי כמוך באיליה • נאדרי בקדשיה: נורא תהלת עשה פליה • נטית ימינך
תבלעמו:

שמעו עמים זה המאום • ודחלו כל היקום: אז נבהלו אלופי אדום • חילי
מואב יאחזמו:

רעד נמנו • כל יושבי כנען ונדכו: אימה ופחד השיגו • ובגדול זרועך ידמו:
כאבן עד יעבר עמך יהוה • בזרוע נטויה ביד רמה: על יד קטף כל
נשמה • תביאמו ותטעמו:

בהר נחלתך • מכון לשכינותך²: אתר קדישותך • שער השמים מקומו:
יתחיל ויכבד שמך • אה עשה כל רוממו: אהיה אשר אהיה:

עורן בן לו עוד ירחמו יהוה:

צלותה ושלמותה • על משה בן עמרם: אשר אשר על הים • ואמר בקול
רם: עזי וזמרתו • יהוה אל קעים: מי כמוך באילים יהוה • חי לעולם לא

f. 13^b תתם³: | נורא תהלת עשה פליה • תתברך ותתעצם: בהר נחלתך מכון • לשבתך
הושם: פעלת יהוה מקדש • מקום גבעת עולם: יהוה כוננו ירך • יהוה ימלך
עולם: ובני ישראל הלכו • ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביה • עליה

¹ O 4, f. 35, begins here.

² לשבתך O 4.

³ L 21 חם.

הוא משה נביה דעלמה: דעבר עמו בימה וצאו מנה בשלמה: ואשירו מי
כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:
רב אלה ותמא

וכי בשם יהוה אקרא ותמא וישרו הזקינים אלקמף:
ובחוף הים: באו ורשו את הארץ וכו"

f. 10 ון חכמ אול סבת פי לחמסין אחר סבת פי الشهر يقال פנים בפנים לא
עליתם בהר לאמר וيقرو الاربع سور وعدمه يقال ويشמע יהוה את קול
ואذا كان في خامس في الشهر يحكم اول سبت في الخمسين يحكم رابع
سبت في الشهر ثم يتقرو العشر كلمات فيقال ועד ים הערבה ים המלח.
ועשה חסד לאלפים וכו"

f. 11^b قراية تمامه وبعده تורה وتمامه واذا حكم اخر سبت في الشهر يقال نبرد
יתה وبعده יתהלל תפיל וברוך אלהינו תפיל ויהוה אלה כגרי العاده
في السبت وبعده يقال فاتحه وكيمي من تاليف الشيخ ابو مرجان (?)
رحمة وכו" . . . اولاً يقال

כימי השמים על הארץ • עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם •
עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו • בכל הימים:

ויقال الفاتحة

f. 12 אלהי מן שרא במישרי¹ ממרי • ונשיא אלהים אתקרי: דו אברהם העברי •
ארש תלתי זכאי העולם:

אלהי מן מרו דרשו • עלה על בית מקדשו: והו מזה לא מנע נפשו •
ואתעקד על הקיצם:

אלהי זכאה צא מבית אבהתו • ובא אל מקום יהוה וביתו: ויקח מאבניו
וישם מראשיתו • וישכם במקום ההוא ויחלם:

אלהי בר פרותה • אשר הלך בשביל קשיטותה: וערק מן זנותה • ולעובר
ביש לא קדם:

אלהי גבר נביר ונשיא • אנש לא כמו בכל אנשי: דו נביה רבה משה •
בן יוכבד ועמרם:

אלהי אקר הכהנה וארשה • אשר בשמן המשחה אמשח: ובגדי הקדש
לאבשה • וברך וקדיש כל עם:

אלהי אלעזר ואיתמר • ופינחם דלזנים דקר: והנגף מעל עמו עזר • וסב
אנרה כהנת עולם:

¹ L₂₁ div. שרי.

צלות השבת הראש דמן שבע השבתות: 285

הוא משה אשר ידעהו: ולמציל ישראל שלחהו: ויושיע יהוה ביום ההוא:
את ישראל מיד מצרים:

רב אלה ותמא

f. 6^b ויתמר כי בשם וישרו הזקינים אלקטף:
וכל קרבן מנחותיך במלח תמלח וגו'

f. 7 ויתמר דראן ברוך אתה יהוה הדי ינצרה לילה السبت ומרעה אלהי
האלהים וישתבח:

דרבותה אתרבת: ביאר וספרתם לכם • ממחרת השבת: מיום הביאכם
את עמר התנופה וגו'

f. 7^b תורה צוה לנו ותמא ויתהלל ויתמר דראן לית בכל יומיה
ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

בגדלו זכר בריתו • ועמה לחץ עמו: ועשה מבגללון • מופתים רמו: וקטל
בכורי מצראי • והצילון מן רצמו:

על יד הנבי הדמע: דאשיר על הים בקולות עצומה: יהוה גבור במלחמה:
יהוה שמו:

רב אלה ותמא

וכי בשם ותמא וישרו הזקינים אלקטף:

ויכהן אלעזר ואיתמר וגו'

f. 8^b ויתמר יתהלל ותמא ודראן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים

יתברך ויתקדש וישתבח ודעא למ נעלם מולא

אלהי כל אל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:

עורן כן ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה:

בגדלו הצילך אה ישראל • ובמופתים לך נאל: ואפרש לך שבע שבתות •

f. 9 דבון מרד האל: | גלא רבותו באותות • על הנבי הסגיל:

הוא משה הכוכב המאור: דביאר בספרו הטחור: וידבר יהוה אל משה

לאמר: צוי את בני ישראל: ואמרת אליהם את קרבני וגו'

תורה צוה לנו ותמא ויתהלל ויתמר דראן חילה רמה ויקירה

ומרקה אלהים רחמנה נעם רהאוי וישתבח

f. 9^b בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים ששה וחמש: ואנגדון אל ים

סוף • ומימיו לון אקרש: על יד הנביא הנאמן • דלערפלה נגש:

THE PENTECOST SERIES.

¹ בשם יהוה • דבקן ברחמיך :

צלוח השבת הראש דמן שבע השבתות שריו הצלות בריך אלהנו עלי האמא
ויהוה אלה הקטנה עלי לجماعة وبعد ختامه يقرأ الامام بي בשם وختمها
لجماعة ويسجدو في بدو بראשית وصور קצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן
שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח :
ישתבח לעלם יהוה הגדול האחד : יהוה אלהינו יהוה אחד :
בגדלו זעק לבוראיו • ואתו כלם שמועים : יסידו ביכלות עבודון • אן לית
אלה אלא הו • ויטע יהוה אלהים :

וישרו הזקנים אלקטף وهو שבת וקציר והים ושבעות :
ויטע יהוה אלהים נן בעדן ונ"ו

ויתמר תורה צוה לנו וتمام ויתהלל וتمام ויתמר דראן חיול הוא חילה L21, f. 3^b
דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתנד ותשתבח וישתבח :
פני כל ראישון : בגדלו עמה לחץ עמו • ומן אד מצראי נפֿשון : ופקדון
במספר שבע שבתות • על יד משה אישון : תספרו יתון מאה שנה • ואיביכון
יבשון :
וירֿח יהוה לכם : כמה ארֿח לאבותיכם : יהוה ילחם לכם : ואתם
תחרישון :
רב אלה וتمام

ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף : f. 4
ובני ישראל פרו וישרצו ונ"ו

ויתמר תורה צוה לנו וتمام ויתהלל וتمام ויתמר דראן הא יום f. 6
קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה ويشتبح
בגדלו הציל אבהתן • במופתים ממצרים : ואנגדם אל ים סוף • ועברו בו
באיורים : על יד הנביא הנאמן • דמע הספרים :

¹ L21, f. 1^b.

١٦٦٦ سطر في شبعو حن המצות • من تالیف العم المكرم
المفخم هكهمین عمران ادام ونو

ומאה שנה תעשו אתו • ואתון בשמחיתם: ביומי אדונן עבד חנו[נה] •
 גדול נשיאתכם: יהוה ישמר חייו • וישים לו תקומה: וישמו תמיד בחסד •
 ובזהו ובשמח: וישמר חייו וחי בניו • ויסני לו ניאמ[ה]: וכן ישמר חייכם
 כלכם • סתבה ואלימה: ויסני מספריכון • ותמלי הארץ מכם: ויבד סדר
 דבביכון • ויטשם יהוה: ולאוי עליכון אה קהלה • אה מן אנה כלכם: תנצירו
 לפני יהוה • ומלתם את ערלת לבביכם: ואמרו אדני יהוה • אה אדון
 התקומה: קבל צלותן ובעותן • ושים לנן רחמה: אדני ברב רחמין • קהלך
 ידרשו תברכם: והצילנו מן פנותה • וטהרנו מכל טמה: והקים לנו רצונך •
 בהרגריזים נבעת עלמה: בעמל זכאיך ונביאך • ובקדוש התורה התמימה:

¹ Cr 20, p. 2, a later addition.

אתר דלית לו דמות • דו קדש המקומות: לו שלשה עשר שמות • בקשט
מתיסדים:

¹ חדה הר הקדים • כי אלהי קדים: אסגלה מן ימי קדים • בשבעה 'עדים:
והשני בית אל אשתמע • כי קדשיו רמה: חכאי עלמה • אליו מתנגדים:
והשלישי בית אלהים • כי מלאכי אלהים: עליו בכל עת משרוים • ובו
עלים וירדים:

והרביעי שער השמים • דו אוצר הרחמים: והעלות והשלמים • עליו היו
עברים:

והחמישי שמו לוח • כי מאוריו לזה: וכל מן לו חזה • ימצא נורו מוקדים:
והששי הר הנחלה • ואתקרי בית אלה: וטור וקדש וסגולה • אושם בזה
הסודים:

והשביעי שמו מקדש • דו על ההרים מתקדש: כי מן הבריה אתקדש •
וישראל בקדשיו סהדים:

והשמיני הרגריזים • כי עליו מתכרזים: הברכות דבון רזים • בהשמות
נכבדים:

והתשעי הר הטוב • בו ימצא הקהל כל טוב: כמה בתורה פניך כתוב •
יגלה למן לה סגדים:

והעשירי שמו המבחר • כי אלה בחר • ואשתמע שמו שער • להרחמים
והחסידים:

ואחד עשר אחד ההרים • דאתנגדו עליו תרים • אחד אב הנברים • ואחד
הילידים:

והשנים עשר נבעת עולם • כי הו קדש ורם: על ההרים וגם • קדשיו כבדים:
והשלש עשר יהוה יראה • אלהים בו נראה: למן היה רעי • הצאן העקודים:
נשול מרן ואדונן • לימי אבינן יעזרנן: ויגלי משכנו לנן • על דמע
המסגדים:

וישוב עלינו הברכה • הוה הכהן יברכה: דהוה בו מסתמכה • בשם נכבד
הנכבדים:

שלוש פעמים בכל שתה • תשתמע עליו ברכתה: מפם ארכון בית כהנתה •
דמלאת לו הידים:

והשיב מרי רצונך • ואגלי לנו משכנך: בקדוש אלפנך • אה עבוד העובדים:
ועבד לן רתותה • ושים לנו פצותה: כקדוש ארהותה • ורמע הקרקדים:
תנים יומה תנים • אה העם המזדמנים: מן אבות ובנים • רבזה אתר
עקדים:

وزنه ששת ימים תאכל מצות وكرزنه שלשה:

¹ The stanzas are numbered 1-13 in the margin.

ואכל מן טב פיריו • אשר באילניו אצתמדו: תמחות על תרחו • יפה למי
 ילכדו: ויגזו בטב מבוא • וככן במלאת ידו: מכל אשר יצריך • ויקום לנפשו
 פדו: בפדיון הפסח עליו • ופסח יהוה ולמדו: מעשה הקרבן • איש וביתו
 כנגדו: במצות ומרורים מיכלו • באפזון ובפחדו: שבעת ימים בשמח • חמץ
 ושאר לא יעברו: וקדוש זה המועד • חתמת השבעה עברו: בו תחנו
 להרנרזים • קדש כל מסגדו: ושמו לך אה ישראל • חג המצות מעמדו: בו
 מופת גדול • על יד משה אתעברו: בדיל כל עם ישראל • אשר מן אכבדו:
 ועת ראו ישועתו • פני מן עקדו: וייראו העם את יהוה • ולא אתגדו:
 ויאמנו ביהוה • ובמשה עברו:
 אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית לכתובו יסלח וגו'

תנים יומה מאה שנה • אה סדר אחינו: תתחנו תתחנו • ביומי מועדינו:
 מנון זה המועד • מברך על קהלינו: דו מועד חג המצות • נחג לקדש טברינו:
 הרנרזים בית אל • מקום מסגדינו: מאה שנה תעשו אתו • בשמח וששונו:
 f. 5 ותשמע עליו הברכות • מפם רום כהנינו: | ותהי ברכה מתקבלה • בזכרון
 אלהינו: יברכך יהוה וישמרך • וישא מפניך כל גנו: אהיה אשר אהיה • ישקף
 עליך ממעונו: ויפתח יהוה לך את אוצרו • וישב עליך רצונו: ויכחשו איביך
 לך • ויסני לסנאינו: ותראו המשכן נציב • על קדש טברינו: יום בו הדבבים •
 יכפתו פנינו: ותסור ימי פנותה • קרוב מעלינו: ויקום לך מה אמר • בקדוש
 מכתבנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי
 הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל • הסגודים לקדש טברינו:
 ועל חסול זה נימר • ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך • ברחמך עני
 שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל
 ימי חיינו:

جوابه يتبرك اله وتمامه وبعده بركو الكبيرة ويعاد يتبرك ونبرك الذي في
 داخل العادة والاهي اברהم لך نبرك ويמר אז يشر ويلبو العاد وشבח
 אז يشر להيשר:

עליו עוד שירה על מועדי תשתמע שירות שמות הר גרזים
 מן מימר כתובה¹ ירצי וגו'

אציתו אה צמידים • מן אבות וילידים: למשמע מלים חסידים • בזכרון
 דמע הקדקדים:

¹ I. e. *غزال*: L I, f. 75, a later addition.

ואתוריד המימר בינם: לא אוכל אני אפתרם: כל זה מן מרן אלהיכם:
 ובגלל מי שמע תפלותו:
 ואני מן מרי דרש • וארפע עיני אל מעון הקדש: אן לדבב אמן יגרש •
 ויקים לוכון בריתו:
 בחילו ישמע צעקותך • וירפא למחצותך: ויסני זרעך ופרותך • והברית
 מנוכח לא יכרתו:
 והדבב אשר עלינן יתנבר: עליו מרן יתנבר: ואנן מרן יסובר: ויתן לן
 מרן רתותו:
 f. 4 ויסיר מעליך הקצף • ורוחתה עליך תרחף: ושנאיך אמן יגדף • ברבות רבותו:
 ויצילך מן אסור פנותה • ויוליכך ברצון אימנותה: ויצליח לך שבילותה •
 ויושיעך בישועתו:
 ותעשה מועדיך בשמח: ותהי בהרנריוזים מזדמה: והברכה עליו תשמע:
 מפם מי יהיה בהנתו:
 ובוה מועד חג המצות • תחנ בו לקדש טברות: ותצלי עליו צלות • ותדרש
 ישועתו:
 שבעת ימים לא תאכלו עליו חמץ • ואת באלה מתקלץ: והו לך אמן ילחץ •
 סדר דבבותו:
 ויהיה תמיד מברך: עליך ועל ברך: ועל כל קהל סדרך: היליד מנוכח
 ואבהתו:
 וישמר יהוה חייכון • ויורד ביומיכון: ותהבה יקים לוכון • ותעזר לקדש טברותו:
 ויקים לוכון מימרו • בקדש ספרו: בגלל מי דברו • משה שליחותו:
 תנים יומה מן אלה: לוכון אה סגולה: וירפאך מכל חלה: ויקים לוכון
 תורותו:
 אמן אהיה אשר אהיה:

بیت مفرد נغم مسجع تالیف المرحوم غزال الامام هكهن هلوي
 والد كاتبة رحمة الله عليه امين

f. 4^b דסכית ושמע ישראל • מלי אשר אנגדו:
 צריך אַת למשמעו • ואן אתעתק חדדו:
 במד במליו יתיטב • וריק מכל צדו:
 יתפורר ויתחנט • הנבון לבדו:
 אן עבר למדעו • יוסיפו מן אַסדו:
 ככן והן מה עבר • יסתירו ולא יגידו:
 דלא הו חיינן • ואסו לן מה פקדו:
 נתן בגלגיו • ונשים לן בו חדו:

צלות מועד חג המצות בהרנרזים : 279

- f. 3 וכד שמע פרעה זה המימר • למשה ולאהרן אמר : מי יהוה אשר • אשמע
אמירותו :
לשלה עמה הדן : מן תשמישותי מכן : לא ידעתי מן מלך אהן : לא עמית
צורתו :
אמרו לו לית לו נביה ולא צורה • דו מלך ולכלה ברא : ושומיה וארעה •
כסא ממלכותו :
פרעה לזה אניבם • ליכו לסבלותיכם : למה אתיכון שניכם • תפרידו את
העם מעברתו :
זה הרשע אתנבר : ואמר זה המימר : מה חכם מה אתעתר בנסתר :
מן מגויאתה למכותו :
וסימני מן שרו • ובמצרים אתשרשרו : ועל פרעה אתנברו • ואבריו מנן
ארתתו :
וכל אחד מנן הוה • ימצא נפשו צדבה : וידרש מן משה פצוה • אן ישינו
בתפלותו :
ויימרו לו בחייד אתפלל : למרד מבגלל : זה המופת דנפל : לבי מן
מעמיתו :
ומשה הוה ישמע מימרו • ויתפלל בעברו : ומן לחצו יפשרו • וינפֿש עקתו :
ועת יפשר הוה יתנבר • ואל רשעו יעזרו : ומה חכם בנפשו עד עבר •
המשחית אל ביתו :
ובית עבדיו דאשתלח : עליון בחצי הלילה : והוה בינם צעקה גדלה : כי
כל בכוריון מתו :
וישראל היו באתריון • אכלים קרבניון : ומודים לאלהיון • על רב טבתו :
f. 3^b ראה אה חברי • הפרקן בין העברי והמצרי : זה הוה ברצון שרי • וזה הוה
בלחץ ואתלתו :
עם זה היו שמחים : וקרבנה זבחים : ואכלים ושבעים : כל אחד כפי ריחותו :
ועם זה היו מגניפים • וענני הקצף עליון מרחפים : ולבביון היו משרפים •
וכוס מרר שתו :
וישראל היו יצאים • ממצרים דגלים וצבאים : ונורות הרצון עליון מרחפים •
מסמכים בחסד ורתו :
ועל ים סוף הוה עברים : וליהוה משירים : מן סימנים אשר היו מראים :
על יד שליחותו :
ועל שפת ים סוף אתו • בשלם מן מן ורתו : ופרעה יעמי בעמיתו • ויימר
זה חיל יהוה ועצמותו :
ומשה יגיבו אל מימרו • אה מסכין אה פרעה : ראה להחרטמיד ומה דברו •
ואתקשט מן הו קשיטותו :

באהלין אה קהלה ישמרך • ובברכה יברכך: ובבריתו יוקרך • ואל הרצון
 יישיבך: וירחק כל דבבך • ויקרב מן יאהבך: ומאה שנה לוכון תמים:
 ויקים לך מימרו • ומה אמר בספרו: בקדוש מה ביארו • ישראל יסני זרעו:
 ויאמנך ממה תיראו • יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ ארש אשבח שם יהוה • מלוך מכה ורומה: דרבותו עצומה • ולא ראש
 לקמאותו:

נרבי שמו הרב • ונודי לו על מעשיו הטב: בנציר הנפש והלבב • אולי נשוב
 ברתותו:

יתודי ויתרבי: שמו המתרבי: דו בכל עת מתרבי: ונסיד ביחדאותו:
 שלמיו תמיד נתן • על הנבי הנאמן: דעל קשמה אתימן • ואתקבל שני
 לחותו:

לעדת ישראל שלחהו • במופתים הוציאהו: וחקותיו לון צוהו • בקדש תורותו: f. 2^b
 מן הסנה מללו: ושלחו לקהלו: ועתה לך ואשלחך לו: מיד פרעה הציל אתו:
 אמר לון אלהי אבותיכם • אהיה שלחני אליכם: במופתים מתריאמה •
 בפניכון עשותו:

המלאך אמר לאהרן בשישי • קום לקראת אחיך משה: באמר לך העשה
 המושיע • תמהר לקראתו:

תלימה ולידה אתא: כמה אתת לה ארשותה: מן מר אלהותה: ותרין
 בחוריבה אצתמתו:

הא לו ראיתם • מה אתעשה בינם: כד הוו שניהם • וכל מנון מגלי לחברה
 חדותו:

ואתיצבו תרין בשמחו • ואגיד משה לאהרן אחו: דברי יהוה דשלחו •
 וילכו שניהם ואתו:

אל מצרימה ואעדו: זקיני עמה ועבדו: סימניה פניון אנדו: יתון בדבר
 על קשימותו:

וכד ראו ושמעו • אימנו ושמחו: ולמרון הוה ישבחו • דפקידון בישועתו:
 ובתר בן קמו • משה ואהרן תלימו: ואתו אל פרעה במקומו • וחרשיה היו
 סביבותו:

ואמרו לו כה אמר: אלהי כל הבשר: ישראל עמו שגר: עד יעבדו
 אלהותו:

ואמן אתה לשלח • מופתים דאשתלח: עליך אה סוכילה • לאל תוכל
 שאתו:

¹ .ויבכון נגמה עלי وزن אופע יום הרבע. In marg.

כל ימי דורת וחליפותם • תמיד על רבותה: דו ממן בריאמה • על סדר
בריאתה: לאִי עלינן אה דמע • עברת מתנותה: דבתורה משימה • קדש
ארהותה:

עוד נשוב ונהללך • בלבבים מנצירים: ונקום פני גדלך • בנפשים טהורים:
ונדרש מה בו אבדילך • מן טובות איקרים: מה בתורה אסגלך • במלים אדירים:
כי אתה אלהינו • תמיד נרוממך: כל ימי חיינו • נעמד קדמך: ונפרש שתי
דינו • ונימר ברבות שמך: אסיר כל לחץ מעלינו • והושיען מן נקמך:
אלהי אבותינו אתה • אברהם ויצחק ויעקב: אשר לן אהבתה • אה פרד
אה יהוב: והקמת לן בריתה • אה קרוב אה יצוב: בעמלון ארתי ארתאתותה •
ושם רצונך קרוב:

L 1, f. 1^b בכל הימים תמיד • נרבי שמך עצומים: ונרוממך ונסיד • לית לך שני
בארץ ובשמים: כי אתה אחד לכרך • וכל כלום לך מרומים: אהיה אשר
אהיה השקף • ממעון קדשך מן השמים:

مخرج غيرة

אלהי אברהם בן תרח • דבא לאלון מורא: ואמר לו אל נורא • אל שדי
אני: נוס מן זידיני • התהלך לפני: והי תמים:
אלהי יצחק נצירה • דאתעקד¹ על המזבח באתרה: על קדש כל טברה • הר
השכינה: ולמלאכים משכנה • וזכותו רביאנה: וממו קם שני לאמים:
אלהי מן לביש הזכות • וחלם חלמות: וראה סלם על קדש טברות • דו
יעקב ישראל: ושלח לו האל • מלאכו פנואל: מן מעון השמים:
אלהי מן ערק • מן זנותה ופרק: בגדיו בידה מזק • והו באלה דבק: ומכל
רע הו רחק • דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:
אלהי נבי כל העולם • נביה רבה לעולם: יסידו לו כל העולם • כי הו משה
המושיע: דלישראל הושיע • מיד פרעה הקשה: בסימנים רמים:
אלהי אהרן הכהן • אשר אמשח בשמן: ולבש אפוד וחשן • בבגדי הקדש:
והברכות מפרש • והמצנפת לביש: האורים והתמים:

f. 2 אלהי מן מרו דרשו • לכהנה הגדלה יפרשו: ובגדי הנזר אלבשו • דו אלעזר
מימנה • ושרת במשכנה • קדש כל מכונה: והוה איש תמים:
אלהי איתמר הפוקד • לבוש בגדי השרד: ואמן על ארון העד • ובמשכנה
שרש: בכהנה אקדש • ובשופריו יקרש: ועל המזבחות קעמים:
אלהי מן קנה לאלה • והנזר על פניו כלילה: ויקח רמח ודבק באלה •
ולזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר • וברית כהנה לו קמר: קיעם לעלם
עלמים:

¹ דיתהקד L I.

ויתמר יהוה אל רחום וחנן תקיל *وعدة* יימר הכהן מרן יקבל
צלואתכון *الكبير*

¹ מרן יקבל צלואתכון • ויעני בעואתכון: וישמע קלין 'דצבעתכון • ותנים יומה כהלכון: ולא יסכן טבהתכון • ויחיל למדלש'כון: ויטיב דבריכון וממליכון • ויעבד אהלין בעואתה: קריביה יומיה דאתין יהונו צלואן: 'מקבלאן² ובעואן מתעניאן ביד אלה אלהיה • רב כל רברביה ומס'חן עלמיה • דבור קיאמיה סלקין מלבבין קדישין • ופממין 'דבין למעונה רמיה • מתרחן 'רקעיה מעברין בין גדישי מלביה • קעמין קמי כרסי קרביה • משפען לוכן מתמן רחמין וחסד ואצלח לוכן ולכל קהליכון האן דאנן: • ישים אלהנו זה המועד אשר הו מועד חג המצות והו חתמת שבעת יומי חג המצות • ומן השבוע הראש • 'דמן שבע השבתות • והו כדא או כדא מן חמשיתי יומיה 'דצ'ונו יהוה אלהינו הן נספר א'תם • יהיה זה המועד • ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון • ומועדיכון טבין מן אלה: יתהלל אלהים *وتمام*

وبعد ذلك اتى בשلم وهي هدي لسيدنا فينحس رضي الله عنه

אתי בשלם מועדה • לא משתרי חג הקציר: | דכרנה 'דממן לעלם • חתמת חמשיתי יומה: תנים יומה מן אלה • לוכון העדה האלה: תעשו כל שנה במלא • ושמרת ועשי'ת את החקים האלה:

*ويزفو حكره كي عبد الهيآ باارن مزاريم وتمام وكززة ثلاثة والله اعلم * وادا كان فيء حجاج³ يتמר كي בשם ويقيم את החציר סביב כל'הא ושמועין ותניו * ويطوفو جميع الكהל حول הגבע ويهنو بعضهم بعض⁴*
אלה לא יקטע עואיד לישרל

⁵ כימי ופאתחא ופאת'ה פאת'ה עלי יום חג המצות اذا ما حکم طلوع الي
هرجزيم بيت ال من تاليف كاتبهم سلامة هكهن هلوي بشکم

כימי השמים על הארץ • תתברך ותתרום: בכל זבן ועת • ובכל לילה ויומם: תתהלל ותשתבח • בתהלות ורומם: אלהי השמים והארץ • חי תמיד לעולם:

עוד כימי אבות ובנים • נקד על אפ'ינו: על הארץ ונתפנים • ליהוה אלהינו: על קרש המכונים • מקום מסגדינו: ונדרש המניאנים • וקבלות דברינו:

¹ Cr 13, f. 55^b. ² Cr 13, LI "ומק". ³ Cr 13, LI סורר *ويطوفو* יתהלל וגו' אלה יקבל LI ⁴. הקהל *حول* *هجم* *ثم* *بعده* *يبدأ* *الامام* *יתהלל*: מנוכך מאה שנה: הנום יומה מאה שנה: ⁵ LI, f. I, a later addition.

צללות מועד חג המצות בהגרזיונים: 275

ويقول لهم الامام מאה שנה ביומיכם כלכם יסי: حواء מאה שנה
ביומך יסי¹:

p. 111 ثم يبدأ الامام ها سبيا: | * يتمر علي موبأ نبعث علما
من قول مرقة² عليه هرضون امين
ها سبيا: نפשאתن ونو"

p. 116 ثم بعد ذلك يقول الامام شيوخ من قول الثقة عبد الله ابن
سلامة رضي الله عنه امين: علي حج همصوت
כרוז לאלה • רמה 'מרוממה: 'דבחר עמו ישראל • מכל אמי עלמה:
ושלח להם משה • קטף כל לשמה: והציל עמו ממצרים³ • 'בשדכה ושלמה:
במזפתים גדלים • כרתון לא אתעמה: חתמתון מות הבכורים • ובכורי ישראל
'בשלמה: ועברון בזה היום 'בימה • וצאו מנה 'בשלמה: וכהלון בתר נביה
רבה משה • ישירו ליהוה: האנשים והנשים • ישבחו 'בקול רמה: עזי חמרתי
יהוה • מי כמוד באילים יהוה: ככה יתעשה לך עם דבבך • ותתנפש מכל
ארצמה: וישימו מועד בריך ומברך עליכון • אה קהלי יהוה: וכן ישמר
חייכם כלכם • סהבה ואליסה: ויקים לכם מימרו • בספרו הלמה: ששת
ימים תאכל מצות • וביום השביעי חג ליהוה: ומאה שנה בחדי זוהי • תעשו
מועדי יהוה:

p. 117 מפוק: כל מן דאכה • יודי וישבח: לעבוד בריאתה • עלמה וכל דבה:
ותנים יומה מאה שנה • לארכה ולרחבה: ישחבה אלהים:

ثم بعد ذلك يقال ويشأ اها: الي عند لكل העם ويقال יתרבי'
כלה וקטף הברכה: وهو هذا
ויברך אתם אלהים ונו"

p. 122 وبعد ذلك يقال تورا وיתהلل ثقيل⁵ وأأتهو 'دبريخ علما كلها
והסגודות שלשה:
الاوله ويقرأ اברהم את שם המקום وتامة
التانية مועدي وتامة ברוך מן דאמר שבע שבתות وتامة יברכך
יהוה وتامة
الثالثة ששת ימים תאכל מצות وتامة יפתח יהוה לך وتامة

¹ LI om. ² Cr 13, LI وهي داخلين وهي ³ Cr 13, 20, מצריל. ⁴ LI אחד הוא יהוה הנכבד ⁵ LI
ללאמא מרقة. ⁶ LI
شوية. ins.

ולטוב לנו ותמאם ويقال
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד

ويقال قطف الحوام وعلي كل فصل تلبية יהוה אל רחום וחנון אה אלהיהם
ותמאם والاخيرة يقال ثقيل ויתמר אהנו 'כתבה רבה וילבו שוב מחרון
אפך וכי בשם ושמע ישראל وبعد ذلك يقولو جميع بقلب خالص¹
אלהים יראֶה יהוה יראֶה אשר יאמר היום בהר יהוה יראֶה:

p. 104 خمس دفعات يقال יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת²: ويقولو لبعضهم מאה שנה 'ביומיכם' כלכם יסי³: ثم يبدأ الامام
אלה רב وهي الي الشيخ ابو الحسن السوري رضي الله عنه امين * ويسيرو
فيها الي מזבח יצחק⁴:
אלה רב ולית כותה ונו"

p. 107 يتمر علي מזבח יצחק يتمر כי בשם ולטוב לנו⁵
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ונו"

p. 109 יתהלל | يتمر بعد ذلك שמעון ותניו وبعدهم
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

وبعدہ يدخلو يزورو אלמזבח ويطلعو يقفوا مواجهة מזבח נח ויבדوا 'מברכו
ويقال اولها ثلاث فصول بنغم ثقيل معروف بين הזקנים:
'מברך הוא ביתה 'דיעקב כרי דנפֶק מלגֶה:
שת מדאן דאלפים הוו 'מבנין מן שבעים נפֶשׁ:
מן הֶה ישום רבותון הי יסכֶם גלגיון:

وينفرو الي المزبح في شبلي عكלה ويكملوها درج⁶ وكزنه ثلاثه ويتمر יתהלל
ثقیל וכי 'בשם ותמאם ולטוב לנו ותמאם وبعدہ يقولو المشايخ قطف المكان
وهو قطف נח

p. 110 ונח מצא חן בעיני יהוה ונו"

אין כאל ישרון יתהלל תְּחִיל 'דלעלם 'ברישה ובעקבה בריך אלהנו אוליה תְּחִיל
ואחרה חֲפִיף⁷ ויתהלל תְּחִיל * وبعدה يزورو المزبح ריבנוהו بعضם بعضاً

¹ LI. خالص طاهر لله LI. ² LI adds מנוכח. ³ LI. ⁴ LI ins. وهو هذا. ⁵ LI. ⁶ Cr 13, LI om. ⁷ LI ins. ואין כאל ישרון.
وبعدہ قطف المكان ⁸ LI. ⁹ LI. ¹⁰ LI. ¹¹ LI. ¹² LI. ¹³ LI. ¹⁴ LI. ¹⁵ LI. ¹⁶ LI. ¹⁷ LI. ¹⁸ LI. ¹⁹ LI. ²⁰ LI. ²¹ LI. ²² LI. ²³ LI. ²⁴ LI. ²⁵ LI. ²⁶ LI. ²⁷ LI. ²⁸ LI. ²⁹ LI. ³⁰ LI. ³¹ LI. ³² LI. ³³ LI. ³⁴ LI. ³⁵ LI. ³⁶ LI. ³⁷ LI. ³⁸ LI. ³⁹ LI. ⁴⁰ LI. ⁴¹ LI. ⁴² LI. ⁴³ LI. ⁴⁴ LI. ⁴⁵ LI. ⁴⁶ LI. ⁴⁷ LI. ⁴⁸ LI. ⁴⁹ LI. ⁵⁰ LI. ⁵¹ LI. ⁵² LI. ⁵³ LI. ⁵⁴ LI. ⁵⁵ LI. ⁵⁶ LI. ⁵⁷ LI. ⁵⁸ LI. ⁵⁹ LI. ⁶⁰ LI. ⁶¹ LI. ⁶² LI. ⁶³ LI. ⁶⁴ LI. ⁶⁵ LI. ⁶⁶ LI. ⁶⁷ LI. ⁶⁸ LI. ⁶⁹ LI. ⁷⁰ LI. ⁷¹ LI. ⁷² LI. ⁷³ LI. ⁷⁴ LI. ⁷⁵ LI. ⁷⁶ LI. ⁷⁷ LI. ⁷⁸ LI. ⁷⁹ LI. ⁸⁰ LI. ⁸¹ LI. ⁸² LI. ⁸³ LI. ⁸⁴ LI. ⁸⁵ LI. ⁸⁶ LI. ⁸⁷ LI. ⁸⁸ LI. ⁸⁹ LI. ⁹⁰ LI. ⁹¹ LI. ⁹² LI. ⁹³ LI. ⁹⁴ LI. ⁹⁵ LI. ⁹⁶ LI. ⁹⁷ LI. ⁹⁸ LI. ⁹⁹ LI. ¹⁰⁰ LI. ¹⁰¹ LI. ¹⁰² LI. ¹⁰³ LI. ¹⁰⁴ LI. ¹⁰⁵ LI. ¹⁰⁶ LI. ¹⁰⁷ LI. ¹⁰⁸ LI. ¹⁰⁹ LI. ¹¹⁰ LI. ¹¹¹ LI. ¹¹² LI. ¹¹³ LI. ¹¹⁴ LI. ¹¹⁵ LI. ¹¹⁶ LI. ¹¹⁷ LI. ¹¹⁸ LI. ¹¹⁹ LI. ¹²⁰ LI. ¹²¹ LI. ¹²² LI. ¹²³ LI. ¹²⁴ LI. ¹²⁵ LI. ¹²⁶ LI. ¹²⁷ LI. ¹²⁸ LI. ¹²⁹ LI. ¹³⁰ LI. ¹³¹ LI. ¹³² LI. ¹³³ LI. ¹³⁴ LI. ¹³⁵ LI. ¹³⁶ LI. ¹³⁷ LI. ¹³⁸ LI. ¹³⁹ LI. ¹⁴⁰ LI. ¹⁴¹ LI. ¹⁴² LI. ¹⁴³ LI. ¹⁴⁴ LI. ¹⁴⁵ LI. ¹⁴⁶ LI. ¹⁴⁷ LI. ¹⁴⁸ LI. ¹⁴⁹ LI. ¹⁵⁰ LI. ¹⁵¹ LI. ¹⁵² LI. ¹⁵³ LI. ¹⁵⁴ LI. ¹⁵⁵ LI. ¹⁵⁶ LI. ¹⁵⁷ LI. ¹⁵⁸ LI. ¹⁵⁹ LI. ¹⁶⁰ LI. ¹⁶¹ LI. ¹⁶² LI. ¹⁶³ LI. ¹⁶⁴ LI. ¹⁶⁵ LI. ¹⁶⁶ LI. ¹⁶⁷ LI. ¹⁶⁸ LI. ¹⁶⁹ LI. ¹⁷⁰ LI. ¹⁷¹ LI. ¹⁷² LI. ¹⁷³ LI. ¹⁷⁴ LI. ¹⁷⁵ LI. ¹⁷⁶ LI. ¹⁷⁷ LI. ¹⁷⁸ LI. ¹⁷⁹ LI. ¹⁸⁰ LI. ¹⁸¹ LI. ¹⁸² LI. ¹⁸³ LI. ¹⁸⁴ LI. ¹⁸⁵ LI. ¹⁸⁶ LI. ¹⁸⁷ LI. ¹⁸⁸ LI. ¹⁸⁹ LI. ¹⁹⁰ LI. ¹⁹¹ LI. ¹⁹² LI. ¹⁹³ LI. ¹⁹⁴ LI. ¹⁹⁵ LI. ¹⁹⁶ LI. ¹⁹⁷ LI. ¹⁹⁸ LI. ¹⁹⁹ LI. ²⁰⁰ LI. ²⁰¹ LI. ²⁰² LI. ²⁰³ LI. ²⁰⁴ LI. ²⁰⁵ LI. ²⁰⁶ LI. ²⁰⁷ LI. ²⁰⁸ LI. ²⁰⁹ LI. ²¹⁰ LI. ²¹¹ LI. ²¹² LI. ²¹³ LI. ²¹⁴ LI. ²¹⁵ LI. ²¹⁶ LI. ²¹⁷ LI. ²¹⁸ LI. ²¹⁹ LI. ²²⁰ LI. ²²¹ LI. ²²² LI. ²²³ LI. ²²⁴ LI. ²²⁵ LI. ²²⁶ LI. ²²⁷ LI. ²²⁸ LI. ²²⁹ LI. ²³⁰ LI. ²³¹ LI. ²³² LI. ²³³ LI. ²³⁴ LI. ²³⁵ LI. ²³⁶ LI. ²³⁷ LI. ²³⁸ LI. ²³⁹ LI. ²⁴⁰ LI. ²⁴¹ LI. ²⁴² LI. ²⁴³ LI. ²⁴⁴ LI. ²⁴⁵ LI. ²⁴⁶ LI. ²⁴⁷ LI. ²⁴⁸ LI. ²⁴⁹ LI. ²⁵⁰ LI. ²⁵¹ LI. ²⁵² LI. ²⁵³ LI. ²⁵⁴ LI. ²⁵⁵ LI. ²⁵⁶ LI. ²⁵⁷ LI. ²⁵⁸ LI. ²⁵⁹ LI. ²⁶⁰ LI. ²⁶¹ LI. ²⁶² LI. ²⁶³ LI. ²⁶⁴ LI. ²⁶⁵ LI. ²⁶⁶ LI. ²⁶⁷ LI. ²⁶⁸ LI. ²⁶⁹ LI. ²⁷⁰ LI. ²⁷¹ LI. ²⁷² LI. ²⁷³ LI. ²⁷⁴ LI. ²⁷⁵ LI. ²⁷⁶ LI. ²⁷⁷ LI. ²⁷⁸ LI. ²⁷⁹ LI. ²⁸⁰ LI. ²⁸¹ LI. ²⁸² LI. ²⁸³ LI. ²⁸⁴ LI. ²⁸⁵ LI. ²⁸⁶ LI. ²⁸⁷ LI. ²⁸⁸ LI. ²⁸⁹ LI. ²⁹⁰ LI. ²⁹¹ LI. ²⁹² LI. ²⁹³ LI. ²⁹⁴ LI. ²⁹⁵ LI. ²⁹⁶ LI. ²⁹⁷ LI. ²⁹⁸ LI. ²⁹⁹ LI. ³⁰⁰ LI. ³⁰¹ LI. ³⁰² LI. ³⁰³ LI. ³⁰⁴ LI. ³⁰⁵ LI. ³⁰⁶ LI. ³⁰⁷ LI. ³⁰⁸ LI. ³⁰⁹ LI. ³¹⁰ LI. ³¹¹ LI. ³¹² LI. ³¹³ LI. ³¹⁴ LI. ³¹⁵ LI. ³¹⁶ LI. ³¹⁷ LI. ³¹⁸ LI. ³¹⁹ LI. ³²⁰ LI. ³²¹ LI. ³²² LI. ³²³ LI. ³²⁴ LI. ³²⁵ LI. ³²⁶ LI. ³²⁷ LI. ³²⁸ LI. ³²⁹ LI. ³³⁰ LI. ³³¹ LI. ³³² LI. ³³³ LI. ³³⁴ LI. ³³⁵ LI. ³³⁶ LI. ³³⁷ LI. ³³⁸ LI. ³³⁹ LI. ³⁴⁰ LI. ³⁴¹ LI. ³⁴² LI. ³⁴³ LI. ³⁴⁴ LI. ³⁴⁵ LI. ³⁴⁶ LI. ³⁴⁷ LI. ³⁴⁸ LI. ³⁴⁹ LI. ³⁵⁰ LI. ³⁵¹ LI. ³⁵² LI. ³⁵³ LI. ³⁵⁴ LI. ³⁵⁵ LI. ³⁵⁶ LI. ³⁵⁷ LI. ³⁵⁸ LI. ³⁵⁹ LI. ³⁶⁰ LI. ³⁶¹ LI. ³⁶² LI. ³⁶³ LI. ³⁶⁴ LI. ³⁶⁵ LI. ³⁶⁶ LI. ³⁶⁷ LI. ³⁶⁸ LI. ³⁶⁹ LI. ³⁷⁰ LI. ³⁷¹ LI. ³⁷² LI. ³⁷³ LI. ³⁷⁴ LI. ³⁷⁵ LI. ³⁷⁶ LI. ³⁷⁷ LI. ³⁷⁸ LI. ³⁷⁹ LI. ³⁸⁰ LI. ³⁸¹ LI. ³⁸² LI. ³⁸³ LI. ³⁸⁴ LI. ³⁸⁵ LI. ³⁸⁶ LI. ³⁸⁷ LI. ³⁸⁸ LI. ³⁸⁹ LI. ³⁹⁰ LI. ³⁹¹ LI. ³⁹² LI. ³⁹³ LI. ³⁹⁴ LI. ³⁹⁵ LI. ³⁹⁶ LI. ³⁹⁷ LI. ³⁹⁸ LI. ³⁹⁹ LI. ⁴⁰⁰ LI. ⁴⁰¹ LI. ⁴⁰² LI. ⁴⁰³ LI. ⁴⁰⁴ LI. ⁴⁰⁵ LI. ⁴⁰⁶ LI. ⁴⁰⁷ LI. ⁴⁰⁸ LI. ⁴⁰⁹ LI. ⁴¹⁰ LI. ⁴¹¹ LI. ⁴¹² LI. ⁴¹³ LI. ⁴¹⁴ LI. ⁴¹⁵ LI. ⁴¹⁶ LI. ⁴¹⁷ LI. ⁴¹⁸ LI. ⁴¹⁹ LI. ⁴²⁰ LI. ⁴²¹ LI. ⁴²² LI. ⁴²³ LI. ⁴²⁴ LI. ⁴²⁵ LI. ⁴²⁶ LI. ⁴²⁷ LI. ⁴²⁸ LI. ⁴²⁹ LI. ⁴³⁰ LI. ⁴³¹ LI. ⁴³² LI. ⁴³³ LI. ⁴³⁴ LI. ⁴³⁵ LI. ⁴³⁶ LI. ⁴³⁷ LI. ⁴³⁸ LI. ⁴³⁹ LI. ⁴⁴⁰ LI. ⁴⁴¹ LI. ⁴⁴² LI. ⁴⁴³ LI. ⁴⁴⁴ LI. ⁴⁴⁵ LI. ⁴⁴⁶ LI. ⁴⁴⁷ LI. ⁴⁴⁸ LI. ⁴⁴⁹ LI. ⁴⁵⁰ LI. ⁴⁵¹ LI. ⁴⁵² LI. ⁴⁵³ LI. ⁴⁵⁴ LI. ⁴⁵⁵ LI. ⁴⁵⁶ LI. ⁴⁵⁷ LI. ⁴⁵⁸ LI. ⁴⁵⁹ LI. ⁴⁶⁰ LI. ⁴⁶¹ LI. ⁴⁶² LI. ⁴⁶³ LI. ⁴⁶⁴ LI. ⁴⁶⁵ LI. ⁴⁶⁶ LI. ⁴⁶⁷ LI. ⁴⁶⁸ LI. ⁴⁶⁹ LI. ⁴⁷⁰ LI. ⁴⁷¹ LI. ⁴⁷² LI. ⁴⁷³ LI. ⁴⁷⁴ LI. ⁴⁷⁵ LI. ⁴⁷⁶ LI. ⁴⁷⁷ LI. ⁴⁷⁸ LI. ⁴⁷⁹ LI. ⁴⁸⁰ LI. ⁴⁸¹ LI. ⁴⁸² LI. ⁴⁸³ LI. ⁴⁸⁴ LI. ⁴⁸⁵ LI. ⁴⁸⁶ LI. ⁴⁸⁷ LI. ⁴⁸⁸ LI. ⁴⁸⁹ LI. ⁴⁹⁰ LI. ⁴⁹¹ LI. ⁴⁹² LI. ⁴⁹³ LI. ⁴⁹⁴ LI. ⁴⁹⁵ LI. ⁴⁹⁶ LI. ⁴⁹⁷ LI. ⁴⁹⁸ LI. ⁴⁹⁹ LI. ⁵⁰⁰ LI. ⁵⁰¹ LI. ⁵⁰² LI. ⁵⁰³ LI. ⁵⁰⁴ LI. ⁵⁰⁵ LI. ⁵⁰⁶ LI. ⁵⁰⁷ LI. ⁵⁰⁸ LI. ⁵⁰⁹ LI. ⁵¹⁰ LI. ⁵¹¹ LI. ⁵¹² LI. ⁵¹³ LI. ⁵¹⁴ LI. ⁵¹⁵ LI. ⁵¹⁶ LI. ⁵¹⁷ LI. ⁵¹⁸ LI. ⁵¹⁹ LI. ⁵²⁰ LI. ⁵²¹ LI. ⁵²² LI. ⁵²³ LI. ⁵²⁴ LI. ⁵²⁵ LI. ⁵²⁶ LI. ⁵²⁷ LI. ⁵²⁸ LI. ⁵²⁹ LI. ⁵³⁰ LI. ⁵³¹ LI. ⁵³² LI. ⁵³³ LI. ⁵³⁴ LI. ⁵³⁵ LI. ⁵³⁶ LI. ⁵³⁷ LI. ⁵³⁸ LI. ⁵³⁹ LI. ⁵⁴⁰ LI. ⁵⁴¹ LI. ⁵⁴² LI. ⁵⁴³ LI. ⁵⁴⁴ LI. ⁵⁴⁵ LI. ⁵⁴⁶ LI. ⁵⁴⁷ LI. ⁵⁴⁸ LI. ⁵⁴⁹ LI. ⁵⁵⁰ LI. ⁵⁵¹ LI. ⁵⁵² LI. ⁵⁵³ LI. ⁵⁵⁴ LI. ⁵⁵⁵ LI. ⁵⁵⁶ LI. ⁵⁵⁷ LI. ⁵⁵⁸ LI. ⁵⁵⁹ LI. ⁵⁶⁰ LI. ⁵⁶¹ LI. ⁵⁶² LI. ⁵⁶³ LI. ⁵⁶⁴ LI. ⁵⁶⁵ LI. ⁵⁶⁶ LI. ⁵⁶⁷ LI. ⁵⁶⁸ LI. ⁵⁶⁹ LI. ⁵⁷⁰ LI. ⁵⁷¹ LI. ⁵⁷² LI. ⁵⁷³ LI. ⁵⁷⁴ LI. ⁵⁷⁵ LI. ⁵⁷⁶ LI. ⁵⁷⁷ LI. ⁵⁷⁸ LI. ⁵⁷⁹ LI. ⁵⁸⁰ LI. ⁵⁸¹ LI. ⁵⁸² LI. ⁵⁸³ LI. ⁵⁸⁴ LI. ⁵⁸⁵ LI. ⁵⁸⁶ LI. ⁵⁸⁷ LI. ⁵⁸⁸ LI. ⁵⁸⁹ LI. ⁵⁹⁰ LI. ⁵⁹¹ LI. ⁵⁹² LI. ⁵⁹³ LI. ⁵⁹⁴ LI. ⁵⁹⁵ LI. ⁵⁹⁶ LI. ⁵⁹⁷ LI. ⁵⁹⁸ LI. ⁵⁹⁹ LI. ⁶⁰⁰ LI. ⁶⁰¹ LI. ⁶⁰² LI. ⁶⁰³ LI. ⁶⁰⁴ LI. ⁶⁰⁵ LI. ⁶⁰⁶ LI. ⁶⁰⁷ LI. ⁶⁰⁸ LI. ⁶⁰⁹ LI. ⁶¹⁰ LI. ⁶¹¹ LI. ⁶¹² LI. ⁶¹³ LI. ⁶¹⁴ LI. ⁶¹⁵ LI. ⁶¹⁶ LI. ⁶¹⁷ LI. ⁶¹⁸ LI. ⁶¹⁹ LI. ⁶²⁰ LI. ⁶²¹ LI. ⁶²² LI. ⁶²³ LI. ⁶²⁴ LI. ⁶²⁵ LI. ⁶²⁶ LI. ⁶²⁷ LI. ⁶²⁸ LI. ⁶²⁹ LI. ⁶³⁰ LI. ⁶³¹ LI. ⁶³² LI. ⁶³³ LI. ⁶³⁴ LI. ⁶³⁵ LI. ⁶³⁶ LI. ⁶³⁷ LI. ⁶³⁸ LI. ⁶³⁹ LI. ⁶⁴⁰ LI. ⁶⁴¹ LI. ⁶⁴² LI. ⁶⁴³ LI. ⁶⁴⁴ LI. ⁶⁴⁵ LI. ⁶⁴⁶ LI. ⁶⁴⁷ LI. ⁶⁴⁸ LI. ⁶⁴⁹ LI. ⁶⁵⁰ LI. ⁶⁵¹ LI. ⁶⁵² LI. ⁶⁵³ LI. ⁶⁵⁴ LI. ⁶⁵⁵ LI. ⁶⁵⁶ LI. ⁶⁵⁷ LI. ⁶⁵⁸ LI. ⁶⁵⁹ LI. ⁶⁶⁰ LI. ⁶⁶¹ LI. ⁶⁶² LI. ⁶⁶³ LI. ⁶⁶⁴ LI. ⁶⁶⁵ LI. ⁶⁶⁶ LI. ⁶⁶⁷ LI. ⁶⁶⁸ LI. ⁶⁶⁹ LI. ⁶⁷⁰ LI. ⁶⁷¹ LI. ⁶⁷² LI. ⁶⁷³ LI. ⁶⁷⁴ LI. ⁶⁷⁵ LI. ⁶⁷⁶ LI. ⁶⁷⁷ LI. ⁶⁷⁸ LI. ⁶⁷⁹ LI. ⁶⁸⁰ LI. ⁶⁸¹ LI. ⁶⁸² LI. ⁶⁸³ LI. ⁶⁸⁴ LI. ⁶⁸⁵ LI. ⁶⁸⁶ LI. ⁶⁸⁷ LI. ⁶⁸⁸ LI. ⁶⁸⁹ LI. ⁶⁹⁰ LI. ⁶⁹¹ LI. ⁶⁹² LI. ⁶⁹³ LI. ⁶⁹⁴ LI. ⁶⁹⁵ LI. ⁶⁹⁶ LI. ⁶⁹⁷ LI. ⁶⁹⁸ LI. ⁶⁹⁹ LI. ⁷⁰⁰ LI. ⁷⁰¹ LI. ⁷⁰² LI. ⁷⁰³ LI. ⁷⁰⁴ LI. ⁷⁰⁵ LI. ⁷⁰⁶ LI. ⁷⁰⁷ LI. ⁷⁰⁸ LI. ⁷⁰⁹ LI. ⁷¹⁰ LI. ⁷¹¹ LI. ⁷¹² LI. ⁷¹³ LI. ⁷¹⁴ LI. ⁷¹⁵ LI. ⁷¹⁶ LI. ⁷¹⁷ LI. ⁷¹⁸ LI. ⁷¹⁹ LI. ⁷²⁰ LI. ⁷²¹ LI. ⁷²² LI. ⁷²³ LI. ⁷²⁴ LI. ⁷²⁵ LI. ⁷²⁶ LI. ⁷²⁷ LI. ⁷²⁸ LI. ⁷²⁹ LI. ⁷³⁰ LI. ⁷³¹ LI. ⁷³² LI. ⁷³³ LI. ⁷³⁴ LI. ⁷³⁵ LI. ⁷³⁶ LI. ⁷³⁷ LI. ⁷³⁸ LI. ⁷³⁹ LI. ⁷⁴⁰ LI. ⁷⁴¹ LI. ⁷⁴² LI. ⁷⁴³ LI. ⁷⁴⁴ LI. ⁷⁴⁵ LI. ⁷⁴⁶ LI. ⁷⁴⁷ LI. ⁷⁴⁸ LI. ⁷⁴⁹ LI. ⁷⁵⁰ LI. ⁷⁵¹ LI. ⁷⁵² LI. ⁷⁵³ LI. ⁷⁵⁴ LI. ⁷⁵⁵ LI. ⁷⁵⁶ LI. ⁷⁵⁷ LI. ⁷⁵⁸ LI. ⁷⁵⁹ LI. ⁷⁶⁰ LI. ⁷⁶¹ LI. ⁷⁶² LI. ⁷⁶³ LI. ⁷⁶⁴ LI. ⁷⁶⁵ LI. ⁷⁶⁶ LI. ⁷⁶⁷ LI. ⁷⁶⁸ LI. ⁷⁶⁹ LI. ⁷⁷⁰ LI. ⁷⁷¹ LI. ⁷⁷² LI. ⁷⁷³ LI. ⁷⁷⁴ LI. ⁷⁷⁵ LI. ⁷⁷⁶ LI. ⁷⁷⁷ LI. ⁷⁷⁸ LI. ⁷⁷⁹ LI. ⁷⁸⁰ LI. ⁷⁸¹ LI. ⁷⁸² LI. ⁷⁸³ LI. ⁷⁸⁴ LI. ⁷⁸⁵ LI. ⁷⁸⁶ LI. ⁷⁸⁷ LI. ⁷⁸⁸ LI. ⁷⁸⁹ LI. ⁷⁹⁰ LI. ⁷⁹¹ LI. ⁷⁹² LI. ⁷⁹³ LI. ⁷⁹⁴ LI. ⁷⁹⁵ LI. ⁷⁹⁶ LI. ⁷⁹⁷ LI. ⁷⁹⁸ LI. ⁷⁹⁹ LI. ⁸⁰⁰ LI. ⁸⁰¹ LI. ⁸⁰² LI. ⁸⁰³ LI. ⁸⁰⁴ LI. ⁸⁰⁵ LI. ⁸⁰⁶ LI. ⁸⁰⁷ LI. ⁸⁰⁸ LI. ⁸⁰⁹ LI. ⁸¹⁰ LI. ⁸¹¹ LI. ⁸¹² LI. ⁸¹³ LI. ⁸¹⁴ LI. ⁸¹⁵ LI. ⁸¹⁶ LI. ⁸¹⁷ LI. ⁸¹⁸ LI. ⁸¹⁹ LI. ⁸²⁰ LI. ⁸²¹ LI. ⁸²² LI. ⁸²³ LI. ⁸²⁴ LI. ⁸²⁵ LI. ⁸²⁶ LI. ⁸²⁷ LI. ⁸²⁸ LI. ⁸²⁹ LI. ⁸³⁰ LI. ⁸³¹ LI. ⁸³² LI. ⁸³³ LI. ⁸³⁴ LI. ⁸³⁵ LI. ⁸³⁶ LI. ⁸³⁷ LI. ⁸³⁸ LI. ⁸³⁹ LI. ⁸⁴⁰ LI. ⁸⁴¹ LI. ⁸⁴² LI. ⁸⁴³ LI. ⁸⁴⁴ LI. ⁸⁴⁵ LI. ⁸⁴⁶ LI. ⁸⁴⁷ LI. ⁸⁴⁸ LI. ⁸⁴⁹ LI. ⁸⁵⁰ LI. ⁸⁵¹ LI. ⁸⁵² LI. ⁸⁵³ LI. ⁸⁵⁴ LI. ⁸⁵⁵ LI. ⁸⁵⁶ LI. ⁸⁵⁷ LI. ⁸⁵⁸ LI. ⁸⁵⁹ LI. ⁸⁶⁰ LI. ⁸⁶¹ LI. ⁸⁶² LI. ⁸⁶³ LI. ⁸⁶⁴ LI. ⁸⁶⁵ LI. ⁸⁶⁶ LI. ⁸⁶⁷ LI. ⁸⁶⁸ LI. ⁸⁶⁹ LI. ⁸⁷⁰ LI. ⁸⁷¹ LI. ⁸⁷² LI. ⁸⁷³ LI. ⁸⁷⁴ LI. ⁸⁷⁵ LI. ⁸⁷⁶ LI. ⁸⁷⁷ LI. ⁸⁷⁸ LI. ⁸⁷⁹ LI. ⁸⁸⁰ LI. ⁸⁸¹ LI. ⁸⁸² LI. ⁸⁸³ LI. ⁸⁸⁴ LI. ⁸⁸⁵ LI. ⁸⁸⁶ LI. ⁸⁸⁷ LI. ⁸⁸⁸ LI. ⁸⁸⁹ LI. ⁸⁹⁰ LI. ⁸⁹¹ LI. ⁸⁹² LI. ⁸⁹³ LI. ⁸⁹⁴ LI. ⁸⁹⁵ LI. ⁸⁹⁶ LI. ⁸⁹⁷ LI. ⁸⁹⁸ LI. ⁸⁹⁹ LI. ⁹⁰⁰ LI. ⁹⁰¹ LI. ⁹⁰² LI. ⁹⁰³ LI. ⁹⁰⁴ LI. ⁹⁰⁵ LI. ⁹⁰⁶ LI. ⁹⁰⁷ LI. ⁹⁰⁸ LI. ⁹⁰⁹ LI. ⁹¹⁰ LI. ⁹¹¹ LI. ⁹¹² LI. ⁹¹³ LI. ⁹¹⁴ LI. ⁹¹⁵ LI. ⁹¹⁶ LI. ⁹¹⁷ LI. ⁹¹⁸ LI. ⁹¹⁹ LI. ⁹²⁰ LI. ⁹²¹ LI. ⁹²² LI. ⁹²³ LI. ⁹²⁴ LI. ⁹²⁵ LI. ⁹²⁶ LI. ⁹²⁷ LI. ⁹²⁸ LI. ⁹²⁹ LI. ⁹³⁰ LI. ⁹³¹ LI. ⁹³² LI. ⁹³³ LI. ⁹³⁴ LI. ⁹³⁵ LI. ⁹³⁶ LI. ⁹³⁷ LI. ⁹³⁸ LI. ⁹³⁹ LI. ⁹⁴⁰ LI. ⁹⁴¹ LI. ⁹⁴² LI. ⁹⁴³ LI. ⁹⁴⁴ LI. ⁹⁴⁵ LI. ⁹⁴⁶ LI. ⁹⁴⁷ LI. ⁹⁴⁸ LI. ⁹⁴⁹ LI. ⁹⁵⁰ LI. ⁹⁵¹ LI. ⁹⁵² LI. ⁹⁵³ LI. ⁹⁵⁴ LI. ⁹⁵⁵ LI. ⁹⁵⁶ LI. ⁹⁵⁷ LI. ⁹⁵⁸ LI. ⁹⁵⁹ LI. ⁹⁶⁰ LI. ⁹⁶¹ LI. ⁹⁶² LI. ⁹⁶³ LI. ⁹⁶⁴ LI. ⁹⁶⁵ LI. ⁹⁶⁶ LI. ⁹⁶⁷ LI. ⁹⁶⁸ LI. ⁹⁶⁹ LI. ⁹⁷⁰ LI. ⁹⁷¹ LI. ⁹⁷² LI. ⁹⁷³ LI. ⁹⁷⁴ LI. ⁹⁷⁵ LI. ⁹⁷⁶ LI. ⁹⁷⁷ LI. ⁹⁷⁸ LI. ⁹⁷⁹ LI. ⁹⁸⁰ LI. ⁹⁸¹ LI. ⁹⁸² LI. ⁹⁸³ LI. ⁹⁸⁴ LI. ⁹⁸⁵ LI. ⁹⁸⁶ LI. ⁹⁸⁷ LI. ⁹⁸⁸ LI. ⁹⁸⁹ LI. ⁹⁹⁰ LI. ⁹⁹¹ LI. ⁹⁹² LI. ⁹⁹³ LI. ⁹⁹⁴ LI. ⁹⁹⁵ LI. ⁹⁹⁶ LI. ⁹⁹⁷ LI. ⁹⁹⁸ LI. ⁹⁹⁹ LI. ¹⁰⁰⁰ LI.

צללות מועד חג המצות בהרנריזים: 273

- p. 32 وبعد ذلك قطف العشرة اميروت وابدوا اלקمف:
ויצמיח יהוה אלהים ונו"¹
- p. 53 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים ונו"¹
אה קהל ישראל אשירו: ונו"¹
- p. 92 وبعده يزفو سشت يمىم تااكل מצوت وكرزنة ثلاثة فوق وتحت
ويعيدو الزفات وهم هاؤلاء
²ويعيش האותות وتمام
- p. 94^b *يقال يوم حج المصوت:³
ועברו בתוך הים המדברה:
*ويوم موعد هفسح بكره يقال هذا الاربع كلمات
ופניה בבקר והלכה לאהליך³ ששת ימים تااكل מצوت ונו"¹
- p. 95 وكرزنة ثلاثة | وبعده يعيدو آهه كهل جملة خفيف ويزفو سشت يمىم
ويكملوا القطف
⁴והיית הך שמח שלש פעמים ונו"
- p. 98 ويقال كرزنة ثلاثة ثقيل فوق وتحت وיהو آهه رחوم وحنون ثقيل *ويصا
همكتب³ ويلبو יהוה נבור והמקרא על המכתב אז ישר⁵ علي هده
الترتيب
- p. 99 אז ישר משה ובני ישראל ונו"
- p. 102^b ويقال آتاهو 'دبريد' علما ترحا راحميد وامنودوت שלשה
الاوله ويكرا ابراهم آت شمس وנו"
الثانية موعدي יהוה وتمام⁶ بروך מן דאמר שבע שבתות وتمام
الثالثة سشت يمىم تااكل מצوت وتمام
- p. 103 ويحمر יהوה אל راحوم وحنون ومرن⁶ يقبل خلواتكون كالعادة⁷ | ويقولو لبعضهم
مآه سנה بيوميكم كلكم *مآه سנה بيوميك يسي⁸: ثم يبدا الامام
أز يشر علي نغم آلهه رب ويسيرو فيها الي مزبح سته ويدخلوا المزبة⁹
في عد يعبر *وبعد تمامها يقعدو هناك ويقولو جملة³
يتהלل آلهيم אין آلهه آلا آهه ثلاثة וכي בשם وتمام

¹ The stanzas of this hymn (as on p. 162) are to be said at intervals in the Qataf. ² As on p. 159. ³ L I om. ⁴ Cr 13, L I om.

⁵ L I ins. ⁶ ويحمر הכון מן L I. ⁷ L I ins. ⁸ وزفاتها وعلي كل فصل منها تلبية. ⁹ الي المذبح L I. ¹⁰ الله لا يقطع وנו" L I. ¹¹ ويدكر كما يوافق.

טוב הטובים • קבל שובלתינו • והשיב רצונך • קרוב עלינו:
 יהוה אלהינו • באבותינו ומשה נבינו • היום יקים לנו • יברכך יהוה וישמרך:
 כבוד יהוה אלהינו • נדרש היום יראת אלינו • וימלא כבודו • את כל
 הארץ:

ל יהוה אלהינו • נרן ונפל על פנינו • ונצלי בזה מועד חג המצות • יהוה
 יקבלנו:

כמה נבינו • אמר יהוה על ידו לנו • שלש רגלים תחג לי בשנה • יהוה
 יקבלנו:

נדרש מן יהוה • ישקף ממעון קדשו • מן השמים • ויברך אתנו:
 סלח לנו יהוה • כמימרך למשה • סלחתי בדברך • ואולם חי אני:
 עני מדרשינו • באברהם ויצחק ויעקב • כמימרך כי אל רחום יהוה אלהיך •
 לא ירפך ולא ישחיתך:

כניך יהוה עמדים • אנן לך עבדים • עבדים לך היום • על ההר הזה:
 צור הישועה • זה הרנרררררררררררר • צור ישוענו אתה • צדיק וישר אתה:
 קרוב הקרובים • לא תרחקנו • קיים לישועתך • לא תטרף אתנו:
 רחום וחנן אתה • נשא עון ופשע וחטאה • רחם אתנו • וסלח לחטאינו:
 שלש פעמים בשנה • נחג לך ונשמח ונסובר • שמעון דכל צבעתה • שמע
 קלן וקבל מנן:

תורה צוה לנו משה • טובינו נשמרה • ברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:
 לית אלה אלא אחד:

ويقول الامام يشتيج * لسيدنا هكهن هجدول فينحس رحمة عنه²
 חילה רצמת בינן ובינכם • על ראש זה הרנרררררררררררר • הר הנחלה
 והשכינה • דיתבסרו בו ישראל וייתו אל³ פאתו: מן אנה ומן אנה • מרי
 קבל מן השאלים תפלותון: במי אתפלל⁴ סלח נא:
 תתחני במועדיך אה עמי: דלית לך בעובדיו דמי: | והיית אך שמיה:
 שלש פעמים בשנה: p. 30

רב אלה ותמאם وبعد ذلك כי בשם ويبدو اלקساف * وهو هذا:
 اول ما يقال قطف العشر كلمات هكذا⁵

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה ונו⁶

1 Li om. 2 Cr 13, Li ins. 3 מכל Li. 4 Li om. 5 בית אל Li. 6 מסיק Li ins.
 7 ברית וזכרון ופקד ותרומה ויוסף ומופתים וצאן ובקר ובקר Li. 8 מצינים וראישון ומצות וים ועגן וכבוד וחג ומקום ושמה ואלעזר ושבת וקציר וחורבן כמא
 יאתי ואולא יקאל יתגלג ונו⁹.

ויقال יהוה אלה תִּקֵּיל ויִמְשׁוּ בִּיהָ אֵלֵי עֵדֵי הָעֵבֶרֶתִּים יִּצְפּוּ הֵנָּה וַיִּתְּמוּהָ וַיִּבְדּוּ¹ נִבְרָךְ וַיִּסְיֶרׁוּ בִּיהָ בֵּית חֶלֶף וּבֵית קְדָם וַיִּזָּד בִּיהָ אֶלְמוֹסָף חֶסֶב מָא יִּוֹקֵף וַיִּתְּמוּהָ עֵד בַּב דַּר הַרְיִיס וַיִּקְוּ לְבַעֲזֵהּ מֵאָה שְׁנָה בְּיוֹמֵיכֶם כֻּלְכֶם וַיִּבְדּוּ² נִשְׂאֵי כְהֻלָּן וַיִּסְיֶרׁוּ בִּיהָ אֵלֵי עֵד * אַחְיָר אֶלְאֲבָנִים³ וַיִּקְלְעוּ אֶנְעָלֵהֶם מִן רַגְלֵיהֶם וַיִּקְדְּמוּ קְדָמֵהֶם וַיִּסְבְּדוּ וַיִּבְּוֶסּוּ אֶלְתַּנָּא עֶשְׂרִי חֶגֶר וַיִּצְפּוּ עֵנְדֵהֶם מִן חֵגֶה אֶלְבֵּלָה וַיִּנְהֹוּ נִשְׂוֵי כְהֻלָּן וַיִּקְוּ יִתְהַלֵּל אֱלֹהִים אֵין אֱלֹה אֶלְא אַחַד תְּלָתָה | וְכִי בִשְׁם וְתַמָּא וְלִטְוֹב לָנוּ וְתַמָּא וְקִטְפָה p. 28 אֶלְאֲבָנִים וְהוּא זֶה

וְהִיָּה בְעִבְרַתְכֶם אֶת הַיִּרְדֵּן וְנָו”

וַיִּנְהֹוּ בְעִזְזֵהֶם וַיִּבְדּוּ תְּחָתָה קְדִישָׁה תִּקֵּיל וַיִּסְיֶרׁוּ בִּיהָ אֵלֵי עֵד בַּב לְחָבָה עֵד הַקְּלַעַה וַיִּצְעֲדוּ הֵנָּה וַיִּקְוּ הַפְּוֹאָה בְּנִצְיָרוֹ תִּקֵּיל וַיִּקְוּ כְּבִיר הַכְּהָנִים שְׁבַחַו הָעָדָה תִּקֵּיל וְעֵדֵהָ יִּקָּל דְרָן מְבָרְכוֹ וַיִּתְהַלֵּל | וְלֶךְ נְבִיעַ וַיִּתְהַלֵּל p. 29 וַיִּבְדּוּ אֲדִיק עֲלִינָן מֵרֵן: יִּקָּל מִנְהָ אֶבְרָהָם לְעֵרִי שְׁתִּי יִסְיֶרׁוּ בִּיהָ אֵלֵי עֵד חֶגֶר הַכִּבִּישׁ וַיִּקָּל בֵּית שׁוֹ עֲלֵי הַחֶגֶר הַמְּדֻכָּר וְלֵא יִבְדּוּ בֵּית תִּי יִנְקְרוּ בַּלְכֵּתִב וַיִּנְזְלוּ אֵלֵי מִזְבַּח אָדָם יִקָּל מְרִי בְעַמְלָתִי שְׁלִמְיָה וַיִּלְבּוּ וַיִּנְחוּ וְעֵדֵהָ יִקְוּ אֱלֹהִים רַחֲמֵנָה וְאַחַד הוּא יְהוָה הַנִּכְבָּד וְאֱלֹהִים יִרְאֵה:

³ אֱלֹהִים יִרְאֵה • יְהוָה יִרְאֵה • אֲשֶׁר יִאֲמַר הַיּוֹם בְּהַר • יְהוָה יִרְאֵה:

בְּהַר נַחֲלַתְךָ • מִכּוֹן לְשַׁבְּתְךָ • פְּעֻלַּתְךָ יְהוָה מִקְדָּשׁ יְהוָה כּוֹנֵן יָדְךָ • יְהוָה יִמְלֶךְ עוֹלָם וָעֶד:

גְּלָא יְהוָה קְדוֹשׁ • זֶה הַרְגִּרְזִים בֵּית אֵל • בֵּיתוֹ וְהַר נַחֲלָתוֹ • מִכּוֹן לְשַׁבְּתוֹ: דְּבַר יְהוָה אֶל אֲבֵרָהָם • בְּמַהֲלֶךְ אֱלֹוִי • טוֹבִי מִי יַחַג אֱלֹוִי • וַיִּדְרֹשׁ יְהוָה עֲלָיו: דְּהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אֲבֵרָהָם • לְמִוּבָא אֶל אֲנָה • וַיִּרְא אֶת הַמְּקוֹם מִרְחַק • וַיִּבֵּא וַיִּשְׁתַּחֲוֶי לֹו:

וַיִּצָא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע • וַיִּפְנַע בְּמִקְוֵם • וַיִּלְךְ שֵׁם וַיֹּאמֶר • מַה נִּוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה:

זֶה כִּי אָם בֵּית אֱלֹהִים • זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם • וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמְּקוֹם • הַהוּא בֵּית אֵל:

חַג לַיהוָה הַיּוֹם • אֶל זֶה הַרְגִּרְזִים בֵּית אֵל • יְהוָה יִנְחֵנוּ נַחַג אֱלֹוִי קְרוֹב • בְּיוֹמֵי רְצוֹנוֹ:

¹ Cr 13, and so LI. ² Cr 13, LI: אֶלְשֵׁנִים עֶשְׂרִי אֶבְנֵי. ³ Cr 13, f. 15. In LI, f. 28 ascribed to Marqah, and so in LII, f. 10^b, but on f. 12^b to the High-Priest Pinhas. Not given in full in Cr 20.

¹ جاري عادة يوم موعده حج همصوت المبارك لهرجرزيم يجتمعو * جميع الناس²
 والمشايخ علي باب الكنيسة قبل الفجر بساعة ويخرجو * الكتب ويقفون بالحجر³
 ويبدأ كبير كهنتهم الصلاة ويقول يتהלل آلهام آين آله آلا آحد ثلاثة وكي
 בשם وتامام

לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך תמלי אֲתָנוּ לְשֹׁמֵר מִשְׁמֵרְתִּיךְ
 חֲקֹתֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ כֹּל הַיָּמִים: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד.
 יהוה אלהינו יהוה אחד:
 ויבא יעקב שלום עיר 'שכם ונו'

ويبدو הזקינים القطف ويزاد فيه מצوات وים وكثير وشבת⁴ ويقطفون من ويمع
 الي وعنتها إسرائيل ولما يصلوها يمشوا فيها ويقرو * سورة بسورة⁵ الي عند
 زيتونه كي تقرأ للملحمة الثانية يقعدو⁶ عندها حتي يصلوها ويسيرو فيها
 الي عند حجر وهيا أم شمع تسمع يقعدو⁶ هناك * ويقرو حتي يصلوها
 يمشو في بدو⁷ يفتح ويسيرو الي وقفه وهيا كي يباو يقفون هناك حتي
 يصلوها يمشو فيها الي مكره وتختمو التوراه ويقال | تורה وتامام نبرد
 יתה ותמאם⁹ ויתהלל תעיל ודרן חילה רמה שמע בקלן ומרע אלהים
 אל עליון והא מלך רחמן וישתבח:
 Cr 20, p. 26

תהותה הסאה והתהבים יתחנו * במה אנן * שמרים: מה¹⁰ נלא להם
 אדונן משה * דמע הספרים: מהם אהלן הימים * דבון נחג לזה אחר
 ההרים: טובי סיעתה יהונו כהלון מנצירים: ויטהרו הלבבים והיצרים:
 במימר כארזין ואמרים ותמאם

ועל פתח רחמיך ותמאם וכי בשם ותמאם וקצי הבריה תעיל ויסירו في بدو
 בריך | אלהנו الي * وقفه בריך אלהנו يقفون هناك وتختموهم¹¹ ويقال يتהלل
 אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثة וכי בשם ולטוב לנו ותמאם וקطف صغير
 يفهمو المشايخ الي عند بיום البراهم يقال يتהלل تעיל וברוך¹² אלהנו¹³
 p. 27

¹ Cr 13, f. 2^b; Cr 20, p. 25; L I, f. 16^b (cf. L II, f. 2^b). ² Cr 13, f. 2^b.
 כל الجماعة Cr 13, L I, II. ³ Cr 13, L I. ⁴ Cr 13, L I. ⁵ Cr 13, L I. ⁶ Cr 13, L I. ⁷ L II. ⁸ Cr 13, L I. ⁹ Cr 13, L I. ¹⁰ Cr 13, L I. ¹¹ L II. ¹² Cr 13, L I. ¹³ L I, II.
 ins. ¹⁴ Cr 13, L I. ¹⁵ Cr 13, L I. ¹⁶ Cr 13, L I. ¹⁷ Cr 13, L I. ¹⁸ Cr 13, L I. ¹⁹ Cr 13, L I. ²⁰ Cr 13, L I. ²¹ Cr 13, L I. ²² Cr 13, L I. ²³ Cr 13, L I. ²⁴ Cr 13, L I. ²⁵ Cr 13, L I. ²⁶ Cr 13, L I. ²⁷ Cr 13, L I. ²⁸ Cr 13, L I. ²⁹ Cr 13, L I. ³⁰ Cr 13, L I. ³¹ Cr 13, L I. ³² Cr 13, L I. ³³ Cr 13, L I. ³⁴ Cr 13, L I. ³⁵ Cr 13, L I. ³⁶ Cr 13, L I. ³⁷ Cr 13, L I. ³⁸ Cr 13, L I. ³⁹ Cr 13, L I. ⁴⁰ Cr 13, L I. ⁴¹ Cr 13, L I. ⁴² Cr 13, L I. ⁴³ Cr 13, L I. ⁴⁴ Cr 13, L I. ⁴⁵ Cr 13, L I. ⁴⁶ Cr 13, L I. ⁴⁷ Cr 13, L I. ⁴⁸ Cr 13, L I. ⁴⁹ Cr 13, L I. ⁵⁰ Cr 13, L I. ⁵¹ Cr 13, L I. ⁵² Cr 13, L I. ⁵³ Cr 13, L I. ⁵⁴ Cr 13, L I. ⁵⁵ Cr 13, L I. ⁵⁶ Cr 13, L I. ⁵⁷ Cr 13, L I. ⁵⁸ Cr 13, L I. ⁵⁹ Cr 13, L I. ⁶⁰ Cr 13, L I. ⁶¹ Cr 13, L I. ⁶² Cr 13, L I. ⁶³ Cr 13, L I. ⁶⁴ Cr 13, L I. ⁶⁵ Cr 13, L I. ⁶⁶ Cr 13, L I. ⁶⁷ Cr 13, L I. ⁶⁸ Cr 13, L I. ⁶⁹ Cr 13, L I. ⁷⁰ Cr 13, L I. ⁷¹ Cr 13, L I. ⁷² Cr 13, L I. ⁷³ Cr 13, L I. ⁷⁴ Cr 13, L I. ⁷⁵ Cr 13, L I. ⁷⁶ Cr 13, L I. ⁷⁷ Cr 13, L I. ⁷⁸ Cr 13, L I. ⁷⁹ Cr 13, L I. ⁸⁰ Cr 13, L I. ⁸¹ Cr 13, L I. ⁸² Cr 13, L I. ⁸³ Cr 13, L I. ⁸⁴ Cr 13, L I. ⁸⁵ Cr 13, L I. ⁸⁶ Cr 13, L I. ⁸⁷ Cr 13, L I. ⁸⁸ Cr 13, L I. ⁸⁹ Cr 13, L I. ⁹⁰ Cr 13, L I. ⁹¹ Cr 13, L I. ⁹² Cr 13, L I. ⁹³ Cr 13, L I. ⁹⁴ Cr 13, L I. ⁹⁵ Cr 13, L I. ⁹⁶ Cr 13, L I. ⁹⁷ Cr 13, L I. ⁹⁸ Cr 13, L I. ⁹⁹ Cr 13, L I. ¹⁰⁰ Cr 13, L I. ¹⁰¹ Cr 13, L I. ¹⁰² Cr 13, L I. ¹⁰³ Cr 13, L I. ¹⁰⁴ Cr 13, L I. ¹⁰⁵ Cr 13, L I. ¹⁰⁶ Cr 13, L I. ¹⁰⁷ Cr 13, L I. ¹⁰⁸ Cr 13, L I. ¹⁰⁹ Cr 13, L I. ¹¹⁰ Cr 13, L I. ¹¹¹ Cr 13, L I. ¹¹² Cr 13, L I. ¹¹³ Cr 13, L I. ¹¹⁴ Cr 13, L I. ¹¹⁵ Cr 13, L I. ¹¹⁶ Cr 13, L I. ¹¹⁷ Cr 13, L I. ¹¹⁸ Cr 13, L I. ¹¹⁹ Cr 13, L I. ¹²⁰ Cr 13, L I. ¹²¹ Cr 13, L I. ¹²² Cr 13, L I. ¹²³ Cr 13, L I. ¹²⁴ Cr 13, L I. ¹²⁵ Cr 13, L I. ¹²⁶ Cr 13, L I. ¹²⁷ Cr 13, L I. ¹²⁸ Cr 13, L I. ¹²⁹ Cr 13, L I. ¹³⁰ Cr 13, L I. ¹³¹ Cr 13, L I. ¹³² Cr 13, L I. ¹³³ Cr 13, L I. ¹³⁴ Cr 13, L I. ¹³⁵ Cr 13, L I. ¹³⁶ Cr 13, L I. ¹³⁷ Cr 13, L I. ¹³⁸ Cr 13, L I. ¹³⁹ Cr 13, L I. ¹⁴⁰ Cr 13, L I. ¹⁴¹ Cr 13, L I. ¹⁴² Cr 13, L I. ¹⁴³ Cr 13, L I. ¹⁴⁴ Cr 13, L I. ¹⁴⁵ Cr 13, L I. ¹⁴⁶ Cr 13, L I. ¹⁴⁷ Cr 13, L I. ¹⁴⁸ Cr 13, L I. ¹⁴⁹ Cr 13, L I. ¹⁵⁰ Cr 13, L I. ¹⁵¹ Cr 13, L I. ¹⁵² Cr 13, L I. ¹⁵³ Cr 13, L I. ¹⁵⁴ Cr 13, L I. ¹⁵⁵ Cr 13, L I. ¹⁵⁶ Cr 13, L I. ¹⁵⁷ Cr 13, L I. ¹⁵⁸ Cr 13, L I. ¹⁵⁹ Cr 13, L I. ¹⁶⁰ Cr 13, L I. ¹⁶¹ Cr 13, L I. ¹⁶² Cr 13, L I. ¹⁶³ Cr 13, L I. ¹⁶⁴ Cr 13, L I. ¹⁶⁵ Cr 13, L I. ¹⁶⁶ Cr 13, L I. ¹⁶⁷ Cr 13, L I. ¹⁶⁸ Cr 13, L I. ¹⁶⁹ Cr 13, L I. ¹⁷⁰ Cr 13, L I. ¹⁷¹ Cr 13, L I. ¹⁷² Cr 13, L I. ¹⁷³ Cr 13, L I. ¹⁷⁴ Cr 13, L I. ¹⁷⁵ Cr 13, L I. ¹⁷⁶ Cr 13, L I. ¹⁷⁷ Cr 13, L I. ¹⁷⁸ Cr 13, L I. ¹⁷⁹ Cr 13, L I. ¹⁸⁰ Cr 13, L I. ¹⁸¹ Cr 13, L I. ¹⁸² Cr 13, L I. ¹⁸³ Cr 13, L I. ¹⁸⁴ Cr 13, L I. ¹⁸⁵ Cr 13, L I. ¹⁸⁶ Cr 13, L I. ¹⁸⁷ Cr 13, L I. ¹⁸⁸ Cr 13, L I. ¹⁸⁹ Cr 13, L I. ¹⁹⁰ Cr 13, L I. ¹⁹¹ Cr 13, L I. ¹⁹² Cr 13, L I. ¹⁹³ Cr 13, L I. ¹⁹⁴ Cr 13, L I. ¹⁹⁵ Cr 13, L I. ¹⁹⁶ Cr 13, L I. ¹⁹⁷ Cr 13, L I. ¹⁹⁸ Cr 13, L I. ¹⁹⁹ Cr 13, L I. ²⁰⁰ Cr 13, L I. ²⁰¹ Cr 13, L I. ²⁰² Cr 13, L I. ²⁰³ Cr 13, L I. ²⁰⁴ Cr 13, L I. ²⁰⁵ Cr 13, L I. ²⁰⁶ Cr 13, L I. ²⁰⁷ Cr 13, L I. ²⁰⁸ Cr 13, L I. ²⁰⁹ Cr 13, L I. ²¹⁰ Cr 13, L I. ²¹¹ Cr 13, L I. ²¹² Cr 13, L I. ²¹³ Cr 13, L I. ²¹⁴ Cr 13, L I. ²¹⁵ Cr 13, L I. ²¹⁶ Cr 13, L I. ²¹⁷ Cr 13, L I. ²¹⁸ Cr 13, L I. ²¹⁹ Cr 13, L I. ²²⁰ Cr 13, L I. ²²¹ Cr 13, L I. ²²² Cr 13, L I. ²²³ Cr 13, L I. ²²⁴ Cr 13, L I. ²²⁵ Cr 13, L I. ²²⁶ Cr 13, L I. ²²⁷ Cr 13, L I. ²²⁸ Cr 13, L I. ²²⁹ Cr 13, L I. ²³⁰ Cr 13, L I. ²³¹ Cr 13, L I. ²³² Cr 13, L I. ²³³ Cr 13, L I. ²³⁴ Cr 13, L I. ²³⁵ Cr 13, L I. ²³⁶ Cr 13, L I. ²³⁷ Cr 13, L I. ²³⁸ Cr 13, L I. ²³⁹ Cr 13, L I. ²⁴⁰ Cr 13, L I. ²⁴¹ Cr 13, L I. ²⁴² Cr 13, L I. ²⁴³ Cr 13, L I. ²⁴⁴ Cr 13, L I. ²⁴⁵ Cr 13, L I. ²⁴⁶ Cr 13, L I. ²⁴⁷ Cr 13, L I. ²⁴⁸ Cr 13, L I. ²⁴⁹ Cr 13, L I. ²⁵⁰ Cr 13, L I. ²⁵¹ Cr 13, L I. ²⁵² Cr 13, L I. ²⁵³ Cr 13, L I. ²⁵⁴ Cr 13, L I. ²⁵⁵ Cr 13, L I. ²⁵⁶ Cr 13, L I. ²⁵⁷ Cr 13, L I. ²⁵⁸ Cr 13, L I. ²⁵⁹ Cr 13, L I. ²⁶⁰ Cr 13, L I. ²⁶¹ Cr 13, L I. ²⁶² Cr 13, L I. ²⁶³ Cr 13, L I. ²⁶⁴ Cr 13, L I. ²⁶⁵ Cr 13, L I. ²⁶⁶ Cr 13, L I. ²⁶⁷ Cr 13, L I. ²⁶⁸ Cr 13, L I. ²⁶⁹ Cr 13, L I. ²⁷⁰ Cr 13, L I. ²⁷¹ Cr 13, L I. ²⁷² Cr 13, L I. ²⁷³ Cr 13, L I. ²⁷⁴ Cr 13, L I. ²⁷⁵ Cr 13, L I. ²⁷⁶ Cr 13, L I. ²⁷⁷ Cr 13, L I. ²⁷⁸ Cr 13, L I. ²⁷⁹ Cr 13, L I. ²⁸⁰ Cr 13, L I. ²⁸¹ Cr 13, L I. ²⁸² Cr 13, L I. ²⁸³ Cr 13, L I. ²⁸⁴ Cr 13, L I. ²⁸⁵ Cr 13, L I. ²⁸⁶ Cr 13, L I. ²⁸⁷ Cr 13, L I. ²⁸⁸ Cr 13, L I. ²⁸⁹ Cr 13, L I. ²⁹⁰ Cr 13, L I. ²⁹¹ Cr 13, L I. ²⁹² Cr 13, L I. ²⁹³ Cr 13, L I. ²⁹⁴ Cr 13, L I. ²⁹⁵ Cr 13, L I. ²⁹⁶ Cr 13, L I. ²⁹⁷ Cr 13, L I. ²⁹⁸ Cr 13, L I. ²⁹⁹ Cr 13, L I. ³⁰⁰ Cr 13, L I. ³⁰¹ Cr 13, L I. ³⁰² Cr 13, L I. ³⁰³ Cr 13, L I. ³⁰⁴ Cr 13, L I. ³⁰⁵ Cr 13, L I. ³⁰⁶ Cr 13, L I. ³⁰⁷ Cr 13, L I. ³⁰⁸ Cr 13, L I. ³⁰⁹ Cr 13, L I. ³¹⁰ Cr 13, L I. ³¹¹ Cr 13, L I. ³¹² Cr 13, L I. ³¹³ Cr 13, L I. ³¹⁴ Cr 13, L I. ³¹⁵ Cr 13, L I. ³¹⁶ Cr 13, L I. ³¹⁷ Cr 13, L I. ³¹⁸ Cr 13, L I. ³¹⁹ Cr 13, L I. ³²⁰ Cr 13, L I. ³²¹ Cr 13, L I. ³²² Cr 13, L I. ³²³ Cr 13, L I. ³²⁴ Cr 13, L I. ³²⁵ Cr 13, L I. ³²⁶ Cr 13, L I. ³²⁷ Cr 13, L I. ³²⁸ Cr 13, L I. ³²⁹ Cr 13, L I. ³³⁰ Cr 13, L I. ³³¹ Cr 13, L I. ³³² Cr 13, L I. ³³³ Cr 13, L I. ³³⁴ Cr 13, L I. ³³⁵ Cr 13, L I. ³³⁶ Cr 13, L I. ³³⁷ Cr 13, L I. ³³⁸ Cr 13, L I. ³³⁹ Cr 13, L I. ³⁴⁰ Cr 13, L I. ³⁴¹ Cr 13, L I. ³⁴² Cr 13, L I. ³⁴³ Cr 13, L I. ³⁴⁴ Cr 13, L I. ³⁴⁵ Cr 13, L I. ³⁴⁶ Cr 13, L I. ³⁴⁷ Cr 13, L I. ³⁴⁸ Cr 13, L I. ³⁴⁹ Cr 13, L I. ³⁵⁰ Cr 13, L I. ³⁵¹ Cr 13, L I. ³⁵² Cr 13, L I. ³⁵³ Cr 13, L I. ³⁵⁴ Cr 13, L I. ³⁵⁵ Cr 13, L I. ³⁵⁶ Cr 13, L I. ³⁵⁷ Cr 13, L I. ³⁵⁸ Cr 13, L I. ³⁵⁹ Cr 13, L I. ³⁶⁰ Cr 13, L I. ³⁶¹ Cr 13, L I. ³⁶² Cr 13, L I. ³⁶³ Cr 13, L I. ³⁶⁴ Cr 13, L I. ³⁶⁵ Cr 13, L I. ³⁶⁶ Cr 13, L I. ³⁶⁷ Cr 13, L I. ³⁶⁸ Cr 13, L I. ³⁶⁹ Cr 13, L I. ³⁷⁰ Cr 13, L I. ³⁷¹ Cr 13, L I. ³⁷² Cr 13, L I. ³⁷³ Cr 13, L I. ³⁷⁴ Cr 13, L I. ³⁷⁵ Cr 13, L I. ³⁷⁶ Cr 13, L I. ³⁷⁷ Cr 13, L I. ³⁷⁸ Cr 13, L I. ³⁷⁹ Cr 13, L I. ³⁸⁰ Cr 13, L I. ³⁸¹ Cr 13, L I. ³⁸² Cr 13, L I. ³⁸³ Cr 13, L I. ³⁸⁴ Cr 13, L I. ³⁸⁵ Cr 13, L I. ³⁸⁶ Cr 13, L I. ³⁸⁷ Cr 13, L I. ³⁸⁸ Cr 13, L I. ³⁸⁹ Cr 13, L I. ³⁹⁰ Cr 13, L I. ³⁹¹ Cr 13, L I. ³⁹² Cr 13, L I. ³⁹³ Cr 13, L I. ³⁹⁴ Cr 13, L I. ³⁹⁵ Cr 13, L I. ³⁹⁶ Cr 13, L I. ³⁹⁷ Cr 13, L I. ³⁹⁸ Cr 13, L I. ³⁹⁹ Cr 13, L I. ⁴⁰⁰ Cr 13, L I. ⁴⁰¹ Cr 13, L I. ⁴⁰² Cr 13, L I. ⁴⁰³ Cr 13, L I. ⁴⁰⁴ Cr 13, L I. ⁴⁰⁵ Cr 13, L I. ⁴⁰⁶ Cr 13, L I. ⁴⁰⁷ Cr 13, L I. ⁴⁰⁸ Cr 13, L I. ⁴⁰⁹ Cr 13, L I. ⁴¹⁰ Cr 13, L I. ⁴¹¹ Cr 13, L I. ⁴¹² Cr 13, L I. ⁴¹³ Cr 13, L I. ⁴¹⁴ Cr 13, L I. ⁴¹⁵ Cr 13, L I. ⁴¹⁶ Cr 13, L I. ⁴¹⁷ Cr 13, L I. ⁴¹⁸ Cr 13, L I. ⁴¹⁹ Cr 13, L I. ⁴²⁰ Cr 13, L I. ⁴²¹ Cr 13, L I. ⁴²² Cr 13, L I. ⁴²³ Cr 13, L I. ⁴²⁴ Cr 13, L I. ⁴²⁵ Cr 13, L I. ⁴²⁶ Cr 13, L I. ⁴²⁷ Cr 13, L I. ⁴²⁸ Cr 13, L I. ⁴²⁹ Cr 13, L I. ⁴³⁰ Cr 13, L I. ⁴³¹ Cr 13, L I. ⁴³² Cr 13, L I. ⁴³³ Cr 13, L I. ⁴³⁴ Cr 13, L I. ⁴³⁵ Cr 13, L I. ⁴³⁶ Cr 13, L I. ⁴³⁷ Cr 13, L I. ⁴³⁸ Cr 13, L I. ⁴³⁹ Cr 13, L I. ⁴⁴⁰ Cr 13, L I. ⁴⁴¹ Cr 13, L I. ⁴⁴² Cr 13, L I. ⁴⁴³ Cr 13, L I. ⁴⁴⁴ Cr 13, L I. ⁴⁴⁵ Cr 13, L I. ⁴⁴⁶ Cr 13, L I. ⁴⁴⁷ Cr 13, L I. ⁴⁴⁸ Cr 13, L I. ⁴⁴⁹ Cr 13, L I. ⁴⁵⁰ Cr 13, L I. ⁴⁵¹ Cr 13, L I. ⁴⁵² Cr 13, L I. ⁴⁵³ Cr 13, L I. ⁴⁵⁴ Cr 13, L I. ⁴⁵⁵ Cr 13, L I. ⁴⁵⁶ Cr 13, L I. ⁴⁵⁷ Cr 13, L I. ⁴⁵⁸ Cr 13, L I. ⁴⁵⁹ Cr 13, L I. ⁴⁶⁰ Cr 13, L I. ⁴⁶¹ Cr 13, L I. ⁴⁶² Cr 13, L I. ⁴⁶³ Cr 13, L I. ⁴⁶⁴ Cr 13, L I. ⁴⁶⁵ Cr 13, L I. ⁴⁶⁶ Cr 13, L I. ⁴⁶⁷ Cr 13, L I. ⁴⁶⁸ Cr 13, L I. ⁴⁶⁹ Cr 13, L I. ⁴⁷⁰ Cr 13, L I. ⁴⁷¹ Cr 13, L I. ⁴⁷² Cr 13, L I. ⁴⁷³ Cr 13, L I. ⁴⁷⁴ Cr 13, L I. ⁴⁷⁵ Cr 13, L I. ⁴⁷⁶ Cr 13, L I. ⁴⁷⁷ Cr 13, L I. ⁴⁷⁸ Cr 13, L I. ⁴⁷⁹ Cr 13, L I. ⁴⁸⁰ Cr 13, L I. ⁴⁸¹ Cr 13, L I. ⁴⁸² Cr 13, L I. ⁴⁸³ Cr 13, L I. ⁴⁸⁴ Cr 13, L I. ⁴⁸⁵ Cr 13, L I. ⁴⁸⁶ Cr 13, L I. ⁴⁸⁷ Cr 13, L I. ⁴⁸⁸ Cr 13, L I. ⁴⁸⁹ Cr 13, L I. ⁴⁹⁰ Cr 13, L I. ⁴⁹¹ Cr 13, L I. ⁴⁹² Cr 13, L I. ⁴⁹³ Cr 13, L I. ⁴⁹⁴ Cr 13, L I. ⁴⁹⁵ Cr 13, L I. ⁴⁹⁶ Cr 13, L I. ⁴⁹⁷ Cr 13, L I. ⁴⁹⁸ Cr 13, L I. ⁴⁹⁹ Cr 13, L I. ⁵⁰⁰ Cr 13, L I. ⁵⁰¹ Cr 13, L I. ⁵⁰² Cr 13, L I. ⁵⁰³ Cr 13, L I. ⁵⁰⁴ Cr 13, L I. ⁵⁰⁵ Cr 13, L I. ⁵⁰⁶ Cr 13, L I. ⁵⁰⁷ Cr 13, L I. ⁵⁰⁸ Cr 13, L I. ⁵⁰⁹ Cr 13, L I. ⁵¹⁰ Cr 13, L I. ⁵¹¹ Cr 13, L I. ⁵¹² Cr 13, L I. ⁵¹³ Cr 13, L I. ⁵¹⁴ Cr 13, L I. ⁵¹⁵ Cr 13, L I. ⁵¹⁶ Cr 13, L I. ⁵¹⁷ Cr 13, L I. ⁵¹⁸ Cr 13, L I. ⁵¹⁹ Cr 13, L I. ⁵²⁰ Cr 13, L I. ⁵²¹ Cr 13, L I. ⁵²² Cr 13, L I. ⁵²³ Cr 13, L I. ⁵²⁴ Cr 13, L I. ⁵²⁵ Cr 13, L I. ⁵²⁶ Cr 13, L I. ⁵²⁷ Cr 13, L I. ⁵²⁸ Cr 13, L I. ⁵²⁹ Cr 13, L I. ⁵³⁰ Cr 13, L I. ⁵³¹ Cr 13, L I. ⁵³² Cr 13, L I. ⁵³³ Cr 13, L I. ⁵³⁴ Cr 13, L I. ⁵³⁵ Cr 13, L I. ⁵³⁶ Cr 13, L I. ⁵³⁷ Cr 13, L I. ⁵³⁸ Cr 13, L I. ⁵³⁹ Cr 13, L I. ⁵⁴⁰ Cr 13, L I. ⁵⁴¹ Cr 13, L I. ⁵⁴² Cr 13, L I. ⁵⁴³ Cr 13, L I. ⁵⁴⁴ Cr 13, L I. ⁵⁴⁵ Cr 13, L I. ⁵⁴⁶ Cr 13, L I. ⁵⁴⁷ Cr 13, L I. ⁵⁴⁸ Cr 13, L I. ⁵⁴⁹ Cr 13, L I. ⁵⁵⁰ Cr 13, L I. ⁵⁵¹ Cr 13, L I. ⁵⁵² Cr 13, L I. ⁵⁵³ Cr 13, L I. ⁵⁵⁴ Cr 13, L I. ⁵⁵⁵ Cr 13, L I. ⁵⁵⁶ Cr 13, L I. ⁵⁵⁷ Cr 13, L I. ⁵⁵⁸ Cr 13, L I. ⁵⁵⁹ Cr 13, L I. ⁵⁶⁰ Cr 13, L I. ⁵⁶¹ Cr 13, L I. ⁵⁶² Cr 13, L I. ⁵⁶³ Cr 13, L I. ⁵⁶⁴ Cr 13, L I. ⁵⁶⁵ Cr 13, L I. ⁵⁶⁶ Cr 13, L I. ⁵⁶⁷ Cr 13, L I. ⁵⁶⁸ Cr 13, L I. ⁵⁶⁹ Cr 13, L I. ⁵⁷⁰ Cr 13, L I. ⁵⁷¹ Cr 13, L I. ⁵⁷² Cr 13, L I. ⁵⁷³ Cr 13, L I. ⁵⁷⁴ Cr 13, L I. ⁵⁷⁵ Cr 13, L I. ⁵⁷⁶ Cr 13, L I. ⁵⁷⁷ Cr 13, L I. ⁵⁷⁸ Cr 13, L I. ⁵⁷⁹ Cr 13, L I. ⁵⁸⁰ Cr 13, L I. ⁵⁸¹ Cr 13, L I. ⁵⁸² Cr 13, L I. ⁵⁸³ Cr 13, L I. ⁵⁸⁴ Cr 13, L I. ⁵⁸⁵ Cr 13, L I. ⁵⁸⁶ Cr 13, L I. ⁵⁸⁷ Cr 13, L I. ⁵⁸⁸ Cr 13, L I. ⁵⁸⁹ Cr 13, L I. ⁵⁹⁰ Cr 13, L I. ⁵⁹¹ Cr 13, L I. ⁵⁹² Cr 13, L I. ⁵⁹³ Cr 13, L I. ⁵⁹⁴ Cr 13, L I. ⁵⁹⁵ Cr 13, L I. ⁵⁹⁶ Cr 13, L I. ⁵⁹⁷ Cr 13, L I. ⁵⁹⁸ Cr 13, L I. ⁵⁹⁹ Cr 13, L I. ⁶⁰⁰ Cr 13, L I. ⁶⁰¹ Cr 13, L I. ⁶⁰² Cr 13, L I. ⁶⁰³ Cr 13, L I. ⁶⁰⁴ Cr 13, L I. ⁶⁰⁵ Cr 13, L I. ⁶⁰⁶ Cr 13, L I. ⁶⁰⁷ Cr 13, L I. ⁶⁰⁸ Cr 13, L I. ⁶⁰⁹ Cr 13, L I. ⁶¹⁰ Cr 13, L I. ⁶¹¹ Cr 13, L I. ⁶¹² Cr 13, L I. ⁶¹³ Cr 13, L I. ⁶¹⁴ Cr 13, L I. ⁶¹⁵ Cr 13, L I. ⁶¹⁶ Cr 13, L I. ⁶¹⁷ Cr 13, L I. ⁶¹⁸ Cr 13, L I. ⁶¹⁹ Cr 13, L I. ⁶²⁰ Cr 13, L I. ⁶²¹ Cr 13, L I. ⁶²² Cr 13, L I. ⁶²³ Cr 13, L I. ⁶²⁴ Cr 13, L I. ⁶²⁵ Cr 13, L I. ⁶²⁶ Cr 13, L I. ⁶²⁷ Cr 13, L I. ⁶²⁸ Cr 13, L I. ⁶²⁹ Cr 13, L I. ⁶³⁰ Cr 13, L I. ⁶³¹ Cr 13, L I. ⁶³² Cr 13, L I. ⁶³³ Cr 13, L I. ⁶³⁴ Cr 13, L I. ⁶³⁵ Cr 13, L I. ⁶³⁶ Cr 13, L I. ⁶³⁷ Cr 13, L I. ⁶³⁸ Cr 13, L I. ⁶³⁹ Cr 13, L I. ⁶⁴⁰ Cr 13, L I. ⁶⁴¹ Cr 13, L I. ⁶⁴² Cr 13, L I. ⁶⁴³ Cr 13, L I. ⁶⁴⁴ Cr 13, L I. ⁶⁴⁵ Cr 13, L I. ⁶⁴⁶ Cr 13, L I. ⁶⁴⁷ Cr 13, L I. ⁶⁴⁸ Cr 13, L I. ⁶⁴⁹ Cr 13, L I. ⁶⁵⁰ Cr 13, L I. ⁶⁵¹ Cr 13, L I. ⁶⁵² Cr 13, L I. ⁶⁵³ Cr 13, L I. ⁶⁵⁴ Cr 13, L I. ⁶⁵⁵ Cr 13, L I. ⁶⁵⁶ Cr 13, L I. ⁶⁵⁷ Cr 13, L I. ⁶⁵⁸ Cr 13, L I. ⁶⁵⁹ Cr 13, L I. ⁶⁶⁰ Cr 13, L I. ⁶⁶¹ Cr 13, L I. ⁶⁶² Cr 13, L I. ⁶⁶³ Cr 13, L I. ⁶⁶⁴ Cr 13, L I.

¹ בשם יהוה נשרי:

צלות לילת מועד חג המצות רמשה: שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיד² וקצי הבריה ואלקטם שבת ומצות וקציר וים ועלי כל سفر קרזנה
 ثلاث³ ועל אחר התורה יתמר תורה

ויתחלל תפיל ובריד אלחנו ויהוה אלה חפیف ונברך והמוסף בה: Cr 20, p. 23
 מועדי יהוה ותמאם יברכך יהוה ותמאם ברוך מן דאמר שבע שבתות
 ותמאם ששת ימים תאכל מצות ותמאם⁴

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל מן غير
 حلقة ومن نשרي كهلن المناط وكديשה واه ربه ويلبو | כי בשם ושמע p. 24
 ישראל * ويقرا علي الكتاب الصورة المتقدم ذكرها في القطف⁵ وאתהו דבריד
 עלמה תרח רחמיד ותמאם והסגודות שלשה:

الأولة مועדי יהוה ותמאם וברוך מן דאמר שבע שבתות ותמאם
 الثانية يברכך יהוה וישמרך ותמאם
 الثالثة ששת ימים תאכל מצות ותמאם

ויתמר יהוה אל רחום וחנן ומן יקבל צלואתכון ואה קהל כלְהּ ויתמר
 מליפוט מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן: * كان يقول الرئيس
 ورا الست⁶

תנים יומה מאה שנה • אה סדר אחינו: המזמנים אנה • ומן לא אֶחו
 אלינו: יחדש אלה כל עדנה • וינשם נפשותינו: על הר השכינה • מהר
 פני אלהינו: ועמה ואזינה⁷ • למשמע מימרינו: עד נימר 'בלב כנע'.
 'בדחלה ובארכנו:
 * جواب دلעלם ברישה ובעקבה⁸:

ثم يقول الامام بريد آلهنو تقييل ويتمر כארזין ועל⁹ פתח רחמיד וכי בשם
 וקצי הבריה وبعده יתחלל אלהים¹⁰ ותנים יומה מאה שנה יסי¹¹ ויכוננו
 للجماعة¹² متفرقين التوراة لعند وעתה ישראל:
 الله لا يقطع عوايد يشرال امين

¹ Cr 20, p. 4; Cr 13, f. 1^b; LI, f. 6 (cf. LI, f. 1^b). ² Cr 13, LI ins. וכי בשם.
³ Cr 20, LI give them in full. ⁴ LI adds ותמאם. ⁵ Cr 13, LI המקרא. ⁶ על המכתב בדרש הראשון الذي بعد ובראשי:
 Cr 13, LI om. ⁷ Cr 13, LI om. ⁸ Cr 13, 20, LI om. ⁹ LI om. ¹⁰ LI ins. תפיל.
¹¹ LI om. ¹² Cr 13, LI المشايخ.

בה מים הים נבקע: ועברו בו וצאו על יד שליח • והוֹו מן דבבין רחוקה:
 קוֹי בזה אימנך • ואמר בנפש צדיקה: ודבעי לבר מנך • בלש ולא אשקח:
 ותתמלא 'במשמר השבעים • אנוסה דבבך בחזקה: ותמשק על גוים רבים •
 ועליך לא ימשקה:

אלהי פינחס הקדוש • דמן חלין קדש: דביומי אביו הוֹה ננוש • ולבש בנדי
 הקדש: ואשתוֹי בקנאתו • מה בו אלה בו אפרש: במישבו את אמאתו •
 והמגפה מעל עמו חבש: השיב את אמתי בקנאו • אמר ירוש על כל ירוש:
 וחיתה לו ולזרעו • זאת סגולה לא אורש: מן אחד לאחד מתשרשה • וכל
 מהם מתבחר ומתפרש: על זה קם מסורה • מזה נחל ומפרש: במדבר
 ירושה • דו לבגדים לבש: רישינן בו תתנשא • מי יוכל יכנש: סדר נקיבותו •
 ומי יוכל החבוש יחבש: הך תהו ובהו גליגאתו • ודבביו כעור ישמש: זכרונו
 כמרדרור • שב יהוה עליו לשש: וכן זרעו הסהור • דבפניו ננוש: הך קטרת
 סמים דקה • מנשקה ריח לכל נגש: רקח מרקחת מעשה רקח • ממלחת טהור
 קדש: קדשן גליה • הך הירח והשמש: וידיון מליה • בכל מה ידרש:
 במימר והמעשה • היום ומחר ואמש: ומימרון בלב דשא • דמע דמים ודמע
 דאש: ומימרון קמיכון • הך מן חפין לקשש: יהוה ישמר חייכון • וכל דבב
 מפניכון יגרש: וכן ישמר חייכון • ויחסי יתכון מכל באש: ויהונו טבין כל
 שביכון • ושנאיכון יכחש:

תנים יומה תנים יומה • אני אמיר לוכון: סדרה המזדרמה • אנה ובכל
 אתריכון: ויסיר פנותה מעליכון • ומעל כל קהליכון: ותראו יומי רחותה
 ביומיכון • ויעלי דרניכון: ומאה שנה זה היום • ישוב אליכון: ואתם בשמח
 f. 74 ושלום • אמנים באתריכון: | ותראו המשכן קוֹי • על קדש טבריכון: בעמל
 משה הנבי • קדש כל נביכון: וכן ישמר חייכם כלכם • אתון וסדר קהליכון:
 ותעשו יומי מועדיכון • אתון ובניכון: בעמל זכאי העולם • ויוסף אביכון:
 ובעמל משה ברה דעמרם • קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי •
 קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי • בן ירתי חייכון:

جوابه ويعبر יהוה על פניו:

عليه ايضاً بيت علي الكبي نغم مسبح تاليف زكن اسرائيل בזبנו
 الشيخ ابراهيم العبد رحمة ونو

מה טב וברך זה המועד • דו מועד הרחמים והרתו:

שמו • יקחו וישאחו: תביאמו ותטעמו • על במתי הארץ ירכבהו: תהומת בלב ים בקעהו • בדיל יטש אלה בשהו: ומבחר שלישי טבעו • לית לו מי יושעהו: מי כמוך באילים יהוה • תנופת שדה יאכלהו: מלכה חיה רמה • דבש מסלע ייניקעהו: ובוה השבוע הביאו • בים סוף יוציאהו: ובשבוע השביעי אשמיעו • דבריו ואבדילהו: שמור את יום השבת • לקדשהו:

f. 73 יהוה הו האלהים • קדוש הקדושים: י"ה"ה"ה" ירוש הירושים: י"ה"ה"ה" דעל פיו בוראיה מתעשים: י"ה"ה"ה" דקדש יום שבתה ושם קדשיו מתפרשים: י"ה"ה"ה" דפקדן במשמרו על יד דמע בני שם: י"ה"ה"ה" דפרה אב[ותינו] מיד הספים¹ הבישים: י"ה"ה"ה" דהוציון בזה ראש החדשים: י"ה"ה"ה" דפקדן נקרב קרבן מן עזים וכבשים: י"ה"ה"ה" דשם שבתה ומועדה תריון מתכנשים²:

תלו ידיכון ותמא

לרבה ותמא

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דשלח משה נבי כל הדורות: לאלה דהציל עמו בסימנים ואותות: לאלה דפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדשיון עצומות: לאלה דשם מנון זה שבת מועד חג המצות: לאלה דשם בו חג לקדש הנבעות: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ותמא

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד ק[דש] ה[וא] ע[ד] ל[עלם] וקני שומיה וארעה:

בריואן יתוקרו • משם מי אתוקר: בן העמים יתפארו • במעשה והמימר: משם מי דאנציר במימרו • ואנכי עפר ואפר: ומשם יצחק ברו • דלבורותה ועפר: ומשם מי אקים נדרו • והוציא המעשר: ומשם מי אמר ומהרו • ואגלת חרותו בכל דור ושר: ומשם מי דאמר ואשירו • בקצת אז ישר: באהלן דאתוקרו • יסני לך כל איקר:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר • דכל אחד מנון לקח: מיתוביתה רבתה ולא סר • ואתה שבתה לן צדיקה: יקבץ נדח עדתך • ומרורה ימתיקה: ויעלי מיתוביתך • וישמח שחוקה: ויגלי לך אמן פשר • מן פנותה ומצוקה: ויתמר לך אשיר ישר • ושמרת את החקה: הזאת למועדה • ממך לא יריקה: | וישימה לך f. 73^b תמידה • בכוח יד החזקה: עד תגלי מיד פרעה זבן אהן • פרקן וחניכיו צדיקה: כמה עשה לאבהתן • ותהי במצרים צעקה: ויסע מלאך זה אלי •

1. הכנים? 2. In marg. حکم السبت.

זה חזק לאֵי עלי הללו • תמיד לנו יומי: דעברו ואזלו • ומה דאנון קדמי:
 ונגם הגם הלם • אודי הבריו עלמי: אמצאני על דת משה • ושם בו קוממי:
 טוב ישראל ומה לו • בד הושם בתיבת גמי: ראה פרעה וחילו • באדה את
 גמי: כוסי ערֹייה • אשר בה אתרמי: על יד רום נבייה • דאמר לו הוצאת
 את עמי: דאמר הנה אנכי בא למוצאו • ובמימך עמי: ואמרו לי מה שמו •
 מה יהיה מניבות פממי: אניב לה מרה ואמר • אהיה אשר אהיה זה שמי:
 קדם זה ובתר • דוילה דעמי: חוזה המצרים הך הֵו • מתרחצים על חרטמי:
 דיניה עליון אתרברבו • ושגר זה מה אשתמיע: במכות כל שנה • והיית אך
 שמיח: שלש פעמים בשנה • ומי לך בזה דמי: קעם בעשרות מועדיו • את
 קרבני לחמי: אשה ריח ניחה במועדיו • וזה רחוק כל טמא: אלהותה רבתה •
 לית לעורן בה למי:

הרוממות למרן • ישר לאשר ישיר: דו בנגלאן ובנסתרן • עמי וידע מה
 טמיר: וצפינתי פענה • יוציא זה וישביר: לכם צריך מזונה • בשבתנו על
 סיר: לחם נדיב תקריב • מתוך לבב אנציר: כי נפֹושה קריב • במי יקטיר:
 קטרת תשבחתו • מיד אביר גביר: במימרו ועשותו • וזכר ויכיר: מי עשה
 עם אבהתו • במוצא מכור אסיר: על יד עברו ובן ביתו: דאמר עליו ויסתיר:
 פניו מראות הסנה • וזה קרן עורו ואניר: מן הסנה אל הסנה • אשתלח עד
 יסיר: | מה דהֵוה פרעה לון לחץ • ורב למען ספיר: שמי בכל הארץ •
 במעשיו עם האיש הזוכיר: וחדות עלמה קמת • לנו מן זה במה סופיר: עד
 יהי ועד אמת • וזה וזה קטיר: בכוכבי לֵי • דאתבראו להאיר: הכהן והנביא •
 דכל מהם אמסיר: לדרגתה רבתה • ויקבאע ויעביר: לפניו מה אתעשה •
 מבראשית ועד אחיר: אהן כֹּאת משה • * דעד לעלמה¹ תדיר: אנגד מיד הקשה •
 בתר מימר העתיר: בעדי רב ויושיע • מזה הרגו אסניר: ויסניר יהוה הכל •
 ושם כל בכור קביר: ועמו פסחו אכל • צלי אש ופטיר: ולעיני כל מצרים
 צא • והוא הך לפניך ספיר: טורים טורים תצא • שפיר שמח שכיר: שכיר
 והוא בא בשכרו • מן האזרח ומן הגיר: ולזה לאמר אשירו • בתר נביה אז
 ישר: ובתר שרו ישרו • במספר לחג הקציר: וזה הוא הנזיר • לראש ולקדקד
 נזיר: ומחר פתח המספר • תספרו ותהיה סדיר: במקום הקדש • אה שמעיו
 מה דאמיר: במקדוש שמו הקדוש • הממן לעלם התדיר:

הן היה כדבר הגדול הזה • הך הנשמע כמהו: בים חומה מזה ומזה •
 וישראל בו הביאו: ועתה הנה הבאתי • מה בו אסגילהו: עזי חומתי • זה
 אלי ואנֵהו: אלהי אבי • וארוממנהו: דשלח לנו נור לֵי • אשר ידעהו:
 יהוה נבור במלחמה • בזה הריאו: חים להם חומה • בתהללות ישמנהו: יהוה

¹ דוללמה P18.

ולא יכל להתמהמה • זגם צדה לא עשו להם • כי גרשו אתם • כל מצרימה;
 וישא העם את בצקו • כל איש בשקו • ערך נִפְקו • ואתפרקו: מזה קם עמלו:
 חנות מצות • דרך הפצות • והרצות • המתפרצות: כי אמר • למען תזכר •
 בכל אתר • יום אשר: יצאו אבותיך במשכילו:
 ואתקומם • שבעת אימם • עד אתקדם • זה היום הרם: שבו ישבתו • סדר
 עדתו • באשמחותו • ובזהותו: בתשבחן והצללו:
 וחתמת השבע • ויקח מן הבא • בידו ויבא • לתוך הגבע: ולא יבוא השי(?) •
 להר הקדשי • עד לא ינשי • מצות משה: ויחגו ויתמלו:
 יהיה מברך • עליך ועל סדרך • זמחר אמרך • ראש מספרך: יחניאך בו •
 וכל שעה ישיבו • אליך בחדבו • ויִיאֵלֶךְ יגיבו: בכל מה תסתכלו:
 ומן צלותך יקבל • ויעני מה את שאל • וישמע מה תמלל: ולך יציל • מכל
 סנא • ומכל שנא • וישימך בששונה: ותנים יומה מאה שנה • לזה היום
 תמשלו:

- f. 65 בעמל אדם ונח • ומי אמר הנה נא • ויצחק ומי בנה: מציבה בהר השכינה •
 ומי ערק מן הזנה • ונביה מימנה • ואחרן כהנה • ובניו ומי קנה: ובידו הזנים
 אתקטלו: ובקדוש מן דאמר ח[קת] ע[ולם] ת[היה] • שבעת ימים מצות
 תאכלו:

עורן כן שבחו עליו עוד מן מימר מתנה המצרי יסלח וגו'

לך אנן משבחין • מה רבך ועצמך: נצפי חכמתך בן • ונסגד לקנומך: לך
 נשתחבר ונשבח • ונשתחוי לגרמך: אנדית עלמה וכל דבה • וקטרת עמה
 קיאמך: ובששת ימים חרדת • כל מוצא בעולמך: ויום השביעי קדשת •
 ואסגלת' בו עמך: על יד נביאך דשלחת • במופתים מעמך: לפרעה בה
 אברת' • ברב גאון נקמך: במצרים עשרה • אם בה עלה ואם בה מכ[ה]:
 וביום סוף עשרה • זה בה אתקף וזה בה מך: ביט יסע ויבא • אקבע מימי
 שמך: ושבו לחרבה • ובנוסה ונסו ממך: טובך תשמר מה לך אתעבד •
 ועמודי עננה ואשתה קמך: ומשה בן יוכבד • דו אלה ארימך: ועל סדר
 העמים נשאך • בברכות אביך ואמך: ונברכו בך כל משפחות הארץ ובזרעך •
 והנה אנכי עמך: כל זה שרי בכם • ונתן רחמים ורחמך: ועבדתם את יהוה
 אלהיכם • וברך את לחמך: טובך תהי תהב • ויהי זה בפמך: טובה פמה
 דיהב • תשבחן לשמך:

- תשבחתי מחוץ ומבית • מן לבי וכן מן פמי: לרעי אתי מאז הוית • בלחץ
 אבי וקרבי עמי: | והוציאני מן כסי אל גלי • וכוונן בשרי ועצמי: והטיב אלי
 f. 72 זה אלי • ואֵלֶּה נשמת חיה בנשמי: ושם בי רִחָה לממללה • ומדע מכשב
 לדבירות עולמי: ועל מימר לית אלה אלא הוא • אחד הבריו לנקמי: ועל

יפה טב מדאה • בעיני מרי • עת אתקרי: בין סדרי • כי הסוד אמר • לי
 בסתר: קח לך ספר • ואלף וביאר: לך תשבחן ומללו:
 כי מן יקראו • ומן ישמעו • ויצית במדעו: תמן יפלאו • וימר מה טבו •
 ומה רבו: ומה אנלא בו • בראשו ובעקבו: ובגללו:
 אתוקר אמורו • ולבש נורו • בין סדרו: במדע ומפתרו • כד אמר מראש •
 מה הוא דרוש: מן האל הקדוש • וקמין פרוש: מן כל חילו:
 ובמאודו יקדש • השם המתפרש • הירוש לכל ירש: המאסי לכל באש •
 ובנורו ובנפלאו • הדמע נשאו: וברחו • מן בצבאו: ומן קהלו:
 ושמו ריטור • ולכל רז פתור • ולכל מדע יתור: ובלבו סדור • נהרי ימה •
 ונהרי שומה: ונהרי עלמה • ברבו תקומה: בלבו הקהלו:
 מתגללים • מתקבלים • הך קולים: מקהלים • כארבע אקרים • באדם
 סדורים • מסתתרים: אש ורוח ומים וחפרים • כל אחד לחברו: קובלו:
 ואנה ינדי • הנבון עמדי • רז מן אל שדי: בו מצתמדי • ויגלנה לידך •
 ויגידך • וינגדך לאשר פקדך: האל ביכלו:
 והפוקיד יסד • על ארכון חסד • יקיר בו יוכבד: שמו בן יוכבד • דבחרו
 נביא • שליח מהביא: קדש כל כתבי • ובו מצוי: לעם קדש מרד אסגלו:
 ואת הו הזוכיר • למען ספיר • מה אסתיר: מן רז מתפחר • הוא סגולך •
 ופללך: ומהללך • ובגללך: שלחו במללו:
 אמר לעמך • מן עבר מן פמך • בדברי עמך: וכן תלימך • יהי לך משני •
 בעשות סימני: בגלל מחנה • ישראל בני: עד תצילו:
 מתחת יד פרעה • הסרוע • הוא וסדרו • אשר כפרו: ואני אפדי • עמי
 למעבדי: ועל פרעה אנדי • כל צרר וידי: בכל גבולו:
 ועדן הלך • וצמת קהלך • ואמר לך • במצילך: ויעש האותות • והנפלאות •
 אחד עשר מלאות: מתודעות: במצרים נפלו:
 וזה המופת • ראשו על שפת • ימה בתקופת • ורוח מרחפת: על פני המים •
 היא רחמים • לדמע כל העמים • עת היו קעמים: על ימה ברחלו:
 וראו הדבב • עליק סבב • הך השרב • פרעה וכל המרכב: ומשה צעק •
 האל הצדק • ואנאב ואדיק • לו מה תצעק: והשם בידך פעלו:
 והמטה לקח • ולים בקע • ובו אשקה • שנים עשר פרקה: וילך ישראל •
 בטב שביל • בקל תשבחן אל • ואהרן ומרים והקהל סגיל: יהוה גבור
 במלחמה¹ יהללו:
 והמוצא בחדבן • בתר מיכל קרבן • בחצי הליל חטבן • הך מה מרן צון:
 עדן פסח • עלינן נסע • עמה בטב מסע • ובטל רתות רססה: בעמוד אש
 וענן יטללו:

P18, f. 64^b¹ במלחמה P18.

وزفة ششت ימים תאכל מצות: وتعام وكرزنة ثلاثة

عليه ايضاً شيرة على وزنها من قول المرحوم العم الشيخ مفرج المفرج
تغمده الله تعالى برحمته امين

¹אה ישראל אשירו • חג המצות ואוקרו • ואודו למרכון ואמרו • אה קהל
ישראל אשירו:

אשירו לאלה אה עם רם • דפדה אבהתך ממצרים בריאם • והשיעו על ידי f. 158
בני עמרם • בין המנדל ובין הים:

הים הוה ירחף • על ישראל והרצון ישקף • והמצרים הוון באף ובקצף • גוי
נאה שם רדף:

רדף פרעה וכל צבאו • אל ימה ומנה מה צאו • ומשה ועמה צאו ושבתו •
דברי יהוה שמעו²:

באו עדת פרעה הרשע • בים בקצף וגרושה • ודבתוך הים הלכו ביבשה •
עדת משה הקדושה:

גרושה הוה לכל מצרים • ורתו הוה לעם העברים • והם בימה עברים •
ותמח לשני גוים ברים:

עדת המצרים אציקת • וממלכותם אזלת • וממלכות ישראל אחלת • זכות
הצדיקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל • וישראל משירים לאל • עת ראו אויב צליל • אז
ישר משה וישראל:

מצראי הוון בטלומה • ותפל עליהם אימה • וישראל הוון בלב שמח • טוב f. 158^b
אלהים אדיק שם:

משה בן עמרם נבינו • אשר פדה אבותינו • טובינו וטוב בנינו • יפה לנו
כל יומינו:

אה ישראל כלכם • מאה שנה תעשו מועדיכם • ותתפרו מן דבביכם •
כפדיון אבותיכם:

וישמר חיי הצמידים • דבזה אתר נועדים • מאה שנה בזהים וחודים • תנים
יומה במועדים: وتعام

זאפה ששת ימים וكرزنة ثلاثة والله اعلم بكل شي³

⁴عليه ايضاً تاليف اسحاق ولد سلامة هكهن هلوى رحمة الله عليه
הב לן משבחה • בכל שעה • מן טב מדעה: למרן משלחה • בנציר לב
תצא • מן קצה אל קצה: השמים תמצא • רתות מתפרצה: מן התמיד בגדלו:

¹ Not in P 18. ² L6 שמחו. ³ L6 ends here. ⁴ P 18, f. 64 has
the following pieces: the readings are in many cases doubtful: not in L6.

בקדוש מן דאמר ששת ימים תאכל מצות • וביום השביעי חג ליהוה:
יתהלל אלהינו:

* וכי בשם ולטוב לנו¹ • וקטף הזכאים ושמוען ותניו • ואלה יקבל
מנוכון מאה שנה • תנים יומה מאה שנה² •

الله لا يقطع عوايد يشرال

شيرة علي آه קהל עלי وزن מודאה לאלהינו מודאה ללرحوم العفو عنه
אברהם הקבצי הרחמים עליו ירצי אמן:

³ טוביכון אה ישראל תשמרו • חג המצות ותימרו • כלכון פם אחד בנצירו •
אה קהל ישראל אשירו:

אשירו לאל בקול רם • דהציל עמו ממצרים בשלם • והושיעו מן פרעה
הזידם • בין המגדל ובין הים: f. 157

הים הוה שכן טרף • על ישראל הוה ירחף • ולמצרים הוה נגף • גוי נאה
שם רדף:

רדפו המצרים עד באו • אל ימה ומנה מה צאו • וישראל צאו ושבחו •
דברי יהוה שמעו:

עדת פרעה הרשע • באו בים בקצף וגרושה • ודבאו בים ביבשה • עדת
משה הקדושה:

ראו זה התמח בין תרים • גוים הוו בים עברים • זה צלל וזה עלה בשרים •
ותמח לשני גוים ברים:

ממלכת פרעה אולת • וממלכת ישראל אחלת • ויומי רחותה אשקפת •
זכות הצדיקים אדיקת:

זבן עלמו עמה והסגיל • הדבב בקצף גדיל • ועל שפת ימה נפיל • אז ישר
משה וישראל:

טובך למרך תשמע • אה ישראל ותשמח • דאפֿקך מן ימה בשמח • טוב
אלהים אדיק שם: f. 157^b

מך בטובו השקף עלינו • וזכר ברית אבותינו • ואבד כל דבבינו • יפה
לנו כל יומינו:

נשאל יהוה אלהיכם • אן יפדה אתכם • מידי דבביכם • כפדיון אבותיכם:
תשתמרו אה מן אנה צמידים • האבות ומן הילדים • ותהונו תמיד בזהם
וחדים • תנים יומה במועדים: ותאמ

¹ P 18 om.
a later addition.

² P 18 originally ended here: the pages which follow are
³ Not in P 18.

ראש המועדים • החסדים • דבו הוֹ מתפדים • מן המרודים • המזידים: פרעה
ועמו הטלומה:

f. 155^b בתר כל מופת • ומופת • כהם לא עין עֹמת • ולא | שמעת • אונת: אחד
עשר מספרם • ומנינם • ומפתרם • אחרם • מות בכוריהם: ובכורי ישראל
בשלמה:

ותהי במצרים צעקה • שחוקה • בהר ובבקע • על מות בכוריון בדקיקה •
וישראל ביד חזקה: יצאים טכסים • טכסים • אכלסים • ברכבים והסוסים •
הך עופים מטעסים: ממחרת הפסח ביד רמה:

לעיני כל מצרים • ומצרים • מקברים • וישראל אמרים • כארזין ואמרים:
*הן לית' אלה אלא הו • ולא ידע מה הו • אלא הו • בדר בקמאו • צדק וישר
הו • שמו יי' ה' ו' ה' יהוה:

עשה' התמחות • והנפלאות • והאותות • והמסות • והמלחמות: יתהלל
ויכבד • ויסתנד • ויתעבד • דאסגלנן בכל מועד • ומועד • כהם לא אתעמה:
ראשם מועד הפסח • דבו תפסח • מן שסע שסע • שתי פרסה • ובו נסע:
כל עמה משרית • אל משרית • וקם הברית • והדבב הכפית • וכתב לו ספר
כריתית: ורמה בימה:

במצלות ירדו • וגרוד יגידו • ויאבדו • ואשמדו • כלם יחדו: ובו הלחצו •
f. 156 ויפוצו | ואתרצצו • בקרב ארצו • כי נאצו: האנשים האלה את יהוה:
ותבקע האדמה • אשר תחתייהם • ותבלעם • וירדו הם • וכל אשר להם:
וישובו המים ויכסו • פרעה ואכלסו • וטכסו • וסריסו • ורכבו וסוסו: לא נשאר
מהם נשמה:

ועמה צאו • כמה באו • ואודזעו • ושכחו • וקולם נשאו: ואמרו בקול רמה •
אשירו ליהוה • עזי חמרתיהוה • ימינך יהוה • מי כמוך באילים יהוה: עד
יעבר עמך יהוה:

אודי מרך על הפצות • בזה שבת² מועד חג המצות • דו ראש שלשה
חנות • ובו תשתמע הברכות • מפם חליפת רבנות: כהנה רבנה • עמוד
בניאנה • ונשיא זבנה • ובחור כהנה: ורביד כל עמה:
שמו פינחם • מן פינחם • לו מיתובית פינחם • אלה לו יחס • ולאביבו
יכעם: וכן ישמר • חיי סדר³ • דאנה מסתדר • בזה האתר • בעמל רום הבשר:
דו קטף כל נשמה:

ומן יקבל צלותך • ויעני בעוחך • וישמע קלין רצבעתך • ויאמן יראתך •
ויחדש שמחותך: וישם לך גאלה • ויהן לך יכולה • יורפאך מכל חלת •
f. 156^b ועובדיך תתצלח • | ושביד² ומועדיך טבן מן אלה: ותנים יומה:

¹ P 18 לרליח.

² P 18 om.: in L6 added above the line.

³ L6 סדר.

חֲתֻמָּה • כָּל אֶחָד בְּפָנָיו יִרְקַח: יִפָּה לֶךְ * תְּמִיד תְּקוּם¹ • וְחִשָּׂא אֶת רֹאשׁ
הַמֶּלֶךְ: וְחִצִּיתָ אֹתוֹ בֵּין שְׂכֹנֵי הַמְּקוֹם • וְיִהְיֶה הַמֶּלֶךְ: מִן שׁוֹר וְעַז וְכֶשֶׂב •
אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאֶחָלוֹ יִקַּח: וְשָׂחַטוּ אֹתוֹ בְּעֶרֶב • כָּל הַקָּהָל בְּהָר וּבְבִקְעָה: בְּמִימֵר
כְּאֶרְוֶן וְאֹמְרִים • וְכָל מִן לֹ מַעֲקָה: וְאָכְלוּ אֹתוֹ עַל מִצּוֹת וּמְרֹרִים • וְכֵן
מִשְׁפָּט חֻקָּה: | חֻקָּה עִם הַדּוֹרוֹת • לֹא תִלְכֹּת זֹאת הַחֻקָּה: וְחֻקָּת זֹת שֶׁבֶת
מוֹעֵד חֲגֵי הַמִּצּוֹת • דְּבִו חֻקָּה מִתְּעַתְּקָה: מִן מִקְרַת וְעִשִּׂית צִיץ וְעֹרְמָה • מֵה
דְּבִשָּׁה וּמֵה מִתְּקָה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה • תִּתְעַבֵּד זֹאת הַחֻקָּה: דְּרִשְׁתִּי אֶת־מִלִּי
בְּאֶלֶּה • רִאִיתִי הַדֶּרֶךְ רַחֻקָּה: וְאִין עָמִי צִדָּה לֵאלֹהִים • וְנִפְשִׁי לֵאלֹהִים חֲשָׁקָה: יִמְטַנֵּךְ
מֶרֶךְ לֹזָה • וּמְרֹרֶךְ יִמְתִּיקָה: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה • דְּזִכְרוֹנֵנוּ כְּמִדְרָדֹר מִרְקָה:
מֵאָה שָׁנָה אֵלָיו תַּעֲשׂוּ • וְחִצְצִירוֹת בְּיוֹמֶיךָ תִּתְקַע: וְיִשְׁמַר חַיִּי מִן אֲנָה אֶת־כְּגִשׁוֹ •
וְדַבְּבִין יִהְיוּ בְּקִרְקַע: וּמִרְן יִקְבַּל צְלוֹתְךָ • וּרְחַמְיוֹ עֲלֶיךָ יִדְיָה: וְיַעֲנֵי בְּעוֹתְךָ •
וּבְרֹזֶל פְּנוֹתָה מֵעַל צוֹאֲרֶךְ יִפְרָקָה: וְיִשְׁמַע קִלְיָן דְּצַבְעָחֶךָ • וְיִכַּפֵּת מִפְּנֵיךָ עֲשׂוֹי
כְּתַבֵּת קַעֲקַע: וְיֵאֱמֹן יִרְאֲתְךָ וְיִשְׁמַע לְךָ כָּל נִקְאָה: יִפָּה לְךָ תּוֹדִי מֶרֶךְ עַל
הַפְּצוֹת • דְּהוֹצִיא אֲבָהֶתְךָ בִּיד הַחֻזְקָה: בּוֹזָה מוֹעֵד חֲגֵי הַמִּצּוֹת • וְתִהְיֶי בְּמִצְרַיִם
צַעֲקָה: צַעֲקָה גְדֹלָה • עַל מוֹת בְּכוֹרֶיךָ בְּדִקְיָה: וְשִׁבִּיךָ וּמוֹעֲדֶיךָ טַבֵּן מִן אֱלֹהִים •
בְּמִי כָף יִרְכּוּ תִקְעָה: וּבְקִדּוּשׁ מִן דְּאִמֵּר • וְשִׁמְרָתָה אֶת הַחֻקָּה:
יִתְהַלֵּל אֱלֹהִים:

עֲלִיו עוֹד מֶרֶן גְּדוֹל לֹ עוֹד • רִצּוֹן יִהוּה וּרְחַמּוֹתוֹ עֲלָיו אֲמֵן:
הַכִּלְלַת צְלוֹתָה • בְּשִׂמְחוֹתָה • וְחִדּוֹתָה • וְזִהוּתָה • בְּבִרְכוֹתָה: בְּרַכָּה גְדֹלָה •
מִכִּלְלָה • בְּשֵׁם אֱלֹהִים • וְאֱלֹהִים יִקְבֹּלָה: וְיִשְׁקַף מִן שׁוּמֵי שׁוּמָה:
בְּתָם לְבִי • אִפְרָשׁ כְּפִי • וְאִשָּׂא אִפִּי • וְאֶרְבִּי • הַמִּתְרַבִּי: בְּרַבּוֹתוֹ • וּשְׁלֹמֹתוֹ •
וְעִזּוֹנָתוֹ • וְחִכְמָתוֹ • וְיִכְלּוֹתוֹ: דּוּ מֶלֶךְ מְכָה וְרוּמָה:
אִקְדָּשׁוּ • בְּקִדְשׁוֹ • וְאִדְרָשׁוּ • בְּמִדְרָשׁוֹ • וְאִבְקָשׁוּ: וְאִחִילוּ • וְאִגְדִּילוּ • וְאִגְדִּלוּ •
עַל טַב פְּעִלוֹ • דּוּ רַם בִּיכְלוֹ: בְּרִיו כָּל עֲלָמָה:
אוֹדָה' • לְעַבּוּדִי • בְּמוֹעֲדֵי² • וּמוֹעֲדֵי • זֵהִי וְחִדִּי: וְאִתָּן לֹ תִהְלֹלוּ • וְשִׁירוֹת •
זְמִירוֹת • וְתִשְׁבַּחוֹת • וְהַתְּפָאֲרוֹת: פְּרִיָה סִלְקִין לְמַעֲוֵנָה רַמָּה:
אִקּוּי • יִשׁוּעַת אֱלֹהִים • עֲשׂוֹי • וּבְרִוִי • וְסִכּוּי: וְחִרְבַּ נְאוֹתִי • וְצוֹר יִשׁוּעַתִּי • וְעִזִּי
זְמִרְתִּי • וְדְבִיקוֹתִי • וְלִישׁוּעַתוֹ קוּיָתִי: יִתֵּן לִי יִכְוֹלָה עַל מָה:
אֲנִי לֹ דְרוּשׁ • וְקִמִּיךְ פְּרוּשׁ • אֵה עִם עִם קְדוּשׁ • וְעַם נְגוּשׁ • בְּעַקֵּב וּבְרֹאשׁ:
וְקוּלִי אִשָּׂא • וְכַפִּי אִפְרָשָׁה • וּמִנְחָה חִדְשָׁה • לֹ אֲנִישָׁה • וְאִקְטִיר מִגְרָשָׁה:
אִשָּׁה' לִיהוּה:
וְנִקְרִיב קֶרְבַּן • תּוֹדָה' בְּחִדְבָּן • עַל מִזְבַּח לְבָבָן • וְנִדְכִי חֲשָׁבָן • בְּמוֹעֵד חֲטָבָן:

¹ P 18 חַעֲמֵד קְצוּם

² L 6 בְּמִשׁוּרֵי

מפֹּק: אמרו אהיה אשר אהיה • אה מרה דאלהותה: הציל עמך ישראל •
 מן גברות פנותה:
 אהיה אשר אהיה • אה ידע כל כסיאתה: צפי לעמך ישראל • בעיני רתותה:
 אהיה אשר אהיה • אה ים הרחמים ורתותה: רחם אמור זה המימר •
 ואשכינו בפרדים גנתה:
 חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות לשנותה: כהלכון פם אחד • אדני יהוה
 אן ראית:
 הסגודות שבעה:

تكرر السجودات علي هذا الموجب اذا انقال دكور عباد יהוה תמחים יכון אול
 سجدة אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך • ותמא • ואذا انقال סעיתה
 יכון السجدة الاوله עזי וחמרתی والثانية אדני יהוה والثالثة מועדי ויברכך
 יהוה والباقي كما يفصل

- f. 153^a الاوله אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה
 נביך • אשר אמר פני גדלך שוב מחרון . . . נשבעת להם בכ:
 الثانية מועדי יהוה אשר תקראו אתם . . . ברחמיך:
 الثالثة יברכך יהוה וישמרך . . . לך שלום:
 الرابع אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך • מרי בעמל הנביא הצדיק הנאמן
 משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס • ובזכרון
 הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם . . . | את כל הארץ:
 f. 153^b الخامسة ממחרת הפסח יצאו בני ישראל . . . עשה יהוה שפטים יהוה
 אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים • ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
 السادسة אדני יהוה¹ . . . גדלך • אל תשחית עמך . . . ואל רשעו ואל חטאתו:
 السابعة ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעל
 כל מלאכת עבדה: יפתח יהוה לך את אוצרו . . . כל מעשה ידיך:
 f. 154

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ויברך ויתמר מן מן מימר אברהם
 הקבצי ירחמו יהוה ועליו ירצי:

לך מני מה תדרש • וממך ארשו אקח: ואשמיעך ממלל חדש • למה לא
 יתשקח: אן אתמחך זה המימר • למה זה צעקה: אניב ואמר אלף ישר •
 ועלי לא תקח: אשרי במדבר התמיד באלהו • לעשות צדיקה: צדיק וישר
 הו • נאותו שחוקה: והב לן נרבנה • את גדלו ואת ידו החזקה: ודבעי לבר
 מנה • בליש ולא שֶׁקח: במדכרו הלב יטהר • והאש השריפה תשקח: והלשן
 יתפחר • והעין תפקח: פקח עיניך וראה • מה בכ מכוֹן ומשקח: הבכוי על

¹ As no. I.

ורדפו אחריהם • ואל משה מהרו: וישאו בני ישראל את עיניהם • והנה מצרים אחרו:

לבשו דחלה רבה • ולמשה אמרו: לקחתנו למות בקרבה • ביד פרעה הסרוע: אניבון משה אל תיראו • התיצבו ואל תסורו: ואת ישועת יהוה ראו • אשר יעשה לכם עם צרו:

בתר זה אתא ארשותה למשה • מן חכום נסתר: ירך במטך ארים • על ימה ובו עברו:

ועמד משה על ימה • הך מה דארשו לו מרו: בלב מלא שמח • ויסב את אתרו:

ואמר אשרך אה ימה • למי בכ יעברו: צבאות עם ישר • תשמח במשמרו: אניב ימה ואמר • אה שמש עלמה ומאורו: לא אתריח זה עם נכר • יהיה בי קברו:

אניב משה ואמר • אשרך דבך יעברו: צבאות עם ישר • תשמח במשמרו: אניב ימה ואמר • מה חנאה ביטרו: מבתר מה הוי קבר • למי החטאות סדרו:

לא אתריח בזה הדבר • ולא אסתב בפגרו: ולא הוי קבר • לאשר בנפשו כפרו:

שמע משה מה מלל • ואניבו על דברו: הך מי אנדה ישראל • במדברן לא יטהרו:

אשרך ולא המלל • וחכם בדרך ישרו: בין מצרים וישראל • ושופטך לא תשקרו: f. 60^b

שך ימה עת שמע • מימר משה ודברו: ויט משה במטהו ארימה • והכהו בשם מרו:

ואפתח בו דריכים • בהם ישראל עברו: ביבשה הוו הלכים • ותשבחן לאלה שרו:

ומשה עלל ופרעה עלל • והשנים בתוך ימה אתיסרו: ולהבדיל בין העופרת והבדל • בין רמשו וצפרו:

הכבוד לבש משה • ובלעל לבש פרעה: זה עמו אושיע • זה עמו אדקרו: שלום יהוה על משה • קדקד עלמה ונורו: דקבל שני קרשי • והתורה ספרו:

בו כן לכם יעשה • את מי עליך יתגברו: ומן פנותה לך יושיע • ויוסף לכם אוקרו:

וישם זה השבת עליכון • אשר הוא שבת חג פטרו: בריך ומברך עליכון • ועל מי פני אסתדרו:

וירח למתלתיכון • וישם לוכון פשרו: ויסני מספריכון • ותרבו אמן ותפרו:

וקדש יהוה בכוריהם • כמימרו • ביום הכייתי: כל בכור בארץ מצרים • f. 152
הקדשתי אתם ליכלותי:

זבן אכלו הפסח • כי בן צייתי: וצאו ממצרים • ושרו על פי החלתי:
ועל ימה ראו • פרעה הדבב אותי: וצעקו מלב ומנפש • לאל מרבה ורתי;
יהוה נבור במלחמה יהוה שמו • ומשה ידיו פתיה: ומרים ברתון • תטבל
על התפותי:

והים אבקע פניון • והוה בו תרח פתיה: ועברו בו ביבשה • הא עיני
לו ראיתי:

יתון בימה הלכים • ואליון פניתי: ופרעה בלבו אמר • האן הי נאותי:
ארדף אשיגון בימה • ואעבד בון ריחותי: ועבר בימה בתרון • וכוס
מותה שתי:

וישראל צאו שלומים • והוה כל אחד ייתי: לקדם משה הנביא • וימר
ביהוה ובך אימנותי:

ככה יתעשה' לך • ויהי אלה רתי: עליך ויבד דבביך • וישמם כפותי:
אמרו אהיה אשר אהיה • אה הרב נאותי: אבד שנאי ודבבי • ולהם דלותי: f. 152^b
אהיה אשר אהיה • אה עזי חמרתתי: ראה' בעין חסדך • וספק צריכותי:
תנים יומה מאה שנה • אה סדר צמיתי: שנים סנים זה¹ המועד •
לובן ייתי:

וכן ישמר חייכם כלכם • אה שמעיו² אמירותי: ומאה שנה תעשו זה
המועד • בשדך ושלמותי³:

חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות לשנותי⁴: כהלכון פם אחד • עזי
חמרתתי: *وتمام*

⁵ عليه ايضاً تاليف اسحاق هكهن رضي وبن

אה עמי שמעו • לעבדכון דברו: ועלי לא תקחו • ואפשטו עדרו:
ממללי חדש יפה • מן הירועים אקרו: וייניפהו תנופה • תשבחן הממן
בישרו:

והשלום על משה נקרא • אשר אלה בחרו: ונלה לו חזות נסתרה • ולפרדות P18, f. 60
ישראל שגרו:

עד הצילם ממצרים • מיד מי סרו: במופתים יקירים • על ידו אתברו:
והקרבן זבחו • בשמחות יתרו: וממצרים נסעו • ועל ים סוף שרו:
ומבחר חסורי המצרים • כל אחד מן כסות בכורו: פני פרעה הו סדורים •
ואת רכבון אסרו:

¹ P18 ins. [חג]. ² שמעוים P18. ³ ושמוהו P18. ⁴ P18 למס.

⁵ P18, f. 59^b: not in L6.

וממחרת זה היום¹ • ישרו מספרותה: מספר חמישים יום • בטר מביא
עֶמֶר תנופתה:

f. 151 יהיה שבת ומועד² מברכים³ עליכון • מן דאכה בצלותה: | ותתחנו תתחנו •
במועדיה ושבתותה:

* ותראו המשכן נציב • על קדש נבעתה: בעמל הנבי משה • דמע כל
בריאתה²:

וכן ישמר חייכם כלכם • מן דאכה צמיתה: מאה שנה תעשו זה שבת
מועד הפסח • ואתם בשדך ושלמותה:

אמרו אהיה אשר אהיה • בחסדך אן ראיִת: שוב מחרן אפך • ונֶפֶשׁ
מכל עקתה:

אהיה אשר אהיה • אה שמעיו צבעתה: נֶפֶשׁ לחין עמך • ואומן לן פצוחה:
חתמו צלותיכון • ואמרו * בדכיות פממותה⁴: כהלכון פם אחד • אדני יהוה
אן ראיִת: וְטָאֵם

עוין כן דכור מן מימר סעד אלה הכתרי⁵ יסלח לו מרי אמן:

סיעתה שמעו • מני אמירותי:

עבד עבדכון אני • אדרש אדבר בשפתי:

דברי קמיכון • לפם מִטּוֹת דעתי:

אגלי בו סתרים • ובצל קורת אלה באתי:

לֵאמֹר אן אשים רחצוני עליו • כי הו עזי חמרתתי:

הו אלהי ואדוני • ולישועתו קויתי:

קויתי ישועת אלה • אמור ראו ראיִתי: את עני עמי • וצבעתן שמעתי:
וחכמתי דלותם • ואזכרה את בריתי: ואמר למשה • אה עבדי ובן ביתי:
לך ואשלחך אל פרעה • והוצאתי את צבאתי: את עמי בני ישראל •
בגדול נפלאותי:

ובאתֵה אל פרעה • ואמרתֵה אליו עד מתי: מאנתֵה לענות מפני • שלח את
עמי ועדתי:

ואם מאן אתה לשלח • אני אשלח את כל מניפותי: על לבך ובעמך •
ואבדך ביכלותי:

ושלח משה בסימנים • לית מספרון מתי: מנון ארתע לב פרעה • ואמר
חֲטָאתִי:

ועל חסולם היו • בכורי מצרים מתי: וישראל היו שלומים • והנֶפֶשׁ
לן אתי:

¹ השבת P18. ² P18 om. ³ מדבר P18. ⁴ בקוש אמירותה P18. ⁵ כן צדקה P18.

- f. 147^b וקרזנה תלתה פוק ותכת ובעדה יעידו אה קהל ישראל חפיק פוק ותכת¹
 وزنه سشت يמים وكرزנה تلاته وبعده يكمل القطف علي هذا الوضع
 2 חכרת כי עבד היית ונו"
- * f. 149 ויתמר כרזנה תלתה פול פוק ותכת³ ויצא מכתב הקדוש ועמו שלשה
 מכתבים ויתמר⁴ אז ישר תפיל ל⁵ יטלו וארוממנהו ילבו יהוה נבור
 برهع عظيم الرابع فصول ويقولوا الفواقا مרכת فرעה ولما يبدوا التحاتا
 וברב נאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל • וינשקו המכתבים בגדול
 החל ובקטן כלה ויאמרו לכהנים מאה שנה ביומיכם ויקולו פול פוק ופול
 תכת אלי אן יטלו עד יעבר עמד יהי יתפנו הכהנים אל המזבח • ויחתם |
 f. 149^b אז ישר • ויתמר זקן הכהנים רישה תהללות ואחריתה תשלמית גואב גדול
 אלה ותמא ויתמר אתהו כתבה רבה כלתה וקדישה ואה רבה ותמא ואה
 כתיב נהיר וקדיש א • ב • ג • ד • ה • ו • ז • ויתמר אהנו כתבה רבה דכל
 זכותה ותמא וילבו קבלו תלת פול וכי בשם ושמע ישראל והמקרא
 על המכתבים והיה כי יביאך האול ועלי כל וקפה מנה יזפו ושמרת את
 החקה הזאת ויקרו בעדה דבר אל אהרן ואתהו דברך עלמה כלתה ויתמר
 דכור מן מימר المرجوم التقة עבד אלה בן שלמה ירחמו יהוה :
 עבד יהודה תמחם • ואת הראתה : הסימה ליום הזה • למה בו עשיית :
 מן מיכל קרבן • ובו הדמית : לכוכבי רקיע • בין סדר משפחתה :
 ועברת בתוכן • וקדמון שרית : ולא תגע בכ יד • במות זאת דבבותה :
 ועשיית דת דריש • לפם די ריחותה : ישר אה פעלו • ביום הזה נהית : f. 150^b
 לעם קדש ואת לבש • נור קדישותה : אלא עד יקום בעיניך • קוממות
 בריתה :
 ותקשט ותקשט • ואת קשיטותה : תודיעך בעודני • ערני אנשמותה :
 שמור את חדש האביב • ושמרת ועשיית : הך מה פקד מרד • והלכת
 ופנית :
 בתר מיכל קרבן • צלי באשתה : ושמח לב ונפש • ונרחת והשתחוויתה :
 ואכלת ושבעת • ומנה יצאת : אל קדש זה היום • כליל יומי בריאתה :
 וממחרת הפסח • יצאו בשלמותה : לעיני כל מצרים • בתר מה סבב בן
 דין מותה :

¹ P18 ins. وهي للامام مرقه and gives it in full (א to כ and ה).
² P18 ins. 'דכרים לשב ונו' הורה ונכך P18³.
³ P18 ins. כארון ומרים תלתה תפיל ויהחלל תפיל וירעו הכתב פי יה אל רחום ויטלו הפוקא
 وعند ما نخلصو الفصل الاول يبدو التحات تاني فصل يكشفو الكتب شوية P18⁴
 شوية الي ان

י' עליו עוד ישתבח על מועד הפסח אן אתא יום השבת • מן f. 128^b

מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן :

חילה דקבע בנין זה המועד • על יסוד יומי רחותה : ושלמו בנין ליתו
מנדגד • וישראל בו בשמחותה : בקרבן הפסח בטוב כבד • בדקטיס מול קדש
גבעתה : ועוד עמו אצטמד • קדוש יום שבתה : זה עם זה אועד • טוביכון
בזאת פקידותה : מאה שנה ישוב אליכון בחסד • זהו וישו ושלמותה :
סדרה דאכה אזדבד • בנצירו בצלותה : בעמל משה בן יוכבד • מאורה
דנביותה :

ועל חתמת עבד עלינו נשא : הקול ונימר מימר רבן : שלם לך שבתה
קדשה : שלם לך מועד הקרבן : שלם לך מכתב אבישע : שלם לך הרגריזים
הטבן : שלם לך העם הנושע : ושלם על מן אתכון : בזאת צלותה :

רב אלה وتمام

עליו עוד ישתבח • על מועד חג המצות אן אתא השבת • מן

מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה • ועליו ירצי :

מלוכך וצעורך • אלהי הארץ ושומיה : בגדלו יברכך וישמרך • וישימד f. 129
בחדו ושלם ואשמחיה : ובטובו יעורך • וישקף עליך מן שומי שומיה :
ועמך בחסדו אתרך • ויסגי לך מניאניה : ויחני יתך בזה שבת פטריך •
בעמל משה רבון דנבייה : טובך תשלם עליו בלבך ויצרך² • ועל סדר
ארכוניה :

במימר שלם לך מכתב אבישע : שלם לך קדש כל אנרתה : שלם לך דמע
היבשה : שלם לך ברכתה רבתה : שלם לך העם הנושע : ושלם על יום
שבתה : רבתון למועדיה :

רב אלה וتمام

ויתמר כי בשם וקטף עשרת הדברים והוא מדי

יתגלג קראה וידבר אלהים את כל הדברים האלה ונו"

f. 130^b אה קהל ישראל אשירו : ונו"³

وينزفوا ششت يמים تاكمل מצوت وتمام وكرزنا تلاته فوق وتحت

وبعد يعيدوا الزفات فوق وتحت وهم كما تري

ויעש האותות ונו"⁴

¹ P18 omits this piece. ² L6 ייך. ³ א to ' as above, p. 162, כ as on p. 164, ה as on p. 165, interspersed in the reading. ⁴ Thirty-one headings.

לאנה • כל שנה בשלם ובאיקר: ומן ישב עמנו • לשבעות יספר: יצדק
 עלינו • ובטוב לו נדכר: וכל יום נצלי • בערב ובבקר: קמי מכתב
 אבישע • בן פינחס בן אלעזר: דאכתב בימי הרצון • בשנת שלשה עשר:

f. 127^b צור הישועה • ההר הטוב הזה והלבנון: זה הרגריזים בית אל • דבחרו אל
 רחום וחנן: ושמו מקדשו • ולכבודו מכון: ובגלל זה אמר יהוה • לשכיני
 תדרשו בששון: כל מן יחג אליו • בשמח וששון: יקבלו יהוה • וכל טוב
 יהיה לו נתון: ויחלף עליו • וינפש לו מכל יגון: וישקף ממעון קדשו עליו •
 וישוב עליו מחרון: אפֿו ויתן לו רחמים • ובטח יהיה שכון: כי אמר
 עליו אברהם • אבינו אב הכון: הגוים ויקרא אברהם • את שם המקום
 המכון: ההוא יהוה יראה • למן יחג אליו בששון: אשר יאמר היום בהר •
 יהוה יראה החנון: כי יהוה קרא שמו • אל רחום וחנן:

ק. ר. ש. ת • חתמת שירתה: דאמרתי קמיכון • אה סדר עדתה:
 הסדורים אנה • בזאת צלותה: בצפר יום שבתה • דו שבת חג פסחיתה:
 מה רבו ומה יעבד בו בצהרו • בין תרי צלותה: ישרי כהנה רבה תפלה •
 ויסכמה בחדבותה: וישב על מיתוביתו • וילבש בגדי קדישותה: וישרי
 יקרי תרי קצים • בלשן עבראותה: ועל כל עמידה ועמידה • יימרו סדר
 עדתה: ישר ושביך טבן ישר • דאה הי אמנותה: ועת יסכמו סיעתה •
 יסקו אל צלות כנשתה: בארבעתי כתביה • בתשבחן ורוממותה: ויחתמו
 צלותה • ויתקבלו מלי ברכותה: * מפם הכהן הגדול • דלו טב עקובאתה:²
 f. 128 וכן ישמר חייכם כלכם • שמועי דן אמירותה: | בחייד לא תקים זה
 הבית • לראש שירתה: כי עבדך מצא זאת • שירתה פעתה: ואסכמה
 באהן עבדך • באהן ביתה: בחסדך לא תסב על עבדך • ואפשט לו
 עדרותה: וחתמת מימרי יסלח אלה חובך • דו מרין דסליחתה:
 אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב • ואתהו יהוה פעל כל עלמה • ואחד הו
 יהוה הנכבד • וישתבח:

טובך תקריב בו קרבן תשבחן לישר הישרים • צעורי ועבודי: בגדלו אפרש
 שבתות ומועדים לעדת השמרים • קדשיון כבדה: מנון זה השבת דשם מובאו
 בין מועדים תרים • דאתפרש על יד מי דאמיר לו ואתה פה עמד עבדי:
 הו משה דלערפלה נגש: דו נביה דעלמה: דביאר בכתבו הקדש: מועדי
 יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש: אלה הם מועדי:

רב אלה ותאמא

¹ P18 יסע.

² L6 om.

הימים • בשלום ורוח: ותקריבו קרבן • ותזבחו זבח: האיש והקרוב
אליו • מיתלב בסוביבה: והיא לבין עם הארץ • ה'ך ים ובתוכו תיבה: ומצות
תאכלו • בימים השבעה: ובשביעי תעלו • אל ראש הנבע:

f. 126^b נעמי יתכן וא'חון • נגידים ביד אלה: | עלים אל המקדש • הר המנוחה
והנחלה: בצלואן ותשבחן ורבוואן • ותעלו עליו עלה: על המזבחות
דמלאכים מצלים עליון • בכל יומם ולילה: והתמח בראות צלותה •
כל צלו בנבולה: אחדה מן אנה • ועורנתה קבלה: ואחדה תשרי • ואחדה
מכללה: עד תיתון אל נבעתה • וידיכון תמלא: בשני חלקים מדרש
ותפלה: ולתת עליכם בתר זה • ברכה גדלה: תצא מפם קדש • ואלה
יקבלה:

סבו ברכתה רבתה • בזה הטור וארון: ברית יהוה וכהנו נסע פניכון • ואתם
בתרון: שמשים משכן משה • מתקבלים ברכת אה'ן: מן אתר אל אתר •
תצלון ותקרן: ורב העדה זה לאשר • ייתון מן אתרון: בחייכון הן ה'ה •
זה הדבר טב מהרון: לעשותו ומלל בו • הדור האחרון: עד ייתו אל
אהן • אתרה וישמרון: עתיקות עבידאתה • וידרשו מן מרון: בשער
שומיה • למען ישוב יהוה מחרון: אפו ונתן לך רחמים • ובטוב תתדכרון:
והיה המעשה' הזה • לכם לזכרון:

על אתר זה היום ההוא¹ • תלך אל מערת: שדי המכפלה • אשר מיתוביתיה
יתרת: וסיעתה דשכנו בה • דזכותון אנירת: אברהם ויצחק ויעקב • אשר
בריתו לן כרת: | תתחני במהלך לידון • כי בריתון מירת: לך מכל
ילידיון • ובדילך אמרת: בחי'ך שים לנו חלק בין ידיון • ואנן דכרנך לא
נכרת: הא מן פנותה הא מן פנותה • אשר אתגברת: עלינו ואמשילת
בנו • וחיינו מררת: וחרבת מקדשה • וגפנה עמרת: כעת חיה תיתי •
תמצא צלמיה כד סרת: ויומיה כד הלכת • ורוחתה כד עזרת: ואוצרי
טבהתה אתפתחת • ותרחי בישותה אתסגרת: ורחמיה אתפרשת •
והמניפה נעצרת: ותלך אל עברתה • בטובות יתרת: אל תשמישות
ארשי הכהנים • דנירותון אנירת: אדונינן אלעזר ואיתמר ופינחס •
דבריתון מירת: בעמלם יברכך יהוה וישמרך • ובריתון ממך לא יכרת:
ותלך ותיתי בשלם • ותצלי את יוסף בן פרת:

פליאן את מעמי • בכל אתר ואתר: 'בצדקה לי • על צדיקות זה הדבר:
דאמרת קמיכון • ומן אנה מה אשתיר: בתר זה הדבר כלו • אלא כל
מן לו אתר: ילך לידה בטוב • ועינינו תמטיר מטר: דמעות על הלכותן²:
ולית לנו סובר: אלא המקרא לאלה • ונשול צדקתו אן יעזר • אנן ויתכון

¹ P18 om.² הלכותיכון P18.

הן הדה הו השער • קמיו נפרש היד ; ונעבר בית מרן מן תרחו • וניכל ממגד : תבואת נבעת עולם • וברכה גדלה בכל מועד ; והינן אמרנן הן הו נבי אחד וכהן אחד • כן הדה יכבד : כי הו אחד ההרים • אליו אברהם אביך אנגד ; ויבן שם מובח • ויערף את העצים ויעקד : את יצחק ואתפדה • במה עליו אורד : שלום יהוה על משה • בן עמרם ויוכבד : | דאנדה לן כתב רב • ולמד מה בו פקד : על פי רחום וחנון • אך אפים f. 125^b ורב חסד :

זאת תלת ארכונים • נבי וכהן ומסגד ; ואשתיר כתבה • רבה אשר ירד ; גדלו על יד משה • בעל רבין יום המעמד : כתבה דבדילה • העולם אתיסד : ובדיל מן קבלה • הנשיא הקרקד : האן כתב רב כותה • מן שומיה הורד : האן נבי הך דקבלה • משה אשר עמד : מאה ואשתין עדנים צעם • מצלי בשם האל הנכבד : מן שרא אבתותב זה • מן נבד מה עבד : מן כות מרן באלהיה • נודי לה הך מד לאוי ועבד : מן לה נבי הך נבינן • מן מליו יתלמד : מן לה כתב הך כתבנן • יצלי וקמיו יסגד : מן דמי לן בעובדינן • בכל מועד ומועד : מודאה לאלה מודאה לאלה • ולית אלה אלא אחד :

ח. ט. י. כ. • עליון עמדנו : על החלק הראש • ונימר מה אמרנו : עד לא תתורף שירתה • ועד תמה מה דברנו : ולא מלה בואת הימים • אשר בון עברנו : ואתון אה חניה כד אתיתון • וירדתון א'זנו : למה אלא¹ עד תחנו • ותקריבו עמנו ; ותנצירו במימר • אה מרן הננו : כד אתינן לירך • מנצירים כלנו : אה מרן אה מרן • בטובך קבלנו : אהיה לא תנמיל • לפי מה עמלנו : אה אל רחום וחנון • דרכיך הלכנו : אה אל שדי אה אל ראה • בלעדיך עזבנו : | ועל פתח רחמיך • יהוה עמדנו ; f. 126

אמרנו ; ונאמר :

לזה החדש הראישון • אנחנו שמיים : על מה עבד מרן בו • עם דפניון כושים ; פרעה וכל עמו • הרשעים הבישים : להוציא אבהתן ממצרים ביד רמה • האנשים והנשים : כל נשיא וצבאו • מחנים קדושים : והוליכון דרך אבהתן • דמעי האנושים : אדם ושת ואנוש • וחנוך ונח ושם : ואקריבו קרבן • מן עזים וכבשים : ביד משה על פי מרה • ואנחנו תפשים : עד היום הזה לזה העובר • ואנחנו לו עשים : באהן ירחה אביבה • ואנן מתקדשים : החדש הזה לכם • ראש החדשים :

מן אתריכון תיתו • אל הארץ הטובה : הזאת אשר בה • ארשה דרחותה אקבע ; ועיני יהוה אלהיך בה • מן יומה דנצבה ; מקום מקדש משכן • נפשותיכון תהבה : למה יעשה לנה • בדיל מן הנה מובא ; יתכון בואת

¹ L6 om.

האנשים הטבים • דיריון אמלאו: יעלה יהוה דרגיון • ותרחו יפתחו:
באפִיכון ויאמן יתכן • ממו תיראו:

בעבור כן בירתי • לוכון מה תשמעו: מן דברי אהלִין • הימים שמעו: מה
דרשתי בזה • אלא עד תשמעו: במה אתון עליו • הבו דעת ודעו: וארש
מה אמלל • מה עליו תפגעו: אַמת דרש מן • בריאת העולם המצאו:
רכב שמים על שמים • והתהו והבהו: | וחלץ מבינם • רקיע ונשאו: ובתר
זה אֶתו כלם • שמועים ישמעו: ויסידו ביכלות העבוד • הן לית אלה אלא
הו: ויאמר אלהים יהי אור • ויהי אור ויראו:

f. 124^b

גלא מן עלם יהי • מן האן דלא הֹה: מן נסתר ועבד בו • מה אתריח וקֹה:
בו מן טב המראה • מה ראותו רבה: ופלג אקריו ארבע פלגים • ועליו
היא רכיבה: עפרה יבשתה • ומיה רטיבה: ואשתה להבה • ורותה מנשבה
וארבעתי זבניה • מיתבין בארבה: ועל ארבעת רבעתון • גן עדן נציבה:
וסלם שער הדה גנתה נציב • באהן ירחה אביבה: על שני עמודים •
שלמותה ותהבה: וסמוכין כל מנון • הו ארכונה טבה: נביה רבה
משה • וכהנה דרבה: וטורה טבה הרגריזים • ואהן הו כתבה:

דברתי דברי בעבור • אקרי העולם: ועל שעתה מה גלית • הנסתר ואולם:
ארש מה אמלל • ממללי בשגם: מן אקוי תפלותו • בן יוכבד ועמרם:
נביא אחד וכֹתו • לא יקום ולא קם: נביא עמד על נסתר • בראשית
יום נקם: נביא קדיש לביש • על צלמה צלם: נביא צדיק נאמן • דמע
בני אדם • נביא בא במופתים • והמימר עליון אתקדם: | נביא בא אל
פרעה • ויצא בשלם: נביא הלך הוא ועמו • ביבשה תוך הים: נביא מללו
יהוה • פה לפה לא בחלם: זה הנביא שמו משה • אקרו עליו שלם:

f. 125

הך מה בחר מן שליח אחד • וחייך כן הכהן: הגדול אשר יוצק • על ראשו
שמן: המשחה והו דלבש • מעיל ואפֹוד וחשן: והאורים והתמים • על
לבבו עד הֶן: יגיד באשר יפלא • מן כל כהן וכהן: וישפט¹ בין דם
לדם • ויורי קשטה אהן: ויעמד בין המיתים ובין החיים • וכל יקדן ימתן:
ויבוא אל הקדש • ולית עמו עורן בֶן: ומן המקדש לא יצא • מקים בגן
עדן: מקום משכן יהוה ובין שפתיו שֶכֶן: השם הגדול דבה יימר ברוך •
ויגיב כל העם אמן:

ולא סגדה אלא להרגריזים • אשר את אליו סגד: ולמה אהן טורה • מן כל
טבריה אתעבד: מסגד אלא הן הו בית אל • והאלהים יסתגד: ומכון
לשבת בארץ • אתבנה מנגד: מעון הקדש ממעל • ולו על הדה סהד:
מימר אביך יעקב זה שער השמים • טוב מי עליו עמד: ומד אתקשטנן

¹ L6 ויפיש.

ומי פגעו אל קעים • ויצב שם מציבה; ומי פתר החלם • ואמר טבח טבח;
ואלהי משה בן עמרם • בעל יום חוריבה; ישם לך ברית שלם • ורחותה
ישיבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 121^b אלהי הכתנים הקדושים • אהרן ובניו: | ופינחם קטול הקדישים • על פי
אדוניו: בעמלקן יטרנג • יהוה ויאיר פניו: אליך ויחנג • ותמטי לסקפניו:
לסקפניו וישיב • יומי רצוניו: רצוניו ותקריב • בטוב קרבניו: קרבניו בזה •
דקטים מול מכוניו: מכוניו הו הזה • אתר משכניו: משכניו בו שרי • בגדול
רביאניו: ברביאניו תשרי • הברכה בבתיכון:

ישראל אשרך • במה לך אועד: בזה היום בעבורך • שבת ופסח ומועד:
וראות מכתב אבישע • דגלניו אכבד: ודמע היבשה • הרגריזים הפרד: אברהם
סגד לו • ובנו עליו אתעקד: ויעקב אתא לו • וידר נדר כבד: ויוסף קביר
קבליו • והזה לו סגד: ומשה בכה בנלליו • ואמר מימר חסיד: שלום יהוה
עליו • שלם רב וכבד: שלמו עליו אה סדרי • טוביכון בו טוביכון:

מכתב אבישע מה טבך • ואת כות מלך גבר: וישראל סביבך • עמדים
פניך באיקר: קבלך משה הנבי • חעק שמך ספר: הב לן לו נרבי • ונימר
בקול רב יתר: שלם לך משה • דמע כל הבשר: שלם לך משה • דמע בני
עבר: שלמו עליו אה סדרי • טוביכון בו טוביכון:

f. 122 כל כלום לו חתמת • וחתמת מימרי קמיכון: תנים יומה לכל שבת • וליומי
מועדיכון: ולכל חדש וחקת • ולכל יומיכון: ולכל בדור מסבת • לוכון ולסדר
קהליכון: ומאה שנה כות • זה המועד בחייכון: בדקטים¹ נצטמת • בכם
ובבניכון: ואני שמש הדת • אבישע עבדכון: ישיב יהוה מן ברכת • ממללי
עליכון: וחתמת מימרי • בן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמא

ויתמר מברכו • וכי בשם • וקטף הטבעית • שבת ומצול:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

f. 124 ויסקו מן הטבעית² פי אה קהל כלה בית ובית³ וזפה ששת ימים וקרזנה
תלאת תפיל ויתמר נשוי כהלן כלה בית ובית חפיק וקדישה * ותמא
וכלה דלך • ואה רבה ותמא⁴ ויתמר מלי סליחתה מן מימר אדונן הכהן
הגדול הרב אבישע בן פינחם רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן:

אתי בשלם אתי בשלם • מן אלינן באו: באו מן אתריון • ובנן אשתמעו:

¹ P 18 ובחגריזים. ² P 18 ins. במכתבים. ³ P 18 ins. מرقה. ⁴ P 18 om.
and gives it (א to כ and ת).

עורן כן שבחו על מועד הפסח אן אתא השבת לאדונן הכהן
הגדול אבישע בן פינחס רצון ונו¹

אפתח בדעת תרח ·	ונעבר ממנו :
בתשבחן לאל נורא ·	מלוך כל רוחינו :
יכולה צעורה ·	תמיד ברביאנו :
שרי בכל אתרה ·	ואתר לא יחזנו :
עבוד כל איקרה ·	בכן עבר עלינו :

נימר בלב ירא · כמה אמר נבינו : כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל
לאלהינו :

f. 120^b לרבי גדלו · השליט השופט : הפרד בגדלו · כל כלום ממו לא יפלט : הב
לן נהללו · והתשבחן נפרט : לרבותו ונחילו · כמה לן שלט : על העמים
ביכלו · וקרא בינין משפט : על כן נגדלו · דבצדק ישפט : הצור תמים
פעלו · כי כל דרכיו משפט :

נחדש מימר חדש · ונטהר הפמם : ובגד הדעת נלבש · ונשבח ונרומם :
בכל צפר ורמש · ובכל לילה ויומם : נגש נפרש נדרש · בדקטים נתקומם :
וניכל קרבן צלי אש · מול נבעת עולם : ושתי היר נפרש · ונאמר בקול רם :
בקול רם ונתקדש · בדן שבתה בריאם : בריאם הפסח נגש · עד נשוב נבונים
בעולם : בעולם יתקדש · שם יהוה הקעים : מקבל כל מדרש · ברוך שמו
לעולם :

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות : י"ה ה"ה מברי הבוראות : י"ה ה"ה
דשלח משה נבי כל הדורות : י"ה ה"ה דאפרש על ידו זה שבת מועד חג
המצות : י"ה ה"ה *דשם בו לעמו שמחות¹ :

תלו ידיכון ותמאם

לרבה ותמאם

f. 121 לאלה סקופה סעודה : לאלה דשלח משה דמע כל עלמה ופרידה : לאלה
דאפרש על ידו שבתות ומועדים קדשיון נכבדה : לאלה דשם בזה היום שני
זבנים פרידה² : לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת למועדה :

לנצעיו כל קרביה ותמאם

תלו ידיכון ותמאם

נכרז כריזאן בשם · המיטב המרבה : ונזכר זכאי העולם · בעלי המיתובה :
ארשם אברהם · בעל שיבה טובה : ומי אתעקד בריאם · על קדש כל נבע :

¹ P18 .ראמר ושמרת את החקה הזאת .

² נכבדה . P18 .

יהוה * לחייו אמן ישמר¹ • ורחותה ביומיו יעזרה: חבנה בממצאו יעמר •
 ויומי פנותה יסירה: ותנים יומה מאה שנה • מן דאכה מסתדרה: בקדוש
 אל אמונה • מלוך לעל ולרע: ² הוא האל הגדול • והגבור והנורא:
 על כף הרגל אקום • ואטהר לבי וגיוותי: ואשמע מן דאכה קעום • ולדעבר
 ולדאתי: הך הוה יתוב עמה בתר מוצאון מן ימה • בשדך ושלם וזהו וחרותי:
 על יד נביה דעלמה • דאמיר עליו נאמן על³ כל ביתי: רק בעין הלב ומדע
 היצר נראה • בטב מראותי: זה היתוב ויהי • בקשיטות מדעותי: הוה לון
 יתוב רב עד מותר • הא עיני לו ראיתי: | עת⁴ אשירו קצת אז ישר • וענני
 f. 119^b הרצון עליון מטללותי: הוה משה נביה עמד והו מתפני • אל הרגריזים צור
 ישועתי: ואחרי משה זקני • עמה עמדים בנצירותי: ואחרי הזקנים סדר
 ישראל • קהל עבראותי: ומשה הנבי ישיר השירה בקל תליל • חלק בתר
 חלקותי: ועת יסכם כל חלק ידם • ויגיבו סדר זקינותי: אשירו ליהוה היכול
 הרם • אל מרוח ורתי: כי גוי גאה סוס ורכבו רמה בים • וכל ישראל יגיבו
 עזי וזמרתתי: אל אחר הבתור דלו תחכם • ברננות טובותי: כה הות מרים
 תימר לנשים • אשירו ליהוה חכום גלי וסתרותי: וכות עמה יאמרו הנשים •
 בתפים ובמחלותי: כל חלק וחלק על זה היתוב • דאתקדמו לו מדכרותי:
 מה טב זה היתוב הטוב • ומה דבש מדכרו על לבבותי: טובי אבהתן ומה
 שמעו • מן מאומות עצמותי: טוביון ומה ראו • מן תמחות ותמחותי: ככן
 אה עמה תראו • הרצון על קדש גבעותי: ומכל לחץ תרבחו • וישם לוכון
 שמחותי:

תנים יומה אה סיעתה • עבדכון יימר לוכון: שמרי וכהן ועבתה • ישמר
 יהוה חייכון: ויסטר עול פנותה • אמן מעל צורייכון: ויגלי יומי רחותה •
 ויחדש שמחותייכון: ואלה יחני • יתכון בסדר מועדיכון: ובזה המועד השני •
 דו ראש ושני מועדיכון: דאתקרי מועד חג המצות • דבו נפש יהוה עקת
 אבותייכון: ובו שם לון פצות • ככה יתעשה לוכון עם דבביכון: ובו השמח
 הועד • והששון בכל אתריכון: ובו קרבנים תתעבד • שלשה עשר כמה
 f. 120 במועדיכון⁵: ובו חג אל הר השכינה • והנחלה קדש טבריכון: | ובו תשתמע
 הברכה הגדלה • מפם מי הו לבית כהנתה רבתה ארכון: וכן ישמר חייכם
 כלכם • הסמוך מכם והארכון: ואמור זה המימר שכרו עליכם • לא תכרתו
 מדכרו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון: יהוה יחניכון: בעמל הזכאים ארשיכון •
 ויוסף ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי • קטרת קדש משכניכון:
 וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו وتعام

¹ P 18 ועד. ² P 18 om. ³ כי. ⁴ P 18 ins. ⁵ יצמת בין וכן ועד P 18. ⁶ במדעיכון P 18.

דשלח משה נבי כל הדורות: י"ה"ה" דציל עמו בסימנים ואותות:
 י"ה"ה" דהוציאנו מלכים בתר גרות וענות ועבדות: י"ה"ה" דאנגדון
 אל ים סוף בזהו רב ואיקרות: י"ה"ה" דעבר עמו בימה בזה מועד
 חג המצות:

תלו ידיכון ואמרו

جوانا يشتبخ الهيم لית اלה الاء احد وتامة

לאלה רמה מרוממה: *לאלה מלוך מכה ורומה¹: לאלה דשלח משה
 קטף כל נשמה: לאלה דציל עמו ממצרים במופתים עצומה: לאלה
 דנגד עמו אל ים סוף בשדכה ושלמה: | לאלה דעבר עמו בימה
 וצאו מנה בשלמה: לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
 חג ליהוה: לאלה דשם בו² חג אל קדש כל מקומה: לנצעו כל קרביה
 وتامة

על מזבח התשבחן נעמד • ונכרז בשם יהוה: ונקד ונשתעבד • ונתפלל
 בזכאי עלמה: משם מי דאמיר לו אל תירא • והאמן ביהוה: ומשם מי דער
 בגררה • וירא' אליו יהוה: ומשם מי פגעו פנואל • וחזה מלאכי רומה:
 ומשם מי דלא קרב נפיל • והות זכותה עצומה: ומשם נביא כל הדורות •
 דאשיר אז ישר על ימה: אן ישמע קל הצבעות • וידיק עליכון מן
 רומה³:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר • מקטירי הקטרה: ופינתם דלזנים דקר •
 והמנפה עצרה: וסב אגרה כהנתה רבתה • לו ולזרעו בתרו מתשרשרה: מן
 כהן אל כהן אל ארכון דן זבנתה • חליפת השלשלה הטהורה: | כוכב קהלה
 f. 119 ושמשה • ונומיקה ומאורה: רישין בו תתנשא • יהוה לון ממו לא יפרע:
 דאנצב בלבו אילן דעתה • וצמח ויוציא פרח: ויצין ציין ויגמל חכמתה • וקטף
 ואכל מן פירה: ושתה מן מעין זכותה • וצבע בים הטהרה: ודער במשכן
 שובתה • ולבש בגדי היראה: וצמח בשדה יצרותו • זרע התשבחן והומירה:
 וסלק ודגן בנו תיבותו • וקצר ית קצירה: ושמו באוצר הפם והלב • עד ישביר
 כל דרוש שבירה: וישקי גנת הלב • ממי חכמת התורה: זה מעט מן מפתר
 גלגלי עקובאתו • דרבת על מספרה: הק תהו ובהו גליגאתו • לית יוכל פתור
 יפתרה: אהן הו צפין פען חכמתו • ושמש השם הגדול והנורא: ופרוט
 ברכתה על גבעתה • אצל אלון מורא: הכהן הגדול אלעזר • קדקד זבנה
 ונזרה: דאתמר בארשות אדונן אבוה זה המימר • והדארשה לי בבירה:

¹ P 18 om.

² בזה היום P 18.

³ מענה P 18.

נזכר האותות הנכבדים • הזוכרים המספרים : ויוליך יהוה את הים ברוח קדים • עזה כל הלילה עד צפרים : וישם את הים לחרבה • עד ילכו בו עמה הטוהורים : ואבקע מימיו ואקבע • ואפתח * בו דרך¹ עשרה ותרים : ולהם חומה הוה המים • קפאים רמים יתרים : וברוח אפך נערמו מים • טורים טורים : נצבו כמו נד נאזלים וגם • כות הנדרים : קפאו תהומות בלב ים • בדיל מיזל עם הטוהורים : תשלח חרוןך יאכלמו • בקש אש ומים צררים : נטית ימינך תבלעמו • הארץ וישראל בשמח ושרים : וישב הים לפנות הבקר • לאיתנו ומצרים : נסעים לקראת הנגף והצרר • והמצוק והצררים : אתחסלת האותות • דעברו על מצרים : ואחלת² עליון הנקמות • אחד בתר אחד מתשרשרים : ויהי ענן החשך • וישקף יהוה על מחנה מצרים : בעמוד אש וענן מחשך • ויהם את מחנה מצרים : | ויאסר את אפן • מרכבתו ויאמרו f. 117^b מצרים : אנוסה מפני בני ישראל והנבי והכהן • כי יהוה הנלחם להם במצרים : מרכבת פרעה וחיליו ירא בים • וכל רכב מצרים : ומבחר שלישי טבעו בים • סוף אנון הרזונים הנברים : תהומות יכסיאמו • ירדו במצלות כות הכיפים והצורים : תשלח חרוןך יאכלמו • בקש אנון הננישים והכפורים : נשבת³ ברוחך כצמו⁴ ים • צללו כעופרת במים אדירים : * אנון החכמים והמכשפים וגם • חרטמי מצרים⁵ : כל זה ועמה שלומים • בזהו רב ואיקרים : ורצון ורחמים • מודים ומשבחים ומשירים : במימר מודאה לאלה מודאה לאלה • ישר הישרים :

ראו זה התמח הגדיל • בין שני גוים עברו אל ימה : זה כעופרת צליל • וזה צא ביד תקיפה ובאדרע רמה : זה בקצף ונגף ונקם • וזה בשדכה ושלמה : זה סוס ורכבו רמה בים • וזה ירכיבהו על במה : תי הארץ וזה ירד במצלות כמו • אבן וזה ישאהו על כל עמה : זה בקש יאכלמו • וזה יאכלהו תנופת עלמה : נצבו כמו נד נאזלים • יצב גבולות עממה : למספר בני ישראל הסגולים • קדש כל עמה : אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל • מה חכם מימרו כי חלק יהוה : נורא תהלת יתקדש ויתהלל • ובתהללות ישימנהו יהוה : עד יעבר עמך יהוה • ירדנה קדש כל מקומה : עד יעבר עם זה קנית שלמות עלמה • הלוא הוא אביך קנך ומלוך מכה ורומה : פעלת יהוה מקדש לידך • ולא יהוה פעל כל זאת וידינו רמה : יהוה כוננו ירך • הוא חשך ויכוננך מן קטמה : מי יעשה כמעשיך וכגבורתיך • מי כמוך באילם יהוה : * נוע מן אימתך • אה אדני יהוה⁵ : ונפחד מן גדלך • ונודך ונימר בקל רמה : f. 118 לך מודאה על גדלך • אה קמאה קעימה :

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות : י"ה"ה"ה" מברי הבוראות : י"ה"ה"ה"

¹ P18 בו. דרכים בו P18. ² והחלות P18. ³ נצבה P18. ⁴ כסאמו P18. ⁵ P18 om.

אחד קדם פרד לית לו דמו :	קדום קני קעים עד לעלם •
מה רבו ועצמו :	ברד נכבד נאמן יכבד ויתעצם •
וקולו ארימו :	צעקו אליו מלב ומנפש •
דשמע נקאת עמו :	ישתבח הנאדרי בקדש •

והצילן ממצרים בסימנים ואותות • כותון לא אתעמו : על יד נבי כל הדורות • דעל רח בראשית ויום נקם אקימו : ואנגדון אל ים סוף בחדו ואצלחותה • וקמיון עמו : די עננה ואשתה • ובן עמרם ותלימו : ובקע לון ימה • ומימיו מזה ומזה נערמו : ועברו בו בדין יומה • וצאו בשלם ממו : | וירדפו מצרים ויבאו אחריהם • בנו ימה ומה חכמו : אלא¹ והים אסגר • עליהם וארץ תבלעמו : תמן עמה אודעו ופחדו • ודחלו מן זרוו נקמו : ויאמנו ביהוה ובמשה עבדו • ועליו השלם שלמו : ושבתו ברננות עצומה • ואמרו בקל רם לית כמו : יהוה גבור במלחמה • יהוה שמו ברוך שמו :

ואתני ברבואן • לעבוד סימניה ופליאתה : ואעתד כרי שיראן וצלואן • לעבוד גוני תמחותה : דלאוי עלי לו אשבח • בדכיות פממותה : ובכיוור דחלתה אצבע • ואלבש בגדי יראתה : ואתן לו תהללות גלי וסתר • ואדרש ממו סעדותה : עד אפתר קצת אז ישר • ומה לה מן מוספותה : והמופתים דבון אפתר • יתון בתורותה² : דאנון ארבעים מופת במספר • שמע דן פתרותה : עשרה תשבחות • ועשרה נביותה : ועשרה אותות • ועשרה נקמותה : בתשבחות אשים³ ראש אמירותי • בכל מימרותה : עזי וזמרת • ויהי לי לישועה בצרותה : זה אלי ואנוהו • יכבד וינוה בכל שעתה : אלהי אבי וארוממנהו • בליליה יתרומם וביומותה : יהוה גבור במלחמה • כל גבור פניו דלותה : יהוה שמו יתרבי זה השם הדמע • מה רבו מן שמותה : מי כמוך באילים יהוה מחיי כל נפש • אה תמיד באלהותה : מי כמוך נאדרי בקדש • אין לך תבן ולא דמותה : נורא תהלת • עבוד פליאתה : תשבחותה הכללת • ואחלת נביותה : אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל • ואעבדו שם ומשלותה : | שמעו עמים וירגזו מן מגיד הממלל • ואודענת מנן אברותה : איל אחז יושבי פלשת • הו מחץ בבטנותה : אז נבהלו אלופי אדום וארתת • כל יושבי עירותה • אילי מואב יאחזמו רעד • ולחץ ואתלתותה : נמנו כל יושבי כנען בעד • קם לון דבר אבהתה : תביאמו ותטעמו בהר נחלתך • הרגריזים אתר סגרתה : מכון לשבתך • פעלת יהוה מקדשותה : יהוה כוננו ידך • יהוה ימלך עולם ועוד⁴ אחריתה : יהוה השכן בו כבודך • וחילי כסיאתה : יהוה לא ישמם מן חזותו • ביומי חגותה : ויחזן קריב ראותו • ונתמלי בדין מקומותה : יפה מי יחג אליו • בשלש פעמותה : שלום יהוה עליו • עם חרוד שעתה :

¹ P 18 אלה. ² ברה־חַתָּה P 18. ³ P 18 om. ⁴ P 18 ואחר (= ויט).

יקרא אני אני: בעמל זכאי עלם • ומי ברח מן הזוני: | ובעמל זרוקי הדם • f. 115^b
ומי קטל המדיני: ובקדוש אל קעים • הפני מכל פני:

هذا البيت الي المرحوم الموضوعه العم مرجان رحمه ونو"

זה שבת מועד חג המצות • מברך עליכם: דבו יהוה שם לוכן פצות •
מידי דבביכם: תעשו אתו באשמחות • אתם ובניכם: מאה שנה בזהות •
ואתם אמנים באתריכם: וישיבכם לאלפי רבבות • ויבד דבביכם: ויוליכון
בצררות • ויורישם מפניכם: בעמל בעלי הזכות • ויוסף אביכם: ובעמל
דמע הבוראות • והמשחים כהניכם: ובקדוש מי אמר בקדש התורות •
ופסחתי עליכם:

כל כלום לו חתמת • וחתמת מימרי קמיכון: תנים יומה לכל שבת • וליומי
מועדיכון: ולכל חדש וחקת • ושמטות ויובל לוכון: ולכל בדור מסבת •
עליכון ועל כל קהליכון: ומאה שנה כֹּת • זה השבת ביומיכון: והשמחות
ניספת • והברכה בבתיכון: ופנותה הכללת • והרצון יקרב לוכון: ורחותה
תמן השקפת • וכלי קדש משכניכון: וישיב יהוה מן ברכת • זה מכתב אבישע
עליכון: בעמל השלשה ובן פרת • ובן עמרם נביכון: ומי לו ברית כהנת •
עולם בקדש המכון: ועל עקב דאתמרת • יהוה ירת חייכון:
ויעבר יהוה על פניו:

f. 116 עורן כן • שבחו עליו עוד מן מימר אברהם הקבצי ירחמו ונו"
אז ישר לישר הנכבד • משה וישראל עמו:
אקד פניו ואסגד ואשתעבד • ונשבח התמיד בעצמו:
בתשבחן הך מד לאוי ועבד • דו ממן בריאמו:
ראה ולא מראה • ולא עינים תעמו:
הוא אהיה אשר אהיה • ואין שותף עמו:
כקום אין לו ולא נבול ולא קץ • ולא מקום יאחזמו:
בחכמתו ברא השמים והארץ • וסדר בוראיה דאוקמו:
נחילו ונגדילו וננוהו • ונקד ונרוממו:
יתקדש אשר אין כמהו • ויתרבי ויתרומם מה רבו ורמו:
ויתודי וינה על מעשהו • ונרכן קנומן ונסנד קדמו:
כהרותה רבתה לית אלה אלא הוא • יי' ויי' ה שמו:
כחדו ויראתו על פני העמים • אשר ישמעו ממו:
הוא אחז בכל המקומים • ולא יאחזו מקומו:

¹ P 18, f. 68^b אתא השבת

השם : ועבר בין צבאות • הקדש והוה מ • יום ומ • לילה צעם : וקבל תרי
לחות • כתיבים מפם : בקדושה ישמע קל הצבעות • ומכל ינע לוכן ינשם :
בצדקתו אלה רחמן ורתאה :

f. 114^b אלהי אהרן תלים משה • דהוה במשכן כהן : ונבי קדש ונשיא • ולבש
אפוד וחשן : ואקריב ריח ניחח אשה • ליהוה הממן : ואכל מותרי קדשי •
והמתנות לו תנתן : יתן לך מה את דרושי • וכל טוב לך זמן : ויברכך בכל
מעשה • ידיך ועליך יחן : ורחמיו עליך פרושי • וחייד אמן ימן : וחכונך
לא יתנשי • ומאה שנה אמן : למועדים תעשה' • בשלם וחסד וחסן : במי
לזכותה ארשי • ומי מן הזנו אמתן : ובעמל נביה רבה משה • הנבי הצדיק
הנאמן :

אלהי נשיא נשיאי הלדים • אלעזר הטהור : דכהנתו רבים • ובאהל מועד
הוה נטור : ועובדיו במשכן טבים • ואתרחץ בכיור : והקרבות בידו
מקריבים • ופקדתו שמן המאור • וקטרת הסמים : ומנתת התמיד¹ לא תסור :
וכלי הקדש קדים • וכל אשר בו שמור : ישמכם מספר הכוכבים • והאן הו
מנו דיתור : ויבד כל הדבבים • ותתרחק מכל מצור² : ותהיו מן הקרובים •
לאלהינו הצור :

אלהי הכהן הכבד • הפוקיד איתמר : אשר אכהן ואתפקד • ובידו פקדת
המשמר : ובאהל מועד יעבד • עבדת הקדש ויעמר • המחנות ויוקד • ויקטר
קטרת ויימר : רב חילה דכן פקד • יתי על זה האתר : | והקרבן במזבח יעקד •
f. 115 ויאכל מן הנותר : כן יאכילך מן המן דאורד • מטל השמים ויכפר : ד³
וברצונו לך יסעד • על קוממות מה ביאר : בדיל כל מועד ומועד • ולא
יקרבך איש זר : ופנותה תטרד • ורחותה תעזר : בעמל בן עמרם ויוכבד •
דמע כל הבשר :

אלהי פינחס דקנא למרו • והזנים בידו אתקטלו : וחמת יהוה עזרו •
והנגף בטלו : ולקח ית שכרו • ברית כהנת עולם לו : ולזרעו בתרו • דממו
יתשלשלו : תרבו אמן ותפרו • ויצליח לכם שבילו : ומכל לחץ תתפשרו •
והשמחות לוכן יחלו : ועל כל איוב תתוקרו • וכל מה תדרשו יתקבלו : אה
ישראל וסדרו • ועדתו וקהלו : בקדוש אל צדיק וישרו • הצור תמים פעלו :

אלהי משרת בן עמרם • וכלב בן יפנה : ושבעים זקיני העם • וקדש כל
מכוני : ושמו הגדול הרם • וצבאת אל קני : הקבול לך יוקם • וצלותך יעני :
ולא ישוב שיאלך ריקם • ורבותך תתני : ובבטח תשכב ותשכם • ויוקדך
אדני : והברכות לך תתריאם • בכל מה תקנה : ויבד מפניך כל טלם • ויכפת
כל סני : ויכתב לך שדך ושלם • אה סדר זימוני : וירחמך ביום נקם • דבו

¹ P18 דסמים.

² P18 מסור.

³ P18 ויכמד.

לא יבטלון פממינן • מן מתנים תשבחתה: ולא יתנשון לבבינן • דחלתה
ואימתה: הו דפתח אפינן • ברב יכלותה: ורכב בו רוחינן • בתקון חכמתה:
ואפח נשמת חיינן • בכוח גדול רבותה: וזאנן ומוחינן • הב לן משבחתה:
כמה צדק עלינן • צדקה * מן רתותה¹: סוברו לחיינן • לוחי בריתה: | ובמשה^{f. 113^b}
אסגלנן • דגלא אימנותה: ועל ידו חכמנן • מועדים ושבתה: על זה טובינן
טובינן • נקום בנצירותה: ונודי לאלהנן² • על זאת מתנאתה:

כהלן חיבין קדמיך • ואתה חכום סריחתן: עמדים תחת טל שמייך •
ומנך בלישאתן: כי לית לן אלא רחמיך • וטובך יתיר על בישאתן: אה מרן
אן עמיך • ארתי נפשאתן: ורחמן ברחמיך • ולא תעביר עקתן: והשקף
עלינן מן שמייך • בזכאים אבהתן: ובנבי שני עלמיך • עליו שלמותן וצללותן:
ומי לבש אוריך ותמיך • רוח לאתלותן: וברך את לחמך ואת מימיך • ארתי
ארתאותן³: יום דנקום קמיך • ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיך • שעתה
דבה תקום חשבאתן:

יהוה הו האלהים • אלהי הרוחות: י"ה"ה"ה" בריו הבוראות: י"ה"ה"ה"
דשלח אדונן משה נבי כל הדורות: י"ה"ה"ה" דפרש לן על ידו שבתות
ומועדים גלגיון עצומות: י"ה"ה"ה" דשם מן כלילון זה שבת מועד
חג המצות:

תלו ידיכון ותמא

לרבה ותמא

לאלה רמה מרוממה: לאלה מלוך מכה ורומה: לאלה דשלח משה קטף^{f. 114}
כל נשמה: לאלה דפרש⁴ על ידו שבתות ומועדים גלגיון⁵ עצומה: * לאלה
דשם מנן זה שבת מועד חג המצות דקדשו רמה: לאלה דאמר ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה⁶:

לנצעיו כל קרביה ותמא

תלו ידיכון ואמרו ותמא

נעמד ונפרש⁶ הכפות • ונכרו כריותה בשם: בעלי שלשלי⁷ הזכות • כל
מנן קמי מרה קעם: ראשם מן אתברא בצלם ובדמות • ואכל מן עין הנן
וחכם: ומי אתכלל בצדיקות • ובתרה לבוראות שאם: ומי בנה בבית אל
מזבחות • ויעתק משם ההרה מקדם: ומי אתעקד על קדש הטברות • ונפשו
למרו קדם: ומי אקים תרי מציבות • ושכב במקום וחזה סלם: ומי לו לן
החלמות • וחלקו מן אביו שכם: ומי אתכלל ברוח הנביות • וחכם מלי

1 P 18 ins. 2 P 18 ארחות. 3 P 18 לאלהיך. 4 P 18 החאהה. 5 P 18 om. 6 P 18 ? ונכרו. 7 P 18 שלשה.

חייכם כלכם • אתון וקהליכון¹: בעמל השלשה הזכאים • ויוסף אביכון:
 ובעמל משה בן עמרם • קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו • המשחים
 בהניכון: וחחמת מימרי כן ירתי חייכון:
 ויעבר יהוה על פניו:

² עליו עוד • שבחו גדלה טובה • מן מימר אדונן הכהן הגדול
 אבישע בן פינחס בן יוסף • רצון וגו'

אשבח שם יהוה לעלם •	התמיד ברבותו:
בריו כל העולם •	ביכלות עשותו:
יתקדש בכל פמם •	וכל בלעדיו ימותו:
שליט שופט קעים •	בדד תקיף בעוזותו:
עצום נכבד מתעצם •	העולם בגאותו:
ברוך אלהינו לעולם •	כל הבוראות בארשותו:
נשא השמים ושם הארץ והים •	הכל תחת זרעותו:
פלי רחום קעים ³ •	היכול בממלכותו:
יתודי דוכר קיאם •	בעלי זכותו:
נהלל שמו המתרום •	אשר אין כדמותו:
חלף לילה ויומם •	ולא תתחלף שלטנותו:
סעוד סובר חי לעולם •	הממן ברבותו:
אל שדי אל עולם •	יתודי על טבאתו:
תשבחתה רוממו •	לאלה אלהיה:
אל עליון בקוממו •	לית לגדלו דמיה:
בדד בריאמו •	מלך על כל מלכיה:
גדול גבור מה עצמו •	נורא תהלת עשה פליה:
דיאן דבוק לית לו דמו •	סבול ארעה ושומיה:
הוא הממן בקדמו •	עני עמי עבוד גוני תמחיה:
ולא ראש ולא *שותף לקוממו ⁴ •	פרד פלי מן עיניה:
זאון זכור זכאה בעולמו •	צדיק צעור ילידיה:
חי חנון חכום בנקמו •	קעים קני קריב קרביה:
טהור טרם טב טובו ממו •	רחום וממן רתאי רתאיה:
יכול יהוב יצוב יות שמו •	שליט שופט שרי בכל אתריה:
כוח כיי מסתגד בשלמו •	תאב לתאביה:
בנצירו ובקשט וברחמו •	נימר כהלן תשבחתה במימריה:

f. 113

¹ P 18 ובניכון.² P 18, f. 65, by a later hand.³ L6, P 18 קיאם.⁴ P 18 שופט לקדמו.

ואלהי נביה רבה משה • דבסימנים אשתלח: ישמע קלין דצבעתכון • וצלולתיכון
יקבלה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 111^b אלהי אהרן הכהן • אשר אמלשח בשמן: הקדש ושמש • משכנה ואלתן • והו
לקח מן מרה • טוב לא ימאן: בעמלו יברכך אה קהלה • וכל טוב לך יתן:
יאיר יהוה פניו אליך • וחייד יאריך וימן: וישם לך שלום • חומנו טבה לך
יזמן: עד תמטי לרצונה • קעום על כנו אמן: ותעמי משכנה • ואתה בין
כתפותיו שכן: אניבו כהלכון • ואמרו אמן אמן:

אלהי אלעזר • דו לנשיאים קטף: יטרך אה קהלה • מכל נגע ונגף: ותתברך
ותתכבד • במקנה והזהב והכסף: ותלך בשביל מרך • ותשאל ולא תטרף:
ותדר ויתקבל ממך • ותדרש ולא תנוף: ויקים לך ברכת משה • במימר יהוה
יסף: עליכם ככם • אמן אלף אלף: פעמים וטובו • וחסדו עליך ירחף:

אלהי איתמר • דשם המשמרת בדו: ישמרכם אה קהלה • ותרבו ותכבדו:
ולא יהיה בכם נגוי • ולא תמושו בחדו: ותהיו עלים במעל • ואיוביכון ירדו:
סר צלם מעליהם • אך ביהוה אל תמרדו: והו יהיה עמכם • אל תיראו ואל
תפחדו²: ויקים מה אמר לכם • וישא אהרן את ידו:

f. 112 אלהי פינחס אשר • אלנתן לו ברית שלום: | יתן לך אה קהלה • בטוב כל
היקום: וברית הזכאים • לך ולזרעך תקום: והרכך מאבותיך • ותפרץ ותרבי
ותרום: יברכך יהוה וישמרך • כי הו אל רחום: יאיר יהוה פניו אליך ויתנך •
ורבותך בין הגוים מן ישום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:

וידיק עליכם • מן מעון קדשו: וירתי לכל אחד מכם • וישמע בלשו: עת
צר לך ומצאוך • ויקבל מה תדרשו: ולכל איוביכם • אתם תירשו: את
אדמתם • ולכם יכחשו: וישבתם בטח • ומכל רע תתנפשו: ויפתח יהוה לכם •
אוצרי קדשו: בקדוש מן דאמר לכם • כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ויפרק ניר ברזלה • מעל צואריכם: ותרבו על צוארי • סיעת דבביכם: כמה
אכפת לסנים • דהו לאבותיכם: דמן פקודיה מימר • בדיל שבתותיכם: שבת
היא ליהוה • בכל מושבותיכם:

שביכון טבין ותנים יומה מאה שנה • מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנים •
ישמר יהוה חייכון: ויאריך ביומיכון • ויומי בניכון: ומאה שנה תעשו • סדר

f. 112^b מועדיכון: מנון זה שבת מועד חג המצות • דעבר בטוב עליכון: | תעשו אתו
מאה שנה • אתון ובניכון: ויסיר אלהנו אמן • יומי פנותה מעליכון: ותראו
המשכן נציב • על קדש טבריכון: ואני עבדכון חבתה³ • מדרשי מנוכון:
תפשטו עדרי • עד אימר לוכון: כל שנה בחדי חוהי • תאתי אליכון: וכן ישמר

¹ P 18 נגף.

² L6, P 18 תחפרו.

³ P 18 עבהאה.

في الشهر خامس يقال من اديك עלינן מרן אבי ביזלי מניס רישית י
 וילבו וינחו ובתר כן יתמר שבחו מן מימר עבד יהוה בן שלמה עליו
 רצון יהוה אמן:

אפתח פמי במימר תשבחן • מלב ומנפש: לשמעיו כל צבען • נאדרי
 בקדש: ואשבח להצור הצעור • דו מקדש כל קדש: ואה טבה דלית סבור •
 מן טבהתך מואש: דו לכל טוב מכין • ומכל רע מנפש: ולא טרף למסכן •
 דאתי לצדקה בלש: וסגול בזה היום בחסד • דבו שבת וינפש: דו זימן לכל
 מועד • ונגד לכל קדש:

רבנותה לה:

ורבואן לעבוד • בריאתה וכל דבה: בשבת והמועד • ברישה ובעקבה: הך f. 110^b
 מד לאוי ועבד • יסתנד וישתבח: הו עבודה דעבד • לכל בריה באצבע: ברב
 יכלותה • דלא יאחז בארבע: הך די אמנותה • רתי ומיטב ומרבח: ובנקמותו
 ילחם • ומלחמותו תוקד אש בה: מנה נדחל ויתה נרחם • ולה נשתעבד ונשבח:
 וממן עד לעלם • בריו כל בוראיה: דברא מן אדם • ויהי לנפש חיה:
 ובחר ישראל מכל עם • מלבין כל גויה²: ושלה משה³ בן עמרם • בקדש כל
 כתביה: ובקע מי הים • נורא תהלת עשה פליה: וקדש נבעת עולם • מלבין
 טבריה • דישפט ביום נקם • והסהדים מלאכיה: יתקדש שמו לעולם • דו אלה
 אלהיה:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י"ה ה"ה קדוש הקדושים: י"ה ה"ה
 דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים: י"ה ה"ה דשם בארבע עשר ממו רח
 לנפשים: י"ה ה"ה דשם זה השבת מובאו בין תרי מועדים קדישים:

תלו ידיכון ותמא

לרבה ותמא

f. 111

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דפקדן על יד משה³
 נבי כל הדורות: לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת: *לנצ[ע]יו כל
 קרביה: ותמא³

תלו ידיכון ותמא

תלת⁴ כריזאן • פני אלהינו אלה: משמון התלתה • שכוני מערת המכפלה:
 אלהי אברהם • אשר ערלתו נמלה: יברכך אה קהלה • ברכה גדלה • אלהי
 יצחק • אשר דרשו יהוה עלה: מכל עקה ושרביט • יתן לך נאלה: אלהי יעקב
 הנדור • דאקימך עם סגולה: כל נדריך ונדבותיך • אמן יקבלה: אלהי יוסף
 הצדיק • דבחכמתו לקח הממשלה: כל מעשיך ועובדיך • אמן תתצלח:

¹ In the margin.

² P18 אמיה.

³ P18 om.

⁴ P18 הליה.

מסנדינו: ובו הברכה מחקבלה • מפם רום כהנינו: יעמד שם' וסביבותו • כל
העם יודמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך • וישקף ממעונו: יאיר יהוה פניו
אליך • וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך • ויבד מפניך כל זידנו:
אהיה אשר אהיה אלהים יתברך • ומשמה יברכנו: ויהונו כל העם • מודים
לאלחינו: על זאת הסגילות • אשר בה אסגלנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל
אב דמכם ובנו:

* وان كان موجود في تلك السنة متو في جديد يقول¹

ולאוי עלי אזכר • מן עבד עלי דברנו: מנון מן עבר בזאת השנה • אלה כל
אחד בגן ערן ישכינו:

* ثم بعد ذلك يذكر لكل من هو علي قدر معرفته ومقامه وبعده يقال²

ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל • הסגודים
לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר • קמיכון בארכנו: ברוך אתה בחסדך •
ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול
נלמד • כל ימי חיינו:

جوابه من هقهل جميعا

יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סני מכן
רבותה לה: ישר ושביך טבן: וברוך אלהינו לעולם:

ثم يقول القائل بרכو الكبيرة وهي هده

ברכו ושכחו ורבו ורוממו: לחילה רבה ודחילה: דו אלה על כל אלהיה:
ורבון עבדיה • ומסחנן: אלהה דהרגרזיים • ומר דגבעת עלמה: דבחר וקדיש
יתה • מכל טוריה: ואשרה שמה בנה • ברכו לחילה: עבודה לעבד עלמה³
... ואמרין במימרון:

جوابه יתברך אלה⁴ • וברוך אלהינו: ישר ותנים יומה: וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה:

ויעש האותות ונ⁵:

f. 110

ויתמר אלהי אברהם לך נברך תפיל ויושיע יהוה ותמא ויתמר אז ישר תפיל
גמל ויחנו אל הטבעית בארבע מכתבים וניזל וילבו שוב מחרון אפך
ויתמר אדיק עלינו מן א • ב • ז • ל • מ • נ • ס • ע • ש • ת • * وان كان حاكم

• ويدكرו للدي اندرج بالوفاء الي رحمة الله تعالى P18²

¹ P18 om.

³ As above, p. 7, (reading שבין for שית). ⁴ As before. ⁵ Thirteen headings.

ברוך יהוה אלהינו • העזיו 'בשלטנותו:

נורא תהלת עשה פליה • תמיד 'ברבותו:

אל עזר יהי בעזרי • אין לו עזר בעשותו ובריאתו: אשר בחר עמו
 ישראל • וקדשו וברך אותו: בברכות רבים • בקדוש תורותו: ובחמשה
 ברכות • בהם אנדיל אותו: על יד נביים וכהנים • מזכירים 'בתורותו: בכל
 ספר ברכה • מתעינה 'בתוכותו: וזאת אשר דבר להם אביהם • ויברך אותם
 איש לברכתו ברך אותו: יהוה אלהי אבותיכם יספ עליכם ככם אלף פעמים •
 f. 108^b ויברך אתכם לברכתו: | וישא אהרן את ידו על העם ויברכם • שבע מלים
 כברכה בהרנריום שכינותו: ויבא משה ואהרן • אל אהל מועד ושרתו: ויצאו
 ויברכו את העם • ויראה כבוד יהוה 'בטובותו: ויראו כל העם • וירנו ויפלו
 'בצללותו: יברך יהוה וישמרך • יאיר יהוה פניו אליך ויחנך בחננותו: ישא
 יהוה פניו אליך • וישם לך שלום 'ברחמותו: וזאת הברכה • החמישה אחריתו:
 השקף ממעון קדשך מן השמים • וברך את עמך את ישראל וביתו: ובאו עליך
 כל הברכות האלה והשיגוך • ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה 'בטובותו:
 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך • ופרי בהמתך מתנותו: ברוך טאנך ומשאתך •
 יהוה ירבה אותו: ברוך אתה לבאך • וברוך אתה 'בציאתך 'בשלמותו: יצוה
 יהוה אתך את הברכה באסימך • ובכל משלח ידיך לברכתו: יפתח יהוה לך
 את אוצרו • הטוב את השמים 'בטובותו: לתת את מטר ארצך בעתו • ולברך
 את כל מעשה ידיך 'ברבותו: וזאת הברכה עד לפני מותו • מ • ה • אות
 כאצטר זה הבית הקראו יהוה 'בלא פגע בטובותו: וזאת הברכה • עד לפני
 מותו: שנים עשר מלה • על מספר שבטי יהוה ועדתו: כל שבט לו ברכה •
 ומשה ברך אותו: הו אקר שבט לוי • אשר אמר יהוה עליו 'בתורותו: כי במ'
 בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד • לפני יהוה אלהיך לשרתו: ולברך
 'בשמו • הו ובניו כל הימים בחיותו: ומשה קרא ליהוה • לשבט לוי
 לברכותו: ברך יהוה חילו ופעל ידו תרצי • בקטרותו וקרבותו: יהוה יברך
 אתכם • אה עמו ונתלתו: בהרנריום בית אל • מקום שכינותו: הר המנוחה
 f. 109 והנתלה והשכינה • הר ישראל ונתלתו: | ויהוה יקים לכם ברכתו הקדושה •
 הזוכירה 'בתורותו: עם ברכת אדונך משה • אשר שלח בה ישראל עדתו:
 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים • את בני ישראל לפני מותו:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה • אה מן אנה אודמנו: תתחנו בזה המועד • דגלניו
 רביאנו: ומאה שנה תעשו אותו • בשמח² ושדלנו: כי בו חג • אל רום

¹ P 18 איש כנרל בך אהו

² בשלם P 18

העובדים: כן יעבד לוכן • כל טובות וחסדים: ויפדי אסריכון • אה בני
הקדקים: ויתגבר על מן יתגבר עליכון • ודבביכון קמיכון מאבידים: ויאמן
יראתיכון • וישלמכם שכונים בטח בדדים: ויגלי הרצון ביומיכון • על קדש
המסגדים: וכן ישמר חייכם כלכם • מי אנה מצטמדים: ואשול חסדיכון¹ • אה
חכומים ונבונים וידעים: לא תקחו על שמשכון • דו לוכן עבד עבדים: כי הו
חסיר המדע • ומימרו ולשנו כבדים: | עד יחתם המימר • במלים חסידים: f. 107^b
תנים יומה מאה שנה • אבהן וילידים:
אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן בית מפרד יתמר אן אתא מועד חג המצות יום
השבת הזוכיר • להרבן יוסף עליו הרצון:

² שני קדשים באהן • יומה אסתדרו: שבת קדש ומועד קדש • והשנים
אתוקרו: זה בו אנשמה מכל עבירה • וזה בו חג לקדש טברו • זה מלך³ כל
הימים • וזה לביש נזר מן נורו: זה אוצר הקדש • וזה משביר מן אוצרו: זה
תרח הברכות • וזה בו הברכות יתמרו: זה עץ החיים • וזה אכל מן פירו: זה
אקר הקדשים • וזה קדשו מן נורו: זה בוצין מניר • וזה נסב מן נורו: זה כֹּת
גנה • ינשם מי יעברו: וזה חך פרדים מציין ציין • יחדו מי ישברו: זה כֹּת
האזרח • וזה כֹּת גירו: כי זה ייתי וילך • פעם אחת בשנה מעברו: זה לא
ימוש עד לעלם • ולא יצא מן אתרו: בכל שבוע יבוא • ומן יכל יבטל איקרו:
ועת יבוא על הישראלי • ימצא לנפשו סוברו: זה בו לישראל יוביל • וזה בו
אתעבד לישראל פשרו: כמים⁴ ירד על הצמח • וירוי אברו: זה פרקן מן
הינע • וזה פרקן מן אוסרו: | בזה ובזה תתחני • אה עם יהוה ובכורו: f. 108
מועד חג המצות • דבו חג לקדש טברו: יהיה בריך ומברך עליכון • אה מן
אנה אסתדרו: ושביכון טבין ותנים יומה מאה שנה • הֵיך ממן ישרו:
אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן שנים בתים * על השבת הזוכיר⁵ מן מימר אדונן הכהן
הגדול פינחס רצון ונו"

פתחך יהוה נסי • חסוך עלי שים אתו:
ישים לי שלום בכל מאום • בו חן בעיני יהוה אמצא אֲתו:
נסי בין כל בריאתו • קדם באלהותו:
חנן לכל אהביו • שמורי תורותו:
סלח יסלח לי כל עון ופשע וחטא ואשם ושלג • וישוב עלי קרוב בשובתו:

¹ מן צדקתכם P 18.

³ על P 18 ins.

⁴ ממים L 6.

² P 18, f. 17, the heading is wanting.

⁵ יִקְאָלוּ בשלש פעמים בשנה P 18.

מברכין עליכון • ומאה שנה תמימה: תעשו אתו בטוב • ויסף עליכם: ככם
אלף פעמים • ויברך אתכם • בקדוש מן דאמר ושמרת את החקה הזאת •
למועדה לימים ימימה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 106^b عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قول المرحوم عبد الله ابن
بركة الخفراوي تغمده وנו"

יום שביע חג המצות • בין המועדים מה טבו: הו שני המועדים • דבמקראי
קדש נקיבו: בו מקרא קדש ליהוה • חר לא יקרבו: ובו חגי להרגיזים •
ובנבעת עלמה יקוו: ובו אתפצו האבות מן פרעה • ואתנצעו עלוו: ובו באו אל
ים סוף • והמים להם חרבו: והו כלול מיכל המצות • דבה פקר יהוה בכתבו:
מה טב מעשה מצות המצות • בזה המועד הך מה יהוה צוו: כי שרוה קרבן
הפסח • ומחתמה חג ליהוה ונצען וישובו: ישראל ובתר • לספר חמשים יום
בהטיבו: וכד נגלא סוד המצות בשבעה • ואתני ברבו: עת אתקדמו המלאכים
אל לוט • מבגלל סדם וחשבו: ויעש להם משתה ומצות אפה • ויאכלו טרם
ישכבו: ועת בחר יהוה בכהנת אהרן ובניו • מכליל מה הקריבו: המצות
והרקיק בפתח אהל מועד • שבעת ימים ישבו: והמנחה ליהוה מן הנותר
והמחבת • מצות יתקלבו: וזבח תודה מזבח השלמים • מצות יהיה על חלבו:
ועת כלות הנזיר מן נזירו • קרבנו דיקריבו: ובקרבן הפסח השני • למי 'בדרך
רחוקה הו: וזוה המועד הטבן • דבו לישראל איקר ורבו: תתחנו אתון בו •
ומאה שנה אליו תשובו: בנביות מן בקע מי הים • וליתנו מצרים שבו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 107² غير ذلك بيت مفرد يقال عوض البيت المذكور اعلي ادا حكم موعده هفسح
السبت تاليف المرحوم العالم العلامة التقي عبد الله ابن سلامة رضي ونو"

יום טבה ומה טבו • בין סדר המועדים: בו צאו ישראל • מבית העבדים:
בתר מיכל הפסח • על יד דמע הקדקדים: משירים ומשבחים • ומרוממים
ומודים: וצאו שש מאות אלף • מלבד הנשים והילידים: הך כוכבים מנירים •
זרחו על השדים: שלומים כלם • ובכוריון מתפדים: ראו זה הפרקן הרב • בין
הצדיקים והנמרודים: אהלין בשמח וברנש • וחדים³: ואהלין באבל כבד
מאד • ולבביון משתמדים: אהלין הך מלכים • מסתמכים בשני עמודים:
ואהלין הך כלבים • על תרחינון עמדים: האלין צבאים שבמים • ונירות הרצון
עליון מוקדים: ואהלין צבאים צעקים • וענני הקצף עליון ירדים: לאוי נשבח
שם האל • דעשה לאהביו חסדים: ופרק בניון מצרים • ועבד לון זאת

¹ L6 sec. m. יחנו.

² P18, f. 17^b.

³ L6 והו.

נד נאזלים • מי כמוך באילים: והמים להם חומה • ירום עבוד זה התמח: ותחומיו קפעו • ודבביו טבעו: צללו כעופרת • בתקן חכמת: תהומות יכסימו: כד בא עסכר פרעה הסוכיל • אחרי עסכר ישראל: הנביא על הים ידו יט • והוא לשם המתפרש יפרט: וישובו המים ויכסו • רכבו ופרשיו וכל אכלסו: לא נשאר בהם עד אחד • וישראל אמרים פם אחד: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:

f. 105^b אודי מרך על הפצות • בזה שבת מועד חג המצול: דפקדך בזה קצול • ותאכלו עליו מצול: למען תזכר את יום ציאתך • מי גוי גדול כותך: אשרך ישראל אשרך • רכב שמים בעורך: מי כמוך העם הנושע • מברך בברכת יברכך יאיר ישא: פחדך ויראך • על אשר ישמעו את שמעך: שמעו עמים וירגו • איל בון אחזו: לא יהיה לון פניך תקומה • ותפל עליהם אימה: ועוד רחד יאחזמו:

הן תתריח תדע מקומך • ראה אל מה בו אקימך: והלך דרך הטוב • ומן דרך הרע שוב: ושני הדרכים פניך • ובתרת בחיים אתה ובניך: ודע הן על ימינך ועל שמאלך • כתובים יכתבו עמלך: ויהי באוצרו חתם • ליום נקם ושלם: הן הונף עמלך הטוב • אשרך והטוב: תשרי בגן עדן • ורצון יהוה עליך שכן: והן הונף רע עמלך • הא וילך הא וילך: אש קדחה תוקדך • מכף רגלך ועד קדקדך: הך מה דאמיר לי בחלום • בדיל הפם וזכרו הרחום: כי ידן יהוה עמו • הרנינו גים עמו: וכפר אדמת עמו:

וקדם נחתם המימר • נשלם על נבי לא קדמו קדם ולא בתרו בתר: הנביא דקעם על רז בראשית • הנביא נבי עלמה ואחרית • הנביא דלית בנביים לו כות • הנביא דבלבו מגלגל גורים ופקודים הך נהר פרת: הנביא דלשגבים קרע • הנביא דלמיני רבואתה מפרע: הנביא דצעם מאה ואשתין עדנים • הנביא דקבל שני לחות אבנים: | הנביא דאמלל פה לפה • הנביא דקן עור פניו f. 106 ואופע: הנביא דאתפלל ואמר סלח נא • ותנים יומה מאה שנה • מי אנה אודמנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العالم العلامة التقي عبد
الله ابن سلامة رضي الله عنه

השבת הקדוש הזה • הלכב בו ישמח: שבת מועד חג המצול • בין השבתות דמע: תוך בין שני קצול • תזכר במקומה: בין מופתי המדבר • ומופתי מצרימה: מחריתו עומר התגופה • מן זרע האדמה: ינגש לכהן • העמד לשדת שמה: יהיה מברך עליכם • סדרה דאכה קעמה: ותמטו לכותו שנים רבים • בזהו ובשמח: וכן ישמר חייכם כלכם • אתם ובניכם: וישימו שבת ומועד

מודאה לאלה אשר אסנל האנש במדע • עד לו בו ידע: ואסנלו בלב נורי •
 עד הו בו ישרי: טובי לבה דלית שרי • בה אלא אתה אה מרי: פי הלב
 המעמר • ישלנו המדכר: והלב המחרב • ישלנו הערב: והבינה ריק ממו:
 יפה לך תשים לבך • הלוך בדרך דעת רבך: אה דרוש עין המניד • שוב
 לנפשך והגיד: בוננותך בכ תכלכלנך • ותודיעך מן עשך ויכוננך: ברוך הוא
 וברוך שמו:

אתה הוא העולם הקטן • וכל מי בעולם הגדול בכ אתכון: השמים ושמי
 השמים ערשך • אנון ראשך: והשמש והירח וכל הכוכבים • אנון עיניך החזבים:
 וקשת הברית • הגבות דבך קוממית: ובפיך הושמו:

והמלך רב כל רב • לבך בית הרב: | והכבוד הגדול הרב • מדעך דבראשך f. 104^b
 מתרכב: וצבאות הקדש • הרוח בכ והנפש: ומלכה פלגה דצדקה • הכבד
 דיהב לכל אבר חלקה: כל אחד בשמו:

ומספר יומי השנה • הגידות דבך מתכונה: והאקרים הארבע • כות הערבים
 הארבע: והטברים כל טבר וטבר • כות כל צלע וצלע בכ מסתדר: והחיה וכל
 אילנה • כות פרי בטנה: כות החיה הזנדיק • וכות אילנה הצדיק: דלא ישכח
 מפיו מדכר שמו:

והיום והליל • כות הלב המניר והקפיל: ודע אן השמים והארץ ומה בון •
 לבך המעמר רב מנון: הכל בידך תתפיש • בסוד השם המתפרש: מי יוכל
 יקימך • עד תתמחה גרמך ותתותר שמך: מכלל בכוחו ועצמו:
 מה זה אלא אַת צפין יתר • ואת ישן ולא תתפורר: ומה מן גליגאתך זכרתי •
 חלק ממה עזבתי: לריטורים הנבוני • דידעו רב מני: והן לא תצדיק • ראה
 אל מי אור פניו דליק: דמן השם שמו:
 בשם המתפרש הכלל • וכל מה אתריח בו עמל: אל השמים עלה • ובצבאות
 הקדש צלא: והוא בינם כהן • בשם דבלבו שכן: ואפשיט מרו עליו מלבש •
 לא לבשו אנש: לא קדמו ולא בתרו:

ולנו אשתה דרס • והות הך טל רסס: וקרע כל שנב ושנב • מן חשך f. 105
 וערפל וענן ועבב: וסב מן מעון הקדש הצפין הטמיר • מן יומה תליתה הך
 מה דאמיר: ראה מה בשמים עבד • ובתר זה ירד: מכלל בנור גויותו וצלמו:
 וראה מה בארץ עבד • מן תמחות כהם לא ייעבד: ארבע אקרים לה שמשו •
 כל מנון מה תשמישותו לא משו: ירום דברא מפסל דמים • וחלץ מנה חילין
 ובוראין רמים: בים סוף גלא בו תמח רם • עת נטה ידו על הים: מימיו
 ניערמו:

ראה סוד השם הקדש: הך המלאכים לו תשמש: בין ידיו עמדים • עקדים
 סנדים: מביטים מה ירשי • כל מנון ברוח לו יעשה: ארשה לים יבקע • אבקע
 ביד חזקה: נצבו מימיו כמו:

עוד נשוב ונהללך • כי אתה אלהינו: על מתנאתך נודי לך • בכל יומינו:
 ותהללות נתן לך • ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך • יהוה אלהינו: על מה
 צדקת בגדלך • עלינו בכל יומינו:

f. 103 כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו • בכל הימים: ומסחן נפשותינו • ועצום
 העצומים: ננדיך כל ימי חיינו • לעלם עלמים: ונודי לך כל יומינו • אה מלוך
 העולמים: בגדלך השקף עלינו • ממעון קדשך מן השמים:

مخرج

אלהי אברהם בן תרח • דבא לאלון מורא: דאמר לו אל נורא • אל שדי
 אני: בדד בלא שני • התהלך לפני: והי תמים:
 אלהי מן דרשו אלה • מן אביו עלה: על הר הנחלה • ואתעקד על המזבח
 בתרה: וביד חילה אתפשרה • דו יצחק נצירה: דממו קם שני לאמים:
 אלהי יעקב ישראל • דלבש מן הזכו כליל: ואתא אל בית אל • ודמך
 במקום: ויחלם וראה בחלום • והנה סלם בארץ קעום: וראשו מגיע השמים:
 אלהי מן ערק • מן זנותה ושבק: בגדיו ואתפרק • והיה באלה דביק: ומכל
 רע הוה רחיק • דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

f. 103^b אלהי גביר כל העולם • וקדקד מינה דאדם: | בעל התפלה והציאם • גבר
 גביר ונשיא: דמן המים המשי • דו גביה רבה משה: נבי כל העלמים:
 אלהי שמש משכנה • על פי יהוה ממנה: יכולה דיאנה • דו אהרן הכהן:
 אשר המשח בשמן • ולבש אפוד וחשן: והאורים והתמים:
 אלהי בניו השנים • דאכהנו בקדש המשכנים: והקריבו הקרבנים • ופינחס
 דלזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר • וברית שלום לו קטר: ולורעו בתרו
 לעלם עלמים:

באהלין אה קהלה ישמרך • ויסגי מספרך: ואל הרצון יעזרך • ויהי עמך עמך:
 ולו עם קדש יקימך • ויצוה הברכה באסימך: וישקף עליך מן השמים:
 ויקים לך מימרו • מה אמר בקדוש ספרו: על יד מי פה לפה דברו •
 י • ה • ו • ה: אל שדי אל ראה • אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה: השקף
 ממעון קדשך מן השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 104 עליו עוד בימי גדלה טובה מפוקה • מן מימר זקן ישראל
 אברהם הקבצי ירחמו וגו'

על מעין תהום הדעת נקום • דעת הרב העצום: דבעי מדע מה הוא חילה •
 יהי מתבונן בכל מלה ומלה: מן מלי בראשית • ידע בון עבוד עלמה ואחרית:
 הוא י • ה • ו • ה • שמו:

ופרקה אקו • ובינם חשבו: אן אנן ישוּבו • אל תשמישות דבביהם: ומשה
אניבם • לא תוסיפון בעיניכם: תעמון מנן צלמה:
ופרקה יחוקו • ובאלה הרבּקו: ואשוּו בצדיקו • על מלחמות דבביהם: ומשה
אניב ואמר אליהם • יהוה ילחם לכם: וידיק עליכון מן מעונה רמה:
והקול צא מן כסי לגלי • לברה דעמרם השליח: עבדי מה תצעק אלי • מלל
עמה בשלם: יסעו ואת מטך הרם • ונטה את ירך על הים: ואפתח בו תרח
תשלימה:

וכר אתת ארשותה • בזאת פקידותה: מן מר אלהותה • למשה ברה דעמרם:
סב אטרה בריאם • ויט ידו על הים: והא רב דחלתה ואיממה:

f. 102 ימה כד לבש • מן זה האיש הקדש: ואבקע מימיו ואקרש • ואפתח בו שנים
עשר דרך: ועמה בו הלך • ויהי הענן חשך: ויאיר כל הלילה עד חתמה:
והמצרים כלם • השליכו נפשותם • ועברו בתרם • ובימה כד שרו: מיה
ואתגברו • ועליון עזרו: ונחתו כות צנמה:

במצלות על פניהם • והים הסגר עליהם: ומה צא אנש מהם • וישראל כלם
יצאו: שלומים ועינין נשאו • ורבביון ראו: מיתים על שפת ימה:
מן מרון יראו • ופמטיון פתחו: ולמרון שבחו • האנשים ומשה ואהרן
מקדם • ובתרון הנשים ומרים • היו כהלון אמרים בקול רם: מי כמוך
באילים יהוה:

יהוה יעבד לוכון • ככה עם דבביכון: וישקף ברחמיו עליכון • וישם לוכון
פצותה: מן לחץ פנותה • בעמל ארשי זכותה: ופתורה דחלמה¹:
וחתמת המימר לוכון • נימר תנים יומה:
אמן אהיה אשר אהיה:

f. 102^b עליו עוד כימי גדלה: *الفاتحة* و*فاتحة* *الفاتحة* من قول *المرحوم العم الشيخ*
اسماعيل الرميحي تغمده ונו¹

כימי השמים על הארץ • תשתבח ותתרוּמם: לא לך ראש ולא קין • תתקדש
בכל לשן ופמם: תרפא ותמחין • תתודי בכל לילה ויומם: קני שמים והארץ •
תתברך ותתעצם: אלהי השמים והארץ • חי תמיד לעולם:
עוד כימי אבות ובנים • תשתבח ותתודי: בכל הימים והשנים • בלשן
מכבדי: נתון המתנים • אֵל ראה אֵל שדי: אלהי האלהים ואדון האדונים •
אחד פרד נכבדי: ואתה אמרת בקדש כל אלפנים • ואין אלהים עמדי:
כל ימי דורות וחליפותם • נקד על אפֵינו: ולשונינו נשלח אתם • ברבות
אלהינו: אלהי השמים והארץ וכל אשר בם • אלהי אבותינו: בנדלך הקים לן
בריתם • ושמע צעקותינו: רחם עלינן בעבורם • וסלח לחטאינו:

¹ דעלמה L6.

- דאתמסר טפת נור • מיאז הוה אמור: אלהים יהי אור • ובששי אתעתד לו
הצלם: ואתבסר בו העולם • מאז אתקרי בשגם: ובדילו אשתירת עלמה:
זה הו הנבר • הנביר הרם אשר: לית כמו בבשר • זה הוא האנשיא: העשה
המושיע • אשר שמו משה: קמף כל נאשמה:
זה הו דמן הסנה • על רישה דטור סיני: קראו אל קני • אה משה אה משה:
ומללה מלגו אשה • פה אל פה בלא שלישי: ולכר על אדה קיאמה:
f. 100^b דמע זכאיה קטרו • ולפדות ישראל שגרו: מיד פרעה הסרוח • וגלא על ידו
תמחות: ועשה על ידו נפלאות • וסימנים נוראות: כותון לא אתעמה:
לא אתעשה כהם • בעלמה רק הנם: אחד עשר מספרם • במצרים עברו:
ואחד בתר אחד אתשרשרו • לית אחד מדמי לאחרו: רק היו בסור ונקמה:
היו לעבראי בסור • בפרקן מן אסור: והיו למצרים מצוק ומצור • ומה חכמו
בנפשותם: אלא וכד מתו בכוריהם • עד לא אשתיר מהם: אנש אחד
בעלמה:
כד עליון אשתלח • המשחית בחצי הלילה: והות בינם צעקה גדלה • וישראל
היו באחריון: אכלים קרבניו • מודים לאלהיון: וקם פרעה בליל ועמה:
זה הנגף דלו עבר • שגר מאתו גבר: ולמשה ולאהרן אמר • קמו צאו כלכם:
וכל מה לכם • סבו עמכם: ושמשו למרכון כמה:
אתון תתרוח • ובמוצא מהרו: ואלי אל תעזרו • וקמו כל ישראל בשמחו:
ובצקם על שכמם שאו • ממחרת הפסח יצאו: ממצרים ביד רמה:
f. 101^a ובאיקר דלא סוף • מן שלמה דלא חלופ: אתו אל ים סוף • ועל שפתו
שרו: והדבר בא אל פרעה • הן ישראל במדבר עברו: ולא מצאו אנשמה:
והנם הלכים • במדבר נביכים: ודרך הטוב חסכים • וכד שמע זה הדבר:
היפך לבו ועזר • אל רשעו ואמר: בנפשו לנפשו למה:
זאת עשיתי • ישראל היו בתשמישותי: צאו מן מלכותי • כעסוני בזה הדבר:
ואני מלך ניבר • ואתקף רגזה ואתנבר: ואתקף עליו ארצמה:
ופתח ית פמו • ואמר לסדר עמו: אתחזקו כלכם וקומו • ולרכבים אסרו:
עד נשיג ישראל מהרו • ולתשמישה נעזרו: כמה הוא בקדמה:
וקמו כל אנשיו • ורכבו ופרשיו: ומבחר שלישי • וחילו וכל צבאו: כלם על
מלה הקבעו • ובתר ישראל נסעו: והשיגו אתם חנים על ימה:
וישראל שאו עיניהם • עמו דבביהם: רדפים אתריהם • לבביון יראו:
ואבריון אזרעו • וית קולם נשאו: אל מעונה רמה:
f. 101^b ולמרון היו צעקים • רק היו מתפרקים: שלשה חלקים • כל פרקה מהם:
חשבו חשבן בינם • ומשה דבר ואניבם: שמע בדילן פתגמה:
פרקה אתכנשו • ודחלתה רבתה לבשו: מן דבביון ודרשו • הן מהם יברחו:
אניבן משה אל תיראו • התיצבו וראו: את ישועת יהוה:

مخرج غير

אלהי נשיא אלהים • ואב המון הננים: 'דד'ניו גלויים • דאמר לו אל קני:
אל שדי אני • התהלך לפני: והוי תמים:

f. 99 אלהי בן שרה • דו יצחק 'נצירה: דאתעקד על המזבח בתרה • וביד אלה
אתפשר: והזה בעלמה מתוקר • ובברכה אתותר: וממו קם שני לאמים:
אלהי מן דמך במקום • וחלם חלום: וחזה' והא סלם קעום • ובו מלאכיה
נעתים ועלויים: ואתיקץ ירא מן אלהים • ואמר אין זה כי אם בית אלהים: זה
שער השמים:

אלהי מן שבק • בגדיו ואתפרק: ומן זנותה ערק • ודרך קשטה דרש:
ובעובדיו אתפרש • וכליל שלטנותה לבש: ופטר תרי החלמים:
אלהי האיש הרם • ונביר כל העולם: וקדקד¹ מינה דאדם • דאשתלח
לישראל² מושיע: ובסימנים לון אושיע • דו נביה רבה משה: נבי כל העולמים:
אלהי אהרן הכהן • אשר אמשח בשמן • הקדש ולבש חשן • עם אפור ומעיל:
וציץ עם פתיל • ומצנפת כליל: עם האורים והתמים:

f. 99^b אלהי אלעזר ואיתמר • ופינחם אשר: לזנים דקר • וקנא למרו: | וסב הכהנה
אגרו • לו ולזרעו בתרו: קיאם לעלם עלמים:³

באהלין אדרש מרי • אן יפתח באפיך תרחי: רחמיו וישרי • עליך ברכאתו:
ויתן לך טב מתנותו • וישים לך ישועתו: וינפש לך מכל ארצמים:
ויהי עמך עמך • ויברך מזונך ולחמך: והברכה יצאה' באסימך • ויקים לך
מימרו • דביארו בספרו • יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:
אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה אמן

⁴ סדרה דאכה אצטמתו • עם יהוה ועדתו: דעתכון הבו ואציתו • אל משמע
זה המימר: דבו סודים תתפתר • לנבון אשר: לבו מלי מן החכמה:
עבד עלי במימרי • הן בשם יהוה אקרו: ובתניו תשבחתו אשרי • וארבי
לרבותו: ואקדש שמותו • ואשול צדקתו: יתן לי יכולה על מה:

f. 100 דרוש לו אני • ומדרשי ימטני: כי עליו רחצוני • ובו תמיד דביקותי: ולישועתו
קויתי • כי הוא חרב גאותי: עזי וזמרתי יהוה:

אלדי האלהים אשר • ברא בוראיה בלא עזר: ואמצא כלה מן חסר • וחתם
הכל באדם: דכוננו מן עצם ואדם • ואקימו גבר שלם: ולממלל פתח לו פמה:
ובצלמו ומדעו • על בוראיה אפלאו: ואקים מן סגיל זרעו • שלשלה קדושה:
ושמו שרשה וארשה • ושם כלילה וקדשה • כי בשם יהוה אלהים אשתמה:

¹ P 18. ² לעמו P 18. ³ P 18 adds in marg. שלום יהוה עליהם קלם אמן.

⁴ This piece was originally in P 18, but there is now a lacuna to p. 234 below.

צלות שבת מועד חג המצות: 227

אמתה דִּישְׂרָאֵל: מִלְּנֹו חֲשַׁךְ קִפִּיל: אֱלֹה לֹן הֲצִיל: עַל יַד נְבִיא סְנִיל:
בְּסִימָנִים רִבְתָּה:

סִימָנִים גְּבֵרָה: מִסְפָּרוֹן עֲשֶׂרָה: עֵתָה נִסְפָּרָה: וְנַחַל לְמִדְבָּרָה: בְּזֹאת
אֲמִירְתָּה:

הָרֵאשׁ מִטָּה הַפֶּךְ תִּנְיִן: וּבִתְרוּ דָם וּצְפָרְדַּע אֲנַתִּין: וּכְנִים וְעֵרֵב וּמִקְנָה
וּשְׁחִין: | וּבִרְד וְאֵשׁ מִתְלַקְחִין: בּו הָיִתְּ לְמִצְרַיִם מְגִיפְתָּה: f. 14^b

וְרוּחַ קָדִים אֲשַׁתְּלַח: וְנִשְׂאָה אֲרַבְּהָ בִיכּוּלָה: עַל מִצְרַיִם וַיִּנַּח בְּגִבּוּלָה:
וּבִתְרוּ חֲשַׁךְ אֶפְלָה: וְהִשִּׁיגוּ מוֹת בְּכוֹר בַּהֲמַתָּה:

עִם דְּכָרָן אֲמַחוּ: וּבַיּוֹם סוּף טִבְעוּ: וְעַם בְּשִׁלְמֵם צָאוּ: וְהַיּוֹם פָּנִיךְ נִבְקְעוּ:
וְהָיָה לֹן יִבְשֶׁתָּה:

כִּמְהָ פִּרְק יִתּוֹן: יִפְרַק יִתְכַן כֹּתוֹן: וְתִגְדְּלוֹן וְתִפְרוֹן: אֲמֵן וְתִצְטַמְתּוֹן:
עַל דְּמַע אֲדַמְתָּה:

וְהִרְצוֹן יִשִּׁיבוּ: וְהַמִּשְׁכָּן יִנְצִיבוּ: עַד אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ: קִרְבָּנִים יִטִּיבוּ: אֲמֵן
מֵאָה שֶׁתָּה:

יִשְׁמַר יִהְיֶה חַיִּי מִן דְּאִכְהָ אֵהֵן: מִן שְׁמַרְי וּכְהֵן: וּבִדְרֵן יוֹמָה אֵהֵן: הַטּוֹב
לוֹכֵן יוֹדְמֵן: מִן מַר דִּיכְלַתָּה:

וּכְד אֲתוֹרְךְ מִימְרֵי: קְמִיכּוֹן אֵהֵן סְדְרֵי: בַּחֲיִיכּוֹן אֵהֵן גְּבִירֵי: אֲפִשְׁטוּ עֲדְרֵי:
וְשִׁמְעוּ מִנִּי אֲמִירְתָּה:

מִימְרֵי שְׁמַעוּ מִנִּי: וְלֹא תִקְחוּ עֲלֵי בְקִצִּירוֹת לְשִׁנֵּי: בַּחֲיִיכּוֹן אֲסַבְלוֹנֵי: כִּי f. 15
עַבְד עֲבַדְכּוֹן אֲנִי: וּבֹזֵה לְבִי אֲשַׁמַּחְתָּה:

מִדְרָשֵׁי מִן אֱלֹהֵי: בְּכָל יוֹמָם וּלְיַלְהָ: אֲן יִשִּׁים לוֹכֵן גְּאֱלֹהֵי: מְכַל צָר וּמְכַל
חַלָּה: וַיִּצְטַר בִּישְׁתָּה:

וְלוֹכֵן יִשִּׁים תְּבוּנָה: פִּרְקֵן מִן פְּנוֹתָה וַיִּגְוֶנָה: וְשִׁבִּיכּוֹן טִבִּין וְתִנִּים יוֹמָה מֵאָה
שְׁנָה: אֵהֵן סְדֵר סִיעַתָּה:

אֲמֵן אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:

L. 6, f. 98^b וּבִתְרֵן כֵּן יִתְמַר כִּימֵי גְדֻלָּה טוֹבָה מִן מִימְרֵי סְעֵד אֱלֹהֵי הַכְּתָרִי¹
יִסְלַח וְגו'

נִגְד תִּרְחַךְ נִקּוּם: אֵהֵן אֲדוֹן הָאֲדוֹנִים: בִּירְאָה וּפְחָד לְבָב: וּבְדִכּוּיּוֹת עֲנִינִים:
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִרְוַמְךָ: וְנִימְרֵי בְטָהֳרוֹת² לְשׁוֹנִים: כִּימֵי הַשְּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ: עוֹד כִּימֵי
אֲבוֹת וּבְנִים:

כָּל יְמֵי דְוִרוֹת וְחִלְיָפוֹתָם: נִקְד עַל אֶפְיֵנוּ: וְאֵל מַעוֹן הַקֹּדֶשׁ: נִשְׂא אֵת
יְדֵינוּ: וְנוֹדֵי לְגִדְלֶךָ: כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ: עוֹד נִשׁוּב וְנִהְלַךְ כִּי אֲתָה אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ אֲתָה: מְלוֹךְ הָעוֹלָמִים: נִכְבֵּד הַנִּכְבָּדִים: וְעֲצוּם הָעֲצוּמִים: לֹא שְׁנֵי
לְגִדְלֶךָ: שְׁמֶךָ הַצּוֹר תְּמִים: דָּאֲתָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: בְּכָל הַיָּמִים:

¹ בן צדקה P 18

² ברכייה L 6

אלהי נצירה ברו • אשר דרשו אלה: זבח במקום כמימרו • והעלהו שם' עלה: ולא אמנע נפשו מן ארשות מרו • וערפו * למשפך דמו¹ שלח: | ואתפרה P 18, f. 13
ואתוקר בעלמה • וברכו יהוה בזרע:

אלהי יעקב ישראל • דאתקרי שמו איש תם: דלבש מן זכותה כליל •
ואסתקף ואתרים: ובא אל בית אל • וישכב ויחלם: וחזה מלאכי רומה • ויקץ
ואמר מה נורא:

אלהי בן פרת אשר • הורד אל מצרימה • וקנהו פוטיפר • והדת מעשיו
תמימה: ומן זכותה לא סר • ולא עשה מאומה: והלך בשביל שלמה • ומן
הזמה ברח:

אלהי גביר העולם • המאור דלא יכבי: נורו תדיר עד לעלם • דזרח ברקיע
לדי: וקם בן יוכבד ועמרם • דו משה הנבי: נשיא עלמה וקדקדה ונזרה:
אלהי אהרן הכהן • אקר הכהנה וארשה: אשר אוצק על ראשו שמן •
המשחה ובו אמשח: ולבש מעיל ואפוד וחשן • ועלה והשלמים אנישה: לפני
מזבח יהוה • והקטרת אקטירה:

אלהי תלתה כהנים • לכהנה אתבחרו: | אלעזר ואיתמר השנים • ופינחס f. 13^b
דקנא למרו: וקטל הזנים • והנגף עזרו: והדת כהנת עלמה • לו ולזרעו
מתשרשה:

באהלין סיעתה דאזכרו • אה קהלה ישמרך: ויפתח לך אוצרו • ומן מזון
רחמיו ישבירך: וירבי לך איקרו • ויסני מספרך: בקדוש שם יהוה • הנבור
והנורא:

אמן אהיה אשר אהיה:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ آمِينَ

נור דן יומה יתר • טב מאד עד מותר • דו ארש מועדי שתה:
תרח הקדשים: קדשיו לא משים: וטוביו לא מתנשים: דו מועד הנפושים:
ובו תשרי ברכתה:

מועד קדש מתפרש: בו בסור לנפש: וככן בו אתחדש: כל שמח ורגש:
וכל איקר רב רמתה:

איקריו מלאים: ומאוריו מופעים: בעלמה מזרחים: לית אנן ממחים: f. 14
לעלם עלמתה:

לעלמה ממנים • לית אנן מתמנים: ובו אתגלא סימנים • יקירים רבינים:
אתעשו במלתה:

מה טבו מן מועד: דבו כל איקר אצטמד: עם הטוב והחסד: וככן בו
אתנגד: פרקן אהן אמתה:

¹ למשדמו P 18.

הו משה נביה דעלמה: ¹ דביאר בספרו הרמה: מועדי יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש:

רב אלה ותמא² עליה איהא ישתבח אדא ואף מועד הפשר הסבת ואלה אעלם
בנדלו שלח משה הכני • מלמד המלמדים: ואפרש על ידו זבני • קדישות
המועדים: | מנון בזה היום שני • זבנים צמידים: שבת ומועד פדות בני • f. 95^b
ישראל מבית עברים: ואכלו הפסח בששוני • והם בזהים וחדים:
תתחנו במועדיכון: אה העדה האלה: וכמה פדה לאבותיכון: כן ישים
לוכון נאלה: ולאוי עלי אימר לוכון: שביכון טבין מן אלה: ותנים יומה חדים:
רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

ואלה שמות הבאים מצרימח: ונ³

ويقال كرزنة ثلاثة خفيف ويتمر يتهلل ثقيل ويقال دران حילה رמה שמع בקלן f. 98
ומרקה אלהים אל עליון • והא מלך רחמן • חפיק וישתבח:
תהזתה אסאה • והתהבים יתחנו: סגולי הסגולים • תפוישי דגלי אימנו: הלוכי
דת אדונן משה • בן עמרם רבנו:
טובינו הא טובינו: הן נעמד פני יהוה אלהינו: ונימר⁴ בלב * נציר כנוע⁵
בדחלה ובארחנו:

* جوائز دلعلם بريشة وبعקבה ותמא⁶ ثقيل ויהוה אלה בית ובית ثقيل f. 98^b
⁷ وبعد ذلك يقال كيمي وفاتحة وفاتحة فاتحة من قول العلامة الشيخ هبة
الله المصري رضي الله عنه امين

כימי השמים על הארץ • בשמך נשרי ונקרא: עוד כימי אבות וזבנים • מן
גדלך נפחד ונירא: כל ימי דורות וחליפותם • אל פתח רחמיך נברח: עוד
נשוב ונהללך • בכל רגע ובכל אורע: כי אתה אלהינו • מר דלעל ולרע:
ואלהי אבותינו • השכונים במערה: בכל הימים נודה' לך • וחסדיך נספרה:

فاتحة من قوله رحمة الله عليه

אלהי בן תרח • אשר שמו אברם: דבא לאלון מורא • ויט אהלו בין בית
אל מים: ויבן שם מזבח ויקרא • בשם יהוה אל עולם: ויראה' אליו יהוה •
ואמר לו אל תירא:

¹ P 18 ins. וקטף כל נשמה. ² P 18 omits this piece. ³ L6, P 18 add in
margin ואדא חקם מועד הפשר לילה הסבת המדכור ינפרא עוד ננע אחר والذي بعدها
ננציר L6 ⁴ עד נימר P 18. ⁵ המתקדם דכרם פי عادة لילה الفسح עשייה صح
P 18, f. 12^b: the next two pieces are not in L6. ⁶ ברך אלהנו P 18. ⁷ כענו.

צללות שבת מועד חג המצות:

אלקטף ברית וזכרון ותרומה ויוסף ומופתים וראישון ומצרים ומצות וצאן
ובקר ובקר ושבת ושמח וקרבן ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו •
וכארזין ואמרים • ועל פתח רחמיך • וכי בשם • וקצי הבריה • ויתמר על
ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד • ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתנד
ואתהו אלהינו • ויתמר ישתבח:

חילה דבחר אדם • מכל הברוים: ונו"ג²
جوابه גן בעדן מקדם ונו"ג

ויתמר יתהלל • ודראן ממנה דכלה • ומרקה אתהו אלהנן והב
לן משבחה • וישתבח: L6, f. 90^b

חילה דנשא מיתובית אברהם³ זכאה • אבי הנאמנים: ועתד⁴ מן חלציו
נבינן משה • דידעהו יהוה פנים אל פנים:
וצוה אן יצוה עמו ישראל: במטר האלין העדנים:
ויהי אברם בן תשעים ונו"ג

ויתמר יתהלל • ודראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו
רחמנה • וישתבח: f. 92

חילה דנשא מיתובית יעקב ונו"ג²
جوابه וישא יעקב רגליו ונו"ג

ויתמר יתהלל • ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודן ואלהים
קמאה • ויתמר ישתבח:
לאלהן נברך ונו"ג²

جوابه ויקנאהו פוטיפר ונו"ג

ויתמר * תורה וקרנה⁵ ודראן סיאנים⁶ ואלהים יחידאי • וישתבח:
* בגדלו בחרך אה ישראל • ושמך גוי קדש: ואפרש לן שבתות ומועדים •
גלגיון מתפרש: מנון זה⁷ שבת מועד חג המצות • דאתפרש על יד מי
לערפלה נגש:

¹ L6, f. 89, P18.

² As above, p. 125.

³ P18 יעקב.

⁴ P18 וחרת.

⁵ P18 יתהלל תְּקִיל.

⁶ P18 ins. קעימה.

⁷ P18 חילה דהציל אבהתן ממצרים • בשמה וברגש: ופקדן במשמר זה היום • ועל סדר הימים P18
דו בגדלו ונו"ג, as above, in the margin a later hand has added; לו אשרש: דו

223 צלות שבעת יומי חג המצות צפרה:

ושים לי בטובך קוממה • ומדלך כוח לי יהי: לעשות משמר דתך הדמע •
ועליך יהי בטחי:
ושמרני ביומי ובלילי • ומנחי ומסעי: ואת דריכי הצליח • בכל אשר אני בעי:
והסיר הרע מקרבי • ורפאני מן מוכחי: | ומן הטוב מלא כפי • ולא f. 100
תצרכני לנכרהי:
וחתם לי בטוב • והיטיב לי עקבעי: ואל אבותי בשלום אשוב • ובגן עדן
יהי מנחי:
והרוח והנפש אחין • ברו שמוך הרתי הלחי: ותחת טל רחמיך שבין •
שלום נאמין זהי:
יום דבו פניך תקום • לחשבנך כל הבוראי: מן הנקם שם' שים לי שלום •
ומן חרונוך פסחי:
ולא תשיב עלי רעות עמלי • ואושיעני מן סרעי: על זה לך ארשתי פללי •
וסק אליך צבעי:
שמוך נשא עון ופשע וחטאה • ורחום וחנון וראה: סמך סמן סבול סלוחה •
ומן דן עקובאן לא תמחי:
שמעיו שיאל הדרוש • ולית על תרחך מנעי: והסוד על זה בספרך פרוש •
לכן אתוזה בצעי:
ובפאת ביתך ההרגרזים באתי • מרים לטובך נקעי: ושער השמים דבו
ברכאתי • ומזבח צלות כל עברהי:
דבו תטל הרחמים • כמטר לקחי: וממו תטרד הטלומים • ולא יקרבו
סורעי:
לזה הר הקדים המקדש • השכינה אלהים יראי: המקום המבחר דבו
השם פרש • דיבוא אליו האל הנראה:
דאמרת' עליו ובמקום אשר אזכרתי • את שמי שם' יהי מובאי: אליך
וברכתיך וזכרתי • לארץ דבה מזבחי:
אמרת' אהיה אשר אהיה • דאתה מגני ומרי ואלהי: | הן עמיד מטני פנעי • f. 100b
וזכי בהחכמה מדעי:
אהיה אשר אהיה • מכל חלי ומחץ רפאי: ובעין רחמיך לי ראה • ושמע
ממני מקראי:
חתמתי זה המימר ברוך ההר • דקראו אברהם יהוה יראה: אשר יאמר
היום בהר • יהוה יראה:

האבנים דעליון הכתב: דברי הספרך בטב ביורה • ומזבחך עליון יתנצב:
ונעל עליו עלותיך מבחרה • ונזבח שלמים הך מה חיב: ונאכל שם'
ונשמח במעזרה • בבטח ובשלמות לבב: בסוד ורב אהן דברה • דבארו מן
הו למרו חובב: וכתבת' על האבנים את כל דברי התורה • הזאת באר
הייטב:

רנינן בתשבחות מרן ומקראו • הישר הצדיק: שאלתי רחמיו ומנחו • והן
בטובו עלי יצדיק: ובמקומו יכונן מזבחו • ומזבח הרצון ידיק: ונירות
המשכן יופעו • ומן הנסתר לו יפיק: ובהרנריוזים הזה כמשפט הראישון
יטעו • ויקבץ בו עמו המתפריק: | ויקים מימרו אשר בעדו נשאו • על פי
משה הנומיק: עמים הרי יקראו ושם יזבחו • זביח צדיק:

f. 99

לֵא אִיפְסָא דְכוּר מְפֻרָד שִׁבְעָה תְּפִלָּה יִקָּאֵל בְּיַמֵּי הַשְּׁבִיעָה אַיָּם הַפְּטִיר בְּעַד הַשְּׁלָלָה ...
פני יהי נא חסד מרי • ושופרי יובלי תקעי: פ. י. נ. ח. ס. • בון אשרי •
בהם אדני משאי:
ואשוב לך אדני ואעבדך • וארים לך מקראי: ועתה כי ידע נא עבדך • כי
אתה הוא הרעי:
מדבר כל עלמה • מברי כל הבוראי: ובכל הנסתרות חכומה • עבוד מה
דת בעי:

ולית לך עורן שותף • בגבאי וברעי: | וטל רחמיך יערף • על עבדיך הזכאי:
נחית' בחסדיך נאמניך • ונאלת' לון מכל צרעי: וגלית עמון נצחניך •
ושמעו עמים ומראה:
ונחלת בעון אל נה קדשך • ההרך הזה המוראי: דבו זכאים תדרשך •
ומלאכיה בו לך צלאי:
ובו תמיד עמדים בין ידיך • כל מנון ברצונך נחא: עלים וירדים במעבדיך •
ובזמירות לך קראי:
דו שער השמים דמע היבשה • קדישותו לא תמחי: טובך לנו בו ארשה •
מלבין כל אמי ארעי:
נודך ונשבחך ונרבנך • אה מן שמך י. ה. ו. ה.: ואשאלך תרצי ברצונך •
ותודיע עבדך התעי:
ושוב עלי אה אדני • וטהרני מן טמאי: וכפר אשמי ועוני • וסלח לי חטאי:
כי לשובה חשק לבי • בלעילי עשק ומנעי: אדרש צדקתך רבי • בלעילי
ודבבי מחי:
אתחשבתי בכוחך אדני • על כל זידן פרעי: ועל הפיכות עדני • ועל
אויבי ושנאי:
ואליך שמני קרוב • בברית קמעי: אברהם ויצחק ויעקב • דריחותון ריח ניחי:

f. 99^b

נביאך ודמעך: מביא התורה התמימה • וכתב בה במודעך: וזבחתי שלמים ואכלת' שם' • ושמחת' לפני יהוה אלהיך:

סג'תך לאפיה בכל אורע • נכח מקדשך 'דלן' טובך 'חכים: דלו שבעת 'עדים מזכרה • בלוחות ביד אלה 'מדכים: ההר הה[וא] בע[בר] היר[דן] מפתרה • ועליו מלאכיה נלכים: אחרי דרך מבוא השמש ומזרה • דעליו תהביה סכים: | בארץ הכנעני דן אתרה • נוף לדי ויסף בו סכים: הישב בערבה דן הרה • מול הגלגות הזכים: אצל אלון מורה • מול 'שכם: ע'ני מרי שאליו ור'ח ארצמי • ורבי עלי רחמיך: דאתה את ע'ני ע'מי • הגבני הן עמיך: וסלח לחטאי ואשמי • ואפתח באפי שמיך: כי בזכונך אורי תמי • ופחרי מדכר שמיך: למען המצא צדיקה קמי • פני רבות קיאמיך: 'בזכרון שמך אפתח פמי • עד השיג מלי עצמיך: ובמקום אשר הזכ[רת] את שמי • שם' אבוא אליך וברכתיך:

פניך עבדך תשבחו יביא • וירים את שאליו: מרי בטובך היטיב לבי • ואמני מן הדבב ומעליו: והשכב ואין מחריד בקרבי • בביתך הזה וכליליו: ועלות ושלמיו בו נזביח • ובכל תחלה נקום עליו: ובמזבחו נצלי ונרנן ונשי • על כעסות כל מעליו: דו לכבוד ומלאכיו מושבי • על כן אמרת בגלליו: לא תעלה במעלות על מזבחי • אשר לא תגלה ערותך אליו:

צדיקות שמותך הלזים • עבדך בהם' מתנפל: שים אתנו מכל לחץ געזים • ואימתך על אויבינו תפל: ונמטי יומי רצונך הלזים • ועל כנפי רתותך לן תסבל: ונקריב לך מן הכשבים והעזים • במקום אשר הוא לך חבל: ומלי הברכה נהיה כרזים • ובפתח אהל מועד קמיך נפל: ונפרט שמותך ונפתר הרזים • ובמשמע דברך נתקבל: ונתתה את הברכה על ההר גרזים • ואת הקללה על הר עיבל:

קלי בלישתי ממך אה קמאה • תמטני עבדך מבלשו: | וטהרו מכל עון ואשמה • ובשמחו למקומך הגישו: ההרגרזים שער שומה • דבו מלאכיך יתכנשו: אלהים יראה כמה • קראו מן בחרו וקדשו: יהוה כוננו במחדד קיאמה • ונחג לו בשמח ובששו: והנדר והנדבה והתרומה • נביא לבקעת מקדשו: מד צ'ית' יהוה • לשכינו תדרשו:

רתות וסליחן ורחמה • ספק לעמך המתגרים בתושביך: המעטים בין כל עמי עלמה • המדבקים בטור קדשיך: והניח אתנו מכל זידמה • וסעדנן ננדי תרומתיך: לפניך ברום כל מקומה • הך מה כרת עמן קיאמיך: על יד משה הדמע • השמר לך פן תעשה עלותיך: בכל המקום באדמה • אשר תראה בעיניך: כי אם במקום אשר בחר יהוה • באחד שבטיך: שלח לן טובך פשרה • תפדה יתן מיד הדבב: וחדד לביתך מעמרה • והגלי

חזוּה לעבדיך במצפית טבה • וסליחן לו נחל: וחנן עלי בשובה • ומבול
 עונותי לי גאל: יהובה יצובה קריבה • דבבריתו קמתי השאל: לזוה דלידה
 בא • אבינו התם ישראל: והקים בו המציבה • והמזבח ממנו פסל: | וקרא
 שמו והתנבא • הך מה בכתבו הסגיל • ויבן שם מזבח • ויקרא למ[ק]ום אל
 בית אל: f. 97

מל רחמיך מרי עלינן אשרי • והב לנן ברתותך שלם: דאתה אל שדי רבי
 ופרי • הגדול אל עולם: והודיענן ולא נלך בקרי • ומן הקשט לא נעלם:
 וברכנן בברכת יעקב העברי • התם בעל החלם: ברכת שמים ממעל ועורי •
 ברכת תהום רבצת תחת דנעלם: ברכת שדים ורחם ונפרי • ברכת זכאי
 עולם: גברו על ברכת ההרי • עד תהות נבעת עולם:

ישראל ברחמיך רחמו • דאנן עמך ונחלתך: ועזר רצונך לעמו • וקוממו על
 קשט דתך: וסדר דבבם' כאבן ידמו • ופשר ורזח בפצותך: והכנע כל מן
 יעזממו • ורזח במגלי רחותך: ואגלי משכנך וקוממו • במקום דדחנת בו
 ריחותך: 'בתפלות משה וקיאמו • דאתפלל בעדן לרבותך: תביאמו
 ותטעמו • בהר נחלתך מכון לשבתך:

כבודך וגדלך יתקדש • נרכן ונשתעבד במעבדך: מן רחמיך וחסדך יבלש •
 הזעור הצריך עבדך: פגעו ומדרשו יפגש • ולא תשלח בי צדך: והדבב
 כוחך להם ימש • ומלא יתן למעבדך: על ההרך הזה המתקדש • דבחרת'
 פנים למסגדך: דבו מלאכיך תכנש • והוא תרח למעון כבודך: פעלת'
 יהוה מקדש • יהוה כוננו ירך:

לכוֹנֵנֶת מקדשך אה רבה • שאלים ומרננים: זכר ההרך טורה טבה • המבחר
 מכל המכונים: ורחותך עליו השיבה • ונזבח על מזבחו קרבנים: | וביומי
 מועדינו לה נבא • שמחים ושושונים: ובאיקר הקרבנים עליו נזבח • על
 כעסות הזידנים: ונעבד הך מד צוה • גדלך בקדש כל אלפנים: ובנית
 שם מזבח • ליהוה אלהיך מזבח אבנים: f. 97^b

מה נורא מקומך אדני • דבו שרא גדלך: נכחו בצלותך נתפני • ועליו נקום
 בשיאלך: בקדשו רחמני וחנני • וסלח לי ברב חילך: ודרך קשטך
 הודיעני: והוליכני בשבילך: ומן ברכת ההרך הזה ברכני • דלקחת חלק
 לך: ומזבחך מלא יתן בו נבני • כמד צויתנו בממללך: אבנים שלמות
 תבנה: את מזבח יהוה אלהיך:

בשבחך ולך נרוממה • ונעמד בנצירו על מזבחך: ונעל עליו עלות תמימה •
 הך מה צוה יאידחך¹: 'בנבעת עלמה • ונביא לו כל מנחך: 'בשלמות
 לבב ורב שמח • על כעסות כל שנאך: לי תיפיר מנן דן קימה • במשה

¹ For יחיראותך.

פִּין נפתח פָּנֵי • מעין הטובות והחסדים :
 חסדך לעבדיך פָּנֵי • בביתך דאנן פתחו עמדים :
 הלא דבו נתחַנֵּי • ובו כלנו סהדים :
 וישר לן פנינו נפני • באכה ספרה הר הקדים :

בחדהות בוראיך קבין • גדלך אה אל נורא : מכון לשבתך בארץ • ומכל
 ארעה בוחרה : מרי לגֵּה יתן קבין • ורֵחַ לעבדך מכל צררה : ומבול
 פנותה לן הריץ • בברית אברהם בן תרח : דמאור כשדים טובך לה
 רץ • והתיגר 'בדן אתרה : ובברכתך רבתה התפריץ • ומליך הצדק
 בתורה : ויעבר אברם בארץ • עד מקום 'שכם עד אלון מורא :

f. 96 גלוך דן ההר מרן נשאו • ושמו מקלט הזכאי : | 'מפלט מן לידה יבאו •
 ותקבל בו המקראי : נשול מרן בנוראו • אות הקבול לן תראה : וישמע
 מנן כל מקראו • ויגיב מן עליו צלאי : וישמר עבדים אליו באו • מכל זד
 ודבב ושנאי : בסוד אברהם ומקראו • דמן ההר הזה לא תמחי : ויקרא
 אברהם את שם המקום ההוא • יהוה יִרְאֶה :

דחנת חכמת אלה בזה המקום • ובחרו מכל הרחי : ורזותה לית שיאם לן
 ישום • שמעי הזכאים ומראי : ברז שִׁמְךְ אה אל רחום • היה ויהיה
 יי • ה • ו • ה : עמוד הרצון בו יקום • והמשכן בו נציב נראה : וישמע שְׁאֵלָן
 דבו עליו נקום • במקרא דמע כל בוראי : 'דמנה' הגלא סוד עצום •
 במשל קהל כל עבראי : אשר יֵאמֶר היום • בהר יהוה יִרְאֶה :

האן כֹּת דן ההר מכל המשורים • טובי מן בו יתקלבו : יהוה יתן לי מן טב
 המנוחים • בסוד הכבוד 'דשרא בקרבו : ויכנע כל הסרועים • והרצון בו
 ישיבו : לעמו דמע כל הגוים • 'בנוראו ובעזו ומובו : ובאבינו יעקב
 וחלמותיו הגלויים • ובמלאכים דבו ישבו : וברז דבריו המלואים • אשר
 בכתבו כתבו : והנה מלאכי אלהים • עלים וירדים בו :

f. 96b רעתה יהוה לאֵי לך זמרתיה • ולא נבטל מן תשבחך : | דסגלתנן מכל אמיה •
 במודע המקום 'דבו הגלא נוראך : ההרגרזים רום אתריה • דבו התנצבת
 מזבחך : נדרשך אה תמיד בחייה • תזרח ברֵחֶךְ : ושמע מני דן מדרשיה •
 ולא תטרדני מן תרחך : ותקים לן דן מליה • דאמרת' לאבינו דמעך :
 הארץ אשר אתה שִׁכַּב עליה • לך אתננה ולזרעך :

זכאי ביטיבות נפשה געזה • ותרחי שומיה לה מנה' פתוחים : ומלאכיה עליו
 חוה' • על סלים נעתים ועלויים : והתגלת לה תמחות רזה • והתקשט כי הו
 טב משרוים : אשול אלה בעוה' • עלי תשרי ברכאתו המל'ים : באבינו
 ישראל ולזה • אקר דמע כל הגוים : דאסיד בעבור ההר הזה • במלים
 בתורה גלויים : ואמר מה נורא המקום הזה • אין זה כי אם בית אלהים :

عليه ايضا دعا له ايضاً رحمة الله عليه امين امين امين

- מרי אן ראית' ברחמיך • מבור עונותי אריצני:
 מרי ברב רחמיך וחסדיך • מכל לחץ אצילני: f. 95
 מרי גאלי מן עונותי • וברתותך לי פני:
 מרי דרכי פניך רעות • בחסדך דרך טוב הודעני:
 מרי דהנה נא הולתי • בשיאלי אן תסבלני:
 מרי ראלית אשאלך • ואלא מנו דיקבל קרבני:
 מרי זכור ברית הזכאים • ועני שיאלי ותחנוני:
 מרי דוסלך חסלך • ריק מן רחמיך תעזבני:
 מרי מזהרי מן טמאתי • כי ידעתי טמאתי אני:
 מרי יתרו עונותי • ולית לי מלבדך אדני:
 מרי כפֿר ושוב וסלח • אולי יתיטב זכרוני:
 מרי לית לעבדך אלא אתה • חנן בי ואושיעני:
 מרי מלא יתי למתוב • לידך וקבלי ועזרני:
 מרי נפש עבדך בחסדך • מן הרעות דמצאוני:
 מרי סובר ופשר ורבח • וסעדני על מן יבעסני:
 מרי לעבדך וחייך מסכין • ואביון דל ועני:
 מרי פלטי מן צרותי • ולעשות הישר בעיני לקחני:
 מרי צדק עלי בצדקתך • וכפי עמלי לא תגויאני:
 מרי קויתי לישותך • לישועתך קויתי אדני:
 מרי ראה לי בעין רחמיך • ולכל טוב פקח עיני:
 מרי שלח מלאכך לפני • עד לבין ידיך יביאני:
 מרי תאב ואתרחם • אה אל שדי אה אל קני:
 מרי עבדך ישול ממך • ולית לי מלבדך שני:
 מרי מן לי אלא אתה • פניו ישתלח לשני:
 מרי רחם כי אתה אל רחום • אולי אכפרה פני:
 מרי כֿימך ואלֿיך עזרותי • אהיה אשר אהיה בי אדני:

f. 95^b תפלה טובה תימר ביומי שבעת חג המצות בהרגרזיום והיא מן מימר בן

עביבי הכהן פינחם יהוה יאריך ביומיו מאה שנה אמן:

- אל שער שמך נתפני • דלו זכאים מתנגדים:
 נשבחך וברכותך נתני • ונגעו לך סגדים:
 ישתבח שמך אדני • דאתה נכבד הנכבדים:

סלח לי חטאותי • ידי פניך פרש:
 עבדך דל ועני • ומסכין וצריך ונשיש:
 פרקי ברב רחמין • ושובה וסליחן ורדש:
 צדקה מדלך על עבדך • שובה טובה לי חדש:
 קראה רחמיה • ורתו ורחמים לי הגיש:
 רחם שיבת עבדך • וטהרו מכל ביש:
 שוב עלי קדם מותי • כמן שב וינפש:
 תהי על חטאו • על השובה ממשש:
 בעמל תלתה הזכאים • ומי לי קרב הקדיש:
 ובזעוק מי כמוך • נאדרי בקדש:

f. 94^b

אה טבה דעלמה • מן טבהתך מלי:
 בוך מעשה ידי • ימיני ושמאלי:
 גאלי מן צרותי • והסיר כל לחץ מעלי:
 דלותי מן לחצי גדלה • והדבב מתנבר עלי:
 דן לית תציל ואלא • מנו דינאלי:
 וכלה תחת ארך • מן נסתר ומן גלי:
 זכאה זכור זאון • פרוש פני פלי:
 חילה לך תעזרני • על סכולי ועל נואלי:
 טעי אבים העונות • טרח עלי מסבלי:
 ידעתי כי אני חטא • וחטאי קם קבלי:
 כד ראיתי מימרך • על יד משה השליח:
 לכל מימך סמן • וחלי לכל מחללי:
 מימר כי כל דרכיו משפט • עשה משפט דלא בלי:
 נירא מן אימתך • ונימר בקול עלי:
 סלח לנו מרי • אה עבוד כל סימן וכל פלי:
 עבדיך הנשארים • בפנות צללי:
 פנותה עליון אתגברת • ולא יתם לון עמלי:
 צדקה עבד לן מרן • ולא תגזי לן גמלי:
 קהלך לית לו בלעדריך • מפצי מכל חלי:
 רחמו אה אל רחום • מן גבר אל סהב ועד טלי:
 שלח לן פשרין • יפדי לנו מן קללי:
 תן אה מרן לעמך רתו • בעמל הנבי המלי:
 דאמר ועזי זמרתני • ויהי לי לישועה זה אלי:

יסוברני • וינחמני • ויושיעני • אלא אתה אה אדני • אן אמיתני • ואן החיתני •
 והן עזבתני • ואן הרחקתני • ואן גרשתני • אתה מרי • ועבדך אני • מה לי
 אלא פתחך אה אדני • דרשתך אלהי השמים בלב שביר כניע • לא תטרף
 מדרשי • דרשתך אלהי השמים והארץ חסלך תטרף מי ידרשך אה אדני •
 דרשתך בשמותך הקדושה למדרשי עני • דרשתך באברהם ויצחק ויעקב שמע
 שיאלי מני • דרשתך 'בנביאך משה שליחך ונאמן ביתך קבל מדרשי מני •
 דרשתך 'בכהניך ואהביך • ושלמך ורחמך גבר שברי ולא תשברני • קראתך
 במה קראו אֵתך נבייך ואהביך ושלמך קבל מקראי מני • נשבעתי עליך בך
 תרצי עלי • ותחדי חשני • ומכל עון ופשא וחטאה שמרני • ובטוב התם לי •
 מרי בסוד שמך הקדוש ובאלין דכרו אתך בון מן רחמך וחסדיך ריקים
 לא תשיבני • ומן טובך אמלאני • וקבל קרבני • זאת התפלה • וסלח לי
 ולאבהתי • ולכל קהל ישראל זימני • ולסדר אהבך מן כל הכרני • אמן אהיה
 אשר אהיה • מרי אתרחם ואתנחם • הך די אמנותך אה אדני יהוה • וברוך
 שם קדשך לעולם | לית אלה אלא אחד: f. 94

ثم بعد ذلك يقال بابتهاج والكف مبصوط

מני הדרוש והשואל ועל רחמך הקבול • כי אמנותך לא תעזר למסכין
 שואל • ואתה על כל כלום יכל:

מקרא טוב מן מימר אבי הכהן עמרם בן שלמה הכהן אלה על
 רוחו ברחמיו ירצי:

אה טבה דלית סבור • מן טבהתך מואש:
 בריו תקן כלה • נתון לכל בלש:
 גאל אתי מכל רע • בחילך המתפרש:
 דלית לי בלעדיך • זאון לכל נפש:
 הווי עמדי בדרך • דלה אני מבקש:
 והן לית תניב שיאלי • מנו דלי מנפש:
 זכרני ברחמך • והצילני מכל חבש:
 חילך חיול מותר • אה ירוש לכל ירש:
 טובך טרם רגוך • וחסדך הכל בלש:
 יהוב המתנות • ולית על תרחך מנרש:
 כלי לדיניה • אולי תשקח האש:
 למן ידרש עבדך • ומנו דבו נתפש:
 במך הו חיינן • ובידך היום ואמש:
 נתרחץ בחילך • ובתפלה לך נגש:

יתי ליראה ממך לעשות הישר והטוב בעיניך • מרי שנבני מן הזידנים עשוי |
 הרע לפניך • מרי הצילני מידי דבבי ושנאי • ולא תשלטון עלי • מרי גאלי מידי f. 92^b
 קשים הלבבים • מרי אתגבר על מן יתגבר עלי • מרי נפש עקתי • מרי פני אל
 עונותי • מרי אל תפן אל עונותי • וראה את דלותי • מרי אל תפן אל קשעי •
 מרי הסתירני לגו כף רתותך • מרי טלל בענני רחמיך • מרי עזרני בכוחך
 הגדול • מרי על כוחי לא תבטחני • מרי חנני ברחמיך • ודבקי ואפתח
 שער שמיך לקול פללי • מרי מן אוצרי טובך אשרי עלי • מרי סלח לי
 ולאבהתי ולאבות אבהתי • ולאמי ולאחי • ולאחותי • ולילידי ולאחתי •
 ולבני ואל משפחתי • ולכל קהל ישראל הסגודים להרגריזים בית אל •
 אמן אהיה אשר אהיה • וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם • ולית
 אלה אלא אחד :

عليه ايضاً מקרא טוב • מן מימר אברהם הקבצי • מרי עליו
 ירצי אמן :

אכפר יהוה מן כל עון ופשע וחטאה • אשר גמלו מני בזאת הלילה ובזה
 היום ובכל זבני • עיני תבכי על עוני אשר הרחקני וגרשני מן פתחך אה אדני •
 אהיה אשר אהיה בי אדני • *تكرر ثلاث مرات* סלח לעוני ורחמני וחנני
 וקבלני • וקרבני • ואהבני • והשכלני • ושמרני • וגאלני • והצלני • ופלטני •
 ושוובני • מכל דבב וסני • ומכל עקה נפשי • והושיעני • וזכרני • ולא |
 תשכחני • ולא תעזבני • ולא תשבקני • ולא תנופני • ולא תטרפני • ולא f. 93
 תקחני • ולא תנבכני • ולא תשלמני • ולא תצרכני • וכל טוב גמלני • ולא
 תכנעני • ומכל חלי ארפאני • ובעין רחמיך לי פני • והך אעשה חכמני •
 ולמדני ופקחני • והודיעני • והוריאני • ודברני • ועל מלחמות נפשי ואויבי
 גברני • ועל נסותך ונקמותך קוממני • וסוברני • ומן אהבותך שמוני • ומן
 חסדך לא תרחקני • וקרב ריחוקי • ועל משמר תורותך סעדני • ועזרני •
 ובברכתך ברכני • ובקדשיך קדשני • ובשחר הליל איקצני • ופוררני ושמע
 תפלותי • ומורדי • וזכרוני • וקרע שגבותי • דמנך שגבוני • ועסר ערף הקשה
 מני • ואניר לבי ועיני • ומבור עונותי הריצני • וחסדיך תסבלני • ובים הטהרה
 צבעני • וטהרני • ובענני הסליחן והרחמים טללני • וטמרני • ובמשכן השובה
 עברני • ודערני • ואשכני • ומן מזון הרצון השבירני • והלטני • והשביעני • ומן
 מימי הרתו אנמיני • והשקילני • והרויאני • ובדרך הקשט הולכני • והנחני •
 ואנגדני • ונהגני • ובגד דעתך ויראתך אלבשני • ובגד תהות נפשי אפשטני •
 ובכבודך אוקרני • ובנזר הקדשים נזרני • ואשכנן | יראתך ומהבותך בלבי • f. 93^b
 ועיני • וברחמיך אסתירני • וברצונך אריצני • ואשמחני • ומדרשי אמטני •
 ועל עמלי לא תחרצני • כי אני שביר הלב • אביל בני מסכנ עני • מה לי סובר

אלי • וצדק עלי במתנותך • וראה אלי בעין רתותך • אה נשא עון ופשע
 וחטאה • שא לפשעי • | וסלח לחטאי • וכפר עוני ואשמי • כי הנם יתרים עד f. 91^b
 מותר • ילא לשני מן פתרונם' • ותמט' עיני דם אדם • בעת זכרונם' • וירך
 לבבי • ויכך כוחי • ותצור נפשי • ותדוב רוחי • אוי עלי מה זה בחרתי לקלומי •
 אשלכתי¹ נפשי באש להבה • לא תלכה • חרב חטאי באדי בו קטלתי נפשי •
 יום נקם קדמי • מה יהי עמלי • מן יצילני • מן נקם רבי • מן יחס עלי • מן
 יטפי להבה • ועתה הנני • אשוב אליך אה אדני • קבל שובתי • ואנחם על
 רעותי • מרי עבד עמי לפם דו טובך וחסדך • לא לפם רעות מה עשיתי • מרי
 חטאי סני • ורחמיך עדפים • מרי עונותי יתרה • וחסדיך תסבלני • מרי חובי
 גלי קדמיך • והך אוכל הסתיר פני ממך • ולאהן אברח מפניך • מן יסתירני
 בלעדיך • מרי 'בים העונות צללתי • הן עמיך ברחמיך הריצני • מרי קצרתי
 היום אב'ל על נפשי • ולבי ירא ממא 'דבאחריתי • יקראני אדני • ברב חסדך
 שוב מחרון אפך ולא תרצם עלי • ולא תגזי נמלי • ומחיי עונותי ולא תקחני
 ברעותי • אהיה אשר אהיה • לישועתך קויתי • אה מושיע הושיעני • כי לית
 לי לישועה מבלעדיך • אה אדני מרי בקדוש ש'מך הקדוש רחם עבדך המסבין •
 הצריך דלית לו מקלט אלא תרח רחמיך • מרי בסוד ש'מך הגדול רחם עבדך
 הדל העני דלית לו בלעדי חסדיך • מרי בקש'ט ש'מך הנכבד רחם עבדך חטאה
 וחיביה דלית לו מברח ממך • ולא מנום אלא | תרח רחמיך • מרי ברב ש'מך f. 92
 העצום רחם עבדך הקעום בין ידיך ידרש רחמיך וסליחתך • כי בכ דביקותו •
 ועליך בטחו² • מרי בצדקה מדלך צדק עלי ופתח שער שמייך לקבול פללי •
 ושים ענן רתותך ביני ובין רגזך • ולא תשים עונותי שנבה ביני ובין סליחתך •
 ולא תשכחני מן טובך • ולא תרה'קני מן תריח רחמיך • ולא תשיב שאלי ריק
 מן חסדיך • אהיה אשר אהיה אה מן היה ויהיה • ה'י לי כמה ה'ית' לאבהתי
 הזכאים • אברהם ויצחק ויעקב עליהם השלום • ואצליח עמלי בזכות יוסף
 הצדיק • ואושיעני בתפלות אדונך משה עבדך ונאמן ביתך • אה מושיע
 הושיעני • יום נקם בתפלותו • אה מרי הביאני תחת צל קורתו • אדני יהוה
 ש'מני מן הסמוכים בדתו • התפושים 'בדגלי שער אימנותו • וסעדני על משמר
 תורותו • והשיב עלי מברכאתו • עם ברכת שמישי משכנך הקדוש • אהרן
 ואלעזר ואיתמר ופינחס הכהנים הקדושים המשחים • אמן אהיה אשר אהיה •
 מרי קבל מדרשי ואצליח עמלי • והשקף ממעון קדשך עלי • וראה בעין רחמיך
 וחסדיך אלי • מרי שמע צעקותי • מרי רחם דלותי • מרי עני למסכינותי •
 מרי עתיר שפיפותי • מרי ספ'ק צריכותי • מרי אמן יראתי • מרי אצליח ש'בלי •
 מרי אשכין אהבותך בלבבי • ואשכין אהבותי בלבבי כל עלמה • ושים חן
 בעיניך • מרי הטיבני בעין כל אמי עלמה • ושים לי יכולה עליון • מרי אמלא

¹ L 7. אשכלתי.

² L 7. בחטאו.

استغاثه زريفة من قول . . . عبد الله التقي ابن سلامة الكهن جد كاتبه رضى f. 90^b
 الله عنه وهي تقال في القرار النهار بعد كل صلاة . . .

על פתח רחמיך יהוה עמדתי • ושתי ידי פרשתי • ואליך שאלתי • ואמרתי
 צבעותי • וממך דרשתי • תרחם דלותי • ותסלח חטאותי • ותנחם על רעותי:
 כי אתה רחום וחנון • והמתנים נתון: וגדול הגדולים • ומשל המשלים: והנבור
 והנורא • ויכלותך תדירה: ושלטן השלטים: ואדון האדונים • וסקפן הסקפנים:
 ודין הדיינים • וקני כל קניינים • וחנון החנונים: וחכום החכומים • ורחום
 הרחומים: אה שמעיו צבעתה • אה חכום כסאיאתה: אה מלוך מכה ורומה •
 אה בריו כל עלמה: אה נצעיו קרביה • אה עשה גוני תמחיה: אה מן שִׁמְך
 אל שדי אל ראה • אה שמעיו המקראי: ולבלושים חפסי • יתן לון רחמים
 פרוסי: אה חכום כל גלי וכסי • שִׁמו יהוה לסי • יהוה נסי • יהוה נסי: יהוה
 הוא האלהים • בשמים ממעל ועל הארץ מתחת • אין עוד מלבדו • מפני
 בראשית • ולא ראש לקמאותו • ובתר יום נקם • וביום נקם יקרא כבודו על
 גדלו • ראו עתה כי אני אני הוא • ואין אלהים עמדי • אני אמית ואחיי •
 מחצתי ואנכי ארפא • ואין מידי מציל • חי אנכי לעולם • יהוה שמו • ובנאותו
 שְׁחוקים מעונה • אלהי קדם מתחת זרועתו עולם • אל עליון שִׁמו • וכל העולם
 לו • אחד בדר הוא • ואין עִמו אל נִכֵר • לא שותף • ולא חבר • ולא משני •
 לא תבנית • לא צורה • | ולא צלם • ולא קלום • ולא גביה • ולא חבר • ידעיו f. 91
 בלא לב • עמי בלא עין • שמעיו בלא אזין • קרא דלא בפם • כל כסי לו גלי •
 וכלום לא יפלא ממנו • ידע יצר כלה • ומדעה לא ישומנו • שְׁקיה עם כל
 כלום • ועמי לא ישורנו • אחז בכל אתר • ואתר לא יחזינו • יוכל על כל כלום •
 נצעיו לא מנצע • כי כלה כפית לאלהותו • ידו נטויה • וממלכותו תמידה •
 כסאו השמים והארץ • וידו אחזת 'בכל • כחו לא ילא • בדר דלא יחדל •
 עליון דלא יפֵל • הנבור דלא יחדל • כל עליונים פניו שְׁפלים • וכל הנבורים
 פניו דלים • וכל השלטנים בן ידיו נלאים • וכל המלכים לו עבדים • פניו נקד
 ארצה ונשתחוי • ונתפלל • ונתנפֵל • ונתחנן • ונאמר בקל רם • אהיה אשר
 אהיה • אה קני שומיה וארעה • אה עבוד מה דו בעי • אה שליט לא יתחלף
 לעולם • אה מן לא ישא פנים ולא יקח שחד • אה לחי אה ראה אה פלי מן
 מצפית העינים • וגלי במחשבות הלבבים • אה שְׁקיה לבלושיו • אה קריב
 לדרושיו: אה אל הצבאות • ואלהי הרוחות • אה שמעיו הצעקות • אה עני
 הנעקות • אה סני הרחמים • אה ים הטוב והחסד • אה מן פתח רחמיו לא
 יסגר ומעין החסד לא יסתם • אה מן קרא כבודו על גדלו • יהוה אל רחום
 וחנון • רחמני • וחנני • וצדק עלי בצדקתך • ורחמני ברהמיך וחסדיך • את
 מן קרא שמו • אך אפִים ורב חסד ואמת • רבי חסדך עלי • ושא פני רחמיך

الامام والدى عمران عفا وگو

עבדיך הנשואים • ידרשו מן צדקתך :
 בלתינות חן וחסד • מן סנאי טבהתך :
 רחמן אתה בדיניך • ורתאה במנביאתך :
 בין לנו אה מרן • אלא רחמך ורתותך :
 כפי יכלותן לא 'לפס • נברות יכלותך :
 הך די חסדך 'עמנו • רבי לן מתנותך :
 נשאי את ידינו • בעים רתותך :
 אן עמיד ראה לנו • הך די אמנותך :

גמלתנו כל טוב • בתקון חכמתך : בבריאת ג'יותינו • מן גוני בריאתך :
 ושלחת לשונינו • לתשבחן יחדאותך : נשאלך תרצי עלינו • במשמר תורותך :
 ופקח עינינו • לדעת ר'וי יקירותך : והולכנו הדרך הדרך • דתרצי לאלהותך :
 וטהר יצרינו • וקדשנו 'בקדישותך : וזכור הזכאים ארשינו • דכרת עמון
 בריתך : והקים לנו שבת ושב יהוה • אלהיך את שובתך : וברוך אתה בבאך •
 ברוך אתה בציאתך : ואשכין בלבינו • מהבותך ויראתך : אחנו הזעורים •
 נשאלך ונבקש יתך : אודיענו נא את דרכיך • ואמתן את חמתך : ושא מעלינו
 אה יכול • קצפך ומגיפותך : למען נמצא חן בעיניך : ולא תפיר בריתך : וברך
 לחמן ומשתותן • ולא תנשי מקראתך : | ושוב מחרון אפך • והשיב ממלכותך : f. 89
 חלילה לך אה רחום • תנעל את עדתך : הנשואים ב'מתי מעט • בין שנאי
 אימנותך : אכך כי חטינו • ועזבנו מצ'אתך : ורחמך תסבל א'תנו • כד נתחנן
 לרחותך : וראה כי אולת ידינו • ולית לנן זולתך : וזכור ארץ ירשתן • ואתר
 קדישותך : בזכרון אדם אבינו • דברכת א'תו בברכותך : ומן אמרת לו בטובך •
 והקמתי את בריתי א'תך : ומן בחרת לו במימך • לך לך מארצך וממולדתך :
 ומן אמר לבנו בשלחו • ואל שדי יברך א'תך : ומן אמרת לו בחסדך • שוב אל
 ארץ אבותיך ואל מולדתך : ומן אמר לשר המשקים • כי אם זכרתני א'תך :
 ומן אמרת לו בדיל אחיו • וגם הנה הוא יצא לקראתך : ואמר לו קרב אל
 המזבח • ועשה את חטאתך ואת עלתך : ובכהנת אלעזר ואיתמר • והמפנס
 את קנאתך : שוב מחרון אפך אדני • ואל תשחית עמך ונחלתך : וצדק עלינן
 מן צדקתך • צדקה מן רתותך :

ثم يكونوا متشفعين ساجدين متفرجين قائلين

יהוב מתנאתה • לך מודאה על גדלך :¹

אה אדני יהוה תמיד :

كل واحد بسجدة

¹ Thrice.

צלוח שבעת יומי חג המצות צפרה: 211

בעמל אדונן משה תמיד והוריד: דעל הקשט המשילך ובתפלותו יקבלך
ואתו ירבי שכריך: ותזבח קרבנך כאשר צוה לך: ולא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך: אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם במקום אשר בחר יהוה:

רב אלה וتمامה וכי בשם ויחרכי כלחה ואלקטף קמא תקדם לילה האחד ומזאד
הים וקציר לא יקאלו אלא اذا دخلوا الخمسين كما تقدم بيانه ويصا المكتوب
من غير خلقه وتلبية كي בשם ושוב מחרון אפך וכי בשם ושמע ישראל
ואذا كان الوقت وساع يقري علي الكتاب صورة من صور العيد * اعلم ان
صور العيد للجاري العادة في قرايتهم بالزفة والتلبية وكل صورة منهم يزفوا
عليها زفتها وقد كنت لك صور العيد جميع علي ياتها في صلات الصميت
من هناك بغرف نعيم اياتها¹ وאתהו דבריד עלמה המנאט وهي مقسم
علي ايام الجمعة لا يلزم الي كتابتها هاهنا والسجدات²

f. 84^b ויתמר יהוה אל רחום וחנון וידקר האמא קמא יואף ובעד תמא התדקיר יגאבוה
בקולה אה רחמנה קמא תרי

אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה ונו"

f. 85 ויתמר אדיק עליון اذا كنت القسمة علي اربعة ايام يكون كل يوم الربع
ואذا كان العيد السبت او الأحد تكون قسمة אדיק עליון علي خمسة קמא
אנא مقסמה קדאמל

ולابد في كل يوم يكونه اول الابتدئ אדיק עליון قبل המנאט אי בית
א' والانتה בית ת' ובעד מרי בעמל תלתי שלמיה:

מנאט اول יום א' ב' ג' ד' ה' ו' ז'

מנאט תאני יום ז' ח' ט' י' י' כ'

מנאט תאלת יום ל' מ' נ' ס'

מנאט ראב יום ע' פ' צ'

מנאט חמש יום ק' ר' ש' ת'

f. 87 מרי בעמל תלתי שלמיה: ונו"

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפיים

f. 87^b ובעדה ילבוא ינחו³

ויקאל מן אה קהל בית א' ובית המנאט ובית ת' וזפה ששח ימים
f. 88^b וקרנה תלאתה פוק ותחת ולעלם | חסתנד ובעד יקאל זהא המרא עלי נעם
אה טבה והו מן תאליפ סידו וקראר קלבי וכבדי פריד עסרה וזמאנה

¹ In the margin.

² Then follow the סגורה for each of the seven days.

³ These are all given in full.

ואפריש שבעת יומי המצות * ופקדן נחג להרגרזים דמע היבשה: על יד
 אדונן משה לגו תורותו הקדושה:
 f. 80^b הנבי הצדיק התמים: | דפקד עמו דמע כל העמים: את חג המצות תשמר
 שבעת ימים: ותחג לרום מקדשה:

רב אלה: עליה איהא ישתבח تقدم وضعها وهي من تاليف سيدي وقرار
 قلبي فريد عصره وزمانه والدي الامام عمران جمعنا وگو
 עליה ايضاً يشتבח من تاليف ابن العم المكرم خضر ابن اسحاق مد الله وگو
 בגדלו 'ביומה חמישה * שרין שרצים מן המים: ואת התנינים הגדלים
 עשה * ואת כל עוף השמים: ואהן הימים הטובים אפרשה * כי נחג בהם
 בשמח ובשלמים: על זה הרגרזים דמע דיבשה * אוצר השמים והרחמים:
 בעמלו ברכתו עליך יפרשה * ויסלח לך כל האשמים:
 ובעמל עברו משה דעל ידו ממצרים הצילך: ובשמירות מועדיו מכל העמים
 אסגילך: טובך תדבק בפקודיו דבהם הבדילך: דאמר ולא יראה לך שאר בכל
 גבולך: שבעת ימים:

רב אלה * ותמאם والباقي كالعاده

מנאט יום לجمعة تابع مנאט. رابع سبت f. 81

אלהים אל עליון * לך אנן משבחין: וگو

הא מלך רחמן * תשתבח ביד כל פם: וگو f. 81^b

ויתמר אלהים רחמנה * ויימר הכהן ישתבח מן מימר אברהם f. 82^b

בן יעקב הדנפי ירחמו וگو

בגדלו חתם בוראיה * 'ביום הששי: כל רמש ונפש חיה * וכל מה תקן
 ועשה: ואבינו אדם בצורה ייה * עד מן זרעו נפרד אדונן משה:
 ועל ידו אפרש זאת הימים: ופקדן נחג לקדש המקומים: וחגתם אתו חג
 ליהוה שבעת ימים: זכרון לפרקן ארשי:

רב אלה * עליו עוד ישתבח דאתקדם מדכרה והיא מן מימר

אדוני הכהן אבי עמרם ירחמו וگو

עליו עוד ישתבח מן בן עביב הכהן פינחס יאריך וگو f. 83

בגדלו כלל בריאתו 'ביומה שתיתה * בבריאת אבינו אדם מן האדמה:
 והמשילו על סדר בריאתה * ושלשל מן זרעו דמעו כל עמה: ואפריש לון דן
 יומיה רבתה * עד יתמלו בון 'בראות קדש כל מקומה: 'בטובו יתן להם
 סעדותה * על משמר חקותו וגוריו הרמה: וכל שנה 'בוהו ובשלמותה * יזבח
 את הפסח בשלמה:

f. 77^b ثم يقرؤا آلهيم رحمنه كما تقدم يتمور [ب] من تاليف ابراهيم
العبه رحمة الله عليه

בגדלו אליק מאורים • ביום הרביעי: בשמים על הארץ מנירים • ויבדיל
שני כוכבי: ואפריש שבעת יומי המצות • ופקדן נחג להרגריזים בשמח וחדבי:
על יד דמע הספרים • אדונן משה הנבי:
הנבי דמאוריו מופעות: דביאר בקדש התורות: ששת ימים תאכל מצות:
ותחג 'ביום השביעי:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبح تقدم وضعها وهي من تاليف والدى عمران
رحمة و"و" عليه ايضاً يشتبح من تاليف سيدي ابن العم خضر مد الله و"و"

f. 78 בגדלו ברא המאורות ביום הרביעי • וברקיע שומיה לון אקים: | מנון גדלים
וקטנים ומעזר ומשוי • ואל כל העמים שלמם חלקים: ובמשמר דן הימים עמו
מצוה • כי כל חמין יונו שבקים: בטובו הברכות לון יצוה • וברתו על האמת
יונו דבקים: בעמל מן לנו התורה הביא • דמע הזכאים הצדקים:
הו משה דעל פי מרו לך צוה: במסת נדבת ירך ובשמח ובמאהבה: תחג
ליהוה • בכל אות לבבה: מלא מכל שמור המצוה: דאמר ולא יראו פני רקים:

مناطق يوم الخميس تابع مناطق ثالث سبت

אלהים קעימה • דקעים עד לעלם: ו"ו"

f. 79 واما يوم السبت كما تقدم التعريفه ويتمور يشتاب:
האל הגדול והגבור והנורא: טובינן ננציר פניו • ובשמו הגדול נקרא:
جوابه כי בשם יהוה אקרא وتمامه

والنوبة وبعد خلاص النوبة تורה كلها واهיה אשר آهيه وتمامه ويتمور
שיראן جمله بنغم معروف وهو هذا

תלתה רחמין קנא חילה רבה • ואמר דבון צורכי: ולון עבדה דעלמי •
לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה: דיהבין במערתה • וריחון טב 'דריח: וזעק
שמון בריה • ולית בריה בטלה: דמצלי ומדכר לון • שוי ומתעני:
جوابه من الامام يشادو آهه وتمامه

تابع مناطق يوم الخميس مناطق رابع سبت

f. 79^b אלהים יחידאי • | דלית עמה חבר: ו"ו"

f. 80 ثم يقرؤا آلهيم رحمنه ويتمور يشتاب من ميמר ابراهيم بن
יעקב ירחמו ו"ו"

בגדלו שרין מיה • ביומה חמישה: שרין נפש חיה • ויברא הק מה ארשה:

רב אלה ותמאם والباقي كالعاده بحسب المناط

מנאט יום התלתא

הבו תשבחתה • למן דאלוף משתבחה: ונו"

אתה הו רחמנה • דרחמיך דלא סוף: ונו" f. 74

f. 74^b ثم يقرأوا آلهים رحمنا كما تقدم يثمر يشבח من מימר אברהם

הדנפי ירחמו יהוה:

f. 75 בגדלו קוה מיה • ביומה שלישה: | בתקון חכמה ייה • ותראה היבשה:

ואפרש שבעתי יומיה • דבון נחג למקום מקדשה: על יד רום נבייה • ונור

בריא אתה ושמישה:

הו משה דמע הבוראות: דהציל עמו מן הצרעות: ושם אהלין שבעת

יומי חג המצות: שמח לנפוש העם הנושע:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبح من تاليف والدي عمران رحمة الله وנו"

قد تقدم وضعها اولاً

عليه ايضاً يشتبح من قول سيدي ابن عبد الكرم خضر اطال الله وנו"

חילה דביומה תליתה לארץ עשה • ושם בה מישרים וטברים: ותוציא

הארץ עשב ודשא • ועץ פרי עשה פרים: ושם האלן הימים מתקדשה •

ובן חג על אחד ההרים: יחניך בהם אה עם הנושע • בעמל דמע הספרים:

הוא משה דמרו לו אהב: ובמשמר דן מועדה עליך חיב: הך מה בתורותו

f. 75^b לך כתב: | למועד חדש האביב: דבו יצאת ממצרים:

רב אלה ותמאם وانما يوم السبت كما تقدم ويثمر يشבח:

חילה דשם אדונן משה נבינו • והתורה מכתבנו: והגרנזיום מסגדנו •

ויום נקם ושלם אימנו:

טובי מן יימן במשה ובתורה: ויימר על ראש כל מקרא: כי בשם יהוה

אקרא: והבו גדל לאלהינו: ותמאם

ويكملوا כי בשם ويقرأوا بعدها النوبة وبعد خلاص قراية يقرأوا كما تقدم

في السبت الاول وبعده يقولوا هذا الشيران

תתדכרון בטב שבותיה ונו"

والباقي كالعاده

מנאט יום הארבעה ומנאט תאלת סבת

אתה הו עבודה • דעלמה וטובינן: ונו"

אלהים קמאה • דקדים לעלם: ונו"

f. 71^a **واما يوم السبت يفتقوا هنا وبعد خلاص قراية هذه التلات ابيات
يقال هذا يشتبح**

חילה דברא אבינו אדם • ואמשילו על בוראיה סדרה: ושמו בנן עדן
שרי • לפרנס ולמטרה: ושלשל תולדותו • מן זרע לזרע: עד אתא אדונן
משה • שמש עלמה ומאורה:

הנבי דלבש מן מרה כליל: ושגרה רחמים לישראל: עד יעמדו וישמעו
קול אלהי כל אל: ויקרו בספרי התורה:

جوابه כי בשם יהוה אקרא כלها

f. 71^b **وبعدما يفتقوا النوبة الموافقة | وبعد خلاص قراية النوبة يفتقروا تורה واهיה
أشهر آهيه وتامة ويقال هذا الشيران جملة بنغم معروف
سבתها دمية لمديנה وگو**

جوابه من الامام يشارو آهه وتامة

تابع مناط يوم الاثنين مناط يوم السبت الثاني

הב לן משבחה למרה דעלמה: וگو

ثم يفتقروا آلهים رحمنة ويتמר يشتبח من ميמר اברהم بن

יעקב הדנפי ירחמו יהוה:

בגדלו יצר רקיע מן מיה • ביומה תניאנה: וקרא לו שמים • בין מים למים
פרקנה: דאפרש שבעת יומי חג המצות • ופקדן נחג להרגרזים קדש
מכונה: על יד הנביא התמים • אשר נור פניו דנע:

הו משה נבי כל הדורות: דקבל קדש כל התורות: ואפרש שבעת יומי
חג המצות: זכרון לפרקן בני כשרנה:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبח من ميמר ابي الكهن عمرم فرד زبنو يرحמו יהוה:

قد تقدم وضعها سابقاً

عليه ايضاً يشتبח من ميמר الكهن ملמדי פינחס יהוה יאריך וگو

בגדלו ברא הרקיע השמים ביומה תניאנה • ונשאו מן לעל הארצות:
ומעונה דתלי לכבודה שכינה • ומלאכיה בתשמישותה מתקבצות: ואפרש
על יעמו 'בדן עדנה • יחנו בקדש כל הארצות: | ולחם מצות להם מזונה •

f. 73

כאשר צום' בזי קצות:

על יד משה דמרו בחרו ואהבו: ושגרו לעמו יפרקו מן דבבו: וצוהו

'בקצת כתבו: שבעת ימים תאכל מצות:

צללות שבעת יומי חג המצות צפרה :

שריו הצלות כארזין ואמרים • وفي اول يوم منهم يقولوا על פתח רחמך וכי בשם וקצי הבריה וברוך אלהנו ויהוה אלה חפית ונברך העדה והמוסף בה ברוך מן דאמר שבע שבתות וששת ימים ותמאם מן גייר אלהי אברהם ואז ישר: יתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים להרגרזים ותמאם וישר נשדי כהלן כלה ובנצירו כלמא או מן המנאט מנמא יחסב الوقت ושכחו העדה ומברכו • ثم יתמר כל יום ביתין מרקה המנאט ואלהים רחמנה וישתבח המנאט ایضاً כמאם מرسومین امامك كل يوم بمناطه بمعونة الله تعالی ونو"

מנאט יום האחד

f. 68

עבודה דעלמה • אלהים יסתנד: ונו"

אתהו אלהינו • ואלהי אבותינו: ונו"

ثم من بعد ذلك אלהים רחמנה تقدم وضعه في صلاة الدبيح ومن بعده
f. 69^b ישתבח מן תאליפ ואלדי עמרם تقدم وضعها رحمة الله امين

عليه ایضاً ישתבח מן תאליפ אדוני ומלמדי הכהן פינחס יהוה יאריך ונו"

אשר ברא את האור בתקון חכמתו • וממו לדמע הבוראים לצר: ביום חדה
לו ברא ואקימה ברבותו • ובתר כן יהי ערב ויהי בקר: ואפרש האלן הימים
לעדתו • ושם בהם פצות וזכרון ומוקר: | ופקדון יחנו בון על הר נחלתו •
f. 70 בשמח וזהו ובאיקר: ולחם עני יהי האכלותו • שבעת ימים יזכר:
טובך אה עם ישר: על דתך הקשט תשתמר: ותקום בפקודיו דעליך קשר:
דאמר את חג המצות תשמר:

רב אלה ותמאם عليه ایضاً يشتب من تالیف الشيخ ابراهيم العبد رحمة الله
חילה דברא שמים וארץ • ביזמה קדמה: וכון מן חשך נור קרץ • על מכה
מן רומה: וזה הנור דמנה קבץ • הנבי הנאמן הדמע:
הוא משה נבי כל הדורות: דעל ידו פקד בקדש כל התורות: ששת ימים
תאכל מצות: וביום השביעי חג ליהוה:

רב אלה ותמאם والباقي يأتي بيانه انشا الله في مناט يوم الجمعة

מנאט יום האתנין

אתה הו אלהנן • ואלה אבהתן: ונו"

צלות שבעת יומי חג המצות רמשה: 205

תעשנה ותלמדה: ותתחני במועדיך ויסיר צדבך • ויקבץ לך כל נדח:
בעמל הנביא דבתפלותו אמתן שרבך • ועל ידו ישראל אתפרדה:
הו משה דהודיעך במצות וחקות: במשמרה תהי גן עדן משרואך: ויהי
בה לך מן האש פדות: וירפא כל מדואך: | דאמר ששת ימים תאכל מצות: f. 67^b
וביום השביעי חג ליהוה אלהיך: לא תעשה כל מלאכת עבדה:
רב אלה:

יתב דן פתגמה • עד יזכר שמו 'ברחמה: אולי מקרא טוב ישלמע • ישים
לו מרו בגן עדן מקומה: דהוה עמרם משלמע הכהן • בפני קדש כל עמה:
ואני בננו שלמה • דצפרתי ממו מתיתמה: אשאל מרי 'בזכאים והנביא
הדמע • יסלח לו כל עון ופשע ואשמה: ויזמני עמו ברחמה • ובוהו ובנשמה:
ונראה אתו שם • בתפלות דמע כל עלמה:

בחר מיכל קרבן הפסח בששו: על יד אדונן משה הדמע • עבדו ונאמנו ואישו:

וכמה פקדון ולן במצותיו ארשי: בלקחות זבחים לריח ניתח אשה: כאשר צוה יהוה את משה: ואת אהרן בן עשו:

מנאט יום התלתא

בגדלו יחני יתך בימים ההם • וישימך תמיד בשמח ובשרים: וכמו אבותיך ישים לך תקומה • ויתגבר על מן עליך מתגברים: | ותעשה מועדיך בשמח • על כעסות איביך הממרים: בעמל הנביא דנתן לו יהוה • קדש כל ספרים: הוא משה דבקשט המועדים הודיעך: וממצרים אל ארץ הקדושה הביאך: ואמר כי בחזיק יד הוציאך: יהוה ממצרים:

מנאט יום הארבע

בגדלו לא ישמים מן מעשיך הקרבן במקום • תמיד בשמח ובששון: ולא יחמד איש את ארצך מכל טלום • ואיביך יכחשון: ומן רחמיו ישים לך שלום • ושנאי דתך יתשון: בעמל מן כאתו לא קעם ולא יקום • ועל ידו ממצרים עמו נפשו: הוא משה דעל ידו הצילכם: ומימרו סוברות לבביכם: יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

מנאט יום החמש

בגדלו ייטיב אימנותך • ודביקותך באמנותה יכבדו: ולא יגרע לך דבר מן אימנותך • ויסעדך בטובו וחסדו: ובמקומו ישים זומנותך • ולא ימצא בך לא שקר ולא זדו: בעמל הנביא דבו אימנותך • דעל ידו אבהתך אתפדו: הוא משה דבגללו שם לך מרד רחמה: | ובמטהו בקע לך מי ימה: ויאמנו ביהוה: ובמשה עבדו:

מנאט יום הגמעה

בגדלו יעמר אתרך • וצדקתו ממך לא תכחד: ויסני מן טובו איקרך • ויאמנו ולא תפחד: ומן לחץ דבבך יפשרך • ולא ישובו יקחו ממך השחד: בעמל הנביא דקבל קדש כל ספרך • דלית ימצא כמו בנביאים אחד: הוא משה דעל ידו ממצרים פדך: ואמר בגלל קדש מסנרך: יהוה כוננו ידך: יהוה ימלך עולם ועד:

עליה איהא

בגדלו יטהר לבבך • וימול ערלתו מכל צדה: ובמעשה הקרבן ירבה חדבך • ומן גברות הדבבים תתפדה: וחקותיו דבקשט כתבך • על האמת

¹ בשם יהוה נשרי ועליו נתרחין ובו נלבֵק:

צלות שבעת יומי חג המצות רמשה • שריו הצלות כארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ויהוה אלה ונברך ויזאד פיה ששת ימים ואז דחלו לחמסין יזאד פיה ברוך מן דאמר שבע שבתות ואז ישר ונרבי כתבה ושני בתים מן נשׁי כהלן המנאט ואה רבה ושבתו העאדע וידקר פיה חסב הוּקַת מא יואפי ודראן מברכו וכי בשם ויתרבי וכתר כן אלקטף קמא תקדמ לילה האחד אזה קאנע לחמסין דחלו יכונ אבנדו הקטף עד כל ימי | ארץ זרע וקציר ואזא קאן למ דחלו יכונ אבנדו הקטף הרמתי את ידי אל האל • מע חלף מזאד הים וקציר מן הקטף קמא תקדמ השרע פי אול הקטף ונחטמו הקטף אלי ענד ומתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך ויתמר יתחלל תקייל ויתמר יצא המכתב מן גייר חלע וטליע כז בשם ושמע ישראל ובאפי חסב העאדע והסגדאט ויזאד פיהם ששת ימים קטף ואז דחלו לחמסין ברוך מן דאמר שבע שבתות ותמאע ובעדה ששת ימים ותמאע ויהוה אל החום וחונן וידקר האמא חסב מא יואפי ויקאל מן אה קהל² בית א • ובית המנאט ובית ת •

f. 65 ויזרפו ששת ימים וקרזנז תלאת פוק ותחַת ולעלם תסתנד ותתחסל הצלות בטוב אמן³:

f. 66 ישתבחת מן מימר אדוני הזקן הכהן פרד זבנו אבי עמרם ירחמו זגו

מנאט יום האחד

בגדלו יוסף איקרד • ומן פנותה ישים לך נפושים: ובעלמה ירכך ויפרך • ויצלחך בכל המעשים: ויחניך בזאת הימים דבון מרד פשרך • מידי פרעה ועמו הקשים: על יד הנביא דבו סוברך • דמע כל האנשים: הו משה הנביא אשר בספרו אסנלכם: ומן כליל מצאתיו דבון פקדכם: החדש הזה לכם: ראש החדשים:

מנאט יום האתיני

חילה דשם דן ירחה קדמה • ראש כל חדש ונשא ראשו: כי בו בריאת כל עלמה • וכל מא בארץ ובשמים נלשו: ופדות עמו ישראל ממצרימה •

¹ Only in L7, f. 64 sqq. ² As above, p. 162 sqq. ³ Then follow the biblical headings of נברך (see p. 7) for the seven days.

جاري عادة السماط في المدينة بعد ما ينزلو من דקטמים • علي ما جارت به
العوايد بعد ما يكملو صلات العيد في דקטמים • اذا كان حاكم في تلك
السنة عريس جديد او مولده او فرح يقدم كبير الفرح يغرم للجماعة كلهم
جميعاً جملة ثم يتجمعوا للجماعة في دار الفرح والسماط منصوب يقومو جميع
الجماعة واقفين ثم يبدا גדול הכהנים مברכו بنغم معروف علي وزن
وقت ان يطلعו הקרבן • ويقولو جميع الزفات المتقدم ذكرهم في العادة
من اولهم الي اخرهم ويقال قبل ששת ימים • חקת עולם בראשון •
וכרזנה תלתה ويقول הכהן ברוך אתה • والقدح في يده ويدكر الي مועד
חג המצות • ويقول علي القدح الي اصحاب الفرح מאה שנה ביומך יסי •
ثم يقولو بقيت للجماعة لما يتكامل الدور ويشربو عند بعضهم البعض ويعود
الامام بشير من الشير المتقدم ذكرهم في ذلك العادة ثم يشيرو للجماعة
كلهم الكبير بالكبير والله اعلم¹

² جاري عادة عمل القرين اذا حكم السبت يكون دباحته محل الظهر والعادة
كما تقدم وزفة عوض هو הלילה • ושמרת את החקה חזאת وقبل عطوس
الشمس يطلعوا القرين ويصلوا صلات لילת السبت العادة ואתי כלها ولما
يبدوها يدورو يفرقوا القريانة والله اعلم وصلات يوم السبت هي صلات
سبت العيد تاني ذكرها في هذا المجموع

¹ L 2 ends here.

² L 6, f. 11^b; L 7, f. 36^b.

אתני אליך הצות • סוד מועד בו פצות • צוֹך בשבע קצות • שבעת ימים
תאכל מצות:

f. 142^b שמע מן נבון לביב • לבו מן שדע קביב • | דן מועד סודיו סביב • למועד
חדש האביב:

בו קטל בכורי מצרים • הכפורים הממרים • ופלט בכורי העברים • כי
בו יצאה ממצרים:

מצות מרד הקים • אוי מן לון שביקים • פקד בני צדקים • ולא יראו
פני רקים:

לאוי ויפה ועבד • נרבי שמו הנכבד • אין עוד מלבדו לבד • דאמר ששת
ימים תעבד:

תוך התורה דאתרבת • פקודיה דאשתבת • אמר דרבותה אתרבת • וביום
השביעי תשבת:

דרך הטוב השכילך • כי שבתה הו כלולך • כי כל זה עבד בדילך • וחג
שבעות תעשה לך:

f. 143 מן קשטה לא ימנע • עד יהי נור פניו דנע • דן מלתה טר אלפנה • וחג
האסף תקופת השנה:

אן תטר יניר נורך • יחנך ויהי נטורך • ועל טורה דמע טורך • יראה
כל זכורך:

בראש פרקן לחצך • והשני קציר ארצך • והשלישי כנוש נצך • ולא יחמד
איש את ארצך:

בון כל הטובות קוי • ראש ושני ושלישי ושביעי • צוֹך ברום כתבי • ולא
תשחט על חמץ דם זבחי:

הכום ונבון יבקר • מן יזבח צאן ובקר • שמע דן מימר אקר • ולא ילין לבקר:
ירום כל איקר ממו • אשר לית שותף עמו • במכתבו פקד עמו • ולא
תבשל גדי בחלב אמו¹:

f. 143^b תנים יזמה אה שמרים • דברן אתרה מסתדרים • אניבו בנציר יצרים •
ואמרו כארזין ואמרים:

לית אלה אלא אחד:

¹ עמו 5, L 2.

f. 141 וקרא לו מן הסנה • לך ואשלחך לפרעה הסני • והציל ישראל בכורי
ובני • ואניב משה למרו מי אני:

כי אלך לפרעה הסורר • והציל עמך מן הצרר¹ • שלח נא ביד תשגר • כי
לשני כבד מן הדבר:

אמר יהוה אהרן אחיך • שימו עמך יהיה נביך • ואנכי אהיה עם פיו ועם
פיך • ומה אעשה בפרעה אנכי אוריך:

ומשה ואהרן ברנשו • בהר האלהים אתפגשו • ולפני פרעה כד נגשו •
והמופתים פניו עשו:

תנין ודם והצפרדע עלה • וכנים וערב עליו אשתלח • ומקנה ושחין והברד
וקולה • והארבה ויהי חשך² אפלה:

וחתמתון נגף היה • בבכורי זידינה • ובכורי ישראל בשלמיה • ישתבח
עבוד סימניה:

f. 141^b וצעקה גדלה במצרים הות • כמוה לא היה ולא תוסיף לה כות • והנגף
והמשחית בון אודמנת • עד העולם עליון אציקת:

וישראל אמנים באתריון • מודים ומשבחים לאלהיון • דפדה לון בכוריון •
ומטו חשבנון כדבביון:

וזבחו הפסח בריאמו • על חקותיו דהוקמו • ועל המשקוף הדם שמו • ופסח
בחסדו על כל עמו:

כן יפסח יהוה אמן אמן • לך אה ישראל עמה מזדמן • הקרוב מכם והרחוק
ככן • ובטח בדר תהיה שכן:

ותקריב קרבנך קריב • בדקטים ביומי התהב • ועל הר³ ספרה משכנה נציב •
ושביר לבבך אולי יטיב:

וישים עליך זה המועד • בריך ומברך בטוב וחסד • וכל שנא ודבב דלך
יבר • ובטח תשכב ואן מחריד:

f. 142 וחייד אמן ישמרה • ואמנותיכון לא יגרע • וחקה מכם⁴ לא יפירה • וכל
שנה בטוב עליכון יעזרה:

תנים יומה אה סדרים • הכהנים והשמרים • טוביכון תגיבו למימרים • הו
הלילה הזה ליהוה שמירים ותמא

وكرزنا ثلاثة

⁵ يَفَا شيرة من قول هيببت الله المصري رحمة ونو

מועד הפסח טב תשמר • טובי מי לו ישמר • צוך מרך למשמר • את חנ
המצות תשמר:

¹ L2. הסר. ² L2 om. ³ L5, 6 om. ⁴ L5, 6. סמך. ⁵ L5, f. 49, the older hand.

- f. 139^b הודאות לאלה נתן • כוחו יגדל רב מכן • הרת לנו קרבן ואומן • נעבד מן
 כבש ואז פשט:
 האזין ייתי לידי • והו פה עמד עמדי • ושכרי עליו יפדה • מלי מידי מכל
 מן שט:
 החל במה אתעבד • בין הכבש והגדי בחסד • המלים במה בו אתנגד •
 נגיד לרמע כל שבט:
 התפחר הכבש אמר טובי • במה יתעשה בי • ראיתי אתי באש להבי •
 כֹּאת מל עדן ולו סט:
 אניבו הגדי ואמר לו • טוב בסרך בית צלו • ישבקוני ואני מלוא • ואמר
 בי השופט:
 f. 140^a רחט הכבש ואניבו • לחמי רטיב יקריבו • ועל כרזות הכהן יזבח •
 ולכנותי ליתך מט:
 זרז הגדי בלבו כרז • בעתו קטן מנך העז • שרא בי טובות בחפֹז • מעלי
 ומעמי נט:
 הזה מליו הכבש והוה • אמר פרו אני לזבח • ועורן בבאר שבע • לך לא
 החלבט:
 מהר פניו ושריר צעק • ואמר ראה אחי וצדק • כי אני מסכין ספֹק • מה
 שרא בי אנכי מעט:
 קם הכבש על רגליו • מעלה מעלה על עליו • אֵת משתלח לזמה ונביליו •
 ביד רעי עליך שלט:
 אמר הגדי בלב שביר • בחייך מומי הסתיר • ואני עליך שכיר • ואתה
 אלי מקלט:
 f. 140^b אשמח בלבו הכבש • ואמר אליך קריב למפרש • שערי יקלע ואני לא
 מש • הסכית ומלך לא תט:
 חתמו שניון המימר • למן אתקרי דמע כל הבשר • משה דצלי לון הבסר •
 אשר לאהביו עבט:
 תנים יזמה לזימונים • זכרו נוף הכהנים • טביה כהנה בר כנים • ועבטֹה
 ואתה לא תעבט:

يضاً شيرة من قول المرحوم العم الشيخ مسلم الدنفي عفي وگو
 אה קהל ישראל חרעו • אנצירו הנפש ושבתו • בלב מלי יראו • למן עשה
 בל¹ נפלאו:
 דצעקות בני ישראל שמע • וענותם עם מצרימה עמה • וזכר עם השלשה יח
 קיאמה • ובחר משה בן עמרם הרמע:

¹ L 5, 6 om.

f. 138
 يفاً شيرة من قول العالم العلامة التقه عبد الله ابن سلامة رضي
 الله عنه امين

עדת ישראל אשמחוי • במועד הפסח ומובאו • דבו שם אר־חו • לאבהתן
 ופסחו:

בתר עשות סימנים • ניעשו לנגף הסנים • אבהן מנן ובנים • עד אשר
 אמלאו:

דבר לנביו משה • הן לעם ישראל ירשי • יקחו להם איש שה • ובין
 הערבים זבחו:

את אשר צֹה משה • ברון דבה יעשה • ויעשו בן וקשה • ירדו * על דבב²
 וצבאו:

f. 138^b
 פרעה הקשה עם בישו • וישא ננעו בראשו • ועמה גנותיו בנפשו •
 בכוריו אמחו:

ויהי בחצי הלילה • עלת צעקה גדלה • וקעם פרעה ושלח • אהרן ומשה אחו:
 ואמר לון מה הדבר • אניבו דמע עבר • אנדרתי בו יתך קדם העבר³ •
 תמן אמר קומו צאו:

וליכו וברכתם גם אֹתי • זאת המלחמה עד מתי • כוסי המרור שתיתי:
 וכל עזי ישיב על כסאו:

ולא אשתיאיר לכם עמי • אלא צאו מתוך עמי • * בזריו עד נעמי • מן
 מצורכם אר־חו:

ומצראי כד עמו דן • מה צדקו בבן⁴ • ויחזקו על העם לשלחם מן • הארץ
 לרבות מה ראו:

f. 139
 ונסעו בתהללות ושירות • בתר ענות וגירות • ועמודיה עליון⁵ מלירות •
 וחצצרות התרועה יתקעו:

כמה ראו בן תראו • וכמה פסחו בן תפסחו • ומן מצור זבנה תתרו־חו •
 ומן עקת פנותה תצאו:

תשתמר חייכם • סדרה כלכם • וכל שנה לכם • בטובות ואצלחו:
 תנים אכולי קרבנה • מאה שנה בחסד וחנה • בקדוש * מן כתב⁶ באלפנה •
 ויאמנו העם וישמעו:

يفاً شيرة من قول العم هكهن غزال ابن المرحوم هكهن اسحاق
 هلوي (?) اطال ونا" وهي تسي شيرة لخصوم

טט מלי טב נפרט • במאום לו כלה יתקשט • יכסף הלב וימלט • דזו דאמר
 עליו ושחט:

¹ L₅ שמעו. ² L₅ כל הדבב. ³ L₅ יעבר. ⁴ L₅ om. ⁵ L₅ פניה.
⁶ L₅ מדה כתיב.

f. 136^b משה בן עמרם נבינו • אשר פשר אבותינו • טובינו וטוב בנינו • יפה לנו
 כל יומינו:
 אה ישראל כלכם • תעשו מועדיכם • וברב טובו ישמרכם • כפדיון
 אבותיכם:
 וישמר חיי הצמידים • דבזה האתר נועדים • ומאה שנה בזהים וחדים •
 תנים יומה מועדיכם:

ويقال ششت ימים תאכל מצות وكرزنة ثلاثة وتمامه
 يضاً شيرة על המציל • من قول المرحوم العم الشيخ مرجان
 الدنفي عفي ونو"

ישראל כלכם • שבחו לאלהיכם • בטוב לבב ונפש • בנצירות לבביכם:
 f. 137 דממצרים פדה יתכון • מידי דבביכון • על יד מי לערפלה נגש • משה בן
 עמרם נביכון:
 בסימנים ונפלאים • גלים לעיני הראים • מספרם ששה וחמש • אתון לון
 מודעים:
 חתמתון מנת הבכורים • בכורי מצרים הכפורים • ובכורי ישראל ברגש •
 וזהו ושמה ואיקרים:
 והמצרים יבכו דם אדם • וישראל יזרקו דם • ואכלו הפסח צלי אש •
 כמה צֹה אל קעים:
 ונסעו בתהללות ושירות • בתר ענות וגירות • והרצון עליון מתפרש • וקדמון
 תתקע הצצרות:
 ותרי עמודיה קמיון • יזרחו עליון • אחד בצפר ואחד ברמש • בזאת
 טוביון:
 f. 137^b מן כהם תרומו • אה זרע יעקב ותנשמו • בעמל מי דרם לנו אש • דמן
 השם שמו:
 מכל לחץ תתפשר • ומכל אויב תתוקר • ובדקטים תתכנש • מאה שנה
 באיקר:
 ובטח בדר תשכן • ותראה אמן המשכן • והרצון בו ישמש • ותאכל מן
 צנצנת המן:
 וישלם זה המועד מברך • עליך ועל סדרך • וכל דבב דלך יכחש • ואתה
 על במתם תדרך:
 תנים יומה באשמחות • בקדוש אלהי הרוחות • דאמר בכתבו הקדש •
 ושמרת את החקה הזאת:

وزنه هو הלילה הזה وكرزنة ثلاثة

- f. 135 ירום הנבי התמים • | אשר עשה אותות רמים • והוציא ישראל התמימים •
ממצרים חדים שלומים:
אלה הרם ברבותו • הציל ישראל עדתו • בכל שלמה ובכל רתו • על יד
משה נאמן ביתו:
ישראל עדת יהוה • צאו ממצרים ביד רמה • בכל שלמה רמה • על יד
קטף כל נשמה:
נודי למלכה תדירה • חיולה רבה עתירה • דהציל ישראל באיקרה • ברן
מועדה יקירה:
מועד הפסח מועד כבוד • מועד ראש לכל מועד • בו קהל ישראל כבוד •
על משה בן יוכבד:
נאבותיכון תכברו • ומכל שנאיכם תתפרו • ותנים יומה בכל חרו • אה
מן אנה אצטמדו:
- f. 135^b يَصْفَى شَيْخٌ عَلِيٌّ نَعْمَ مَوْدَاةً لَأَلْهَيْنُو مَوْدَاةً • عَلِيٌّ أَاهَ كَهْلَ إِسْرَائِيلَ أَشِيرُو •
تَقَالُ فِي أَيَّامِ سَبْعَةِ يَوْمِي الْمَوْدَاتِ • وَيَصْفَى فِي سَبْتِ حَنِّ الْمَوْدَاتِ • تَقَالُ فِي
الْمَحَاضِرِ وَهِيَ مِنْ قَوْلِ الْمَرْحُومِ جَدِّ كَاتِبِهَا مَفْرَجِ ابْنِ الْمَرْحُومِ الشَّيْخِ يَعْقُوبَ
الْمَفْرَجِيِّ رَحْمَةً وَنُورًا
ישראל שבחו לאלה ואמרו • לאל הצדיק וישרו • ומועד הפסח תשמרו •
אה קהל ישראל אשירו:
אשירו לאלה אה עם דם • דפדה אבהתך ממצרים בריאם • והושיע על יד
שני בני עמרם • בין המגדל ובין הים:
הים הוה ירחף • על ישראל והרצון ישקף • והמצרים הוון באף ובקצף •
נוי גאה שם רדף:
רדף פרעה וכל צבאו • אל ימה ומנה מה צאו • ומשה ועמו צאו ושבחו •
דברי יהוה שמעו:
באו עדת פרעה הרשע • בים וקצף וגרושה • ודבתוך הים הלכו ביבשה •
עדת משה הקדושה:
גרושה הוה לכל מצרים • ורתו הוה לעם העברים • והם בימה עברים •
ותמח לשני גוים ברים:
עדת המצרים אציקת • וממלכותם אזלת • וממלכות ישראל אחלת • זכות
הצדקים אדיקת:
הים על מצרים קפיל • וישראל משירים לאל • עת ראו אויב צליל • אז
ישיר משה וישראל:
מצראי הוון בטלומה • ותפל עליהם אימה • וישראל הוון ברב שמח • טוב
אלהים אדיק שם:

יתקדש ישר הישרים • דאמר בקדש ספרים • על יד דמע הספרים • ויהוה
נתן את העם בעיני מצרים :

f. 133^b יתעצם האל יהוה • דאמר בכתבו הרמה • | על יד קטף כל נשמה • הו
הלילה הזה ליהוה :

יתהלל אלהינו האל • בכל יום ובכל ליל¹ • דאמר על יד הסגיל • הוציא
יהוה את בני ישראל :

יתודי אל רחום • בכל לילה ובכל יום • דאמר בכתבו העצום • ולא יאכל
חמץ היום :

אלהי הרוחות • אמר בקדש התורות • על יד נבי כל הדורות • ושמרת את
החקה הזאת :

טובך ישראל וטוב בניך² • תרבי לדכוניך • דאמר לך באלפניך • והיו
למטפות בין עינים :

יתרבי אל עולם • בכל לילה ויומם : דאמר בכתבו הרם • לא ימוש
עמוד הענן יומם :

f. 134 ישתבח המיטב • הרחוק הקריב • דבכתבו אכתיב • ופרעה הקריב :
יתהלל³ הקעים • דאמר בכתבו הרם • על לשן בן עמרם • לא תוסיפון
לראותם עוד עד עולם :

אל צדיק וישרו • אמר לנו ספרו • על יד מי דברו • בהכבדי בפרעה :
אלהינו האל • אמר בכתבו הגדיל • על יד משה הסגיל • אנוסה מפני ישראל :
תנים יומה אה עם יהוה • טובך תירא את יהוה • ויראת⁴ אבותיך אשר
אמר יהוה • וייראו העם את יהוה :

f. 134^b וזפה הו הלילה הזה ליהוה • وكرزنة ثلاثة وتمام يضا شيرة قديمة لم
نعلم مولفها رحمة و"ו

אשירו בלב נמיל • לשם אלהים הגדיל • אשר הציל ישראל • על יד
משה הסגיל :

אודי לאלהים אל ישר • דהציל עמו בטוב יתר • ואבד פרעה אשר כפר •
באותות ומופתים עשר :

צאו ישראל בחסדים • על יד שנים מכבדים • ופרעה ועמו המרודים • הו
בצרר וצדבים :

ממחרת הפסח נסעו • בני ישראל בזהו • וקרבן הפסח זבתו • ושירות
לאלהים שבחו :

עדת מצרים הכפורים • בכים על מות הבכורים • ועדת ישראל משירים •
לאלה ישר הישרים :

¹ L₂ .לאל .

² L₅ בפניך .

³ L₅ יתהלל .

⁴ leg. ? כיראח .

שלום יהוה על משה • דהציל עמו ולון אושיע • מיד פרעה הנחש • בכל
 מופת חיול קשה:
 תנין ודם וצפרדע • וכנים וערב ודבר לדע • ושחין וברד בתוכו האש •
 והארבה וחשך למה ידע:
 f. 132 ומות בכורים כמה זוכיר • בחצי הליל לית הו שומיר • והנגף והמשחית
 בו אתכנש • וישראל מודו למרו ומשיר:
 זביח קרבנו בשמח • ואלה לצעקו שמע • והנה תנור עשן ולפיד אש •
 ויזרק את הדם על דמה:
 כמה פסח לאבותיכון • כן יפסח על בתיכון • וישוב עליך מרד לשש •
 וירוח אמנ צרותיכון:
 תנים יומה לך אה עם רם • לזה המועד הרם • דבו אלה לך רם ונפש •
 על יד משה בן עמרם:

يفصاً شيرة تسمي شيرة الزفات من قول سيدنا مكهن هجدول
 فينحس رضون ونو

פני יהוה אל עולם • נשבח שמו הרם • דאמר על יד בן עמרם • ויעש
 האותות לעיני העם:
 f. 132 יהוה אלהי ואלהי אבותי • הו עזי ומרתי • דאמר בקדש תורותי • ואזכרה
 את בריתי:
 בהללך ונרוממנך • דאמרת על יד נאמנך • בקדוש אלפנך • ולמען תספר
 באזני בנך:
 חרש ראש החדשים • דאמר בתורת יהוה בששים • על יד רב בני שם •
 החדש הזה לכם ראש החדשים:
 סלח לי כל חטאו • אה תמיד בנוראו • דאמר במלאו • מן הכשבים ומן
 העזים תקחו:
 סוברותי מימר זה • טובי אמור זה • ישתבח מן אמר זה • והיה לכם
 למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:
 f. 133 קולותינו נרימה • בתשבחן עצומה: | לאמור בתורה התמימה • והכיתי כל
 בכור בארץ מצרים מאדם עד בהמה:
 יתברך ראש כל ראיסון • דבחר ישראל וקדשון • דפקדון בכתב קדשון •
 חקת עולם בראיסון:
 ישתבח התמיד בממשלו • טובינן נהללו • אמר על יד מי שלח לו • כל
 מחמצת לא תאכלו:
 יתרומם אלה האל • דבחר משה הסגיל • וצהו בפסח ישראל • ויעשו
 בני ישראל:

يُصًا شيرة علي وزنها من قول المرحوم الشيخ ابو العز رحمة ونو"

אה ישראל שבח לאשר • בזה המועד פשר • ישראל מן הצרר • על יד
רום הבשר:

זה המועד זכרונו כבד • יהוה אפרשו בחסד • על יד בן עמרם ויוכבד •
דלו דבר ואמר:

f. 130^b אה עבדי ומימני • ראיתי לחץ בכורי ובני • לך ואשלחך בסימני • אותותי
מספרם אחד עשר:

ותנין בלעת מטה החרטומים • והיאר התפך בדמים • והצפרדעים סלק מן
המים • והכנים עלי מן עפר:

וערב כבד סני לספר • בבית פרעה ומעמו עבר • ובחרו מופת הדבר •
דבו האפלא יהוה אל ישר:

בין ישראל ובין הרשעין • ואשתאי מופת השחין • על יד תרין אחין • כהן
ונבי עמד על נסתר:

וברד ואש אסתדרו • והארבה אכל מה הברד יתרו • וחשך אפלה על עם
פרעה • וישראל כלם באיקר:

f. 131ⁱ חתמתן מות בכורי הזידנים • ובכורי ישראל בשמח וששונים • | מקריבי
בטוב קרבנים • לאלה דלית עמה חבר:

דאמר לאחים הקדשים • החדש הזה ראש החדשים • דברו לישראל יקחו
כבשים • בעשור והיה לכם למשמר:

עד ארבע עשר יזבחו • הפסח בין הערבים וישבחו • לאלה ויאכלו וישבעו •
ובאש ישרפו הנותר:

טובך אצית ישראל • שמורי מצות האל • דאתברת על יד הנבי הסגיל •
בקדש כל ספר:

אה שמורי זה המועד • תעשו אתו סני שנים בחסד • במקום אשר את
אליו סגד • דו קדש כל טבר:

תנים יומה תנים • למן דאכה חנים • מן אבהן ובנים • מן נקבה חכר:

f. 131^b يَصًا شيرة علي وزنها من قول الامام مرقة رصون ونو"

מה רב וברך דן מועדה • רב דבו אלה עמו פדה • קהלה ישראל עם קדש •
דורבה יתה ולו כבדה:

כהן ונבי להם שלח • עד נפוקון בחצי הלילה • ובכור מצראי גרש • והוה
בינם צעקה גדלה:

פרקן הוה פרקן גדיל • פרק בין מצרים ובין ישראל • בכורי עבראי ברנש •
ובכורי מצראי נפיל:

קראו הנאדרי בקדש • חדש האביב בלשן הקדש • כי הו חדש השמש •
והדש הירחי הוה נקריב:

מובא זה לנו זה • וזה קשור בזה • לא יצא זה מזה • וזה לזה סביב:
ברישו הו בעקבו בשלישו הו בלבו • *או בראש זה בזה¹ בקרבו • וכן כל
יט שנה סביב:

ידע זה הדמס • כל כהן גדול מן פינחס • ואני פינחס מן פינחס • לחשבן
הקשט חשיב:

f. 129 דרוש מן היהוב • ²עלי ועל ישראל ישוב • באברהם ויצחק ויעקב • וודי
משה קריב:

פתח יהוה הנורא • בזאת השירה • הטובה התדירה • בדמשק הכשירה נקריב:
ביום ו' ה' חדש א' ח' • חדש האביב ניסן הקטף • שנת המסב³ • אחרי
בכיו עדיף • יהוה ישיבני אל שכם קריב:

מספר בתי זאת השירה י' ב' • כמגדלי השמים הרב • וכשבטי ישראל
החובב • אשר יהוה לו קריב:

תנים יומה בשש • ישוב יהוה לשש • עליך לטוב כאשר שש • על אבותיך קריב:

يضاً شيرة علي وزنها لم نعلم مولفها رحمه ونو"

f. 129^b שירות לאלהים אמרו • אה עם יהוה בישרו • ברכו לשמו בתדירו • כי הו
צדיק וישרו:

שלום יהוה על משה • אשר מן המים המשח • רום הנביים וכל נשיא •
גלגיו תמיד יתקרו:

דברו יהוה מן הסנה • אה עבדי ומימני • לך אל פרעה הסני • והציל עמי מצררו:
נופי ארשי זכותה • צעקו אלי בנצירותה • מלגו לחץ עבדותה • ביד רמה
יתפשו:

הנבי יהוה שלחו • במופתים ורב תמחו • ופרה עמו במלאו • מיד פרעה
ומסרו:

ופקד בטוב וחסד • יעשו קרבנה במלא יד • על יד בן יוכבד • טובי לאשר⁴
זה ישמרו:

f. 130 מועד מברך עליכם • אה העדה כלכם • תחנו אל מקדשכם • את חג
המצות תשמרו:

תנים יומה לזה המועד • אה קהלה ותכבד • ואלה לך יסעד • וברחמיו
תשתמרו:

תנים יומה אה שמרים • תנים יומה אה בכורים • תנים יומה אה טהורים •
אמרים כארזין ואמרים:

¹ L5 .הו בראש הוה הו L5 . ² בחסרו L5 im8 . ³ הסב L5 . ⁴ לאש L2 .

וחלב בתמר אמר • החטא עלי עבר • והעון טפסף על פני האבר • וחלף
פני הבד בכשר;

והארז בדבש אמר שמעו זמירותי • סימת הקרובים כסימתי • מן הֵהָה קרוב
הֵהָה פניו כֹּתִי • עליכון בי אה אהבותי;

והקרנן אמר הגלוג לי אני • אתפאר על כל בני מיני • מן משמעני לאדוני •
בעמלי האש לא תקרבני:

והנבן הקלי באש • | אמר עלי עבר הנחש • ומרדני ושרפני ומה בחר בי f. 127^b
יעש • והלבישני עור התחש:

והבצים יאמר הידע תדע • כי פני בד ולבי פטדה • כֹּת מן ילך הרכיל
בין בעלי המדע • ובין הבהמה וצדע:

ראו מה עבר עלי מן רע עמלי • שרפוני באש ועורי עלי • ובתר זה יסירו¹
עורי מעלי • ועזבוני באש אתקלי:

והדני² אמר אני מִלְלָם • בין אחי הייתי³ במים קעם • מן מיכלי הרחם⁴ •
שרפוני באש והייתי לשם:

וסדר הירקים אמרים בשפת • עודנו⁵ מן נצמח בארץ הקצפת • ולנו האש
מה השרפת • אלא מן⁶ חטאינן עם רוח מרחפת:

וכוסי המשתה סביבים אמורי • עליכון בשמר הנורי • ולא יתמחכם שמרי • |
הנבון ידע⁷ קשימות מימרי:

f. 128

כל מיכל ומיכל לו מפתר • רב מזה המדכר • לא יסבלו זה המתקצר • ישור
זה מן לבו מעמר:

אה שמורים שמעו • לֹה המימר ואתוכחו • ולכם ממו משתה קחו • ועלי
לא תקחו:

אה אכולי הקרבן • תאכלו אתו כל שנה בחדבן • ומועדיוכון טבן • ותנים
יומה זעורן ורברבן:

يَضًا شيرة علي وزنها من قول هكهن הגדול פינחס רצון וגו"

מלגו לחצה רבה • כי נפֹושה קריב:

שמור את חדש האביב • ועשייתֵ פסח ליהוה אלהיך והקריב • לך יהוה ירֹחַ
ויטיב • כי נפֹושה קריב:

קרא יהוה שם חדש האביב • בלשן העברי אביב • כי הו לחדש⁸ האביב • f. 128^b
הב יהוה בו העולם וישיב:

אב לכל חדשים • בו הוציא יהוה עמו בני שֵם • על יד דמע כל האנשים •
ובו קרבן יהוה אקריב:

¹ L5 הוֹרֵו, L6 יסיר. ² L5 ורכיזים. ³ L5 ההייתי. ⁴ L5 ההרם.

⁵ L2 שדגן. ⁶ L5 חם. ⁷ L2 om. ⁸ L5 ins. השנ.

במרור יתודע המתוק ובמתוק יתודע המרור: ובמצור יתודע הרוח וברוח
 יתודע המצור: אה ישראל מברכיך בריך וארריך ארור: יהוה יברך אתכם:
 זה שלחן הקדוש הטוב אתפרש לפניכם: קרו בשם יהוה ושלחו ידיכם:
 ואטעו ואבלעו ואכלו בפיכם: טוב ורפא על לבבכם:
 שלחן חמיד לא יכרת: ישראל לא תירא ולא תחת: כי יהוה אלהיך
 כרת: ברית את אבותיכם:

f. 126 אשתו כוס יין טוב גדול ישמחכם: ותשכרו וישמח לבבכם ויסיר צריכם:
 ותשירו ותרננו בקולותיכם: ותודו ליהוה אלהיכם:
 אכלו ואשתו טב ורפא: מן מאכל טוב ויין יפה: ואשתו רזי בכוס גדול
 רב עד מותר ויניפהו תנופה: יהוה יחניכם:
 פינחס אני עבד יהוה וכהנכם: אמר לכם תנים יומה מאה שנה בחייכם:
 זכרוני בטוב כלכם: יהוה יסלח לי ולכם:
 תנים יומה בשלמה: בזה מועד הפסח הברוך מועד יהוה: הו הלילה
 הזה ליהוה: שמירים לכל בני ישראל לדרותיכם:

وكرزته ثلاثة وتامة يفاً شيرة من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص وهي تسي
 رساله اللوان الوان الخوان خوان الفسح منه المنان الله الرحمن

f. 126^b אור הקדש יאיר לבי • עד אראה סודי רבי • כי אלהי בקרבי • פניו אקד
 ארצה ואשתחוי:

אה ארכונים תנו לי קשט הזית • עד אשמעכם בית בתר בית • כל בית
 טב מן בית • תתנו לי * ואלא הסכית¹:
 על שלחן הפסח נשב • בחדו וזהו וישו רב • ונראה אליו בעיני הלבב • ומה
 בו מן סודי הרב:

שמעו מן מיכל ומיכל מה יימר • בלשן עודנו ואני לו² אפתר • אן אתמחכם³
 זה המפתר • אניפו ואמרו⁴ אלף ישר:
 המצות אמר אני אדע אוני⁵ • בזה המועד אפוני⁶ • ובסודיו לא חמץ בשני
 זבני • לזה הוה שמי לחם עני:

f. 127 והמרור בלשן עודנו אמור • לי סודים ידעם' הריטור • מן הניף בעולמו
 מיכל המרור • על עורנו צפר הזהב טהור:

ערל⁷ יאמר החלב בלא ארז • מן הוה לבו בד כבי⁸ מבז • רק יתפאר⁹ וילז •
 ומן לבו כוש איל אחז:

מה טב מימר הארז בחלב מן ממלל • ארז וחלב בד בבד התהלל • מן דמי
 לי מן לבו יאזל • והחכמה והבינה כטל:

¹ L5 אלא הסכית. ² L5 יך. ³ L5 אחמחך. ⁴ L5 ins. לו. ⁵ L5 עני. ⁶ L5 הפוני. ⁷ L5 אשל? ⁸ L5 וכי. ⁹ L5 יפתר.

חופה הו הלילה • וכרזנה שלשה :

يَفَّا شيرة علي وزنها من قول سيدنا الكهن הגדול פינחס • רצון יהוה
עליו אמן • وهي تسي شيرة الطعام طعام الفسح عليه السلام

פני יהוה נערך השלחן הקדוש באשמחות : סלת חטים ריקי מצות : ונודי
ליהוה אלהי הרוחות : יהוה אלהיכם :

אחרי מיכל קרבן הפסח : אל השלחן הקדוש נסע : ואל בית הכהן הגדול
נסע : גדול כהניכם :

נערך השלחן 'בשמח : מן בשול טב דמע : מן צאומות רבות תתמח :
ולפני יהוה נשמח :

f. 124^b ארז בחלב טב בלבב : וארז בדבש טב חובב : וחלב בתמר ובעצים רב :
יתערכו בבתיכם :

ודני ומרור וירקות : בכלים קעות רבות ודקות : ויין טוב להשקות : ישמח
לבביכם :

ונשב על השלחן : ונאמר ברוך יהוה בשמח ושיראן ותשבחן : ונעמד ונאמר
מברכו ונאכל ונשבען : ונודי ליהוה אלהיכם :

ונשתה יין בר ודם ענב אמר טוב : ויחני כל אחד אחיו מאה שנה בחייך
אה אדוני בטוב : ונצא מן בית ונבוא אל בית בטוב יתוב : זאת אמונת
השלחן יהוה לא יכרת הססותיכם :

אמן אהיה אשר אהיה : יהוה אל ראה : ישוב עליך קרוב אה עבראי :
ויקבלכם וירחמכם ומועד מברך עליכם :

f. 125 יהוה אל רחום וחנן : יסלח לכם כל עון : וישבכם אל הרצון : קרוב
אמן כאבותיכם :

מועד הפסח פסח לכם : לאוי נשיר לו שירה תשמחכם : ביתוב אמנותיכם :
מתנה מיהוה לכם :

אשתו יין טוב בכוסים רבות טובות מלאות : ואתם עמדים מהבה ביהוה אלהי
הרוחות : ומהבה באדונן משה נבי כל הדורות : שלמו עליו אה ישראל כלכם :
שלום יהוה עליו בכל הימים : כי בזכרון יהוה ובזכרון משה התמים : יבוא
השמח והשלמים : לכם ולבניכם :

עונותינו חסרתנו : מתנות יהוה אלהינו : וירצי יהוה עלינו : ויחתם בטובו
לי ולכם :

f. 125^b הן שבנו תשוב לנו : מתנות יהוה אלהינו : טובינו הן שבנו : שובו
מפנותיכם :

זה מועד הפסח שמח לכם : אלא בו זכרון מרור עבדות אבותיכם : אין בו
מוכח אלא בציאמכם : ענות נפשותיכם :

תנים יומה דאסתדרו • אודו למרכון ועזרו: תלו אפיכון ואמרו • פניו
כארזין ואמרים:

ويطرقو هو اليليلة הזה وكرزته تلاته

يضاً شيرة علي وزنها¹ من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص رحمة
الله عليه امين امين امين

לבי עלה אל דקטים • וראה רצון יהוה דבה פרים • וקרבן יהוה מנכים •
וכהן יתקרי הרבים:

מה טבו עמד על המנבר • והו בבנדי הקדש מתנור • וסביבו כל עסכר
ועסכר • מן גוי קדש וגוי נכר:

והו משנב בארבע שנבים • שמרים וגוים עבים • ויהודאים וערלים נציבים •
f. 123 מרחק הק כלבים:

עדן ידבר הדבירה הגדלה • יימרו הגוים תחתיו עז אלה • בזה לבך ישמח
יידך תמלא • וענני הרצון עליך יטללה:

ועת יחסל הדבירה • יימר כי בשם יהוה אקרא • ויקרי ואל אהרן בתרה •
על מקרת העשרה:

מה רב שעתה דבה יימר ושחמו אתו • כל מי יקח מאבלותו • וישחט קרבנו
בחדותו • ויריח יהוה את ריח ניתחותו²:

וסדר השמרים אמרים • כל הלילה כארזין ואמרים • והאש תוקד בתנורים •
והשמח יתחף והשרים:

אה עיני לו ראיתי • את עמי ועדתי • | אכלים קרבנין בחדותי • והרצון
f. 123^b ישקף עליון מכל פאתי:

ראו ריח הקרבן אה חכומים • סליק כריח הבשמים • קדה עם מדרור
עם קטרת הסמים • וטעמו דמע כל מטעמים:

הא על זעור מנה בזה העדן • לו הוה עם רוח הגן • עד ניכל יתה בחדבן •
ונתמלי ונחדי לבבן:

הא³ לבוש בגדי הקדש • שלח לי מן קרבנך הקדש • מנחה עם רוח הקדש •
איכל ונפשי אקדש:

אה רוח הקדש • לך בשמח ורגש • אל אכולי קרבן קדש • ומן קרבן⁴
לנו בקש:

לא ישמם יהוה • מן מיכל קרבן יהוה • וחג להרגרזיים בית יהוה • ביומי
מועדי יהוה:

תנים יומה מאה שתה⁵ • | שמרי וכהן וחבתה • ובשלת ואכלת • ופנית
f. 124 בבקר והלכת:

¹ על המציל I. e. ² נידוחו L2. ³ על L5, 6 ins. ⁴ קרבנם L6(15).
⁵ שנה L5(16).

שירה על המציל לארזון הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה עליו:
 اول يقال بيت التقبيل يقال اول كل شيرة في ليلة الفصح المبارك وهو
 بيت التقبيل وهو هذا
 אשירו ליהוה • בכל יומיכם: המציל אתכם • מאיביכם:

وبعد الشيرة المذكورة

f. 121^b אה מועד מועד הרצון • לזימונד¹ עמך רצון: על רצונך יתקבצון • זבן
 יצאו ממצרים:

ראו את רזי התורה • תורת משה דלא אתו רע: קח לי עם עשות בתורה •
 לחלת רזים מעזרים:

לדעבר ולדאתי ועתה • מן אדם ועד משה מפתח: ומן משה והרצון ועד
 עתה • *ושלמת עלמה אחרים²:

מעמד אברהם לן מפרש³ • הבסור במשה דנפש: והנה תנור עשן ולפיד
 אש • אשר עבר בין הגזרים:

וגורי ראש מן דארשי • מה ארש ראש בו אושיע: ויאמר יהוה אל משה •
 ואל אהרן בארץ מצרים:

במצרים ארש עשותו • בתקון חקי תורתו: וככה תאכלו אתו • מתניכם
 חגירים:

f. 122 חגירים בקשט לא אליל • באשר פסח בחצי הליל: על בתי בני ישראל •
 במצרים בנפסו את מצרים:

מצראי היו בקללות • וישראל היו בתהללות: בדיל זה הֹדֵת השאלות • על
 כל *אהלין הדרים⁴:

ישראל בן אב זה למה • העובד על זה הדמע: על כן אני זבח ליהוה • כל
 פטר רחם הזכרים:

הא זכרון יהי ישמח הלב • מתעתק מטי לבן מן אב: מתקשט מתכוון
 מתיתב • מתגלי בין השמרים:

דשמרו הפקודים⁵ • והעובדים החסידים: דייעשו במועדים • אשר לן
 בכל אתרים:

סדרה כלכם קחו • ברכה ורצון ואצלחו: ועל המימר לא תקחו • וחייכון
 יהיו משתמרים:

f. 122^b ישמר אלה⁶ כל מי עבד • הך מד⁷ לאֹי זה המועד: ויהונו⁸ תמיד בחסד •
 בארשות ישר הישרים:

¹ L2 לומינדך. ² L6 מפשר. ³ L6 om. ⁴ L2 מה. ⁵ L2 om. ⁶ L6 om. ⁷ L2 מה. ⁸ L5, 6 חיונו.

מתלקחת בתוך צררים קוֹיִם; והארבה אשר אכל העשבים והנטעוים¹:
 וחשך אפלה סתם כל חזוים; ולישראל היה אור בכל המנוחים: לאֹי
 על זה המימר נימר בלבבים כנועים: בנציר פם אחד פני האלהים:

f. 120b
 חדש הראישון עליו בנוים | החדשים דבכל שנה אתוים: ראש
 וראישון כי ממו השרוים: למועדי יהוה דקדשין גלויים: הלילה הזה ראש
 למצוֹת אלהים: בקרבן הפסח אודי²: לפרקן הרוחים: והגביות מידי
 כפורים נדוים: וטובא המשחית לנקם הסרוחים: ופסח על ישראל
 ואמנו מן³ מדוים: ויקדו העם וישתחוו בלבבים זכוים⁴: בנציר⁵ פם אחד
 פני האלהים:

למשה ולאהרן אמר יהוה אלהים: דברו נא לישראל קדש כל הגוים:
 בעשור לחדש הזה ויקחו להם בשוים: איש שה לבית אבות בנפשות
 מכסוים: שה תמים זכר נקיא מן ערוים: והיה לכם למשמרת עתיד
 לזבוחים: בין הערבים כל הקהל קעום בזהוים: בשירות ותהללות וקולות
 תלויים: ואמרו פם אחד פני האלהים:

הפסח לו סודים ידעום הידועים: אשר לבביון מן הדעת מלויים: דשחרו
 הליל ולא על משכב יצועים: דהולו בראות ומן הבינה זלועים: ידעו
 הסוד אשר הפקידו אלהים: במלת⁶ הפסח כי בה מאומות קוֹיִם: דרג⁷
 נביותה הושאמת בשרוים: והמצות אשר לפסח עשוים: וימי הגזרה
 השמנה גלויים: | כל בן נכר לא יאכל כמה צוה אלהים: על זה נימר פם
 אחד פני האלהים: f. 121

8 مناط السبت

הראישון והשביעי שניהם קוֹיִם: מקרא קדש ישרון בהם חדוים: זה
 חג הפסח בבית אל זבוחים⁹: והמתפני בבקר והמהלך על המשרוים: וחג
 המצות ליהוה עשוים: חג ליהוה בנפשות זכוים: בנציר נימר פם אחד
 פני האלהים:

תנים יומה אה עמה דבצלוחת חנוים: מאה שנה לזאת החקה עשוים:
 ואתם בחסד וטוב הבנים ואבויים: ובתיכם מעמרים ובאיקר מלויים:
 בשלשה אשר במכפלה¹⁰ שרוים: והצדיק אשר כלכל¹¹: אבוה ואחויים:
 והנבי הנאמן משה דקבל שני הלוחוים: ואהרן ובניו מסליחי הסלחויים:
 ובקדוש שמו הגדול אלהי האלהים: ואמרו פם אחד פני האלהים:

כי גדול יהוה מכל האלהים:

במימר L2. ⁵ כנועים L6. ⁴ L6 om. ³ חודה L5, 6. ² L5, 6. ¹ החנצוים L5, 6.
⁹ L2, 6. ⁸ L2 omits this section. ⁷ דרה L5, L2. ⁶ במלשה L2.
¹¹ L2. ¹⁰ דבמכ" L2. ¹¹ דלכל L2.

יהוה פניו • אל עדרתו ויחנה: וירבה את טובה • וירכך חננה: וישמע את
קולה • ולכל מדרשה יענה: ויכפר אשמה • ויסלח את עונה: ויטהר
לבבה • ופמה ולשנה: ורחמיו עליה • בכל עת יתנה: ובשלום ובטח •
בכל הארץ ישכינה: אדני יהוה • שמך אל אמונה: שים לעמך רצונך •
ושימה נאמנה: ואל תשכח בריתך • בעמל משה סלח נא: כאשר נשאת
לעם הזה • ממצרים ועד אנה:

אין כיהוה אלהינו:

- f. 119^b עורן כן שירה ואמרו פם אחד עליו עוד לו עוד יסלח לו יהוה:
ואמרו פם אחד • פני האלהים: כי גדול יהוה • מכל האלהים:
אלהי קדם יהוה • אלהי האלהים: המלך הגדול • מחיי הרוחים: הברד
הפרד • מלוך שפלים ועליום: השמע בלא און • לא כמו השמעוים: הראה
בלא עין • לא כדמות חזוים: כל מעשיו חכמה • וכל דרכיו רצוים: עשה
התמחים • ומצבי הצבויים: הכ צפה וצפיתו • לא ככל הצפויים: יכבר וינאה •
על מלי תלוים: ואמרו פם אחד • פני האלהים:
הראה הידע • דממו המוחים: הזכור דזכר בריתו • לאב המון הגוים: אחרי
ארבע מאות • שנה מלוים: גרות ועברות • לבנים ואבויים: פקד אתם ופרקם •
מן רבות ענוים: הוציאם ממצרים • בגדול הכוחים: במופתים גדלים •
וסימנים ומסוים¹: מכן נימר פם אחד • פני האלהים:
האותות והמופתים • דבמצרים עשוים: שני הנביים בפי • יהוה אלהים |
f. 120 שלשה עשר מופת • לנקם הסרוחים: ביד נבי וכהן • ונדול כל אלהים:
* שלשה לא ימנותה • פני עמה אתוים²: ואחד * משתתף • בין³ שני
אחויים: וביד אהרן שלשה • גלים לצפויים⁴: ושלשה ביד הנבי משה •
איש האלהים: ושלשה ביכלות • ארון כל הרוחים: על זה נימר פם אחד •
פני האלהים:
מן⁵ הסנה נגלת • מטה האלהים: ואתהפכת נחש • ברב הזרועים: ובלעת
המטות • ובעליה חזוים: והמים נהפך לדם • ונלאו השתוים: לשתות מן
המים • והבדלו⁶ הזלועים: והצפרדעים אשר • על הבתים עלוים: והכנים
דממו: הנפשות צלועים: זאת המופתים • דבמטה עשוים: והערב דממנו •
כל הבתים מלוים: מעשה האל הגדול • אלהי האלהים: בנציר נימר פם
אחד • פני האלהים:
יד יהוה היתה • במקנים והקנים: והשחין בתרו • אבעבעות פרוחים:
באדם ובבהמה • ולא להם אסוים: והברד דירד • מן שחוקי עלוים: ואש

¹ L 5 ומסוים. ² L 5, 6 om. ³ L 2 משתתף ביד. ⁴ L 5, 6 לאצוים.
⁵ L 6 מן. ⁶ L 6 והבדלו.

פניכם בזים יבא זכור: לא תוסיף לראות • יעננו הטהור: כן דברת לא
אוסף • כי אם דק המצור: אשר יבא עליך • ויך כל בכור: באדם
ובבהמה • ואתה אלי אמור: צא אתה וכל עמך • ונשא המשור: עד תדע
כי המשפט • לאלהים לא יסור:

עשה יהוה במצרים • ובאלהיהם משפטים: עד לא ימצאו מהם • בכל הארץ
מקלטים: ובני ישראל כלם • יצאו פליטים: ויהיו לפסח • בשמח
שחוטים: ואכלו קרבנים • והנותר לחטים: ככה תעשו בטח • ואתם
מתפלטים: ותחנו על הרגריזים • מקום השבטים: והברכות תקחו •
ולסליחות מטים:

פסח נעשה אמן • ביומי הרצון: על הרגריזים • אשר אתו מכון: שכנית
יהוה • אלהים ארון: ונראה המשכן • הקדש והארון: והשלחן והמנורה •
ונירותיה יאירון: והמזבח ונקריב עליו • מן בקר וצאן: | ונאכל הפסח •
בשמח בחפזון: ונברך שם יהוה • אשר זה לנו נתון: ונדרש רחמותו • כי
הוא רחום וחנון:

f. 118^b

צעקנו אל חסדך • אה אדני שמע: והפך אבל עמך • ברב חסדך בשמח:
ושוב מחרונך • ולו רחמך שימה: עד יעשה הפסח • וחקותיו תמימה:
אהיה אשר אהיה • ארון התקומה: עני מדרש עבדיך • וכפר אשמה:
קרוב הקרובים • קריב רחננו¹: והסיר צרנו • ומצוקנו וצרענו: אם לא
תשמע קולנו² • מי זה ישמענו: אן ראיִת בזה • המועד אשמחנו: חלילה
לרחמך בעמלנו תקחנו: כי אנחנו בעמלי • הרעות ידענו: שבנו אל
חסדך • מרב חטאנו: אה אל רחום וחנון • שא לפשענו: בעמל משה
אשר • ממצרים הוציאנו:

ראה את ענינו • והשיב את רצונך • על עבדיך ישראל • נדך ואביונך: אשר
קראת שמו • בכורך ובנגך: והסיר את צררו • ושוב מחרונך: והנחם על
רעותו • וגלי לו משכנך: על ראש הרגריזים • מכון לימינך: עד יעשה
הפסח • ויקריב קרבנך: | בזה מועד המצות • בעמל נאמנך: הרחיב צרר
עמך • והשקף ממעונך:

f. 119

שמחו בזאת הלילה • והיו לה שמרים: כי בה צאו אבותיכם • מבית
האסורים: שלומים כלם • והכו הבכורים: ואכלו הפסח • על מצות
ומרורים: כי בשבעים נפש • אל מצרים עברים: צאו שש מאות אלף •
רגלאי הנברים: אחרי עבדום • המצרים בפרים: ברכם יהוה • גבור
הנברים: כן יברך אתכם • בנגלאים ונסתרים: ותראו המשכן קעום •
על קדש ההרים:

תעשו הפסח • אה העדה כל שנה: ויגרש מפניכם • כל אויב ושנא: ויאיר

¹ L5, 6 רחננו. ² L5, 6 קולו.

טובות אחר רעות • את ישראל ראים: ומצרים יראו • בנפשותם הרעים: עת
 בא אליהם • מופת הצפרדעים: אשר כל המקומות • מהם ממלאים: ובו
 החרטמים • לפרעה מודעים: הן זאת המופתים • אשר עלינו¹ באים: על
 פי הכוכבים • הבאים יצאים: כמו מופת הדם • ולמשה נסחים²: ונביותו
 שם • יצאת לנגלאים: התפאר³ עלי למתי • ויתגלי לראים: ויאמר למחר •
 וכן עשה זה לשמעים: יודיע הן יהוה • נורא הנוראים:

יקח אהרן המטה • ויך את עפר: הארץ וכנים • יהיה על כל הבשר: ועל כל
 הבהמות • זה המופת אשר: לפניו כל אחד • מן החרטמים אמר: אצבע
 אלהים היא • הצדיק והישר: | זה מעשה יהוה • לא מעשה גבר: אחל f. 117
 במים ועפר • וזה בו טוב דבר: לכל חכום ונבון • הן דרש והן שמר:
 ככלות יהוה • מן איקרים שפלים: עפל יעשה • באיקרים מעלים: מופת הערב
 אשר בה • מן מינים גדולים: לא היה עוף טמא • כי אם בא ביכולים:
 ומהם כל בתי • מצרים מלים: ותשחת הארץ • ההרים ונחלים: ועיניהם
 נקרו • מה להם אכלים: שם היו למשה • ולאהרן שאלים: לכו זבחו
 לאלהיכם • משל המשלים: ואליו בעבורינו • היו מתפללים:
 אמרנו: ונאמר:

לישראל בזה • כל טובות ושמה: בתולדות אשר • פרעה להם ישימה: |
 במימרו יהוה • אלהיכם רב שמה: כן במימרו • אלהי העברים ארימה: f. 117^b
 עד אתמר למצרים • יד יהוה בחמה: תהיה במקניכם • ותמות כל
 בהמה: בשדה ובבית • וזה חכמה תמימה: ועברו בשחין • אשר אבד
 מצרימה: וממו אין להם • פני משה תקומה: וישראל כלם • בארץ גשן
 שלומה: כי הבדיל יהוה • אתה ומקומה:

מה רבה ורמה • את מופת הברד: כי עמו ובתוכו • אש גדולה תרד: על
 נסתר זה המופת • מי יראו יעמד: בו העד פרעה • ליהוה הברד: כי הו
 הצדיק • ואין לטובו מדד: ואני ועמי הרשעים • וכל רשע ישמד: אתפלל
 ואשלח אתכם • ולא תוסיפון לעמד: כי כל מצרים • מן הברד אבד:
 בחג יהוה רוח קדים • כל היום והלילה: עד נשא הארבה • וינח בנבולה: ויעל
 כבד מאד • על מצרים ביכולה: ויכס השמש • עד לא יוכל אחד ירא
 לה: וכל ירק ועשב • ופרים יאכלה: ויאמרו המצרים המות • משה
 אתפללה: ויגש חשך בחשך • כי חשך אפלה: | שלש ימים לא ראו • f. 118
 מאור להשכילה:

סבב עמוד הענן • במקום הכפור: עת אתמר למשה • למימרי שמור: הרע

¹ L5 עליון, and so L6 sec. manu. ² נסחים L2. ³ L5, 6 החסר.
⁴ L5, 6 הער.

ולא יתעתק • כי אין לו משכנים: אהיה אמן אורח • אדן האדונים:
יהוה שמו • נתון המתנים:

בו נאמן תמיד • ונמות על תורתו: ובנבי הנאמן • עבדו וכן ביתו: דצדקו
יהוה • ברבות אותותו: ונביות אחרו שקר • והצדיקה נביותו: כל דרי
העולם • עדים בצדיקותו: מה רבו מן נבי • הציל את עדתו: ביכלות
יהוה • ורבות נפלאותו:

גדל משה אשר • ראשית דברו: אחרית אבהותו • כי שני שמות אתקרו:
ולברו יהוה • כל שפה למורו: זה שפט והו נער • משפט בישרו: ושלחו
עד יציל • ישראל מאסורו: כי ברית הצדיקים • להם זכרו: עת צעקו
אליו • מידי מי צררו: וחיהם בעבדה • קשה ימררו:

דברו אהיה • וזה השם לא אתודע: אלא לך אה משה • עד אבדילך במודע:
זה שמי וזכרי • והממלכה לי תמידה: והיד החזקה • והזרע הנכבדה: בא
אל פרעה • ועמך זקיני העדה: לא תירא ממנו • התיצב ואל תחרדה:
כי אנכי עמך • ואיבך אבידה:

f. 116 הן לא יאמנו ישראל • ומהם לא אמצא: פנים ויאמרו • גלי מופתים עד נצא:
עמך ואלא פרעה • לכלנו ירצה: ויהי אמר לו • מה בידך ממצא: אמר
מטה • ויאמר השליכהו ארצה: יהי נחש מודע • מה ממנו יצא: והביא
ידך בחיקך • והיא כשלג תצא: והשיבה תשוב • החכום בזה ימצא: מופתים
תספר • מקצה ועד קצה:

ולקחה מממי היאר • ושפכה היבשה: יהיה בה דם • בכל עין ורשא: ויאמר
משה • וידיו למדרש פרשה: לא איש דברים אני • מי זה אלי¹ ישע:
והך ישמעני פרעה • הכפור הרשע: ודברי מצרים • לא אדע שרשה:
ולמדו יהוה • כל שפה חרשה: ושם עמו אחיו • כמה דרש עשה:

זכרון המופתים • אשר עשה משה: ואהרן במצרים • דמותן לא יעשה: וזה
מופת גדול • לכל חכום ארשי: מטה הפך תנין • פני פרעה הקשה: והן
שקרו ואמרו • מן שמו המשיח: אקים המיתים • בדרך הדרושי: והן היה
צדיק • גדול אין עשה: השיב מין למינו • מחלל הקדשי: הך מופת
בן עמרם • אשר לא יתנשי: הפך המין לאחריו • אנה מבקשי: החכום
פני זה • כעור ממששי²:

f. 116^b הרטמי מצרים • מן משה נבהלו: והכבידו את שמו • ורמו והגדילו: ותמלא
הארץ בדם • והמצרים לא יכלו: לשחות מן המים • ופריים לא יכלו:
כי מן שבר פרי עץ • עד ידרש ייכלו: ימצא הדם תוכו • כי מן הדם מלו:
והאבנים ככה • יתברך מי פעלו: הוזה בכל ישר • ויתרומם משלו:

¹ אלא 6, L5. ² ממששי 6, L5.

- ראו ראיתי לפרקנך • ופרקנך בדיל רצונך • ורצונך בדיל קרבנך • תקריב^b f. 114
 ואמרָה לבנך:
 לבנך תימר והו לבנו: מה קם ואתקשט ביננו • דעבד עמן אלהינו • לפרעה
 עבדים היינו¹:
 היינו¹ בדרך החוקה • וכד היינו¹ בהר ובבקע • ויתן מרן משם' לקח •
 ממצרים ביד החוקה:
 ביד החוקה הוציא יתך • בגלל חקי תורותך • ועורי קרבן חדותך • למען
 תזכר את יום ציאתך:
 ביום ציאתך פניך כתיב • מתידע ביד צדיק חשיב • בחשבן על זבנים סביב •
 שמור את הרש האביב:
 האביב לעשות זה שביל • לנן² ערן והרצון כליל • בזה מרן הכדיל והשכיל •
 פסח ואת בתינו הציל:
 הציל והשכיל לן בעולם • מתכתב על יד ברה דעמרם • כמו³ זה זכרון
 מתקומם • לחק לך ולבניך עד עולם:
 עד עולם ברצון ורצות • נפש וטב לבב ופצות • ופקד שבעת ימים בקצות •
 תאכלו⁴ עליו מצות:
 המצות בו תתיקצון • כי אנה ושם' תפרצון • ומאומות רבות⁵ יתקבצון • לך f. 115
 שבת ומועד ורצון:
 רצון ירצי על הבנים • ופרקן מן הסנים והזנים • עם דורות הימים והשנים •
 בחדי חיה נימר תנים:
 תנים טובות ותנים באות • בכל דקיקות ושעות • תשמר ותשתמר במלאות •
 ושמרת את החקה הזאת:

وزف هو הלילה הזה وتامة وكرزنة تلاتة

עורן בן שירה עליו עוד על המופתים מן מימר בן מניר וגו'

בשם יהוה אלהים • מלוך העולמים:

נחל בכל מקרא • תמיד כל הימים:

בזה רבו ולמו • עצום העצומים:

בזה אין לו • בארץ ובשמים:

יהוה שמו • זה השם התמים:

ראה רפא ריאם • רחום הרחומים:

אהיה אשר אהיה • חנון החנונים: הפתחיו לכל פה • משלח הלשונים: עינים

לא תראו • וירא' בלא עינים: | משמיע לכל און • שמעיו בלא אזנים: f. 115^b

¹ L6 ההינו. ² L6 לכל. ³ L6 כמו. ⁴ L6 האכלו. ⁵ L6 רבן.

¹ ومرادنا ان شا الله تعالى بعد ذلك نكتب شير يقالوا ليلة الفصح بعد
 أكل القربان وعلي السماط ² تاليف من يأتي ذكرهم
 שירה על נגמ אתי בשלם מן מימר מתנה המצרי ³ יסלח ונו"

מודאה לאלהינו מודאה • דפקד עמו ישראל באדה: חדש הראישון בחסד •
 אתי בשלם מוערה:
 דריה ישראל באיקרה • צאו ממצרים בתדירה: על יד בן יוכבד • בארבע
 עשר יומין לירחה:
 לחמיו הטבים דבמכפלה • זכר בריתם אלה: האל הרם המלכד • גלגים
 דברבים לאלה:
 לכורי עבראי אחין • וכל טוב וחסידי מלאין: ובכורי מצרים אבד ⁴ • דיאן
 דדאין אלהין:
 הדם ראו עם הנכרי • מה עבד עם זרע אברהם העברי: אשר לשלשה
 עבד • חזי במישרי ⁵ ממרא:
 בארע מצרים עם יצאים • ועם פרעה בנגף טבעים: בכים וישראל לאלה
 סגד • והו נכסים ודבחים:
 בר תוריה תובחו בחסד • אה בני ⁶ דצאו ביד: רמה ומצראי בלחץ כבד •
 זהו רבה דאתעבד:
 בתי מצראי בטלם • ובתי ישראל בשלם: והדם על המשקוף סהד • חתם
 לא משתרי לעלם:
 יפסח יהוה על בתיכון • כמה פסח לאבותיכון: ולא תתנשון למה פקד •
 L2, f. 114
 טרו דכרנה דמסרכון:
 ביד רמה צא קדש כל העם • ישראל רבבות בפעם: מה טב זבנה ⁷ ומה
 כבד • יומה דפסח אלה על העם:
 מחבלה בתוך בתי המצרים • ובתי ישראל באיקרים: ומצראי מצרר מזדבד •
 כל בית דהוה בארע מצרים:
 על בתיון פסח בחסדו • כותון אה בניון תרדו: ועליכון מברך זה המועד •
 תנים יומה נימר כדו:

وزفة هو הלילה הזה وكزفة ثلاثة

עליו עוד שירה על אתי מן מימר אדונן הכהן הגדול אלעזר רצון ונו"
 אתי בשלם ושלם לך • לך מודאה לפעלך • עד חסולך מחאלך • זה רח
 והיה כי ישאלך:

¹ L2, f. 113; L6, f. 75^b; L5, f. 57^b sqq. is late, and is only collated where
 L2 and L6 disagree. ² L2 adds في المدينة. ³ L6 ascribes it to בני מניר.

⁴ L2 (?L6) עבר. ⁵ L2, 6 במי שרי. ⁶ L2 בן מן. ⁷ L2 זבנה.

179 צלות מועד הפסח במדינה:

מי נוי ישראל כֹּתֶךְ • בזה היום מרן נִפְּשׁ עִקְתְּךָ : לַמַּעַן תִּזְכַּר אֶת יוֹם
 צִיאַתְךָ • עַל יַד חֲלֻקַּת מַחֻקֵּק סַפּוֹן :
 מִמְּצָרִים דְּגָלִים וְצַבָּאוֹת • מִשְׂרָאִיךְ בְּשִׁלְמַאֲתְךָ צָרּוֹת : וְשִׁמְרַת אֶת הַחֻקָּה
 הַזֹּאת • תְּהִי בְטַח שְׁכּוֹן :
 וְאוֹדִי מִרְךָ עַל הַפְּצוֹת : בְּטוֹב לִבְבִּי וּנְפֶשׁ פְּצוֹת • וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת :
 וּבִשְׁבִיעֵי תַחֲנֵן לִקְדֹשׁ כָּל מִכּוֹן :
 תַּעֲשֶׂה מוֹעֵדֶיךָ מֵאָה שָׁתָה • שְׁמֵרֵי וְכֹהֵן וְעַבְתָּהּ : חֻקֵּן וְנִעַר כֵּן אֶתָּה • וּבְעַדֵי
 חֲמֵן עִם יִשְׂרָאֵל :
 תְּנִים יוֹמָה אֵה עִם נְטוֹר • תְּנִים יוֹמָה טוֹר בְּתֵר טוֹר : תְּנִים יוֹמָה לְכָל יַדְעִיךְ
 וְרִטוֹר • מֵאָה שָׁנָה בְּדֵן יוֹמָה תִּתְקַבְּצוֹן :
 יִשְׁתַּבַּח אֱלֹהִים :

L 5, f. 51^b עוֹרֵן כֵּן • | عَلَيْهِ أَيَّامًا شَبُوعَ مִן מִימְרֵי בֵן מִנְיָר [יִר] יִסְלַח וְגוֹ”
 אֲתִיךְ חֲדֵי מוֹעֵד הַפֶּסַח • דְּבַךְ עִם יִשְׂרָאֵל פֶּסַח : וְעַל בְּתִיּוֹן אֱלֹהֵי פֶסַח •
 וּבִשְׁלוֹם עַל יַד מֹשֶׁה נִסַּח :
 אֲתִיךְ חֲדֵי מוֹעֵד הַקְּרִבְנָה • אֲתִיךְ חֲדֵי מוֹעֵד פְּרָקְנָה : אֲתִיךְ חֲדֵי מוֹעֵד
 שְׂמֵחַ וְשִׁשׁוֹנָה • לֹא מִטְּלָטֵל לְעֵלָם דְּכִרְנָה :
 אֲתִיךְ חֲדֵי מוֹעֵד רַחֻתָּה : אֲתִיךְ חֲדֵי מוֹעֵד מַמְלַכּוֹתָהּ : דְּבַךְ זִכְרוֹן
 לְאַשְׁמַחֻתָּהּ : עִם סִדְרֵי קֹהֵל עֲבֵרָאוֹתָהּ :
 מִן לֹא רָאוּ נִגַּת עֵדֶן • יִרְאוּ לִילַת הַפֶּסַח אֲהֵן : נוֹר מְנִיר בַּה יֵצֵא מוֹעֵדֶן •
 וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ זֶה שְׁכֵן :
 מַה רַב שַׁעֲתָה דְּבַה יִצְתַּמְתּוּ • יִשְׂרָאֵל וְכָל אִישׁ וּבֵיתוֹ : וַיִּסְתַּכְּלוּ לְהַכְהִין
 וּמִקְרָתוֹ • עֵדֶן וַיֹּאמֶר שַׁחַטוּ אֹתוֹ :
 כָּל מִן יִקַּח הַמֵּאֲכָלֶת בִּידּוֹ : וַיִּשַׁחֲטוּ קִרְבָּנוֹ בְּמוֹעֵדוֹ : וַיַּחֲנוּ כָּל הָעָם יַחְדָּו :
 יֹאמְרוּ וְלִמְשָׁה יִסִּידוּ :
 וַיּוֹם טַבָּה מַה טַּבּוֹ • דְּבּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׂמְחַת יְקוּוֹ : בְּמִשְׁחָהּ יִין וּמִיכַל חֲלָבּוֹ •
 מִן שְׁלַחַן נִצָּא וּמִן שְׁלַחַן נִבּוֹא :
 תִּמְטוֹן לְזֶה בְּאִיקָר • אֵה מִן אֲנָה אִסְתַּדְר : וּבִשְׁלוֹם לֹכּוֹן יַעֲזוֹר • בְּעַמְל
 דְּמַעַל כָּל הַבָּשָׂר :
 תְּנִים יוֹמָה תְּנִים יוֹמָה : מֵאָה שָׁנָה בְּשִׁלְמָה : תַּעֲשׂוּ מוֹעֵדֵי יְהוָה : בְּעַמְל
 קַטְף כָּל נִשְׂמָה :
 יִשְׁתַּבַּח אֱלֹהִים :

L 2, f. 112^b וְעַתָּה מִיכַל הַקְּרִבָּן יִבְדֹּא גְדוֹל הַכְּהֻנִּים מִבְּרַכּוֹ בְּנִגְמָה מְעֻרָּף וּבְעֵדָה
 תְּלַת זְפָתִים וְכִרְזָה תְּלַתֵּהּ

היא הך לילי גן עדן • בה ישראל לשבטיו שכָן: היא כמשכן אֶפֶן • עדנו
ברתות עֲרָף:
היא ריח ניחח ליהוה • מתקבלה עמה: היא לברית מקימה • ומובא תהבה
תאלֶף:
היא שלוחה מן הגן היוראי • הברה מן עם עבראי: היא כרוחה מן נכראי •
דליהוה הו מגדף:
היא לנפש תנפש • בכל שמח ורגש: היא לישראל תקדש • וברתות מן תרחֶף:
תמידה לא תסור ממך • אתה וסדר עמך: ולו לעם קדש יקימך • ושיאלך
לא ירף:
זה המועד עליך בריך • וימי חיך יורֶךְ: וימים טבים תאריך ותזבח ותאכל
והנותר ישֶרֶף:
מועד לעלם לא מטלטל • והרצון ירד עלֹו: כטל: וכל דמחלל לה יתקטל •
וישינו הנגֶף:
בו אשל קבולו יטע • ויתנך תמיד לפליטה: באשר ידו על השמים נטה •
דו לכל נשמה קטף:
ויפסח אלה על בתיכון • וכל מנוכון בטח שכּון: ותחנו לקדש כל מכון •
ועל ראש הגבע תשקף:
וישקף יהוה עליכון העם • אן תתפללו לעבדון אברהם: שוב מחרון אֶפֶךְ
והנחם • ועל הדנפי רחֶף:
ועליכם ככם רבבה • יסף חילה רבה: מן זכר ונקבה • דמן זרע יוסף:
והאלהים עמכם • ויקים מימרו לכם: ופסחתי עליכם • ולא יהיה בכם נגף:
אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומת מאה שנה • אה סדר קהלינו: הסדורים אנה • בזאת צלותינו:
ישמרכם יהוה • אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה מועד • הפסח בשמח
ושדכנו: וכֹתה תהונו בהרגריזים • קדש אתרינו: ואתם אמנים מכל דבב •
שכונים באימנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו:

שבוע מן מימר עבד אלה בן שלמה הכהן יסלח ונו"

L5, f. 51

אתי בשלם יום טבהתה טבו • בו כל עם ישראל יקֹו: במקום וסביבו •
ויעשו הפסח בהֲזֹון:
משפטו בין הערבים יזבח • וארשה דרחותוֹ בו יקֹה: ויחי כל דמֶנה סבע •
וישקף עליו הרצון:
תורת משה לנו תגיד: כי בעשור לחדש הזה עתיד: לארבעה עשר ותפרֶד:
קרבן מן עוים ומן צאן:

אלהי יצחק בן שרה • לבוש מצנפת הגרה: והו נזר הזרע • בריתו
 עמך יצמד:
 אלהי יעקב אבי השבטים • דמן קשטה לצמים: לא תסורו לבריתו צמים •
 ועל בור דכנע עמיד:
 אלהי יוסף המלך • אשר ברצון מרה הלך: כמהלכו לך יולך • ועדיקתו
 תתלמד:
 אלהי משה בן עמרם • הנבי הנאמן הרם: נתינות אלה לאברם • אחריתך
 עמו ננר:
 אלהי הכהנים הקדושים • ואתר קדש הקידושים: בהם תהיו ירושים •
 אתרה דאתה לו סנד:
 וממשלותך עד¹ לעלם • ודברך יהי עלם: באלהי קדם מתחת זרועתו עולם •
 ויגרש מפניך אויב ויאמר השמיד:
 אמן אהיה אשר אהיה:

هذه الكيبي² الذي ذكرناها أولاً رحمة ونو

ברית העולם מלואים • בכוח ויאמר אלהים: המחויים ודלא מוחים • מן
 חסל באיל תקף:
 ישתבח באריה דכן ברא • השמים ובתר ארעה: ונן עדן למן שרא • ומן
 דחלתה למרה ארקף:
 ואתנור מן מומה • מאה שנה תמימה: ועליו שב יהוה • ואקים מנה
 הקטיף:
 הזכאה דמן מרה קרוב • ובריתו לוכון קרוב: יצאי ירך יעקב • שמר
 ולא חלף:
 עד קם מנה משה • ועל בניו ממצרים הושיע: ורד לפרעה הקשיע • הרע
 והצרר והקצף:
 והוציא עמו השמרים • בזהו ושלח ושרים: הו הלילה הזה ליהוה שמירים •
 והרתו במועד יוסף:
 הפסח בו אלה פסח • על מן קרב מן שסע שסע: והחקה הזאת פרסה • L 5, f. 47^b
 ואכל ושבע ושרף:
 היא בין דבכה • הק ים ובתוכו תיבה: היא הק השמים וכוכבה • אשר
 במלאו יסקף:
 היא עמוד עלמה • תמידה בה קעמה: היא בסור לכל דמע • בממשלה
 השנית תאסף:
 היא למן יתקבצון • על עלמה ויפרצון: היא תסיד במאתי הרצון • והנור
 עליו שלף:

¹ על L 5.

² By Abraham b. Jacob.

עדת ישראל ממצרים • פרעה ועמו יעבד:
 כל זה בדיל אדירים • אשר בריתון כבד:
 אנון אקרי העולם • ובדיל מן על טובו עמד:
 נורא זרח ואתעצם • וכתבו למד ואתלמד:

בו נאמן תמיד • עד תרחו לנן ילכד: ושמה טב לנן ילכד • בן מועדה
 ובן מועד: עד תקום חקותיו • לפני כל הוא 'בדד: וטובות עלמה ביתו •
 לא יכרת כד יסגד: בהפסח ונצענה • על השנאים ואתפרד: במכות פרעה
 ועציאנה • ועל ימה אתנדרד: | עד יעבד הוא ועבדיו • ואכלסיו ה'ה נא ונד:
 עד רמה בים בעובדיו • רכבו כפרשיו השמד: וישראל שלומים צאו • בתר
 עשות הפסח אצתמד: כאשר מרן צ'הו • 'בקרבניו דאתעקד: על עובדים
 טבים • נור הרצון עליון אבד: יתעשו כלם בשבים • וכל עובד בן לא יעבד:
 אלא עובדי אלהים • דאנן על כל עובד קדקד: תדעם בבנית הרוחים • הן
 הוא כל עובד להן עבד: כי יהוה הנלחם • ואתם תחרישון עד: תדעו אשר
 קעם • כסי וגלי וכד: אשר בה אתיצבו וראו • ישועת יהוה הפרד: נשול
 מן טב מעשהו • לא יקום בנו בן זד: ומן יתנבר עלינו • על ראשו יתנדרד:
 ומן פנותה יצילנו • עד יקום מה אתפקד: מן נוריו ומצ'ותיו • בשמה וטוב
 לבב נצתמד: בחקותיו ותורותיו • דבון קומה בה נעמד: ומרן יקבל צלותן •
 ורחמיו עלינן תרד: ויעני בעותן • ובניצן טורו נקד: וישמע קל צבעתן • ובגן
 עדן העד העד: בעובד אחריתן • שבת ומועד מברך ונכבד: עליכון וכל
 קהליכון • ל'י ויוסף וכבן כבד: וכן ישמר חייכון • ויתן לכם זכרון ותרומה
 ופקד: מן טובו יסעודך • ולטורך יהוה אמור יד יד: על קוממות מה בו
 פקדך • ובחסדו תעזר² לסהד: בעמל השלשה והמלך • ומן אמר וישכן ישראל
 בטח בדד: ובעמל מי אמר בדילון ויערך • ותזבח קרבנך בקדש כל מסגד:
 ובמימר החל ותת פחדך • לטוב כאשר שש ויתחדד: יהוה כוננו ידך • יהוה
 ימלך עולם ועד:

ויתהלל ותאמך וכי בשם וקטף הזכאים • ושמועין ותניו • ואלה יקבל
 מנוכון מאה שנה • תנים יומה מאה שנה:

ותתחסל הצלות בטוב • אמין

³ عليه ايضاً له⁴ ايضاً رضي وנו"

אלהי אברהם בעל השבועה • וגזרת הברית מנה שרואה: ועלה מיתובית
 מנוחה • ישימך עליה מועד:

¹ L5 ins. בר. ² L5 והעור. ³ L5, f. 47, &c., inserts the following pieces, but the leaves are late and out of place. ⁴ L. e. Abraham b. Jacob, but the leaf is misplaced.

מן הן סיעתה • תעשו באשמחתה קרבנך מאה שתה • מן גבר ועד אתה •
ועליך מברך שבתה • והלכת ופנית משם :

בבקר • לאהליך באיקר • במוקר • בתר • צלות צפר • בכשר : ותשמע ברכת
כהנה • רבנה • ועמוד בנינה • ופרד זבנה • חליפת מן קנא • וקטל מן זנה •
והמנפה אסכמה :

f. 112 אדונן הכהן • הגדול אהן • דמצא חן • בעיני הממן • | ולבש חשן • ואמשח
בשמן : המשחה ואתוקר • ולבש נזר • הכהן הגדול הישר • אדונן אלעזר •
אלה לזרעו בינן יעזר • ותהי רוחתה קעמה :
ותימר ברם • לזרעו הרם • אקדם • ואתי בשלם • אה כהן תם • חרק הדם •
כמה אתקדם : ואלה יחננו • ויעננו • ויטרנו • ונראה ממנו • מן יכהנו • וישמש
משכנו • על אתר הרמע :

וכן ישמר • חיי זה הסדר • דאנה מסתדר • מן נוף עבר • עם אל ישר •
שמעיו המימר : אה אדוני • ונור עיני • חימוני • אסבלוני • על קצירות לשני •
כי ישמעאל אני • מן כרן בני רמח :

אלה ירחמך • וירימך • ויחיל מקומך • ויגדיל שמך • וישימך • שמח בין
עמך : ומאת מועד • תעבד • באיקר כבד • ובזבד • זה המועד • וכל מועד •
בוהו ובשמח :

מין יקבל צלותך • ויעני בעותך • וישמע קל צבעתך • ויזרז בפצותך • מן סנאי
דתך¹ • ויחיל מיתוביתך : ויחדש שמחותך • ויטיב עקובאתך • ויוסף לטבתך •
ויסלח חטאתך • וישוב את שובתך • ויסני פרותך • ומלוא הארץ ישימה :

ועליך ישקף • וירחף • ויעפף • ויגדף • כל הנגף • וכן הקצף : ותנים יומה •
f. 112^b לך אה עמה • בשלמה • לדן יומה • ולמועדי יהוה • | מראשה ועד חתמה •
בעמל זכאי עלמה • וקטף כל נשמה • דאמר בתורה התמימה :
ושמרת את החקה הזאת למועד מימים ימימה :

² عليه ايضاً مرثه زريف اسطر تاليف سيدي הכהן טביה בר

אברהם הכהן ירחמו יהוה אמן :

אל רצון אלה שאלי •	הך מד לאוי ועבד :
ננציר לו בכל עמלי •	ולפניו נקד ונסגד :
ישמע ³ ויראה ויניב •	וידע לכל עובד :
טובו לעלמה יטיב •	וכבודו על כלה ירד :
ביום הזה דכרן •	אל מעשיו הנכבד :
אשר עשהו מרן •	למשה כד אפד :

¹ L 5 דעתך. ² L 5, f. 56 (late). The piece is not in L 2. ³ L 5 וישמע, but the acrostic כנאן עכא (= טביה הכהן) is evidently intended.

על כן • ובדיל כן • ועורן כן • אקד וארכן • אכן • ואסני מכן: ואתן לו
תהללות • ותשבחות • ושירות • וחמירות • וכבודות • ותפחות • אולי אנשם
אנה ושמה:

אשא קולי • במגדלי • דלו אעלה • ואתלי • פללי • בממללי: ואתן שלם • על
בן עמרם • משה הרם • דלא קם • בעולם • דמו צלם • סניל כל האדם
באדמה:

f. 111 לֵאמֹי • עלֹי • בלבבי • אשלם על זה הנבי • הרבי • כוכב בית לֵי: דיהוה
אוקרו • ובחרו • ופה אל פה דברו • ואסקף אתרו • ושגרו • אל הכפור
פרעה • אל מצרימה:

במופתים • ואתותים • ונפלאותים • לישראל רתים • ולמצרים¹ מיתים •
ומכפיתים: ואנון מתעשים • ומתפרשים • ושמישים • לקדשים • ומאבדים
הבישים • הכושים • פרעה ועמו הזמה:

חתמתון מות הבכורים • בכורי המצרים • הכפורים • הממרים • הממזירים •
ובכורי העברים: 'בשמח וחדבן • ובטבן • זעורן ורברבן • אכלים הקרבן • כמה
צֹן • על יד חלבן • משה הדמע:

וממו שם • זה זכרון מתקומם • בעלם • אל אחר העולם • במקום הרם •
נבעת עולם: יתעשה • בששי • ורגשי • כמו ארשי • על יד משה • במקום
הקדשי • קדש כל האדמה:

שמה • תזבח 'בשמח • קרבנך בריאמה • במקום הדמע • ותרם ממו תרומה •
על חלבה ודמה: בתר מה תצבע • במים צבע • שלם ברברבה • בארץ
הטובה • ותעלה בנציבה • ותעמד בנכח הנבע • במקום אשר בא • לשכן את
שמו שמה:

f. 111^b מה רב זאת השעות • מן שעות • דבה אשמחות • בכל הארצות • לא תכרת
אל אחר הדורות: במשמרה • אה עם הנורא • וטובך במשמע הדבירה •
הכשירה • ומחסלה יקרא • ואל אהרן על מקרת העשרה • מפם הכהן העמד
לשרת שם:

אשר ישמעך • ותזבח זבחך • על מזבחך • ואכלת כנפשך שבעך • וסדר
הגוים נכחך • לא לון יכולה על מנעך: מן עשיה • דן חקתה • ומצותה • בזהותה •
בניה ואבהתה • כמה פקד בארהותה • מלוך קדמה וימה:

ועת תעבד קרבנך • במכוונך • בכוננך • אַת ובנך • וכל כרנך • חיוונך: חר
לא יקרבך • במושבך • רק יהי כֹּת כלבך • ואַת חדי בחדבך • בנפשך ולבבך •
ותעבד מה צֹך • בכל מצוה במקומה:

אלה יחני יתך • בחנותך • וחדותך • ומעבד מצוֹתך • וכל עדתך • דכֹּתך:

¹ L 5. ומצרים.

ולא יחמד איש את ארצך • מן כל הכראי : וקרוב בן יפרצך • ותמטי
מדרשי ופנעי :

היום ראותך הך מלך • בעיני כל בוראי : במה אֵת עליו הלך • על כעסות
כל תעי :

f. 109^b והמתנברים עליך יסורו • קרוב במשפטך תלאי : או כמה בא על פרעה •
שמעי עמים ומראי :

יתך ויזעו מן מלכך • אם תטיב חשבאי : האן דו מנו דיכך • ופנותה מה
הי מה הי :

מד משה לך נבי • ודתו חרבי וקשתי ורמחי : בסור לן ובמושבי • עורי
נן עדן בעקבאי :

עזי וחמתי אלהי • דמן עפר בראי : מלוך נפשי ורוחי • אתנבר על שנאי :
אמרו אהיה אשר אהיה • דלו ארים צבעי : הטיב מן פנותה מבראי •
בסוד ייהייה :

אהיה אשר אהיה • אל תפן אל חטאי : והשקף מן עלאי • עלי יום צמאי :
אהיה אשר אהיה • בעין חסדך ראה : ורחם דלותי אה ראה • מחר בין
ידיך בבאי :

חתמו צלותיכון בפחד • דאתון צלאי וקראי : ואמרו כהלכון פם אחד •
ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה :
והסגודות שלשה :

f. 110 | الاول | ויקרא אברהם את שם . . . בהר יהוה יראה :
الثانية | מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש • אלה הם מועדי בקדוש
מועדיך דבקן ברחמיך : יברכך יהוה . . . לך שלום :

الثالث | ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים • ומצרים
מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים :
ופניח בבקר והלכת לאהליך • ששת ימים תאכל . . . עבדה :

f. 110^b ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון תְּקִיל תִּם יברך הכהן • وبعد | يتمر من
من قول العم الشيخ اسماعيل الرمحي تغمده الله ونو

יפה ואשר • לאשר • שמר • מיכור אֵל ישר • מר הבשר : אלהי • ברוי • ועשוי •
ומלוך רוחי • לישועתו אקוי • כי הו סכוי • בכל מאומה :

שמו ייהייה • אהיה • הראה • דלא מראה • היה ויהי : אדרשו ואקדשו •
בקדשו • ואבקשו • בבקושו • דו ממן בישו • עשה כל תמח :

מה רמו • ומה עצמו • ומה רב שמו • יהוה שמו • ממן בריאמו • הכל יזעו
ממו : ומן דחלתה ואימתה • ורבותה • וקדישותה • ועזיזותה • לית כֹּתֶה •
כי הו אדון התקומה :

יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם • ועגמא דבר אל אהרן •
 ויתמר אתהו דבריך עלמה • כלה • ויתמר דבור מן מימר זקן ישראל
 בדרו אברהם בן יעקב הדנפי יהוה יאריך ונו¹

אֵה בחורי כל עבראי •	ונופים מן זכאי :
ברכו ושבחו ייהויה •	האל הנראה :
רבו להנדארי בקדש •	ולקחתם מנחי :
היום במקראי קדש •	יערף כמטר לקחי :
מוסף רחמים וברכה •	ממצרים ועד אנה תקעי :
בין דורות עם זכאה •	ולא ימוש מן עבראי :
נורא תהלת עשה •	עשה מה דו בעי :
יהוב מתנת אי שעה •	לבית האבות מלאי :
עקב סימנים חיולין •	תקיפות על מצראי :
קובלי עמה חלילין •	בון לעיני הראה :
ברוך מן רח ללו •	והקריבתם ריח ניחי :
בקול תשבחו וכרו •	שמו לי פסחי :
נביט שני בני עמרם •	שמש וירח יצאי :
אנון ינירו לעמרם •	ובשני עמודיה נסעי :
ברתות מרון מכמרים •	ורבבות צבאי :
סוד הקדש ממסרים •	עמון זה רח ¹ לך נחי :
כל מן ישלם על משה •	יפני פניו למופעיי :
רישלח נפשו חפשי •	וריק מן תפלותו לא יהי :
הנבי אכן והכהן •	ספינת זה היום נשאי :
חיול הו חילה דכן ארכן •	לדרות עולם לעבראי :

f. 109

נודי לאלה נודי • אני ואתה אה אחי : פנים בקדש מסגדי • וכל מנן
 חדי ווהי :
 במיתובית כהן ורבן • אנן עלים בעלאי : והקרבן לבן הקרבן • לא לבן
 קומי שאי :
 ימטנן מן רצונה • ונעבר מן תרחי : ימי תהבה ומשכנה • ולא עורן
 דבב ימעי :
 ושימו מועד מברך • עליכון והאלהים הרעי : המלך הגאל לך ולסדרך • מן
 משפט סנאי :
 וכן ישמר חייכם כלכם • וכל זכורך יראא : אַת פני יהוה אלהיכם • ושמת
 בחנך ההיא :

¹ L₅ om.

זקן ועד נשינו: וכן ישמר חייכם כלכם אחינו. וכל שנה בחדרי וששוננו: ונחתם זה המימר. ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך. ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו. ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד. כל ימי חיינו: *جواب* יתברך אלה ולית כֹּתֶה רבותה לֵה. בכל הימים רבותה לֵה. סני מכן רבותה לֵה. ישר ותנים יומה וברוך אלהינו לעולם:

ويقال بركو الصغيرة

ברכו ושבתו ורבו וברוך שמו לעולם

ويقال נברך وهذا ترتیبها

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'¹

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ותמא וירא ישראל את מצרים ותמא ואז ישר תייל שויה ויצא שני מכתבים. ויכול גדול הכהנים ראשה תהללות. בעד תמא אז ישר *جواب* גדול אלה ותמא וניזול ותמא ולך נביע ותמא וילבו כי בשם ותמא ושוב מחרון אפך. ושמע ישראל ויתמר מן אדיק עלינן מן א. ב. ז. ל. ע. ר. ש. ת. ומרי בעמל תלחי שלמיה ותמא וילבו וינחו בני ישראל ותמא ויתמר שבתו מן *الذي علي* שבת מועד חג המצות המתי דכרם יתמר ואחד מנחם ובעד קטף הטבעת והו קטף הלחקה שי הסבת המדכור יאטי דכר ובעד יסקו מן הלחקה פי אה קהל המדכור פי הדי העדה תיאל קלה ויתמר נשוי כהלן כלה בית ובית חפית ויתמר שירה* מן שיר המציל המתי דכרם פי הדי העדה² ויאל בעדה דראן מברכו ומרקה | אלהים רחמנה. ואחד הוא יהוה הנכבר. וישתבה f. 108 לא נדע בעלה:

דבחקמתו הקדושה. וגו'³

רב אלה ותמא ויקטפו עשרת הדברים. וקטף הזכאים. ואלקטפו מן ואל אהרן אל אחר התורה והם משרואות פי הל עاده פי שלת העיד וקת אנ יסיר פלוע להרגיזים מתקדם דכרם והו القطف כמה مشروح ויצא אדונן המכתב הקדוש. ועמו שלשה מכתבים. ויתמר מן הא סביאן אקם בית ויתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל. וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה. ואתהו כתבה רבה דאתינן נסנד קמיד והא כתיב וקבלו التلات فصول برهع عظيم | וילבו כי בשם. ושמע ישראל. f. 108b והמקרא על המכתבים. זאת חקת הפסח. ויזפו על כל פסל מנה הוציא

¹ Twenty-two headings. ² L5 מימר הינה אלה المصري and then follows in full "וגו" מועד הפסח מן וגו" as below, p. 200. ³ As above, p. 165.

דמעי עלמה מנוחה:	דכרן אל משה בן יוכבד •
הכין לון דרך כנועה:	השכין בה בארהותה •
והצילון מכל סרועה:	ופרה יתון בפרד •
זה רז השבועה:	זכות הרית לון רז •
חדר בכל שנה משרוה:	חיים לון השמח •
שרם תרחק מכל שנואה:	טבתו כד תתקשט •
יתן ממגד הארץ ומלואה:	יפסח על הישראל •
כארזין לאלה עשוה:	ככן בזבח קרבנד •
לנו מן מן ידועה:	לך לך הקבול יכלכל •
מועד הפסח פדוה:	מציל מכל ארצם •
נורו לבש המסוה:	נצב שרש על יד מן •
סליחן לכל בעוה:	סימתה דמערתה דמיס •
עשה פתח פתוחה:	על ישראל הדמע •
פנותה היא שלוחה:	פרקן רב מכל נגף •
צבעת נדיבי העם ברואה:	צלאי זה היום קרץ •
קרא לך עזן באחרוה:	קבול הקרבן אדיק •
רחמים לך נצועה:	רצון ארש ותוך ואחר •
שלום לנפש והרוחה:	שמורי מועד קדוש •
תתצלח מן אלה ברואה:	תנים יומה לעם אמת •
מב לך אה סכוה:	מבין עליך דמע כל שבט •
יהוה יקבל ענוה:	יהי לך מקראי •
וכל אתר לך יגבחוה:	במימרו בכתבו •
ויהי לי לישועה:	עזי וחמתי •

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه أيضاً بيت مفرد من قول العم الأجل الركن زقن يشرال الشيخ
ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي عفي ونو"

יפסח אלה על בתינו • כמה פסח לאבותינו; בזכאים ארשינו • בעין
הרחמים יפני לנו: | במיתי תהבה ומשכנו • ויניר לימי רצונו; ותסור פנותה f. 106^b
מפנינו • והרחמים תשרי עלינו; אהיה אשר אהיה אלהינו • לישועתך יהוה
קוינו; אנמי ממי הרחמים צמחינו • וראה את ענינו; ואן לית נתרחץ עליך
בצרינו • מרן מן ירוח מתלחינו; בצל קורתך באנו • ואנן נתינים תהותינו;
הצילנו מידי שנאינו • ואתנבר על המתנברים עלינו; וסלח לחטאינו • וכפר
פשעינו; ורחמנו וחננו • ורחם מאתינו; ומועד מברך על קהלינו • מנער ועד

ופנותה ודברה יכרת : ורצון ורוח דאת הרית : ופסח אל יום אחרית :
ושמחתם ועשיתם בחדבו :

ועיני יהוה לך רתו : ושנאיך לפניך יכפתו : ומועד יבוא בעתו : ימצאך
לזימונה קו : :

על שלחן השמח : חדי בבטח קעמה : האמן מכל מאומה : בדכך ברית
אהבו :

f. 105 תקח הקרבן ותלך : להטור הטבן וישכילך : ותקריב ויהי מיכלך : בקבול
יתפרש סביבו :

הך אמנותך אמן : רתו ורצון לך זמן : והי לבין עם הארץ ככן : קשט עז
אלה יחשבו :

כל שנה במניאנה : תיתי ואתה בשדכנה : והסחד קשט כל חשבנה :
והרצון עליך ישיבו :

בעמל אדם ונח ואברם : ויצחק ויעקב התם : ויוסף ומשה הרם : ואהרן
ובניו ומן אתנבו :

בהם לך דרשתי : ולקחת מנתתי : ואדרש סלח לחטאתי : ולא תקח על
רע חני בריבו :

בלשן עבראי פחרן : וברת משה אשרן : ובכתבי ארהותה איקרן : העם
הנושע נקיבו :

f. 105^b אתון במשה הדביקים : תחקרו השמרים הצדקים : לא כמו הרחוקים : אשר
זדו ורבו :

אלהים לא יפרע לן ראש : מן דת זה הנבי הקדוש : וישימד תמיד בו
תפוש : ושכילך אמן בו יטיבו :

ויסקף בפללו דרגיך : ויגלי בעלמה גלניך : ובאחרת גן עדן פוגניך : ויקבל
מנן מן שבו :

ומועד עליך מברך : ועל בתך ועל ברך : ובעלמה ירבך¹ ויפרך : ולא לפי
רבבה תשובו :

ותנים יומה לזה היום : מאה שנה בשמח ושלום : ובשלח ואכלח במקום :
אשר בחר יהוה אלהיך בו :

אמן אהיה אשר אהיה :

عليه يَصًا بيت مفرد بنغم مسجع من قول المذكور اطال الله وگو

f. 106 אל פתח הרצון נבוא • אאנחנו ואתון אה שמועה :
בלב ירא יטיב • במדרש סליחה :
גן עדן יתגלב • געוזה כל מלואה :

¹ יברך L5

אלהי פוקד הלוים • שימך כמספר הכוכבים • וישם כל עובדיך טבים :
 ויסף עליך אלף כמוך :
 אלהי מן לקח הרמח בידו • כל טוב אליך ינגדו : וברית שלום לך יחדדו •
 דאמר בדילו ויקם מתוך :
 אלהי יהושע וכלב • יבד מפניך כל דבב : ותירש ארץ זבת חלב • וישם
 דרכיך כדרך חנוך :
 באהליו אדרש אלהים • ירפאך מכל מדוים : וישם עובדיך מלואים • ודרך
 קשטה תהי דרוך :
 ונברכו בך כל משפחות • האדמה בארבע הפאות : ובאו עליך כל הברכות f. 103^b
 האלה והשיגוך :
 אמן אהיה אשר אהיה :

الكيي עליו עוד לו עוד علي نغم אופע :

על פיך אדני מליתי : ובסוד שמך החלתי : ובזכרוןך הנה נתתי : תשבחן
 גדול והבו :
 גדל לאלהינו האמת : עבד על כל שמעיו יצית : וישבח בלב יפת : וינציר
 ענינו ולבו :
 ויקום ויקד ויסגד : פני גדלו הנכבד : ויודי לו כד הפד : אבתתן באיקר
 וברבו :
 על יד בני עמרם : משה ואהרן ומרים : | בפליאן וסימנים ושם : להם זאו f. 104
 וארצו וטובו :
 ואבד פרעה ועמו : ומחה שמם ושמו : תשלח חרוןך יאכלמו : והמים
 לישראל נצבו :
 בתר מיכל קרבן : בחצי הליל בחדבן : זה זכרון טבן : אמת קרבניו
 דיקריבו :
 זכר ברית השלשה : אשר נשבע בו עשה : פרקן ורצח וישע : ונקאת עמו
 אניבו :
 בסור אנה לאברהם : מימר בי נשבעתי נאם : ואשר בדילו קעם : ויהי
 השמש לבוא :
 ואמר אל משה נטה : ומה השיג לך ומטה : ויהי השמש באה ועלטה :
 שני פעמים מושבו :
 ורז ידו בחיקו : רק הרחיק לא תרחיקו : ברזו אמצו וחזקו : וארבקו במשה f. 104^b
 וכתבו :
 קומה יהוה ויפצו : שנאיך ואיביך ויתצו : ויקם לכם ושרצו : ואתם
 פרו ורבו :
 על מלת יחידאו : כארזין ואמרים במלאו : וקרבניו תזבחו : על כעוס דבבו :

בשם יהוה :

¹ צללות מועד הפסח הברוך • אדא מא حکم طلوع להגררזיום בית אל יִתְּמְעוּ
הזקנים פי הכנשה • שריו הצלות בריך אלהנו ותמאם ועל פתח רחמיק •
ותמאם וכי בשם • ותמאם וקצי הבריה • ותמאם ואלקטף קמא משרוח פי
العاده ומתقدم יתמר על ויטע المناط الذي مدكور متقدم دران ومرقه
وعلي كل وقفه دران ومרקه وهم مشروحات في ذلك العاده وكذاكر علي
كل وقفه يشتيح ويكטפו في القطف الي نאל אהרן יתמר יהוה אלה
תקיל כגארי סבות الاعיاد ויתמר כימי מן מימר العم הִמְהֵן גְזַל אִבְן
المرحوم הִמְהֵן اسحاق הלוי غفي عنه وگو

כימי השמים על הארץ • תתברך ותתעצם: עוד כימי אבות ובנים •
תתהלל ותתרום: כל ימי דורות וחליפותם • את ממן עד לעלם: עוד
נשוב ונהללך • ונשבחך בכל לילה ויומם: כי אתה אלהינו • התמיד הקעים:
ואלהי אבותינו • בעלי הקיאים: בכל הימים נימר • ברוך אלהינו לעולם:

غير يفاً

אלהי אדם ונח • יפלטך מכל דינה: וישם לך רצונה • ותהי בה ברוך:
אלהי אבינו אברהם • עליך בחסדו יתרחם: וישמך כתועפות² ראם •
ויצלחך בכל מה את הלוך:

אלהי בָנוּ הזבח • עמלך אמן יטיבה: ויתן לך שלום ורֹחַ • ורצונו לך f. 103
סמוך:

אלהי האיש התם • ירֹחַ לך מכל ארצם: ויזכר לך הקיאים³ • ובבטח תהי
לְמוֹךְ:

אלהי בעל הזכו • מעשה ידיך יברכו: ויומי חייך יורינו • והארץ הטובה⁴
תהי מלוך:

אלהי השליח הצדיק • ברחמיו עליך ידיק: וברתותו יהי לך דְּבָק • ועל
פי התורה יורוך:

אלהי מן לכהנה שרש • יטהרך ולך יקדש: וירפאך מכל באש • ודמע
תהי בתוך:

אלהי בנו מימנה • יסני לך מניאנה: ויבד מפניך כל שנא • ויטהרך מכל
פצע דְּכָה ומעוך:

¹ L2, f. 102^b; L5, f. 42^b. ² L5 הַתּוֹפּוֹת. ³ L5 הַקַּעִים. ⁴ L5 הַטּוֹבָה.

רב אלה ותמא ויתמר כי בשם • ויתרבי זה השם הגדול • ויצא בה מכתב אחד • ויתמר קטף הזכאים • בתלביה • על אחריו • ויתמר יתהלל • וילבו כי בשם • ושוב מחרון אפך • ושמע ישראל • והמקרא על המכתב • ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח • ועלי כל فصل منها ילבו הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם בפרעה¹ ותמא ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה • והסגודות שלשה:

الأول • ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

f. 99 الثانية | מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי בקדוש מועדיך דבן ברחמיך: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך • ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

الثالثة ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים • ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ופנית בבקר והלכת לאהליך • ששת ימים תאכל מצות • וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנן • תפיל ומרן יקבל צלואתכון • ויתמר מן לך נביע هذا الفصل

אה רחמנה טבה א"א"א"א" . . . הנהר לדכרון רחמיך

יתהלל ותמא ויתמר אדיק עלינן מרן² כלפה وهي الي الامام مرقه رضي الله عنه امين

ויתמר יתהלל ותמא וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה ותמא ויתמר אה קהל כלפה خفيف ולעלם תסתגר • ולעלם תשתבח • ותתחסל הצלות בטוב • אמן:

¹ .بذفة L6.

² L2, 5, 6 give it in full.

- ויתמר תורה ותמאם וכרזנא תלאה ויהוה אל רחום וחנן • ויתמר דראן חילה
 רמה שמע בקלן • ומרקה אלהים אל עליון • ואה מלך רחמן¹: • وبشتبح
 f. 90 חילה דשם ישראל תפשים בזה הדגל הגדול • וענני הרצון בו עליון
 ירחף: ואנן מקלצין בכארזין ואמרים לאל חיול • אשר בגדלו עליון ישקף:
 מאה שנה תיתו לזה הגבול • ותקריבו ותיכלו והנותר ממנו ישרף:
 וכל שנה ביומיכם: תקריבו קרבניכם: ויקום ופסחתי עליכם: ולא יהיה
 בכם נגף:
 רב אלה ותמאם וכי בשם • וישרו הזקנים אלקטף:
 באו ורשו את הארץ ונו"
 f. 93^b وقال
 ה'ננים יומה במועדים: ובברוכים מתעודים: באיקר וטובות וחסדים:
 בארשות נכבד הנכבדים:
 ויזפו ופנית בבקר והלכת לאהליך • ששת ימים תאכל מצות ותמאם
 f. 94 וכרזנא תלאה פוק ותחת ובעדה הזפת פוק ותחת
 ויעש האותות לעיני העם ונו"²
 f. 95 ויתמר כרזנה שלשה פוק ותחת חפייפ ובעדה אה קהל פוק
 ותחת חפייפ
 אה קהל ישראל אשירו ונו"
 f. 96 ויזפו ופנית בבקר ותמאם וכרזנא תלאה פוק ותחת ובעדה ישרו אלקטף:
 חזרת כי עבד היית ונו"
 f. 98 ויתמר כרזנה שלשה ויהוה אל רחום וחנן תקיל • ובריד אלהנו ויהוה
 אלה חפייפ ונברך והמוסף בה:
 ויעש האותות לעיני העם ותמאם⁴
 ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונשוי כהלן כלה ובנצירו כלה
 ושבחו האדא ודראן מברכו ומרקה אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד⁵:
 ויתמר ישתבח:
 f. 98^b דבחכמתו הקדושה • ברך וקדש זה המועד: ושם בו לעמו ישראל • פרקן
 רב וכבד: מה רבו ומה טבו • דבו יהוה פקד: אן נקריב קרבן • וניכלו
 בחצי הליל בזבד: תתחנו בו אה עם יהוה • וכל שנה ואתן בחסד: תעשו
 יומי מועדיכון: אתון וכל קהליכון: ותנים יומה נימר לובון: לזה ולכל מועד:

¹ L2 gives these in full. ² Part of קהל אה above, p. 162. ³ Thirty-one headings. ⁴ Nine headings. ⁵ L6 gives these in full.

טובך תשמע ותעשה • כמה כתיב וביאר : על יד נביאך משה • דמע כל
הבשר :

ותעבד מה לאוי • במועד הזה : ישראל ואתה משׁי • ולבוש נור עזה :
ותקריב בו ותנכים • ותאכל יתה באיקר : בזאת דקטים • ופניׁת בבקר :
ישוב אמן בשמחיׁזה מועד רצונה : עליך אה עבראי • ותנים יומה מאה שנה :
תקום ותנציר בשמח • ותפרש שתי כפך : תימר אדני יהוה • ישוב מחרון אפך :
והשקף ממעון קדשך • מן השמים : והשיב לן מקדשך • על ההרים הרמים :
ותצלי ואת מתפחר • בקדש הטברים : תקום על רגליך ותימר • בטב
מימרים¹ :

f. 75^b جوا | יתגלג קראה דקרא וגו״

f. 78^b ויתמר תורה וקרנׁ תלׁת ויתהלל ודראן אלה רב ומרקה אתהו
עבודה ואלהים קמאה² : ويشتهج

f. 81 חילה דוכר בריתו • עם זכאי עלמה : והציל בניון ממצרים • במופתים
מתרימה : בזה מועד הפסח • על יד קטף כל נשמה :
הו משה דמרו ידעהו : ולמציל ישראל שלחו : ממחרת הפסח יצאו : בני
ישראל ביד רמה :

רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף :
והקטיר הכהן את אזכרתה וגו״

f. 82^b ויתמר תורה ותמא וקרנׁ תלׁת ויהוה אל רחום וחנן • ויתמר דראן
סיאנים • ומרקה אלהים קעימה • ואלהים יחידאי² : ويقال ישתבח :

f. 85 חילה דפדה אבהתן ממצרים • במופתים יקירים : ואפרש לן מועדים
קדישים • גלניון יתרים : מנן זה מועד הפסח • דבו לנו סוברים : ובו נקדיב
קרבנים • על זה אחד ההרים :

וניכל יתה צלי אש : כמה אמר בכתבו הקדש : שם תזבח את הפסח
בערב כבוא השמש : מועד ציאתך ממצרים :

רב אלה ותמא וכי בשם ותמא וישרו הזקנים אלקטף :
ראישונה יסעו : ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן : וגו״

f. 87 ويقال

³ כפדיון אבותיכם : תתפדו מן צריכם : ואלהים יחן אתכם : וברב טובו
ישמרכם :

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם : וגו״

¹ L₅, 6 omit this piece. ² L₂, 6 give these in full. ³ Part of קהל above, p. 162.

f. 71^a יפה לנו כל יומינו: לא יסור מלבבינו: טוב מי אשר הצילנו: ואבר לכל שנאינו:

יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וגו'

ויהוה אל רחום וחנון • ודראן לחילה חיולה • ומרקה עבודה דעלמה
בכל עת תשתבח • ואלהים אלהינו¹:

f. 73^b

ויתמר ישתבח:

לאלהון נברך • דו מרון דחייה: דפקדן על יד משה • נטר עסרתי מליה:

f. 74^a ²جوابه | من الذي يقول اللفظ • ثم يقوم ويقول وهو من قول العم المحترم
الشيخ ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله وگو'

הא צפר מברך • צפר יומה יומה הדן: בו ריח הקרבן דרך • הק ריחות
גן עדן:

צפר מאוריו מופעי • והרחמים קדוים: בו על קהל עבראי • ותהי עליו
רוח אלהים:

צפר מועד הפסח • דבו יהוה רחף: על ישראל ופסח • ולא היה בן נגף:
בעדן ארוח ופשר • ונפש בששון: והדבב בן עקר • ביד משה ואהרן:
בכל סימן ותקף • ישראל בו פלטיו: ועליו בחסדו השקף • והו שכך
לשבטיו:

שם דרך כוכב הנדור • וצאו השבטים: מלגו בית האסור • ועשה יהוה
שפטים:

באלהי דבבה • וצר ערתו הרחיב: מלגו לחצה רבה • כי נפשה קריב:
f. 74^b בזה הצפר הנורא • דדמי למוקר: היום דבו קרא • בזועיו כל טבר:
קל אנכי עבודך: קל אלהיך סעודך: קל דממצרים פדך: קרי אנכי יהוה:
קל לא יהיה לך אל נכר: קל לא תשא שמי לשקר: קל דאפקתיך מן
חסורר: קרי אנכי יהוה:

קל שמור שבתה טבה: קל כבד ומה דלנבה: קל מי עשה לך רוח: קרי
אנכי יהוה:

קל תבנה מזבח גדול • קל בקדש כל גבול: קל דלדלותך עגול: קרי
אנכי יהוה:

קל בדיל עם קטף: קל בכ אלה השקף: קל ופסחתי ולא יהיה נגף: קרי
אנכי יהוה:

f. 75 קל בעל כל יכלתה: קל חכום כסיאתה: קל ופסח יהוה על הפתח:
קרי אנכי יהוה:

¹ L 2, 6 give these in full; L 2 in marg. قبل عבודה

² L 5, 6 omit to the end of the piece.

- f. 63 רב אלה وتامة | וכי בשם וישרו הזקינים אלקטף :
 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה : ונו"
 1 ישתבח עבוד סימניה ופליאתה • יתרבי אלה אלהיה :
- f. 66 ويطرقو
 ושחטו אתו כל קהל עדת בני ישראל בין הערבים :
- f. 66^b וيقال
 אה קהל ישראל אשירו : לאל הצדיק וישרו : במועדיכם קרו : את חג
 המצות תשמרו :
 ולקחו מן הדם ונו"
 בין המנדל ובין הים : ראה לבי שם עמרם : משה ואהרן ומרים : ועמוד
 אש ליל² וענן יומם :
 והיה הדם לכם לאות : ונו"
- f. 67 גוי נאה שם רדף : ולישראל בחור וקטף : טוב אלה כנשר ירחף : לאלה
 מגן ולאלה נגף :
 ויקרא משה לכל זקני ישראל : ונו"
- f. 67^b דברי יהוה שמעו : לישראל ויסעו : מי הים נבקעו : וישראל 'בתוכו באו :
 ויהי בחצי הלילה ונו"
- עדת משה הקדושה : בתוך הים ביבשה : וכל עדת פרעה הרשע : בחרון
 וקצף וגרושה :
 ויסעו בני ישראל מרעמסס ונו"
- f. 68 ותמח לשני גוים ברים³ : בתוך הים ממעברים : אלה חברים עברים : ואלה
 בתוך הים קברים :
 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח ונו"
- f. 68^b זכות הצדיקים אדיקת : ולבניהם פרקת : ועדת כל מצרים אציקת : ובתוך
 הים אשתנקת :
 והיה כי יביאך יהוה ונו"
- f. 69^b אז ישיר משה וישראל : אשר ראו אויב צליל : מי כמוך אלהי כל אל : אשר
 עשה לעמו יוביל :
 אז ישר משה ונו"
- f. 70^b טוב אלהים אדיק שם : בפדיון⁴ עמו שמח : לאויב אציק ולאהב אשמח :
 לעבד אתו ולקולו ישמע :
 והישר בעיניו תעשה : ונו"

¹ Interspersed in the reading. ² L₂ לאל. ³ L₅ רבים. ⁴ L₂ כפ.

¹צללות מועד הפסח צפרה בדקטס²:

אלקטף ברית וזכרון וראישון ויוסף ומופתים ומצות ושבת וקרנן: שריו הצלות
 כארזון ואמרים • ועל פתח רחמיך וכי בשם • וקצי הבריה • ויתמר על
 ויטע דראן³ • מד לית אלה אלא אחד • ומרקה³ עבודה דעלמה אלהים
 יסתגד • ואתהו אלהינו *خفيف*

מד לית אלה אלא אחד וגו'

⁴ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד • יתהלל אלהים יהוה אל רחום וחנן
 סלח לעמך ישראל אשר פדיה יהוה: לית אלה אלא אחד⁴:

עבודה דעלמה • אלהים יסתגד: וגו'

לית אלה אלא אחד:

אתהו אלהינו • ואלהי אבותינו: וגו'

לית אלה אלא אחד: *ويشتبح*

⁵חנן החנונים • הצדיק והישר: בנדלו אפרש לישראל מועדים ומועדים • L2, f. 51
 יקירן עד מותר: מנן זה מועד הפסח • דבו לון סובר: ובו נקריב קרבנים •
 כמה בתורה אמר: על יד הנבי הנאמן • דמע בני עבר:
 הו משה דשמו מן השם: דבתורה לן חכם: ויטע יהוה אלהים גן בעדן
 מקדם: וישם שם את האדם אשר יצר:
 جواب ויצמיח יהוה אלהים וגו'

f. 54 יההלל ותמאם ודראן ממנה דכלה • ומרקה אתהו אלהנן והב לן

משבחה⁶ • *ويقال يشتبح*

f. 57 חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה וגו'⁷
 جواب וישא יעקב רגליו: וגו'

f. 60 ויתמר תורה ותמאם וקרזנה תלאת ודראן טבה דמיטב • ומרקה הבו תשבחתה
 ואתהו רחמנה⁶: *ويشتبح لفرج المفرجي رحمة الله عليه*

f. 62^b חילה דשם דקטים • מול הרגרוזים בית אל: והרצון עליו פרים • ובעננה
 מכליל: והקרבנים בו תנכים • כמה צוה האל:
 בקדש כל ספרים: על יד דמע הספרים: הו הלילה הזה ליהוה שמירים:
 לכל בני ישראל:

¹ L2, f. 48^b; L5, f. 23; L6, f. 28^b. ² L2 om. ³ L2, 6 give these in full.

⁴ Not in L5, 6. ⁵ L5, f. 23 marg. ascribed to *هكهن يعقوب*.

⁶ L2, 6 give these in full. ⁷ As above, p. 125.

f. 48 ויסקו מן הטבעית פי נשׁוי כהלן המנאט וואה רבה ותמאם וואהנו כתבה רבה
 דכל זכותה קשטה • וילבו כי בשם • ושמע ישראל והמקרא על המכתב •
 ויהי בחצי הלילה • المتقدم ذكرها في القطف ומן אתהו דבריך עלמה תרח
 רחמיך והסגודות שלשה :

הו הלילה הזה ליהוה שמירים לכל בני ישראל לדרותם :

تكرر ثلاث مرات ויהוה אל רחום וחנן ומן יקבל צלואתכון • ולעלם
 תסתגד ולעלם תשתבח • ותתחסל הצלות בטוב :

الله لا يقطع ليשראל عادة امين

L2, f. 26^b

בשם יהוה:

צלוח לילת מועד הפסח רמשה¹:

שריו הצלות כארזין ואמרים • ועל פתח רחמיק • וכי בשם • וקצי
 הבריה • וישרו הזקנים القطف علي هذا الوضع
 ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וכו"²

f. 41^b ויזפו הוא הלילה הזה ותמאם וקרזנא תלתא פוק ותחת ובעדא הזפת
 פוק ותחת והם כמה טרי
 ויעש האותות לעיני העם ויאמנו העם ותמאם³
 f. 43 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכת עבדה:

ויقال קרזנא תלתא פוק ותחת ויפאל אחי⁴ כלפא פוק ותחת חפיק |
 f. 44 ויזפו הו הלילה ותמאם וקרזנא תלתא פוק ותחת ובעדא יכמלו القطف
 והו هذا
 תמים תהיה עם יהוה אלהיך • וכו"

f. 45 וקרזנא תלתא חפיק ויהוה אל רחום וחנון תפיל וברוך אלהנו בדוהא תפיל
 f. 45^b ויכמלוהא חפיק ובעדא | יהוה אלה חפיק ונברך ומזאדה
 ויעש האותות לעיני העם ותמאם
 החדש הזה לכם ראש החדשים ותמאם
 והיה לכם למשמרת ותמאם
 ושחטו אתו כל קהל עדת ותמאם
 הוא הלילה הזה ליהוה ותמאם

ויתמר אלהי אברהם לך נברך • ואז ישר חפיק וראשה תהללות ותמאם
 ויצא מכתב אחד • וילבו יהוה נבור ותמאם ויתמר שבחו العادة ודראן
 מברכו • ויתרבי כלפא וקטף הטבעת עלי هذا الوضع
 ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון וכו"

¹ L5, 7 [בהור[גריזים]; L6 בוקסס L6; ר. בוקסס L6; בהור[גריזים] L5, 7.
² The readings follow, with the sections of אחי interspersed, as above.
³ Thirty headings, as above.
⁴ In L2 the אחי is given in full.

* وبعد ذلك يرتفع الامام على حجر عالي ويقرا¹ في بسم تماماً ويقرا سورة² وال
 اهرن بنغم معروف الي عند وشحنو اهو يرفع الامام حسه³ فيها ويدبحو
 القرايين ويكملو السورة المذكورة خفيف من عند ولقحو من הדם جمله
 الي اخرها ويقول الامام اלה يקבל מנוכוו جوابه אמנ * ويعيدوا للجماعة علي
 الامام وعلي بعضهم بهنا واتشراح الله لا يقطع ليشرال عادة⁴ وبعد ذلك
 ينصرفو الي عمل אלקרבן ولما انهم يبدو يصطو فيه يبدا الامام في بسم
 ويקרו سور العيد وزفاتها علي هذا الوضع

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים ונו¹ f. 18

ולما יקרו هدي السورة يغرقوا القرانہ f. 21

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם . . . ולא
 יאכל חמין היום: ויטרפו ואתם יוצאים בחדש האביב:
 ויטרפו ששת ימים תאכלו מצות ונו²

ויקרוהו הו הלילה הזה ליהוה שמירים . وتامة وكرزنه ثلاثة فوق وتحت
 ויתמר יהוה אל רחום וחנון אך אפים ורב חסד ואמת: f. 26

ואدا كان מועד הפסח السبت يكون الزفة عوض هو הלילה ושمرت את החקה
 وتامة ويكون دباحة אלקרבן محل الضهر والعادة كما تقدم وقبل عطوس
 الشمس يطلعو אלקרבן ويصلو صلات ليلة السبت⁵ جاري العادة واتي בלה
 ولما يبدوها يدورو يغرقو القرانہ والله اعلم

¹ L2, f. 17^b יקרא الامام יקרא^b and so L6. ² L6. מולה. ³ L2 om.

⁴ Then follow the readings with the sections of בשלם אהי interspersed, as above, p. 114. ⁵ L2 in marg. سبت العید. هي صلات سبت العید.

L 2, f. 13^b

בשם יהוה הגדול:

جاري عادة مועد הפסח הברוך עלי ما جرت به العوايد اول يبدا الامام
صلات الدباجة بين الغروبين ثم يبدا الامام ويقول

L 5, f. 4^b

جاري عادة دبيع القربانة بهرگزيم بين הערבים اولاً يبدا الامام
اذا كانه الفسخ حكم ليلة الاحد يكونه بدوا القطف ويبرد آلهים את יום
وقبل אם יראו יقال ביום השבת:

L 6, f. 1^b

جاري عادة ليلة الفسخ المبارك في دقاس بنابلوس المحروسة صلات
الدباجة بين الغروبين يبدا الامام

L 7, f. 27^b

جاري عادة ليلة الفسخ المبارك بهرگزيم صلاة الدباجة بين الغروبين
يبدا الامام اولاً آه טבה ويكملوها جملة بالتفرع والابتهاال وبعد ما
يكملوها يسجدوا الي الصلاة بعقد النية الكبيرة سراً وبعد خلاصهم منها
يبدا الامام

L 2, f. 13^b

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד • א"א"א"א" • יתהלל אלהים
א"א"א"א" • א"א"א"א" • לית א"א"א" • כי בשם יהוה אקרא
ותמא אהיה אשר אהיה • זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם
ובעמל משה עבדך אל חפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו
הרשעים וחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון • לטוב לנו נשאל
חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך אמלא אתנו לשמר משמרתך הקותיך
ומצאתיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים א"א"א"א" • יהוה
אלהינו יהוה אחד:

ואזא חכמ מועד הפסח לילה אחד יכונ בדו القطف ويبرد آلهים אח
יום השביעי ותמא וקבל אם יראו יقال וביום השבת ותמא
והאלהים פקד יפקד אתכם ונו"

f. 15 ויقال بعد ذلك שמועין ותניו وبعد ذلك יתגה الامام الي للجماعة ويقول מאה שנה
ביומיכם כלכם * ויגאבוה מאה שנה ביומיך יסי² ויבدا הדי البيتين
المرقة فوق وتحت تقيل علي قدر الوقت
אלהים רחמנה • דבקן ברחמיך • ונו"
אחד הו יהוה הנכבד • ונו"

¹ The headings of the four MSS. are here given in full. ² L 2, 6 om.

f. 7 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל"א" א"א" א"א":

والباقي كجاري عادت السبوت صح

f. 7^b 2 מרדנא נכתב פי דלכ העדה נויה צאי תנקרי תניי סבת פי חדש הרישון
ולא יאטי מועד הפסח האחד תנקרי פי מכן הזי יבסיר אלקרבו פי
כגרי העדה וללה אלמ

וידבר יהוה אל משה לאמר • צאי את אהרן ונז

* ולמא ינתיי סאב הדור מן קריאה הזוה סורה סגורו ס גמיע לחארינ
שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטור הנאמן משה³:

f. 12^b ויקרו לגמעה מועדי כלמא גמלה וחי המשרוה אדנא

וידבר יהוה אל משה לאמר • דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם • מועדי
יהוה אשר תקראו אתם ונז

ויקל תורה צאה לנו ותמא ואהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעונינו ולחטאותינו
לפשעינו ולאשמינו ונאל אתנו מידי איבינו ותמא ואתי בשלם כלה פוק
ותחט תקיל וכרונה שלשה פוק ותחט תקיל ובעדה תמ ידקר האמא
וישרע יקול

f. 13 4 ברוך אתה יהוה אלהינו ולית אלה אלא אחד • ורבונה לה • ושביכון טבין
מן אלה • וישם אלהנו זה השבת אשר השבת השני דמן החדש הראישון
והוא חתמת ארבע עשר יומי המשמרת • וככן מועד הפסח • דאתי זאת הלילה •
ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון ושביכון ומועדיכון טבין מן
אלה • וישמרכם אלה • וירפאכם מכל חלה • ויזכר לכם ברית מלח בעמל
שכוני מערת המכפלה • אברהם ויצחק ויעקב • ובעמל יוסף ואדונן משה
דלתורה קבלה מן אלה:

מניבים: אמן:

מה טבו אהליך יעקב • ומשכנותיך ישראל:

5 ויקול כל ואחד למאבה באלב המקרון

מאה שנה ביומיד יסי: גואי כן אתה יסי:

מועד מברך עליך: ועליך יסי:

כל שנה ואתה בשלם: יהוה ישמר חייד:

והי כל זיי קול יקל ותתפאות הרגל

מאה שנה בממצאך: יהוה יעזרך לו מאה שנה:

¹ L5, 7 om. ² L5 omits the rest. ³ L2 om. ⁴ L7 omits this piece. ⁵ L7 adds thus.

L. 2, f. 4 צללות השבת השני צהרים كجاري العادة¹ ויתמר כימי מן מימר
אברהם בן יעקב הדנפי וגו"

אלהי אברהם בזכותה • הוי עמן ועניתן: אלהי יצחק בנצרותה • ארתי
ארתותן²: אלהי יעקב בתמימותה • ספק צריכותן: אלהי יוסף ברחותה³ •
נפש מן עקתן: אלהי משה בתפלותה • שמע תפלותן: אלהי אהרן בכהנתה •
קבל מן בעותן: אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס • דבקן ועני למסכינותן: אליה
דבק לן • ורתי לשפיותן: אה מלכה רחמנה • מנו דידבק יתן:
אמן אהיה אשר אהיה:

ארבע עשר יומי המשמרת • בכל טוב זכרו: כי אנן בכל איקר • טב רב
מאד אתנזרו: והם חלק ישראל • ולית נמי בון לסרוע: משנבים בשמה
והששון • והיגונות בון יסורו: החלם שריו החדש • דימתק מעברו: על לב
הישראילי • וביום טבח יבסרו: טובי עמה דשדון בה • ולעובד טוב ימסרו:
כי שמרו אמירתך • ובריתך ינצרו: יורו משפטך ליעקב • ותורותיך לעם
ישרו: תמידה לא תסור ממך • והפסח יתקע שופרו⁴: יפסח אלה⁵ על בתיכון •
ומכל רע תתפשרו: וטובות רבות מאד • לוכון יכמרו: ומועד ברית לא
יכרת • ובטוב עליך יעברו: ותזבח ותאכל בחפזון⁶ • ובבטח ישרף נותרו: |
f. 4^b ואל תפן אל סדרי • צרינו פן ינכרו: זאת חקת הפסח שמורה יהוה ישמרו:
ובלעיל⁷ טריד מלגה • ולגו⁸ צררו: לאזי עלזי עמה • לפני יהוה יטהרו: ועלת
התחנן יגישו • ומנחת התפלה יקטירו: ועל שלחן התשבחן • לחם הפנים יצברו⁹:
ואכלת ושבעת וברכת • וכל בית ישראל תשבירו: חקת עולם לדורותיכם •
ובטובות מרן תשתיארו: כל האזרח בישראל • וחייכון על לבי ישתמרו:
אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה • מברך על מן דאכה: מן הגון הישראילי • ונופי עם
זכאה: ישוב בך¹⁰ הרצון • ואת בעל הממלכה: ואל רב תפרצון • ויברך יהוה
אתך ככה: ולתת עליכם • היום ברכה:
אמן אהיה אשר אהיה:

¹¹ ויתמר ברוך אתה בחסדך וتمامה * والباقي كالعادة والله اعلم بكل شي
ويتمر قطف للقلعة في السبتين المذكورين وهو هذا
ויברך אלהים את יום השביעי: וגו"

¹ ועל יהוה אלה. L5 ins.; ועל אחר התורה. L4, 7 ins.; כלה השבת הראש L4.
² ארתותן L5. ³ בהרותה L2, 4, 7. ⁴ הציצור L4. ⁵ יהוה L4.
⁶ ובבטח L4. ⁷ רבליאל L5. ⁸ ולו L4, 5, 7. ⁹ יצברו L5, 7.
¹⁰ L4 ins. צם. ¹¹ L4 omits the rest.

מפוק: הו משה בן עמרם נביכם: דמללו מרה מן הסנה: בעמלו יהיה
מברך עליכם: זה השבת השני: דמן החדש הראישון:

רב אלה: ¹عليه ايضاً يشتمح تاليف سيدي الامام غزال ابن
اسحاق رضي ونو

הירוש על כל ירוש • נצר חסד לאלפים: בגדלו ישים עני רחמיו עליך
פרוש: וישם טבהתו עליך עדפים: ויצילך מכל מגבי ואליל ומכל מרטוש • ונורי
אימנותה יהיו בלבך דלא טפים: ותהי המהבה בלבך תזרח על חבריך בבקוש •
הישרות דלך מוסיפים: ותשוב לאלפי רבבה עמו יצאי ירך יעקב עדן הנפוש •
דהו ירבו ועל המספר מונפים: וינחו ברו ירחה ועל כל ירחה ראש • ויעבר
עליך מועד הפסח ברתות רחופים: ונתן מטר ארצך בעתו יורא ומלקוש •
יתן יהוה את איביך הקעמים עליך נגיפים: ²הך דחנת חכמת אלני הקדוש •
מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הון בשמחות ניאספים:
עד יתרבי ויתלמד ספר התורה ויהי לה פרוש • שמור דרך השמרים לא דרך
המחלפים: אלה ישמרו ויוקרו ויוציאו מכל דוש • ויצו לזו הברכה במעשה
ידיו והזהביב והכספים: וישים פניו ברוך על אביו ועל עביבו ועל כל
קהלו דבזה הכנוש • וירבי זרע עמו מן מתי מעט לאלפים: ועקובתה לכל
צריך ישיג למה הו בלחש • עד יהי כל בשמחות שפיפם: ³ | בעמל מי קבל מרו
תפלותו ממה ³ במה הו דרוש • והו דבביו באש קטורים ⁴ שרופים:

L7, f. 19

מפוק: הו משה אשר אתברא מן טוב • והטוב היה בבשרו ובלבה: טובך
תתפלל בו לאל היצוב • ותדרש מן בו ובכתבה: ותימר מברך הו ביתה
דיעקב • כרי דנפק מלנזה: שת מואן דאלפים:

جوابه هو מבني وتامة الي اخره

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים ויצא מכתב אחד וילבי כי בשם ושוב מחרון
אפך ויחנו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא
על המכתב سورة المناط وهي هذه

ויאמר יהוה אל משה נמה את ירך על השמים ויהי חשך ונו

⁵ جوابه اديك עליين من المناط وقيت الصلاة حسب ما تقدم اول سبت ויהוה

אל רחום וחנון ולמן הכייר ואתי כלה מן מימר אדונן מרקה ונו

אתי בשלם מועדה • דכרנה דממן לעלם: ונו⁶

¹ L4 omits this piece. ²⁻² L5 om. In L7, margin, headed as the similar piece on p. 148. ³ L5 כמו. ⁴ קצרות L5. ⁵ L4 omits the rest.

⁶ As above, p. 114.

לקראת חמש עשר חדשון: 'ביום ההוא צוה יהוה' לעשות מעשים דבמעשון:
 ומי יתן כל עם יהוה נביאים' כי יתן יהוה לון מדרשון: ויהי המלקח מן
 הצאן' בן שנתו התמים לרצון יתפשון: ואנון במיתובית הכהנים' כל שנה
 פעם אחת ישמשון: מן עשרה עד ארבע עשר לחדש' הצאן במשמר
 יתקדשון: וישכם ישראל בבקר' בשופר הקדש יקשון: בין דור יעקב זכאה'
 ויקומו ברכבון ופרשון: לעלות אל ראש ההר' עד בקעת מקדשון: ותקע את
 אהלו בהר' מה טב קהלה ומה דבשון: | והם בבגדי המהרה' התכלת f. 3^b
 והארגמן מלבשון: ויצא ויבא¹ מאהל לאהל' הד הכוכבים במפרשון: הן²
 בחלה והן בשבתה' חקות מן יפרשון: שבתה בארבע עשר צהרים' וחלה
 בחמש עשר יגישון: ברח ולא תותירו והנותר' העד העד בנו בראישון: הו
 הלילה הזה ליהוה שמיר' לכל בני ישראל יעשון: תמתק ותתיטב בעיניהם³
 תמידה כפי מבלשון: ותעבר סבילה דגלי הרתו' עליכון וחדותה תירשון:
 ולא יחמד איש את ארצך' ודבבך מרד⁴ יתשון: וקול משה לארשיכון'
 תמיד⁵ משגב טב תלבשון: יהוה ילחם לכם' ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה' ותנים יומה אחינו: תתמלו באהן שבתה' ותתחדש
 * לוכון ששונו⁶: במקדום יום טבה' וזכרון עדן פרקנו: ובו יחניכם יהוה'
 מן רב טובות מתנו: ותשתמר חייכון' ובטה בדר תשכנו: ותעבר עליך
 מועדיך' ואתה בשמח ושדכנו: ושמתת אתה וביתך' ולא תראו גנו: ונחתם
 זה המימר' ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך⁷' ברחמיך עני שיאלינו:
 ברוך שמיך בפיאנו' ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד' כל ימי חיינו:
 ܐܡܝܢ יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סני
 מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך
 שמו לעולם:

L. 7, f. 18^b נברך ואז ישר ונשוי כהלן וקדישה ובנצירו ושבתו אלגא ואה איקר רב ומרקה
 אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד' וישתבח לא נדע בעלה
 ירחמו יהוה אמן:

אלהי כל אל' פני כל ראישון: בגדלו * יישב עליך מברכת זה היום⁸
 הגדיל' וישימך תמיד⁹ בשמח וששון: * ויצלכם מכל מנביע ואליל' ומכל עקה
 תתנפשון¹⁰: בעמל הנבי הנאמן הסגיל' דעל ידו עמו ממצרים יהוה נפשון:

¹ L. 2 om. ² L. 2 חק. ³ L. 4, 5, 7. ביניהם. ⁴ L. 5, 7. ככן. ⁵ L. 5, 7. חמשי.
⁶ L. 4. לכם שרכנו. ⁷ L. 2 omits from here to the end of the service; L. 4, 5
 omit the rest of this piece. ⁸ L. 4. ומכל עקה ההנפשון: ⁹ L. 4 ins. בו. ¹⁰ L. 4 om.

טובות רבות עדיף: זכרון ופרקן ויוביל • בדיל כי הדבב הנגף: ואהן שבתה
 * כוכב עלילי • ברקיע הבסרן מנפנף:
 בסרן בהפסח ורתות יהוה בכם: ולילתו חלילה ישמים מכם: ומימרו
 ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

רב אלה ותמא ועלי הרביע מן קול العم الشيخ ابراهيم الدنفي ונו"
 בגדלו שם אהן ירחה קדמה • לישראל נור עזה: ומצחו² לון רב שמח •
 ורבבון רחוק מזה: והשבתות והמועדים דבה קעמה • מלבשין³ זה לזה:
 יהונו מברכים על עמה • במי דאמר שבו לנו בזה:
 הו משה דמע הבוראות: דפקד עמו קדש המשפחות: ושמרתם את
 העבדה הזאת: בחדש הזה:

רב אלה ותמא | ועלי החמש⁴ לה ایضاً اطال الله وנו" f. 2^b

טובך תקריב בו קרבן תשבחן • לצעורך וברואך: ותערך לחם הפנים על
 השלחן • בדכיות נפשך ורוחך: ותודי לו על מוצאך בפליאן • ממצרים בתת
 כוחך: על יד הנבי והכהן למען • תזכר את יום ציאתך ופדוך:
 ובאו עליך ימי הרצון והתהב: ונקומה ונעלה בית אל כמה כתיב: שמור
 את חדש האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה ותמא ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו • ויהוה אלהי אלמא
 وبعد • יתמר כימי מן מימר זקן ישראל אברהם בן יעקב דמבני דנפתה
 יסלח ונו"

⁵ אלהי מצנפת הברית • אברהם דשמר בריתך: אלהי נזר הזרע • יצחק
 דבחרת באמירותך: אלהי אקר כל האזרח • יעקב אב ישראל עדתך: אלהי
 רז הזכות • יוסף ההלך בריחותך • אלהי דמע הנמצאים • משה סגיל בריאותך:
 f. 3 אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר⁶ • והמפנס את קנאתך: | בהם תנה לנו נפוש •
 הך די אמנותך: צדק עלינן מן צדקתך • צדקה מן רתותך:

אמן אהיה אשר אהיה:

פתח מדרש צדקת מרן • פתיח למנצירים במדרשון: ברוך מן שבתה
 מישראל • יומה דבה ירשון: גנת עלמה למוקרון • ועדנת עדן באחרית יירשון:
 ואהן עדן הקבול • ניסוס הקדשים ושרשון: הא יום קדיש ומקדש • טובי עמה
 בה אתקדשון: אן יטעו אשל המדרש פה • שם התנופה יפגשון⁷: אם על
 האמת יקריבנו במצוה והנפש תנפשו: בקדישות אהן שבתה • ומבעתו יהי
 קרשון: סמיכים בכבודות • זהו רב ושמח וששון: מתבסרים ממו והלאה •

¹ L7 כל עלל. ² L2 ומצאו. ³ L2,4 משיבים. ⁴ L7 אלה הדברים. ⁵ L5, f.1^b.
⁶ L2 fns. ופיסח. ⁷ L4 ירשון.

151 צלות השבת השני דמן חדש הראישון:

בכתבה: וניסיר נפשותינן • ונעבדה ונדרשה ונאהבה: וברן ירחה אביבה
 נקריב קרבנן • דבטובו עלינו חייבה: על זה אחד ההרים אתר מקדשינן •
 משריו הכבוד ומושבה: אשרי לכם אה קהלינן • בראות מוראו ומה לגוה:
 בניס אַתם ליהוה אה אחינן • וחקותך אַל שדה מיתבַה: לא כדמות עדת
 ישוע ומחמד דבבינן • כל מנן עבד כפי חשבה: על זה לאוי נודי לאלהנן •
 וכל מנן לבה על חברה ייטיבה: עד נרצי בזה עבודן ונבינן • ויתקבל מנן
 הקרבן דלטובו נקריבה: כי חג יתקארי זביחינן • מנחה מן האבן אל אבה:
 בגדלו על עשותו יסעדנן • ויריח ריח קטרת חלבה: בתפלות סוברות לכבינן •
 דלבש המסוה על חזבה:

הו משה דמע כל חסד והטוב: דבתפלותו אלה מחרון אפּו ישוב: טובי
 קהל יעקב יהי קרוב: קהלה דמשל עליו כתוב: מברך הוא ביתה דיעקב:
 כרי דנפֿק מלגוה: جواب שַת מֵאָן דאלפים ותמא

L2, f. 1^b

בשם יהוה:

¹ צלות השבת השני דמן חדש הראישון • اول الصلاة كعادة السيوت ויתמר על
 כל سفر דראן ומרקה المعتادات المعروفة بكل سبت وعلي كل سفر ישתבח
 اول יתמר על ויטע ישתבח מן מימר הזקן אברהם בן יעקב הדנפי יסלח
 לו יהוה אמן:

בגדלו בחר אדם • ושלמו בגן עדן: ואקים מן זרעו עמרם • מלבין כל אמה
 הדן: בה ובאימנותה ובספר שלם • ובנביות משה סהדין: שלום יהוה עליו
 לעלם • נימרנה פם אחד ואנן בה חדין:
 דאנדה לן ספר מליו מלואים: מורי דרך בינת הרוחים: ברז ויטע יהוה
 אלהים: גן בעדן:
 جواب מקדם ותמא

علي سفر وאלה שמות للقباضي

חילה דשם פרקן בין הירא והמרא • ובין העופרת והבדלה: ובין הנור
 המתנלי • ובין חשך הלילה: נודי לו על צדקתו • ונימר תמיד מודאה לאלה:
 דשלח משה התמים: בפליאן וסימנים רמים: מנן זה המופת דבו אמר f. 2
 ויט משה את ירו על השמים: ויהי חשך אפלה:

רב אלה ותמא ועלי ויקרא אל משה יقال يشتمح من قول العم
 الشيخ ابراهيم الدنفي وנו

² חילה דשם ישראל • עליונים ועליון השקף: ואלבשון בון ירחה כליל •

¹ L2; L4, f. 133^b; L5; L7, f. 16. ² L2 omits this and the rubric following.

לעולם במושבי:	לו כל אתר ביט *
כימן לא יקח שחד:	כינה נירא בפחד *
נסתר וגלי וסביבי:	נוראו לא יכחד *
סלחיו כל אשמים:	סני הרחמים *
עבוד כל מה אקוי:	אחד סבול העולמים *
פרקן בכל האותות:	פרוש להכל רתות *
צבא אהרן מתעני ושוי:	צפי רו המחתות *
קבל התהבים:	קרוב הקרובים *
רחום בכל מגבי:	רתי על חיבים *
שיאלן באשר אתנבו:	שוכתו כמה בכתבו *
תשתמר בעמל כל נביא:	תורה תמימה בבוא *

f. 116

והתפלה מדרשי * פשרה מן נקם אשה: בתפלות משה יושיע * ויטפי כל שרבי:

כל כלום בו סהד * אן הוא מכל כלום כבד: שמו נצר חסד * לאלפים לאהבי:
והשלם על משה * והאבות השלשה ארשי: ובכהנים מדרשי סליחן לכל חובי:
והקשט דלא יבטל * והבטול אמן יטלטל: והמשפט כענן וכטל * רצון ורתו חרבי:

קומה יהוה מלא * ולא תשבית ברית מלח: ויפוצו בעלי הקללה * וינוסו כל אויבי: f. 116^b

דאתהו מרן בריך * ומברך עלמה בדרך: רחום וחנן ארך * כוחי בכוחך לא יכבי:

נתרחיץ עליך ונדבק * כי אתה על בריאתך דבק: הצור תמים צדיק * וישר בפעלך הא טובי:

ايضاً شعر من كلام المعنوي لكتابها¹ ازاده الله عفو وغفران

כל מן לו כלום * לא יתם אלא במשכנה: והמים הטהרה * כבדות בריל אלפנה: והממלל הטבן * והקבול בכל זבנה: לא מוסף ולא מנרע * על פי מרן ורצונה: במשה ותפלותו * ורן תולתו ורצונה: ונזר הצדיק הישר * דאודעיק צפינתי פענה: ובברית השלשה * ובקדוש שמו וברביאנה:

² ישתבח על השבת הראש דמן חדש הראישון מן מימר אדוני בן

עביבי פֶרֶד זבנו פינחם בן יצחק הכהן ונו"

מר יחדאותה יהוה אלהנן * דלעלם נדרש רחמה וטובה: בחלה ובשבתותון ובמועדינן: לאוי עלינן ננֶה: ונמול ערלת לבבינן * ונעבֶד כל חקותה כמה

¹ I. e. ?سلامه ابن سرور ابن يوسف ² In L7, f. 21 only.

טב זאת השעה • דבה רב הבקוש: במימר כארזון ואמרים • שנאיך יהי
 חבוש: ובחצי הליל תאכלו • עת היה פרעה במרטוש: ויצאה ביד רמה •
 באנשמה מכל דוש: ועמודי הרצון מטללים • עליך ועל כל הרבוש: ומשה
 ואהרן לפניך • דמע בני אנוש: חקה לא תכרת • וממך אמן לא תמוש:
 כל שנה יפסח עליך • ובגד הרצון תהי לבוש: ויכפת מפניך כל שנא • והארץ
 הטובה תהי ירוש: ויטש לסנאי דתך • וישבית כל מענן ונחוש: ויתגלי בימך
 המשכן • וחתצלה בכל מה את תפוש: ויסגי מניאנך • ויקבלך בכל פנוש:
 ותתברך במימרו • בספרו הקדוש: ונתן מטר ארצך בעתו • יורא ומלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת הראש • דמן חדש הראישון: יהיה מברך עליכם • וזהו תירשון:
 וירוח לכם כל צרר • ומכל עקה תתנפשו: | וכן ישמר חייכם כלכם • אה
 f. 130 מן¹ אתכנשו: ויקים לכם מימרו • ובכתבו תתקדשו: יהוה ילחם לכם •
 ואתם תחרישו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויחמר ברוך אתה בחסדך ויתברך ונברך והמוסף בה החדש הזה ותעמא
 والباقي كالعادة ومرادنا نكتب هاهنا قطف يقال في الحلقه في هذا السبت
 وفي السبت الثاني بعد الظهر وهو שבת וראישון:
 ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

² حکمه تقال علي كل وقت من قول كاتبها راجي لطف مولاة وغفرانه L. 3, f. 115^b

غزال ابن اسحاق هكهن رحمه الله امين

בשם יהוה נשרי:

אל אלהים רבי •	אנציר לו בלבי:
במשה אשול הנבי •	בתורה הא טובי:
גלני תפלותו •	גאלה בנביותו:
דרך קשיטותו •	דעתדות ³ כתבי:
דיא ארש משמרה •	דיראה כד קרא:
דהמאהבה גבורה •	דנוראה הוא רבי:
זכור שמר הברית •	זכאה לאשר ירת:
דזי דו לא יכרת •	דזייה בו אהבי:
מוב כל מדרשם ⁴ •	מזוב כל ראה הלם ¹ ושמה:
יהוה מלך ועלמה •	יודי לו וישתחוי:
כי כל דרכיו משפט •	כוחו ינדל מקלט:

¹ L. 3 ins. אנה.

² Not in L. 4.

³ L. 3 דעס • וזה.

⁴ הלם ? leg.

مَزَادٌ وَلَدَ ذَكَرَ لِسَيِّدِي الْمَكْرَمِ هَكَيْينَ وَالِدِي عَمْرَانَ عَفَا وَنُو"

הך מה דחנת חכמתו ואריח • מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות
לעלמה הדין בטובה : עד יתרבי ויתלמד קדש כל ספרי • ויתבונן בכל מדע
ויהי מן חסידי העדה ומן נדיבה : אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תריח •
וישימו יהוה לחייה אמן ויטיבה : ושם פניו בריך על אביו ועל כל בני
עביבו ועל כל סדרי • הסגורים להרגרזים בית אל דמרן לשכינה בארץ
אתבה : בעמל משה העברי • דהורד על ידו קדש כל כתבה :

ועל חתמת אשרך ישראל ולך הטוב : במה אסגלך מרד האל היצוב : טב
לן נימר לך מה בגללך כתוב : מברך הו ביתה דיעקב : כרי דנפֿק מלגֿה :

جوابه שת מואן דאלפים وتعامه الي اخره ויתרבי כלה רב אלה וכי בשם
וקטף הזכאים ויצא *מכתב אחד¹ וילבו | כי בשם ושוב מחרון² ולך נביע
וילבו שמע ישראל והמקרא על המכתב *הדע الصورة³

L4, f. 128^b

ויאמר יהוה אל משה • נטה את ירך על ארץ מצרים בארבה • ונו"

f. 129 ויתמר אדיק עלינן מרן⁴ • ומן אתהו דברייך עלמה א • ב • נ • ד • ה • י • ו •
والسجّات ثلاثه العاده ומרן יקבל צלואתכון ולעלם תסתנד ולעלם
תשתבח ותתחסל הצלות בטוב :

צלות השבת הזוכיר צהרים • כאלגאד⁵ ويقال كيبي من قول كاتي
الفقيير غزال ابن اسحاق هكهن ونو"

אלהי אברהם ישמרך • ובבריתו יסמכך : אלהי יצחק יוקרך • ובדרכיו
יוליכך : אלהי יעקב יסוברך • ויצליח את דרכך : אלהי יוסף יכמרך • ובטל
רחמיו יסוכיכך : אלהי משה יפשרך • וישא את מלכך : אלהי אהרן ובניו
יטהרך • ולעמל הטוב ימשכך : ויקים לך מימרו בספרך • ובו ידק את חניכך :
מאל אביך ויעזורך • ואל שדי יברכך :

אמן אהיה אשר אהיה :

f. 129^b ⁶ אשרך ישראל • *מי כמוך⁷ עם קדוש : צוה לך אלהים • בדין ירחה הראש :
בו שמע נקעתך • ואפרש עליך הנפֿוש : יומיו כלם טבים • השמח בהם פרוש :
אפרש לך באחד לחדש • עדני הכנוש : כי בעשור מנה תקח • קרבנך ותהי
דרוש : אל המקום המבחר • הך מה מרד בלוש : נבחו בארבע עשר •
והמועד עליך נגוש : למען תזכר את יום *צאתך • זכנ⁸ הדבב גרוש : מה

صورة الاربعة L7³ . ويدخلو الي الحلقة في لך د" L7² . שני מכתבים L7¹ .
وبقية الصلاة كعادة السبوت ومون and continues المناط L7 ins.⁴ . وهي هذه
L4 indicates the L7 ins.⁶ . ואל אחר התורה . L7 ins.⁵ . الذي يقال في الخاسين
L3⁸ . כי אהה L3⁷ . (= ظلي هكهن) אצבי אכאן acrostic .

147 צלות השבת הראש דמן חדש הראישון :

בו רחותה • ויקום בו התהב : יסעדך אלה על קוממותו • ויניר לך החזב : ויתן
לך יכולה טובה • עד קרבנך תקריב : ואתה בשלום ורוח • שלום אמן בטח
הלב : ויריח ריח ניחחותו¹ • בענן עליו עביב : ויתגלי הקבול • ואתה פניו נדיב :
ודבבך מרחוק • ינפתו הך כלב : ותרום ותרבי * עליון • ומים חיים לך² לשאב :
בברית הזכאים • אשר בתורה הכתיב³ : ונפלו איביכם • לפניכם לחרב :
אמן אהיה אשר אהיה :

f. 128 השבת הראש הזה • מברך על קהלינו : | תמצאו בו שלום ורוח • וזהו ושמח
ושדכנו : ותסקו להגרניזים • ותקריבו קרבנו : ואתם⁴ אמנים בבטח • בטובו
וחסדו ורצונו : וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו : ונחתם זה
המימר • ונימר בשפתינו :

ברוך אתה בחסדך⁵ ברחמיך עני שיאלינו : ברוך שִׁמְךְ בפיאנו • ובפי כל
קהלינו : ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו :
چوايه יתברך אלה ולית כֹּתֶה רבותה לה : בכל הימים רבותה לה : סני
מכן רבותה לה : ישר ושביך טבן וברוך אלהינו : ישר ושביך טבן וברוך
שִׁמּוֹ לעולם :

ויתמר נברך והמוסף בה החדש הזה وتمامه ואז ישר ונשׁוי כהלן • ושבחו
العاده והא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה • ואחד הוא יהוה הנכבד
וישתבח לא נדע בעלה :

טובי מי⁶ יקריב בו קרבן תשבחן • ויקטיר את חלבה : ויקום קמי מרה
בנציר • ויפרש את כֶּפֶה : ויתחנן ויתנפל • מן נפשה ולבה :
מפֹּק⁷ : לאל הממן היצוב : טובך תתפלל לו⁸ בלב נקי מכל חוב : ותימר
מברכו ביתה דיעקב : כרי דנפֹק מלנֶה :

⁸ عليه ايضاً يشتבח لسيدى غزال هكهن ونو

פעלה לכל מה יבחר ויתריח • ומעזר בלה אל חסדה וטובה : בגדלו שם
אהן ירחה ריש ירחי • ושם תמחיו מתנלים לנֶה : בו יציין כל אילן ודשא
ועשב בטב ריח • וישמח בו כל אנש בנפשה ולבה : והרֹחַ לישראל סגולה
מכל צררי • ובקרבתו ימטי כל חשבה : במה אתאסף לאבהתו מן כל דר
ודרי • ובמצרים הכה דבבה : ופקד על משמרו זרעם בפקודים וגזרי • בחדש
L.7, f. 4^b אביבה דבו ארֹחַ צדבה : | אלה יקבלך וקרבנך בניחח יריח • ויוריד ענני רצונו
על קטרת חלבה :

¹ L.3 sec. m. ניחוחו קר" L.7, ניחוח קרבנך. ² L.3 sec. m. L.7 מימי L.7. ³ L.3 and om. the
rest, so L.4; L.7 gives it in full. ⁴ L.3 'כריב. ⁵ ואהון L.3. ⁶ L.4 om. ⁷ פניו L.7. ⁸ L.7, f. 4 :
not in L.3, 4.

על יד מן עננה לו כסה: אמר בדילך דאתה¹ טכסה: זאת חקת הפסח:
כל בן נכר לא יאכל בו:

רב אלה *وتمام* ועל אלה הדברים יתמר דראן חילה רמה ויקרה

ומרקה אלהים רחמנה *ويشتيح من قول كاتبه* ונו"

חילה דאבדיל זה החדש • ואשמח בו נפשך ורוחך: ושם בו עדתך
תתכנש • על הודאות² ברואך: יהוה³ יקבלך בו ולך * יגיש • על⁴ רצונו
וישם במקומו משרואך:

f. 127 בעמל משה אשר⁵ לו אהב: דעל ידו בכתבו כתיב: | שמור את חדש
האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה *وتمام* ואל אחר התורה יתמר יהוה אלה וכימי מן מימר

כתובו טביה בן יצחק הכהן ונו"

אלהי אברהם ירחמנו • ואל רצונו לא יאעין: אלהי יצחק יברכנו • ומן
אסור פנותה לן ירץ: אלהי יעקב יקבלנו • ונרחינן יקבין: אלהי יוסף יצילנו •
מיד מי לן ילחץ: אלהי משה יושיענו • ויאסנן מכל מחץ: אלהי אהרן ובניו
יטהרנו • מכל טלום ומכל נאיץ: ויסלח לחטאינו • וישם טובו עלינן פריץ⁶:
ויקם לן מה באלפנו • הך מה לאבהתן הפין: עתה הרחיב יהוה לנו •
ופרינו בארץ:

אמן אהיה אשר אהיה:

טכס דגלי העולם מתפרש • למועד חדש האביב:

במה היה בו מתעשה • מסביב ועד סביב:

ירחה אשר בו אמצא • בוראיה ולון היטיב:

אקים בו אדם • והצלם והרמות לו אהב:

ככן בו פלט נח • וקץ כל בשר נקיב:

הברית בו אתקטר • לאשר אתקרי האב⁷:

נורא תנור עשן ולפד⁸ • רז רצונו ישיב:

f. 127^b

דומצבה בו קמת • דאמר עליה ויצב: יעקב מצבה במקום • וקרבן
מעשרו הקריב: ומוצא יוסף מן האסור • וכסא ממלכה⁹ מכשב: ובו מוצא
ישראל • מתחת יד פרעה המסתיב: בתר עשות מופתים • על יד מן נורו מלבלב:
תנין ודם וצפרדע • וכנים וערב: ומקנה ושחין וברד • והארבה וחשך הך ערב:
ומכות הבכורים • צעקה גדלה כפי הריב: ובו היה המשכן • על הר סיני נצב: ובו
נצבו יהושע • על הרנריזים מנגב: והמימר אכה לו עד • זכרון טבן מניב: ותעזר

¹ L₃ ins. ² יגש • אל L₃. ³ בגדלו L₃. ⁴ מוך ובר" L₃. ⁵ ושמן L₃. ⁶ מלכתו L₃, 7. ⁷ תלפיד L₃, 7. ⁸ אהב L₃. ⁹ מתפרץ L₃, 7. ¹⁰ מו.

בשם יהוה נשרי :

צלות השבת הראש דמן חדש הראישון • כאמנות השבתות² שריו הצלות
ברוך אלהנו וכארזן ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה • ועל
ויטע יתמר דראן קעמנן מן שנתן • ומרקה עבודה דעלמה מן ישום
רביאנד • *ويشتيح من قول كاتبه³ عفي الله عنه امين*

חילה דנתן לישראל • ברוך ירחה קדמה מנוחים : זהו ופרקן ורחה ויוביל •
ונצעיו על הסרוחים : על יד הנבי הנאמן הסגיל • איש האלהים :
הו משה השליח הנומיק : דבו כל עלמה מדביק : דאמר בספרו הצדיק :
ויטע יהוה אלהים : *وتمامه*

L.4, f. 126 ועל ספר ואלה שמות יתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן • | ומרקה עבודה
דעלמה תסתנד ותשתבח *ويشتيح من قول القباصي رحمه الله*
חילה דוכר בריתו • עם השלשה אבותיכם : והציל בניון ממצרים • מידי
דבביכם : על יד הנבי הנאמן • בן עמרם נביכם :
הו משה אשר פה אל פה דברו : דעל ידו המופתים אתשרשו : מנון זה
המופת דבו אמר פרעה הסרוע : חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם :

רב אלה *وتمامه* ועל ויקרא אל משה יתמר דראן הא יום קדיש
ומקדש • ומרקה אתהו חדה *ويشتيح لكاتبه³ عفي وנו*
בגדלו בחרך אה ישראל • בזבני הקדשים : שבתות ומועדים כליל • כל שנה
מתפרשים : מנון זה החדש דבו הציל • לאבהתן מידי הקשים : על יד הנבי
הסגיל • דמע בני שם :
הו משה רום נביאכם : דאמר על ידו בגללכם : החדש הזה לכם : ראש
החדשים :

f. 126^b רב אלה *وتمامه* | ועל⁵ במדבר סיני יתמר דראן לית בכל יומיה⁶ •
ומרקה אתהו עבודן *ويشتيح من قول كاتبه³ وנו*
בגדלו שם קרבן הפסח • רצון לאשר יקריבו : וענני הקבול עליו בטל
רססה • וריח ניחח קטרת חלבו : ורוח אלהים⁷ ביט ויבא ויסע • מרחפת
על המבוא : ואבדילו ממפריסי הפרסה • ומן⁸ השסע הך מה אמר בכתבו :

¹ L.3, f. 108^b; L.4, f. 125^b; L.7. ² In marg. *القطف* ראישון.
³ I. e. as L.3 *سفر*. ⁴ L.3, 7. הנדיל. ⁵ L.3 ins. *سفر*.
⁶ L.4 יומה. ⁷ L.7 הקדש. ⁸ L.3 *om.*

מופת גאלם • מעבדת פרעה ועמו האמושים: והרביעי ראש לכל ירח • בו
השמחות מרד ישים: בכל יום מנה' תורה • עליך ואלריך פנשים: בעשור מנה
תקח בחדבה • העזים והכבשים: * ומחציתו המועד יבא • באשמחות על הלב
דבשים: בצדיקות ירח אביבה • דן בנד הנאלה לבישים¹: בין הערבים תזבח •
בכארזין גלין עלים פרושים: יעבר עליך ועל בנד ועל בתך • בשמח האנשים
והנשים: ומרן יקבל צלותך • ויעני בעותך ברגישים: וישמע קלין דצבעתך •
אה עמה המתכנשים: בעמל השלשה אבהתך • ומי אתמלך בן שלשים:
ובעמל אדונן משה נביכם • דאמר לעמו המתקדשים: החדש הזה לכם •
ראש החדשים:

יתהלל ותמא² ויתמר קטף הזכאים ושמוען ותניו * والفاكه ותתחסל הצלות
בטוב³: יהוה לא יכרת לישראל אמנות אמן אמן:

وهذا بيت שבחו لسيدى עמרם הכהן رحمة الله وנו"

f. 101

ואתני בתשבחתי ומדרשי • ואשא ידי למעון רמה: ואתפלל מן לבי ונפשי •
למלוך ארעה ושומה: ואמר אה מרן • אה בריו כל עלמה: אן עמיד ברחמך
פשרן • וסלח לכל עון ואשמה: והנחם על רעותינו • וראה בעין חסדך הרמה:
ואל תפן אל קשהנו ואל רשענו • חכור ברית זכאי עלמה: ואמטיר עלינו
מטר רחמך • וארוי הלב הצמא: בעמל זכאיך ושלמך • ובגדלך אה קמאה
קיעמה: כלה צריך לרתותך • וכלה מביט ממך הרחמה: צדק עלינו מן
צדקתך • צדקה מדילך תמימה • ולא תנוי לן גמלינו • כי רחמך עלינו
מתרימה: אמן יראתינו • מכל פחד ומכל אימה: ורחם דלותינו ופשרן • מכל
לחץ וארצמה: ואן לא תרחם עלינו • ואל מן לן יחמה: אהיה אלית נשאלך •
ואלה נשאל ממה: חסלך תטרף יתן חסלך • ומימרך לן תקומה: כי אל
רחום יהוה אלהיך • לא ירפך ולא ישחיתך בנקמה: ולא ישכח את ברית
אבותיך • אשר נשבע להם: אדני רחם הנשארים • דמבלעדיך לית לון
ניאמה: ולא תקחנו בעמלי הממרים • ואבריל אתנו מבינם: עבדיך המסכין
יצעק אליך • ארתי ורחם וקבל ושמע: אה מן רחצוני בכך ועליך • לישועתך
קויתי יהוה:

יכי בשם ושמע ישראל וצונו והורה O 2 ³. וכי בשם ולשוב לנו O 2 ² ins. O 2 om. ¹.
وبعدہ يقول الامام آله يقبل منك: جوابه אמן:

צלול יום חרד הרלשוו אן אתא בשבת: 143

ומרן צלווך יקבל • ובעווך יכפל • ותמטי מה את שאל • ומכל רע תתנאל •
 ותתצלה בכל פעל • בעמל בן עמרם הסגיל • ובקדוש מן באר באלפנה •
 החדש הזה לכם ראש החדשים ראשוו הוא לכם לחדשי השנה •
 יתהלל אלהים ותמא

עליה איהא מרן תאליפ העמ השיח גזאל אבן אסחא הלוי בשכמ עליה
 رحمة الله وبنو

מוצאו מן מדע הראושים :	טכס אקר כל דבר •
הטובות הקדושים :	במדע הראשים ² יעבר •
אל ים הלבבים והנפשים :	יציתו לו עד ינח :
יפרק בין הטובות והבישים :	הנבח ³ הטב הנבח •
אשרי בואת המפרשים :	בנצירות ית לבי •
אימה ופחד המבלשים :	יצב שם מפרש כפי •
והפקודים המתעשים :	הקות מרן ומשמרה ⁴ •
ובכל הרמשים :	היום ומחר ובכל אורע •
עדן ⁵ צאו מיד הקשים :	כמו עשות אבהתן •
בארוחו לתפשים :	הזי מרן * מה תן ⁶ •
פרעה ועמו הגרושים :	לצעם על הרבב •
ופרעה אתרחץ על הנחשים :	ארשינן אף חובב •
מובא רום האנשים :	לו יגידו בלחטיהם :
מה יהיו לי ⁷ המעשים :	ימר אליהם •

f. 100

ידברו על פיהם • * מעננים דושים⁸ : ויחשבו ברעותיהם • אן יבטלו
 המדרשים : כל זה וישראל ירבו • וברית אבהתן ירושים : עד אתא משה
 בכוכבו • זרח על הנמשים : בתר מה דברו מרו • ושלחו באותות מתפרשים :
 מן⁹ ברית נח ומרן¹⁰ בסרו • בשגם הו בשר בששים : ויבא אל הגברים •
 ויבד בני הגרנשים • הנפילם בארץ מצרים • הרעים הנששים : ויעש האותות
 לדת • עד אתקשטו פסקול הראשים : ויבא¹¹ לפרעה בכל מופת • * מבולד לכל
 בעלי הלבבים הכושים¹² : אחרם מות בכור דבבה • וכל בכור הקדישים : ודן
 מופת דשמו גובה • הארבה על המרטושים¹³ : בזה היום דשפט • בו ארבע
 מאומים כנושים : אחד בשמים מקלט • דמים הדת לאשר מבקשים : כנוש
 הירח והשמש • ידעו החשובים השמשים : ואחד שבת ברך קדש • לשמוריו
 הנגשים : ליהוה יתקדשו פן יפרץ בם • וכל מלאכה יהיו חבושים : ואחד

¹ O 1 והתצלז. ² O 2. ³ O 2 (?). ⁴ O 2 ומשמרה. ⁵ O 2 צפי. ⁶ O 2 והם מענ" ורו" O 2. ⁷ O 2 לו. ⁸ O 2 והם מענ" ורו" O 2. ⁹ O 2 וזבן. ¹⁰ O 2 מרן. ¹¹ O 2 ובו. ¹² O 2 מאבד הבאים וה" O 2. ¹³ O 2 ממעשים.

מה טב עובדו • ומה רם כבודו • ומה תם חסדו • ומה רב חסדו • דעלינו
 אורידו • מודאח לו לבדו • נימר בדכיות לשנה:
 על מה יהבנ • ובו אהבנ • וקדשנ • ואסגלנ • ועם קדש שמנ • ודת משה
 חכמנ • נשמענה ונעשנה:
 עד נרבי • ונחרבי • כד נשאי • במיתובי • לאשר מצוי • ממה אשתוי • בו לנו
 בסרנה:
 בסרן בראישון • והשמח והששון • דבו יתחדשון • מועדים מה דבשון • כל
 שנה בחדשון • טוב מקרא קדושון • בין קהל כשרנה:
 בחשבנ מתנטר • מן הבריה¹ משתמר • מן אב הבשר • אל נח אל שם אל
 עבר • לירושי הישר • לזרע בעל הנדר • מואקם חשבנה:
 שלום יהוה על משה • רום כל אנשי • דלה מרה ארשה • ילך ליד הקשה •
 ואת עמו יושיע • מן ית² חבושי • ויגלי לן פרקנה:
 ועשה הך דאדפקד³ • וליד עמו אוריד • מה על ידו אורד • וצהון במכבד •
 החדש הזה ומעבד • בו בחמשה עשר בחסד • חקות קרבנה:
 חקת עולם כל שנה • החדש הזה ראישונה • במובאו ששונה • ובסור במועד⁴
 רצונה • ומעבד קרבנה • וזכרון פרקנה • מן משפט כל סנא:
 כמה אפרש • וברך וקדש • מועד מקרא קדש • חקת עולם לא יורש • רק
 אתה לו ירש • בארבעה עשר יום לחדש • לדורות כל שנה:
 מזה היום רוחו תנשק • והרתו עליך תדיק⁵ • במה תדבק ותדיק⁶ • מן מעבד
 הצדיק • ודם קרבנה תאריק • ואלה ישקף וידיק • עליכון ממעונה:
 מה רם החדש הזה • דלבש נזר עזה • * ומב מובאו⁷ מזה • שבתה וצמות
 זה • עם קדישות הזה • ועליכון בנה ובוה • תרחף רוח הגנה:
 בן⁸ אלה יקבלך • ויאזין לפללך • ומכל רע ינאלך • וכל טוב יגמילך • ויברך
 פעלך • אתה וכל קהלך • וישים דרגיך⁹ סקפנה:
 ויפרי פרותך • וירבי חדותך • ויעלי מיתוביתך • ויעני בעותך • ויטיב מתנותך •
 ויזרז בפצותך • וישיב לך רצונה:
 ויעזר לך המשפט • וצדק צדק תשפט • ותקשיט ותתקשט • ותלך דרך המקלט •
 ומכל רע תמלט • ואתה לא תעבט • ועבטת¹⁰ גוים סניאנה:
 ותנים יזמה כהלכון • טבין כל שביכון • ורש ירחיכון • ברך ומברך עליכון •
 וכל שנה ישוב לוכון • ואתם¹¹ בשמחיכון • אמנים מכל דינה:
 * ומועדיך תעבר¹² אה אחי • עליך בחדי זוהי • ואת מתחף בשמחי • בעמל
 תלתה זכאהי • חרעון עבראי • וקדוש שם • ה • ו • ה • יכולה דיאנה:

¹ הרביה O2. ² יתה O2. ³ I.e. "דאח". ⁴ מועד L3, 4. ⁵ לדיק L3, 4.
⁶ O2 om. ⁷ במוב O2. ⁸ L3, 4. ⁹ בו O1. ¹⁰ דרג L3, 4. ¹¹ ומושי L3, 4.

נורו תלי • בעלם גלי • לית הו פלי • אלא מלי • בנור פריש :
 מן הסנה • אל טור סיני • בסימני • לכל סני • במיסיני¹ • והם כשש :
 מאות אלף • לגו מוסף • במי יסף • במוסף • שבת ומועד קדש :
 במתן • תן • לגו תן • תן • דיתן • וימתן • דו נאדרי בקדש :
 שבח דטלמס • כל מי² פרס • והו מתפרס • בטל רסס • מחיי כל נפש :
 בטובו ישמעך • וישמעך³ • במשמעך • בשמעך • ולך ינפש :
 מכל חיב • וכל אויב • לכל דבב • וזר לא יקרב • ואל המזבח⁴ לא יגש :
 ואן אתבעי • מן דבעי • במובאי⁵ • ופנעי • ימטנך מה את דרש :
 דרש • דרש • מן הקדש • במי הדרש • מן המדרש • ונפשו יקדש :
 יקדשך • ויטהר נפשך • וינפשך • וילבישך • לבושך • בגדי הקדש :
 ותתחני • במחני • ומחני⁶ • יחני • יתך ויהי מחניך קדש :
 ויטהרך • באתרך • במימרך • ויעמרך • באיקרך • ויעמר אתר הקדש :
 ועליך ישקף • וירחף • ויאסף • במסף • מוסף • זה המועד ויחדש :
 לך השמח • במי ישמח • כל מי⁷ שמע • וישמח • במשמעו ויפרש :
 כל עת חדי • במועדי • ומועדי • ומכל צדי • לך יפדי • מכל באש :
⁸ ביומי אדונן • וגבירנן • ומצנפת ראשינן • ונור ענינן • לבוש בגדי הקדש :
 אלה ישמרו • * ויעזרו • ויעמרו⁹ • ויסני מספרו • ומכל עקה לו ינפש :
 וכן ישמר חייכון • אתון וקהליכון • וככן בניכון • ותמטון לכל בלש :
 תנים יזמה • בכל יזמה • ורחומה • בנחומה¹⁰ • לך אה עמה • ותתכנש :
 ולך יסעד • בכל מועד • ומועד • ולך ינגד • ויגיד • ממגד • תבואת שמש :
 דו קדש • מקדש • בקדישות קדש • הקדש • מחיי כל נפש :
 f. 99 יקבל צלותך • ובעותך • ותפלותך • ומקרת תורותך • ומה את דרש :
 בקדוש מי אמר • על יד רום הבשר • אשר • ביאר • ספר • הברית מכתב קדש :
 מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש :

יתהלל אלהים وتمام

¹¹ מרן עליו עוד על השבת הזוכיר מן מימר כתובו אברהם בן יעקב בן
 אב סכוה הדנפי יסלח לו יהוה אמן :

פין נפתח • במיני תשבחתה • לבעל כל יכלתה • שמעיו צבעתה • וחכום
 כסיאתה • ועני בעותה • דו אלה רחמנה :
 התי הפרד • הקרם הכבד • הרב¹² המכלבד • הקרוב התמיד • דתודי ויסתגד •
 אך אפים ורב חסד • * וכל בלעדיו¹³ זידנה :

¹ O 1, 2, L 3. במסיני. ² L 4. סי. ³ O 2 om. ⁴ L 4. הזבה. ⁵ L 4. בכיזבי.
⁶ L 3, O 1, 2. ומהחני. ⁷ O 2. עמי. ⁸ O 1 omits this and the next line.
⁹ O 2. ויעמר אהרו. ¹⁰ O 2 ins. ומה. ¹¹ The text of this piece is given
 as in O 1, f. 47, the author's autograph. ¹² L 4. הרם. ¹³ O 2. "דיבל".

יהוה ישמר חייו • וישם לו נפֿושים: וכן ישמר חייכם כלכם • מן אנשים
ונשים: בעמל משה בן עמרם • דמע האנשים: אמרו אהיה אשר אהיה • אה
עני הדרושים: 'עני מדרש עבדיך • ושים לעמך נפֿושים: אהיה אשר אהיה •
אה קרוש הקרושים: השיב לנו רצונך • על אתר הקדשים: חתמו צלותיכון •
ואמרו בדכיות נפֿשים: כהלכון פם אחד • החדש הזה לכם ראש החדשים:

הסגודות ששה:

الأول: החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

تكرر مرتين

الثالث: אדני יהוה אן ראיִה ברב גדל חסוך זכור לנו תפלות אדונן משה
נביך אשר אמר פני גדלך שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך זכור
לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך אשר נשבעת להם בך¹ • יברכך יהוה וישמרך
יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

الرابع: אדוני יהוה . . . חסוך מרי בעמל הנבי הצדיק² הנאמן משה עבדך
f. 98
ובכהנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדקים
אברהם ויצחק ויעקב • בעמלם סלח נא לעון העם הזה בגדל חסוך וכאשר
נשאת לעם הזה ממצרים ועד אנה ויאמר יהוה סלחתי כדבריך ואולם חי אני
וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:

الخامس: בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה • זאת עלת
חדש בחדשו לחדשי השנה • יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף
פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

السادس: אדני³ . . . גדלך אל תשחית עמך ונחלתך אשר פדית 'בגדלך
אשר הוצאת ממצרים בידך החזקה • זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
אל תפן אל קשה העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו • יפתח יהוה לך את
אוצרו הטוב אֵה השמים לתת את מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך:

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון תִּפִּיל ויברך הכהן ויתמר מן מן מימר

עבר יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

על חסול צלותה • נעמד ונפתח • פתח • בפתח • פית המדרש:

כפי • בפי • ועל פי • פי⁴ הפי • פיִאנו * בפניו נפרש⁵:

מדע • עד ידע • במודע⁶ • למודע • אן תדע⁷ • ברעות הקדש:

קדש • בקדש • קדישות קדש⁸ • קדשה דקדש • זה החדש:

הראישון • דבו ששון • ואקדשן • בקדשן • על יד מי לערפלה נגש:

נבי • רבי • צדיק צִוִּי • לן בכתבי • מתוך עבי • הך לפִיד אש:

¹ O2, L4 om. ² O2, L4 om. ³ As No. 3. ⁴ L4 ins. סי. ⁵ O1 בעניו
"והם". ⁶ O2 om.; O1 במוד. ⁷ O2 ידע. ⁸ O2, L4 הקדש.

צלול יום חדש הראישון אן אתא בשבת: 139

דקמאי לכלילון לבש: מה שנה ביומיכון יתחדש: ומחניה רבתה באהלן מועדיה תחני:

רב אלה ותמא וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים¹:

وبعدہ יתמר זפה החדש הזה לכם וכרזנה שלשה פוק ותحت ويقولو الزفات

ויעש האותות לעיני העם ותמא²

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה:

ويتمر كرزنة ثلاثة ويقال اثني³ فوق وتحت

f. 96 وينزو החדש הזה לכם וكرزنة ثلاثة ويشرو بقيت اלקمف ثم يقال

וזכרת כי עבד היית וגו'

f. 97 ويتمر كرزنة ثلاثة فوق وتحت ثقيل وיתהلل ثقيل ويصا המכתב הקדוש ועמו

מכתב אחר ויתמר אז ישר תייל וילבו יהוה גבור במלחמה الريع فصول

برهج عظيم وبعدہ لا يبدو التحاا وبرב נאונך יתפנו הכהנים במכתבים

אל הקהל וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה

שנה ביומיכם יסי ولما يصلو עד יעבר עמך יהוה יתפנו הכהנים אל המזבח

ونختمو אז ישר ויימר גדול הכהנים ראשה תהללות ויתמר אתהו כתבה

רבה דאתינן נסגד קמיד כלְהּ ונשוי כהלן וקדישה ואה רבה ותמא והא

כתיב (ז to א) ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה וילבו קבלו التلات

فصول ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ואל אהרן المتقدم ذكرها في

عادة عشية ويقال⁴ علي كل وقفه منها ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים

אני יהוה وينقري بعدہ דבר אל אהרן ויתמר אתהו דברייך עלמה כלְהּ

ויתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

חדש הראישון • גלגיו מתפרשים: בו שם יהוה לעמו • ממצרים נפּושים:

על יד בני עמרם • דמעני כל האנשים: במופתים רמים • גדלים וקשים: שנים

עשר מספרם • מן ארבע אקרים מתפרשים: חתמתן מות הבכורים • בכורי

הקדישים: ובכורי ישראל • 'בשמח וששים: עם אבהתון יצאים • ממצרים

חמישים: ויאמר יהוה אל משה • אה דמע בני שם: החדש הזה לכם • ראש

החדשים: ראישון הו לכם • לחדשי החדשים: דברו נא אל כל עדת בני⁵

ישראל • יהיו מבקשים: בעשור לחדש הזה • יקחו כבשים: ובחמשה עשר

יזבחו • הפסח ברמשים: שבת וחדש מברכים • עליכון וישים: יהוה ענני

רחמיו • עליכון מתפרשים: ותעשו אתו בטוב • עמה המתכנשים: בדקמים

מול הרגיוזים • בחור המקדשים: * ביומי אדונן וגבירנן • לבוש בגדי הקדשים⁶:

¹ As above, p. 108. ² Then follow thirty short headings of biblical passages.

³ As above, p. 114. ⁴ وينزو L4. ⁵ O1, L3, 4 om. ⁶ O1 omits these and the next two hemistichs.

מזה ומזה אתנגדו : וצאו מנה שלומים • ודבבון * אבידו : ובמצלות כמו¹ •
אבן ירדו² : והם אשירו פם אחד • על * שלמה כלם³ יחדו : ויאמנו
ביהוה • ובמשה עבדו :

על זה אתר נעמד • ונודי לבעל הנכבדות⁴ : על מה עשה עמנו • מן מאומים
חסידות : שגר לנו בן עמרם • בנזרים ופקודות : ואנדה לנו תורה • ושני
לזחות העדות : שלום יהוה עליו • מן פממים כבודות : דאתמר בדילו •
בדיל⁵ העמידות : פה אל פה אדבר בו • במראה ולא בחידות :

f. 88 לשמחים נקום היום • ובכל יומם ולילה : | ונשלם על משה • ועל שבתה דבו לן
מלא : ועל חדש הראישון • דקם * בו לן⁶ גאלה : ועל מכתב אבישע •
* דבו לך פלא⁷ : ושלם עליך ישראל • אשר לך השלם סנולה : תתחני
במועדיך • ואת החקים האלה : תעשה אתם בשמח • ורתות מטללה :
ותנים יומה מאה שנה • ושביכון טבין מן אלה :

תנים יומה ותנים • שנים לא תכרת : בחייך בטב שמח • ויומיה כשית : קעום
בעשות מועדיך • אל יום אחרית : וכן ישמר חייכם כלכם • ויפתח פניכון
טב דלת : * בתלתה והפתור⁸ • ומי אמלל מעל הכפרת : * וזרוקי את הדם⁹ •
מקטירי הקטרת : ובקדוש שמו אך אפים • ורב חסד ואמת :
אין ביהוה אלהינו :

ויתמר דראן הא איקר רב ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד
הו יהוה הנכבד • ויתמר ישתבח • לא נדע בעלה :

* חילה דצמת¹⁰ בין תלתה • זבנים לנו אהן יומה : שבת קדש וראש
חדשיכם וראות קדש כל אלפנים • דאכתב¹¹ ביד כהני יהוה : ישיב יהוה
* מברכאתו על מי אנה מזדמנים¹² • ויפרו וירבו בעלמה : בתפלות דמע
הנאמנים • דו¹¹ קטף כל נשמה :

הו משה דלערפלה נגש : דביאר בספרו הקדש : בחדש הראישון בארבעה
עשר יום לחדש : בין הערבים פסח ליהוה :

רב אלה وتمام

עליו עוד ישתבח לאדונן הרבן פינחס רצון ונו"

¹³ דגלא גלנאי¹⁴ עשות יכלותו • על יד שליח צדיק נומיק נשיא נשיאי כל
מיני : והציל עמו ישראל מן פרעה ועדתו • בעשרה מופתים סימני : בך ירח
הקדמה דבה בזאת השבתה עם שבתה תריון אצטמתו • הך מלך ומשני :
קדש לנו קדש : וארש לנו ארש : דן עמו דן אתפרש : ועם עבראי נופי

1. הנבדות O 2. כל מלה O 2. 2. וירו O 2. 3. בו אשתמדו כעזפרח וכמו O 2.
4. דרב לך בו פלא L 3, רשם בו לך פאלה O 2. 5. בגלא O 2. 6. לך בו O 2. 7. בגלא O 2.
8. O 2 om. 9. בגלול צ' O 1, 2. 10. ובנהנים המשחים O 2. 11. בשלשה ויוסף.
12. בגלאי O 2. 13. O 1, L 3, 4 omit this piece. 14. מן ברכאתן על מן א' מזומן O 2.

צלול יום חדש הראישון אן אתא בשבת: I 37

אפרה: עת ראה אתה משה • ויירא וינס ויברח: מפני הנחש ואמר לו •
מרה אל תירא: שלח ידך ואחז בזנבו • ויהי למטה ושרא: מה בידו בתוך
חיקו • ובתר אהן דברה: ויאמר יהוה אל אהרן • לך לקראת משה
המדברה:

רילך אהרן בשמח • והששו בלבו: ויפגשהו וישק לו • עת אתא אל קרבו:
ויגד משה לאהרן • דבר מן בחדבו: ועיש האותות • לעיני העם כמה
צ'ו: ויאמנו העם • באלהים ובכתבו: וישמעו כי פקד • יהוה עמו¹
דאהבו: וכי ראה אֵת ענים² • ויקדו וישתחוו:

זרח³ משה וזרן * למנו • על מצרים הכפורים⁴: ופרט המופתים • על פי מן
בדברים: במהפך המטה תנין • והדם * במי הסורים: והצפרדעים
ויצברו • אתם חמרים חמרים⁵: ותהי הכנים באדם ובבהמה • ויבא ערב
* בכל האתרים⁶: והפלא יה בין מקנה ישראל • וימת כל מקנה מצרים:
והשחין והברד • לאדם והזרע⁷ צררים: והארבה אכל • את כל הנשארים:
ויהי חשך אפלה • בכל ארץ מצרים:
אמרנו: ונאמר:

לדכרן זה החדש • ולפחרו נחדש: ולמופתיו נפתר • ואל מה בו אתפרש:
בו מת בכורי מצראי • ובכורי ישראל קדש: בו צאו ישראל • * בשמח
וברגש⁸: בו זבחו קרבן • ואכלו צלי אש: בו שפט זה היום • שבת קדש
וראש חדש: בו אודמן עורי • צמות הירח והשמש: בו תקחו הכשבים •
ומן העזים תכנש: והיה לכם למשמרת • עד ארבעה עשר יום לחדש:
בזה רב עקובת זה החדש • ומה רב העובדה: דיתעבד בו לכם • אה העם
העדה: שמו מקור הר'ח • מיום היסדה: ועד עתה בו השמח • כל
שנה מתחדדה: הפסח לישראל • כל שנה מעתדה: למוקרו מן מרו •
והכל לזה ידע: מה פקד בעבורו • והקצה בו סהדה: ושמרת את
החקה • הזאת למועדה:

נסע ר'ח מאת יהוה • ונשא את עמו ואגישון: שפתי⁹ ים סוף • והמצרים
יחלשון: וייראו העם מהם • ויאמר משה קרשון: וראו את ישועת יהוה •
וצפו שפיפות מעשון: כי * אתם ראיתם אתם • היום ברכבון¹⁰ ופרשון: לא
תוסיפון לראותם עוד • ולא בון תתכנשון: עד עולם מאבידים¹¹ • יום
הש'אל יור'שון: יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישון:
סמן מעבר ים סוף¹² • לישראל וחדו: גאלה להם ה'יה • ולהדבב אש כקש
תוקדו: באו שנים עשר שבט • כמון הדרכים נפרדו: והמים להם חומה •

¹ O 2 ים. ² O 2 ינייהם. ³ O 2 ins. נור. ⁴ O 2 למציל הסורים. ⁵ O 2 ממצרים בר". ⁶ O 2 על הכפורים. ⁷ O 2 ולורע. ⁸ O 2 בו הסורים. ⁹ O 2 אל. ¹⁰ O 2 אל. ¹¹ O 2 ins. אל. ¹² O 2 ספו.

שבת קדש ומועד קדש • אפרש מרן לוכון: וזה ראש חדש • מברך עליכון: אה כהנים ואה שמרים • ישמר יהוה חייכון: בעמל מי קבל התורה ¹ • בן עמרם נביכון: וישא אהרן את ידו על העם • ויברכנוכון:

هذا البيت لسيدنا فينخس رضون يهوه عليو

נחתם שירתה • ונימר מימרים: לסדר ישראל • יפשמו עדרים: למסכין סהבי יוסף • זה המשירים: בחייכון לא תסבו עליו • בזאת המימרים: תנים יומה תנים • מאה שנה אה זימונים: תנים יומה תנים • תעשונה ² סני שנים: בעמל הנבי משה • דמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם ³ כלכם • מן כהנים וארכונים: ושביכן מבין מן אלה • אה מן אנה מזדמנים: אין כיהוה אלהינו:

ايضاً عليه شيرة لكايتها الفقير غزال ابن المرحوم اسحاق هكهن عفي
عنه مولا امين

⁴ אל האל בו החל • בזאת מימרי: ואשימו ⁵ עלי טור • מן טורי דברי: עד אשיג פנעי • *ומה עליו סוברי ⁶: זה ⁷ השם אשר • אלהי בו אתקרי: *ייהייה השם • דבו יהי פחרי ⁸: אהיה אשר אהיה • אשר אמרו מרי: להנבי בתורה ⁹ זה שמי לעולם • וזה זכרי:

בעבור כן החלתי • באהלן ואמרת: זאת הדבירות ⁹ • והדרך הלכתי: עד אמטית מנחי • ופנעי ובעותי: מן רזי המדע ¹⁰ • אשר אליו *נכספתי: טובי ¹¹ אשבח תמיד • כל ארך חיותי: לאל העני אתי • ביום צרתי: ויהי עמדי בדרך • אשר הלכתי:

גלוג עלמה המדע ¹² • גלוג בנור נצינץ • על מן אתגלג בו • ובפאתיו ¹³ אתפרץ: וחשק למימריו • ועוריו ¹⁴ כן חפץ: מלי הנבי בתורה • ומה בו ¹⁵ אתקבץ: יקום לך ולבנך • בכל רמש וקרץ: שרשו לאבותיך • מן הברכה חליץ: יתן לך האלהים מטל השמים • ומשמני הארץ:

דע אה חברי מלי • אה'שב אל חשבני: כי הו מתרכב במדבר • הנבי הכני: אשר על דברנו • קם דמים בניאני: ועל זכרון מופתיו • דבאו על כל זירני: | מאז מה דברו • מרה במדבר סיני: ויקרא אליו אלהים • מתוך הסני: ויאמר משה משה • ויאמר הנני:

f. 87

הדבר הנה ¹⁶ סני • מתותר הפתרה: מה עשה ¹⁷ במטה • ואתהפך נחש והי

¹ O 1, 2 ins. משה. ² O 2 תעשו. ³ O 2 הכם. ⁴ The text is here given as in L4, which was written by Tabiah (غزال). Not in O 1. ⁵ O 2 ואשים. ⁶ O 2 ומי בו אקרי. ⁷ O 2 ins. הוא. ⁸ O 2 om. ⁹ O 2 הרברים. ¹⁰ O 2 ההכמה. ¹¹ O 2 נכספתי • לאוי. ¹² O 2 ובכל פאתי. ¹³ O 2 והדבריו. ¹⁴ O 2 ויאמר משה משה • ויאמר הנני. ¹⁵ L 3, O 2 בה. ¹⁶ O 2 אנה. ¹⁷ L 3 עבר.

גלנו הלשן כלכם • וטהרו הפמם: בשלום על משה • הסגיל בן עמרם: נביא
 לית כֹּתו • לא יקום ולא קם: נביא צדיק נאמן • דמע בני אדם: זה
 הנביא שמו משה • אקרו עליו שלם:

דבר יהוה אל משה • אה נביי ושמשי: אני אדבר לך • מן לבי ונפשי: ואחן
 לך שני לֹחֹת • בריתי וקדשי: והתורה והמצוֹה • מן יד קדשי: והכוכבים
 ישתחוו לך • אה משה אה משה:

המועדים אפרש לך • ויום השבת הקדש: לית כֹּתו מועד • ולא ראש חדש:
 זה יום שבת ומועד • וזה יום חדש: הראישון לחדשי השנה • ויום שבת
 וקדש: בחדש הראישון • בארבעה עשר יום לחדש:

ותצלי על הרגריזים • קדש כל טבר: ותזבח עליו קרבן • ותדר נדר: אתה
 ובנך ובתך • וכל מן עליך יעבר: כאשר אמר בתורה • על יד דמע כל
 הבשר: והיה לכם למשמרת • עד ארבעה עשר:

זכרון שם יהוה • הצדיק והישר: ישתבח שמו הקדוש • ויתחיל ויתוקר: אולי
 יקבל מדרשך • וירג¹ מפניך כל גבר: בעמל נביך משה • דמע כל הבשר:
 ויברכך בברכת הכהנים הקדושים • אהרן ואלעזר ואיתמר: ומן ברכת זה
 מכתב אבישע • בן פינחס בן אלעזר: ושביכון טבין מן אלה • אה מן אנה
 אסתדר:

אמרנו: ונאמר²:

לך אלהינו נברך • לך אלהינו נחלל: לך אלהינו נסגד • לך אלהינו נגדל: לך
 נתן תשבחן ורבואן • על הרגריזים בית אֵל: לך נרומם ונשבח • שמך
 הגדיל: ונימר שלום יהוה על משה • הנבי הסגיל:

בז • ארש שם משה • בן עמרם נביכם: מן ברכאתו יתן לכם • ומן ברכת
 מועדיכם: ראשם מועד הפסח • דבו מיכל קרבניכם: והשני חג המצות •
 f. 86 בו תחגו אל קדש טבריכם: | כל שנה ואתון בחסד • וכן ישמר חייכם:

נתן לוכון ברכה • מן ברכת הכהנים: ואני אברך אתכם • אה סדר זימונים:
 אני שמי יוסף • גדול הכהנים: חליפת מן קנא • וקטל הזנים: הוא סהבי
 פינחס • דמע המימנים³: מן ברכאתו ישיב עלינן⁴ • ועליכון אה זימונים⁵:

מועד הפסח מה טבו • דו⁶ למועדים אֲרֵש: שבת * ומועד ופסח⁷ • ומיכל
 קרבן צלי אש: על מצות ומרורים יאכלהו • בשמח וברגש: ויקום כל איש
 ויפתח פמו • בלשן הקדש: ויחתם שירתה במימר • תנים יומה אה עם קדש:
 שלום לך יום השבת • לית כֹּתך מועד: ולא ראש חדש • ולא יום כבד:
 קדשך יהוה • על יד בן יוכבד: שלום יהוה עליו • ועל כל שביע⁸ ומועד:

¹ L3 יארג, O1, L4 ירג. ² As above, p. 107. ³ O1, 2 הנאמנים. ⁴ O2 עליכון. ⁵ O1, L3, 4 וקניי. ⁶ O1, 2 om. ⁷ O1 הפסח ומ", O2 הפ"מ. ⁸ L4 שבת.

אבהתך: ויסלח לך כל חוב • ולא יפיר בריתך: וישמך ממו קרוב • ולא ירחק אִתְךָ: ויסעֶדֶךָ על משמר • זבני אמנותך: בכל פקוד וגזר • על פי תורותך: ויתן לך איקר • וישמע קל צבעתך: ותרבי בעלמה ותפרי • וירבי פרותך: והברכה בביתך תשרי • וירבי את עשותך: בעמל השלשה השלמים • דבון קיאם ממלכותך: ובנבי דקרא לך ולזרעך • ואמר על אודתך: ברוך אתה בבאך • וברוך אתה בעציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שבת חדש הראישון • מודאו עליך יפת: דבו הירח והשמש אתכנשון • לנו כנות כשית: שלשה זבנים לו צֶמֶד • ולון חכומה לצמיתית: וכמה במעלה אתעבר • עורן תעשה בתחתית: בן שלשה לך חדר • ואנון לכם הרת: המכתב והכהן והקרֶבן • לפניך ישית: ששה לנו זה זבן • מכם אמן לא יכרית: המכתב והכהן הגדול • והשבת והקרֶבן לא ישבית: וחדש והצמות בגבול • עברים לקוממית: חדותך בעדניכם • בטב שמח גלי לעמית: יהונו בריכין עליכם • ולכל קהליכם בטב חדות: וכן ישמר חייכם כלכם • ויפתח פניכון טב דלת: וישבת דכרן דבביכם • וחמס משפטון יכפית: ויקים מימרו בששי • בעשור לחדש לקחת: ויקחו להם איש שה • לבית אבות שה לבית:

תנים יומה מאה שנה • עבדכון יימר לוכון: בזהו ובששו ושדכנה • תעשו יומי מועדיכון: אה עדת יהוה • השמרים במכון: | ילבשכם בגד האימה • ויהי אתכם וירכנוכון: ויותר ממצאכם • לעולם בקיאם אלפניכון: ומועד הפסח יעבר עליכון • ואתון בשמחיכון: ויתלי הרגו מכם • ויגלי הרצון ביומיכון: משלשה אבותיכם • ויוסף אביכון: ובעמל אהרן ואלעזר • ואיתמר ופינחס כהניכון: ובעמל דמע כל הבשר • אדונן משה נביכון: ואשול תפשטו עדרי • כי אני השמש עבדכון: ובחיד שים דברי • בטב מדכר ביניכון: וחמת מיימרי • בן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמאם

ויתמר דראן מברכו וכי בשם וקטף לאלה תִּקְדֵם זְכוֹרָהּ فِي صَلَاتِ عֶשִׂיָהּ وَيَطَّلَعוּ מִן
לְחֻלְתָּהּ فِي אֶתִי כֻלְהָ וְיִתְמַר נִשְׁוִי כְהֻלָּן כֻּלְהָ בֵּית וּבֵית חֲפִיף וְיִתְמַר שִׁירָה
מִן מִימַר אֲדוֹנָן הֶרְבֵּן יוֹסֵף רִצּוֹן יְהוָה עֲלֵיו אֲמֵן אֲמֵן:

אהיה אשר אהיה • יהוה אלהינו: המלך הגדול • מלוך כל רוחינו: נשבח שמו הקדוש • בדכיות פממינו: אמר לנו בתורה • על יד משה נבינו: כי בשם יהוה אקרא • והבו גדל לאלהינו:

בך נאמן תמיד • ונמות על תורותך: ובנביך משה • עבדך ובן ביתך: ובכהנים המשחים • שמשי קדישותך: ובהרריזים הקדוש • ביתך והר נחלתך: עליהם השלום • מן ישראל עדתך:

צללות יום חדש הראישון אן אתא בשבת: 133

המתפרש: נאתו ורבותו ריאמים • בון כל כלום כנש: ביהוה היה שמים •
והארץ הך בלש: האור והרוח והמים • ועפר והאור הוא האש: מהם קם
עלמה • כל עץ ודשא ורמש: וכל חיה וכל בהמה • וכל עוף וכל נפש: ואדם
בצלם והדמה • יאמר בלשן הקדש: מי כמוך באילים יהוה • מי כמוך נאדרי
בקדש:

נשבח שם הבריו • השופט אל אמונה: דזער אדם ודבריו • ברב המדע
והבינה: ואבדילו בצלם • והמלל בלשנה: ובחר מן זרעו עם רם • ישראל
באלפנה: אלפן קדש מתריאם • והרגרזים ומשכנה: על יד בני עמרם • משה
ואהרן כהנה: אשר הוציאו על ידם • מידי כל שנה: | במופתים אנגדם • למות f. 84
כל זידנה: בחדש הזה ופקדם • בעשות קרבנה: ואמר בספרכם • לנגלאות
רצונה: ראישון הוא לכם • לחדשי השנה:

יהוה הוא האלהים הממן בתמיד לזֶה: יה"ה" הא"ה האחד דלא מקום יאחזה:
יה"ה" הא"ה דשלח משה ואימנו על נסתר רזה: יה"ה" הא"ה דאפרש על ידו
שבתות ומועדים וחדשים געוזה: יה"ה" הא"ה דשם שבתה וירחה קדמה מזדמן
זה בזה: יה"ה" הא"ה דאמר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחדש הזה:

תלו ידיכון ואמרו ותאמ

לרבה ותאמ

לאלה המרוח המיטיב: לאלה היהוב היצוב המניב: לאלה דשלח משה
בתורה ומה לנה כתיב: לאלה דצמת בין הירח והשמש במגדל כמה אתחשב:
לאלה דאמר שמור את חרש האביב: לנצעו כל קרביה וממן עד לעלם:
תלו ידיכון ואמרו:

אכרז לאלה בקל רם • ואפרש בפניו שתי ידי: ואשול לו בקיאם • זכאים
בעלמה אנדי: ראשם מי אמר אליו • אני אל שדי: ומי דאמר עליו • ויצא
יצחק לשוח בשדי: ומי נדר בממלליו • אם יהיה עמדי: ומי אמר והנה אנחנו •
מאלמים אלמים בתוך השדי: ובנביות משה נבינו • דאמר לו והיה בעבר
כבדי: אן ישמע קל צבענו • ולן מכל עקה יפדי:
בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן • שרת משכן קדישותך: ואלעזר ואיתמר ככן • הכהנים
ברבותך: ופינחס אשר מאן • המניפה לבוא אל ביתך: בקנאו את קנאת
אלהו • סב אנר טב על עדתך: והיתה לו ולזרעו • ברית כהנת עולמותך:
בעמלם אה קהלה • ירוח את עקתך: וירפאך מכל חלה • ויאמן יראתך: ויבד
כל דבביך • סנאי חטותך: ויקים מה בכתביך • לך ולבנך ולבתך: ואיבתי
את איביך • ויאהב אתך ואת משפחתך: ויסני לך כל טוב • ויזכר ברית

צלות יום חדש הראישון אן אתא בשבת: 131

כל נפש: חי תמיד לעולם • אלהי מעון הקדש: אשר בחר בך אה ישראל •
 ושמד עם קדש: ואסגלך בארבע אקרים • כל אקר לו שרש: מכתב ונבי
 וכהן • ופעלת יהוה מקדש: ומועדים קדישים • וזה ראש חדש: הראישון
 לחדשי השנה • ולו שמות תתפרש: ובו סודים מתפתרים • כל סוד ולו שרש:
 וקרנ הנשיאים • כל יום קרבן חדש: נשיא אחד ליום • אל לילת ארבע
 עש: ר וכל ישראל אל • מקום הטרה יתכנש: ותקום רחותה ביום ההוא •
 ובדקטים¹ יתחדש: מוסף קרבן הפסח • ותיכלו צלי אש: על מצות ומרורים •
 בשמח ורגש: זבח תודה ושלמים • ועלה ומנחה אקרש: ואתכון² בזה היום •
 שבת וראש חדש: יחני יתך במועדיך • ותמטי לכל בלש: ותנים יומה חדים •
 *מן בצלותה אכנש³: בקדוש שמו הגדול • הנאדרי⁴ בקדש:
 אמן אהיה אשר אהיה:

המימר בזה סני • בעורן זה העדן נימרו: כי בזה חדש חיים • רבים אזכרו:
 גלים לעיניכם • כל חכום יפתרו: פתח עיניך ושמע • צדיקות מימרו: כי זה
 חדש האביב • בו מופתים אתמסרו: ומות בכורים ומניפות • בכל בית צרו:
 על פרעה וכל מצרים: אשר ביהוה כפרו: וישראל צאו ביד רמה • בשמח
 ואיקרו: וזבחו ופסחו • ואקריבו ואשירו: ובו אתחדש יומי רחותה • המשכן
 והדרו: ועמוד אשתה ועננה • ברמשו וצפרו: טוביכון אה שמועיה • תורותיו
 תשמרו: ותפש מה בידך מן אימנות משה • תמטי כל מסברו: *ותדרש מרד⁵
 תמיד • בכל עת בנצירו: אולי יקבלך • וישם לך פשרו: ושביכון טבין מן
 אלה • סדרה דאסתדרו: ותנים יומה חדים • מאה שנה באיקרו:
 אמן אהיה אשר אהיה:

יום השביעי קדש • ועקובתו רמה: מן רישה ועד עקבה • והוא קדש
 ואנשמה: שרי בין הימים • הך מלך בין עמה: בכבודו ומוקרו • על כסאו
 קעמה: ויומיה 'בתשמישותו • הך צבאות ריאמה: יצמטו מה יצרך אליו •
 מן משתותה ולחמה: סגיל בקדישותו • מן יומה דאשתמה: ושמירות קדשו •
 לסגיל עלמה: דאפרש לון מועדים • על יד קטף כל נשמה: מנון זה חדש
 הראישון⁶ אשר אתא בזה יום השבת • דאתקרי ריש ירחה קדמה: דבו
 שמח לישראל • ובו אתפרו מן ארצמה: ראש חדשי השנה • דבו יאכל קרבן
 יהוה: במקום המבחר • נגד גבעת עלמה: ימטנוכון יהוה לזה • אה מן דאכה
 קעמה: ותעשו יתה⁷ בשמח • ושדכה ושלמה: ואתון שלומים מכל רע • סהבה
 ועלימה: בקדוש מן דאמר • בכתבו הרמה: על יד משה נביו • כי שבת היום
 ליהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

1 O 1, 2, L 4 "שס". 2 L 4 ואתכון. 3 O 2 אה מן אנה אתכנש. 4 O 1, 2 "וא".
 5 O 1, L 3, 4 om. 6 O 1, L 3, 4 om. 7 O 2 אהו.

ויהוה אלה תְּקִיל בֵּית וּבֵית ויתמר כימי מן מימר עבר יהוה בן
 שלמה ירחמו יהוה אמן:
 אלהי מן לא לו לא¹ אם ולא אב • והוא לכל הבשר אב • ובדילה השבין
 הכרובים ולחט² החרב • ליסרות נפשו ובו יתקלץ:
 אלהי מן לית אתחוי³ כֹּתוֹ בעלמה • והוֹה איש צדיק ותמים הלוך לפני יהוה •
 ונח מצא חן בעיני יהוה • טובי הקרובים וטוב דשחר וקרץ:
 אלהי מן אמלל במחזה • אשר מחזה שדי יחזה • וקרא שם המקום ההוא יהוה
 יחזה • ונברכו בו כל גוי הארץ:
 אלהי מן בארץ הקדושה אתנור • וממנה ימין ושמאל לא צא ולא סר • נר
 בארץ הזאת ואהיה לך מגן ועזר • ואברכך ובברכה תתפרץ:
 אלהי מן דאמר לבניו הקבצו • ושמעו ואל תערצו • קומה יהוה ויפוצו •
 ונדחיכו יקבץ⁴:
 אלהי מן בגדיו באהב מרו אפשיט • ולכל הארצות השביר ועביט • ויוסף הוא
 השליט • והוא המשביר לכל עם הארץ:
 אלהי מן הסתיר פניו כי ירא מהביט • אל האלהים וראה בעין הקשט • ותמונת
 יהוה יביט • דלית לו גבול ולא קץ:
 אלהי מן דשׂוי בעמלו המרצי • מן חלקי יהוה שבעה וחצי ואחד וחצי •
 פעל ידו תרצי • ומתני קמיו מחץ:
 אלהי מן אמשח בשמן • המשחה ולבש מעיל ואפוד וחשן • ונשיא נשיאי הלדים
 אלעזר בן אהרן הכהן • דלבו⁵ באורים והתמים מנצנין:
 אלהי הפוקיד על משכן יהוה הממן • דמצא בעיני יהוה חן • ומשמרתו⁶ ביד
 איתמר בן אהרן הכהן • בכל רמש וקרץ:
 אלהי הקנאה דקנא לאל קעים • ונתן לו ברית שלם • והיתה לו ולזרעו אחריו
 ברית כהנת עולם • תחת אשר קנא לאלהי השמים והארץ:
 אלהי תלמוד דמע כל קדקד • דאפשט עליו מן זכותו בנר • ולפני אלעזר
 הכהן יעמד • ולשבעה גוים לחם ולחץ⁷:
 אלהי מי אחס⁸ עמה על מי אור פניו דנע • וקם את הארץ הכשרנה • זולתי f. 82
 כלב בן יפנה הוא יראנה • ולו אתן את הארץ:
 ברכת אהלין תקום לך ולכל עמך • ובמיני הברכות יברכך ולך יסמך • יצוה
 יהוה אתך את הברכה באסימך • ובכל משלח ידיך וברכך בארץ:
 אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה אמן:

נעבר בפתח שער המדע • ונפתח פתח ונדרש: זכרון שם יי ה' וי' ה מחיי

¹ O1, 2 om. ² O2 ולהש. ³ O1, 2 אחוי. ⁴ O2 יקבצו. ⁵ L3 דבו.
⁶ O1, L3, 4 תם. ⁷ O2 וחלץ. ⁸ O1, L3 אחץ.

צלות יום חדש הראישון צפרה אן אתא בשבת:¹

חילה דנשא מיתובית אברהם זכאה • אבי הנאמנים: ועתד מן חלציו נבינו O 2, f. 75^b
 משה • *דידעהו יהוה פנים אל פנים²: וצוהו אן יצוה עמו ישראל • במטר
 אהלן העדנים:

جوابه ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים וגו'

ויתמר יתהלל ותמא ויתמר דראן טבה דמיטב ומרקה הבו

תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו'³

f. 77 ויתמר יתהלל ותמא ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודה

ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהון נברך דו בעל התקומה • מלך על כל מלך: מלוך קדמה וימה •

התשבחן לו נערך: ונשלם על הדמע:

הנביא הכבד: בן עמרם ויוכבד: אשר כתב בכתבו הכבד: ויוסף הורד

מצרימה:

جوابه من المقطفين ويكناهو فوطيفر سרים فرעה וגו'

f. 78^b ויתמר תורה צוה לנו ותמא וכרזנא תלאת ויתהלל ותמא ודראן סיאנים ומרקה

אלהים קעימה ואלהים יחידאי ויתמר ישתבח من قول *الامام مرجان⁴

الدنقي رصون الله عليه

עני הדרושים: בנדלו בחר עמו ישראל • ושמון מכל העמים קדישים:

ואפרש לון שבים ומועדים • גלגיון מתפרשים: מן כלילון דן ירחה קדמה •

דבו צאו ממצרים חמישים: על יד הנבי הנאמן • דמע בני שם:

הוא משה בן עמרם נביכם • השליח הסגיל: דביאר בקדש ספרכם • כתבו

הגדיל⁵: החדש הזה לכם ראש החדשים:

רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו'

⁶ ישתבח עבוד סימניה ופליאתה ויתרבי אלה אלהיה:

f. 81 ויתמר כרזנא תלאת חפייף ויתהלל תפיל ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה

אלהים אל עליון והא מלך רחמן חפייף וيقول الامام ישתבח:

תהותה הסאה • והתהבים יתחנו: טובינו אן נעמד • פני יהוה אלהינו:

جوابه دلעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו תפיל

¹ O 1, O 2, f. 74^b, L 3, f. 58, L 4, f. 65^b, beginning as above, p. 125, to the second
 ישתבח, which is as given here. ² O 1 הנאמנים. ³ With the Qataf as above,
 p. 125. ⁴ O 2 ابسكويه, O 1 والد والد كاتبه. ⁵ O 2, L 4 הסגיל (from the line
 above). ⁶ Said at intervals in the reading.

רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הקטף
באו וישו את הארץ ונו"

f. 73^b ויתמר כרונה שלשה ויתהלל תקיל וברוך אלהנו ויהוה אלה חפיק ונברך
והמוסף בה כמה מתקדם רמשה ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר חפיק
ונרבי כתבה קדישה ונשוי כהלן כלה ושבתו العادة ודראן מברכו ומרקה
אלהים רחמנה ואחד הוא יהוה הנכבד חפיק וישתבח:
הנאדרי בקדש: בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים ששה וחמש: בזה
חדש הראישון • דנלגיו אתפרש: על יד הנבי הנאמן • דלערפלה נגש:
טובך תתפלל בתפלותו: להתמיד ביחדאותו: דצמת בחכמתו: בין חירח
והשמש:

f. 74 רב אלה ותמא ויתמר כי בשם ויתרבי כלה ויצאו בה שני מכתבים | וילבו
קטף הזכאים וכי בשם ושוב מחרון אפך ושמע ישראל והמקרא על
המכתבים ובראשי • ויתמר אתהו דברך עלמה כלף והסגודות שלשה
אלוה החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:
تكرر مرتين

والتالى بריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה זאת
החדש בחדשו לחדשי השנה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנן ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר:
¹ אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה אחס עלינן
ברחמך עד לא ניבד הנהר לדכרון רחמך • באריה דכל עלמה אתרחם עלינן
ברתותך עמי לחצן ולא תעביר על עקתה אבהן ובנים מתחנן למלכותך מרי
לא תיפך אפך מנן לית בן נקום בגאידך אלא הך דת אלוף אה רחמנה²
לדכרון רחמך:

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן ויתמר אדיק עלינן מרן כלף ומרי
בעמל תלתי שלמיה وهي الي الامام מרקה רצון ונו"³
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:
וילבו וינחו בני ישראל מן העברה ותמא ויתמר אתי בשלם כלף וופה החדש
הזה לכם ותמא וכרזנה תלאת פוק ותחת ולעלם תסתגר ולעלם תשתבח
ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشال عادة אמון:

وكانو في سابق الزمان بعدما نحتمو الصلاة يقرؤ من بראשית אל אל לבו لانهم
كانو يقسمو التوراة القديسة علي ايام الشهر وكل راس⁴ شهر نحتمو التوراة
مرة واحدة والله اعلم

¹ O 2 does not give this in full. ² As before. ³ The prayer then follows (in L 4) as on p. 14 sq. ⁴ L 4 om.

דהאל אתה יהוה¹ • צויתנו בתורה • נקריב קרבנים² • בראשי חדשים:
 ובראשי חדשיכם • תקריבו עלה ליהוה • צלותינו קרבנינו • בחמך קבלנו:
 זה בפנותה • הסירה מעלינו • זכור לנו ברית • אברהם ויצחק ויעקב:
 דוי אתה לעולם • ואין אלהים עמך • חיי נפשותינו • במקרא שמך:
 טרם הכל אתה • ואחר הכל אתה • טהרנו מכל טמא • ושוב עלינו:
 יהוה אלהינו • יהוה אחד • יהוה הוא האלהים • אין עוד מלבדו:
 כי ידן יהוה³ עמו • ועל עבדיו יתנחם • כי יראה כי אולת יד • ואפס
 עצור ועזוב:

לשועתך קייתי • יהוה אלהים⁴ • לנו מן פנותה הושיט • וקבל שובתינו:
 מי גוי גדול אשר לו • אלהים קרובים אליו • כיהוה אלהינו • בכל קראנו אליו:
 נורא תהלת • עשה פליה • נאמן בך • ובמשה נביך⁵:

f. 71 סלח לנו מרי • | ולאבותינו בחסדיך • מכל אשר חטינו • ושגגנו ופשענו:
 על פתח רחמך • יהוה עמדנו • בזה ראש החדש • בריך ומברך עלינו:
 כרד אתה יהוה • חשבנך חכמנו • נדע ממנו • צדיק החדשים:
 צמתנו יהוה • במקדשך הקדש • כצמות הירח * והשמש • בזה⁶ ראש החדש:
 קומה יהוה • אתנו על דתך • דת ארונון משה • שליחך וכן ביתך:
 ראו עתה • כי אני אני הוא • ואין אלהים עמרי • אני אמית ואחיי:
 שמע נקאתינו • וקבל צלותינו • ושים לנו שלום • ואבד שנאינו:
 תמים פעלו • חמיד נסיד לו • סהרה קשיטה • לית אלה אלא אחד:
 לית אלה אלא אחד:

וישתבח:

בגדלו יצליח עובדך • וינפש לך מכל ארצמה: ויחילך וימלא ירך • וישוי לך
 שדכה ושלמה: וישיב עליך מן ברכת נביך ומלמדך • ויזכר לך קיאמה:
 ולקול צבעך ישמע: בקדוש מה ביר בתורה התמימה: ובראשי חדשיכם:
 תקריבו עלה ליהוה:

جوابه פרים בני בקר שנים וכו'

ويعمر تورا وكرزنة ثلاثه وיהوה אל רחום וחנון ודראן חילה רמה שמע
 בקלן ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן וישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל • ותלא מעליך רגזה: והצילך ממצרים במופתים •
 ואלבישך נור עזה: על יד הנבי⁷ הנאמן • דחכם השם וקעם על רזה:
 הוא משה השליח שליח עלמה⁸ ואחרית: דפקד במכסות נפשות תקח
 וממחרית: והיה לכם למשמרת: עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

¹ L₃, 4, Cr18 om. ² Cr18 "ניו". ³ O₂, L₃, 4 om. ⁴ אלהינו Cr18.
⁵ L₃ עבך. ⁶ O₂ בואת. ⁷ L₃ om. ⁸ עליו L₃.

f. 68^b ויתמר תורה צוה לנו וקרזנא תלאת ויהוה אל רחום וחנון ודרן אלה רב ולית
 כרתה ומרקה אתהו עבודה דעלמה ומובינן ואלהים קמאה וישתבח:
 בגדלו שם לישראל במקדום זה החדש • זהו ואשמחו: והצילון ממצרים
 ברנש • במופתים אחד עשר אמלאו: על יד מי לערפלה נגש • דשם לון על
 ידו פצו וארדחו:
 הו משה בן עמרם נביבם: דפקד בעשור לחדש במכסות נפשותיכם:
 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם: מן הכשבים ומן העזים תקחו:
 רב אלה ותמאם וכי בשם ותמאם וישרו הקטף
 והקטיר הכהן את אזכרתה ונו"

f. 69 ויתמר תורה ותמאם וקרזנא תלאת ויהוה אל רחום וחנון ויתמר דראן
 סיאנים ומרקה אלהים קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:
 תהי על חטאו • כד יתוב ויעזר ליד מרה: כי בעלמה יסלח לה • ובאחרית
 יוקרה:
 רב אלה ותמאם וכי בשם וישרו אלקטף:
 ראישונה יסעו ויכהן אלעזר ונו"

f. 70 ויתמר יתהלל וביית דראן וביית מרקה לאדונן מהקנן הבודול פיניס
 רסון יהוה עליו אמין והם כמה תרי
 כי בשם יהוה נקרא¹ • ונאמר ברוך אתה יהוה אלהינו • אשר בחרת לנו •
 על יד אדונן משה נבינו • ובראשי חדשים אסגלתנו • בחשבן צדיק צויתנו •
 בהם נקריב עליה • לך² פרים ואילים וכבשים • ומנחתם ונסכיהם • ושעירי
 עזים לחטאת • זה ברחותה³ • ובזאת הימים צלותינו ומקרתינו ותפלותינו תחת
 קרבנינו • בזאת פנותה הארורה • הסירה מעלינו • והשיב רצונך קרוב אלינו •
 אמן אהיה אשר אהיה • ברחמיך וחסדיך • ובעמל הזכאים עבדיך • אברהם
 ויצחק ויעקב • ויוסף ואדונן משה נבינו • ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס •
 ויהושע וכלב והמלאכים הקדושים • והשבעים הזקנים • וקדוש הרגריזים בית
 אל • שלמך עליהם כלם • * ברוך יהוה • יהוה אלהינו יהוה אחד • ישתבח
 אלהים לית אלה אלא אחד:

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים
 אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד:

אל שדי נראה • לאבינו הרעי • יעקב אשר אמר • האלהים הרעי:
 ברייתך יהוה אלהינו • זכור לנו • והשיב רצונך⁴ • קרוב אלינו:
 גדול⁵ אתה יהוה • ירך לא תקצר • גדול הגדולים • יכל על כל מה דו בעי:
 דבר יהוה אל משה • חקים ומשפטים • צדיקים כלם • טובי שמוריון:

¹ L4 אקרא. ² Cr 18, f. 86^b om. ³ L3 ברוחחה, and so often. ⁴ L3,
 O2 om. ⁵ O2 ברצונך. ⁶ O2 ins. יהוה.

¹ צלות יום חדש הראישון צפרה • שריו הצלות כארזון ואמרים ועל פתח
רחמיך כמה אתקדם רמשה וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף ברית וזכרון
ושמש ויוסף וראישון ומופתים ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא
אחד ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתנד ואתהו אלהינו *خفيف*² ויתמר
ישתבח:

חילה³ דבחר אדם • מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל • סגולי העמים
והגנים: ואפרש לן מועדים⁴ * ורישי ירחים⁵ • קדשיון גלויים: מן כלילן דן
ירחה קדמה • דאפרש⁶ על יד איש האלהים:
הו משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל ספר: ומן כליל מה בו
ביאר: ויטע יהוה אלהים:
جواب: גן בעדן מקדם וגו'

O 2, f. 62^b ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון *تقيل وسط* ויתמר דראן ממנה
דכלה ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה וישתבח:
חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה • וזה מן תמימות פעליו: דדמך וחזה
סלם • קעם על רגליו: וכבודה רבה • יהוה נצב עליו:
זה וזה סימתו: ושרירותו וזכותו: אתפרסת⁷ על דגליו:
جواب: וישא יעקב רגליו וגו'

f. 64^b ויתמר תורה צוה לנו *وتامة وكرزنا* שלשה ויהוה אל רחום וחנון ודראן טבה
דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח דשמה אל אמונה:
חילה דאסגיל ואפרש עמו ישראל • והצילון מיד מי לון שנא: על יד נבי
נאמן צדיק • דנורו עלינן דנע:
הו משה בן עמרם הדמע • בחור כל אנשים: דביר בתורה התמימה • במלים
מתקדשים: החדש הזה לכם • ראש החדשים: ראישון הו לכם • לחדשי השנה:
רב אלה *وتامة* וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:
ויוסף היה במצרים וגו'

f. 67 ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ודראן לחילה חיולה ומרקה
אלהים אלהינו ועבודה דעלמה בכל עת תשתבח וישתבח:
לאלהון נברך דו מרון דחיה • דפקדן על יד משה נטר עסרתי מליה:
جواب: יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו'

¹ O 2, f. 60^b, L 3, f. 29, L 4, f. 55^b. ² On Sabbath *نغم عسقلاني وسط*.

³ Sabbath, L 3, O 2 בגדלו. ⁴ Sabbath ומי" Sabbath. ⁵ Sabbath om. ⁶ After-
wards דאחש. ⁷ L 3 אהמצצה.

f. 56^b ויסקו מן הטבעת לנו בשעבוד אִי־בִי־נִדְהִי־וִי־זִי¹ ויתמר אתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיד כלה ומן נשׁדי כהלן המאט ויתמר הא כתיב (ז to א¹) ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה קשטמה ותמאם וילבו קבלו التلات فصول וכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ואל אהרן¹ ويطرقو² علي كل فصل منها ובכל אלהי מצרים ותמאם وبعده يقرأ وבראשי * בריך ומברך עלינן³ ויתמר אתהו דברייך עלמה כלה⁴ והסגודות שלשה:

f. 58 החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

تكرر ثلاث مرات

ויתמר יהוה אל רחום וחנן וקביל ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר

קטף הזכאים:

⁵ יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד אין אלה אלא אחד: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד:

כי בשם כלְהָ

אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם ובעמל משה עבדך אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנן: לטוב לנו כלְהָ יתהלל ותמאם והאלהים פקד יפקד ונו"

אה אלהיהם ותמאם⁶

⁷ אדכירים לטב עד לעלם זכאי עלמה ארשי זכותה אברהם ויצחק ויעקב שכונני מערת המכפלה דכל צלות בשמון מתקבלה בזכרונם אה אלהיהם ותמאם

وبعدہ يقال שמعון וחניו ותמאם ויתהלל ותמאם * ويقال כי בשם ושמע ישראל וצִאֵנו ותורה צִוָּה לנו ויתהלל אלהים יהוה אֵל רחום וחנן ארך אפִים ורב חסד ואמת وبعدہ يسجدو ويقول الامام الي الجماعة⁸ אלה יקבל מנוכח جوابו אמן⁹:

وبعدہ תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع ليشرال عادة امن

¹ O 2, Cr 12 give the sections in full. ² L 4, Cr 12 ويرفوا. ³ Cr 12, O 2 om.
⁴ O 2 النصف الاول. ⁵ The remaining pieces are not in O 2. ⁶ And so after each section. ⁷ Thus after the last section. ⁸ L 4 والفائحة ویتהלל. ⁹ O 2 concludes thus: ... ويقول الامام מאה שנה ביומכם כלכם יס לְ جوابו וביומך יסי وبعدہ: يقول ريس يرحل مبرך עליכון جوابو ועליך יסי: יהוה לא ירתה לישראל אמנות אמן:

יומי חרותה אחלת • והנפוש מן הזידני: ובו הקיאמות אתקטרת • והזה ריש לכל שדכני: ובו חקת הפסח אתנמרת • על יד הנבי הכני: ובו רשו אבותינו • הארץ הקדושה ולן הניח: מכל איביהם וחנו • בבטח ורחותה עליון תפני: וכן יתעבר לוכן • אה קהל זימוני: ותירשו ארץ אבותיכן • כאשר בתחלה ותתחני: ותעבר עליך מועדיך • וכל טוב תהי קני: ותעבר עובדיך • כאשר צוך באלפני: ותזבחו את הפסח • בקדש כל מכוני: ומעל בתיכן יפסח • כל קצף וכל נגפני: ותנים יומה מן אלה • למן אנה מזדמני: באלה תונו במלא • ובלבך לא תזני: ולא תשנא את אחיך¹ בלבך • ולו לא תקניא: ולא תביש² מחשבך • ולא תהי לאלה סני: אולי ישוב עליך • ויעזר לך מה מנך אתפני: ותכפת איביך קדמך • ותרכב כסא שלטני: ון והעמים יקראו ההרך • ועמד יזבחו הקרבני: אדני אה צדיק בישרך • לפללי עני: והשיב עמד לרצונך • ואגלי המשכני: ושוב מחרונוך • ורחמני וחנני: ובורז יקום תהבה • ויומיו תעמי עיני • ותקום חקת כתבה • ותשרי בכל מכוני: ובשלשה ויוסף מלכה • ומשה דאמר אנני: ובאהרן ובניו ככה • ובקדוש שמו אל קני:

תנים יומה מן אלה • עבדכן יימר לוכן: שמעים את הדברים האלה • ישמר יהוה חיכון: ותפרו ותשרצו ותרבו • כדמות אבותיכון: ולרצון תשובו • ותהבה יקום בניכון: ונמנו כל הזידנים • דיקומו עליכון: ותשכבו נאמנים • לנו בתיכון: ומכל חלי ירפא • לכם אלהיכון: ורתות ורחמים ורפא • תשרי על רוחיכון: אהבי הקשטת אתם • יהוה יפרי פרותיכון: והדבבים יזרז במיזלותם • ויאמן יראתיכון: פחדכם ומראכם • יתן יהוה אלהיכון: לפני איביכם • אשר יקומו לפניכון: ואשר עבר בשלום מכם • מן סדר מאתיכון: מן שמרים ונוף כהנים • מן אבהן וילידיכון: רחמות יהוה תטלל • עליהם ויסלח להם איכון: אה סדר ישראל • רבי יעמר אתריכון: וישם לכם שלום • מנעריכון ועד זקניכון: ותונו במעלות כל מקום • ויעמר מקדשיכון: ואמור דן המימר • דרוש מן חסדיכון: תשימו לו טב מדבר • ולא תגעל נפשותיכון: דו שרת ארשיכון • ובניו שרתים לבניכון: מתפלל לאלה בעבוריכון • אן ירבי מספריכון: פינחס מזדעק שמו • מן נוף כהניכון: אלה יסלח לאשמו • ולא יכרת תולדותו מנוכון: ועל קוממת הדת יסעדכם • ולכם יכחשו דבביכון: והאדמה לא תשממכם • ויעמר אתריכון: וחתמת מימרי לכם • כן ירתי חיכון:

جوابه ويعبر יהוה وتعامه

ויתמר דראן מברכו וכי בשם ויתרבי כלה وقطف הטבעת שמש וראישון³:
ויעש אלהים את שני המאורות: ונו"

וإذا حكم راس السنة O 2 adds. ² O 2 adds. ³ O 2 adds. ¹ O 2 Ḥn; Lev. xix. 17. ² אביש O 2. ³ السبت زاد في القطف موكف השבת ונו"

ותהי לו לאשה ויאהבה: ובאשר דאמר לו פרצת ימה קדמה צפונה ונגדה:
 ובאשר דאמר לאחיו בצדקותה והנה קעמה אל מתי וגם נציבה: ובשם מן
 דלית כמונו וכן שמנים שנה אתנבא: בהם יפני פניו לנו וישמע מן כל
 צבע: וקרוב יגלי משכנו ויזרו במיתי תהבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ובניו צבעת עמך שמע: ורחמו וחנניו והרחיב לו ארצמה:
 ואל תפן אל חטאתו אה יכלה קעימה: אכן כי אנון שחתו וקנו רבות
 אשמה: וסוכרותך מטיה בארע ובשומה: ואת סבול חיביה ורחמיך
 כיאמה: אל תשחית עמך ונחלתך בעלי הקיאמה: וחדר עמון בריתך הטרם
 מאברון יתמה: אברנו כלנו אברנו מן גברים והעלמה: ואתנברו עלינו
 דבבנו ואתרינו שממה: ועד מתי אה מרן רבות אהן הנקמה: בבריתך
 דכרן ושם לדתך קוממה: ודכר דברך למשה דמבחר וכל העם שמע¹:
 ובמובאו ברצונך ארשי ופנותה² תצא מלמלה: ויקום מימך ההוא נביא
 אקים להם: בעמל מן הזכאים אתקראו ופתור החלמה: ובתפלות מן לא
 קעם כמו קטף כל נשמה: ובקדשות ורבות שמו יכלה קעימה:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס בעל הברית: דלזנים דקר וקם לו קיאם
 לא יכרית: והוה פרד בדרו ולית בון הוה לו תבנית: דסיד אקרי חשבון
 קשטה ומשמרו ביסודים לא תכרית: על ארך ורחב הרגזים ברב תבונה
 וחכמית: ואקים לו דרגים ורזים ולו בזה דכרנית: הא טובי למן שמר לדן
 חשבנה ושרית³: בו באמנה ולו טב אנר את חכום הנסתרת: ימצא מחר
 צדיקה וטובות מוקרית: ועני תפקח ותנתן לו הבוננית: כי משמרו ולאוי
 למן הוה מן משפחת: שבטי יוסף ולוי ההלכים דרך הכש[ר]ית: וחייך זאת
 מתנה רבה בלב הזכי שרית: אקרו מן כתבה ועליו המועידים מתבנית:
 ודרני שרתו גדלה והברכים עליו תת: ומי אשר חטא לאלה לא ישמר אן
 משמרית: ישימו אלה קיאם לעלם בין קהל עבראית: הנשארים מן גוי לא
 עלם מן דרך האמית: טובך אחי ומה את שמור שערות קשטה בך מופעית:
 לא עם נבל ולא ארור ולא מענן ולא מכשפית: אלה ימנכם על האמת ותונו
 נותרית: לרצון משנים ותשית עליכון רתות ורחמים רמית: בשלשה ובן פרת
 ומן המלל מעל הכפרית: ובקדוש שמו דכרת בינו ובין אבותיך הברית:

f. 54 חדש הראישון הזה גלגיו מי מני: | מי עמד על רזה יתקרי מן הנבוני:
 כי הוא תרח הנפוש ופתח השמחות והששוני: ובו הרצון נגוש ופנותה בו
 תפני: ובו קם משכנה וכן יקום בו שני: ראישון הוא לכם לחדשי השנה
 ומנה והלאה המועדים תבני: ועלמה בו אתברת בחכמת ורבות אדני: ובו

¹ O 2. שמה.

² O 2. וננתה.

³ O 2 in marg. خدم.

האדיקה: והפמים המררים • ינכרו טעם המים המתיקה: לא יכנע לבנם וערלים • כי חשכה בהם חזקה: טובך תצדק ותסים • באמת מה בידך בו דביקה: ובצדיקות מן לדתך יסיד • דכל ממלה צדיקה: אודי על זה מרך • אשר שמך לו חלקה: באימנות חמשת ספרך • ושפתך לא תשתקה: במימר מודאה מודאה על מתנך • אה מן מתנותך מספקה: ודבעי לבר מנך • בלש ולא שקח:

שמע מני אעיצך • עם יהוה דפני קעמו: לא תחשבני נאצך • ולא לך מן הזידמו: אבל מן מאהבותי בך • שמעתוך הן הפתגמו: בחייך דכי מחשבך • והלבק באלהיך ורוממו: אולי יקבץ נדחך • בדור אחיך דאתרמו: בארץ אחרית כשמעך • ועמך בהרגרזים יזרמו: ותזבחו זביח צדק ויפסח • עליכון ותתעצמו: חבחת את הפסח • ויומי רצונה תעמו: יפה לך תחכם ותודי • מרך הרחמן ותרומו: דמן בטובו לך יפדי • ומסעדך לשמר דתך וקוממו: לעיני סדר העמים • במעבד חקות דתך ותקומו: ולמשמרך מאלמים • וצדיקות מה בידך יעמו: וידעו כי יהוה אל[היך] עמך • ובבטול ינחמו: ויקנאו ממך ולא יכלו לשטמך • ובראותך יתחכמו: ולא יחמד איש את ארצך • ואת עמך במקומו: ולא יוכל דבב ינחצך • ותרד בבטח ושלמו: תמצא כל אשר לך תמים • מבית ומחוץ בתמימו: וחייך זאת אותות רמים • דכל העמים בך לא ידמו: ויכחשו איבך לך • ואת דבב לצלמו: ועל במתם תלך • ומן רעותך יסכמו: מודאה לאלה מודאה לאלה • דלית שם כשמו: דטבהתה גדלה • ולית מאום יפלא ממו: דביום נקם ישפט בישריו • בין שנאיך ורחמו: נקם ישיב לצריו • וכפר אדמת עמו:

יהוה הו האלהים מקבל הדרשים: י"ה"ה"ה" מחיי כל הנפשים: י"ה"ה"ה" דשם עמו לו קדישים: | י"ה"ה"ה" דהציל לון מתחת יד קדישים: י"ה"ה"ה" f. 53 דשלח אדונן משה דמע בני שם: י"ה"ה"ה" דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:

לרבה ותלמא

לאלה אשר בחר בכם: לאלה דשלח משה בסימניו לכם: לאלה אשר אבד לדבבכם: לאלה דפשר אתכם מן צרותיכם: לאלה אשר אפרש השמח בדן ירחה עליכם: לאלה דאמר עליו ראיִשון הוא לכם: לנצע[י]ו כל קרביה ואממן עד לעלם:

האן הוא אחי הבית • שוי קבול השובה: ישר יקום עמי עד נכרת • מנן ערלת לבבה: ומן אלהנן נביע • בדכיות חשבה: ושנים שנים נשוי • ונכרז בשם בעלי המיתובה: בשם מן אתבשש במימרו • כי ערום אנכי ואחבה: ובשם מן אמר לו מרו • אעשה לך תיבה: ומן דאמר לו ואתה תבוא אל אבותיך בשלום • תקבר בש[יבה] טובה: ובמן אחרי אמו הוה נחום • ויקח את רבקה

f. 52¹ עליו עוד שבחו מן מימר אדוני וגבידי ומצנפת ראשי בעל המדע והחכמה

והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן סהב[י] הכהן יצחק בן שלמה

הלוי בשכם יהוה יארך ביומי חייו ימים רבים אמן: אמן:

פתחו פממיכון ואמרו • התשבחן לממן בגדלו:

יחדאי הצדיק בישרו • דלאוי עלינן נהללו:

נצר חסד לאלפים • לאהבו ושמור פסקולו:

חסדו וטובו עדפים • והכל תחת קשט ממשלו:

סבול דלא מנכי • ידע דבארע² ואשר מעלו:

ברואה דקרא אנכי • דעל הר סיני ירד גדלו:

נסתר לא יתכסי ממו • והנסתרות פניו יתגלו:

יצורה³ ברבותו ורוממו • וכל בוראים פעלו:

חיה לו תמידה • ולית לקמאותו חסולו:

קני קדוש רבותו כבדה • ממן ברבותו וחילו:

בראשית ויום נקם ובה • קוממות תחתית ומעלו:

שלם לנן ננוה • ונלך בשבילו:

הכן כי טוב לנן • נזין למשמע ממללו:

הך הזכאים ארשינן • דשמרו חקו ולא חללו:

אנן אשר חשק בהם • ובריתו עמון קטלו:

אתון בקשט בניהם • הדמו בון ולא תחללו: אה בחורי כל בוראיה • ערלת
הלב נמילו: עד תתורך לכם חייה • ותפרו ותרבו ותגדלו: טובי שמור התורה •
אגר טוב נמלו: משתמר מכל רע • ושבק לו כשלו: ויהי מן האבים • דאמיר
לון במלו: ומשלת בגוים רבים • ובך לא ימשלו:

והאמן ביהוה אלהיך • ויחשבה לך צדיקה: והדבק בו בכל כוחך • אגר טוב
מן חסדו תקח: למען תחיה וטוב לך • ונפוש באחריתך תשקח: בין ידי אל
מהללך • דמן חסר לך אשקה: ושלשלך מן נאמנים • אשר ריחותו בון חשקה:
ואפלאך⁴ בקדש כל אלפנים • דצמת כל מצות וחקה: תורה דלית כמזה
תורה • כבדה צדיקה: בכל גויה אמרה • אן היא מן פם אלה מדקדקה: ומן
שומיה נעתת • ובה חכמה חזקה: רק אמרים אן מנן אתכסת • וזה מנן
עשקה: ובחזותי חזית • בכתבין מתשקה: כי התורה דבידן האמת • ודברה
וממללה מן פם אלה נפקה: וכתבון אמיר על ישראל • אן לון דרגים שחוקה:
ואן אנן הגוי הסגיל • מתבחרים מן כל העם דמתשקה: ואם עתה אנן לנן
נכרים • יראת על דתון אן ימחקה: כי העינים העורים • ינכרו נור שמשה

¹ Not in L3, 4, Cr12. ² בסרוע O2. ³ Or ? יצובה. ⁴ !leg. ואלסך.

מנה יראי: וכוונ¹ אדם מן אדמה • בדמות מלאכיה²: ויפח באפיו נשמה •
 למשמע ולראיה: האן אלה לו דמה³ • דו אהיה אשר אהיה: נדכי לבה ופמה •
 ונשבחו בחדי ויהי: ונתן לו רוממה • כי הוא האל הנורא⁴: מלוך מכה ורומה •
 זכור ברית קמאי: שבחו 'ברחמה' אה עדת עבראי: לאלהה דעלמה • האלהים
 הרעי: מנה נלבש ביגד אימה • ונימר בלבבים יראי: יהוה גבור במלחמה •
 יהוה שמו יי • ה • ו • ה:

* רבותה לה⁵

מן מיסון הלב נשבח • שם יהוה אל קעים: המיטב המרוח • התמיד⁶ עד
 לעלם: ובכיוור דחלחה נצבע • דו האל הרם: ונקרע בגד חובה • ונלבש בגד
 צלם: ונדכי פמה ולבה • ונימר⁷ בקל רם: תשבחות לרבותה רבה • בכל
 לילה ויומם: ונקטיר על המזבח • קטרת סמים וגם: נקטיר את חלבה • ועל
 רגלינו נתקומם: ונהללו במאהבה • דו משים כל חרש ואלם: הידעיו מה
 הוה • ומה כדו ומה יהי לעלם: יהוה שמו ישתבח • וחילה יתרומם: דן
 רחמנה טבה • דאמר חי אנכי לעלם:

והבו רבו לאלהנו • ותנו⁸ לו הגדלה: התמיד בעודנו • מלוך רוחי כלה:
 צעור גיוותינו • משול הממשלה: * לאוי ועבד עלינו • נלבש בגד דחלה⁹:
 וארצה¹⁰ נקד על אפיו • וית לשונינו נשלח: בתשבחות אלהינו • יהוה בעל
 היכולה: דנבא למשה נבינו • ולפדות ישראל אתו שלח: מן יד שנאו חידנו •
 בפליאן וסימנים גדלה: בתנין ודם וצפרדעים כונו • ובתי מצרים ממו מלא:
 וכנים וערב אומנו • * ומקנה ושחין לון חלא: וברד והארבה אכל מזונו¹¹ •
 ויהי חשך אפלה: ומות בכורי מן זנו • ותהי צעקה גדלה: לאוי¹¹ נשבח
 f. 51 רביאנו • בכל יומם ולילה: | ונימר כל ימי חיינו • רבותה לאלה:

יהוה הו האלהים • ירוש הירושים: י"ה"ה"ה" דשלח אדונן משה דמע כל
 אנשים: י"ה"ה"ה" דהציל עמו מיד מי פניון כושים: י"ה"ה"ה" דאסגלן בזבנים
 קדשים: י"ה"ה"ה" דשם זה חדש תרח השמח והששים: י"ה"ה"ה" דאמר
 חדש הזה לכם ראש חדשים:

לרבה ותמא

לאלה יכולה דיאנה: לאלה דשלח מימנה: לאלה דשם על ידו לישראל
 פרקנה: לאלה דאושט על ידו קדש כל אלפנה: לאלה דאסגלן במשמר
 שבתות ומועדים כשרנה: לאלה דשם חדש הזה גלניו יתרנה: לאלה דאמר
 ראישון הו לכם לחדשי השנה:

לנצחיו ותמא

¹ Cr 12 וכין. ² Cr 12, O 2 מלאי. ³ Cr 12 דמע. ⁴ Cr 12 הנראי. ⁵ O 2
 om. ⁶ O 2 הדמע. ⁷ Cr 12 ונאמר. ⁸ O 2 ונהנו. ⁹ Cr 12 om. ¹⁰ O 2
 לו. ¹¹ O 2 ועל ארצה נקד אש" Cr 12, ועל הארץ.

וזה ראישון הו לכם • לחדשי השנה: יהיה עליך בריך • ויראתך יאמנה: ויקבל נדריך • ונדבותיך דתתנה: בקדוש שמו הגדול • אל ישר אמונה:

* هذا البيت يقال اذا وافق السبت¹

תמטון באיקר וחסד • המועדים והשבים: וסגול זה המועד • דאתי ואתם קרבים: אל זהותה ושלמותה • ותשיבו² בה ימים רבים: ותקריבו בחדו ואשמחותה • מן העזים והכשבים: קרבן הפסח בריחותה • זבן מובא בין הערבים: ויתקע שופר הנפוש • עם מחלות³ ותפים: ולא יטרף הדרוש • הפרוש הכפים: יומם ולילה בגללך • קרי לארך אפאים: הן יעני לשיאלך • ויפרשך על הפרשים והרכבים: מן סניה דאתנברו • וישליכם * על שדי⁴ צפים: בעמל שנים נברו • אנון שנים אחים מתנבים:

f. 50 רישי ירחיכון טבין • סדרה דאכה אתאסף: כל שנה בטובות רברבין • ואלה ביומיכון⁵ יוחף: ותעשו זאת הימים • ארבע עשר ותשקף: על המועד ואתם שלומים • אמנים * מן הקצף⁶: ולכם ישע וישיע • וירבי עליכון הזהב והכסף: עד תוכלו לקוממות⁷ אימנות משה • בן עמרם הקטף: וכן ישמר חייכם • ויסף עליכם⁸ אלף: ובטוב תעשו מועדיכם • המצות והקציר והאסף: בקדוש מן דאמר ופסחתי עליכם • ולא יהיה בכם נגף:

תנים יומה מאה שנה • אימר לכהלכון: סיעתה המזדמנה • ישמר יהוה חייכון: וכל שנה ואתם בטוב • וסדר קהליכון: הרחוק והקרוב • בכל אתריכון: תתחף עליכון טבהתו • ויעלי לוכון המכון: וכל שנה במכתב אבישע • תצטמתו קדש ספריכון: וישמר חיי סדרי • דאכה כהלכון: ואשול מן צדקת מרי • יעמר אתריכון: ותתמת מימרי • בן ירתי חייכון:

جواب وיעבר יהוה על פניו وتعام

⁹ עליו עוד שבחו מן מימר הזקן הטב פרד זבנו בעל החכמה והמדע והב[ינה] הכהן סהבי יצחק בן הכהן שלמה הלוי בשכם ירחמו יהוה וישכן רוחו בגן עדן אמן:

אשבח שם יהוה • אל שדי אל ראה:
יכולה קעימה • עבוד מה דו בעי:
צעור כל נשמה • במלת יהי ויהי:
דכומה עצומה • ידע כל כסיאי:
קני * ארע ושומה¹⁰ • עלאי וארעי:

עבודה דעבד עלמה • וטלמס כל בוראי: מן עוף ורמש ובהמה • וכהלון

¹ L4 om. ² Cr 12 וחשובו, O2 וחשובו. ³ O2 marg. מלחה. ⁴ O2
⁵ L3, Cr 12 בשניכם. ⁶ O2 מכל קצף. ⁷ O2 למקוממיה. ⁸ L4
ins. ככם. ⁹ Cr 12, p. 28. Not in L. ¹⁰ O2 ארעי ושומיה.

תשבחה נשבח • לקדוש הקדושים: עבוד עלמה וכל דבה • מינים
f. 49 מתפרשים: | באשתתי יומיה • הוֹ מתחדשים: בתקן חכמה ייה • ביכולה
מתעשים: וביום הרביעי מלא רקיעה • בכוכבים לבישים: נור צלם מן רמה
חיה • דאפרש לבני שם: באהלן עדניה • על יד דמע האנושים: דעל ידו
נפֿשון מן עקיה • מן בעלי הנפשות הקשים¹: ובתר זה אמר אלהיכם² • עני
הדרושים: החדש הזה לכם • ראש החדשים: יתקדש שמו דאפרש • לעולם
ויכבד:

רבונה לה:

תנו ברבואן • למי לו תשבחו: וצלואן ושיראן • ואפשטו אוראו: על מה
עשה עמכם • מן טובות אתפרחו: בימי מועדיכם • ורישי ירחיה דיבאו:
בשנה משתבים • * וזה דבתוכו שמעו: לכם מן הכשבים³ • ומן העזים תקחו:
והיה לכם למשמרת • עד ארבעה עשר ותזבחו: במכסות נפשות וממחרת •
הפסח תזבחו⁴ ותסעו: ישתבח דאפרש וקדש • ישראל וזרעו: בכל זבן
מתפרש • וזה הפסח⁵ פתחו: מנה והלאה נגש • ונקריב על מזבחו: עלת
תשבחן למי יתקדש • ויסתגר ויתעבד:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י"ה"ה" דאסגיל לבני שם: י"ה"ה"
דאפרשון בזבנים קדישים: י"ה"ה" דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:
תלו ידיכון ואמרו:

جوانا یشתבח אלהים وتماما لرבה وتماما

לאלה דשם עדתו על כל העמים עליונה: לאלה דאסגלון במועדים לון
נתינה: לאלה דחכמון רישי ירחיה⁶ בזבנה: לאלה דאמר על זה ראיִשון הו
לכם לחדשי השנה: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:
תלו ידיכון ואמרו:

جوانا یشתבח אלהים وتماما

כריותה נכרו • ונדכר תלתה זכאים: כל מנון טהור הרן • וידיו בזכותה
מלאים: אברהם ארש זכותה • ונשיא נשיאים: ובנו דדרש עלתה • על דמע⁷
הנבעים: ויעקב הנדור • כליל המצחים⁸: * ויוסף הפתור⁹ • דערק מן הזנאים:
ואלהי נביה רבה משה • דמע הדמעים: ישמע קלק דצבעתכון • עם חדר
השעים: * בצדקתו אלה רחמן ורתאה¹⁰:

אלהי אהרן ובניו • ארשי הכהנה: בעמלקן ישא פניו • אל עדתו ויחנה: ויחן
לון חן וחסד • ויסגי מניאנה: וישם יכולה ויסעד • על עשות מועדיה בעדנה:

¹ O 2. הקדשים. ² O 2. אליכם. ³ Cr 12 om. ⁴ O 2. חפסחו. ⁵ Cr 12
ומי להלמיה O 2. ⁶ Cr 12. ירחיה. ⁷ L 4. קדש. ⁸ L 3. המצאים. ⁹ O 2. הפסח.
סח' וע' ¹⁰ L 4 om.

יומה דפסח אלה על העם • יומה דאתון מתקרין בה • דפסח אלה על בתיון •
 ולא ייעל מחולה לגון :
 כל בית דהוה בארע מצרים • לא שיאר בה נפש בכור • אלא בכורי עבראי •
 דפסח אלה על בתיון :
 תנים יומה נימר כדו • קליצים באהן דכרנה • סגדים וסודים לאלה • יפרק
 יתכון מן סניכון :

חפה החדש הזה לכם וتمام וקרזנה תלאת ובעדה יקאל

תמים תהיה עם יהוה ונ'

f. 48 שלום יהוה וتمام נביה רבה דעלמה נומיקה דעלמה שליחה דאלהים ספרון
 דחייה לבש קרן עורה מהימן בית אלה עליו השלום לעלם ולא קם עוד נביא
 בישראל כמשה כלל תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב נותינה אלהים
 יתברך נברך יתה ולית כותה נשבת יתה דו רחמן נסגד קמיו דו רתאה ונדחל
 מן שמה דו נצעיו ונוע מן אימתה ונדלה ונרקף מן דחלתה וחילה ונכפת מן
 יכלת נבורתה ונימן בה ובאימנותה ובמשה נביה ובכתבה נתרחץ על יחידאותה
 ונשמר שביו ומועדיו ונזיראתה ופקודיו נשתעבד לה על עובדיו נודי לה על
 רחמיו ועל חסדיו נרבי שמה דו רבה ונרום יתה דו רמה וננציר לה דו נצוהה
 ונסיד דו אחד • לית כותה לעלם תורה תמימה ברוך יהוה נותינה יתגלג נביה
 רבה דקבלה ממעון קדשה יתברך אלה ולית כותה רבותה לה ברוך אלהינו
 לעלם וברוך שמו לעלם אין כאל ישרון :

וקרזנה תלאת חפית ויתהלל תפיל וברוך אלהנו תפיל ויהוה אלה * כלל

תפיל שויה¹ פוק וכת ונברך והמוסף בה על זה היתוב :

נברך ונהלל וتمام ויבן נח מזבח וتمام ויאמר יצחק אל אברהם אביו וتمام
 ויעש האותות לעיני העם וتمام החדש הזה לכם ראש החדשים וتمام והיה
 לכם למשמרת עד ארבעה וتمام בריך ומברך עלינן ובראשי וتمام

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר תפיל שויה פוק וכת ויצא ארונן מכתב
 הקדוש ועמו מכתב אחד וילבו יהוה נבור במלחמה יהוה שמו ברהג עظیم
 الأربع פصول וישרו המעלים מרכבת פרעה אלי عند וברב נאונך יבדוה התחא
 ויתפנו הכהנים אל הקהל במכתבים ויקדמו ינשקו המכתב בגדול החל
 ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה שנה ביומיכון ויתמר פסל פוק ופסל תכת
 אלי אן יסלו עד יעבר עמך יהוה ינולו הכהנים אל הטבעית ויחתמו אז ישר
 ויימר זקן² הכהנים ראשה תהללות ואחריתה תשלמית גואג גדול אלה
 וتمام ויתמר ניזל ויתהלל וتمام ויתמר שבחו לא נדע בעלה יהוה ירחמו
 אמן אמן :

¹ L4 . وسط .

² גדול L3 .

בשם יהוה

1 צללות לילת חדש הראישון רמשה • שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח
רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף שמש וראישון
ומופתים:

ויעמיח יהוה אלהים מן האדמה את כל עץ ונו"2

f. 46 ויזפו חדש הזה לכם ותמאם וכרזנה שלשה רומה ומכה ויעידו
الزفات רומה ומכה ובתרם אתי על זה היתוב:

ויעש האותות לעיני העם ונו"3

f. 47 וכרזנה תלאתה פוק ותחת ובעדה תقال אתי כלחה נעם חפייפ

אתי בשלם מועדה • דכרנה דממן לעלם • לא מטלטל • כל דריה:
בארבע עסר יומין לירחה • אקבע ארשה דרחותה • והוה לילי קצף על סניו •
ואיקר וזהו לרחמיו:

גלנים רברבים לאלה • האחת בפלנות ליליה • וקטל בכורי מצראי • ופלט
בכורי עבראי:

דיאן דראין אלהין • וקטל סגודיון אקרין • ואלף למחולה קמיו קרי • כתבין
דכתבין באדם:

הזין במישרי⁶ ממרא • מבגלל זכותה דאברהם דרשה • למשה מיכל לבניו
פטיר • ברמשה בארע מצרים:

והוון נכסים ודבחים • ברמשה ואכלים ומודים • ואלה אמר דן מרוקה • *דעגולה
הו⁶ ובר תוריה:

זהו רבה דאתעבד • לנו בתי כל עבראי • צוקה וקצף דאתעבד • לנו בתי כל
מצראי⁷:

חתם לא משתרי לעלם • אהן דהוה בארע מצרים • הדם מתחזי על שקוף •
ואלה פסח על בתיך:

טרו דכרנה דמסרכון • לא תתנשון יתה לילה • דנפֿקו כל חילי יהוה • מן ארע
מצרים ביד רמה:

¹ O 2, f. 37^b, L 3, L 4, f. 5^b, Cr 12. ² The ejaculations (יהוה אל רחום ורחמן) and the several sections (א to כ and ת) of מועדה (as given below) are interspersed in the readings. ³ As above, thirty-one headings. ⁴ L 3
דעגולה. ⁵ L 3, Cr 12 שרי יהוה. ⁶ O 2, L 3, דעגולה, Cr 12. ⁷ O 2 שטיי.

לנפשו יקח: לאוי עליכון עשותה • כמה היא מתעתקה: ודטרו זה שבתה
 דצמותה • תהי מיתוביתך שחוקה: דבו אתפוננו אבותך • מן מצרים נפוקה:
 וכן יפונג מסיתך • במקדום לך פרוקה: ויסני יהוה פרותה • ורחמיו עליך
 ידיקה: ויסר מנך כל תועבה • ותהי מנך רחוקה: ויסלח לך כל חובה • ויצילך
 מכל עקה: ויבד דבביך ושנאיך • ויהיו מפניך ערוקה: וכל מן יתנבר עליך •
 וישם עליו תשניקה: וכל צרע וארצמים • מבינך ימחקה: ומן יקבל צלותך •
 ובקבול תהי סלקה: ויעני לכל בעותך • וישמע לך כל צעקה: וישמע קלין
 דצבעתך • ויצדק עליך בצדקה: ולא יטרף ולא יטרד יתך • ויהי לך דבוקה:
 ויצליח את עבדך • ויטיבה בכל חלקה: בעמל אברהם ויצחק אבותיך • ומי
 כף ירכו תקע: ומי השת אדניו • הות לו חשקה: ומי אמר לעמו בלשנו •
 ורגליך לא בצקה: בהם נדרש אדון האדונים • דבוקה פרוקה: ונימר מרי קבל
 מן מסכינים • בעים מנך צדקה¹:

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תלתי

ולעלם תסתנדר ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב וחסד:

الله لا يقطع وگو

² يشتج علي السبت الذي قبل حدش هرايشون من قول صدقة

للمفتاوي³ رضي وگو

⁴ התמיד באלהותו • השופט אל אמונה: חילה דשם ישראל עדתו • על כל
 העמים עליונה: ואסגלון במשמר יום שבתה וקדישותו • דגלגיו יתרנה: טוביכון
 ישראל בו תשבתו • ותצלו ותקרו במקרת קדש כל אלפנה: טוביכון תטהרו מן
 פשעותו • אולי יסלח לוכן כל עונה: עד תקדמו על ריש ירחה קדמה
 ושמחותו • דו ראש חדשי השנה: ועל מועד הפסח דבו תזבחו קרבנותו •
 ותתמלו בעדנה ועדנה: מרי לא ישמם מן מיכלותו • קדם הר הנחלה והשכינה:
 בעמל מי צעם וקעם ותנח צלותו • דאתפלל ואמר סלח נא: ועל חתמת
 שנאיך אמן ינדנד: ומן פנותה לך ירוח: ומיתוביתך בלעל יכבד: ויתן לך
 הארץ הטובה הזאת ומה לגוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד:
 עיני יהוה אלהיך בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה وتمام

¹ Cr 27 omits thus far. ² Cr 27, f. 17^b. ³ O 2 דבהה. ⁴ O 2 has the heading, but omits the piece.

בקדש כל ספרי: נבי אקים להם • מקרב אחיהם כמוך בדמע: וצלמו אלבשו: בזה אתקשט • ושימו לך מקלט • ובצדק תשפט: וביהוה אסתבק • ועל נכותו אתחבק • וחמץ וחזק: ואלה לא תתנשו: • ושובתך חדש • וחובך גרש • והטוב בקש: ומן מרד אדרש • אן ישוב לשש • עליך כאשר שש: על אבותך עת נפשו: • ואל תפן • אל זה זבן • ואל סגוד דבבן: היום עליך • מה אליך • והם תכו לרגליך: ודתך יבלשו: • ונפשך שמר • אן לך תימר • אני מתי מספר: ודע כי כאשר • אבותך ייסר • יהוה לך מיסר: ולרבבות תנשו: • כל זה וחייך • קרוב לפניך • מתקשר על שובתך: אן שבת • ושמעת • ועשית: מה עליך אפרשו: • נדחך יקבץ • מכל פאת ארץ • ושנאך יפיץ: ותהבה יקום • בארשות אל רחום • ובקדש כל מקום: יכונן מקדשו: • ובמועדיך תתחני • אה זימוני • ובשדכני: תעשו דן שבתה • דצמותה • דו בסור ופתח: למועדך דאתקשו: • אתה בבסרן • לירח ניסן • ומועדך טבן: דבו קרבן • תקריב בחדבן • לאבותך דכרן: דמן פרעה אתנפשו: • | עליכון יעבר • בשמח יתר • ובקדש כל אתר: קרבנך תקריב • בחדש האביב • רצונך יישיב: ושופרך יקשו: • ותרומה תתן • ליהוה לכהן • ואלה יחן: עליכון בחסדו • ויחמלך בכבודו • בעמל משה עברו: ונאמנו ואישו: • באחיו על לבך • אפרש שתי כפך • ואדרש מן רבך: ירחם ויחן • יצחק הכהן • אמור אהן: ממלה ומכנשו: • ואפשט עדרו • על קצרות מימרו • ובדעתך אסתרו: ועליו לא תקחו • ועליו שאיו • על מעט מדעו: כי מן אלה מדרשו: • אן יסגו מספרך • וירבך ויפרך • ואתה תדרך: על במת דבבך • ואל רחותה יישבך • וסדר איבך: לך יכחשו: • מרן יקבל צלותך • ויעני בעותך • וישמע קלין דצבעתך: ואתך לא ינוף • ושיאלך לא יטרף • ולך לא ירף: וכל שנה תעשו: • לזה השבת • דגלגו רבת • וישם לך תבת: תושי[ע]ך בחנה • מן מבול זבנה • ואל הר השכינה: אמן תירשו: • בעמל אדם • ונח התם • ואביך אברם: ויצחק נצירה • ויעקב נדורה • ויוסף פתורה: ומה אלה קדשו: • ובאהרן ובניו • ומי קנא לפניו • ובקדש אלפנה: וביושע וכלב • ובהרו הטב • ובשמו הרב: הנדרי בקדשו: • אשר אמר בכתבו: ונתנו איש כופר נפשו:

עליה אִיפּאָ דְּכֵר אִסְטֵר לֵה עִי עֵנֵה וְנֹו

חברי אתיב קבלי • ואת אזניך פקח: למשמע דן ממללי • דלו הנפש חשקה: מוצאו מן לב מלי • ויהוה לו דבוקה: בתשבחן לו אשרי • למן עובדיו צדיקה: | לאוי עלי רוממות מרי • בכל עת ודקיקה: דברא אדם אבינו • ובאדמה לו אשקה: ואתשלשל הזכאים ממנו • מן אחד אל אחד מעתקה: עד קם אדונן משה נבינו • דנביותו לעלם נומיקה: דאנדה לך תורה • למן דרוש ספקה: שמור חקותה וגזרה • דמנן דן החקה: צפי בקצת כי תשא • התרומה תשקה: טובי מי לה עשה • ולכהן יתנה והיד ינשקה: כי מי לה עשה אתה • כופר

* ויתמר יהוה אלהינו יהוה אחד יתהלל אלהים: אין אלה אלא אחד: אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד אלהי השמים והארץ הים וכל אשר בהם הגדול ותמאם וידכר הכהן ביצרו!¹

ויתמר קבול² מן מימר מתנה³ המצרי יסלחו מרי אמן:

מצח ועליו נור • דן יומה דמי לו: נחל נפתח נעבר • בצבא צבא וחילו: דגל בחר דגל • ומגדילו יגדלו: ומן אכה ואזל • נפרש מה ישכילו: מן מובא זה הפתח • ודרך דרך ייעלו: ומן לו זה הפתח • לא ישכיל להשכילו: תרח פתיח לעם ישראל • וישר לפעלו: פה לפאות דרכי האל • בנאות גאלו: בעובד סימניה • אגלת בגללו: על יד רום נבייה • ויהי כאשר כלו: שרא שרב 'בדבב • בכל רכבו וחילו: ויעמד ויתיצב • בדרך לשמן לו: וקרוב דרך כוכב • קעם לקבלו: עד יכה אויב • ויהי שם ומשלו:⁴ | למביא תמחים • בכל שבוע f. 34^b ומן כלולו: בזה בא צפרדעים • ושרץ היאר ועלו: וניעל מזה למדכר • מה המימר בדילו: ונתנו איש כופר • נפשו לפם מה ביכלו: העשיר והדל אשוו • וכספו במשקלו: מאת⁵ ידבנו לבו⁶ • ביצרו וממללו: תנניש לקדש • דיהוה אבדילו: מדבר חשבן קדש • וקשוריו לא יפלו: * כהנה רבה אשר • בחרו יהוה ואסגלו: אלה לחיים יעזר • ובטובו ובחסדו מנאלו:⁷ • וכל שנה בחדי וחיי • לישראל וקהלו: ישוב עליכון ואתם בשמחי • אח עם קדש וסגולו: סגול סדר צלותה • דאכה הקהלו: וישמר חיי צמיתה • דאודמן בזאת הצלו: ומרן יקבל צלואתכון • ולא ינוף לוכן שיאלו: ויעני בעואתכון • ויצליח לכם שבילו: וישמע קלן דצבעתכון: ומן אוצר טובו תיכלו: וטבים עליך כל השבים • מן דאכה * בזאת הצלו:⁸ • ומשלח בגוים רבים • ובך לא ימשלו: יתהלל אלהים ותמאם

⁹ עליו עוד מרן מן מימר פרד זבנו אדוני סהבה הכהן יצחק בן שלמה

הלוי יסלח לו אל רבי אמן:

עלי לאוי • ארבי • המתרבי: עבודי • במאודי • ולו אודי: בצפרו ורמשו: אל קעים • המתריאם • מברי העולם: אל קני • בלא שני • אמור אני אני: התמיד בישו: הגדול • לו אשול • בלב דחול: אהן יסעדני • וימטני • על מה אני: מבקשו: | דו אלה • בעל היכולה • שמעיו כל פללה: דלא יעזר f. 35 • אדם • מן טובו וחנם • לעלם ואולם: ספרו שמשו: ואני שאל • מנך ישראל • טרם אמלל: מדעך אנדי • לבין ידי¹⁰ • ופה עמד עמדי: וגשו נא אל ויגשו: ומלי שמעו • ודעו ואתמחו • והזעור מכם צאו: ובעלי החכמה • שמורי תורת יהוה • יציתו למשמע: ומן אנה לא ימוש: ממלל מרי • למשה העברי •

¹ Cr 27 ויהוה אל רחום ורחמן. ² מן Cr 27. ³ O 2 omits. ⁴ O 2 ins.
למביא תמחים • בכל שבוע וכן וכשלו. ⁵ O 2 מאד [= מד?]. ⁶ O 2 לו.
⁷ Cr 27 omits. ⁸ בצלו Cr 27. ⁹ Cr 27 omits this piece. ¹⁰ O 2 ידידי.

מאכל כלום דבש • ותרומה וזכרונים: ובו כופר לנפש • ומסב מסבת מן
הכהנים: טובך מה בידך תתפש • ואל תפן לרבות הזדנים: כי לא כצורנו
צורם • ולו הוו שלטנים: השמר לך מן שקרם • סימן העינים: ולא חכמו
וישכילו הקשט • ולא ידעו דעת עליונים: לך ואעיצך מה בו תתפליט • בעולמך
השנים: רק שמעתי עליך • לא תרצי משמע דברי הנבונים: והדעת הנתן
אליך • ואחם לה טמונים: ואני ירא ממה עמי • מן מריך וערפך דמשנים:
ואנכי הלך לעמי • ועמון יהי הזימונים: והצוה אתכם מצוה • לא תונו ממנה
מפנים: הדבקו בקדש כל כתבה • והיו בו מתבוננים: כי התורה חכמתכם
ובינתכם • לעיני כל הכרנים: ולא רחוקה היא מכם • רק בין הלשן והשנים:
וענות הנפש כי טובה • ואלה יאהב הענים: וישנא מן נפשו רבה • ולא ייטיב
לו העקבנים: ואהבת לרעיד כמוך • יאהבך אדון הארונים: ושמרת ככל אשר
יורוך • הלויים הזקנים: | ובשביך ומועדך התחני: ולא תקרב הזנים: ועזב
הרכילה ומיני התלנות והעונים: ובשלם על משה • דכו העינים: ויראתו יהוה
לא תתנשי • בכל העדנים: כי היום נראה אליכם • אלהיכם סקפן הסקפנים:
יהיה מברך עליכם • ותונו שוים ומתענים: אמרו אהיה אשר אהיה • רוח
לעבדיך האביונים: ועדתך לא תהיה • כצאן בלא קנים: אהיה אשר אהיה
דאתה • מקלט המסכנים: רוח לנו עתה • ורבי לנו המתנים: ואנציר יציר
עמך • ויונו כהלון כנים: ולא תרחק אתם ממך • ויהיו בך מאמנים: ויחתמו
הצלול בפחד • ולמימר הזה ענים: כהלון פס אחד • וזכרתי להם ברית
ראשנים:

והסגרות ששה:

הראישונה: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה¹:

תחני פעמים:

השלישת: אלה החקים והמשפטים והתורות² אשר נתן יהוה בינו ובין בני
ישראל בהר סיני ביד משה:

הרבעית: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו
אליך וישם לך שלום:

החמישית: אדני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק
הנאמן משה עבדך ובכהנת | שמישי משכן קדשך אהרן ולעזר ואיתמר ופינחס

ובזרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה ותמאם
הששית: אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונך משה
נביך: ותמאם

¹ Cr 27 omits thus far.

² O 2 ההדרות.

f. 32 יתמר יהוה אלה רחמן ורתאה *وتعام* ויסקו מן הטבעת וילבו כאמנות
והמקרא על המכתב דבר אל אהרן¹ ויתמר מן אתהו דבריך² עלמה
* *النصف الثاني*³ ובתרה יתמר דכור מן מימר עבד אלה בן שלמה יסלח לו
יהוה אמן:

יום שבתה דצמותה • אתא בשלם יחלף: לחצה ברוח • הך נשר ירהף: הך
ים במעבר • והאן עוף יעפף: ומנה יצא יצא • ובפיו עלי טרף: והדרוש לאל
עליון • יעשה לו כנף: עד ישיג מנחו • ויושב⁴ הך עטף: וירא בראותה • מה
טעמו כצפ: חית בדבש • ויילף וילף: באלפן קשמה קמיד • אשר בחר בו
קמף: כל הנשמות • ולמשמרו אלף: שלום יהוה על משה • דביר לנן ואלף:
כי תשא את ראש בני⁵ ישראל • ולא יהיה בהם נגף: לגוף ארבע אקרים • מן
לנן⁶ בן אסקף: זכרון ופקד ותרומה • ולקחת את כסף: צמות בתר בדור •
אחד לחברה נכסף: הך השמש והירח • בכל ירח וירף: דן מן וילך • הך
ברקיע יעדף: עדתך לחנותך⁷ ישוב • ובמנדל יתאסף: ולמפוק⁸ השנים חסב
מסכתה • מאשר הולף: במיתובית כהנתה רבתה • תמפי לכל שרף: | בסרן^{f. 32^b}
במועדי יהוה⁹ • תצא בעת ערף: במלאת ידו ודעתו • שני פעמים נורא שלף:
זה בסרן בהפסח • ופסחתי עליכם¹ ולא יהיה נגף: תמטי יתה באיקר • ותאמן
מכל קצף: יהוה * אלהי אבותיכם⁹ • אמן אמן יסף: עליכם ככם • אלף אלף:
אמרו אהיה אשר אהיה • אן ראיִת השקף: ממעון קדשך • ולנן לא תרף:
אהיה אשר אהיה • שיאלן לא תנוף: כפת חילי שנאינן • ודבבינן בחיל תקף:
מפוק: שביכון טבין מן אלה • אימר לוכון תנים: יומה מאה שנה • ואתם
אמנים: ותעשו זה שבתה¹⁰ • בשמח ושדכנים: בעמל הנבי משה • דמע
הנאמנים: וכן ישמר חייכם כלכם • האבות והבנים: ומאה שנה תעזרו לדן
יומה • בשדך וששונים: חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות לשונים: כהלכון פם
אחד • חכרתי להם ברית ראישונים:

¹¹ והסגרות ששה: עליו עוד דכור מן מימר אדוני וגברי ומצנפת ראשי בעל
המדע¹² והחכמה והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן דידי הכהן יצחק
בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך בימי חי אמן:

יום שבתה דצמותה • אתא¹³ בשלם ושדכנים: באיקר וחסד וזהותה • כברים
לא מתמאנים: | גר מאשר יגיד • לעת זבח הקרבנים: בשמח מתנזר מאפיד •
f. 33 בזימון אחים שנים: אהרן במשה פנש • מבתר פרקן ששים שנים: ויט אליו
ויגש • ופניו עבד הסמנים: על כן הוה דכרן מפרש • בין עדת הזמונים: ובו

1 לין O2, לך Cr 27. 2 וישוב Cr 27. 3 כלה Cr 27. 4 דברך O2. 5 לין O2 om. 6 אלהיכם Cr 27. 7 ועל מ' Cr 27, ול' מס' O2. 8 לנחוחו Cr 27. 9 קששה Cr 27. 10 אהה O2. 11 Cr 27 omits from here. 12 המדה O2. 13 דצמותה Cr 27 ins.

נחדש מימר חדש • לבאשותן סמן: ונימר אה מרן צדק • והוי עמן עמן: אהיה אשר אהיה • לא תיפך אפיך ממן: אהיה בחרב חרונוך • לא תשפך את דמן: אהיה צדק וחלי • למרירות¹ פמן: אהיה המטיר עלינו • מטר רחמיך ורחמן: אהיה הק מה המטירת • על אבותינו המן: אהיה עבד עמן המוב • כי את לטובה מזמן: אהיה אלית נשאלך • מרן ואלא למן: אהיה אשר אהיה • מן לנן לפניך מן: לית לן² לאהן ניפך אפינן • אלא לירך דת רחמן: נחתם המימר • בזאת שירתה: במקרא לאלהים • ונקום בנצירותה: ונימר אה מרן אה מרן • אה בריו כל בריתה: אה מרן אה מרן • שמע צעקותה: אדני ארצי עלינו: והסיר את פנותה: אדני ברכנו • ואתלי קללותה: אדני דבר כהנה רבה פינחס • בטב דכרנותה: אדני אשכנ בנו³ • במיסון גנתה: אדני טלל עלינו⁴ • בענני רתותה: | אדני צמת ביננו • ביום אחריתה: ושים זה היום מברך • על סדר עדתה: ותנים יומה מאה שנה • לזה שבתה דצמותה: אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הוא יהוה
הנכבד ויתמר ישתבח * לארונן אבישע⁵:

מרה דאלהותה • אדון האדונים: בגדלו יפתח באפיך תרח רתותה • וישם לך סקפנים: ויעזר עליך זה שבתה דצמותה • אמן סני שנים: בעמל מאורה דנביותה • דידיעהו יהוה פנים אל פנים: ועל חתמת⁶ אמן לך ירתי: ויטיב העקבנים: וכום הרצון תשתי: ותדרך בעליונים: ויקים מימרו וזכרתי: להם ברית ראישונים:

רב אלה ותמא

ויתמר כי בשם ויקטפו עשרת הדברים:

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים ונו"

וישרו הזקנים * הקטף מן⁷ ואלה הדברים⁸ [על זה היתוב: באו ורשו את הארץ ונו"] f. 28^b

אין כאל ישרון ואذا كان عملو الصلاة (?) بعده يقال يتهلل ثقيل ועד לעלם f. 30^b
ברישה ובעקבה ובריך אלהנו ויהוה אלה חפیف ונברך העדה אז ישר ויחנו אל הטבעת במכתב אחד יתמר ניזל וילבו יהוה נבור במלחמה ויתמר שבחו העדה ויתמר דראן المناط وبعده قطف للقاء
ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

¹ O 2 om. ² O 2 om. ³ Cr 27 בניו. ⁴ Cr 27 עליון. ⁵ O 2 om.
⁶ O 2 om. ⁷ Cr 27 قطف הזכאים الي. ⁸ Cr 27 ins. السفر الخامس.
⁹ Cr 27 om. this and adds: ויהוה ותמא נברך יהוה ותמא יתהלל: ויברך אלהים את יום השביעי ונו".

זימוני קדש לגוה¹ • דו מלא הידים: זעיק ביד אלה קעים • בינו ובין העבדים:
 זכאי הלכו בשביליו • דאנון לה העבדים²: זבן לא נבטל מן קרין בה •
 וימנן כבדים: נפרט מלי משה • רום המלמדים: נצלי נסגר קמוי • דמע
 המסגדים: נפרש שלחן תשבחן • נהיה עליו מודים: ניכל עליו חדו • ואנון
 זהים וחדים: נימר לוכון תנים יומה • וליומי המועדים:
³ אמרנו מדברי הר[חמים]: אדני הרחמים: ירחם עליכון: אמן:
 ונאמר עוד מדברי: הכפר[ות] לאדני הס[ליחות]: יסלח לחטא[ותיכון]:
 אמן:

f. 26

* جواز | סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה⁴:

כדמות מה אתי • אתו אדברה: לא אלך ולא איתי • ולא אוסף ולא אנרע:
 רק אמלל מה ארשי • ממלל טוב לית בו רע: והשליך דשא בלבי • ואזרע
 בפיי זרע: עד תדגן דבירותי • ואקציר ית קצירה: שלום יהוה על משה • נשיא
 עלמה ומאורה: דהודיען⁵ מועדים • ואלבישן נורה: ואהן שבתה דצמותה •
 למובאון תרח:

מי כמוד מי כמוד • אה העם הנושע: יהוה מגן עורך • במה עמך עשה:
 בחר לך מן השנה⁶ • יומים וקדשה: ואל יסוד משמרה • אקים את שרשה:
 וגלא כלה לך • לנו תורותו הקדשה: * על יד נביך משה • נור בריאתה
 ושימשה⁷: שלום יהוה עליו • מספר הפרי והדשא: דפקדן פקודים • בקצת
 כי תשא:

אהן שבתה טבה • הנשא ראשו: במעשים אשר • לפניו יעשו: * ולמה
 אתקרי⁸ צמות • כי בו אתכנשו: ישראל במועדיון • אשר אתקדשו: וחבנין עד
 מתי • כל חדש בחדשו: והכהן הגדול • דאלהים קדשו: וכהניה טביה • דלו
 ישמשו: ומסביה דבידו • על עמו יתפרשו: ויקחו ויתנו • איש כופר נפשו:
 עת יבוא הכהן • אל הבית תונף: עליו הברכות • ויצא הקצף: ותשרי
 הרחמים • הך עוף עת יפרש הכנף: והך המטר עת יערף • והך הרוח עת
 ירחף: ועת יתן מה יתן • ויקח הכסף: יפרט מלי ברכהן • ויימר יהוה יחלף: |
 בטובו ויסף עליכם • ככס אלף אלף: ותתקבל ברכאתו • ולא יהיה בהם נגף: f. 26^b
 מזה היום ננשק רוח • נמטי בו חשבן: ניכל כלום לבש • ישמח בו לבבן:
 נפתח פתח חדש • גלינאתו רבן: תרח ירח ניסן • תרח רחמים ורתאואן⁹:
 תרח ירח אביבה • תרח פרקן ופצואן¹⁰: ונעבר ממנו • ואנחנו בחדבן: ונעבד
 העובדים • הך מה מרן צון: ונזבח זביח צדק • ונקריב קרבן: וכל שנה ואתון
 בחסד • ושביכון טבן:

¹ עבדים Cr 27. ² هذا الغني عنه (?) יום השבת טובי שמורי קדש. O 2 in marg.

³ O 2 דהוריאן. ⁴ Cr 27 om. ⁵ O 2. ⁶ Cr 27 only נאמר ונאמר as usually. ⁷ O 2 om. ⁸ Cr 27 שמו. ⁹ ורחבן Cr 27. ¹⁰ O 2 ופצאן.

אֵל הקדם בו אפתח • פתח והי עבֹר:
 בלב טהור¹ יהיה • קמי עיני אתור:
 יפתח למאורות • מה הו מנן סגור:
 שם יהוה בו אשרי • ואשימו עלי טור:
 ער אמטי פנעי • במה אתי סתור:

כי לית יעלה לאנש עובד • אלא² בשם הטהור: ואן תדרש תדע זה •
 ראה הך הוא אמור: ויאמר אלהים יהי אור ויהי³ אור:

בעבור כן הלכתי • בזאת הדרך: דרך דתשיגני • לאתר אני הלך: ולית היא
 נסתרה • ולא מדרכה מורך: אלא גלי לכל בעי • ולית אפיו הפך: וידע
 מה הוא עליו • ויקץ ולא יהי דמך: ויעמי עובד העבוד • דלעלמה מלך:
 ויבדיל אלהים • בין האור ובין החשך:

גור אריה מן ישום • זאת הדבירות: ולמה היא מתיתבה • בזאת האסטרות:
 מה מדרשי אלא מפרט • מעט מן פירות: עודן ערן מסביה • ולהם
 בדורות: מידים חלקים • אל ידים שעירות: והנם מושמים • ולן בארץ
 שארות: ופליטה גדלה • אל אחר הדורות: יוצאים מן חשבן קשטה •
 וידיו הדורות: דמתרכב על רקיע • שני המאורות:

דעת חשבן אהלן • המאורות השנים: ביד נשיא זבנה • גדול הכהנים: דימלל
 בתחתית • מה הו בעליונים: ועל מחנותון⁴ • ומה לן מן מכונים: | ודרני⁵
 המגדלים • והך אנן מתבנים: ודקיתות השעות • והך היו מתמנים: על
 מעלות המאורות • אשר מתכונים⁶: לאותות ולמועדים • ולימים ושנים:
 דהאלין המאורות • וכל מנן וחייך מלא: בסהרות⁷ רקיעו • בנסתר ובנגלא:
 ועת יעלה ועת ירד • בו חכמה גדלה: והן עלה יסבו⁸ רקיעו • מעלה
 מעלה: והן ירד ירד בו • אל תחתית שיאולה: יתרבי מן עשה • המעשים
 האלה: דאלביש אהלן צלם • להאיר ולמלא • על הארץ ולהמשל • ביום
 ובלילה:

ושמי⁹ הכוכבים שבעה • על חנותון נביע: במגדלי השנים • דדכרנון רבי:
 המאור הגדול • בשמים הרביעי: יעלה וירד • ונורו לא יכבי: והמאור
 הקטן • גליגאתו לאי: כי על הלכותון • בין מה לנן שדי: וארש פקדתון •
 ביד משה הנבי: שמש רקיע עמרם • וירח שבט לדי: בגלל משמרת •
 קדוש יום השביעי:

¹ Cr 27 דרוש. ² O 2 אלה. ³ O 2, Cr 27 יהי. ⁴ O 2 חנותון Cr 27. ⁵ O 2 in marg. doubtful. ⁶ O 2 in marg. (؟) ودرجي. ⁷ O 2 in marg. ⁸ O 2 in marg. (؟) ودرجي. ⁹ O 2 in marg. (؟) ودرجي. ¹⁰ O 2 in marg. (؟) ودرجي.

תרח • שמח בזאת הפעם: ישימו בריך ומברך • עליך אה דמע כל העם:
 ירבך אמן ויפרך • וזעם מי לך יזעם: ועלך אמן ישוב • ושמכם כתועפות
 ראם: ויזכר לך ברית יעקב • דאמר בגללו ולאם מלאם: בעמל מן לא קעם
 כמו • אשר מי יום ומי לילה צעם: כי ידין יהוה עמו • ועל עבריו יתנחם:
 תנים יומה בששו • עבדכון יימר לוכון: סני שנים תעשו • לזה היום
 באשמחיוכן: וכן ישמר חייכם כלכם • אתון ובניכון ובנותיוכן: ובחסדו יפדי
 אתכם • כמה פדה אבותיוכן: מכל לחץ וקצף • ומידי דבביכון: וטב בעוחד
 לא יטרף • ויקבל מדרשיכון: ויתן לכם יכולה • על קוממות מועדיכון: ויצוה
 לכם הברכה הגדלה • בכל משלח ידיכון: ועבד באהן זבנה מדכר • מן הו
 לעדתך ארכון: אנון הרבנים לבושי נור • גדולי כהניכון: בני אהן ומפינחם
 נפים • סבולי טרחיוכן: בעלי הברית הקטיפים • וחסכון יתן מזה המכון:
 יעזרון אלה בטובו • ויעמר בהם אתריכון: וברז בריתן ישובו • ומשם יקבץ
 נדחיוכן: בעמל השלשה והמלך • ובתפלות משה נביכון: ובעמל מן הוה
 יערך • הנירות בקדש משכנכון: ובעמל אלעזר ואיתמר • ופינחם קטול
 סנאיוכן: וחתמת המימר • כן ירתי חייכון:
 ויעבר יהוה על פניו:

ויקרא יהוה ותאמר ויתמר דראן מברכו וכי בשם וקטף הטבעת
 והוא קטף הברית:

- f. 23^b ויברך אלהים את יום השביעי ותאמר והקמתי את בריתי | אתך וגו'
 f. 24^b יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
 ומשבח אלהנו לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן הטבעת פי אתי יקאל מנהא א • ב • ג • ד • ה • ו • ז • ח • ט • י • ת •
 כמה היא קדמך:

אתי בשלם מועדה • דכרנה דממן לעלם וגו'¹

ויתמר זפה ויעש האותות וכרונה שלשה תפיל ויתמר נשוי כהלן * בזרוז בית
 רומה ובית מכה ויתמר שירה מן מימר אדונן² הרבן אבישע בן פינחם בן
 יוסף רצון יהוה עליו: והבית הראש מן מימר אדונן הרבן פינחם בנו רצון
 יהוה עליו אמן:

- בתר אודהות אלה • והשלום על משה בן עמרם: נשמר מצות האדונים •
 ועל כף הרגל נתקומם: | ונפרט מעט מן מלי השמש • אשר עבר בשלם: f. 25
 אדונן אבישע בן פינחם³ • עליו הרצון התם: ואן תדרש תשמע מימרו •
 אצית לזה הפתגם: ואגיב לכל דבר ודבר • במימר בקל רם:

¹ בית ובית חפیف ויחמר מלי סליחה לארין Cr 27 ² As below, p. 114.

³ פינס O 2.

ניחה בה בטוב דעת • ולא יהיה חלל: והוא מורשה קהלת יעקב • דכרנה דלא
מטלטל: בה נקרא ונשול ונשוב • ונצלי ונשיר בגלל: זה היום דבו אשרך •
דברכו מי אמר לא תגזל: כל דשבת בה יתברך • וכל דמחלל לה יתקטל:

יהוה הו האלהים • התמיד¹ בישו: יהוה הו האלהים • דשלח משה אישו:
יהוה הו האלהים • דהורד לן ספר קדשו: יהוה הו האלהים • דברך שבתה
וקדשו: יהוה הו האלהים • דאסגיל במשמר עמו ובגד קדוש אלכשו: יהוה הו
האלהים • דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ותמא

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד ותמא

לרבה ותמא

לאלה דברא הבוראות ויצרון: לאלה דצמת בין משה ואהרן: | לאלה f. 22^b
דבחר עמו עם ישרון: לאלה דשם בזה היום כופר פקר ותרומה וזכרון:
לאלה דאמר והיה לבני ישראל לזכרון: לנצעיו כל קרביה ומזן עד לעלם:
תלו ידיכון ותמא

על כף הרגל נעמד • ונדרש מיהוה בדילך: בזכרון שמו הנכבד • ומשם
הזכאים רבון אסגלך: ראשם אדם ומן דאמר לו • מכל הבהמה הטהר אקח לך:
ומן קטל עמו פסקולו: ואמר לו קום התהלך: ומן ברכהו יהוה • ויגדל האיש
וילך הלך: ומן חזה בחלמה • אמור ושמרתך בכל אשר תלך: ומן אמרו לו
אחיו • המלוך תמלך: ומן הגלא תמחיו • ואמר לו ושמעו לקולך: בעמלם
יקבץ נדחך • ויקבל פללך: וישמע קל צבעך • ויצליח את שבילך:

אלהי אהרן ובניו • פרוטי הברכה: ופינחס דבחרו אדניו • עת לזנים הכה:
בעמלם אה קהלה • עדתך בטובו יסמכה: וישם לך גאלה • מן פנותה וגבר[ות]
מלכה: דספספו רוחינן • בחמס משפטון וחשכה: ואתגברו עלינן • מן אכה
ומן אכה: ואלולי רחמיך ורתותך • וברית אברהם זכאה: בחסודך לא תפיר
בריתך • והצרעה הזאת הפיכה: ברוחה מדילך • והרוח כלה צריכה: ראה
בעיניך לקהלך • ורבי מניאנן בברכה: כי אתה אל רחום • ברית הזכאים לא
תשכח: חדר לן ברית שלום • והשמח ביומינן אוריכה: בשלשה ויוסף • ודאמר
לחתנו אלכה: ובקדוש שמו אל תקף • מלוך רומה ומכה:

שבת צמות הפסח • מה טבו מן פעם: בו רתות מתפרסה • על קדש כל
עם: ובו בסור הגאלה • למן בדת משה קעם: ובו כופר מן אלה • על כל נפש
יתרחם: ובו פקר אתכם • אמור חי אני נאם: | ובו תרומה מאתכם • תנתן f. 23
לבושי אבני השהם: ובו זכרון ואזכרה • לברית אבינו אברהם: דו למועדים

¹ O 2 and so elsewhere.

ברוך ומברך: אה עם קדש וסגולה¹ • אה ישראל אשרך: אין כאל ישרון •
 רכב² שמים בעזרך: ויכחשו איביך לך • ואתה על במתם תדרך:
 שביכון טבין מן אלה • מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנה • ישמר יהוה
 חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה • ואתון אמנים באתריכון³:
 בעמל השלשה הזכאים • ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם • קדש כל
 נביכון: ובעמל אהרן ובניו • המשחים כהניכון: וחמת מימרי • יהוה⁴ ירתי
 חייכון:

ויעבר יהוה על פניו: وتعام

עליו עוד שבחו מן מימר הכהן הטב טביה ירחמו יהוה אמן:

⁵ על מזבח הצלות נעמד • בארכאנו וברחלה:

ביראה נקר ונשתעבד • ונפרט שירה גדלה:

דבה נקטר החלב • וחכבר הק עלה:

כל אשר לנו הלב • מאהבה טובה באלה:

מחדש יומם וליל • עורן מחלף יום ולילה:

שובו לנו יגמיל • דו בעל היכולה:

ברד תקיף ברוך תדיר • חיול הו חילה:

יתחיל דו הנביר • דכל דרכיו מלא:

הוא האל הנאמן • לא אחר ולא תחלה:

השליט השופט הזאן (?) • לעבדיו עלמה כלה:

לא לו סוף ולא משני • וכל מלך פניו צלא:

ולא סעוד ולא שני • וכלום מנה לא יפלא:

ישתבח בדכיות לבבך • בכל שבתה וכל חלה:

כי יהוה אלהיך • אש אכלה:

אתן אמרי שופר • ומתן אלה אסתכל:

נתינות כל דבר • יש לנו טב נמל:

אנה ובכל מקום • דו לא יטרף שיאל:

ולא יפלא מנה מאום • וכל כלום הוא עמל: ברא כל מה דחנה • בששת
 ימים החל וכלל: החל בנורה⁶ דדנח • ולזה יתורך הממלל: וחסול באדם
 וככן • נטה לו גן עדן אשל: בתר קדש השביע חכך • דרך למן ילך מתפלל:
 בלבו ונפשו ויצרו • עד ימטי לרן פרדיסה מתקבל: דבה עץ החיים ופירו •
 טוב כלה לית בה נפל: והשביע לו ארהותה במלאת • ויקרא בה עם לא יבטל:

¹ וסגל C 27. ² O 2 בר. ³ Cr 27 ins. • אחן ובניכון: • וכן ישמר חייכם כלכם • אחן ובניכון: •

⁴ Cr 27 ק. ⁵ Not in Cr 27 which is (mainly) earlier. ⁶ O 2 בנורא.

יהוה הוא האלהים • דשלח משה אישו: יהוה הוא האלהים • דאושט על ידו
ספר קדשו: יהוה הוא האלהים • דעל ידו שבתות¹ ומועדים לכן אתפרשו:
יהוה הוא האלהים • דשלם תרחם² זה שבתה דצמותה ושם בו שמח וששו:
יהוה הוא האלהים • דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ואמרו:

מניבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד קעים³ הוא עד לעלם קני שומיה
וארעה:

לרבה ותמא

לאלה אדון האדונים: לאלה דגלגיו רביאנים: לאלה דשלח משה דמע כל
מימנים: | לאלה דאמר וזכרתי להם ברית ראישונים: לנצחיו כל קרביה וממן
עד לעלם: f. 21

תלו ידיכון ואמרו ותמא

מניבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא ותמא

נכרז בשם יהוה • אלהינו אלה: ונתפלל בזכאים • שכוני המכפלה: אלהי
אברהם • ובנו יצחק עלה: ואלהי יעקב • דאקים נדר בבית אלה: ואלהי יוסף •
בעל הממשלה: ואלהי נביה רבה משה • דאמר ואתפללה: אן ישמע קל
הצבעות • בכל יומם ולילה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן • ובניו הבהנים: שמשי משכנה • ומקריבי הקרבנים: יברכך אה
קהלה • ויתן לך טב מתנים⁴: וצלוחך ובעותך • יהיו מתענים: ויצמת לבדורך •
ויסני לך המניאנים: ויסני לך כל איקר • אמן וכל קניאנים: ותתותר תמיד
באיקר • עם סני השנים: ותרבי ותתוקר • כל אבהן ובנים: ותעשו זה שבתה
דצמותה • אמן סני שנים: ועם זה וזה יסלח • לכל הטא ועונים: בעמל
השלשה והמלך • ודמע כל מימנים: ובקדוש * שם יהוה⁵ • אדון האדונים:
* אמן אהיה אשר אהיה⁶:

שבת מברך עליכון • אה קהלי יהוה: ישימו יהוה שריו הרח • וחסול מכל
ארצמה: מעליכון⁷ ישראל • סהבה ואלימה: וידיק עליכון • ברתותו מן רומה:
וזכר לוכן בטובו • וברב חסדו קיאמה: קיאם השלשה • זכאי עלמה⁸:
באצלחות בן פרת • פתורה דחלמה: ובנביות בן עמרם • קטף כל נשמה: |
f. 21^b ובקדוש שם יהוה • יכולה קעימה:

ויפרק ניר ברזלה • אמן מעל צוארך: ויכפת כל סן ורוב • מקדמיק
וישמרך: מכל רשע וזדון⁹ • ובטובו יעמרך: וישם זה שבת הצמות • עליך

¹ שבס Cr 27. ² חורז O 2. ³ קעמים O 2. ⁴ מחענים O 2.
⁵ שמו הגרול Cr 27. ⁶ Cr 27 om. ⁷ כעלילכון O 2. ⁸ In O 2 עלמה...
is repeated. ⁹ חורז Cr 27.

ויקץ יעקב משנתו ותמאם נורא
 ויאמר אנכי אלהי אבותיך אלהי ותמאם עצום
 *ויעש האותות לעיני ותמאם¹
 כי תשא את ראש בני ותמאם תמיד
 והיה לבני ישראל לזכרון ותמאם זכור
 אדני יהוה שוב מחרון ותמאם נחום
 *יהוה אל רחום ותמאם¹
 ברוך מן דאמר את שבתותי ותמאם
 חכרתי להם את ברית ותמאם
 אלה החקים והמשפטים והתורות ותמאם
 יברכך יהוה וישמרך יאיר ותמאם
 מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה ותמאם
 ושבת עד יהוה אלהיך ותמאם
 יהוה אלהינו יהוה אחד
 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את ותמאם

ויתמר אלהי אברהם לך נברך וירא ישראל ואז ישר תְּקִיל שׁוּבָה ויחנו אל
 הטבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון
 אֶפֶךְ: ושמע ישראל והמקרא על המכתבים כי תשא אתקדם מדכרה
 בקטף² ויתמר אדיק עלינן אֶבֶזֶלֶמֶןֶסֶעֶשֶׁתֶּוּמרי בעמל
 תלתי שלמיה: וילבו וינחו בני ישראל ויתמר שבחו לא נדע בעלה:

f. 20^b שבחו אה עם קדש • מַלְבֹּ וּמְנַפֵּשׁ: | ובנפש רוממו • למשים כל אלם³ וכל
 חַרְשׁ: תדרשו דרכיו • דמן לחצה תִנְפֵּשׁ: ונפשה דְקַעְמָה • בשמח וברנשׁ:
 תהי חייה בטוב • ומן מרטושה תִנְפֵּשׁ: טובי עמה דשׁוֹי • בכל צפר ורמש:
 ובכל זבן בנצירו • ובכל חלה⁴ וקדש: אמרים מימר • מי כמוך נאדרי בקדש:
 *רבותה לה⁵:

לאלה אלהיה • אֵל קשיט ומשבחו: לאלה אלהיה • דלית אלה אלא הוא:
 לאלה אלהיה • דלא טרף לבעו: לאלה אלהיה • דשמו לא ימחו: לאלה
 אלהיה • התמיד במלאו: מלאו אחריו • ולו התשבחו שבחו:
 כהלן צבעין • מלב ומנפֵּשׁ: פני אלהינו • דו ירוש על כל ירֵשׁ: ונפרש את
 כפֵּינו • אל מעון הקדש: כי הוא רחום וחנון • שמעיו לכל בלֵשׁ: ואלהי
 אבותינו • דמן לחצה לון נפש⁶:
 יהוה הוא האלהים • התמיד בישו: יהוה הוא האלהים • הנאדרי בקדשו:

¹ O 2 om. ² Cr 27 gives it in full. ³ Cr 27 הים. ⁴ Cr 27 החל.
⁵ Cr 27 om. ⁶ Cr 27 הַנְּפֵשׁ.

מערתה; ואסגלם במועדים • ראשם יום שבתה; שבת מברך עליכם • דבו רוח
 ושמוחה; כי בו פקד ותרומה • במתן מסבתה; במוצא כופר הנפש • הא טובך
 הן שמח¹: יראתו בלבבך • וענייה ואמרה; טובי לכה דלית שרי בה אלא אתה;
 אמן אהיה אשר אהיה:

שמעו נא ממללי² • ממלל חסד כבד; מוצאו מן לב מלי • ויהוה לו מסעד;
 ממללי יודיעך³ • מה אשתוי ואתעבד; בין האיש חסידך • הנבי הכבד; עדן צא
 אהך לקראתו • בשמח ובחסד; שא עיניו מרחק • עמה נור מכבד; כסה נור
 השמש • דמי לאש תוקד; אמר זה מלאך • אי נבי אי מלך אי עבד; והוה
 מתמח בלבו • ולא יוכל לעמד; ומלאך יהוה אמר לו • בלשן מכבד; אהרן
 זה משה אחיך • דאנשא ואלבד; אתקדם אליו ושלם עליו • ונשק לו היד;
 וקדם אהרן לקראת משה • והוה פניו כגד; ואמר שלם לך אה אחי משה •
 האיש הכבד; שלם לך שליחה דאלהים • דאנשאת לו היד; שלם לך איש
 האלהים • דליהוה⁴ עבד; ראה פניך לא פללתי • והנה יהוה צמד; זה היום ביני
 ובינך • בשמח ובחסד; זה היום הוא הרצון • אשר בו אתיסד; מאסף
 אהרן באחיו • מאסף חסד בחסד; מאסף הירח בשמש⁵ • מאסף מלמד
 ומלמד; תמן צלא אהרן • והוה משבח ומכבד; ואמר עבודה דעלמה • אלהים
 יסתגד; ומלאכיה אניבו ואמרו • יהוה מלך ועלם סהד;
 אהיה אשר אהיה:

f. 20 שביכון טבין מן אלה • מי אנה אודמנו; | ישמרכם יהוה • אלהים אלהינו;
 ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה • בשמח ושדכנו; וכן ישמר חייכם
 כלכם • כל אב דמכם ובנו; ונחתם זה המימר • ונימר בשפתינו; ברוך אתה
 בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו; ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו; ובספרך
 הגדול נלמד • כל ימי חיינו;

מניבו; יתברך אלה ולית כותה רבותה לה; בכל הימים רבותה לה; סני
 מכן רבותה לה וישר ושביך טבן וברוך אלהינו; ישר ושביך טבן וברוך שמו
 לעולם:

ויתמר נברך * על זה היתוב⁵:

⁶ ויברך אלהים את יום השביעי ותמא קדוש
 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ותמא רבותה לה
 ויבן נח מזבח ליהוה ותמא תשבחתה
 אחר הדברים האלה היה ותמא צדיק
 ויאמר יצחק אל ותמא נבור

¹ שבת O 2.
 והמוסף בה.

² ממלח O 2.

³ יודיעה O 2.

⁴ בהש" Cr 27.

⁵ Cr 27

⁶ See above, p. 7.

תבוא בך שבת הצמות • דבו שמח בכל הארצות: ואתעשה בו פצות • לעדת
העם הנושע:

כי בשבוע אמר יהוה • יכולה קעימה: למשה נביה דעלמה • דהביא תורה
קדושה:

איזל אתה ועמך: אהרן תלימך: בדיל מציל עמך: מיד פרעה הקשה:
ותימר לה יהוה אמר • אלהי הבשר: הן לעמו תשגר • מזאת התשמישה:
ואם מאן אתה לשלח • העדה האלה: ינדי עליך מחלה • לא תוכל תגרשה:
שמעו מימרו • ועבדו מה דאמרו: ויבאו אל פרעה • ותנו עליו הדרישה:
עלם על מימרון: תמן אמר משה לאהרן: לית פרעה ישגר ישרון: מטך
דבידך תפשה:

ואהרן שמע מה דאמר • ויט את ידו על היאר: ותעל הצפר • דעים ותרמשה:
ועלו ועברו • בבתי פרעה ובחדרו: ובכל משארו • בים וביבשה:
עת ראה פרעה זה המעשה • קרא לאהרן ולמשה: הוו לאלהיכם דרושי • אולי
רחמיו יפרשה:

ואני עמו אשלחו • לאלהיהם יזבחו: ומשה ואהרן צאו וצלאו • והצפרדעים
נורשה:

ומתו מכל האתרים: ומן השדים וחצירים: ויצברו אתם חמרים חמרים:
והארץ מנון תבאשה:

שלום יהוה על הנבי • הו שמש בית לוי: עמו עמו בחדבי • ובכל קדש פרישה:
נעזר ונדכר באשמחותה • זה שבתה דצמותה: כי מר אלהותה • קדישו¹
קדשה:

יהי בריך ומברך • עליך ועל סדרה: ואל רחותה יעזרך • ויתגלי קדושה:
ותעשו זאת חקתה • מאה שנה בשלמותה: מן אסתדר מן עדתה • בזאת
הבנשה:

בקדישות מן אסגיל עמו • בתורה הקדושה: אמן אהיה אשר אהיה:

שבת הצמות הזה • אתגלת השמחות: לישראל במקדומו • ואתת הרוחות:
לכל עדת העברים • מכל הצרעות: מה טבו מן שבת • שופריו תקעות: במיתי
מועד הפסח • דחסדיו מתודעות: מועד הפרקנים • מועד התמחות: תעשו
אתו בשמחה • אה העדה הזאת: ולכם ישים יהוה • אלהי הרוחות: * בו פדיון²
ונפוש מכל הנגעות: בקדוש שמו הגדול מצבי הצבאות:
אמן אהיה אשר אהיה:

שבת צמות הפסח • מה טבו מן שבתה: שבת חדו וחו • לבחורי כל
אמתה: עם יהוה ישראל • שמורי אגרתה³: אשר זכר להם ברית • שכוני

¹ Cr 27 קדשו.

² בפדיון O 2.

³ (גורחה?) הגרחה O 2.

אלהי יוסף בן לחל • יצליח לך כל שביל: וילבישך מן רצונו כליל • ויעלי
מיתוביתך:

אלהי נביה רבה משה: לך ברחמיו וישע: מכל דבב וקשה: ויאסי¹ באשותך:
אלהי אהרן הכהן • עליך ברחמיו יחן: | ולך מן טובו יתן • וישמע תפלותך: f. 18
אלהי אלעזר חליפותו • יתן לך טב מתנותו: וישם לך ישועתו² • ויספק
צריכותו:

אלהי איתמר הפוקיד: כל דבב דלך ישמיד: ותשכב ואין מחריד: ויקרב
לפצותך:

אלהי פינחס דלקח הרמח • וקטל הזנים והמניפה ארימה: לקולך אמן ישמע •
ויקבל מנחותך:

אלהי כלב ויהושע • עליך בחסדו ישע: ושובתך יחדשה • וישמע קלין דצבעתך:
אלהי שבעים חזקינים: יטלל עליך בעננים: מן ענני הרצונים: ויגלי קדש
סגרתך:

ויקים לך מה כתב • בקדוש ארהותך: ברוך אתה בבאך • וברוך אתה בציאתך:
³אמן אהיה אשר אהיה:

שלום יהוה על משה • מאור נביותה ושמשה: דאמר לו אלהים • בקצת כי
תשא: זה יתנו כל העבר על הפקדים • מלבד הטף והאשה: מחצית השקל
לעבדת אהל מועד • דאלהים קדשה:

על שש מאות אלף: ושלושת אלפים ותסף: חמשים וחצי אלף: לית בהם רשע:
מאת ככר ואלף • ושבע מאות שקל כסף: חמשה ושבעים לא תסף • זה
לסודים פרישה:

הכלול מאת ככר⁴ • בצדק חשבן והנותר: אלף ושבע מאות אבר • וכן שבעים
וחמשה:

כה בתורה זכר • אלהי הבשר: ויהי מאת הככר • לאדני⁵ המשכן נעשה:
כל פאת ארבעים במניאן: ושנים עשר לצלעי⁶ המשכן: וארבע לפרכת אתכון:
ולמקצעות ארבע עשה:

עשים ווי⁷ לעמודי • משכן קדש כדי: כה אמר עבודי • נשא עון ופשע:
וזאת החקה ממנה • שני פעמים בשנה: לא יתחלף זבנה • תיתי בתר חדשים
ששה:

הכהן הגדול יחשבה • ועל ישראל יסובבה: ועל כל אחד יהבה • והם יתנו
החלק במשה:

¹ O 2. ² ישוחו O 2. ³ Cr 27 ins. in marg. "מן قول בני מניר רזי וכו'".
⁴ O 2 in marg. קט ככר. ⁵ O 2 in marg. לאדני. ⁶ O 2 in marg. (לדעאם =) לדאעיים. ⁷ O 2 in marg. זראפין וי. ⁸ O 2 in marg. גואיז לצלעי.

f. 13^b מן שש מאות אלף • ותרי אלפים ואלף: וחצי המאה ואלף • פלגה פרקן מן
הנגף:
מאת כבר בצדק חשבנים • ואתעשה ממנה ארנים: לצלעי המשכן שנים •
ובימה ששה ושנים:
וארנים ששה עשרה • ושמונים לארבעים מאזכרה: וארבע לפרכת אמסרה •
הכלול מאה מספרה:
ויתב כסף מניאנה • אלף ושבע מאות במונה: חמשה ושבעים ממונה¹ •
ויום לעמודי משכנה:
וחשבן ראשי החדשים • דבשנה מתחדשים: מתיסדים על חדשים • למועדים
הקדושים:
על הראישון אתיסדו • דבו אבהתן אתפרדו: ממנו והלאה יתנגדו • מועדי
יהוה דיתעבדו:
חשבן קשט לית בו חסר • מן ימי הבריה משתמר: מן המלאכים לאבי
הבשר • מן נח עד שם אל עבר:
אל אברהם בן תרח • אל השכון בגררה: אל האמור מה נורא • עד משה
דקבל התורה:
אל אהרן כהן הנורא • אל אלעזר מקטיר הקטרה: אל פינחס אשר המנפה
עצרה • נסה החשבן על הרגריזים אצל אלון מורא:
אל כל כהן גדול • טהור קדוש סגול: חשוב אמת לא פגול • מתנון² יהוה הגדול:
הנבונים דידעו • ינצרו לבן ויראו: מימר הרם ביחידאו • מועדי יהוה דאתקראו:
f. 14 זאת החקה ממנה • שני פעמים בשנה³: תתעבד⁴ בזבנה • כמה צוה אל אמונה:
כל ששה חדשים תבא • חקה בקשט מתיתבה: הכהן הגדול יכתבה • ועל
ישרון יסובבה:
מאה שנה⁵ תקח • אה עמה זאת החקה: ונגף בכ לא יתשקח • במה לעצי
העלה בקע:
וירוח יהוה לכם • כמה ארוח לאבותיכם: וישמיד כל דבביכם • ויורישם
מפניכם:
וימי הרצון יקרבה • ותקריבו מיני הזבח: בבית אל על הנבע • ותשובו לאלפי
רבבה:
תנים יומה בני אימנותה • תנים יומה נופי זכותה: מאה שנה בשדך ושלמותה •
תעשו זה שבתה דצמותה:
תנים יומה תנים • מאה שנה אה זימונים: תעשון⁶ סני שנים • בעמל דמע כל
מהימנים:

¹ מכונה Cr 27. ² מתנוה Cr 27. ³ בכל שנה Cr 27. ⁴ חמיד Cr 27 ins. ⁵ אמך Cr 27 ins. ⁶ הפשוטה Cr 27.

ويقرأ الرابع صور تماماً وكلاً

ובמקום אשר אזכרתי וגו'

f. 9^b ויתמר יתהלל וتمام ובתרה יתמר¹ בית דראן ובית מרקה לאדונן
הכהן הגדול פינחס רצון יהוה עליו אמן אמן:

² ויתברך ויתקדש אלהים הרבי³ אשר ברך וקדש זה יום השבת ושבת בו
מכל מלאכה ושם זה שבת הצמות פתח מועדי יהוה * בריך ומברך עלינו'
ברוך יהוה: יהוה אלהינו יהוה אחד: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:
⁵ אֵל עליון: קני שמים וארץ: ארים לו ידי: בבית ובשדה:
ברוך יהוה הנורא: בשם יהוה אקרא: בפיי אקרא: ואשיר לו כל שירה:
גדול גבור נורא: אלהי השמים והארץ: גאותו נשאה: ובגאותו שחוקי מעונה:
דרכי יהוה חיים: לאשר ילכו בהם: דתו האמת: דת אדונן משה:
f. 10 דעם הנלשע ביהוה: עם אדונן משה: עם יהוה וקהלו: | אשר אהבו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל: לפקדיהם:
ונתנו איש כופר נפשו ליהוה:
זה יתנו: כל העבר על הפקדים: מחצית השקל: בשקל הקדש:
עשרים גרה השקל: תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים: מכן עשרים
שנה ומעלה:
טוב לנו ישראל: במה נתן לנו האל: פדה לנו מכל רע: ומן פנותה
לנו יציל⁷:
יתנו את תרומת יהוה: העשיר לא ירבה: והדל לא ימעט: ממחצית השקל:
כל בני ישראל: ירימו תרומה ליהוה: אלהי כל אֵל: כאשר צוה יהוה:
לחת את תרומת יהוה: לכפר על נפשותיכם: זה אמרו יהוה: ולקחת את
כסף הכפורים:
מֵאֵת בני ישראל: ונתתה אתו אל עבדת אהל מועד: והיה לבני ישראל:
לזכרון לפני יהוה:
נאם יהוה זה לכם: לכפר על נפשותיכם: זה פדיון לכם: כפדיון יצחק
אביכם:

ספרו זה ואקראו: לסודיו תמצאו: סובר זה לכם: ולבניכם:
חכמה בזה המימר: לאשר ידעו ויספרו: טובי לחכומים: אשר יבקרו:
פני יהוה נעמד: ונשאלו יקים לנו: ולא יהיה בהם נגף: בפקד אתם:

¹ Cr 18, f. 90 עליו סמית המואסם עלי כי חסא
² Cr 27 ins. בית الدرן
³ Cr 18, 27 om. ⁴ Cr 18 om. ⁵ Cr 27 ins. כמו מסטר
הציל Cr 18 ⁷ כן מן Cr 27 ⁶ قدامك

THE PASSOVER SERIES.

O 2, f. 1^b צלות שבת צמות הפסח הברוך: אלקטף ברית וחרון ותרומה ופקד ויוסף¹
 ומופתים ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו יقرأ الامام * ויהוה אלה
 الصغیره² וقرأ الامام כי בשם וקצי הבריה ויתמר דראן קעמנ מן
 שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך: וישתבח
 חילה דבחר אדם • מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל • סגולי העמים
 והגוים: ואפרש לן שבים³ ומועדים • קדשיון גלוים: תרחם זה שבתה
 דצמותה • דאתפרש על יד איש האלהים:
 הוא משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל הספר: ומן כליל מה בו
 ביאר: ויטע יהוה אלהים:
 מגייבו: נן בעדן מקדם ונו⁴

f. 5^b ויתמר תורה⁵ وتامة ויתמר דראן חיול הוא חילה דכן ארכן ומרקה
 עבודה דעלמה תסתגר ותשתבח: וישתבח:
 חילה דאפרש זה שבת הצמות • ושם בו לישראל שמח ושדכנו: ושם להם
 פצות • מתחת יד זילנו: במופתים ואותות • יקירים רביאנו: מנן זה המופת
 השלישי • דו מופת הצפרדע: דאתפרש על יד משה • בעל כל מדע: דאמר
 אל יד⁶ הקשה • למען תדע: כי אין כיהוה אלהינו:

רב אלה وتامة ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו⁷ הזקנים
 אל טף:

אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה ונו⁸

f. 8^b ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון: ודראן לחילה חיולה:
 ומרקה אלהים אלהינו דקדם על כל בוראי: ויתמר ישתבח:
 לאלהון נברך • דו מרן דחייה: דפקדן על יד משה • נשר עסרתי מליה:
 מגייבו: יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים
 האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך:

¹ Cr 27, f. 1^b ins. ושבת.

² Cr 27 על פתח רחמך وبعده.

³ שבתה Cr 27.

⁴ Cr 27 ויההלל ins. וישרו הזקנים אלקטף אל ואלה שמות Cr 27.

⁶ שרשה Cr 27.

⁷ Cr 27 והשרי. ⁸ Cr 27 om. to beginning of O 2, f. 9^b.

רחמני: מרי אה מן שמך ייִהוּיָהּ • המימית המחיי • הנבור הנאי • הקעום
 בעלאי • אה לאה אה ראה • בחסרך חדש שמחי • ושים בראכתך במובאי •
 וכנן במוצאי • וקבץ נדחי • וסלח לחטאי • וארוי לצמחי • וסבלני ברחמיך על
 טרחי • והמטני לפנעי • ואוּף עלי מן השמח והוהי: מרי ברבותך התדירה •
 ובקדוש שם אֵל נורא • ברחמיך עוני כפרה • וגביותי טהרה • ומכל רע
 פשרה • ורחמיך לעבדך זָכְרָה • ומלכני למשמר התורה • ומח בה מן חקות
 וגזרה • ושפיפותי עתירה • וצדקתך עלי שגרה • וקבל מני כל נדרה • והרחיקני
 מכל דבר שקרה • ושמע מני כל מקרא • ואמלא' יתי מכל איקרה • ורח
 מגיפותך בפני סגרה: אדני יהוה אה עזי חמרתִי • ואה חרב גאותי • אה מרבח
 ורתי • אה שמעיו צבעתי • שמע מני צעקותי • והנחם על רעותי • וסבק
 צריכותי • ועתיר שפיפותי • וקבל צלותי ותפלותי • ומדרשותי ותהללותי •
 ואמתני על טב דתי • דת משה תירש אתי • וביום נקם רתותך תסבל
 יתי • ארתי ארתי מרי ארתי • כי לית לי מלבדך רתי • כי אמנותך תרחם לכל
 מסכינותי • ותרוי לכל צמחותי • מרי אשמיד לשנאי דתי • ושרי בון כל
 מגיפותי • | אדני יהוה אה בריו כל עלמה • אה ידעיו כל חכמה • אה פרד
 בקנומה • אה גבור במלחמה • אה עבוד כל תמוח • אה שופט ארעה ושומה •
 אה מלוך יום נקמה • אה נשא כל עון ופשע ואשמה • שאלתך מן הלב ופמה •
 בקדוש שמך הרמה • דקראַת עליו יהוה • תושיעני מכל ארצמה • ותטהרני
 מכל זמה • ועובדי תהי תמימה • וזרעי יפרי בעלמה • ובטוב הלכותי ישמָה •
 וירפאני מכל האף וחמה • ¹

f. 110

¹ The rest is wanting.

צבע אליך עבדך: לפני גדלך קעום: מסתכל הרֹח: מנך אה אֵל רחום: ולא
רֹח אלא מנך: וכל דלבר מנך לא כלום: ושיאלן לך בחסדך: ובשמך
העצום: תסיר זה הנגף: ולא ימצא במקום: מבתי ישראל: ומימך לון
יקום: ישא יהוה פניו אליך: וישים לך שלום: |

p. 312 קראתי בשמך העצום: וברב יכלותך: ואתרחם ואתנחם: הך די אמנותך:
וישים לעמך הפצו: בכל קצפותך: ותעצר מעליהם: מיני מגפותך: ותשקע
האש היכולה: ברחמיך וברתותך: ועבד עמון במימך: בקדוש ארהותך:
כי אֵל רחום יהוה אלהיך: לא ירפך ולא ישחיתך:

ראה אלה ברתותך: ומן הרע הצילנו: ועבד עמן בטובו: לא ברע עמלנו:
וישם את המגפה: סביבותינו לא עלינו: על כן לאֵי עלינו: ועל כל
קהלינו: | נפרע ראשינו: ונשא את ידינו: ונצעק אל יהוה אלהי
p. 313 אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו: ואת עמלנו
ואת לחצנו:

שמעוין דכל צבעתה: שמע בקלן ומנן קבל: כי אמנותך תמיד: לא תעזר
למסכין שאל: ולית איקרך מתחסך: 'עם זכאה והסוכיל: בחסדך
ובצדקתך: ובטובך לעמך כפל: הרחמים והרתו: ויכלותך לון תציל:
מכל קצף ונגף: וכן לטובך נשאל: השקף ממעון קדשך מן השמים:
וברך את עמך את ישראל: |

p. 314 תפלותינו ושיאלינו: בטובך לא תטרפה: ולא תשיב אתנו רקים: רק חסדיך
תוסיפה: לנו ולבנינו: והרחק מנן כל חריפה: ורפא מחצינו: ואטפי האש
השריפה: אה מן לך היכולה: ויכלותך תקיפה: אה עשה מן אֵת בעי:
ומה תעשה הו יפה: אה אמור על גדלך: מחצתי ואנכי ארפא:

מרי הרחיב וتمام

* ורחם עלינן ברחמיך¹: ורפא אתנו ברב גדל חסדך בעמל משה נאמנך
ועבדך:

بعون الله

Cr 18,
f. 109^b

² عنده كان يقول عقيب الصلاة وكل وقت كان هذه الاستغاثه المسموه
علي الدعاء انشا الله مقبوله

אזיה אשר אזיה בי אדני • אה מן שמך אל קני • החמיד ברביאני • הבריו
בתקני • השמעיו לא באזני • המיטיב לכל עציאני • נתון המתני • בצל קורתך •
אלה הביאני • ולמדרשי המטני • ומן שנאי דתי גאלני • ומכל דבב וארור
הושיעני • ולאנש כותי לא תצרכני • ומכל צוקה וקצף שמרני • ומכל מחץ
רפאני • ומכל עמל ביש הרחיקני • ולכל עובד טוב השיגני • וברחמיך וחסדיך

¹ Thrice.

² Not in Cr 11, B2.

יתפללו אליך: בלבב והנפש: סדר הבוראים: והכל מנך בלש: תושיעון
 בישועה: אל דן לחצה תנפש: ותיפך את האבל: בשמח וברגש: | ומי p. 306
 יקום על תרחך: חסלך לו תגרש: אניב והטיב וארתי: ושמע מן יבקש:
 ארתי לעבדיך בעמל ארשי[ן]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקרש:
 כלה אתה עמי: וכל כלום לא יפלאך: ותרח טובך מתפתיח: ולית שותף
 עמך ימנעך: וחסדיך מתיתרה: וכלה בזה ידעך: על כן בשחר הליל:
 וארך היום נקראך: תרחם על עבדיך: ותושיעון בישועך: ומלנו לחצה
 רבה: תמהר ברחך: ותקים כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
 אשים עליך: כי אני יהוה רפאך: |

לשיאלן שמע: ובעותן מן טובך: תסיר את המנפה: וכן קצפך ומנך:
 מן עבדיך המימנים: ושוב מחרון אפך: וזכור לזכאים: ראשתבעה¹ לון
 בך: ותתלי זה הרגז: ותשימו בדבבך: ותשים לעמך מימרך: בקדוש
 כתבך: וברך את לחמך ואת מימך: והסרתי מחלה מקרבך:
 מבלעדיך לית מדרש: רק אליך אשא קולי: אה שמעיו הנקאות: בנסתר
 ובגלי: ראה לדלותי: ואניב לשיאלי: | ורחם עמך ישראל: ורפאם מכל p. 308
 חלי: והצילם מכל האבל: והשמחות לון תתגלי: והקים מימרך בכתבך:
 לכל סהב וטלי: ולא תהיה משכלה ועקרה בארצך: את מספר ימך
 אמלא:

נתן המתנים: דלית שותף עמך: שמע צבעינו: והציל בחסרך עמך: מזה
 המגיפה: והושיעון מן נקמך: והשקף עליהם: ברחמים מעמך: כי לך
 היכולה: ולא רח אלא ממך: אהיה אשר אהיה: בחסרך וברב שמך: |
 שוב מחרון אפך: והנחם על הרעה לעמך: p. 309

סלח לנו מרי: ולאבותינו בחסדיך: ואמן יראתינו: ופדי יתן בפדיך: מזאת
 עקיה: דבאו על עבדיך: הצילנו מהם: כאמנות עובדיך: ועתה הננו:
 עמדים בין ידיך: מתפללים אליך: ודרשים מן חסדיך: זכור לאברהם
 ליצחק: וליעקב עבדיך: |

על פתח רחמיך נעמד: ופני גדלך נסתגד: ואליך נשא הקול: ואל צדקתך
 נפרש היד: ונדרש מן חסדיך: אה ים הטוב והחסד: תצילנו מן הרע:
 ואל עמך לא תאבד: בזה המנפה: ומבתיהם תטרד: ותשים לון השלם:
 ומה בכתבך אתיסד: ונתתי לכם שלום בארץ: ושכבתם ואין מחריר:
 כללינן אליך: והכל ידרשנך: יטרף וישוב רקים: דבעי לבר מנך: ושיאלן מן
 צדקתך: ברביאנך ובשלטנך: תשים עמך מוצאות: מן קצפך ונגפנך: |
 ולא ימטי בך דבר: והטיב לון מתנך: וברכם ואשמרם: בברכת קרש p. 311
 אלפנך: יברכך יהוה וישמרך: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך:

¹ אשהבעה Cr II

- רבה: בחסדך קצפך הס[ירה]: ואטפי האש הלהבה: ובריתך לא תפירה:
ואן אמתך השיבה: בזכרון לשכוני המערה: ובתפלות מי קבל תרי לזח:
בנצירות לבבה: לחסדך אני בעי: אה שמעיו הצעקות: לא תטרף מקראי:
p. 300 והסיר את המנפה: מעל הבוראי: ותיפך את האבל: בשמח ובוהי: | אה
אמור על גדלך: אני אמית ואחיה: אהיה אשר אהיה: אה מן שמך
ייהויה: יתרבי זה השם: עשה מה דו בעי:
גאל מן הצרע: ואל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו: ואל חטאו דיעשה:
דרחמך אחזת הכל: וטובך לא יתנשי: כל זכאה וכל חיב: על כן
מבקשי: אליך רבי תמיד: אן לעבדיך תושיע: מן הנגף ותקים לון: מה
p. 301 אתביאר בספר קדשי: | אלהים עמך: בכל אשר אתה עשה:
דינה מן אסטר: מרי ברב גדלך: והשקף מן השמים: ברחמים מדילך:
והוציא את הקצף: מן ישראל קהלך: ומעל אדמתם: והדבר אמן ילך:
אל ארץ הכפורים: דסרו משבילך: ותקים לן מה אתגלא: על יד נביך
וחבלך: והנה אנכי עמך: ושמתך בכל אשר תלך:
p. 302 אן ראיִת בחסדך: עבדיך תעביטה: | בזה הלחץ הכבד: והמנפה ומשפטה:
מכן אמן אמן: תשימון פליטה: ורחמך תאתי לון: מלמעלה ומלמטה:
עד יהונו באתריון: שכונים בבטח: ויקום לן מימרך: בתורה הקשיטה:
והיה המחנה: הנשאר לפליטה:
ונתתי דברי: בתשבחן עזי חמרת: ויהי לי לישועה: ובו תמיד דביקותי:
p. 303 ומתקשט אן הוא: האל העני אתי ביום צרתי: | ויהי עמדי בדרך: אשר
הלכתי: על כן עמדתי פניו: וידי לו הרמתי: וצעקתי בלב שביר: ארתי
ארתי מרי ארתי: אה מן רחצוני בכ ועליך: לישועתך קויתי:
זח בפצותה: והסיר את הקצף: ושוב מחרון אפך: ועל עבדיך רחף:
ואתלי זה הרגו: דעל עלמה אתקף: ומלגו לחצה רבה: בנפֹשה חלף:
p. 304 ושמע לשיאלן: ובעותן לא תטרף: | והקים לן מימרך: דיטפי לכל שרף:
ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:
חלילה לשלמנך: על עבדיך תקצף: והכל ממך יירא: ומן קצפך ירקף:
וסהדים ברבותך: ואן לית עמך שותף: ואן תקחם בעמלם: ברגע לון
תסף: אהב להם טובך: ובעותיון לא יטרף: כי מנך מסתכלים: האנשים
הנשים והטף: יקום ופסח יהוה על הפתח: ולא יתן המשחית לבוא
לבתיכם לנגף:
p. 305 טרח על עבדיך: חרגו ודחלון: | וצפרו נביכים: ולית זכאה מנון: יקום על
נסותך: בשמח והיוגן: אהיה אשר אהיה: לא תקח עבדיך בעמלון: ומן
דן לחצה רבה: ברחמך נפֹשון: וארתי ברתותך: ובטובך הקים לון:
יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

רחמיה: וענני הרתו טללה: עד תשקי הבקעות: וכל ההר וכל גבולה:
 ועץ השדה יתן פריו: ונתנה הארץ יבולה: ויסור מיני הרעב: ולא
 תהיה הארץ תלא: במי אתפלל ואמר: אדני יהוה סלח:
 קראי רחמיה: לא תנשי מקרחתך: ורחמן ברחמך: וטללנו בענני רתותך: |
 ושוב מחרון אפך: והסיר קצפך ומניפותך: דאתה רחמן בדיניך:
 ורתאה במגויאתך: אל תפן אל קשה העם הזה: ואל תשחית עמך
 ונחלתך: ומן דן לחצה רבה: אר׳ח בפצותך: וצבעתן קבל: הך די
 אמנותך: p. 295

רחום הרחומים: בלעדיך מי לנו: נדרש ישועתו: מן הצרע יצילנו: והננו לך
 לעבדים: ולית לעבדה אלא אדונו: אה קדש כל העמים: קומו בנו
 קומו בנו: | עד נטהר הלבבים: וננציר יצרינו: ונצעק אל יהוה אלהי
 אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו: ואת עמלנו
 ואת לחצנו: p. 296

שיאלן שמע אה מן: שמך הצור תמים: ולא תנוף תפלה: עבדיך לך קעמים:
 דרשים ישועתך: תמיד כל הימים: מסתכלים מימך: בכתבך הרמים:
 למען ישוב יהוה מחרון אפּו: ונתן לך רחמים: | ורחמך והרבך: השקף
 ממעון קדשך מן השמים: יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב אַת
 השמים: p. 297

הפלותינו אליך: אה קרוב הר׳ח: בחסדיך¹ קבלה: וברחמך אניבה: באדם
 ובניו הצדיקים: ומן עשה התבה: ובשלשה ויוסף: ובעל יום חוריבה:
 ובשמי מקדשך: ומן הצדיקים מן בא: ומה אמרנו בראש: בעדנה אהן
 נשיבה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו מן
 הצרעה: אשר אנחנו בה: |
 * ורחם עלינו ברחמך²: ורפא אתנו ברב גדל חסרך: בעמל משה נאמנד
 ועבדך: p. 298

تمت ذلك بعون الله تعالى

ويفاً هدي دعا مبارك ان شا الله تعالى وهي من قول المذكور المرحوم العم
 مسلم³ رحمة الله عليه يقال اذا كان والعياذ بالله في ذلك السنة واقع
 وبالله يلفظ ويذيل عن عبادة ما يكره
 בשם יהוה:

אליך רבי אקרא: ולשמך אשבח: אה אדון הגבורה: אה עבוד עלמה וכל
 דבה: | עבדיך ברב צרע: מן הדבר דבא: ועל עלמה שרא: ושמון בנגו
 p. 299

¹ Cr 11. ² Thrice. ³ B 2 adds ابن مرجان الدنفي. ⁴ The prayer is wanting in B 2, Cr 18.

- ישוענו אתה: הושיע וצדק והשקף: עלינו מן השמים: ומן המטר הוסף:
 ותשימו מטר רחמיך: ולא יהיה מנך קצף: ואשקי סדר עבדיך: מן
 זכאה ועד נאף: | כי כלה לך צריך: מן מלך ומן שפיה: ומן חסדיך נביע: p. 289^a
 במימך לן תרחף: ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:
 כלה לך יצעק: ומן חסדיך בלש: תושיעון בישועה: אל דן לחצה תנפש:
 כי חזק עליהם הצר: והשמים עליון חבש: מן מטר רחמיה: ועלמה
 יורש: | אן לא תרחמון: ותשקף ממעון הקדש: ואנון לך כרוים: בלבב
 והנפש: ארתי לעבד [יך] בעמל ארש [ים]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:
 לתרח רחמיך אתו: סדר הבוראים: צעקים כרוים: במיני שפתים¹: מן
 אוצרי טבהתך: רחמים הם בעים: וחלילה לשלטנך: תנזף לון מקראים:
 והן לא תחנם: מנו דירחם: אהיה אשר אהיה: חנן אלה הצמאים: |
 ושוב מחרון אפך: וחזר ברית הזכאים: p. 290
- מסכינים אנן: וסכואן חסדיך: ומן רבות הצרעה: אתינו לבין ידיך: מביטים
 להרהר: כאמנות עובדיך: ואל תפן אל עציאנו: ולמי עזב פקודיך: אהיה
 אשר אהיה: מי לנו בלעדיך: הקים לן תפלות משה: דאתפלל בה בין
 ידיך: זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך:
- נשא את קולינו: למן² הו חנונה: | ונרים את ידינו: לקדש כל מעונה: אולי
 ישקף עלינו: ויטללנו בעננה: תרוי צמאינו: ותהי הארץ נתנה: יבולה
 ועץ השדה: ולא יהיה כפנה: אה מן אוצרי טבהתך: לית עליה מי ימנע:
 מן לך תשבחן: ומדילך לן מתנה:
- סריחתן סגי: אלא דת רחמן: ורחמיך סגי: מן סנאי בישתן³: ואן גמלתנו
 בעמלינו: ברגע תשפך דמן: | אהיה שוב מחרון אפך: וארתי לן ורחמן: p. 292
 ומן דן לחצה רבה: בחסדיך פרקן: ואלית דבך לן: ורתי לשפיותן:
 אה מלכה רחמנה: מנו דידבק יתן:
- על פתח רחמיך נעמד: ואלך נפרש היד: נסתכל ישועתך: אה ים הטוב
 והחסד: תטללנו בענני טובך: ומן השמים אורד⁴: עלינו מטר רחמיך:
 והרהר לנו חרד: וחלילה לשלטנך: אל עבדיך תאבד: | ואתה קראח על
 גדלך: בכתבך הכבד: יהוה אל רחום וחנון: אך אפים ורב חסד:
 פתח רחמיך פתח: ואנן בו מתחננים: בחסדך אניבנו: ואיטב המתנים:
 ואפתח אד חסדך: בצדקה על מסכינים: וארתי לטפליה: ורחם הזקינים:
 ובשעה מדילך: תשים כלה רצונים: ואן גמלתנו בעמלינו: תאבד האם על
 הבנים: הקים מימך וזכרתי להם: ברית ראישונים: |
- צבעתן עני: אה שמעיו כל תפלה: ומן חסדיך נביע: אלינו תשלח: מטר p. 294

¹ הורד Cr II. ² באישתן 16, בלישתן Cr II. ³ לון Cr II. ⁴ שפחים 16, Cr II.

אניב: ודבק ופרק והשקף: ומן אוצר טובך אהב: מטר רחמיק ורחמן:
 ורתותך לן השיב: וארוי צמא עלמה: וכל עצים וכל עשב: והרחיב לחץ
 עבדיך: ופרקון והטיב: מלנו לחצה רבה: כי נפֹושה קריב:

تقال بعد كل بيت والله اعلم

p. 284

מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:

גדלת הצרעה: וסביבת בנן: ואבדת רוחינן: ואדיבת¹ נפשותינן: * מן עצר
 את השמים: ולא ימטיר עלינן²: ואתקף הצמא מאד: ותקומה לית לנן:
 על זאת הנסות: כי זכאה לית בנן: אהיה אשר אהיה: לא תקחנו
 בעמלינן: צדקה עבד לן מרן: ולא תנוי לן גמלינן:

p. 285 דלותינן רחם: בחסדך אן עמיד: | ושוב מחרון אפֶך: חכור ברית רחמיק:

וברתותך הושיענו: והשקף עלינו מן שמיד: במטר רחמיק: עד תרוי
 עלמיד: ותקום לן המלה: וברך את לחמך ואת מי[מיד]: וארתי ארתותן:
 יום דנקום קמיד: ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיק:

אלהים אֵל עליון: קני שמים והארץ: עבדיך לך שאלים: בכל רמש וקריץ:

p. 286 בנביאך ושליחך: ומן במערה אתקביץ: | תושיעון במטר: עד תתן יבולה

הארץ: ועץ השדה יתן פרוי: וארֶוֹח מזה הלחיץ: אה מן לך היכולה: הקים
 מה כתבך קביץ: יתן לך האלהים מטל השמים: ומשמני הארץ:

רמי לנו בלעדי: טובך לו נשאל: ירֶוֹח לתלתותן: ומן עקתה יציל: אה קרוב

הרֶוֹח: אל עבדיך נאל: מזאת הצרעה: במטר יכלכל: אל סדר עלמה:

p. 287 וחסדיך לון כפל: | הך די אמנותך: ובעננה טלל: וקבל כי אמנותך: לא

תעזב למסכין שאל:

ז עקו לשלטנך: בהר ובבֶקע: בוראי עלמה: וכלה לך צעקה: אה שמעיו

הנקאות: אה דבוקה אה פרוקה: אה אוצר הרחמים: תרחך לא תצנקה:

וטלל בענני: הרחמים ואדיקה: וארוי צמא עבדיך: ובלעדיך לא יפרקה:

ודבעי לבר מנך: בלש ולא שקח: |

p. 288 חסלך חסלך: לעבדיך תעזב: ואתה בראתֶ אתם: וטובך להם ערב: ואוצרי

טבהתך: לא תספר מרב: ולית איקרך מתחסך: עֶם זכאה ועם חיב:

הך די אמנותך: עבד עֶמן הטב: וטלל בענני רחמיק: וארוי צמא כל

לבב: ופרקן ברחמיק: וטפי לכל שרב:

טללנו בעננך: והשקף על מכה מן רומה: במיני הגשם: וארוי לב הצמא: |

p. 289 וארתי לכל עתיר: ולכל מסכין בעלמה: ולכל עץ השדה: ולכל חיה

ובהמה: אה מן רחמיק אחזת הכל: עבדיך רחמה: ומן רב צרותי צעקתי:

אליך אה קעימה: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קייתי יהוה:

¹ Cr II ואברה.

² In Cr II these two clauses are out of place.

בכל לילה ויוזם תמיד אתה עד עולם: מקמי בראשית ואחרי יום נקם:
וברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעולם:

p. 279 ¹ وبعد ذلك نكتب دعا مبارك يقال * في ليالي الحدود² بعد الصلاة
رحمة الله علي مولفه

³ אה טבה דלית סבור מן טבהתך מואש • ולא שקיח לבר מנך עורנה
דיבלש • ולא תרח רחמיך צנוק באפי ערוק • ולא טריד למסכין דאתי לשובה
בלש • אימתך אה מרי כֹּת אש אכלה • אלא רחמיך כמים טפים כל אש:
מקרתך על גדלך דאתה רחום וחנון • אהן הו סמנה דבה אסו כל באש • אה
דבוק דלידך מערוק כל נפש • אה שקיחה לכל זעוקה דמדרש: ארתי
לעבדיך | בעמל ארשיון • ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

p. 280

אה טבה דעלמה מן טבהתך מלי • וסלח למה דעבר מן בישות עמלי •
ואמלי יתי למתוב לידך וקבלי • וביום דינה רבה מרי ברחמיך אתרחם עלי
וסלח לי • ולא תנוי יתי לפם בישות גמלי • דאת יהוה אֵל רחום וחנון לעלם
עלמים דלא בלי • אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך
אה אדני יהוה • ברוך אתה יהוה אלהינו אשר לא ישוב שאלך ריקם • ולא
יסגר מבעדו | פתח רחמיך וחסדיך לעולם ועד • ברוך שם קדשך לעולם * לית
אלה אלא אחד אחד: תשבחתה לך חדה עבדך יתפלל לך • נותן טובה
וחסדה • אשרי עלינן טלך • מסחן אלהותה • דחיי עולם דילך: * יהוב
מתנאתה לך מודאה על גדלך: אה אדני יהוה תמיד:

p. 282

בשם יהוה:

⁴ هدي تسيي تفلها تقال علي نغم⁵ ألتفلة الذي الي سيدنا ابيشع: وهي
من قول المرحوم العم مسلم ابن المرحوم العم مرجان الدنفي عفي عنه
الملك الحفي امين امين

* تقال سنة اذ يكون المطر قليل⁷

אתפלל קמיד אה יקירה: יהוה לך ואשבח: אה מלכה קעימה תדירה: אה
עשה מיני כל טבה: טובך ליתו מספרה: בלחץ וברֹח: בחסדך לא תנוף
מקרא: עבד אליך בא: עמד על התרח: פני גדלך מקבע: וראשו לך
מפרע: צעק בשביר לבבה: | מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו
בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:

p. 283

באנו אל פתח רחמיך: אה קרוב מכל קריב: דרשים אל חסדך: לשיאלינו

¹ Cr 18, f. 27^b, heading thus: מן מימר מוקה עליו
² כל לילה אחד B2. ³ K 4, f. 34^b (late). ⁴ Thrice.
⁵ B2, p. 289, Cr 16, p. 2: not in Cr 18. ⁶ B2 adds تقيل. ⁷ In the
margin in Cr 11.

צֹהֵה יְהוָה לָנוּ • בַּמִּשְׁמֵר זֶה הַשַּׁבָּת • מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב • נִנַּח וְנִשְׁבַּת:
 קִרְא יְהוָה בַּסְּפָרוֹ • אֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ • וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ • אֲנִי יְהוָה:
 רֹאשׁ הַקִּדְּשִׁים • וְקִדְּשׁ הַקִּדְּשִׁים • זֶה הַשַּׁבָּת הַקִּדְּשׁ • לְיִשְׂרָאֵל הַקִּדְּשִׁים:
 שְׁמֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת • לְקִדְּשׁוֹ • שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן • קִדְּשׁ לַיהוָה: |
 תִּמִּיד יִשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת • לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת לְדִרְוֹתָם • בְּרִית p. 252
 עוֹלָם בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל • אוֹת הִיא לְעוֹלָם: לִית אֱלֹהִים אֶלָּא אֶחָד:

² وبعد ذلك نكتب افعال الصلاة وهي ترتيب اذونن הכהן הגדול פינחס
 בן יוסף بن עזי رضوان الله عليه

לְעֹלָם תִּסְתַּנֵּד וּלְעֹלָם תִּשְׁתַּבַּח אֵה עֲבוֹד בְּרִיאַתָּה וְכָל דְּבָרָה: אֱהִיָּה אֲשֶׁר
 אֱהִיָּה: יְהוָה אֱלֹהֵי רַחוּם וְחֲנוּן אֲרַךְ אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:

تكرر عشر مرات في يوم السبت

כִּי אֱלֹהֵי רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֹּךְ וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֵת בְּרִית
 אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וַיְהוָה הוּא הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ וְהוּא יְהִיָּה | עִמָּךְ לֹא יִרְפֹּךְ p. 271
 וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: קוֹמָה יְהוָה וַיִּפְרֹצוּ אֵיבֶיךָ וַיִּנּוֹסוּ מִשְׁנֵאִיךָ
 מִפְּנֵיךָ: קוֹמָה יְהוָה: שׁוּבָה יְהוָה הָאֱלֹהִים הֲרַעִי אֹתִי מֵעוֹדֵנִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 הַמֶּלֶךְ הַגָּאֹל אֹתִי מִכָּל רַע: לִישׁוּעַתְךָ קוִיִּתִּי יְהוָה בְּרוּךְ יְהוָה אֱהִיָּה אֲשֶׁר
 אֱהִיָּה יְהוָה אֱלֹהֵי רַחוּם וְחֲנוּן אֲרַךְ אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים
 נִשְׂא עוֹן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה: וְנִקָּא לֹא³ יִנְקָה פִּקְדוֹן עוֹן אֲבוֹת עַל בְּנֵים וְעַל בְּנֵים
 עַל שְׁלִישִׁים וְעַל רְבִיעִים וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶי: וַיֹּאמֶר אִם נָא
 מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְלֹךְ נָא | אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עִם קֶשֶׁה עֵרַף הוּא: וּסְלַחָתָּ p. 272
 לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאוֹתֵינוּ וְנַחֲלָתָנוּ אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה בִּי אֲדֹנָי סְלַח לְעוֹנֵינוּ
 וּלְחַטָּאוֹתֵינוּ וּלְפִשְׁעֵינוּ וּלְאִשְׁמֵנוּ [תַּנּוּ] וְנִאֵל אֲתָנוּ מִיֵּד אֵיבֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ וְהִצִּיל
 אֲתָנוּ מִרַעוּתֵינוּ וּמִרַעוֹת הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵינוּ וְאִמְלֵא אֲתָנוּ לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂת
 זֶה יוֹם הַשַּׁבָּת הַקִּדְּשׁ וְהַמּוֹעֵדִים הַקִּדְּשִׁים וְהַתּוֹרָה הַקִּדְּשָׁה: וְהַרְגִּיזִים בֵּית
 אֱלֹהֵי כָל יְמֵי חַיֵּינוּ: וְהִרְחִיב לָנוּ מִן הַצַּרְעָה: אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בָּהּ: מְרִי הִרְחִיב לָנוּ
 מִן הַצַּרְעָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בָּהּ: | וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּרְפֹא אֲתָנוּ בְּרַב גְּדֹל p. 273
 חֶסֶדְךָ בְּעִמְלֵ מֹשֶׁה נֹאמְנֶךָ וְעַבְדְּךָ:

⁴ עוֹרָן בֶּן מִן מִימֵר מִרְקָה: עֲלִיו הַרְצוֹן אֲמֵן:

يسمي المعياذ

אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה: נִתְחַזַּק בְּחֵילְךָ וְנִדְבַק בְּךָ וְנִמּוֹל לְבַבֵּנוּ לִירְאָה מִמָּךְ:
 וְנֹאמֵר בְּקוֹל רֵם אֵין כִּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: אֶחָד לִית אֱלֹהִים אֶלָּא אֶחָד:
 דְּלְעֹלָם בְּרִישָׁה וּבַעֲקֵבָה לִית אֱלֹהִים אֶלָּא אֶחָד: בְּרִמְשָׁה וּצְפָרָה לִית אֱלֹהִים

¹ Cr II ושמו Cr II. ² B2, p. 280. ³ Cr II לו. ⁴ B2, p. 282.

p. 247 על יד אדונן משה הנבי • בכתבו הרבי • | אשר ברכו וקדשו • שמור את יום השבת לקדשו • כל מן שמרו ישמרו יהוה האחד • אשר אמר את הכבש האחד • תעשה בבקר • והכבש השני תעשה בין הערבים • כמנחת הבקר ונסכיו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה • וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים • שני עשרונים סלת מנחה בלולה | בשמן • ונסכיו עלת שבת בשבת • על עלת התמיד ונסכיהם • ברוך יהוה • יהוה אלהינו יהוה אחד • ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

אלהים יתברך • ויתקדש ויתרבי • אשר ברך וקדש • זה יום השביעי: ברוך יהוה אלהינו • ואלהי אבותינו • אלהי אברהם ויצחק ויעקב • ויוסף ואדונן משה נבינו:

גלא יהוה קדוש • זה יום השבת ומשמרו • על יד אדונן משה • בתורה ספרו: | דבר אלהים אל משה • בעשרת הדברים • שמור את יום השבת • לקדשו: p. 249 השבת הזו • אשרי לשמוריו • כל מן שמרו • שמרי יתקרי: ועתה ישראל אשבת • כי שבת היום ליהוה • ואל יצא איש ממקומו ביום השבת • צלי ואקרי וברך בשם יהוה:

זה השבת הקדש • מה רבו ועצמו • יהוה אסגל במשמרו • לישראל עמו: דו גנת עלמה • שמו יהוה האל לעמו • ועדתו וקהלו • ועבדיו ישראל: מוובינו ואשרינו • במה נתן יהוה לנו • במשמר זה השבת הקדש • מודאה ליהוה אלהינו: |

p. 250 יום השבת הזה • מה גדלו ואדרו • יהוה לא יכרת מנן בריתו • ויסעדנן על משמרו:

כבוד יהוה ירא בו • על כן אמר יהוה בספרו • אך את שבתותי תשמרו • כי אות היא ביני ובינכם:

לדרותיכם לדעת • כי אני יהוה מקדשכם¹ • ושמרתם את השבת • כי קדש היא לכם:

מחלליה מות יומת • כי כל העשה בה מלאכה • ונכרתה הנפש ההיא • מקרב עמיה:

נשמר השבת הזה • כאשר צוה² יהוה אלהינו • על יד אדונן משה שליח יהוה • בריך ומברך עלינו:

ספר התורה נקרא³ • בזה השבת הקדש³ • מערב עד ערב • מלב ומנפש: | עבדה לא נעשה • בזה יום השבת • אלא עלה התמיד • ועלת שבת בשבת: p. 251 פני יהוה נקריב הצלות • על מזבח הצלות • תחת עלת השבת נתקדש ונשבח⁴ ונקרא • ומכל מלאכה נשבת:

¹ אלהיכם Cr 18. ² צונו Cr 18. ³ הה Cr 11. ⁴ ונשר Cr 18.

ברוך אשר נבח טובו משחוקי שמים ועמקו רחמיו מעמקי תהום אשר עם כל העדות האלה הקים וכמשפט הזה תמידה יוכיח די לעדתיו לא נתנם (ותהום) ליסוריו לא שמם כי הנמיל אתם בתורות החיים אשר שם לפנינו בשלחהו משה עבדו לנביא נאמן הקימהו לדורתינו: לפדות את אבותינו ממצרים ולתת זרעהם סגולה מכל העמים באתות ובמופתים גדלות מסות נוראות ומשפטים צדקים נוראות ונפלאות אשר לא נבראו (כהם) בכל הארץ ובכל הגוים היד החזקה והזרוע הנטויה אשר שם במצרים לעיני אבותינו שבר עול הברזל ויחפשם והמים את כורו ויוציאם ביד רמה נוסעי דרך הישימון באין צדה ואין יודע לדרך וינחם בענן יומם ולילה בעמוד אש להאיר להם (ללכת) באין עצב וישת המנוחה על ים סוף לרמות את פרעה וחיליו בים ולהטביעם¹ במצלות * כמו אבן² כראותם עבדיך אלהים למסלה עזובים ובין³ דרך נפתלים חזקת לבם לרדף ברב צבאות לנסות את ישראל בטוב מסותיך | ולהורתם רב עזק ונטוי f. 193 זרועך' בגדל נפלאותך ראו נבית אויב צעקו למות שמו נפשותם אז הפכת להם הצר לרוחה ותשיב המלחץ למרחיב כי כל סגור פתוח בידך לב ים שמת להם לדרך והמצלות לשביל מרחב תהומות הפכת יבשה ותציב נוזלים כמו נד כחומות הקמת למעוז להם (מאיבים) מימינם ומשמאלם מוראם נהפך מבציר לפליטו ומבטח אויב הפכת למוקש כי נערת כל מצרים תוך הים ומחית שמם מאז ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל אז ישר משה ובני ישראל ותכלכלם בישימון בארץ נושבת מי מרה המתק(ת) להם לחם מן השמים האכלתם שדות דגנים עשית שחוקים חלמיש שמת להם למעין וסלעים לנהרות תהום ותריהם על הארץ (גד)לך ותשמיעהם⁵ מן השמים קולך ויריעו קולות⁶ שופרות בשמים וירצו ברקים (ולפידים) ולבשו ההרים⁷ עבים מדי ערפל ותנוע הארץ וי(ח)רדו ההרים והרבות עדות ביעקב לתת תורות בישראל יסודיה כמסודי ההרים להציב ואדניה מאדני הארץ למחזיק ללמדנו עדותיך ולהלבישנו נור כ(בו)ד בתורותיך ולגלות מעלין עורון באור אותותיך ליסרנו במצותיך להצדיקה במשפטך ללכת דרך מישור חקותיך להתקדש בקדשיך ולהנפש בשבתותיך ולשמח במועדיך⁸ ולהתפאר במקדשיך לשכן אימנותך בלבבינו⁹ ולתת יראתך על פנינו ולהבח אתך בכל לב ונפש ולדבר באלה בלכת ובשבת בשכב ובקום כנכבד מצות:¹⁰

¹¹ בית דראן ובית מרקה • יתמרו על יומי השבתות הקדושים • פי אלקטף • על Cr 11, p. 246 צוֹי את קרבני מן מימר הכהן הגדול פינחם רצון יהוה עליו אמן:

יתברך ויתקדש אלהים הרבי • אשר ברך וקדש זה יום השביעי • ואמר לנו

¹ V₃, H₃ "בעים". ² V₃ כמארן sup. lin. ³ H₃ באין. ⁴ V₃ זרועך.
⁵ V₃ "דום". ⁶ V₃ ויהים. ⁷ V₃ והרים. ⁸ V₃ ויהים.
⁹ V₃ "בלב". ¹⁰ V₃ ends here: the subsequent additions are from Cr 11, 18, and B 2 (p. 230). ¹¹ Cr 18, f. 83^b.

ככל החיים לא על מחיה ובלי נשמת החיים¹ וחיי כל החיים שאלים מלפניו ומחיא כל הנפשות מחסדו עשיר מכלכל עושר מלפניו ולו לא יעשיר וכל טוב מתתו ולו לא ייטב מקור הטוב אשר לא יסכר ומעין החסד אשר לא יסתם כל טוב ימצא מנחלי רחמיו וכל חס(ד) ינחל מנדבות תהומו² אליו כל העינים (תלאות) ועליו כל הנפשות בטחות ופניו כל כפים פרשות ומבלעדיו אין לחיות כל עשותו ישרים וכל מלאכתו חכמה וכל דרכיו משפט תעות לא בדרכיו עול אין במשפטו שחת אין בפעליו אתו לעבדה וממנו ליראה ובו להדבקה כי הוא אדון אמת וכל בלעדיו הבל יתהלל וברוך שם קדשך לעולם: לית אלה אלא אחד:

ברוך אשר לא יספר טובו מרב על כן על ראשו נברכהו כי אין לאל יד לפרטתו אברכהו על חסדו אשר העביטני ועל רחמיו אשר נכמרו עלי כי לא הייתי ויברא אתי וחי לא הייתי ויחיה² אתי ולא אוכל וימשלני בעיר ויודיעני עור ויפקחני חרש וישמעני³ אלם ויבטאני ריקם וימלאני מכל והשביע רעבי וארוה צמאי והלביש ערימותי והשכין מגרי ובעת צרתי יענני ביום לחצי ימצא לי השומיר אתי מתולדות יומי | ומהרות לילותי ישנבני מגני אשר לא יבלי וצפני⁴ אשר לא יאבד וזכורי אשר לא ישכח ונתן לי אשר לא בעצב כפי והנחלני אשר לא ביגע ידי ועוד הבינני היך לשלחם ומעשותי אם כחפצי השיגה הוא המצליח ואם לא הוא המנסה להרבות טוב באחרית כאשר דבר בתורה הקדושה למען ענותך ולמען נסותך להטיבך באחירי(ת)ך ברוך אשר לא יפקד טובו בלחץ וברוח וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

אברכהו על ארח הח(י)ים אשר השיב⁵ לפנינו ועל דרך הטוב והישר אשר הכין לעיני(נו) מעלת שמימה בלי רדת ושאת לשחוקים באין נפל מלבישת נזר הוד וחבישות מגבעות כבוד עדות אלהים ודרכיו המגבעות אנשה עד לאלהים והמנחילות רצונו בהם להבדיל בין טוב לרע ולהשיב נסתרות נגלאות ולהוסרה ממוסרי האבות ולהוכח נפש בלי בושה במנהג העולם אשר עשה ששן ערוב בינון חיים במות טוב ברע⁶ כל תת תשוב למלקח וכל נחלה לירשה מוסר למשכילים ועדות למבינים⁶ לעדת כל⁶ שביל נתן זאת אל מנחות החיים הכין לחסדיו צפין ליראי שמו כבוד לא יחדל עושר לא יורש מבטח יצור מפחד חיים לא יתמו ונעימות לא יכלו יען עשות משפט ומפעל צדק חשוק מרע והרבות להטיב הקים לעשות מבלעדי עקב על כן יומם ישכים יזריח במוסר ולילה ילין בתוכחות מוסר אמת | לא יחדל טוב ממוסר האבות החכמים לבניהם וידעי דעת לנפשותם חסד ומשפט מאלהי האלהים ואדון האדונים נצר חסד לאלפים על חסדיו אלה לו לברך ובתודתו להתברך יתהלל וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

לרעה כי H³. ⁶ השיר V₃. ⁵ וצכני V₃. ⁴ וישמעני V₃. ³ וחיי V₃. ² החיים V₃. ¹

אתה קדום קדומיה • ואתה ר(ח)מון דרחמיה • ואתה שלמון דשלמיה • ואתה
מלוך עלמיה • בחסדך אדיק מן שומיה • ודכר לנן¹ קיאמיה • וכפר לנן¹
אשמיה • דאתה מרון דרחמיה: א"א"א":

- f. 188 לית תרחי רחמיך אלופים • | באפי מסכין מתרקפים • ולא בלושיך
מנזפים² • ולא שאולוך מטרפים • ורחמיך אלפים טפים • להבי³ חוביה דלנן
שרפים • דאתה רחום וחנון נצר חסד לאלפים: א"א"א":
אה רבון דרברביה • (ואה קריב לבביה) * ואה מקר כל שרביה⁴ • כפת מן
דבביה • וסלח לנן כל חוביה • ולא תצרנן⁵ לחיביה • דאתה טבון דטביה:
א"א"א":

אה רחצוני ואה מגני • סלח לחטיה דלי מגני • ואך דאת אלוף תדבקני •
וברצמה לא תשבקני • ומן חסדך לא תרחקני • ולאנשה לא תצרכני • מרי
דאמנותך בני • ועל חילי לא תשלמני • וקבל צלותי מני: א"א"א":

א"א"א" יהוה דהוה דלא מן ושקיה דלא עם ומורך דלא עד נשרי
בתשבחתך ועל מה דכסי מן לא נדער ונכנע לבבינן ונרכן ונשתעבד קדם
רביאנך דלא מ(ש)תאר ונתפעס דעבדת עלמה אמת דאמתך⁶ ועל מה דאכסי
מן⁷ לא נשבק ויתך נעבד ולך נסגד וקדמיך נשתעבד ולגזיראתך נשמש ונסיד
בקשט אלהותך ואהן דלית בן נשום נפרש דלית אפרשותה הפשרן⁸ |

- f. 189 באימנותה בן דאפרשותה קשט אלהותה ותהום ברננותה⁹ וסימת ארכנותה
דלית מלה יכלה משום אמורה ולא צעורה מטיה מתור צעורה ולא חדת מלוא
מדע כסיאת חדתה ולא עובר¹⁰ שוי מחכום רז אלהות מן אנדתה מיסתן איקר
מה דאמליכנן¹¹ ובהדה מיתובי אשריכנן למיטיב לן ברינן וארים לן למיטב אתן
נימר קמיד באמוראתן: לית אלה אלא אחד:

צללות הזקן היתר הנבון החכום אבי חסדה הצורי יסלח (לו יהוה אמן):

ברוך אתה יהוה אלהינו האלהים האל אשר מראש העקר לכל בעל ראש
המשל לא למען והחכם לא בעבור לכן על כל יוכל ולא יקשה עליו קשה וידע
כל ולא יפלח ממנו נפלא מעולם כמה ועד עולם ועד בלי חלוף ואין המיר וכל
משל זולתיו וכל חכם בלעדיו מקרב באו ומראש נהיו וכרגע יתמו כאין היו
עשות ידו ותבואת שלטנו לו לא ידמו ואליו לא יערכו כי אין לו דמה ולא כמו
אחד ברד בלא שני ולא עזר ולא משל וכל רבים מעטים פניו¹² וכל רמים
שפלים¹³ וכל ידעים בעירים וכל המלכים דלים וענים עשה גדלות בלא יגע |

- f. 190 נוראות ונפלאות(ת) באין תלאה • עזר אין לו ולא מועץ מודיע הבעירים ומרנן
האלמים ופוקיה¹⁴ העוירים ומשמיע החרשים כל טוב וישר פרי דעתו חי לא

¹ ללן V₃. ² מן • זפיס. V₃ div. ³ לאיבי V₃. ⁴ V₃ twice.
⁵ ? leg. הצרפן. ⁶ ? leg. רחנתך. ⁷ מן V₃. ⁸ הסשן V₃. ⁹ "בדן" V₃.
¹⁰ ענוד V₃. ¹¹ דאמלימן V₃. ¹² נניו V₃. ¹³ שמלים V₃. ¹⁴ ופוקיה V₃.

f. 185 מרי צדק עלי בבנים טבים יתקרי • | בון שמי ושם אבהתי מרי שמר • לי מתנאתה דיהבתה לי בצדקה מדילך¹:

מרי אעלון אל מקלט רחמיך וחסדיך:

מרי סאג עליון בפצותך:

מרי טמרן לגו גבה דרי(ח)ותך:

מרי אטרנון בלילה ואיממה:

מרי אפתח באפי תרחי רחמיך ורתואתך:

מרי אושט לי ברכאתך ותקן • עבידאתי והשווי חשבאתי • ואלבש יתי חנה וחסדה • למה דמרחח לך ורגל • לשני ותקן ממללי • אמן אמן וצדק חיי וסלח לי ולאבהתי ואבהת אבהתי • ברחמיך וחסדיך אהיה • אשר אהיה לא תיפך אפיך • מני ולא תשבקני באדי דבבי • אהיה אשר אהיה אה כרוז אברהם • אברהם לא תשלח ירך צעד • אבדנה אדלא ישלח:

אה פשר ברה מן אבוה פשרי • מרי מן מבול אבדנה:

f. 186 אה | פלטה דיעקב מן אד עשו • אחיו פלטי מרי מכל דינין:

אה פלטה דיוסף מן גובה דדויתין • פלטי מרי מכל ארצם ומכל תשניק:

אה פלטה דמשה מן נהרה דמצרים • פלטי מרי מן אד פרעה דאזבנ²:

אה פלטה דאהרן מן עבודי עגלה • פלטי מרי מכל ארצם ומכל שרביט:

אה פלטה דפינחס מן זמרי וכזבת • פלטי מרי מכל סן ומכל דבב • וקעם

עמי מרי הך מה דקעמך • עם אבהתי ותקימני³ טובה האן • דאנה אול והאן

דאנה אתי • לגו מדמוכי וקומי ולגו • ביתי⁴ ואקר שלמני:

מרי צמת לביני ובין הרגריזים • דמע דיבשתה מרי צמת ביני • ובין

משרוי מלאכיה:

מרי צמת ביני ובין אתרה ד(א)תעקד • עליו יצחק:

מרי צמת ביני ובין אתרה • דדמך בה יעקב: |

f. 187 מרי צמת ביני ובין אתרה דתחמד⁵ • לה משה אמן אמן אהיה אשר • אהיה

יהוה אלהינו יהוה אחד:

עורן בן • מן צלות הזקן היתר טביה בר דרתה:

אה מן דו כל עלמה מר • קבל מד לה קמיך נימר • ואן חטינן סלח וסובר •

לפם דאתה לית בן נימר: אהיה אשר אהיה:

אה דברן וזאונן ברתואתך בונן • וסובר יתן וסלח לנן • לפם דאתה לא

לפם דאנן: א"א"א:

רבותה לך דקדמת • לרן עלמה דאזמנת • ומן ישום רבותך רבתה • ומד

עלינן בתשבחתה • לית בן נימר לפם דאתה • ארתיתן לפם מה דאמרתה •

יהוה רחמן ורתאה: א"א"א:

¹ מולך V₃. ² דאזבנ V₃. ³ ולקיני V₃. ⁴ בילי V₃. ⁵ leg. דאחחמד, or דחמה.

אהיה אשר אהיה קמאה יכלותה דלא קדמה קדום • ואה מן דעקב שמה אֵל
חנן ורחום • לא טרף מסכינה דלקדמיך קעום • דרחמיך כל עדן לית שקיח
לן סכום: |

f. 183 אהיה אשר אהיה רמה מרוממה דאמנותה מיטב • פשוטה דיהובה¹ דלא
מוני מן יהב • בדכרו שבועתה הך דת אלוף אטיב • וטפי יקדן לחצה
דמספספ ולהב:

אהיה אשר אהיה שמעיו צבעתה דפשט כל טבן • רחיק דרגזן ושקיה
ברחמיך ורתואן • פדיתן מן אדי סנן ודבבן² • וטפי בטל דרוח יקרנה דליהבן:
אהיה אשר אהיה רדיר נוראותה דחילה לא משתאם • מלכה דיתרן טובה
לעלם כפל ורחם • לא טרף מסכינה דלקדמיך קעם • ולא תנוף שיאלה ועליו
בחסדך רחם: אהיה אשר אהיה:

ולו עוד • סגדה:

אתפלל קמיך אהיה אשר אהיה • ואשול לך מרי בעמל אדם בר אדמתה •
דאמר ית קולך שמעת בגנתה ודחלת • ובעמלה דשת חליפתה ובמקרתה •
דאנוש ובהלכת חנוך ובעמלה • דנח זכאה ובקיאמה דקשתה • ובעמלה
דאברהם גזורה דגזר • לקנומה ובעמלה דיצחק עלתה • ובעמלה דיעקב שרירה
דזכותה • ובעמלה דיוסף פתור חלמיה • ובצללותה דעברך משה נביה דעלמה •
דאימתנה כסיאן וגליאן • וחכמתנה רזין חדתין ועתיקן • וסקפתנה על כל
מינה דאדם • בעמלה ובצללותה ובציאמה • ובקיאמה ובסקפנה ובקיאמה •
f. 184 ובכהנתה דבה לבש פינחס • כד³ קנא לקנאתך וארחי לאלהותך • | וכלה
מניפותך מן שת מון אלף:

מרי בצלותון ובציאמון ובסקפנן • ובקיאמון לא תיפך אפיך מני • ודבקי
בדבקי רחמיך ואחס • עלי הך די אמנותך:

מרי באלין דכריותך בון ובעמלה • דיהושע וכלב נגדני מרי • לרחיותך ועזרני
למד מריה • לך ואמר לבי לדחלתך ולמדחל • מן שמך יקירה ונוראה ובטל •
מני מרי כל חשוב ביש וכל • חשבה ביש וכל תחמדה בישא:
מרי לא תשלם בי לא סן ולא דבב • ולא תעבד שיאלתי לפם גמלי • ולא
תרחצני על עמלי וקבלי • בסליחתך וארתית הך די • אמנותך וביומה חראה
דבה • תסב רחי תקלל לצערי ולא • תעבדני גנו לעיני חיביה • וצמת
טמי עם טמי⁴ אבהתי:

מרי אמרי רחי עם רחי זכאי • עלמה ורוחי כהניה קדישיה:
מרי טר יתי מן אול ומן אתי ומן • דמך ומן קרין ומן מחשך • בכל אורע
ובכל שביל ובכל עדן:

¹ V₃ ובה. ² ודבבן V₃. ³ כ, perhaps V₃. ⁴ עמי V₃.

אהיה אשר אהיה למד בך אתרחצת ואפכת עזרותי • לִיךְ סְנֵי טְבַאתְךָ
 וּבְחֶסֶדְךָ סוֹבֵר(ו)תִּי • בְטַל טוֹבְךָ אֲדִיק וּזְרַח בְּקִרְוֹתֵי • מִן שָׂרֵב עֵקִיה וְאִנְשָׁם
 לְאִמְרוֹתֵי :

f. 181 אהיה אשר אהיה | זְעוּק כָּל בּוֹרְאִיה וְאִתּוֹ בְּמִימְרָה • פְּרִנְסָה דְעֵלְמָה וְעִבּוּדָה
 וּמְרָה • עֵנִי זְעִיק עֲבַדְךָ וְשָׁמַע לְמִימְרָה • וּבַעֲנֵנִי רַחֲמִיךָ וְרַתּוֹתָה כְּמֵרָה •
 וְאִמְתֵּן לְהַב לְחִצָּה וְטָפִי לְגִמְרָה :

אהיה אשר אהיה רְחוּם כְּסִיאתָה דְרוּ מִנְךָ לֹא כְלִי¹ • חֲרָד סִימְנִיה וְכָל תַּמַּח
 וְכָל פְּלִי • מִן שָׁאֵם טְבַאתָה דְסִנִּי² וְכַפְלִי • אֲרִשִׁי לְחִשְׁכוֹתָה דְרַגְזָה יִקְפְּלִי :
 אהיה אשר אהיה טָבָה דְרַתּוֹתָה שְׁקִיחֵן בְּכָל אֹרַח • עִבּוּדָה דְבִרְתִּיהָ וְקַעֲנִיָּה³
 וְסִדּוּרָה • אֲרַתִּי לְחִצָּה דְלִידְךָ מִן אֲרַצְמָה בְּרַח • דִּיתָרְן חֶסְדִּיךָ עַל כָּל
 שִׂיאָם כְּרַע :

אהיה אשר אהיה יְחִידָאָה אֱלֹהוֹתָה דְלִית עִמָּה חֶבֶר • אַה תְּדִירָה דְמוֹרְךָ לֹא
 עָדִי וְלֹא עֵבֶר • מְטִי צְרִיכוֹת לְכָל רַחֲוִיתָה סִבְר • בּוֹכּוֹת טְבִיָּה דְמִן אֲרַצּוֹת⁴ עֵבֶר :
 אהיה אשר אהיה כָּל רַחְצוֹנִי(י) בְּךָ וְעֵרוּקִי לִיד חֶסְדְּךָ • וְאִנְשָׁמ(ו)תִּי עֵלִיךָ וְשַׁדְלִי
 לְךָ לְבַדְךָ • בְּצַדְקָה מְדַלְךָ בְּעַמְלָה מִשָּׁה עֲבַדְךָ • אֲדִיק מִן מַעֲוֹנְךָ כִּי אֵין עוֹד
 מְלַבְדְךָ :

אהיה אשר אהיה לְהֵן יַעֲרַק מִסְכֵּין אֵי יַפְךָ אֲרַצְמָה • אֵלֹא לִיד רַתּוֹתְךָ מְלַגּוּ
 לְבִי אֲרַצְמָה • לִידְךָ אִפְכַת אִפִּי וּבְךָ אִשּׁוֹת כְּנִשְׁמָה • כְּדוּ טוֹבְךָ לֹא בְטַל חוּאֵן
 כָּל נִשְׁמָה :

אהיה אשר אהיה כֹּדֵךְ אֵתָה בֵּית עֵרוּק וְשָׁקִיָּה לְכָל שְׂאוּל • מְמַרְק בְּחֶסְדִּיךָ
 f. 182 וּבְרַתּוֹתְךָ גְּמוּל • | קְבַל עֵרוּק לִידְךָ דְלֹא אִשְׁקַח מַעוּל • אֵלֹא⁵ בְּתַרְח רַחֲמִיךָ דַת
 רַתְאָה וְסִבּוּל :

אהיה אשר אהיה נְצַעוּה דְלֹא מִנְצַע כַּפַת כָּל גְּבִרִין • חֵילְךָ כָּל בּוֹרְאִיה
 בְּחֶסֶדְךָ מְדַבְרִין • כַּפַת דְבִבִיָּה דְעֵלִי מִתְנַבְרִין • וּמְטִיתִי בְּעֵלְמָה בְּגוֹנֵי כָּל
 מְסַבְרִין :

אהיה אשר אהיה סְלוּחַ סְרִיחַתָּה סְבוּל אֲשַׁמִּיָּה • דְלֹא מְנַכִּי מִן חוֹבִים וְגוֹי
 בְּרַחֲמִיָּה • כִּפֵּר לִי מִן חַטָּאֵי בְּקִיאָם שְׁלִמִיָּה • וְאַתְרַחֵם עֲלֵי לְגוֹ תְרִי עֵלְמִיָּה :
 אהיה אשר אהיה עַל מִן הוּ רִנִּינִי אֵלֹא עַל קְנוּמִי • מִד לֹא אִשּׁוֹת עַמְלָה זְכוּ
 לְגוֹ יוֹמִי • דְעֵבְרוּ וְאוּלוּ וְיוֹם דִּינָה קְדוּמִי • אֲמִלִּיתִי בְּתַהוּ קִדְם יוֹם סְכוּמִי :
 אהיה אשר אהיה פְּרוּקָה דְמִתְשַׁקַּח בְּמַמְצִיעַ עֵקִיָּה • מְקַלְמָה דְגִלִּי קְבַל כָּל
 עֵרוּקִיָּה • פְּרַקְנֵךְ גִּלִּי לָן דַת פְּרוּק פְּרוּקִיָּה • בְּקִשְׁט מְדַכִּיָּה מַעֲרַתָּה צְדִיקִיָּה :
 אהיה אשר אהיה צְדִיק מִתְנַהֲתָה דְלְצַדְקָה לֹא כְלִי • פְּשׁוּט רַתּוֹתָה דְטוֹבָה
 לֹא בְלִי • פִּתַח תְּרַח רַחֲמִיךָ בְּאִפִּי וְצַדִּיק עֲלֵי • בְּסִנִּי בְּרַכְהֵן מִן אֲוֹצֵרְךָ דְמִלִּי :

¹ H I סְלִי. ² V₃ דְסִנִּי. ³ V₃ קַעֲנִיָּה. ⁴ V₃, H I אֲמִצּוֹת. ⁵ The rest is wanting in H I.

עורן כן: צלות הזקן היתר אב גלונה¹ בן קלה יסלח לו יהוה:
 אה חילה דרתותה לכלה² מיטבה:
 בחילך אדבקת דאתהו מיטבה:
 גל(ג)יך מן ישום ואמנותך מיטבה:
 לכל ערוק לידך אה רחמנה טבה:
 ומד בך אדבקת אה מלכה קריבה:
 גזר לבי ואמליתי מחדיד תתובה:
 מדכיה מכל סריחה וכל חובה:

אהיה אשר אהיה אה שקיחה דלכל זעוקיה עני • ואה יחידאה דמקדם
 בלעדי שני • ואה תדירה דמורך לא בלי ולא שני • קמיד פרסתי כפי ולידך
 תלית פני • לשיאלי קבל ולזעיקי עני • דיתרן חסדיך לעלם לא מתמני •
 וארתיתי ביום תכרז בה אני אני:

אהיה אשר אהיה אה רחמן ורתאה דשקיה לכל זעוק • ואה מקלטה
 דקריב לקבל כל ערוק • פרקי בחילך דת קריב ופרוק • ודבקי ברחמיך (ד)את
 רתאה ודבוק:

אהיה אשר אהיה אה עבודי ובארי וצעורי ותקני • פלטי מכל דין חרז
 בפרקני • ומן רחמיך לא תשיב בעותי ריקני • דאתה *רחום וחנון³ ועקובתך
 אל קני:

f. 180 אהיה אשר אהיה | אה יתיר טבהתה דגמלו רתו • ואה מן דחסדיו על כל
 שיאמיה פתו • קדם⁴ חילך קעמט במרע ובכפתו • ואף ערקת לידך בדחלה
 וארתתו • מן ארצם רב *וקשה וסנאי לחצות⁵ (ו)תלתו • לסכוי לחסדיך לא
 תיפך באשנתו • ולא תעזרנו⁶ מן טובך בבאתו:

אהיה אשר אהיה בקיאם⁷ עבדיך ושבעתה דימיך • ארתי מסכינה דקעם
 קדמיך • ומד בך סיעדותה וברחמיך הו סמיך • אגן עליו בחסרך ואפשט
 לה נאימיך:

אהיה אשר אהיה גל(ג)יך ים רחמיך לכלה משפעים • ונאהרי נפושך בחשך
 לחצה מופע(י)ם • אן עמיד אה דבאר עלאים וארעים • פדיתן מן רגוז דחסדיך
 כרעים:

אהיה אשר אהיה דכור קיאמיה⁸ דלון לא מתנשי • בשלמות עבדיך טביה
 ארשי • זכותה ושלמותה ובנ(ביות) עבדך משה • אניב לישועתי ושמע קל
 מדרשי • ופרקי מן לבוט דן לחציה דקשה:

אהיה אשר אהיה דהידן צריך דאתי בבאו לחסדיך • מתחנן משדל בקיאם
 עבדיך • מנוף אי מתכלי מן טובך וסיעדיך⁹ • אה תקיף רביאנך דרמין עו(ב)דיך •
 פדיתן מן סני(י)ן מד לאבהתן פדיך:

¹ H I, f. 33 ins. בר טביה. ² V3. רכלה. ³ H I יהוה אל רחום. ⁴ V3. קדש.
⁵ H I om. ⁶ V3, H I -י. ⁷ V3. בקעים. ⁸ V3. קעמיה. ⁹ V3. וסיעדיך.

(علي الخامس الضهر)

* תאבה עתיד משמש¹ • לאלה באנצירו ובקשט • עמל עמלון דוכהאי² • * ומקבל
אגרהון ואיקריהון³: ונבעינה וגו"

(علي سيوت المواسم⁴ والافراح له ايضاً

כל טב לדריה שבתה: ⁵ וגו")

[עורנה:

שלם למלכה רבה ושלם לכתבה ושלם ליום שבתה רבתין דמועדיה:
אמרו תשבחן ותנו ברבואן • למלכה דעבר שבה לאשתה יומין:
באריה דברא לן שבה לאשתה יומין • ומנה אנן בעין כל יומי חיינן:
גליה היא שבתה ביני כל אמיה • ומלך לא מלו מבטל איקרה:
דכרנה מחיין בסהדו דכתבים • דיחללנה קטל יתקטל:
הא יומה קדישה דשבת בה קעימה • דו מברך ומקדש בפם מלכותה:
וילון עממאי דלית לה שביל • ולא יכלו לקאמתה ולקטו משלפה: |
זהו רבה לעבראי ולבהמתון • קניה וקנינה שותפין לאיקרה: f. 178
אידן מועד בעלמה הך אהן • אתי כל ו: • יומין ופרק נפשה מן דושה:
שעו רבה לעבראי ולבהמתון • דו חסך איקרה וחתם על מעול:
יהובה דכתבה גלתה לישראל • קעמין אכלין מנה במדברה:
כלילה רבה דלבשו בה עבראי • מד דאוקרון מרון מלבין כל אמיה:
ליתו פסל עתיר ולא טרף למסכין • יצובה וניורה בידה מתוקרין:
מועד לא מטלטל כל דרי עלמה • דו זעיק בריה ולית בריה בטלה:
נהרה דאכתבה לגבה הו מגלי • ונטורי תריה מנן מתגלגין:
סימתה דאשקענן קימה נטורה • עד ייתון נסובין מלו מסבנה:
דכוימה הי שבתה ביני כל אמיה • ומלך לא מלו מבטל איקרה:
פעל לא לעי בה ואגיר לא מצויק בה • עבדה ורבה זאין במטרתה:
צומה ושבתה מדמין דן לדן • אהן זימון קדש ואהן שבה קדש:
קריה הי לכל עבראי ייתי לה • הך דאמרת שבה כל דשמע יחדי:
רבה הי מכל יום וייה מכל מועד • רבותה ברומה ואיקרה במכה:
שבה הי שמה וכתבה לאוי לה • ונטורי תריה בידה מתוקרין: |
תבו באהן יומה כן אמר קעימה • תאב ונטר לה כי שוי באיקרה: f. 179
שלם למלכה רבה ולנביה דאתנבה • ולאהן יומה רבה דעקב שמה שבה:

¹ Cr II, 18, "ומש" חהבה רעה" ומש" H I, 3.

² Cr II, 18, "וכא" דכל.

³ Cr II, 18, "ומקבל לכל א" H I, 3, "ומרבי לכל איקרון".

⁴ H I, 3, "הצמח".

⁵ As above, p. 70.

- הו דמרוח לכל עלמה • הו מחסי בריתה ברחמיו • הו מלכה רחמנה • הו
 דבוקן דלחיציה • הו מרוחון דכל מתלתיה: ונבעינה וגו"¹
- ולית אל רב כותה • ולא מלך ממן אלא הוא • ולא עובדין² הך דעבד • ולא
 מתנן הך דיהב: ונבעינה וגו" |
- f. 175 זעק לבוראיו הך * דבאי • זהו ולעל איקרה² • זעיקין אנן עובדיו • זאן הוא לן
 במימרה: ונבעינה וגו"
- את בעובדיו ישתבח • את בפליאתה יתרום • את לה ערוין למן דשוי • את
 לה מתנן למן דצריך: ונבעינה וגו"
- טל שומיה טללים • טל ארעה מתנן • טוב פמה דמשבח לה • טוב לבה
 דמשתעבד לה: ונבעינה וגו"
- יודון לך כל פממינן • ישתעבדון לך גויאתה • ישבחונה ספבאתה • ירחמונה
 נפשאתה: ונבעינה וגו"
- כלה * אתה בחכמתה³ • כל כלום בשלטנותה • כלה מדבר ומיתב • כל מלל
 ישבחנה: ונבעינה וגו"
- לה מסנר ו(מ)רוממה • לה נביע בלבה ונפשה • לה ננער כל יומיה • דלית אלה
 קעים אלא הוא (• לה נעבד באימנו): ונבעינה וגו"
- f. 176 כילכה דכל עלמה הוא • מן יסכמ תשבחתה • | מן ימטי מימר רבותה • מן
 יהיא כותה ישתבח: ונבעינה וגו"
- נסנר לה דו רחמן • נשתעבד לה דו רתאי • נפשאן סני הוא זאן • נורה⁴
 בישתה הו מטפי: ונבעינה וגו"
- סביל עלמה בחילה • סבל בריתה במימרה • סדור משכנה הוא רחם • סני
 תשבחן נתן לה: ונבעינה וגו"
- עמי הוא עובדינן • חכם כסאית לבבינן • עמי הוא דלא מתעמי • עמי חיבין
 ורתאי לתון: ונבעינה וגו"
- פעאלין דקשט הוא בעי • פעלי אורחה הוא מרבי • פעל ליתו עצי אנרה •
 פרנוס לית אלא מדלה: ונבעינה וגו"
- צדקה הוא עבד דלא בטל • צבען דיתמין הו מקבל • צרבינן מן דילה • צריבין
 אנן משבחין לה: ונבעינה וגו"
- קעים הוא עד לעלם • קעימיה משעבדין לה • קבל חיון וברכנן • קמיו נסנר
 ונשתעבד: | ונבעינה וגו"
- f. 177 רתאי ורחמן הוא • רתותה קריבה ורגוה רחיק • וכן כתב לן משה נביה • יהוה
 רחמן ורתאי: ונבעינה וגו"
- שומין וארע הסקף במלתה • שבתה ברא בגלל איקין • שורין דמים הסקף
 (בגללן • שמה ישתבח) לעלם: ונבעינה וגו"]

אוהד V₃ ⁴ . הו חכם וירע H₃ ³ . דבש • ועי דו כל סוב H₃ ² . עובדין V₃ ¹ .

כבל חיבין דלא * מנכי ¹ סלח¹ לחובינן ברחמיך • סוברותך וסליחאתך • מנור²
 לבבי תאבין דריחתון³ למלכותך (לעלם :)
 [אימנותך רבתה גליך לכל קהלי ישראל עד יהונו * נטרי גורך לפם דו חילון
 וטובך מקבל מנון ברחמיך מרי⁴ :
 פליאתך את מעמי עם דריה * דגעזו ועם דריה דאתין⁵ ואנן עבריך וגעזין * ושבקין
 ואת ממן ברבינך⁶ לעלם :
 f. 173 | אנן מודין לך דאתה מספק לן כל צורכינן ואת אלה דלא צריך
 לבלום⁷ ויהב צורכינן מגן מרי :
 קמאה דקדם למעונה⁸ קמי טובך נשתעבד קרמיך נכנע רוחינן קנומן אנן מחנין
 * אמת דנעבד פקודיך מרי⁹ :
 רבה היא רבותך מרי רברבין אנן פליאתך על רחמיך אתה מרחם¹⁰ עבר צדקה
 לזרעיון ולא חטרף בעותן מנך מרי¹¹ :]
 (علي السبت الرابع بكره والظهر)
 שמעוין¹² דכל צבעתה • שמע 'בקלן וקבל מנן • יהוה דפרק לאבהתן • אדיק מן
 מעון קדשך • וקבל צבעתן מנן (לעלם :)
 (علي السبت الرابع الظهر)
 תניו מחלה נפשאתן • אמת דנעבד פקודיך • מסקופי רמה לגיאתן • כד
 נתחנן¹³ לרחותך • וטוב עלמה אמת דייתון תאביה ושלמיה • וירחון
 לקדישותך (לעלם :) לית אלה אלא אחד :
 f. 174 | עורנה | על שבתה חמישה דימן :
 אה זבן מודאה 'למרן • אה זבן משבחתה • (אה) זבנה נתוב לידה • ונשתעבד
 לקדמיו • ונבעינה לנו ריחה • דמה דנאמן¹⁴ לנו איקרה דיהב לן :
 [בריתה מליה מתנן • במלה מן מלכותה • בכל יום מרחם עלינן • בדיל דיהי
 שמה משתעבד : ונבעינה ונו"
 גלאי הוא כל טמיראתה¹⁵ • נויאתן ישתעבדת לה • גמליו טבין עלינן • גוני
 תשבחן נתן לה : ונבעינה ונו"
 דאול בתרה לא טעי • דעמל עמה לא מפסל • דמתרחץ בה לא נפל • דדחל
 מנה לא מתלחץ : ונבעינה ונו"

דירוחון Cr 18, דירוחון Cr 11. ¹ מניו H 1, מכור V 3. ² מנל יסלח or מי ס' B 2.
 נטרין גייראתך ופקודיך נטרין מרי בחילך H 1. ³ דירוחון H 1, דירוחון V 3, דירוחון B 2.
 דעבדו ונתר מעמו עם דרי זכאים ותאובין H 1. ⁴ ובטובך וקבלן ברחמיך לעלם :
 לעלם H 1. ⁵ למאום H 1. ⁶ ושבקין לך על דרג מלכותך דאת אלה מורך על רבותך H 1.
 חך H 1. ⁷ אחרדמת וברחמיך אתה מרחם H 1. ⁸ וקבל צבטתן מן בטובך H 1.
 יהח" V 3. ⁹ (and so Cr 18, f. 104^b) שמעת B 2, שמועין Cr 11, 18. ¹⁰ דח אלוף
 דן מן V 3. ¹¹ מן قول مرقه Cr 11, p. 256; Cr 18, f. 105; B 2, p. 267 add. ¹² דנעמן H 1.
 טמי • רא" V 3. ¹³ דנעמן H 1.

דאת רחמן וגו'

גלני רבותך לעלם • לעבדת עלמה דלא שותף • גלני² אנן³ בוראיך • חדתינ
 כל יום דלא בלין • כפיתין ומשעבדין לך (לעלם):
 דחילה משבחה • עבוד פליאתה • כרו משה נביה עליו • עבוד פליאן לעלם •
 ומדחל כל אמי עלמה • בסימן אחד זעור מדילך (לעלם):
 דהאן אלה כֹּתך מרי • אידן חורן ימעי⁴ בך • ואתה מלכון דכל מלכיה • שרי
 חרצי (דכל) רברביה • ומחליף דלא מתחלף מרי⁵:
 ומד אנן ידעין⁶ • דלית אלהו אלא דילך • נסגד⁷ קמיד דאת רחמן • נשתעבר
 לך דאת רתאי • רחמן אתה בדיניך • ורתאי במגביאתך (לעלם): |
 זכאי אֵת מרי לעלם • זכותך מלו כל עלמה • זכאי⁸ מכל חיביה • [ומלכון
 דכל מלכיה •] זכאי (הוֹ) משעבדין לך זכאה • ותאב לא מטי בך (לעלם):
 * אֵת באלהותך מרי • אחד במעונה רמה⁹ • אֵת במלכותך מרי • ומכך עם כל
 חיביה • רתאי ומפצי ומרחם (ומסובר לעלם):
 טובך מלו כל עלמה • * טובך מתנתה¹⁰ לעלם • דאת טב ומיטב דלא בטל •
 וממן לנו (כל) טבאתך (לעלם):
 יודון לך לבביה • ישתעבדון לך גֵּיאתה • דאתה * אלה על¹¹ כל בריתה • בריך
 לאדם וצערקנה • סרח¹² קמיד וסבלתנה • (דחל מנך וארתיכנה לעלם):
 כלה משעבר לך מרי • כלה רתת מן אימתך • רבתה¹³ בוראיה • כהלון סהדין
 לך • שומיה וכל חיליון • ארעה ויסדיה ברומה ובמכה • מרי הוא שלטנך •
 ו(כל) מלאכי קדשה מרוממין לך (לעלם):
 לית * מלכו הך¹⁴ דילך • ולית דיעבר¹⁵ כעובריך • מה בשומיה אי בארעה •
 דליתו תחת ארך • (נתרחץ בחילך) • לית רחצון כֹּתך • | * ולית חורן דימעי
 f. 172 בך בטבאתך רחמן לית בן נקום והך בחילן מגחי ברנוד מרי¹⁶:
 משבחתך מרי¹⁷ חילן • מרוממאתך * בכל נפשאתן¹⁸ מן ירבינד לפם דאת¹⁹ •
 דארכנתה מקבלה מנן * לקבל די²⁰ נשישותן (ודעונן²¹ לעלם):
 נשמה רבה לחיינן • אמת דנעבר פקודיך • נשמה רבה לכל סגודיך • (ראנן)
 משקחין לך לנו כל אתר (לעלם):

¹ And so after each section. ² Cr II, 18 גלניך. ³ V₃ אנן. ⁴ V₃ ימעי,
 cf. below, § l. ⁵ Cr II, 18, B2 לעלם. ⁶ Cr II, 18, B2 מִשְׁעָבְדִין.
⁷ Cr II, 18, B2 נכרו. ⁸ V₃ זכאה, Cr II, 18, H I, B2 זכאה. ⁹ Cr II, 18,
 H I, B2 שיקח בכל ארתיה. ¹⁰ Cr II, 18, B2 שבהתך מהני.
¹¹ Cr II, 18, B2 בריו, H I, B2 בריו. ¹² Cr II, 18, B2 צרע, Cr II, 18, H I, B2 סרה.
¹³ Cr II, 18, H I, B2 בריאתה וב". ¹⁴ Cr II, 18, H I, B2 אלהו אלא.
¹⁵ Cr II, 18, B2 שברו. ¹⁶ Cr II, 18, B2 מה וי חילן. ¹⁷ Cr II, 18, B2 מה וי חילן.
¹⁸ Cr II, 18, B2 מה וי חילן, H I, B2 מה וי חילן. ¹⁹ Cr II, 18, B2 מה וי חילן, H I, B2 מה וי חילן.
²⁰ Cr II, 18, B2 מה וי חילן, H I, B2 מה וי חילן. ²¹ H I, B2 מה וי חילן.

כל טב לדריה שבתה כל איקר רב בארהותה כל גלנינ מן משה כל חיינ מן
עבודן כהלן נשוי ונימר מן כותך באלהיה:]

(א) ايضاً علي السبت الثاني الفهر)

תתדכרון בטב שבותיה • וישר חילן דכל קראי • ירבונה מהימניה •
וישבחונה סגודיה • אן בחלה ואן בשבתה • לאלה נודי וקמיו נסגד:
[עורנה • על שבתה תליתאה:]

f. 169 אהן סימן רב סימנה דיום שבתה | סימן דלא מטלטל כל דרי עלמה דו
סימנה דמודע כל אמי עלמה מן אנון גבאי ומן אנון בראי אלו עבראי
באיסטרי עלמה ברעו יומה דשבתה גלא אימנותה:

גנה דלא מצטנקה לעלם הי שבתה וארהותה לגבה הך חילן חייה שעתה
דקעמו בשפולי טור סיני מקבלה ללוחין וחייה לגבון לקיטין מן קדשה ומנעזין
באשתה ומושטין בימין סבילה עלמה:

ויום שביעה הך מדינה ייה ולא עלל לה דיאר אלא מן אברהם ואנון תרתין
בריאן קטירין דן לדן בריתה דגורתה ובריתה דיום שבתה הדה זעיקה בריה
ושבה זעיקה קדש וטוב עבראי דעלל ומשרי לגבון:

יומה שביעה הך מדינה דמלך וכתיב על מעולה לית הך אלהנו כל
עבראי דעלל למדינתה בשלם יסתכל למעולה וידע מה כתיב עליו יהי סגד מן
עלל ומשבח מן נפק ומרבי¹ לאמנה דכן ברך וקדש:]

(א) ايضاً علي السبت الثالث علي بكره والفهر)

תלתה רחמים קנה חילה רבה • ואמר דבון צורכי ולן * עבדת עלמי² •
לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה • דיהיבין³ במערתה וריחון טבה דריח • חעק
שמון בריה • ולית בריה בטלה • דמצלי ומדכר לן שוי⁴ ומתנעי:

⁵ עורן כן תחמר לילת שבתה בתר מקרתה • ועל ראש הרגריזים •
ולילת הכפור לאב חסדה⁶ הצורי ירחמו יהוה אמן:

אלה רב ולית כותה • אלה מעיני⁷ כל רחמיו • אלה רחמן ורתאה • עבד טב
דלא בטל (לעלם):

f. 170 דאת רחמן (דאת רחמן) | תשבחתה לשמך רבה ונצחיה (לית אלה
אלא אחד):

בחילך רבה נתרחץ • (באלהותך נגלג •) דלית לן רחצון אלא אתה • כל דלבר
מנך לא כלום • ואתה אלה קנה שומיה וארעה • שליט ברומה ובמכה מרי⁸:

¹ ומברי V3. ² Cr II, 18 עבדה דעל. ³ Cr II, 18, Cr 18, דיהיבין V3, דיהיבין Cr 18, 93; B2, p. 80; ⁴ שבעי V3. ⁵ V3 heading only. ⁶ עורנה סיגה ⁷ Cr II, 18, מיני Cr II, 18, B2 לעלם ⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ¹¹ Cr II, 18, B2 לעלם ¹² Cr II, 18, B2 לעלם ¹³ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ²⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ²¹ Cr II, 18, B2 לעלם ²² Cr II, 18, B2 לעלם ²³ Cr II, 18, B2 לעלם ²⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ²⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ²⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ²⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ²⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ²⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ³⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ³¹ Cr II, 18, B2 לעלם ³² Cr II, 18, B2 לעלם ³³ Cr II, 18, B2 לעלם ³⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ³⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ³⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ³⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ³⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ³⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴¹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴² Cr II, 18, B2 לעלם ⁴³ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ⁴⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵¹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵² Cr II, 18, B2 לעלם ⁵³ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ⁵⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶¹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶² Cr II, 18, B2 לעלם ⁶³ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ⁶⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷¹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷² Cr II, 18, B2 לעלם ⁷³ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ⁷⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸¹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸² Cr II, 18, B2 לעלם ⁸³ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ⁸⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹⁰ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹¹ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹² Cr II, 18, B2 לעלם ⁹³ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹⁴ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹⁵ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹⁶ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹⁷ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹⁸ Cr II, 18, B2 לעלם ⁹⁹ Cr II, 18, B2 לעלם ¹⁰⁰ Cr II, 18, B2 לעלם

נהריה דאגלו אמת דהויך במדברה עמוד עננה באיטמה ועמוד אשתה בלילה
 ויולה מדורה דלית אלין בה שמישה דנח¹ וחשכה לגבה: ורבותה ונו"²
 שמה דגזרתה יום³ ועבד לכוך גזרתה דלב ועבד מטרתה דשבתה וקני תקרב
 קרבנך רביכונן כיתך⁴ מתרבי ועביר עתיר דלא ממסכן: ורבותה ונו"⁵
 תלש רב דהכה יומן דרמיו דעלמה מכיכים לית רב מן שבתה וגזרתה
 ואנין עבירן אשפו כל דמשף לין יתעקר דאנין בריאן דלא בטלאן:
 ורבותה ונו" |

עורן כן هذا يقال له شيران يقال في ايام السبت بعد قرابت النوبة في الدار f. 167
 و في الكنيسة علي ما جرى به العادة وهو من قول الدستان
 *مناط يوم السبت الاول من الشهر بكرة⁶

דבעי מדע מה הוא חילה • יהי מתבונן בבוראיו • מן דעמי עבידאתה • יהי
 משבח לה עליהון • מלין מליאן עלמה ומשעבדן⁷ למן דאמרין:
 [שומים וארע ברא חילה ואנון ממנים לעלם אחד מנון תשמיש דקעימין וחורנה
 תשמיש למאתין: מלין ונו"⁸
 אורה קרץ לעלמה וחשכה מיסטר מקדמיו מנפשין דן לון דלא עבר אימתה
 דמרון עליהון: מלין ונו"⁹
 כד עסל מרי עבידאתה שרי כרו על פתורה כלליתה דלא צריך לה מברך אנה
 לה עד לעלם: מלין ונו"]

(מנאט יום السبت الاول الصهر ويوم السبت الثاني بكرة له ايضاً)
 שבתה דמיה למדינה • בניה על חסול בריתה • ואלה כרו לישראל שבת
 לגבה וסב ברכן: מלין ונו"¹⁰
 [עורנה • על שבתה תניאתה:

אה יום מסיד מן אלה אה קדשה דלא בטל | אה כתבין וכהלן חיון f. 168
 אה גזירן מלפן בטור סיני סגדו מפני בריתה:
 גנה ייה יום שבתה גליה מן ערן דיומיה גנה ייה ארהותה פתיחה¹¹ בלילה
 ואיטמה גנה דגזירן ופקודין:

לעמה דשבתה ברכן לעמה דארהותה מקרתה לעמה דמשה צלותה:
 שבין ושלמין מרן בעי טוב כל אנש דפתח פמה ומרבי למרה באנצירו:
 יומה קדישה לא מבזו דו סעיג בכרי דקדשין יתמן מלי ארהותה בפממין
 דלית בן גרף:

יתרבי אלה ונביה ביד מן דידיע באנצירו:

¹ V₃ דדנה. ² H₃ ? leg. יומין. ³ H₃ כי תהי. ⁴ V₃ שונה
 only. Cr 11, p. 252; Cr 18, f. 104; B₂, p. 264; H₁, f. 13. ⁵ V₃ על שבתה
 קדמה. ⁶ Cr 11, 18 ומשעבדן, B₂ ומשעבדן, H₁ ומשעבדן. ⁷ V₃ פתחיה.

(צבעתן קמ"ך מרי חסלך תטרף¹ בעותן :)
 קיאמ"ך עם אבהתן לא תתנשי והיא אסותן :
 רחמ"ך² אתה וכן *אשקחנתך פרס³ רחמ"ך עלינן :
 שאלים אנן לך תסטר⁴ דיניך דאת רחמן :
 תשתבח מלב ו(מ)נפש אה מרה דכלה :
 f. 165 תאב עלינן וסלח לחמינן : [תאב עלינן ברחמ"ך דת יכל : | תאב עלינן
 וכפר לפשעינן : תאב על חיבים מבגלל הזכאים :]
 תלי רגזה מנן ופרס רחמ"ך עלינן : [תלי לחובינן וכפר לפשעינן :]
 תתובתן קבל ולחטאינן סלח :
 תרח רחמ"ך מרי לא תצנקה באפינן⁵ :
 אלהה דאברהם ויצחק ויעקב שמע קלן ואתרחם עלינן ברחמ"ך : (*קבל
 צלותן מנן אה רחמנה⁶ :)
 מרי בעמל יוסף ו(אדונן) משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס * ויהושע וכלב
 (והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים * מרי בעמלם) לא תיפך אפיך מנן :
 (*קבל צלותן מנן אה רחמנה⁶ :)
 אדני יהוה ברחמ"ך) עניתן ודבקן ופרקן * ושמע קל זיעקן * (מרי) מכל
 לחץ הפקן * וארתיתן⁷ ואתרחם עלינן (ברחמ"ך הן עמ"ך) : קבל צלותן
 מנן⁸ אה רחמנה :

[עורנה על שבתה וגוראתה :

אומדינה⁹ ייה יום שבתה אתרה דמנשם דיאריו כל עבראי דעמי יומה טמא
 רעט ייתי אלא יטמא דו תהום קביע ביד אלה דכי מדינתה : ורבותה
 למלכה רבה דיהב לן שבתה וגורתה :
 בריתה דשבתה וגורתה מצבועים מדכים דלא במים מן דלא צבע בתריהון ימה
 רבה לא מדכי לה אחד חפיס ביד אברהם ועורנה ביד משה נביה :
 ורבותה למלכה וגו"

f. 166 גורתה גלא לאברהם מבעיו דלא | קצין לעלם שבתה מד גלא למשה מועד אתי
 כל אשתה יומין דשבק תריהון ואזל לה מדמי לדמע מחלל : ורבותה וגו"
 דמעון דכל יומיה הי שבתה מליה ברכן דמעון דכל אמיה * דלמטר גורתה¹⁰
 זעיק ודלא נטר לה יתעקר ומחלל שבתה יתקטל : ורבותה וגו"
 מלך וברה ובני קרתה אשוו עברו לון גורה דלב לא הות גורה בגלל אלה
 מבגלל אתנורו ואתעבר דינה מכהלון ולא הוז לון חלק בשבתה :
 ורבותה וגו"

¹ Cr II, 18 תטרף B2, תטרף Cr II, 18. ² רחמ"ך V3. ³ אשקח. נהך פשוט Cr II, 18. ⁴ אשקח. נהך פשוט Cr II, 18. ⁵ אפינן V3, B2 om. ⁶ רחמנה Cr II, 18. ⁷ ארתיתן Cr II, 18. ⁸ מנן V3. ⁹ אומדינה Cr II, 18. ¹⁰ דלמטר גורתה V3. ¹¹ חלק בשבתה V3. ¹² H I, f. 12. §§ א, ט and ה are in H I, f. 12.

צלות שביעי חג המצות:
 צלואת שבתות השבע:
 צלות חדש השלישי:
 צלות לילת המעמד רמשה:
 צלות יום המעמד צפר:
 צלות השבת השביעי:
 צלות מועד הבכורים:
 צלות שבת הצמות:
 צלות חדש השביעי:
 צלות הכפור:
 צלות חג הסכות:

¹ עורן בן תתמר על חסול כל צלות:

אתהו דבריד עלמה דלא שותף:

(وقال بعد كل بيت)

קבל צלותן מנ² אה רחמנה:

באריה דברא כלה ומוחי כלה:

גבורה ונוראה וחיולה:

דחילה משבחה ומרוממה: |

הך [מה] דקעמך עם אבהתן קעם עמן:

דחילה דלא סבל אימתה וכרז ואמר:

זעורה ורבה ישן³ ויימרן לך:

חילך רבה מרי מנ עלינן:

(טבון דטביה אה מרן שמע קלן:)

ימינך רבתה תחלי רגזה מנ:

כהלן צבעין קמיד אה מרן דבק:

לא דאנן שׁים אלא דאת רחמן:

מיסתן מה דאוקרתנן⁴ ובחרתנן:

נשימין אנן דטובך⁵ יתר על בישאתן:

סלח לבני רחמך דסנאי⁶ טובך:

עמיד לן דאת רחמן ותהי בן עורין:

פתח אוצר טובך לא תצנקה [אה] מרה דכלה:

f. 164

¹ Cr 18, f. 11 (ascribed to Marqah); V3, f. 163; Cr 11, p. 62; B2, p. 50.

² V3 ממך. ³ Cr 11 ישבחן, B2 ישבן, Cr 18 ישון. ⁴ Cr 11, 18, B2 קרחן.

⁵ Cr 11, 18, B2 וטובך. ⁶ Cr 11, 18 בס״.

פללה על יום שבתה צפ¹:

אה אלהיהם² ואה אדונם רחם עלינו בעבורם ושמע קול צעקותינו בזכרון
בריתם:

הסגדות בשבת הראש מן החדש: |

f. 142 אדני יהוה אן ראית ברב גדל חס(דך) • מרי בעמל הנבי שוב מחרון אפך:

אדני יהוה(וה) אן ראית ברב גדל חסדך • מרי בעמל(הנבי) ובכהנת שמישי
מ(שכן) קדשך:

אדני יהוה . . . הנבי אל תשחית עמך ונחלתך:

בשבת השני והשלישי:

אדני . . . חסדך • זכור לנו תפלות משה ע(בדך) א(שר) אמר פני גדלך שוב
מחרון אפך ותמאם

אדני . . . חסדך • מרי בעמל הנבי הצ(דיק) הנ(אמן) משה ע(בדך) ובכהנת
שמישי משכן קדשך ותמאם

אדני . . . חסדך • זכור . . . ונחלתך:

בשבת הרבעי:

כי גדול יהוה מכל האלהים • צד(יק) וישר הוא והבו גדל לאלה(ינו) לפני(ו)
נקד ארצתה³ ונש(בח) ונאמר מלנו לח(צה) רבה כי נפוש קריב ואתה
לגדלך אלה דלא מת(חלף) ודבעי לבר מנך בלש ולא שקח לישועתך
קויתי יהוה • ברוך יהוה אדני יהוה זכור ותמאם

לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חי(ינו) והבו גדל לאלה(ינו) עד
לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אדני יהוה מרי עד תמה:

ועל חתמת נקריב קרבנך תשבח(תך) נימר כל ימי חי(ינו) ובהבו גדל לאלהינו
עד לישועתך קויתי . . . תשחית עד תמה:

f. 143 ואן הוה בחדש חמשה | שבתות יתמר בו זה הסגדות:

כי גד(ול): ממעון קדשך מ(ז) השמ(ים) ותמאם

יפתח יהוה לך את אוצרו ותמאם

ויהוה הוא הלך לפניך ותמאם

* ويقرو الي⁴ ויכחשו איבך ותמאם

⁵ צלות לילת ראש החדש:

מוסף המועדים:

צלות לילת חדש הראישון רמשה:

צלות יום חדש הראישון צפרה:

¹ Then follows the Qataf. After each mention of the Patriarchs is added
"אה אלהיהם וגו" as above. ² V₃ אלהים. ³ V₃ אריחה. ⁴ Conjectural.

⁵ Then follow short directions for the services for the various festivals under
the above headings.

יבנו חטאים ויבכו • אוי למי הרע דרכו:
 כמה עונות כמה רעות • כמה חטאות ואשמות¹:
 לשונינו בלאלמים² • מרב חטאים ואשמים:
 לא כהנים נאמנים • לנו ולא עוד קרבנים:
 כיה נאמר ומה נספר³ • כי ביום הזה יכפר:
 נבכי בדמעות דמים • על ימי רצון⁴ ורחמים:
 ימי הטובות והברכות • וסליחות⁵ והכפרות:
 ימי חאורים והתמים • ימי קטרת הסמים:
 ימי מנורת המאור • ימי השלחן הטהור:
 ימי קדש הקדושים • | והכהנים הקדושים:
 אה על ימי שלמותינו • ועל⁶ ימי מלכותינו:
 ועל המשכן ורוממותו • וכבוד יהוה מלא⁷ אתו:
 אה על כבודו ואדרו⁸ • ועל ימיו אשר עברו:
 וכל יום חטאים חדשים • אה מן לבבינו קשים⁹:
 סגולה שמח אתנו • ועם נבל שמנו נפשנו:
 עתה יהוה¹⁰ אלהינו • מאפך אצל¹¹ רוחינו:
 פני אל עמך ונחלתך • ברצונך וישועתך:
 צורנו אם לא תרחם • מי זה יסלח וירחם¹²:
 צדיק * אתה וכן ישר¹³ • סלח בעמל רום הבשר:
 קרוב אתה לשאולך • קבל שובתינו אליך:
 רחם עלינו ברחמיך • בעמל נאמניך ושלמיך:
 שא לפשענו * אה אדני¹⁴ • בחסדך אשר לא ימני:
 תתהלל כי רחום אתה • וכן לפנינו כתבת:
 עורן כן | אלקטף בששת הימים¹⁵:

f. 105

f. 106

¹⁶הסגדות בששת הימים:

[¹⁷קטפי לילת שבתה רמשה:

¹⁸הסגדות השלשה:

ברוך יהוה אלהינו אשר אמר את שבת(תי) תשמרו מקדשי תיר(או) אני יה(וה):

כל יום¹ חטאים חדשים • הא מלבנינו הקשים: הא מרב חטאות. ² O 5, P 8. והפשעות והחטאות והאשמות: אוי לנו אוי לנו • על מה עמלנו נפשנו:
 ימי³ O 5, P 8. הרצ"וה" O 5, P 8, רוצן V 3. ⁴ נבר O 5, f. 107^b. כאלמים
 O 5 puts this section above ⁵ O 5. והדרו O 5. ימלא O 5. ⁶ והא על O 5. הסל"
 כן אהה וישר O 5. ויכפר V 3. ⁷ הציל P 8, הצ" O 5. ⁸ אן ראייה O 5. ⁹ כ. ¹⁰ V 3.
¹¹ Then follow the Qatafs to V 3, f. 134. ¹² V 3, f. 134; Cr 11, p. 257; B 2, p. 268; Cr 18, f. 106. Then follow the סגרות to V 3, f. 137. ¹³ V 3, f. 137. Then follow the Qatafs to f. 139. ¹⁴ V 3, f. 139.

מקום התרומות • מקום הברכות • מקום לגוים קברות • ומה רב לחצינו:
 מקום המקדשים • מקום הקדושים • מקום הדרושים • שמם אה אחינו:
 f. 102 מקום מקדש יהוה • מקום כבוד יהוה • | רבו בחר יהוה • מכל מקומינו:
 במקום פני יהוה • ריק מן משכן יהוה • אוי לנו ומה • בנפשנו ראינו:
 נבכי כי לא קדש • ולא מחתות בהן אש • ובכל זה נורש • במעשה ידינו:
 [אנחנו לא כנים • ועוד לא נאמנים • וקברי זידנים • ברום טברינו¹]:
 סלח ברב דעתך • כתמים חכמתך • וכחסד אימתך • לרב פשעינו:
 עתה אה אל ראה • אשר לא יראה • אן ראית ראה • בעין חסדך אלינו:
 חיינו בשלטנך • ורוחינו קניאנך • אמטיר מן עננך • רחמך עלינו:
 פניך איכה נשא • מן חטא ופשע • אהיה בגדלך שא • לרב פשעינו:
 צדקך רב וגדול • אל אמונה ואין עול • אליך נשוב ונמול • פניך לבבינו:
 f. 103 *קרוב אתה לכל • מי ישוב ויתנפל • | בחסדך שוב והנחם על • רע עמלינו²:
 רחום הרחומים • ועצום העצומים • השקף מן השמים • ושמע קולותינו:
 שמע צעקותינו • והסיר צרותינו • וקבל שובתיני • וסלח לאשמינו:
 תמיד אתה לבדך • סלח לנו בחסדך • בעמל משה עבדך • קדש כל נבינו:

³עורנה על יום הכפור:

ים הרחמים סלח לנו • מעונינו⁴ הצילנו:

(وكل ثلاث بيوت يقال هذه البيت)

וראה בעין חסדך אלינו • והשקף ברחמך עלינו:
 סלח לנו ברב חסדך • ובצדיקות משה עבדך:
 פנינו נפלים⁵ פניך • בחסדך שא אלינו פניך:
 אנחנו סרנו ופנינו • *ואיך נשא⁶ פניך פנינו:
 בשנו פניך ונכלמנו • מרב חטאנו⁷ ואשמנו:
 גמלים רעים גמלנו • ובים העונות⁸ צללנו:
 f. 104 דרכי החיים עזבנו • | ודרכי המות הלכנו:
 על כן בגוים אבדנו • ומתי מספר⁹ נשארנו:
 ראנחנו כצאן תעים • למי רחמך צמאים:
 זכור רחמך וחסדיך • ואל יחר אפך על עבדיך:
 אדני מה יאמרו • עבדיך ומה ידברו:
 טובך מצא את עונם • ואם לא¹⁰ תחן כי עבדיך¹¹ הם:

¹ [] Not in L16, 17, O5, P8. ² O5 • וקהנים קלים • וקברי ערלים •
 : ברום מקדשינו • P8 has both. ³ O5, f. 106^b (ascribed to High Priest Joseph).
⁴ O5 • מינונו חצ"ו V3 • ומ"ו O5. ⁵ O5, P8 נפלים. ⁶ O5 • ונכלמנו. ⁷ O5 • חטאנו.
⁸ V3 om. ה. ⁹ O5 בספר. ¹⁰ O5, P8 om. ¹¹ V3 עברי.

רִדְלוֹן אֵלַיִן דְּלֵא צַעֲמִין • וְצַעֲמִין דְּלֵא מְצַלִּין • דֵּאֲנֹן הֵךְ סְמִי בְּקַבְלִי • מְנַגֵּף
בְּלִילֵי וְאִימָם:

זְעָרָה וְשִׁמְשָׁה סְהַדִּין • אִידְנֹו² יוֹם סְלוּחִיָּה • זִימֹון קִרְשׁ מִן שֵׁם קִרְשׁ • לְקַהֵל
קִרְשׁ לִית כֹּתָה:

אָהָה יוֹבֵל אֲתִי בּוֹבְנָה • אַחַד בְּשֵׁתָה לְכָל יִשְׂרָאֵל • אַהֲן דְּצַעֲם בַּהּ וְתֵאֵהָב⁴ •
כִּי מְלוֹ בְּפִרְקָנָה:

מְזוּבָה דְּיוֹם צוּמָה מִן יִשׁוּם⁵ • טוֹבִי קַהֵלָה דְּשׁוּי בַּהּ • טַלְל מִן סְלִיחָתָה • רְסַם
לְכָל⁶ דְּצַעֲם בַּהּ⁷:

אָח אֵל רַחוּם וְחַנוּן • סְלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ • וְקַבֵּל שׁוֹבְתֵינוּ • בּוֹכְרֹן אֲבוֹתֵינוּ •
וְקַבֵּל צִיאֲמֵינוּ • וְסַלַח לְחַטֵּאֵינוּ:

יִבְכוּ עֵינֵינוּ • וְמָה רַעִים מַעֲשֵׂינוּ • סָרְנוּ מִדְּרַכֵּינוּ • כִּנִּיךְ אֱלֹהֵינוּ:

אֵל צַדִּיק וְיִשָּׁר • בְּעַמְל רֹחַם הַבָּשָׂר • אֵל תַּפְן אֵל אֲשֶׁר • נוֹאֲלָנוּ וְחַטֵּינוּ:

בְּלַעֲדִיךְ מִי לָנוּ • מִמֶּךָ יִצִּילָנוּ • שְׁמַע בְּקוֹלָנוּ • וְרֵאֵה אֶת עֵינֵינוּ:

גְּמַלְנוּ כָּל רַעוּת • וְכָל עוֹנוֹת וּפְשָׁעוֹת • |⁹ וְהַצְרַעָה הַזֹּאת • עַל כֵּן¹⁰ בָּאָה עֲלֵינוּ: f. 101

דְּבָרִים לֹא לָנוּ • פְּנִיךְ אֲדוֹנָנוּ • וְכָל הַרַעוּת בְּנוּ • וְטוֹב לֹא קִנִּינוּ:

אֲנַחְנוּ נוֹאֲלָנוּ • וְחַטֵּאֵינוּ וּמַעַן נֹו • וְכָל רַעוּת גְּמַלְנוּ • פְּנִיךְ אֱלֹהֵינוּ:

וּמִן דְּרַכִּיךְ סָרְנוּ • וְחֻקֶּיךָ לֹא שְׁמַרְנוּ • וְאֵל הַרַע מַהֲרָנוּ • וּמִרְדְּנוּ וְחַטֵּאֵנוּ:

זָכַרְנוּ כְּלָנוּ • טוֹבְךָ וְאַתְּפַלְלָנוּ • בְּעַמְל אֲבֹתֵינוּ • סְלַח לְחַטֵּאֵינוּ:

אֵיכָה נִשְׂא פְּנִיךְ • וְלִבִּבֵינוּ פְּנִיךְ • וְעַל מַסְפַּר הַשָּׁנִים • יִרְבוּ חַטֵּאֵינוּ:

[מַהֲרָנוּ כְּלָנוּ • לְפָנֶיךָ יִצְרֵינוּ • בְּחַסְדֶּךָ הַצִּילָנוּ • מִיַּדִּי שְׁנֵאֵינוּ¹¹]:

מְבַלְנוּ בְּרַע טַבַּל • וְסָרְנוּ יַמִּין וְשִׁמְאַל • וְאַנַּחְנוּ שֵׁם וּמִשָּׁל • לְכָל דְּבַבֵּינוּ:

יוֹם מִיּוֹם יִגְדְּלוּ • עוֹנֵינוּ וְיִפְלוּ • פְּנֵינוּ וּיִמְשָׁלוּ • בְּנוּ אִיבֵינוּ:

כָּל יוֹמֵינוּ פָּנוּ • בְּעוֹנוֹת לֹא יִמְנוּ •¹² (וְאִין לָנוּ מְנוּחָה • לְכַף רַגְלֵינוּ:

לֹא כְּהַנִּים טוֹבִים • לִיהוּוּ קְרוֹבִים • עַד הֵם מְקַרְיָבִים • אֶת קְרַבְנֵינוּ:

לֹא אֲנַחְנוּ כְּנִים • וְכֵן לֹא נֵאֲמָנִים • וְקַבְרֵי זִידְנִים • בְּרוּם מְבַרֵּינוּ:

מָה לָנוּ עַמְלִים • אֲתָנוּ גְּאֵלִים • וְאַנַּחְנוּ חֲלָלִים • בְּחַרְבֵּי אִוִּיבֵינוּ:

מְקוּם הַעֲדוּת • מְקוּם הַמַּאֲוֹרוֹת • מְקוּם הַמְּזַבְחוֹת • חֲסַכְנוּ בְּיוֹמֵינוּ:

מְקוּם הַמַּעֲשָׂרוֹת • וְהַזְּבָחִים וְהַעֲלוֹת • מְקוּם הַתְּרוּמוֹת • רִיק מִן קַהֲלֵינוּ:

מְקוּם הַנְּדָרִים • מְקוּם הַנְּדוּרִים • מְקוּם הַנְּזִירִים • רִיק מִן שְׁבַטֵּינוּ:

¹ L8, O5, P8 בקטל. ² L8, 14 אידן דו. ³ L8, 14 om. to the end. ⁴ O5 רצעם.

⁵ O5 לר. ⁶ O5 למן. ⁷ Here one or more leaves seem to be missing

in V3. ⁸ L16, f. 110; L17, f. 59^b (Day of Atonement); O5, f. 99. Ascribed to Joseph הרבן.

⁹ V3, f. 101 continues thus without a break after f. 101.

¹⁰ V3 כל. ¹¹ [] Not in L16, 17, O5: in P8 crossed through.

¹² A leaf seems to be missing in V3. The continuation is from L16, 17, P8.

קרו במקרתה דאלה • קרא לאורה ונפֿק מניר • שתיקיה שֿמעו מליו • * ומללין
 ישומנה¹ • עלמה משמש[ין] לאנש טב • * דמשמש מליו דמרה² :
 רחמים קרא אלה • ובין צרך כל דריה • רחמים קבל נביה • מן שמה דרחמנה •
 לקיטין מן כריה דטוב מאד • בימין [ד]אלה אש אכלה :
 f. 99 שֿמש מניר דלא טפי אנין עסרתי מליה • | שמשה דראלק בכסיאתה • מן
 דיארין דכסיאתה • ונביה דלבש בקרן אורה • ביאר מנין חמשה ספרין :
 תהו ובהו אלה ומסיתה • תמן³ לא הוה חורן שותף • תמן אמר חילה וטובה •
 תֿרֿח יפתח וייתי משה • ויסב עמרתי מליה • וידע הך אתא עלמה :
 (הא סביאן وتمام) [ישתבח אלהים] :
 [דראה עורן] :

רחמנה דלא בטל רחמיך ינצחן רנוך הך דאת אלוף אה דבוקה אלית
 טובך רבה דבק למן עבדך אפך אפיו עובדי בישין קדמיך סוברי הך די
 אמנותך דאנה חיב וחטאי ותמריאן וסריחתי סני קדמיך דאתה אל אמונה
 ואין עול שוב טחרון אפך מרי ודכר עבדיך שלמיה אברהם ויצחק ויעקב והנחם
 על בישתי בעמלון וסוברי בעמל משה נביה סניה דראמין עלי מרי בחילך
 כבשון דאת יכל לית לי חיל למרדפנון חילך יכל מנרנד לון יהוה עזי חמרתי
 אסתכל⁴ תהלותי ואדיק עלי הך דאת אלוף קללתה דבפם דבבי מרי אפכה
 לברכה לא תשבקני מן טובך לית לי רחצון לבר מנך תלית אפי לאלהותך
 אלהי קבל בעותי אהיה אשר אהיה על כל דהוה תתרבי ועל כל דאתי תתרום
 ועל מד כדו תסתגד אהיה אשר אהיה :

עורנה מתמרה על צומה :

f. 100 ⁶ אתי בשלם יום צומה • דבה מנסב בריאמה • שני שעירים לאשמה⁷ • אחד
 לעזאזל ואחד ליהוה :

בעסרה לירחה אמיר • תצימון ית נפשותיכון • עבראי דצעם ממזון • יעים
 קנומה מן חטא⁸ :

בלגים למן דצעם בה • גנו רבה למבטליו • נעזים פנים מכל טוב • אנון⁹
 דלא צעמין בה :

דכרן דליתו מטלטל • דכרן יום צומה לדריה • דמע אמיה ישראל • צעם בה
 ונסב סליחן :

דלא כל נפש לא תצום • תתעקר מבגו¹⁰ עמה • מלה דאלהים אמורה • * מנו
 דיכל מבטל לה¹¹ :

¹ Cr 11 ומללה ישמשנה Cr 18, B 2 ומללה ישמשנה Cr 11, 18, B 2. ² Cr 11, 18, B 2 omit to f. 134 (p. 65). ³ V3
⁴ B 2 and Arab. insert אמר. ⁵ L 8, f. 37; L 14, f. 12 (ascribed to Marqah); O 5, f. 89. ⁶ V3
 אסתכל. ⁷ L 8, 14, O 5 חוביו, P 8 חובים. ⁸ L 8, 14, O 5 חוביו, P 8 חובים. ⁹ L 8, 14, O 5 חוביו, P 8 חובים. ¹⁰ L 8, 14, O 5, P 8 מקרב. ¹¹ L 8, 14, O 5, P 8 מקרב.

- דחלה רבה דדחל • נביה * כד קבל כתבה¹ על טורה • חיליה פעלין לה •
 ויסדיה מסמכין לה • וקל שופרה * תקף שריר² • וקלה דנביה מתחיל:
 עסר מלין הוי אנן • ומנין אמלית בריתה • כתיבין בלוחי אבניה • ויהיבין
 לגו צדה דארונה • וטור סיני הוה רתת • מן אימתן³ כד נחתי:
 ובגללין אחת קעימה • מן שומיה לארעה • ואמר 'עברו לי משכן • מיתובי
 למלכותי • וכל יומין דהוה ביניון • הוה שלמה בעלמה:
 זרע קדיש דאנדה משה • זרע על תרי אבנים • עסר פריטין הוי אנן • ומנין
 אכרי כל כרין • וב(י)אר מנין חמשה ספרין • וכל ישראל מהר מנין:
 אתי בשלם כתבה • בוצין דמניר על ישראל • דו כתבה דמלכה קעימה •
 f. 97 כתיב | באצבע אלה קעים • ולית בכתביה כותה • דחייה כתיבין 'לגבה:
 טוב עלמה ומה לגבה • טוב חייה ומה ביניהון • חיים מן חיי עולם • מן כרין
 דחייה • ולבה דאנון שרין לגבה • לית עריו יכל עלל לה:
 יומה דאמללי מליו • לגו כנשתין דכסיאתה • אתעבד זועיו דקעימין • חילין
 וגבורין ויסדין • שאלים בשלם דמרן⁴ • אלא ייעת לגליאתה:
 כבודה רבה אודוע • כל חיליה אתחילו • כסיאתה אמכי גרמין • משמע קלה
 דמרי קרי • ויתמחן גליאתה • וידען * מה קבלי מן מעונה⁵:
 לא נטעיל בכתבה • אלא 'בשירין ובתשבחן • יהן⁶ שיראתה מקמיו •
 ותשבחתה מבתרה • מלגו תשבחן רברבן • קבלה נביה על טורה:
 כיכסיאתה דמעונה • נפקי עסרתי * מלי קיאמה⁷ • מן ימינה (אלהותה • לגו
 ימינה) דנביותה • ומירי דאלהותה • מיחת מוחי דריה לעלם:
 נהירי רומה רבותה • אושמה אלקה דאורה⁸ • ('ל)נביה דלבש 'בקרן אורה •
 כד נתת טעין להחיה • כתיבין באצבע אלהים • בימין דאלה⁹ אש אכלה: |
 f. 98 כני בוראין נחתו • מבראה¹⁰ לכתבה קדישה • מלכה דבשומי שומיה • אמיר
 דנחת ולא אודוע • זוע טברין ומישרין • ואשרך עלמה ברחם:
 'עמו כתבה¹¹ דאנדה משה • וסגדו מן מרה ומנה • סגי דאתחנן נביה • וצעם
 אלא קבלה • נסגי תשבחן לאלה רב • דארכן (טובה) מתן לן כיר אדה:
 פם אלהותה ממלל • עסר מלין על טור סיני • יקרי כל פם דבה ממלל • מקראה
 מוחיה קראה • ותסכע נפשה דלא מזון • וכן אתעבד 'למשה נביה:
 צבע משה 'לגו דחלתה • וצעם אלא קבלה • * מאה ואשתין עדנין צעם¹² •
 סביע מן אמר תשבחן • ולקט פרין מן אשתה • וסבעת נפשה דלא מזון:

¹ Cr II, 18, B2 קדישה. ² Cr II, 18, B2 כרו קמיו. ³ Cr II, 18, B2 אימהה.
 Cr II, 18, B2 אימחן. ⁴ Cr II, 18 'לם. ⁵ Cr II, 18 'מן קבלה ממ'. ⁶ Cr II, 18 אושמה.
 Cr II, 18 ידונו. ⁷ Cr II, 18 מליה. ⁸ Cr II, 18 דאורה, Cr II, 18 דאורה. ⁹ Cr II, 18 דחלה.
 Cr II, 18, B2 מרבה. ¹⁰ Cr II, 18, B2 כוחה V3. ¹¹ Cr II, 18, B2 מרבה. ¹² V3 צעם ושהן ענין.

כנשה ויתוביה חיולין וכרוזה שופרה דכסיאן אתעמו על ריש טור סיני
 יומה דקראתה נצועה:
 לא נשמע לאכתב אלא לה לית אלה רב הכ יהובה ולא נשמע ממלל מן
 נביא אלא מן נביה דקבלה:
 משה אתימן לעלם בגלל מגלי ספר קדשה וכן כתביה אמרין ואף כך
 יימנן לעלם:
 נאיר הוא מן נאריה דו מניר לבביה ומנפש סיני מן עלמה ועלמה לגוה
 ולא ארצם:
 סגרו לחילה דיהבה ורבו לנביה דקבלה קעימין ארתתו מנה כד נעת מלכאתה:
 עמוד עננה ואשתה רבותה ארבעים שנה וקהלה דנטר לפקודיו הוא מורי
 לכל אמיה:
 f. 95 כתח דו | * תרחי טובה¹ וצניק בא יו ערויה תמידו² מנטר בקשט עלמה פני
 מן מגויאן:
 צבה חילה מרבי עלם בגלל מגלי ספר קדשה מתנה לישראל ירבון לחילה
 דיהבה:
 קמי טור סיני קעמו תרתי כנשהן בגללה קעימין ומאתין אלין ואלין רבותה:
 רבואת קדשה דלעל נחתו עמה על טור סיני מיקרין למשה נביאה מקבלה
 מן עבודה:
 שבחו ליחידאה דיהבה ואפשטו לה כל רבואן דיהבה לן על יד משה ניל(פ)ה
 ונטר גזיראתה:
 תהום דכסיאן וגליהן³ ארהותה דאתיהבת לן מחכמה⁴ אנש מרה לא חזו
 אלא במחכום:

יתהלל אלהים:]

⁵ עורן כן (על מובא גבעתה מן מימר מרקה עליו הרצון אמן):
 אה סביען נפשהתן • מן * תעתידה דאכתבה⁶ • ליתו תעתיד דמיכל • ממה
 * תעתיד ומאתין⁷ • תעתיד⁸ קעים • חו • כל מן דסבע מנה חיי⁹:
 f. 96 באריה | אש אכלה • מלגו אשתה אתיהב • נביה רבה קבלה • על אשתה
 הוה מדרס • וכהנה דהוה משמש לה • אכל מותרי אשתה:
 גלגים אתעבר נביה • כד קבל כתבה על טורה • עמוד עננה מכסי לה • ועמוד
 אשתה מניר לה • ונביה¹⁰ רבה * דקבלה על אשתה הוה מדרס¹¹:

¹ V₃ ישובה. ² אמירו V₃. ³ V₃ twice. ⁴ V₃ "מהכ", ! read
 דעתיד כתבה. ⁵ Cr II, p. 101; Cr I 8, f. 23; B 2, p. 88. ⁶ Cr II, 18
⁷ Cr II, 18, B 2 "מא". ⁸ דעתיד Cr II, 18. ⁹ Cr II, 18, B 2
¹⁰ Cr II, 18, B 2 ומלכה. ¹¹ Cr II, 18, B 2 בימינה.

אשתה רבתה וכבודה ועננה וקלה דשופרה: |
 קעימין ומאתין ארתתו • אלה מושט ונביה רבה 'מקבל: יתהלל אלהים: f. 92

[על כסות כתבה:]

(עורן כן לוי¹ עוד על יומי השבעות:

אזסיפו וברכו את השם הנכבד והנורא • כי טוב לנו נברך • אלהינו
 יתברך:) כהלן נשוי ונימר • יתכלל² בשלם כתבה: [דאתושט לנביה מן
 מעון קדשה:] ארבעים יומים³ עמד נביה צעם על טורה לחם לא אכל ומים
 לא שתה: מבגלל תילפון ותלפון לבניכון ית מלי קיאם עסרתי מליה: המכתב
 מכתב אלהים וממללה חיים וברכנ: מן (שומי) שומיה אחת *חילה דאלה⁴ על
 טור סיני יקרי קמי נביה עסרתי מליה: טובינן ומה שמענן הלא הוא חיינן:
 [עורנה:]

אהנו כתבה קדישה דנחת מן שומי שומיה אחת חילה על ריש טורה וקראתה
 קמי כל קהלה: |

באצבע אלהים אכתב בימין סבילה עלמה ויהבה למשה מהימנה ילפנה f. 93
 לכל ישראל:

גלנים אתעבד נביה אמת אשתוי מקבלאתה געז בעיני קעימיה ואתכסה
 אפיו באשתה:

דחלו מן חילה דיהבה דו סביל רומה ומכה ורבו לנביה דקבלה דלבש
 כסיאן וגליאן:

עוד⁵ מאתיה ארתתו כד אחת חילה ולא נחת וקרא תמן עסר מלין קמי שת
 מאן דאלפין:

ווילן מבטלי פקודיו דחיוון לנו תשניקה וטוביון דמקוממי מליו דאנון פנים
 מכל מגוי:

זועיו חילין וגבורן אתעילו על טור סיני יומה דאושט מן מעונה וקבלה
 רבן דנבייה:

דחילין דכל ממניה כפיתין לה הך דחנתה אכתבה על תרי לוחיה ויהבה
 למשה מהימנה:

טוב עלמה דארכן חילה מתנתה לכל ישראל יהונו קרין בה | ועבדין ומרבין f. 94
 לחילה דיהבה:

יסדיה ובוראיה אתחילו על טור סיני יומה דאפשט מן מעונה וקבלה
 רבן דנבייה:

¹ I.e. למרקה. ² Cr 18, B2 יתגלג. ³ Cr 11, 18 יום. ⁴ Cr 11, 18, B2
 וועד V3⁵ אלה.

שם עבודה כתיב לנבה מסיד לית אלה אלא אחד שביל תתובתה הו מחכם
למן דקרי ועבר שבחו שמה דיהובה ואימנו בנביה דקבלה:
תלתתה פשרין לוכון כד תתובון ליד כתבה קיאם סהביה טביה מלה הו רחומה
דאלה תלו אפיכון למעונה כי מרה דרומה מרחם:

¹ עורן כן יתמר על גלול כתבה קדישה:

(ويقولو هكهنيم جميعاً)

קבלו ממלל דחיים מושט ביד אלה דחיי עולם דילה:

(الجواب من هقهل)

תשבחתה למלכה רבה דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:

(هكهنيم)

הדה היא ארהותה דאתיהבת לבני ישראל עד יהון קרין בה ואמרים:

f. 91

(الجواب من هقهل)

תשבחתה ונו"

(هكهنيم)

כל עבראי יסגדון קמי² כתבה קדישה . וישבתון ליהובה ויימרון:

(الجواب)

תשבחתה למלכה רבה: [דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:

עורן על מפתח כתבה:]

אן דכתבה רבה מפתח נשוי ונסגד ליהובה:

ליתו דמי למאוריה . דאנן כסין ונלין כל יום:

* דו כתבה³ רבה דבינינן מניר בליליה ואיממה:

ארבעים יומים עמד נביה צעם על טורה בגללה:

מסגי רבואן ותשבחון מבגלל רבות כתבה⁴:

[⁵ מד לית אלה הך יהובה כן לית כתב רב כותה:

דו כתבה דכיה וקדישה דנחת מן שומי שומיה:]

קבל יתה מן קעימה ומלף יתה למאתיה:

(אן דכתבה . . . ליהובה:

דו כתבה רבה דכיה . . . שומיה:

מד לית . . . כותה:]

חילין ונבורן אתעמו⁶ יומה דנחתת ארהותה:

¹ Cr 11, p. 90; Cr 18, f. 20; B 2, p. 77 place this piece after אהנו כתבה (p. 56), where see rubric. ² V 3 דמי, Cr 18 דן קמי; B 2 omits this line. ³ V 3 וכתבה.

⁴ Cr 11, 18 אמורה, B 2 אמורי. ⁵ [] Cr 11, 18, B 2 place this below.

⁶ Cr 11 מהעניאן, Cr 18 מחענין, and so B 2.

- f. 88 הו אסותון דחייה • הו דמדכי רוחיה • הו מקדש נפשאתה • הו דמנאר¹ לבביה • הו דמעמי כל עבראי • מנו * באריון וצעורון² :
 ולית כתב רב כֹּתֶה • ולא נביא הך כתובה • ולא קהל (קדיש) הך (ד') נטר לה •
 ולא משכן הך דו לגבה • ולא עלם מצלח משלם כיי מסתנד בשלמו :
 זימוני קדש לגבה • זעיקים ביד אלה קעים • זכאהי הלכו³ שביליו • זרעון אנו
 ירותיו • זבן לא נבטל מן קרין בה • ומרבין לחילה⁴ דיהבה :
 [חסד הוא מכלל קראיו חרו הו ממלי לשמעיו חכמה הו יתב לבלושיו חיים הו
 יתב לנטוריו חיל ונצחון ונברך חילה דיהבה יתב אגרה :
 מללים טבים לעבראי כד יצטמתון ליד כתבה שפיך על צלמיהון טובה
 בפממיון טלי משעבד לספרה רחמים ביד כל דעמי לה :
 ימינה רבתה אושטתה יום רב אתעבד בגללה ישראל פסקל עם מרה יטר מליו
 וקיאמה יתמר ליהובה תשבחן דארכן טובה מתן לן כיר אדה :
 כפיו דמרן כסה משה אמת דקבלה על כפיו כפרתה מכסיה לה כרוביה |
 מטלין עליו כהניה אמורי גזיראתה כל בית ישראל נטורה :
 f. 89 לא נשמע לכתב אלא לה לית לבר מנה מדמי לה לעל מלכה הו מרה רום
 כל נבים הו כתובה לעלם לית אלה אלא אחד ליהובה נימר תשבחן :
 מן יעבד הך עלמה מן ינדי הך ארהותה מן יחת מה אחת אלה מן יסק
 מד סלק משה מן אתימן מה אתימן מהימן מליו דמרה :
 נאר דלא שני ולא פחת הו כתבה למפרנסיו נהיר כלה הו אמורה נהירון
 דאנשה בה יקרון נהיריה דמשמשין מליו :
 ספר עורן לא מדמי לה ספר הך אהן דאלקה סלם לרחמיו סקיף יסקון בה
 לאלהן סהריו שמים וארע ומן מטי מיטר רבותה :
 עללה דלא משנתה ארהותה וגזיראתה דאכתיבין לגבה אמת דאנון משתמשין
 רחותה לגו עלמה עלמה יהיב בשלמותה ולא מתעמי לגבה חסרן :
 פרת חיים ולא כותה הו מגלגל חכמה לעלם פרת מן חיי עולם ואהן מן עדן
 דאלהו פתיח⁵ הוא קמי כל דריה וכלה מתוחי בנהרה :
 f. 90 צפר טב | דהוה בטור סיני כד אחת מרה סביל לה צעם נביה ותנה ואקדש
 אלא קבלה צלמי אדמי לאשתה כד אפשט אדיו מסינה :
 קדש מן מעונה קדשה קדיש קדישיה כתבה קדש טור סיני בגללה קלומה אחת
 והוא באדה קדש הוא קהל ישראל דאתימן מלפאתה :
 ריש אלהיה יהבה וריש נבייה קבלה רום קהלים נטורה רום נביים⁶ כתובה
 לעלם לית אלה אלא הו ליהובה נסני תשבחן :

¹ Cr II, 18, B2. דממיר.

² Cr II, 18, B2. דבראן ודברן.

³ V3. אנון.

⁴ Cr II inserts. הו "דריה", B2.

⁵ V3. כתיח.

⁶ V3. נביאם.

ימינה רכתה אושטתך • נביה רבה קבלך: ולית וגו"
 כל רנו רב אַת ממתן • כל אסו בגללך אתו: ולית וגו"
 לגבאי רומה זועת • שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו"
 מן מעונה רמה אתיהבת • מן אשתה רכתה אנליך: ולית וגו"
 נביה אכללי באורה • דהוה מלו מקבלתך: ולית וגו"
 סליחן ורחמין • אנן בעין מן יהובך: ולית וגו"
 עמינן כל דקמיך² • ושמענן כל דבתרך: ולית וגו"
 פשרה רבה דמפיס³ • על חיבין דלא יאבדון: ולית וגו"
 צננת מנה ואטרה • וכרוביה פעלתך: ולית וגו"
 קלה דנביך⁴ אשמע • עם קלה דשופריה⁵: | ולית וגו"
 רתת הוה טורה שריר • שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו"
 שבחו גועיה⁶ כד שמעו(ו) • *לפקודי מליך⁷: ולית וגו"
 תשבחן ורבואן • נימר ליהובך בנצירו: ולית וגו"

f. 87

(⁸עורן כן רבוי על גלות כתבה:)

אהנו כתבה רבה • דכל זכותה וקשטה 'לגבה • אהנו דמעמי מן אלה
 דאנדה עלמה לחודה • כהלן נודי ליחידאה דיהבה קוממו לחיינן: (יתחלל
 אלהים:)

(⁹עורן כן תלביה על כתבה רבה:)

אה 'כתיב נאיר וקדיש • דיהבה אלה אלהיה למהימנה • 'דזעק אלה ילפנה
 לעבדיו עד יהון מודין לקדישותה דבחרון לה לעם קדש:
 'בתרין לוחין אשתרי¹⁰ • בחמשה ספרין אביאר • בטור סיני אקבע • ארשה
 בבקעת מואב • שבשבתה באש להבה¹¹ • 'נפקי מליו • שומים וארע
 אשתרו בה:

[גבורן רברבן אגלו אלה דלית לה דמו ממלל קעימין ומהתין ארתתו בגלל
 עסר מלין מנה קיאם רב אתעבד לא נשבקנה לעלם:]
 (גלי הו מן דעבד עלמה גזיראתה • מקים גלי לרחמיו • לאלה גלגין מרחין •
 לאלה גלגין אנן מתעבדין • כד נתני על חכמתה:)
 דחלה אתעבד נביה • אמת דקבל לחויה • דעבר אלהה קמיו • דמי¹² צלמה
 לאשתה • דיעמנה¹³ כל קהלה • וידחלון מן מקרוב לידה: |

¹ Cr II, 18, דאכ". ² V₃ קרמיך. ³ Cr II, B₂ דמסך, Cr 18 רמסין.
⁴ Cr II, 18, B₂ דמשה. ⁵ Cr 18 דשופך. ⁶ V₃ inserts עם? gloss.
⁷ V₃ לפקודי מלך. ⁸ V₃ עונה only; Cr II, p. 90; Cr 18, f. 20; B₂, p. 77.
⁹ Cr II, p. 87; Cr 18, f. 19; B₂, p. 74. ¹⁰ Cr II, B₂ אכתב, Cr 18 כחיב.
¹¹ V₃ לגבה (?). ¹² Cr 18 דעמי. ¹³ Cr II, B₂ דימעה, Cr 18 דימעה.

פם דחיים מלל ממלל חיים לדריה ממלל מן כרי דחיים משתמע דלא מתעמי
ואכלסי נבוראתה ראתין מן חילה ואכלסי מאתיה שמעין ודחלין וקעימה
ממלל במשמעיו כהלון ואלין ואלין שמעין ודחלין:

צמות קשי מותר דאודזע על טור סיני צמותון דקעימיה וצמותון דמאתיה
ואלהים דבראשית בכנשאתון דקעימ(יה) ואלהים דמן אדם בין תרתי
כנשאתה אלהים קמאה מלף לנביה ונביה שמע ומלף לדריה:

f. 85 קל דאלה | ממלל ואמר לא יהי לך אלהין לבר מני אנה דעבדת עלמה מדילי
דלא מן חורן מלי הוו פעלי ועובדי אנון אמני אידן דיעבד כעובדי עבדת
עלמין רברבין ותקיפין דלא צרכו מהרין מן מדעה דחורן:]

רב הוא יתה זזועה דאודזע על טור סיני • רמה דלית סוף לטורה¹ אחת ולא
אודזע • וקליה וקל שופרה • וענן יקיר על טורה • ואשתה להבה עד² לבב
שומיה • וברה³ דיוכבד מדרם לנבה ולא מנכי⁴ (לעלם נימר):

יהוה (רבה) דאנדה עלמה • אשמע קלה ברבו • ומשה דאודזע אלהים קעם
ברבו רבה • ושת מואן⁵ דאלפים בשפולי טור [סיני] • וארתת כל עמה
מן שמעין קלה • תמן אמרו לנביה קרב אתה ושמע • (לעלם נימר):

תקיפה [רבה] דאנדה חיליה ובוראיה • ואסיד על גדלה • ואחת ורבוואת
קדשה עמה • ומלל עם כל ישראל ממלל דלא מתני • אה קהלה לא
תנשון⁶ אהן ממללה • טרו * מצואתה דאלף אלה⁷ בקשט • [דאהן] דנטר
לה כיי חיוו מנטרין • (לעלם נימר):

[⁸עורן כן תלביה על כתבה רבה:]

אתהו כתבה רבה • * דאתינן נסגד⁹ קמיד: ולית כתב רב כותך:
באנצירו ובשעבוד • אנון קעמין קמיד: ולית ונו"

גלנינן תשבחתך • דאת כתיב באצבע אלהים: ולית ונו"

דחלין אנון ורתין • דשמה¹⁰ רבה כתיב לנבך: ולית ונו" |

f. 86 דהך עבדין אנון (קמיד •) ומשתעבדין לגדלך¹¹: ולית ונו"

דחילה דימי¹² בכ וחטי • דאתה כתיב באצבע אלהים: ולית ונו"

זאן אתה לשמועין חיים • ומלל אמוריק (חסד): ולית ונו"

עבודן וקענין • אלפן נרחמנך¹³: ולית ונו"

טוב דקעם מן שנתה • ומשוי לשיאלת שלמין: ולית ונו"

¹ V₃ לטובה. ² Cr II, 18 על. ³ ורבה V₃. ⁴ מנכי V₃. ⁵ מאן V₃.
⁶ Cr II, 18 תחנשן. ⁷ Cr II, 18 מצוה אלה דאלף. ⁸ only הורנה V₃.
Cr II, p. 84; Cr 18, f. 17^b; B 2, p. 71. ⁹ דאהן מסגד V₃. ¹⁰ Cr 18, B 2
ליה" Cr II, ריהה. ¹¹ Cr II, 18, B 2 קמי גר". ¹² Cr II, 18, B 2 דעמי.
¹³ Cr II, 18, B 2 מראה מכך.

[הזרזע חילה רבה ונחת לגו כבודה ואשמע קלה דשופרה מלגו לבה דאשתה
ואנירו ברקיה למשה מהימנה דהוה מדרס לגו אשתה אתי מקבל כתבין
מן ימינה דאלהים:]

f. 83 טובה | אודזע ונחת טור סיני • ארתת מנה טליה • אצטמתו משמע קלה
דאלהים • דהוה ספר טב (עד) מותר • מלף לון אדלא יחטון • והוה ממלל
עמון בפמה דרבותה • לא יהי לך אלהין לבר מני • אנה¹ הוא קעימה •
(לעלם נימר):

יקיר[ה] הוה ב[י] ספרה דשוה משמע קל [ד] אלה • יקיר הוה משה ומה שוה
משמע מנה • קדש בני רחמיו דאנה מזרזע • ואחת בדיל ישמע עמה
בממללי עמך • ובדיל תתני רבותך לכל דרי עלמה (לעלם נימר):
כבודה אודזע ונחת (טור סיני • ארתת מנה) שופרה אשמע קמיו • קלין
וברקין [ורחמים] נפקו • ולפדיה אנירו • ובוראיה נחתו • ויסידיה
אצטמתו • ואלהים ממלל מלגו לבה דאשתה • וכל ישראל שמע ורתת מן
אימתה דעבודה (לעלם נימר):

לבון דשומיה אפתח • ואחת מלכה קעימה • חשך ענן וערפלה נחתו עמה על
טור סיני • ומלל עם כל ישראל מלגו לבה דאשתה • ואנירו ברקיה
למשה מהימנה • וארתת [טור סיני מנה דאמיר וארתת] כל עלמה² מן
שמעין קלה • תמן אמרו לנביה * קרב אתה ושמע³ • (לעלם נימר):
בזן מעונה (רמה אתיהב • מן) קדישה אמלל • מן טור סיני אשתמע • מן עננה
יקירה מלגו לבה דאשתה • וארתת טור סיני מנה⁴ • דאמיר וארתת כל
טורה⁵ שריר • אלה אש אכלה ממלל • ומן לא הוה תמן דחל •
(לעלם נימר):

f. 84 נוראי הוא מלכה קעימה • דארכן טובה | לכל הדה ממללה • עם עפר מלגו
לבה דאשתה • נהיר הוה משה • ומה שוה משמע מנה • דרס לגו (לבה
ד) אשתה • ודער⁶ לביני קעימיה • ואתימן כסיאתה וגליאתה • ושוה מלבש
בשמה דאתא בה עלמה • (לעלם נימר):

[ספר טב ממלל עמון מלגו לבה דאשתה ספרה דאלק אורה הו דשמע קלה
תמן ומשה דאודעק אלהים קעם ברבו רבה ושת מאן דאלפים בשפולי
טור סיני עמין לפידיה וית טורה להב:

דיולה⁷ דכלה דילה מלל ממלל דחיים היך דו קעים לעלם מן כתביו קעימין חיול
הוא נביה רבה דלבש חמשה ספרין וקעם בין תרתין כנשאן בין קעימין
ובין מאתין וקעימין דקעימיה ממלל עם כהלון ואלין ואלין שמעין ורתתין:

¹ Cr 11, B2, דאנה. ² Cr 11, 18. עמה. ³ Cr 11, 18, B2. לא ניכל. ⁴ Cr 11, 18 om. ⁵ Cr 11, 18. טורה. ⁶ V3. ודער.
⁷ V3. עיולה.

רחמנה מן רנוה דאלוף דבק לן בכל דין דמשתלח עלינן אימנותה מדכיה
לכל עובדי חטא נכרו קמי טובה דיסלח לן ברחמיו:]

¹ עורנה על חג השבעות:

מן ימטי מימר • רבות אמורה² קשמה • דקרשה מרן זבנה דמללה • מתנתה
דיהב חייה • נהירה דגלא רבות אלהה • וטובה³ נגד לון לשלמה⁴ • רבון
דשלמי זכותה • דקדמון לזימוני מליו • קל רב משמע קמיו נימר:

(ثم بعد كل بيت يقال ربوتها المشروحة اذا)

רבوتה לרבה⁵ דיהבה • מן כֹּתך אה קעימה • דגליך לן אהן ממללה⁶:
אהנו כתבה רבה • דאושט מלכה רבה • לנביה מהימנה • אהנו דנחתו
קעימין בגללה • אלה וכל בוראיו עמה • יסב ישראל אימנו • וישמש גזירן •
לעלם (נימר):

בימין יחידאו אתיהב • באדרע דסבילה עלמה • 'ברישה דטור סיני • הֹה
נביה קעם • מפרע רבואן • למרה * אתי מקבל כתבן מן ימינה דאלהים⁷:
גבוראתה נפקי מכסיאתה • חזעי כל גליאתה • ובלדי ארעה קהלין⁸ • דחלו כד
מלל יחידאו • סימנה דעבראה⁹ מעמי עליו • מהו ממלל נפק מן אש
להבה • ומן שמע ממלל הך אהן • לעלם (נימר): |

f. 8a דקל מן שומיה אשמע לנביה • וסלק קבל לחזין • וחייה לגבון • זיבה דמשה
נביה • לביש בקרן אורה • זועיו לא הֹה כֹּתה • ולא יהי אלה אש אכלה
ממלל • ומן לא הֹה תמן דחל (לעלם נימר):

חרת הוא ממללך לעלם • כלה אנדיך מנאן דלית (יהי) • אלה זעק דלא
שמעו¹⁰ לכל עובד ואתו¹¹ שמעו¹⁰ • מן מלו משבחתך • (מן) שֹׁי דיתלמד
לך • מהימן הוא נביה דאנדיך לן • מיסתן דאנן קרין לגֹך¹² • הלא הוא
חיינן ורבינן¹³ לעלם (נימר):

רתקיף עלמיה דלעל 'עמה • חיליה מבגללה כרוזין כרוזין • שופרה משמע
ומדחל זעוקה דמלכה קמיו • וכסיה ממלל קשט • וקהלה רתת מן שמע
חייה • מהימן הוא נביה דאתמר לה שֹׁמַע ואמר לן (לעלם נימר):
זועיו קשה¹⁴ עד מותר • דאזרוע על טור סיני • כנשה דקעימין לעל • וכנשה
דמאתין לרע • ואלהים הֹה קראה • ומשה הֹה שמועה • וכל קהלי ישראל
[בשפולי טורה] עמין¹⁵ לפִּידיה וית טורה להב • (לעלם נימר):

¹ על יוכי השבעות מן מימר מוקה B2, p. 58; Cr II, f. 14^b; Cr II, p. 71; Cr II, p. 71; Cr II, f. 14^b; B2, p. 58
² Cr II, 18, B2 מימרה. ³ Cr II, 18 וטוביו. ⁴ Cr II, 18 דשל" ⁵ Cr II, 18 רבה. ⁶ Cr II, 18, B2 "הוא רמס" ⁷ Cr II, 18 אמח דאהא מקבלה חיים לררה ⁸ Cr II, 18 קלין ⁹ Cr II, 18, B2 דאברעה P8 רבה ¹⁰ Cr II, 18, B2 שמיע ¹¹ V3 ואתה P8, ואתה V3 ¹² V3 לגבה ¹³ Cr II דבינין ¹⁴ V3 וועיו קשי ¹⁵ Cr II, 18, B2 חזין יה

f. 79 זיבה דנביה אתחיל זיבה דטור סיני אתיקר זרע מכך מן מעונה ולכביה
 מלין מנה כהלן | נרבינה דכל איקרינ מלגבה:
 הוי עולם אעת עמה ובני קרתה דרומה עמה דהו כתיב באצבעה דקלומה
 ומושט בימינה דמרה ונביה סגד אמת דאתא מקבלאתה:
 מלין דרחמיה רסס על טור סיני מבגללה ואתו רבואתה קרשה מסמכאתה
 אמת דנחת ומקדשאתה אמת דנחת¹ לביני מהתינ:
 ימה דארהותה אפרש ספרה רבה על טור סיני ואתעבד גדיש דבוראים
 ואלמיז מן חיי עולם ופרטיו אנכי יהוה אלהיך:
 חיליה ויסידיה הזדמנו אמת דנחת כד נפק קלה דשופרה וחצצרתון²
 דקעימיה כינשה כהנה רבה וברה דעמרם ספרה:

עורן בן על מועדיה וראשי ירחיה:

טובינן מה שוינן מסגד קמיך ספר קרשה:
 ידעין דאתהו קשטה דעלמה מה דושט נעירה מלף לן חכמתה נשימין
 ומפעסין דכתבה מהימן ועלמה שמעי למקוממי מליו:
 אלהים אל עליון קני שומיה וארעה מן שומיה אהן קשטה רבה מעמי ומשמש
 גזיראתה לגבה לא ננשי ליהובה ולא נכפר בכתובה | לית אלה הך יהובה
 ולא נביא הך כתובה:

בגלל דלית גנה פתיחה והיא צניקה מן דריה לא חילן חייה מתאכל בפממין
 דו כסי ומרחק מלביני אנשה וארהותה גנה פתיחה³ דלא מצטנקה מן
 דעלל לגוה חילן חיים הו לקט:

גלגים הו אהן כתבה ביני כל אמי עלמה גלגים לנביה דאשוה מקבלה ואמטה
 מעמי מה שוי מלפאתה כתב קדיש מניר⁴ בליליה ואיממה מודע⁵ מן עבד
 עלמה ביחידאו דלא שותף:

דמע דלא מסתר הו אהן * מודעה דאתעבד⁶ מזון לקדישין דמעה דליתו טמי
 מסיבאתה קדישה יהובה וקדישה קבלה קדישין ירכנון רישון קרמיו ויסגדון:
 דהא אימנו רבה דגלה נביה רבה כתבין דקשט ממכין ממעונה מגעזין באשתה
 ויהבון לביש אש ודקבלון דרם באש ואנון מצבעין באש וכל דלבר
 מנון בטול הוא לעלם:

וברחמים וברתו וברכנו חיולה אלק לן עבודן בוצין מן אשתה ויהבה בינינן עד
 נהי עמין בנהרה בוצינה דמניר לן בליליה ואיממה ונארה דמי לאשתה
 דנע על ישראל: |

f. 81 תרח סליחתה דכתיב לגבה פתיח לאלין דשנין בסריחתון יפיסן וינחמן

¹ V3 twice. ² וצצרתון V3. ³ סתחיה V3. ⁴ נימר V3. ⁵ מודע V3, P8 defaced, Arab. ⁶ דומעה ועבד P8.

יהון מכונים להגרניזים תלחה סהדים נפקו לזימונון חשך ענו וערפל ואלה אש
אכלה אתי מקרי עסר מלין שרוין לא יהי לך אלהין לקדמי אנה הוא קעימה:
עורן רבותה לכתבה קדישה:

ויתמר על השבת הראש מן החדש בכל זבן:

אהנו כתבה רבה דאימנן נביה¹ רבה מגלי שמה דרבה דעבד עלמה
קבלותה בדחלה וסנדרו ליהובה דאמנתון בכתבה ודחלתון מן שמה:
נשוי כהלן ונימר אתי בשלם כתבה נעירה דאושט מרן מניר² למן דשמע לה
ומחשיך על מן דלא שמע לה:

אתהו דאלפתנן איך עבד * מרן עלמה ספרה דלא מטעי³:
אה אוצר מלי כל מזראן הו' אהן ספר בריתה וטוב מן דמהר⁴ מנה דחייה
כתיבין לגבה:

אתהו דאלפתנן איך נטר קדש יום שבתה (ספרה דלא מטעי) אה בוצין
יהי ומניר הו' * אהן ספר בריתה⁵:

כל בוציני מאתיה קין מלאון וקין נהרון אהן הו' דנהרה מניר בלילה ואיממה:
דיהובה אש אכלה ומה הוה יהי מעמי לטור סיני מכלל⁶ באשתה יום
דנחתו לחייה: |

f. 78 אלהים הוא מושט ונביה רבה הו' מקבל וסיעתון דקעימיה מרבין לנביה כד
נחת סביל אהנו כתבה רבה:

עורן כן: (יתמר יום שבתה הראש)

הב לן מרבה לכתב(י)ה דלקיטין מן חיי עולם ברבו רבה נרבנון דרבנותן
חילי שומיה אמת דנחתו מלגו מדורון דקעימיה:
אה כנשה ייה שומיה דאתקרי כתבה לגוה כלול כנשתה נהר וכל יתוביה
נהירין והיא מליה נהר מן נהרה דחיי עולם:

ברקיה אנירו לה נפק מן כסיתה לגליתה ומלין דרחמיה רסס וקדום לא
אתעמי תמן דהוה אחת מנדה (חיים) לדריה לעלם:

גנה דלית נחש עלל לה הנצבת על ריש טור סיני וארהותה אילן חיים גליה
קמי כל דריה דמפרנס לה כיי חי⁷ מן עללתה:

דיארי רומה ומכה אודמנו אמת דנחת דהוה מצבע לנו אשתה ויהובה לביש
באשתה ומליו נהר סגי מן שמשה וזהרה:

עלאהי הוו מרבין לה וארעה סנדין מנה חילה דכתבה קראתה אמת דנחת על
טור סיני מלין מלין חייין דלא במכלה:

ועבראהי דמקרי בה יסנדר מן חילה דיהבה ומליו דרחמין ורתואן לאלין
דמשמשין לה וטובה נטר למן דקרי לגוה ועבד:

או V₃ ⁴. מרה דעל" וזיק ביד אלה קעים P8 ⁵. נימר V₃ ². נביא V₃ ¹.
אח V₃ ⁶. ממכלל V₃ ⁷. מהרה דכתבה טוב מן רשוי עמי במרה P8 ⁸. דמרה V₃ ⁸.

f. 75 שמש מניר דלא טפי • שם אלה ונביה: [כתיב] | לגבה • יהוה נצחיו קרביה:
 תרחן דשומיה לאהן • אפתח תמן אושט: אלה למשה תרי • לוחי בריתה:
 סגרו קמיו באנצירו • דסגד קמיו • סגד למרה • דיהוה רבה • כתיב לגבה:
 ומד יהוה רבה כתיב • לגבה נדחל ונרתת אתין מסגד קמיו: ולית קשיט
 הך יהובה ולא נביא הך כתובה אלה כלה אחד ונביע אימנותה:]

(¹עורן תלביה על נסעות כתבה מן הטבעת:)

בשעבוד [נימר קמיד כתבה קדישה מדעה דקשטה שלם ספרה דמלך
 חיים מן נהיר לא מתעמי כל תלמידך יסגדן למרך דארכן טובה *מתן לה²
 חכמתה דרבותה:]

אלה על טור סיני זוע • חילין וגבוראן ויסדין • אלה מכה ואחת • ונביה
 ראם וסלק • טור סיני דחל וארתת • מן אימתה דעבודה • אמת דקבלה³ •
 חיים לדריה לעלם:

באצבע אש אכלה כתב • במדעה דאל(ה)ותה • בצומין ובצלואן אקבל • ביד
 משה [נביה] מלגו להבי' אש • מן אדרעה ראמתה • דעלמה תלי בה:
 גבוראתה *נפקי מכסיאתה וזועי כל גליאתה⁴ • כל חילי ישראל ארתתו • כד
 אמלל עסר מלין • נפקין מפם אלהותה • | חיים לדריה לעלם:

f. 76

דאהן הוא דמעה דממללה • דמלל אלה אלהיה • ומשה אחימן לעלם •
 *מקבלה דמעה מן⁵ ימינה דמרה • עד יימנון כל דריה • באלהים ובמשה:
 דהוצרה דממיר⁷ מהריו⁸ • נאר וחכמה לבלושיו • סימתה⁹ דמערתה • כל
 דבעי¹⁰ לה קעימה • מלל עם מפוקיתה שופרה • כרו לית לבר מן אלה •
 רומה ומכה אשו מימר • נביה דאתימן לעלם • חכמן כל דאכתיב לגבה:
 דוילה דפלג על מדעה • ווילה דלא משמש גזיראתה • דהוא ספר ארהותה •
 דביאר¹¹ משה נביה מן ארשותה דמרה • *דו יהיב בצדה¹² דארונה • יקרון
 תהביה לגנה¹³:

זרעה דאזדרע לנו אש • סלק ונגד¹⁴ עסר מלין • עסרתי מליה • עסרה אוצרון •
 משה הוא¹⁵ מהימנה • דאתימן (על) בית אלה • מתן עללתה לישראל:
 [חיייה דמן חיי עולם כתבה רבה דבינין חיייה מסידין דכותה לא יהון דו מן
 רומה דעלמה ומכך מן לבון דשומיה ומבאר בלבה דמשה:

טובינן ומה יהיב בינין מבועי דחיים¹⁶ דו מן תהומה רבה דשם אלהותה: |

f. 77 תחמדה מעמי קהלי ישראל תניאנות אלה מפקד לון ידכרון תלתה יומים עד

¹ Cr 18, f. 13^b (ascribed to Marqah); Cr 11, p. 68; B2, p. 55 (O2, f. 56^b).
² מגלי לן P8. ³ דאחא מקבלה Cr 11, 18, B2. ⁴ ליהבי V3. ⁵ Cr 11, 18,
 B2. ⁶ רעבו דמע דמן Cr 11, 18. ⁷ נשעו עמה • מן מעונה על ריש סורה • B2.
⁸ דממיר V3. ⁹ מקבל דמע דמן Cr 11, 18. ¹⁰ למאן P8, מאורו Cr 11, 18. ¹¹ רעבי V3.
¹² סעם V3. ¹³ ויהיב לנו צדה Cr 11, 18, B2. ¹⁴ בצדה V3. ¹⁵ רבא ווארן Cr 11, 18, B2.
¹⁶ טובינן ומה יהיב בינין מבועי דחיים See Appendix.

[שריו רבואתה:]

(עורן: כן חלביה על חנות² כתבה אל הטבעת • לוי³ עוד)

ניזל בתר כתבה קדישה ממללה דאלהי קדם: במעון קדשה כתב⁴ וקראתה על טור סיני: בוראיה רבותה אמת דנחת מלגו * מדורון דקעימיה⁵: אשתה אנירת לה וקל שופרה כרו קמיו: ונביה כתר על טורה עד הוא נחת מקבלתה: (יתמר) גלגו בה דו רום כל כתביה [אהן] דקרתה אמר שמשו כל דלגבה: האן הוה כממללה רבה הדן אי האן אשתמע כותה וקראתה דקראתה קמאי דו קראה דבראשית אה כהן שרי קרי יהוה אלה רחמן ורתאי: יתהלל אלהים: [עורנה:]

אהנו כתבה רבה דקבלה נביה רבה מן ימינה דמלכה רבה: אה תרח נאיר כתבה פתיח ביד אלה על טור סיני יקיר⁶ בה כל בית ישראל:

באצבע אש אכלה כתב בימין (ק)דישה אתושט בצדה דארונה הוא מנח: |

f. 73 גיבורה ונוראה כתבה גבורן נפקי לזימונה גדיל הוא חיים לדריה:

דו נפיק מן כריה דאשתה דו הוצר מלי ברכן דו דמע דמן כסיאתה:

דהה היא עללתה דאוצרה גזיראן ותורואן ופקודין אוצר הך אהן מן עמה:

וטור סיני כנשה קדישה וקראה דלגבה אלה ונביה רבה שמע ומלף:

זועי רב דהוה בטור סיני כד שרי מרי קרי בה אנכי יהוה אלהיך:

חילי רומה נחתו עמה וחילי מכה קדמו לה אמת דנחת מגלינה:

טעיל לגבה לאהן דחני לך ובלש ברזיו וכית מטי סגי דבלשו ולא אמטו סופה:

יזעון כל זלעיון מן חכמתה ולא יסכמון דו קטיר לתהו ובהו:

כריה דלא פחת לעלם לא פסל עתיר ולא מסכין דעקרה מן חיי עולם:

f. 74 לבון | דשומיה לאהן אפתח יפשט משה ידו ויסנה מן אדרע דסבילה עלמה:

מניר הוא לאלין דלית לון נהר ומקים לון על ארח שלמה ונגד שביל דקשטה:

נאר שמישה ולא כותה • שמישה מלה מפם: אלה ואהן כתיב • באצבע אלהים:

סתור לא יכל סתר לה • דכסי (לה) סתר לה: כיו⁷ סתיר דו • קטיר למדעה דאלה:

עמו סימתה⁸ ושבחו • דו מן קרתין: דכסיאתה ומן • אהן אני אני הוא:

פליאן⁹ רברבן וגבורן אתעמו תמן על טור סיני אלה אושט ונביה קבל:

צמות חילין ובוראין אתעמו על ריש טור סיני (ני) ונביה שמע ומלף לדריה:

קראה עקרה דטובה קדיש פרותה מן אצותה דקשטה וקדשה מלף:

רמה תחת מתננה רבואת קדשה עמה רום קהליה אהן דנטר לה:

¹ Cr II, p. 66; B 2, p. 54; H I, f. 39 mention no author; H I שריו כן שריו למרקה. ² B 2 נסעה, and Arab. دخول. ³ I.e. ⁴ Cr II, 18 כתיב. ⁵ Cr II, 18 מדורין דקעימיה, H I מדורין דקעימיה, and Arab. الملائكة. ⁶ P 8 יקיר. ⁷ H I דו. ⁸ V 3 סעימ. ⁹ In H I this and three following lines differ. See Ges. C. S. vi. 17-20.

נאותך • ואשדכֶּתֶּ בְּסִנְאֵי רַחֲמֵיךָ¹ • סִהַד מוֹדַע לַעֲלֹמָה דְּלִית אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 דִּילְךָ • (אה²) רַתְּאָה וְרַחֲמֵנָה: אֲקִימַת³ כְּמָה [ד] אֲמַרְתָּ יְהוָה (אלה²) רַחֲמֵן
 וְרַתְּאֵי • נִלְגִיָּה לְךָ לַעֲלָם • דְּלֹא גוֹיךָ * לֵן לַפֶּם נִמְלֵן • אַתְהוּ יְהוָה זְכָאָה וְאֲנִי
 חִיבִיָּה • לַפֶּם דּוּ טוֹבְךָ וְחִסְדְּךָ • אֲדִיקַת⁴ מִמַּעוֹן קִרְשְׁךָ • וּפְלַטְתַּנּוּ⁵ מִן זְעַנְךָ •
 נוֹדִי לְךָ אַה רַחֲמֵנָה עַל חִסְדֵּךָ • דְּעַבְדֶּךָ עֵמֵן וְתַעֲבֵד • אַה דְּבוֹקָה [אה²]
 מְרַגְלָה⁶ * לִית אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי דִילְךָ⁷ מְרִי * וְלֹא יַעֲבֵד⁸ כְּעוֹבְדֵיךָ • יִשְׁתַּבַּח אֱלֹהִים:
 לִית אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אַחַד:

(تم الدران بعون الله الرحمن)

[פאתחה אלצלאה:]

(وهدي صلات سيدنا موسى ابن عمران عليه افضل السلام⁹)

(יִתְרַבִּי זֶה הַשֵּׁם הַגְּדוֹל¹⁰ • אַחַד הוּא יְהוָה הַנִּכְבָּד • וְאִין¹¹ עוֹד מַלְבְּדוּ •
 בְּשִׁמִּים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד מַלְבְּדוּ • בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
 לוֹ הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַיָּשֵׁר יִתְהַלֵּל • נִמּוֹל לְבַבְנוּ וּלְבַב זִרְעֵנוּ נִירָא אֲתוּ נֹאֲהַבָּה
 וְנִדְרָשָׁה וְנִשְׁמַר עֵשֶׂרֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר דָּבַר בְּחֹרֵיב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם
 הַקָּהַל • יְהוָה אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנּוּן) • סִלַּח לָנוּ מְרִי וְלֹאֲבוֹתֵינוּ בְּחִסְדֵיךָ מְכַל אֲשֶׁר
 חִטִּינוּ שִׁנְגַנוּ וּפְשַׁעְנוּ פְּנִיךָ אַה אֲדִינִי • אַהִיָּה אֲשֶׁר אַהִיָּה זְכוֹר לְעַבְדֵיךָ לְאַבְרָהָם
 לִיצְחָק וְלִיעֶקֶב • [אה] * אֲדִינִי בְּעַמְלָם (וּבְעַמְלֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ¹²) אֵל תִּפֵּן אֵל קִשְׁהֵנוּ
 וְאֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל חַטְאוֹתֵינוּ • וְאֲנַחְנוּ הַרְשָׁעִים וְהַחַטָּאִים פְּנֵי גְדֻלְךָ וְאַתָּה¹³ יְהוָה
 אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנּוּן • יִלְךְ נָא אֲדִינִי בְּקִרְבְּנוּ כִּי עִם קִשְׁהָ עָרַף הוּא¹⁴ • וְסִלַּחֲךָ
 לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטְאוֹתֵינוּ וְנַחֲלַתְנוּ • אֲדִינִי הַרְחוּם בְּשִׁמְךָ¹⁵ הַגְּדוֹל הַצִּיל אֲתָנוּ מְכַל
 דְּבַר שִׁקְרָה • הוֹשִׁיעַ אֲתָנוּ מְכַל תּוֹעֵבָה • וְטַהַר נַפְשׁוֹתֵינוּ מְכַל שְׁקוּצֵינוּ • וְקִדְּשׁ
 גְּבוּלוֹתֵינוּ מְכַל טִמְאָה • וְסִלַּח לָנוּ מְרִי וְלֹאֲבָתֵינוּ בְּחִסְדֵיךָ מְכַל אֲשֶׁר חִטִּינוּ
 שִׁנְגַנוּ פְּשַׁעְנוּ פְּנִיךָ אַה אֲדִינִי • נִמּוֹל לְבַבְנוּ נִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּכַל לְבַבְנוּ וּבְכַל
 נַפְשׁוֹנוּ • נֹאֲהַבְךָ בְּכַל לְבַבְנוּ וּבְכַל נַפְשׁוֹנוּ וּבְכַל מַאֲדֵנוּ • וְלִטּוֹב לָנוּ נִשְׁאֵל
 לְחִסְדְּךָ וְטוֹבְךָ וְרַחֲמֵיךָ וְחִסְדֵיךָ • תְּמַלִּי אֲתָנוּ לְשִׁמְרַתְּךָ חֲקוֹתֶיךָ
 f. 72 וּמִצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ כָּל הַיָּמִים: יִתְהַלֵּל אֱלֹהִים אִין אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אַחַד • (יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד):

¹ אֲדִיקַת. ² K 4 om. also. ³ Cr II, 18 הקמֶה, K 4 sec. m. אֲדִיקַת. ⁴ Cr II, 18 הדקִיָּה Cr 18, אֲדִיקַת K 4. ⁵ Cr II, 18 יִתְן לַפֶּם בִּישׁוּחַ גְּמִלִיק. ⁶ Cr II, 18 לִית אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי דִילְךָ לִית רִיקוּם אֲ"ח" K 4, לִית חֵיל רִיקוּם אֱלֹהֵי דִילְךָ Cr II, 18. ⁷ Cr II, 18 וּפְלַטְתַּנּוּ. ⁸ Cr II, 18 וְלֹאֲבָתֵינוּ. ⁹ W adds מַחֲסֵר כָּל יוֹם; Cr II, p. 43; B 2, p. 35; Cr 18, f. 7^b. See also Pet. Chrest. p. 12. ¹⁰ W om. also. ¹¹ W אִין. ¹² W pr. m. ¹³ W has בְּעַמְלָם מְרִי prima manu, then corrected as in text. ¹⁴ Cr II, 18, B 2, W (prima manu) אֲנַחְנוּ. ¹⁵ V 3 הַשֵּׁם.

עובד אדיך • והוא מקבל מנך אך אב 'לברה • וכפת כל אמיה קמך • ומתעבד מנגך • ומרחק מנך כל ערויה • ומיומה דמרתה ושבתתה • אתה עביד דרסה לאמיה • (ירחים ו)מועדים געזים הך דאתו • לא סלק 'לנבון קרבן • ואלה דרביאנה ממן לעלם לא יתר ולא פחת • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

¹ על חדש האביב:

מברך הוא ביתה דיעקב כרי דנפֿק מלנבה • שת מֿואן² דאלפים הֿון³ כב-
מבנים מן שבעים נפש • מן הֿה ישום רבותן אי יסכם גלניהון • שבלי עקלה דאברהם עללתה דבי אשתעבת⁴ • טליה דרחותה נפֿיקין 'למקרי בשפֿולי טור סיני וכלום לא אנשו נפקין • דהֿה מרון מנהר לון יתון גרמיו דיוסף הנהרו לון מסינון⁵ • דהֿה יוסף רב אלא מת • ובתר מותו אתרבי • [ד]גרמיו נסיבין ביד נביא רב זעיק אלהים ביד * מן דשליט⁶ • תרי אריסי רחותה יוסף מלכה ומשה נביה • בעמלון טבה דבין ברחמיך • * ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד⁷:

⁸ על חדש השביעי:

רב חילה דכן⁹ פֿקֿד בריש¹⁰ ירחה שביעה מכל ארשי ירחה • דו זעיק כב-
ביד אלה ארבעה עקובאן רברבאן • אשתתה דכרנה אשמעה¹¹ וזימון קדש • |
עד יהון שבתן 'לירחיה • ושבתתן למועדיה • וכליל מועדי רחותה 'לנבה f. 71
יום סלוהים • קדיש טרד חוביה • חג מטלין וחג כנושין • (ויומה תמינה עצרת שביעי מועדיה וקדש קדישה •) וכל ישראל מהר מנין • ואנין עתידין 'עם אלין (ואלין) תלתה זבנין לנו שתה¹² • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

¹³ (עורן כן על יום הכפֿור הקרוש על פינחס):

לְכוּרָה טבָה דְלֵא מְנָשִׁי • הַדְּכַר קִיאָם עֲבָדִיךְ • וְאֵרְתִּי בְּנִיּוֹן בְּעַמְלֹן •
אֵלֶהֶן רַחֲמֵן [וְרֵתֵאִי¹⁴] דְּבַק לִית לֹן דְּבוֹק לְבַר מְנַךְ • זִוְעָה דִּילְךְ אַה קְשֻׁטָּה •
אֵרְתַת כָּל עֵלְמָה * מְנַךְ • אִימַתְךְ שֵׁרֶת¹⁵ בְּכָל לֵב • וְדַחַלְתְּךְ לָנוּ כָּל אַתְרֵי • וִידַע
כָּלָה [ד]לִית כֹּתֶךְ • כָּל נַפְשָׁאֲתָה (דְּבַלְדִּי) * לֵא עֲרֻקִי¹⁶ אֵלֵא לִידֶךְ • זִוְעָה בְּשִׁלְטָן

על ירחה K 4, f. 3, על מועד הפסח הברוך Cr 11, p. 161, Cr 18, f. 38, B 2, p. 143.
עֲשָׂתְבֵּתָה K 4⁴. הֿה K 4, הֿנו V 3³. מֿון מֿבֿיֿן K 4² corr. from. אֵבִיבָה.
עֵנִיִּיר לֹן מֿן סִנּוֹן K 4 pr. m. דִּינְדִּיר לֹן וּמִסְכֵּן Cr 11, 18. אֵשְׁתַּבַּח leg.
ועֵלִי B 2, p. 145 adds.⁸ כֵּאֲדוֹן לָלֵא מְרָאֵת Cr 18⁷. מֿן שְׁלִישׁ K 4, 18.
אֵרְשִׁי Cr 11¹⁰. (?!). רְכָל V 3⁹. סִבֵּית הַמִּוֶּסֶם הַבְּרוּךְ הַיְּמָם (?)
דִּילָה Cr 11, 18.¹² אֵשְׁתַּבַּח K 4.¹¹ V 3, f. 65, K 4, f. 2^b.
לָה עֲרֻקִי Cr 11, 18.¹⁶ מֿן אִימַתְךְ שֵׁרֵת Cr 11, 18.¹⁵ omit heading; Cr 11, p. 164; Cr 18, f. 39; B 2, p. 147.
K 4 om. also.¹⁴

f. 69 קדש עד לעלם • ואמר דשבת בה יתברך וכל דמחלל לה יתקטל • | דו תהום¹ קביע ביד אלה • משה אתימן מגלנה • * ועבר אל² כל מינה דאדם • ואלפנה³ קמי טור סיני לקהלה דנפֿק ממצרים • (עד) יהון שבתין בה ואמרון רב חילה רבה דכנ אוקר [ארפן] • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(غير ذلك يقال علي وאלه שמות بعد אלישתבח):

י-: מהימנה ממנה • טובי רחמיך לעלם • אלה דלא עצי פעליו • * מן מלו מנשמה⁴ אהן דנשם אלה כלה • אלאן קהל ישראל דו זעיק בר ועבר לאלהים • [משה] אתימן גורה ושבה ומועדים דלא מטלטלין • וקטר שמין⁵ למאוריה • געזים שם מועדיה ומועדיה הך דאתו • מן יכל מבטל בריה * דברא קעים⁶ לעלם • מן יכל * לעי ומנרוד בניאן⁷ דלא עצי כלום • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

⁸(עורן כן על אלה הדברים):

כ-: חילה רמה יקירה • פקד לנביה קדישה • בגלל קהלה קדישה • על דדי מקרתה דקרא אלה על טור סיני • טר ית יום שבתה לקדושה • מועד לא⁹ בטל לעלם • וכן כתב נאירה רבה משה מהימנה¹⁰ דכסאיאתה • ויטרון בני ישראל ית¹¹ שבתה למעברה • דהוא תהום¹ קביע ביד אלה • דהו בניאן דלא מנרוד • וילה דנפֿק מנה [לבר] פרדיסה דנטר פרנסיו • כל חילן (ד)לגנה חיים • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

¹²تمت بيوت السبت المقدس

¹³על מועדיה וראשי ירחיה:

כא-: לחילה חיולה ונצוחה • נודי ונסנד ונרבי • דכל רביאנה דילה • אלק מאורים מנירים דלא טפין • ואפרש מועדים קדישים • וקטר שמון למאוריה • ויהבון לבני רחמיו • עד יהון חרין בון ומודין [ומרבין¹⁴] לשמה ומקרבין לה | והוא מקבל מנון ומפתח לון אוצר שומיה • ומשפע מתמן ברכן • ומפים לכל אמי עלמה דאנון¹⁵ בניון דעבדו כל מזיראתה דמרון • ומקוממי מועדיו בשלמו¹⁶: נבכי עליך אה ישראל • הך הדיך¹⁷ בימי רחותה • והך אתה בימי פנותה • הדיך עם אלהך מזדמן עמה בכל מועדים • ומנדי לה קרבנים מלו

¹ Cr II, 18.

² ועברה על Cr II, 18.

³ Cr II, 18, ואלסה.

Cr II, 18, דברי ק" Cr II, 18, שמן. ⁵ Cr II, 18, ממך ומנשמה Cr II, 18, ממך ומן שמה Cr II

Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, p. 157; B2, p. 140. ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

Cr II, 18, f. 37^b ¹¹ Cr II, 18, f. 37^b ¹⁰ Cr II, 18, f. 37^b ⁹ Cr II, 18, f. 37^b ⁸ Cr II, 18, f. 37^b ⁷ Cr II, 18, f. 37^b ⁶ Cr II, 18, f. 37^b ⁵ Cr II, 18, f. 37^b ⁴ Cr II, 18, f. 37^b ³ Cr II, 18, f. 37^b ² Cr II, 18, f. 37^b ¹ Cr II, 18, f. 37^b

¹(עורן בן על ויקרא אל משה:)

אה יום קדיש ומקדש • טובי מן מתקדש 'לגבה • קדיש קדישיה קדשה • יי:-
 ואמסרה לקהל קדיש • שבת חילה (רבה) 'לגבה • ופקד דישבת בה ישראל •
 מבתר דחסל בריתה אנשמת רבותה רבתה בה • ועקבה בעקובאן² טבן
 [רברבן] • שבה וקדש וברכה³ וסימן ואנשמה ויום טב' | למן דנטר לה f. 68
 בשלם • אנר נשמותה לגבה • כפל הוא על כל יומיה • ואהן תמח חיל
 מותר • צריך לאודאו חיליה יתרומם • חילה דאפרשה ונשם לגבה וקדשה:
 מן דבעי יעמי רחותה ירכי שריר בשבתה • ותהי צלותה בפמה • כיי עגל
 סדריה • ויזמן 'עם טבין ושלמין • דו מטי להדה ריחותה • ותרח תהותה
 מתפתח • ומזבח אודאותה תמן • מקבל צלות טביה • ומסק אודהותה
 למעונה • דתשבחתה הך נציבה טרפיה⁴ לנו עללה • וטלליה דלא מטלין
 על אמוריה בלב דכי • טובי תהבה • וטובי תלמידיה דרמין לה • (וטובי
 עלמה) כד ייתי דו נגר 'עמה שלמה • וגלי לרחותה • ומדכי להגרזים'
 (בית אל •) ותלי רגזה מן ישראל • ואלה יהב לה נצחן רב מניח בה לכל
 עלמה • (יתרבי חילה דיהב לן אהן יומה • וברכה וקדשה ואפרשה וחילה
 מכל יומיה •) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

⁷(עורן בן על במדבר סיני:)

לית בכל יומיה יום רב איך יום שבתה • שבשבתה עקבה מרי בעלמה • כל יי:-
 יומיה בון עבדה • (ושבתה אנר דלא עבדה •) בלעיל טרד-מלגה • וברכאתה
 פקדין לגוי⁵ • מן פמה דא(ל)הי קדם • צריכין כל בית ישראל יהון אמרין
 אתי בשלם יובילה קריבה דאתי ומנשם⁶ שתיקין ומללין: 'בגללה סלק משה
 נביה על טור סיני • ואתכסי בעננה ובכבודה • (צעם) סביע [ד]לא אכל ולא
 שתה • דהנה בעיני¹⁰ קעימיה • מגדה חיים לדריה • צריכין . . . ומללין¹¹ .
 ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

¹²(עורן בן על ואלה שמות:)

חיל הוא חילה דכן ארכן מנשמה¹³ * איך דאתי¹⁴ מן דוש בגלל דינשמון¹⁵ יי:-
 בטולין לאשתה יומין ועבד עלמה וכל בריתה ושבת ביומה שביעיה ועבדה

¹ Cr 18, f. 36^b *مناط السفر الثالث*; Cr 11, p. 152; B 2, p. 135. ² ויקובן V 3.
³ V 3. ⁴ שבן V 3. ⁵ שרישה Cr 11, 18. ⁶ נג" V 3.
⁷ Cr 18, f. 37 *مناط السفر الرابع*. ⁸ Cr 11, 18. ⁹ Cr 11.
¹⁰ Cr 11, 18. ¹¹ As above. ¹² Cr 18, f. 35^b.
¹³ Cr 11, f. 150; B 2, p. 133. ¹⁴ Cr 18 שמה. ¹⁵ Cr 11, 18.
 דנשמין Cr 18, דן שמין Cr 11. ¹⁵ דלא אתי.

ויתחנן¹ ויסגד ל'מרה • ומתני² צלותה * באורחתה בכל אורח³: טוב * מן יכל קעם⁴ וייתי לידך אה רחמנה מתחנן ומצלי ומשבח ועקר וסגד ומרכן ומרבי ל'שמך דאתה לאוי לכן • * וקבל מנן מרי⁵ צלותן ברב חסודך ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[חורנים תתמר בשבתות:]

(مناط ليلة السبت عشية وكذلك علي بكره)

ד: -⁶ אה איקר רב איקרה דיום שבתה • טוביהון⁷ עבראי במתנתה • ד(א)תיהבת לון ארהותה קדישתה ויומה קדישה • ארהותה (עד) יהון קרין בה • ויומה קדישה ל(א)תנחו רבה היא שבתה • ישתבח באריה ויסתגד עבודה תהומה f. 67 דשבתה עדן | לעלמה • מועדה קמאה דלא מטלטל • (וקרשה דלא מתחלפה •) די רבתה מכל יומיה • וקדישתה מכל מועדיה • מלכה קעימה⁸ אפרשה ל'שממה • לית מועד כותה • ולא קדש כותה • ולא קהל קדיש הך [אהן] דנטר לה • אה נטורי שבתה הבו שמרים לה הך די * קדישתה • כל⁹ ממללה קדיש • ואלה דבראתה רחמן ורתאי • נשוי כהלן ונפתח פממינן נתני בטבאתך • רחמנה מלכה דזאן (לן ומוחי לן) ומנן • וחיב עלינן משבחים למלכותך רחמנה רבותה לך • תשבחתה לשמך רבה ונצוחה¹⁰: לית אלה אלא אחד:

¹¹(עורן:)

ה: -¹² אה יום מברך¹³ ומקדש יום דבה שבת אלה שבי(עי) דחסל כל בריתה וברכה אלה בטובה מכל יומי בריאתה וקדשה ביקירותה ואפרשה בטובה¹⁴ רבה קדשה מן רום ריאמה ונלתה על אד רום נבייה ואמסרה לרום כל אמי עלמה עבדי אלהים ובני רחמיו דאלהים וגועו¹⁵ • דפרקה אלהים באד תקיפה ובאדרע רמה בסימנין ופליאן חזקה אלהים עלין על¹⁶ כל גועיה ידכי לבה¹⁶ וחשבתה ויקדש קדשה בקדישו¹⁷ ויודי וישבח לאלהה דמלתה באהן ויקרה¹⁸ דלא * שוה בה גוי עורן איקרה דיום דשבתה דלא¹⁶ כותה איקר יומה שביעה (דו) דמי לכלילה¹⁹ דמלך ולא לאוי דילבשנה בתר מלכה אלא רום כל עבדיו²⁰ דאלהים לא אתשקח בכל אמיה לאוי לדן טובה אלא הוא * על כן לאוי לכל²¹ עבראי יודן לחילה דכן אמלתון ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

¹ Cr II, 18, K 4 משבח ויקום משבח ² Cr II, 18, and K 4 corr. קעם מצלי • ויקום משבח
from. ³ Cr II, 18, B2, K 4 אורה ב" אורה ב" בורעה ב" אורה ב" ⁴ Cr II, 18, B2, K 4 אורה ב" אורה ב" בורעה ב" אורה ב" ⁵ Cr II, 18, B2, K 4 אורה ב" אורה ב" בורעה ב" אורה ב" ⁶ Cr II, p. 145; B2, K 4 pr. m. "מן קעם ל" דקעם ל'גה ⁷ V3 קבל מן ⁸ Cr II, p. 129; Cr II, f. 34^b: not in K 4. ⁹ Cr II, p. 129; Cr II, f. 34^b: not in K 4. ¹⁰ V3 קעימה ¹¹ Cr II, p. 129; Cr II, f. 34^b: not in K 4. ¹² Not in Cr II, 18, B2. ¹³ K 4 sec. m. קדיש. ¹⁴ K 4 sec. m. בשבחה ¹⁵ K 4 om. גואה ¹⁶ K 4 om. ¹⁷ K 4 sec. m. לכל, דכלילה, V3. ¹⁸ K 4 sec. m. איקרה. ¹⁹ K 4 sec. m. בקדשו ²⁰ K 4 sec. m. עוברי. ²¹ K 4 sec. m. לאבי על כל

יתן¹ • ינחון בקרבה • וידע מן נסי כלילה • דעלמה דילה ביחדאו חלין
 בידה מלגו חילה • ומן דלית לה נמי בעלמה יפני² תותב³ • מכעס יטרד •
 וייתון טבין ויסון אגרון • דעלמ(ה) למן דו דילה • עבוד מה דו בעי • ולא
 חורן ימעי • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט יום الجمعة בקר)

4 חילה רמה שמע בקלן • רחמנה פרס רחמיך עלינן • כל עלמה דילך • ומן יב:--
 כותך ארך אחדה⁵ * על כלה⁶ • נצוחה דלא מתעמי מרון דכל תמחיה • לית
 סוף לחילך רבה • ותקיפה ודחילה • לית בן מקום⁷ בגוני פליאתך • עמיד
 לאהן⁸ אפינן אדיק לן ופשרן רתאה • דבק יתן רחמנה אחס עלינן⁹ • עד
 לא נתסכם ברנזך • וכי טובך יתני¹⁰ לעלם דכן רחמיך על חיבין: אל שדי
 אהיה עדן לן מכדו מנצירין קדמיך כמה נלקי ונביז • ולא נוכל קעמין קמיד •
 סני דאודכיך מנן • ולא אלפנן אתחיבנן וחמינן • (וסוברך יתן) ולא כליך
 מנן רחמיך • לית לן אפינן נימר קמיד קבל מנן מסני סוברותך • וטובך
 דעברתה עמן • אתחילו חובינן | ויתרו סריחתן • ולא דחלנן ולא אלפנן בכל
 f. 66 (מה) דעבר עלינן רתאה • דבק יתן רחמנה אחס עלינן (ברחמיך) •¹¹ על
 חיבין • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן בן דראן יום שבתה • לו עוד רצון יהוה ונו" על ויטע ביום
 השבת צפרה:)

12 קעמנן מן שנתן ואתי(נ)ן לידך • אה מרן באנציר(רו) ובשעבוד • עמדנן קדמיך יב:--
 וסגרנן 'לפניך • בחלקה דצפרה • * טוב דקעם מן שנתה וייתי לידך ברחמו •
 קעם ומשבח בחלקה דצפרה¹³ ומרבי 'לגבורתך (רבחה) • 'עם מפתוחה
 דאורה תמח לכל¹⁴ דעמי (לה) • לאוי על כל אנש מכל בניו דאדם • כל
 מן יהי דמך יבלד מן שנתה • ויסתכל לאורה כד הוא מפתח ומניר לעלמה •
 טב לכל (מן) דעמי לה וישבח לברואה • ויימר ישתבח * באריה דכן¹⁵ ברא:
 וזילה 'למן יהי דמך בזבנה¹⁶ דצלוחה בחלקה דצפרה • בערב ובבקר מלאכי
 יהוה יהון שרין בכל אתר • ואהן דאנון צלאי מלאכי יהוה ייתון¹⁷ סהרתון
 דרחיות¹⁸ מלאכיה שמעין תשבחתה דמרון בכל זבן • טוב מן לכל * יקום

1 V3, Cr II ייהן. 2 Cr 18 יבני. 3 V3 ייתב. 4 In V3, f. 65 רמיה
 (p. 47 inf.) precedes this. 5 Cr II, 18 אחזה. 6 Cr 18 רכלה. 7 Cr II,
 18 נקיס. 8 Cr II, 18 קן. 9 Cr II, 18 add ברחמיך. 10 V3 מחני and inf.
 11 As above. 12 K4, f. 4^b. In Cr II, p. 147, Cr 18, f. 35, B2, p. 131 this
 and the next piece are transposed. 13 In K4 added later above the line.
 14 Cr II, 18, K4 למן. 15 V3 רכלה. 16 Cr II, 18, בורעה. 17 V3 שרין, K4 pr. m. ייהן.
 18 Cr II, 18, ריחוחה. K4 דריחיה.

מתפעס¹ • לך יסקן תשבחן² רבותה לך • ישתבח אלהים: לית
אלה אלא אחד:

(مناط يوم الخميس علي بكره واذا كان حاكم في الشهر خمس سبوت يقال
يفاً في خامس سبت في صلات الفهر³)

f. 64
סיאנים רברבים וקשים • אנון זכאי עלמה • כל דמזודע בעמלון מרה
דכלה מתרחם • זוע משה נביה עמלון במדברה • עד רגזה מעזר • ורחמיה
פריסין • ואתשקע תמן פשר • אמר מלה מתעניה חייה ומותה בשלטנך • אה
מן *דכסי אה תלי רגוך⁴ מנן ופרס רחמיך עלינן • נעבד אף אנן אסכמו
לחובינן • ונימר מלה | מתניה עלמה וכל דלגבה • מן כֹּאתך לית כֹּאתך •
אה רתאה ורחמנה: חיולים אנון אנשה דמעזרין רגזה דמרון • (אדם
קמאה • ושת חליפה • ואנוש קראה • וחנוך צלאה • ונח זכאה • ו)אברהם
נסיאה • ויצחק אנצירה • ויעקב שרירה דזכותה • ויוסף מלכה (חורה •) ומשה
נביה • ואהרן כהנה • ואלעזר מהימנה • ואיתמר יקירה • ופינחס קדישה •
ויהושע נגודה • וכלב ירותה • סיעה דלית מתשקע בעלמה כותון⁵ • טוביון
תאביה דאתין על מלתה דמרון אתין • ורחמיה 'עמון • ומרה דכלה מרבי
לון • טוב עלמה אמת דייתי תאבה וסדרו⁶ • כיי שלמה רמי • ורחמיה
פריסין • ועברה מסלק • ורשותה קפילה • ובוראיה ממתנן • וטל על דיארי
רחותה • ועבודה דעלמה ישתבח דלא באלילו • ישתבח אלהים: לית אלה
אלא אחד:

(مناط ليلة الجمعة عشية)

f. 1
מלכה דלעל מלכה⁷ • ושלטנה ברומה ובמכה • והוא שקיח בכל אתריה •
וכל מלכיה בשלטנה • שליט דאן⁸ לון ומאבר לון הך דו בעי • ולית מלך
ממן⁹ אלא הוא • דחיי עולם למלכותה • טובי קהלה דרחיין בה וסגד' לשמה
באנצירו • דו מתעיני מכל מגוי • ווילון אלן דכפרין בה • ובעין רחצונה
דריקה¹⁰ דלבר מנה • דעתיד (לון מ)כל מגויאן • וכן כתיב בשירתה רבתה •
*אי עשיב עתיד לון¹¹ דינין דלא שבין 'לדיניה • טוב עלמה ובריאתה אמת
דיכרז אלה אני אני הוא: בקרבה יחידאי הוא אלה • ולית 'עמה אל¹² חורן •
ולית אתרה מסחן תותב • ולא ערפלה מקבל יתוב • ומן *דלא אלהין ינרן¹³

¹ Cr II, 18 מס"ע. ² As above. ³ B2 adds في اللقعة. ⁴ Cr II, 18
דכסיאתה • אן עמך בצדקה מוילך • תלי רגזה. ⁵ Cr II, 18 כֹּאתה. ⁶ Cr II, 18
דאין Cr II, 18 דאהן Cr II, 18. ⁷ B2, Cr II, 18 מלכה, Ar. الكل. ⁸ Cr II, 18 וסדרי רחוחה.
ומורף. ⁹ Cr II, 18 ins. ¹⁰ Cr II, 18 דריקה. ¹¹ Cr II, 18 דהיא חשיב לון
(אי Cr II, 18). In V3 and עשיב are above the line; see Deut. xxxii. 35.
¹² V3 לא. ¹³ V3 "א", "לא א", Cr II, 18 דלה אלהין ינרן.

דנביה מתחיל • וטובה אמר (ירום נבי • ו) ירבי נביה • [ותרום נביותה •]
 וישפר ויקלע וימטי לערפלה • כיי מלבש בידי לבוש • מד לית מלך מלו
 מלבש • כיי מכסי בעננה • ואפיו מלבשין בקרן אורה • עד ידען כל אמיה
 * דמשה עבר אלה¹ ומהימנה: אדכירה היא לטב יוכבר נפנה דכיתה וקדישתה •
 דאלן נכליה² • מנה אחדה נביה • ואחד כהן • ואחד אלהים 'למצראי * אחד
 דרם³ 'לגו אשתה • ואחד אכל מותרי אשתה • ומרים דאשירת על ימה •
 שמעי עמים ומרעי • ואמר מרון יסון⁴ אגרון • ויסב אהרן חלקי • וילבש
 משה בעקובתי • ותודעק מרים נביאה דלא קעם מן הוה כוֹתה • יתרבון
 עמרם ויוכבר • תלתה קדישים דקעם מנון • בעמלון טבה דבקן ברחמיך •
 ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט יום الاربعاء بكره)

האן דאתון קעמין בחלקה דצפרה • ועמין לאורה⁵ סלק ומניר על כל 1:-
 עלמה • [לפם דו] כרוז כהלכון ואמרו • ישתבח נאירה דאלק לעלמה בוצין
 דלא טפי • געז הוא ברקיעה | ומניר על כל עלמה • לפם דו מרה דכלה • f. 63
 אלק לעלמה בוצין דלא טפי: בראשית אתעבר אוצר למאוריה • שומים
 וארע בנין⁶ דלא בני אורה רבה דמי לשבשבה • נהירה⁷ קרץ כל צפר
 פתח לעלם • נהר כרוז לבניו דארם • קומו מן שנתכון ועמו נהרה ושבחו
 לעבודה • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט לילה לחמיס עשייה)

אתהו יקירה חילה דכסי מכלה⁸ • וכל דכסי וגלי לא עמי לך • מן ישום ח:-
 טה הוא חילך • אי מן יחכם רזי יקירותך • עלאי כלה אתה • וכלום לית
 לבר מנך • בארי⁹ ומפרנס ומסובר ומוחי (וממית) ומקים כלה ברחמיך •
 לך * יסקן תשבחן¹⁰ מלב ומנפש • אן קבלתנן בטובך רבה • נכרו קמיך
 בקל רם • ונימר לך יחידאי אתה אלה ולית לבר מנך רבותה לך: דחילה
 ומשבחה ומרוטמה • דעברת כל עבדיך¹¹ מדורך ברום עלמה • האן דאת
 בעי את שרי • בקדש ובאיקר וברבו מעובדיך¹² • מן ישום אי כפליאתך • מן
 יברי כל פם דבה ממלל יכרו ויימר לך מן כוֹתך באלהיה • (אה) עבודין¹³
 דכל פליאתה • לית סוף לטובך רבה • סגי דמתחייב לך • ובזעורן את

¹ Cr II, 18 עברה דאלה

² נכליה V3

³ דרם Cr II, 18

⁴ יסון V3

⁵ למאוריה Cr II, 18

⁶ בנין Cr II, 18 בניאן

⁷ נהרה Cr II, 18

⁸ מלכה V3

⁹ ברי Cr II, 18

¹⁰ יסקן החש" Cr II, 18

¹¹ דבעך Cr II, 18

¹² כל עוב" Cr II, 18

¹³ עבודין Cr II, 18

(מנאט לילה הַלַּיְלָה עֶשִׂיָּה וְתַלְתִּית סִבְתִּי בִּי סַלַּת אֶלְהִי)

ד- טבה דמיטב לעלמה • עבד לן רתו דלא שׁוֹיִנֵּן • לית לן רחצון אלא אתה • כל רחצונים נפלים ומפנים² • (וכל מלכים מתחלפים •) ואת מלך דלא מתחלף • (ורחצון דלא נפֿל •) וממן ברבו דלית לה תהום • ושלטנו דלא קעניה סוף • ונצחון דלית נשומנה³ יכל • דבק לרחמיך • אן ברחקה ואן 'בקרבה • ואתה (אלה) שקיח בכל אתריה • דלא צריך מזדוע לאתר • טוב סגודיה דאנצירין 'עמך באימנו שלמה • דאנציר 'עמך באימנו נשים • דאת 'עמה בכל אתר לבק לה • הך דחני *לך עביד' נטורה באיממה וליליה • והו דמך דלא מתחנט⁵ *והוא נשים • ואת⁶ נטור דלא דמך • ולא מלך יכל קעם בך • ולא קרב⁷ יכל מבלד לך • ולית נצחון אלא דילך • כל פממיה יימרון לך מן כותך באלהיה • שמך מרחל עלמה • ומה הי⁸ לקלום⁹ נבורתך רבתה עד לעלם: לית אלה אלא אחד:

לא נביא הך משה עבדך¹⁰ • ולא 'כתב הך ארהותה קדישתה • ולא סגדה אלא *לך מול¹¹ הרנרזים (בית אל) בחורה קדישה דמע 'דיבשתה • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט יום הַלַּיְלָה בִּכְרָא)

ה- חיוול הוא חילה תקיפה דדאר במעונה רמה • והוא שקיח בכל אתריה • וארכן טובה¹² • מקבלה מן עבודי חוביה • סובר(ה) טובה • סני *דאת מסיד¹³ בן ולא אלפנן • ועקבון דבישיה אמטי • ולית לן מלה קדמיו • f. 62 נצבע לה בכסי לבק דמה דידבקנן • אלהה דאברהם | ויצחק ויעקב • שמע בקלן (מרן) ואתרחם עלינן ('ברחמיך): בכיה רבה דבעלמה • כהלן נבכי קנומן • דהכה מתסכי¹⁴ מבטל עמלן דכל זכאי • וכתבי קשטה כרזים¹⁵ • לא תסגד לאלה חורן • ארור עבראה דשבק אימנותה דקעימה • נצבע לה בכסי דבק דמה דידבקנן • אלהה דאברהם ויצחק ויעקב • שמע בקלן מרן ואתרחם עלינן ברחמיך • (וקבל צלותן מנן ברב חסודך •) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט לילה הַלַּיְלָה אַרְבַּע עֶשִׂיָּה וְרַבִּעַ סִבְתִּי בִּי אֶלְהִי)

ו- אלה (רב) ולית כֹּתֶה • קהל רב ולית דמי לה • נביא (רב) ולית (קעם) כֹּתֶה • אודמנו על טור סיני יומה דנחת כתבה • שרי שופרה כרז • וקלה¹⁶

¹ Cr II, 18. ² Cr II, 18. ³ Cr II, 18. ⁴ Cr II, 18. ⁵ Cr II, 18. ⁶ Cr II, 18. ⁷ Cr II, 18. ⁸ Cr II, 18. ⁹ Cr II, 18. ¹⁰ Cr II, 18. ¹¹ Cr II, 18. ¹² Cr II, 18. ¹³ Cr II, 18. ¹⁴ Cr II, 18. ¹⁵ Cr II, 18. ¹⁶ Cr II, 18.

ולא קשט אלא דילה • ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגר בשלמו • אה שומים
וארע סהדין דאלהותה לאחד לגדלה • הו עבודן וסדורן • ואה כתבין¹
ביר אדה דאלה • ומשה אחימן לעלם • ואף בך יימנן² לעלם • | ומנו דיכל f. 60
מחק הדה אלה אחד • וכלה תחת אדה חתמה דליתי ממחקה לעלם • ישתבח
אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט לילה האתנין עשיה ותאני סבת פי שלאט הזהר)

לך נביע מרן דבוקה דלחיציה • מנך נדחל עבודן³ דכל פליאתה • סני ג:--
דאת מסיד בן 'בכל זבן • ומלף יתן ואנן ממרין דלא נילף אלא הך דאת
אלוף • אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה • אחס
עלינן ברחמיך * עד לא⁴ ניבר • אנהר לדרכן רחמיך:
בריה דכל עלמה אתרחם עלינן ברתותך • 'עמי⁵ לחצן ולא תעבר על
עקתן • אבהן ובנים מתחננים למלכותך • מרי לא תיפך אפיך מנן לית בן
מקום⁶ בגבאיך אלא הך דאת אלוף • אה רחמנה אהיה אשר אהיה... רחמיך⁷
יشتבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט יום האתנין בכרה)

ממנה דכלה כפית לה • צפי לעלמה ברחמיך • דו * קעם יומין⁸ באתלתו • ג:--
אדכר לאברהם ליצחק וליעקב • ודבק 'לבנין דאנון יהיבן⁹ באתלתותה • אלוף
אתה עבד פליאן 'עם רחמיך לנו כל אתר • וגליך נצחניך 'עמון¹⁰ במצרים
ובימה ובמדברה • עבדת תמחין ופליאן • וגליך 'עמון¹⁰ כל נצחן • וכפת סניהון
קמיון • וטובך יתני לעלם • דאת נהיר לדרכן רחמיך:
נצוחה דבה כל קרב • מיסתך סוברות מרגיך • דאנון סכין¹¹ דכל מכה •
דילן¹² ברקה הו חרבך • דעתיד מוקד כל סרחוי¹³ • עדן דתגלנה¹⁴ בנצחן •
ותוקד אלהיון וסגודיון • עד אמת אנון משתמשין • ורחותך וקשטך סבל
לון • וטובך מספק לון • סוברו בני¹⁵ רחמיך • מתקנין טמאתה¹⁶ על ריש
מקדשה • וכל יתה קדשה | רבה • משלח מנה ביד בישיה • ונימר רב אלה¹⁷ f. 61
דכן (מסובר) • ויכל נצח¹⁸ הך דו בעי • (ולא עורן ימעי) ישתבח אלהים:
לית אלה אלא אחד:

¹ Cr II, 18 ins. דך. ² Cr II, 18 אימנן. ³ Cr II, 18 עבודן. ⁴ Cr 18
דעם יימן V₃. ⁵ Cr 18 אעמי. ⁶ Cr II, 18 נקום. ⁷ As before. ⁸ דאנון Cr II, 18.
⁹ Cr II, 18 יהיבן. ¹⁰ V₃ עמון. ¹¹ Cr II, 18 אסכך. ¹² Cr II, 18.
¹³ Cr II, 18 סרוע. ¹⁴ Cr II, 18 דתגלנה. ¹⁵ V₃ ובני. ¹⁶ V₃ וישם.
¹⁷ Cr II, 18 חילה. ¹⁸ Cr II, 18 נצחן.

לחי ראה רעי • קדום כי אל רחום: לא ירף ולא יעזב • וכל מה דבר
יקום:

בזמנו קדשך אשקף • ופקד כמה כ(תיב): מלגו לחצה רבה • כי נפֹשה
קריב:

נדרש מן חסדיך • זכרון את עבדיך: נפֹל על פנינו פניך • קריב אתה
לסגודיך:

סגודיך לון נפֹוש • ויראה כבודך: סוד שמך הקדוש • יקום בו עובדך:
עובדך טוב מאד • ואת תהי הך מה ה(דיך): עשה חסד לאלפים • לדורות
לא(ה)ביך:

פרי עשה פרי¹ • בעת תתריח אֵת תנ(די): פרי ורבי פדי • אתה הו
אל שדי:

צדקה עבר לון מרן • בחסדיך אן עמיד: | צעור ילדיה • צפי לון ברחמיך: f. 59
קויתי לישועתך • יהוה אלהי: קראתי בשמך אלהי² מצמת • גִּוֹתִי ורוחי³:
ראיתי אחרי ראה • בראות קומי שאי: רחמיך ארשי לון • ישקפו לבעי:
שמעיו⁴ הצעקות • דשמך אל רחום: שוב מחרון אפֹך • ושים לון ברית
שלום:

תשתבח תתרי • תתקדש תתרום: תתודי תתברך • ברוך שמך לעולם:
לית אלה אלא אחד:

⁵ ثم بعد ذلك نكتب الدران وهو من قول عمران المزمأن رضي الله تعالى عنه
امين

مناط يوم الأحد بكرة واول سبت في الشهر في صلوات الظهر⁷

א:-- מד לית אלה אלא אחד • *לא עלם⁸ אלא דילה • ולא יסתגד אלא
לגדלה • מן דשרי בתותביו • ישלם למרה דאתרה • כיון כל בני אתרה •
מרבין לה דארכֶן קלומה⁹ • וכן עבד משה בטור חוריב • אמת דקעם קמי
סניה • ואמר למרה מה אנה • ואתבה מרה על דרג מד לית מלך מלו
מתב • ואקימה אלה על מכה • ואימנה(ה)¹⁰ עלם כסיאתה • מן דאמר דנביא¹¹
כמשה יעמי מה היא רבותה: לית אלה אלא מרן:

ולא כתב הך ארהותה • ולא נביא קשיט כמשה • ולא אימנו שלמה •

¹ V₃. ² Cr 18, L13 om. ³ עם רחי Cr 18, L13. ⁴ V₃ as elsewhere
שמעיו. ⁵ V₃ heading עורנה וראן ורין, and numbers it -: א; Cr 11, p. 119; Cr 18,
f. 28^b; B2, p. 108. ⁶ Cr 18, B2 דרה. ⁷ Cr 18 الظهر and below; B2 adds
לעלם Cr 11, 18, B2. ⁸ Cr 11, 18, B2. ⁹ קנומה Cr 11, 18. ¹⁰ על Cr 11, 18 ins. ¹¹ Cr 11
הן נבי Cr 18, דנביא.

נסגד ונעבד לעבודן • ומסֶפֶק¹ צורכן: * נבלש מנה פצו • ומתן את
ברכאן²:

סלחה סוברה • פדי יתן בפדיך: סלח לן * מרי • ולאבותינו³ בחסדיך:
לעבדיך אנחנו • ובנין דעבדיך: עשה לן הטוב בעיניך • כאמנות עובדיך:
פניך (אה) אדני שבנו • ואל מקלטך באנו: פחדנו מאפך שא • שגגנו ופשענו:
צל קורתך עלינו • אה אֵל הצבאות: צפי מן מעונך • שמעיו הנקעות:
קני שמים וארץ • קרוב מכל קרוב: קומה יהוה ויפוצו • שובה למי ישוב:
רכב שמים ראה • ראות ראו ראיתי: רחצוני בכ ועליך • לישועתך קויתי:
שוב עלינו • ובמיני הברכות ברכן: שבר מטות עולן • וקממות⁴ הוליכן:
תתהלל לעולם • תתקדש תכבד: תתודי בכל זבן • ובכל שבת ומועד:
לית אלה אלא אחר:

⁵ ביטין מרקה יקאלו עלי סבת העשר איום עלי שופטים • * وفي يوم آخر
العشر איום עלי באזני⁶ من قول سيدنا هكهن هجدول العز رسون يهوه
عليو امين

אלהים אֵל בריו • אמור יהי ויהי: אלהים יראה לו • דבר מה דו בעי:
במשתוקה זרע אֵל • ויצא מוצא * מן חסר⁷: ברוך יהוה אל בריו • בכל
זבן ואתר:

גלה נגלא מן נסתר • ולו הנסתר והנגלא: | גבור ידו לא תקצר • וממו f. 58
דבר לא יפלא:

דבוק בו⁸ ילבק • אלהים יראה: דבוק השמים והארץ • יהוה יראה:
היה ויהיה • ועתה ואין שני: הו אלהי אבי • רם שם אני אני:
ועתה ינדל * נא • כוח⁹ אדני וישא: ואולם חי אתה¹⁰ • נשא עון ופשע:
זרעת זרע לחיות • ויהי ולא יורש: זרע לא ישבח מפיו • זכרון שמך
הקדש:

חכמתך גדלה • ודעתך תמימה: * הך מה קם בן¹¹ אדם • עפר מן האדמה:
טובך טרם רגוך • טב ומיטב אתה: טוב כל מה עשית • אל אתה החלתי:
יראה יהוה • אלהים וירבי¹²: ישא יהוה וישם • שלום כמה יתריח:
כבוד יהוה יראה • וישכן וירחם: כל המחלה ייסר • ויסובר וינחם:

¹ ומסבֶק V3. ² נדרש אֵל נא פצו • ומחנות וברק: Cr 11, 18. ³ מארי V3. ⁴ וקוממיה Cr 11, 18. ⁵ Cr 11 om. the whole piece, V3 om. the heading; see also L8, f. 111; L13, f. 11. ⁶ B2, p. 254 om. ⁷ עטר V3. ⁸ V3 ins. לא. ⁹ נהכוח V3. ¹⁰ Cr 18 corr. אני. ¹¹ L13 מה בה קם. ¹² יברי Cr 18, L13. ¹³ חכמה בה קם Cr 18.

האן אלה כֹּת • אלה אלהיה: האן כֹּת משה • דקבל להחיה:
 פה אל פה מלל משה • ובוראיה סה(דות): פממין קדישין • במראה ולא
 בחירות:

צֹה יהוה (את) משה • במצוֹת תקיפין: צֹהו בקדוש שבתה • ושת מֹאן דאלפין:
 קרא(ה) דקרא • אנכי יהוה אלהיך: קרא שמור את יום הש(בת) • וחיה
 לך תורד¹:

רב הו קדוש שבתה • לא יכרת לעלם: רברבים גלניו • אקרו² עליו שלם:
 f. 56 שלם לך שבתה • לא כֹּתך מועד: | שבת בך אלהים • ואוקרך וכבר:
 תרח ברכן שבתה • ופצֹאן לישראל: תתובתן מרי קבל • בכל יומם וליל:
 לית אלה אלא אחד:

³צלות כהנה רבה אלעזר בן פינחס רצון יהוה עליו:

אחר הוא יהוה הנכבר • אין עוד מלברו: אֵל שדי יתברך • על רב
 טובו וחסדו:

ברוך יהוה אלהינו • אשר לו השם הנכבר: ברואה ישתבח • הך מד
 לאֵי ועבד:

גדלותו תגדל • על כל הגדלות: גבורתו תמשל • על כל המ(ש)לות:
 דמע מכל דמע • ולא דמי לדמות⁴: דיאן קשיט קדיש • שמו מכל שמות:
 דהיה ויהי • הוא אהיה אשר אהיה: האל חגדול אשר • ימית ויחיי:
 והבו רבו לאלהותו • דמלת רומה ומ(כה): ומי כמו באילים • אל
 אורה ופרס חשכה:

זרועו נטועיה • וכחו גדול ועצ(ום): זמרתו ועזי שקיח • בכל יום ומקום:
 דחכמתו יתבת • כל כלום בטב יתוב: חכמה במלאת דעת • בכוח
 ממן יצוב:

טובות רבות מאד • לא יספר איקרון: טובי עלמיה • דת מרון ודברון:
 יהי אמר ויהי • טוב מאד לכל ראה: יתרבי זה השם • עשה מה דו בעי:
 כי בשם יהוה נדרש • סליחן בכל פעם: כי ידין יהוה עמו • ועל עבדיו
 יתנחם: |

f. 57 לית אלה לבר מנה • וחזקה את ידו⁵: לית חי(ל) דיקום⁶ אלא חילה • ולא
 [ד]יעבד כעובדו⁷:

כִּישָׁה עבדו נביא • נאמן⁸ עצום השם: מושיען* הן נושע⁹ • אנה ושם
 ננשם:

¹ Cr II, 18 יורך. ² אקרו V₃. ³ Cr 18, B 2 om. heading, Cr II adds
 על יום השבת. ⁴ Cr II, 18 הדמות. ⁵ Cr 18, ? II די. ⁶ V₃ דקל.
⁷ Cr II, 18 כעבדיו. ⁸ Cr II, 18 נבי. ⁹ Cr II, 18 הנשע.

מסכינים אנן • וסכואן חסדיך: * אמליתן למטר¹ • שביך ומועדיך: |
נפשאתן בצרר • מקדם דבבינן: נפש לן מכל לחץ • ומול ערלת לבבינן: |
סניה עלינן גברו • ולית לן מנון פשרו: סובר ופשר דאתה • אֵל f. 54
צדיק וישרו:

ערקנן ליד חסרך • מלנו לחצינן: עני שיאלינן • ואבר שנאינן:
פשר מכל עקה • ומכל סן ורבב: פרקן ברחמיך • וטפי לכל שרב:
צריכין אנן לך • דאתה מספֿק כל צורך: צפי בעין חסרך • ופצותה לנן ערך:
קני כל קניאנים • פלטן מכל דינים: קלי בלישאתן • לא תטרף מסכינים:
רחמן רחמניה² • לית סוף לרתותך: רחמן ברחמיך • וברך קהלך ועדתך:
יהוה ישא • כל לחץ וקצף: שיאלן מן רחמיך • * מנין עמד³ יוחף:
תמיד אתה לברך • מחליף הימים והדורות: תקיפותך⁴ לעלם • ובוראיה לך
סהרות: לית אלה אלא אחד:

(⁵ צלות אדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה וגו')

* יתמר ביום השבת *في وقت معلوم*⁶

אתהו יהוה • פעל כל עלמה: ישתבח בריה • במכה וברומה:
בראשית ברא • נכבד הנכבדים: שומיה וארעה • לגדלו סהדים:
גלגיה דילך • חכום כל נסתרים: גלו * עבריך • בטובות⁷ ואיקרים:
דאתהו שקיחה • סקפן סקפניה: דאתהו דמורך • עם דרי דריה:
אהיה אשר אהיה • אשר לא יראה: אלהותה דילך • בגבאי ובראי:
ואתהו יהוה הקעים • דמקמי בראשית: | ומבתר יום נקם • ואין לך אחרית: f. 55
זעקין אנן לך • דאתה רחמן ורתאי: זאן⁸ נפשאתן • מן טבאתך רבתה:
אליה לנן דבק • מנו לנן ידבק: אהיה אשר אהיה • לן ברחמיך דבק:
טבה מיטבה⁹ • לית סוף לטבאתך: טבהתך הב לן • הך די אמנותך:
ישתבח לעלם • דו מקים כל * קעים: ישתבח¹⁰ לעלם • אלהי העולם:
כל עלמה • כפיתין במלתה: כל לבבין יזעו • מן רבות עצמתה:
לית אלה אלא אחד • מסחן אלהותה: למשה נבה¹¹ • ואלפה אימנותה:
משה ברה דעמרם • לא כֹּתו מן אדם: מללה מרה • ודרם * בה¹² אש¹² דרם:
נביה רבה משה • יקיר כל ספרה: נביותה לה כליל • מן יומי הבריה:
ספרן דחייה • ולבוש קרן אורה • סהדו בנביותה • שומיה וארעה:

¹ Cr II, 18 מלי יתן למשמר.

² V₃ רחמניה.

³ Cr II, 18 עמו.

⁴ Cr II, 18 ה"לך, הקיטחה לן.

⁵ Cr 18, f. 75 om. the heading, and places

it among the צלות מרקה.

⁶ B₂ om.

⁷ Cr II, 18 עוברך כל ש"ס.

⁸ Cr II

וזאן Cr 18, 18.

⁹ Cr II, 18 דמישנה.

¹⁰ Cr II, 18 קיאם יתרום.

¹¹ Cr II

באש Cr 18, 18.

¹² באש Cr 18, 18.

ים רחמיה דגלליו משפעין : יומיה וליולאתה חייה לחייה :
 כל בלושיה לא ישקחון בר מנך : כל חסד ואצלחו וקוממו בטובך :
 לך קשיאתה¹ ואנן באפיך לא קעמין : לך פליאתה ומנך כל פליאן
 לא פלין :

מליך לא בטלן ומתנאתך לא חסלן : מצפי מן רחמיך מוחיה עלמין :
 נצוחי נצוחיה נכבר נכבריה : נוראי בעובדיה ותקיף בחסדיה :
 סימניו הוא גלי בכסי גונים רמין : סהרין מודעין דו אחד לגדלה :
 הדועין עבידאתה נרע הך שרי בה • חכמן הך עסל נחכם דו דמלתה :
 פרקן דננשם מודע לן דו רחמן : פרקן אנשמותן גלא לאשתה יומין :
 צפה נשישותן וקרב אנשמותן : צרך לן נודי לה דנשמן אהן דנשם :
 קבע תהום שבתה מועד לא מטלטל : קדישה וברכה על חסול עבידאתה :
 ריש כל מועדיה וארש קדישה : רביאנה עבדה קיאם בינה ובין נטוריו :
 שבתה עקב שמה בדיל דפרשה לה : שבת שבת(ן) תהי לוכון שבת היא
 ליהוה :

תרח דברכן ורתואן עבדה : עד ניעל בה בקדוש ונסגד מן יהובה :
 לית אלה אלא אחד : |

² צלות כהנה רבה פינתם רצון יהוה עליו :

f. 53

עבודה דעלמה • בכל עת תשתבח : עבודה דעבר • לכל בריה באצבע :
 ברא בוראיה • בשתתי יומיה : בוראין תקיפין • בעסרתי מליה :
 גבור הגבורים • כפת כל גברים : גבורתה זועת • מישרים ומטרים :
 דאתהו שקיחה • דשקיה בכל אתרים : דמקדם כל כלום • *ומעבר
 כל דרים³ :

אהיה אשר אהיה • דבוקה פרוקה : אוצר הרחמים • ורפא⁴ מכל עקה :
 ומדעה לא ישום • שיאם אלהותך : ולא רז ידע • מה הי שלטנותך :
 זועה דילך • מבלדין כל לב : זוע⁵ שלטנך • מבגלל כל אהב :
 על חסרך רחצונן • וקמיד פללינן : אהיה אשר אהיה • הסיר כל לחין
 מעלינן :

מלל בענני רחמיה • עם חרוד שעה : טבאתך יתרו • בכל עדניה :
 יכלות דבבינן • חרבו אתרינן : ידבון אלהים • ויפרס טובו עלינן :
 כפר פשעינן • וקבל מדרשינן : כלי לפנותה • דאתנברת ביומינן⁶ :
 לא רח אלא מנך • אה מלך רוחינן : לסניה נרנד • ועמר מקדישינן :

¹ Perhaps כשיאתה or "קדיש" should be read. ² In Cr II, 18, B2 it follows
 without heading. ³ Cr II ומעבר דרים. ⁴ Cr II, 18 ורפא.
⁵ Cr II, 18 זועה. ⁶ Cr II עליך (? from the line above).

עובדין חילוקין • ותקיפין עובדיך: * ועם כן¹ זעורין • אנן² אקר יכלותך:
 רהילה דעמי • עובדיך רמיה: ולא משבת חילך • לנו כל יומיה:
 זמנא כל בוראי • לנו אשתה יומין: זעקת שביעה • קדש ונשמה:
 עבדתנה קיאם • בינך ובין נטוריו: עבראי עבדיך בה • ברחלה ינשמו:
 טובינן לעלם • במה דגליך³ לנן: טובינן באלפנך • * דיהבת למהימנך⁴:
 יקיר נביה דלבש • בשם אלהותך: יקרה רביאנך • ביקירואן רמן:
 כיר אד יקירותך • קבל יתה ברבו: כתבה רבה • רמן יומי בריתה:
 לעלמה גליך • חייך⁵ על אד משה: לימינה אושמת • מן ימינך חייך:
 מלבר מן משה • לית אנש מן אדם⁶: מקבל מן מרה • דמע דמים
 ודמע דאש:

נדחל מן קרין • בכתביו דקשטה: נצפי בה⁷ מלל אלה • למשה * פה
 אל פה⁸:

סהדות נביות משה • מן יבטל(נה): סהדה * אלה • ומן⁹ ידגלנה:
 עבודן נהימן בך • ובנביאך ובכתבך: אתה דסנלתנן • בבחורייך ובקדשיך:
 פליאן לפצותן • גליך לן על אדיו: (פרוק עבדתנה • לאבהתן ממצרים): |
 f. 51 צבעו לרביאנך • ושלחתנה לידון: צלואתה אני² • דזועי¹⁰ לפרקנן:
 קיאמיד דימך • ליתון * זכאי: קוממתנן¹¹ על אד • נביאך לבניון:
 רחמנה דרחמיך • לאבהתן פרקו: רחמיך ארשי לון • לבניון יפרקו:
 שליטה דשלח • לאבהתן פצואן: שלח לן פשרין • ברחמיך ורתואן:
 תקיפה דרביאנך • פדה לארשינן: תלי בפרקן חדת • לאמכות רישינן:
 לית אלה אלא אחד:

[אלהים קעימה דמנה כל מלאין: דו דממן ומורך דלא במלאין: יי-
 בבוראיה דברא רבותה שקיחה: ברומה ובמכה תקיפותה גליה:
 גדלת שלמות חכמתה לכל עובד: גמלו חסדי תקוני לכל בוראי:
 דעה להאן הוא אי איכו לא ימטי: דבוננו על רו ממה דו לא תקום:
 עובדיה דעבדון למדעיה סהדיו: אקימון תהומין בין כסי לגלי:
 וחשבה לא תיעל לנו מנן לכסי: ולא תקף מן גליו מחכומן ללבב¹²:
 זכותה נתני דו זכאה דמזדכי: זכאי אצלחו דזכו קדם קשטה:
 אמור לא יכל מסכמ רבואתה: עובדה מה ימטי מימרה בעבודה:
 f. 52 טובה ורחמיו מחדתין כל עדן: | טללך ומטרין דפצואן ומתנן:

¹ Cr II, 18 עם כל. ² Cr II, 18 אנן. ³ V₃ גליך, Cr II, 18 ארגליה (? for
 דחייק Cr II, 18). (ראת יחב" ?) דאתיהבתה לבר ביהך Cr II, 18. ⁴ Cr II, 18 גליה.
⁵ Cr II, 18 אע"ם לאע"ם. ⁶ Cr II, 18 אע"ם. ⁷ Cr II, 18 אע"ם. ⁸ Cr II, 18 אע"ם. ⁹ Cr II, 18 אע"ם.
¹⁰ Cr II, 18 אע"ם. ¹¹ Cr II, 18 אע"ם. ¹² V₃ ללבר.

ושבתתה דלא מן דוש • ביומה שביעה: ועברתנה כליל • לשתתי יומיה:
 זעקתנה קדש • ועברתנה ארש: זימון לכל מועד • ונגד לכל קדש:
 לעברתנה קיאם • בינך ובין עבדיך: הודעה¹ דמטרת • נטרה נטורה²:
 טובי שבותיו • דשין בברכתה: טל קדושה מנשם לן • מכל דוש ולעיו:
 יקירואן רמן • יקיר לן * בין רמין²: יום שבתה יהב לן • עד ננשם
 אהן דנשם: |

f. 49 כל רביאנון תליך • על אד משה גליך: 'כתב קדשך • הושטת³ למהימנך:
 לחי בריתה • אושטת³ לבר ביתך: לחייה מן מרון • דכל חיין חיין:
 כיוחין דחייה • דמנה כל מלאין: מלל מן אשתה • לא יהי לך אלהין:
 נביאותה לה כליל • מן יומי בריתה: נהירותה דמשה • דשות⁴ בה לבשה:
 סוברו לחיין⁵ • לחי בריתה: סוברו דלא בטלה • לעלם עלמים:
 אהן אלה הך • אלהן דאבהתן: אהן נביא קשיט • באת מהימן אלה:
 פם לפם • מלל אלה לבר ביתה: פליאן לה גלתין • לא גלת(ין) לעורן:
 צעורה דצער • עלמה וכל דבה: צה⁶ במשה יהב לה⁷ • חייה לחייה:
 קראה דקרא • לא יהי לך אלהין: קרא טר ית⁸ • יום שבתה לקדושה:
 רום רבואתה • דכל רביאנה דילה: רבה לבר ביתה • מלבין כל בית אדם:
 שמה לשמה • אקפה ברבו⁹: יה(וה) אלהן דדרי(ה) • ומשה נביא כל
 דריה:

תהום לממלה¹⁰ • רבינה עבדה: תהום ממלל משה • תהום ממלל מרה:
 לית אלה אלא אחד:

לה¹¹ ايضاً رضي الله تعالى عنه هذه البيتين يقالو في السبت الخامس الضهر
 ويقالو* في ايام الاعياد وعلي العشر كلمات¹² والله اعلم

אלהים אלהינו • דמקדם לכל בוראי: עבר ושרא חסל • עלמה לגרמה:
 בבראשית חדר • בוראין חיולין¹³: | בחכמתה גדלון • בשלמו דלא בחסון:
 גבורה דלית עובד¹⁴ • תקיף קמיו כלום: גבורתך קדמת • בלה ואנדיתה:
 דעובדיך רמיה • גלן ומחכמין: דביכלתך רמתה • מברי חיול מנן:

¹ Cr II, 18 נשוריו. ² Cr II, 18, K 4 pr. m. ביד מן HI. ³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
⁴ Cr II, 18, K 4. ⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
⁷ Cr II, 18, K 4. ⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
¹⁰ Cr II, 18, K 4. ¹¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ¹² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
¹³ Cr II, 18, K 4. ¹⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ¹⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 נשוריו Cr II, 18. הושטת Cr II, 18, K 4, HI לחיין. רשבה Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 שרית V3, K 4 pr. m. שרית. ברבינו V3. ¹⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 here a leaf is wanting in K 4. ¹⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ¹⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 ומשה נביא כל דריה: ¹⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ²⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ²¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ²² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ²³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ²⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ²⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ²⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ²⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ²⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ²⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ³⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ³¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ³² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ³³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ³⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ³⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ³⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ³⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ³⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ³⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁴⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁴¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁴² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁴³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁴⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁴⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁴⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁴⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁴⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁴⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁵⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁵¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁵² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁵³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁵⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁵⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁵⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁵⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁵⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁵⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁶⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁶¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁶² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁶³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁶⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁶⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁶⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁶⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁶⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁶⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁷⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁷¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁷² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁷³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁷⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁷⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁷⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁷⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁷⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁷⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁸⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁸¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁸² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁸³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁸⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁸⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁸⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁸⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁸⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁸⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁹⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁹¹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁹² Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁹³ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁹⁴ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁹⁵ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁹⁶ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁹⁷ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ⁹⁸ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.
 וזהו שבתה לקדושה: ⁹⁹ Cr II, 18, K 4, HI לחיין. ¹⁰⁰ Cr II, 18, K 4, HI לחיין.

ואנן עבדיך • ובניון דעבדיך : וחסלך מתנשי¹ • קיאמי סהבינן :
 זחנן ליד חסודך • מלגו לחצין רמין : זעקין לך נפש לן • מכל ארצמין :
 על חסודך רחצונן • ואקרד בלישאתן : אליה דבך לן • מנו דידבק יתן :
 טל רחמיד פרסה • עלינן הכ ענן : טמרן לגו כף² • רתותך מן סנן :
 יקדני סניה • דספספו רוחינן : ימתנו³ בטל רחמיד • דאלופין כמרין⁴ :
 כלי לדיניה • (דאגלו בעדנן : כפת אד סנן • דנתחת לאבדנן :
 לחציה דסגו •) ואגלו ביומינן : לון כלי וכפת • בישיה דקמינן :
 מנך בלישאתן • אה מלוד רוחינן : ומבלעדך לית • קוממו לחיינן :
 נפשאתן באתלתו • מקמי סנינן : נפש לן מן לחצין • דנגדו בחובינן :
 סנין לן לא רתין • ואנן בון כפיתין : סובר ופשר דאנן • קעימין כמיתין :
 אה מן כל מלכין • קדמיד יכפתו : ומנך כל גברין • יזעו וירתתו :
 פשח מן סנין • לית בלבון רתו : פרק מתלתיה • דלגרמון אתלתו :
 צריכי רתותך • קעמין בצדו : צדין מן סנין • לון ברנו אנגדו :
 קומם נפשאתן • דמנך בצדקה בצ(דקה)⁵ : ועבד לדיניה • הכ דאת
 אלוף אלוף :

f. 48 רחמנה אומן לן⁶ • מן רחמיד פשרין : | רעטין בורח • ולנן מפשרין [אמן] :
 שלחין⁷ מן רחמיד • לאיקרי סהבינן : שלח לפרקנן • ולאבדני סנינן :
 תקיפה דרתותה • ארתי למסכינותן : תקיפות דיניה • כפת מן שפיפותן :
 לית אלה אלא אחד :

* ישתבח לעז הדא יהוב מתנא⁸ דברא בריאתה באשת יומין ואדם
 וחווה על עקב ברי⁹ — • — •

⁹ לכהנה רבה עמרם דרה רצון יהוה עליו :

ד : — ¹⁰ עבודה דעלמה • מן ישום רביאנך : עבדתנה ברבו • לגו אשתה יומין :
 באלפן קשטה רבה¹¹ • קרינן וחכמנן : בכל יום דמנן • גדלה בוראין :
 גדילין בחכמתך • מודעין רבותך : גלין דאלהותה • ליתי אלא לגדלך :
 דעבדה דלא לחיו • עובדיך דרמין : דאנדיכנון לא מן • לגו ששה¹² ימים :
 עבדתנון שלמין • לית באחד מנ(ון) חס(רן) : הודעה שלמותון • דאת
 מרה דשלמותה :

¹ Cr II, 18 "חנ". ² V3 נף. ³ יבתו V3. ⁴ כנרין V3. ⁵ Cr II, 18, H2 "לצ". ⁶ V3 לך. ⁷ Cr II שלחין. ⁸ K4, f. 29 (the older hand), but V3, Cr II, 18 omit it. ⁹ So K4, similarly V3, Cr II, B2, but Cr 18 heading "תאל עלי سفر (?) الاول"; שון כן על יום השבת: לו עד [i.e. למרקה v. ZDMG. xviii. p. 597] the subsequent order of the hymns differs; H I heading "تقال على سفر (?) الاول". ¹⁰ Ges. C. S. i, H I, f. 37. ¹¹ Cr 18 קמך. ¹² Cr II, 18, אשה H I, K4.

דחלין אנן מנך • וסברין לך: דחלין מן רגוך • וסברין¹ רחמיד:
 אהיה אשר אהיה • בריאן ודבוקן²: לא תטר(ד)גן • ואתה בית³ ערוקן:
 ולא תנזפני • ואתה סכיוני: ולא תשלמני • ואתהו רחזוני:
 זיעקן לידך • זיעקה דמסכניני: לא אשקחו⁴ לגרמון • רֵחַ אלא מנך:
 אקמני סכואן⁵ • על תרח רחמיד: וחסלך תנוף⁶ • מן דת סכיונה⁷:
 טוב מן דמתקרב בך • אה רחיקה דקר(יב): וזילה דמרחק מנך • אה
 קר(יבה) דרחיק:

(יתרו חוביני • אלא על סבלך: וסגת חטאיני • אלא על רחמיד):
 כל נפש רחיצה • על סנאי רתותך: כל גֵיה ראתה • מן תקוף אימתך:
 לא תקפל רחמיד • מן פרוסי⁸ כפֵים: וארתי מן דלית לן • אפֵים * מתלי
 אפֵים⁹:

f. 46 מַה אנן ביד רגוך • אלולי רחמיד: | מה עפר נשיש • לקבל גבולה:
 נפשאתן דילך • וחיינן צדקתך: וסברין חסרך • וסכואן רחמיד:
 סלח לן (מרי) דאנן • קעימים כמיתין: ודכר לנן קיאם • מיתין כקעימין:
 על מן יתרחץ • מן דו בך אלא בך: ולמן ישול מן • דצורכה לך אלא לך:
 פלגון דחייה • פשט רחמיה: פתח אד חסרך • בצדקה על מסכניני:
 צורכן לרחמיד • בתר בליותן: כדמות * צורכן • בחיינן¹⁰ רב מכן:
 קריב קריביה • דלא מתעמי: קבל לבעותן • ועני למסכנינותן:
 רתי רתותן • יום דנקום קמיד: ולא תחסך יתן • רתותך ורחמיד:
 שעתה דבה נתחדד • בתר בליותן: אליה צפי לן • בחסרך מה אסותן:
 תשתבח תתרי • תתרום לעלם: תתיקר תתברך • תסתנד לעלם:
 לית אלה אלא אחד:

צלוח מן כהנה רבה עמרם¹¹ • רצון יהוה עליו:

2: -12 אתהו עבודן • דהיך ולא כלום: עבדת עלמה • וכל דבה דלא סעוד:
 בך אנן מהימנין • לית אלה לבר מנך: בחילך אתרחצנן¹³ • דאת יכול
 ושליט:

* גיבורה דגבורתך • לכל¹⁴ גיבר כפתה: גיבורות סנא¹⁶ • כפתה ברב חילך:

f. 47 דאן אלהיה • דחילך על כל חילין: | דינה מנן אסטר • וכפת¹⁶ דבבינן:
 אליה דבך לן • ורתי לשפֵיפותן: אה מלכה רחמנה • מנו דידיבק יתן:

¹ Cr II, 18 ורשין. ² V3 ודוקן. ³ Cr II, 18 ביד. ⁴ Cr II, 18 מצאו.
⁵ V3 סנאן. ⁶ Cr II, 18 חטרף. ⁷ Cr II, 18 סכיוני. ⁸ Cr II, 18 פרושי.
⁹ Cr II, 18 יתן. ¹⁰ Cr II, 18 צורכן לך. ¹¹ Cr II, 18 צלות מרקה. In Cr II, p. 223, B2, p. 207, it comes under the heading
 on p. 27 sup. ¹² Ges. C. S. v, H 2, p. 18. ¹³ Cr II ורצון. ¹⁴ H 2
 ואכשית Cr 18, ואכשית Cr II. ¹⁵ V3, H 2 סנה, Cr 18 סנן. ¹⁶ גבור הגבורים ולכל

גבורתך אנדית • כלה דלא מן עקר¹: גלו עובדיך • דאתה אחד לגרמך²:
דאלבשה בריאתך • חסדי חכמתך: דעבדתנה תמח • ומצפיתה תשבחן:
אשמעה דלא ב(ק)ל • לחווה דאת שרי: הך כיר אד(ה) דמלי • משמעה
(ל)מן דעמי: |

f. 44 והדה גבורתה • חלק³ מן רביאנך: ורב ממה דפרסיך • לעיניה מה דכסיך:
זעקה דלא בפס • מלין ואתא⁴ עלם: זרוו בוראיך • הכפתו למליך:
אתהו שראה⁵ • דלית חכים לך שרוי⁶: אתהו חסלה • דלית לך סוף
ולא עקב:

זעין הוא עלמה • דו סביל דחלתך: והך⁶ לא יסבל אימת • סבולה
דלא באד:

יחידאי לית לך חבר • ולא תנין ולא שותף: יכול קמאי דחיל • גדול
גיבור נורא:

כל דמדמי • אתה לא דמי לה: כל דמתאר • אתה לבר מנה:
לא עם חבר אנדיך • ולא עם תנין בריך: לגרמך⁷ אנדיך • ולגרמך⁸ תשתבח:
מן מדעה נחכם • יתך מן עובדיך: מן כתביך נחכם • עבידאתך מנך:
נודי לחסדיך • לפס דו חילן: נבלש מנך לפס דאתה • לא לפס דאנן:
סברין חסדך • וסכואן רחמיך⁸: ולאהן ניפך⁹ אפיין • מנך אלא לידך:
דוך סנאין אנן • על תרח חסדיך¹⁰: וחסלך תנוף • באפי תותב צריך:
פשוטי * אד אנן¹¹ • צריכין לצדקה: פשט באדי חסדך • רח לאתלותן:
צורך נפשה לרוחה • צורכן לרחמיך: צדק עלינן¹² • צדקה מן רתותך:
קריב רחמיה • רחיקה דרגזה: אן עמיד אעלן • לנפוש רחמיך:
רתאי רתאיה • דלית לן דבוק * לבר מנך¹³: הב לן * מה דלית יחב •
יהוב¹⁴ אלא אתה: |

f. 45 שזמעי צבעתה • אה מן דאלוף¹⁵ לחסדה: שיאל שפיפותן • ומסכינותן עני:
תשתבח תתריבי • תתרומום על¹⁶ קשט: תתודי ומן יכל • יודי לך * לפס דאת¹⁷:
לית אלה אלא אחד:

אלהים רחמנה • דבוקן ברחמיך: אלית רחמנה דבך • ומנו (לן) דידיבך:
בעיני רחמיך • וחסדיך צפיתן: באדי חסדך פשט • רח לאתלותן¹⁸:
גיבורה ונוראה • תשתבח לעלם: אלה אלהיה • תסתגד לעלם:

¹ Cr II, 18, H 2 אקר. ² Cr II, 18, H 2 as often. ³ V 3 חלק.
⁴ V 3 ואתה as often. ⁵ Cr II, 18 שרוי. ⁶ Cr II וידיך. ⁷ V 3 לכ. ⁸ Cr II,
18, H 2 חסדיך. ⁹ V 3 מיסך. ¹⁰ Cr II, 18 רחמיך. ¹¹ Cr II, 18, H 2 אריקן.
¹² H 2 על צדך. ¹³ Cr II, 18, H 2 אלא אתה. ¹⁴ Cr II, 18, H 2 יחב יחב.
H 2 "ס" ד" יחב יחב. ¹⁵ V 3 דאליף. ¹⁶ Cr II, 18, H 2 אה. ¹⁷ Cr II, 18,
H 2 על חסדיך. ¹⁸ V 3 לאתלותן.

דאת שקיח בכל אתר • לא כֹּת כל שקיח: כסי וחכום¹ כל חז • לא
כֹּת כל עמיו:

אתהו דמקדם • כל אתר וכל עדן: וכל אתר ועדן • וכל בריה עובדיך:
ואתה דלא מכלום • ואתה דלא חך כלום: ואתה עבוד (כל) כלום • לא
על דמות כלום:

זבנה דעמת • חכמתך דתברי: ²זמנת יכלתך • כל כלום במלתך:
אתה שראי³ צעור • ברוי⁴ תקן כלה: אתהו דכלה בך • ומנך וכפית לך:
טובי לבה דלית • שרי בה אלא אתה: טוב מן דמורי לך • בדילך
על דילך:

יחידאות קמאות • אלהותה דילך: * יחידאי בקמאו⁵ • וסני חסד וקשט:
כלה לא סהר לך • ואתה בכלה שקיח: כל אתר את בה • ולית * אחד
לך⁶ אתר:

לית דיכלה • מודע האן דאתה: לאהן דאנש הפך • אפיוו הו משקח לך:
כזנו דחכם לך • אלא מן עובדיך: מן מלו משבח לך • אלא בצדקה מדילך:
נחכמנך מן • בריאת קנומן: | נצפי חכמתך בן • ונסגד לרבינך: f. 43

סהדיך עובדיך • דאת אחד לגרמך⁷: סהרו קשיטה • דלא מתחלפה:
אה מן דפלא • מן מצפית כל עמיו: אן עמיד צפיתן⁸ • * צפיה ברחמיד⁹:
פרוקה דלחיצה • דקריב לה מן לבה: פרקן דלית לן • פרוק אלא אתה:
צדקה היא נפשה • דבידן מדילך: צדק * עלינן מן צדקתך¹⁰ • צדקה מן
רתותך:

* קיאמן קמיד • קיאם דמסכינים¹¹: קלי בלישאתן • לא חטרף אן עמיד:
רחמן אתה ומיסחן • דשמך רחמנה: רחמיד סני • מן סנאי בישאתן:
שמעיו צבעתה • שמע קל צב(עת)ן: שיאלתן אתה חכום • קדם (נ)מרנה:
תתובתן קבל • ולחטאי(נ)ן סלח: תרחי רחמיד (מרי) • לא תצנקנן¹² באפינן:
לית אלה אלא אחד:

¹³אתהו חדה • דאלהותה דילך: אתה(ו) לגרמך עבוד • וכלה בידך עביד:
בחדות¹⁴ בוראיך • אתידע¹⁵ דת קמאי: בן הודעת לכלה • לית אלה
אלא אתה:

¹ Cr II, 18 ועמי. ² K 4, f. 32 resumes in the older hand. ³ Cr II, 18
שריו. ⁴ Cr II, 18 ברוי, K 4 sec. m. ⁵ K 4 יחידאה רק'. ⁶ Cr II,
18, K 4 יאחו בך (this and the following line are in the later hand). ⁷ Cr II,
18, K 4 לגרמך. ⁸ Cr II, 18 צפי לן. K 4 breaks off before this section.
⁹ V 3 מן רי. ¹⁰ V 3 על צד. ¹¹ Cr II, 18 עם מסכינים. ¹² Cr II, 18 חצנקנה V 3, נין.
¹³ Cr II, 18 באודוח. ¹⁴ Ges. C. S. ii, H 2, p. 30. ¹⁵ V 3, Cr II, 18, H 2 את ידע. ¹⁶ V 3, Cr II, 18, H 2 באודוח.

דו יחידאי באלהותה • וחורן לא (שותף) לה: דו ידע כלה • דלא צריך
מתודע:

דהאן דו מנו דיתור • איכו¹ מנו דידע: האן דו מתבעי • הו שקיח וקריב:
והוא לעל ולרע • וכלה לנו שלטנה: והו האלהים • ותניאן לא מקף לה:
זעק לבוראיו • ואתו שמעין לה: * זעק הוא² כל יום • אתו³ דאנה מקבל:
דחיי עולם דילה • וכל חייך הו מפני: | חיינן ונפשאתן • יהיבן⁴ בשלטנה: f. 41
טובה ורחמה⁵ • אנון אמנותה: טב הוא עבד לבישין • עד אן דיתובון:
ישתבח לעלם • דו מרון דחיייה: יתרומם לעולם • דו זאון נפשאתה:
כל בוראי עלמה • שמעין לממללה: כנש מי תהו ובהו • הך דחני
לשלטנה:

לבוראיו זעק • וענותה⁷ ברוז: לקלומה הוה • מן עבד עובדיו:
מלל ועבד • כל מה דחני לה: מליו הו • אמניו ופעליו:
נהריה דאלק • לא טפין לעלם: נהרון מלי • עללה ויבשתה⁸:
סימנין מעמין • רבותה דאמנון: סימנין למועדים • ולימים ושנים:
עובדים רברבים • ועבודון רב מנון: עבודה דכלה • ישתבח ויתרבי:
פשר קריב הוא • למן * דאמר בגדלה⁹: פרוקון דאבהתן • מן אדי סניהון:
צבעו קדמיו • וענתון ופרקון: צעור גיאתה • וזאון נפשאתה:
קעים הו עד לעלם • מורד לקלומה: קעימין ומאתין • תחת שלטנותה:
רחמן הו שמה • וכן אסיד על גד(לה): רומה בשלטנה • ומכה תחת
אדרעה:

שעיר בעי לה • כי משקח לה קריב: שבקין הו עבד • למן דשבק חוביו:
תהי על חטאו • כי עביד לה רתו: תשבחן ורבואן • נימר לה בכל זבן ועדן:
לית אלה | אלא אחד:

f. 42

تمت بيوت¹⁰ سبوت للخل بعون الله تعالى

צלוח עמרם¹¹ דרה רצון יהוה וסליחתו עליו אמן:

¹²עבודה דעלמה • תסתגד ותשתבח: עבודה דעבד • לא כתשבית עבוד:
בוראין חדתיך • עבדה מן עדן: בדיל תודיע דאתה • קמאי¹³ לא מן (ערן):
גלי לנו כסיאן • וכסי לנו גליאן: גלי למדעיה • וכסי מן עיניה:

¹ Cr II, 18, הך הו. ² ועקו Cr II, 18. ³ ואהו Cr II, 18. ⁴ Cr II, 18
יהבין. ⁵ ורחמיה Cr II, 18. ⁶ K 4, f. 28 resumes in the older hand.
⁷ Cr II, 18, K 4. ⁸ וענתה K 4. ⁹ יבש" Cr II, 18, K 4.
דבעי לה. ¹⁰ B 2 (p. 196) inserts **الخل مع**. ¹¹ Cr 18 ascribes these to Marqah.
¹² Cr II, p. 215, Cr 18, f. 67, B 2, p. 200. The beginning is wanting in K 4.
¹³ Cr II, 18, קמיו, and so passim.

גדולה ניבורה • גדלה לאלהותה: גדיל בחיל • ונפלא¹ בנבון:
 דירה דמעונה • דלא טרף לבעו: דין כל ארעה • קשיט ומחיומן:
 דו האלהים • ו(תנין לא מקף לה: עתיר בפליאן • קשיט ומהימן):
 והבו רבו לאלהנו • חלקה דפרש לה: מנה לה לקלומה • ועורן לא
 שותף לה:

זכאה דזכותה • מלו² כל עלמה: זכאי עלמה • נטרו נזיראתה:
 עתירה דעותרה • צריך כל מדלה: עתירה ומסכינה • מן עותר³ טובה
 מזראנין:

טבה דטובה • *ממן עד⁴ לעלם: טבאתה תתני⁵ • ביד כל פממיה:
 יחידאי דממן⁶ • בדרג⁷ מלכותה: יומה⁸ וליליה • יתמר לך רבואן:
 כרוז בוראיה • דכלה *שמעי לך⁹: כונן ברחמיך • דאת אלהן דאבהתן:
 לית אלהו אלא דילך • ברומה ובמכה: לעלם עלמים • תסתגר ותשתבח:
 במסחנה דכלה אתה • וכלה לנו שלטנך: מה בשומיה ובארעה¹⁰ • דליתו
 תחת ארך:

נהירה נוראה • תסתגר ותשתבח: נסיד עליך כל יום • לית אלה
 אלא אחד:

סלוחה סוברה • ידועה דכלה: סלח לן בטובך • ודבקן ברחמיך:
 עבודן וקענין • מרן קעם עמן: עניתן ופשרן • הך די אמנותך: |
 בשרה דמפשר • על לחצים ועל רצימים¹¹: פדיתן מן דינה • ופלטן
 מן רגזה: f. 40

צעורה דאדם • ואלהה דכל בניו: צדקה עבד לן • בטובך דת רחמן:
 קמאה דקעם¹² • על כלה ביחידאו: קבל מן מסכינים • בעין מנך צדקה:
 רכב שומיה • ותחת אדרעך עלמה: רחם עלינן • *בטובך דת רחמן¹³:
 שמעיו צבעתה • דלא טרף לבעו: שמע בקלן מרן • ואתרחם עלינן:
 תקיף נוראותה • תדיר שלטנותה: תלי לחובינן • *וסלח לחטאינן¹⁴:
 לית אלה אלא אחד:

אה מלך רחמן • ישתבח ביד כל פם: אהן דעבד • עלמה ביחידאו:
 ברא בוראין • יסדין ותקיפין: בוראיו מסדין • לית¹⁵ אלה לבר מנה:
 גיבורה ונוראה • יכל על כל דו בעי: געוין אנן • וארשתן¹⁶ משבחתה:

¹ V3 ונפלאי. ² V3 פלו. ³ K4 אוצר, Cr II. ⁴ Cr II, 18, K4
 ממנים לע". ⁵ Cr II, 18, K4 יחנין. ⁶ K4 אח ממן. ⁷ Cr II, 18, K4
 על ררג. ⁸ Cr II, 18, K4 יומם. ⁹ Cr II, 18, K4 שמעין לה. ¹⁰ Cr II, 18,
 K4 "אי בא". ¹¹ Cr II, 18, K4 "ארצ". ¹² Cr II, 18, K4 דקום. ¹³ Cr II, 18,
 K4 וכשר לשעיקן. ¹⁴ Cr II, 18, K4 דרשמך ורמנה. ¹⁵ The rest is wanting
 in K4. ¹⁶ Cr II, 18 וארשתן.

תאבין אַת בעי • תחן לון עלמה: חאב עלינן • ברחמיך דת יכל:
לית אלה אלא אחד:

אלהים יחידאה • דלית עמה חבר: אנן צבעין לך • בצדקה קבל מנן:
בריה דברא • עלמה ביחידאו: בפממין בלין • יתמר לך רבואן:
גיבור אלהיה • דלא מקף לה תנין: גלגין יימרן • געווי עלמה:
דיאנה דראן¹ • דלא נסב אפֿים: * דנהי מדרכין² שמך • ולא כלום תאר לך:
הא אלה וכלה • כפית לאלהותה רבתה: עני למן דזעק לה • דלא
בלבה אלילו:

וכל דכסי וגלי • צעיד בשלטנה: וכל מלך ושליט • פשט לה כלילה:
זעקו לשלטנה • דלא בלבה אלילו: * זעק הוא³ כל יום • וכרו ישראל:
חיי עולם דילה • וכל חיין הו מפני⁴: חיי עולם נבוז • דאפרש לאלהותה:
טרו גזיראתה • דאנן קוממתכון: טעי מן דסגד • לאלה לבר מנה:
יחידאי דשרי • בקדש קדשיה: | ימינה סבילה • עלאי וארעי:

f. 38

כל דלעל ולרע • שמעין ליקירותה: כהלן בשלטנה • וחיי עולם דילה:
לביש חיי עולם • דלא מלבש ביד עורן: לבנת ספירה • דרגה⁵ לכבודה:
מורכה מכתרה • מסחנה דכלה: מן עובדיך נדע • מה הי יכלותך:
נהירה נוראה • נצחיו קרביה: נתרחץ בחילך • לית רחצון כֶּאתך:
סוברו דרחמיה • לא תנשי קיאמיך⁶: סגודיך מתלתין • פשר הך דאת אלוף:
עמי כסי וגלי • והו כסי דלא מתעמי: על ערפל דאלהו • דלא מקף
לה תנין:

פֿשטו לה רבואן • מלב ומנפש: פשר הו מרגל • למן דאמר בגדלה:
צבען הו שמע • צלואן הו מקבל: * צורכין הו מספֿק⁷ • למקוממי מליו:
קדישה קשיטה • קמאי אלהותה: קבל מן מסכינים • בעין מנך צדקה:
רמה מרוממה • כריה דרתותה: רחם עלינן • * בטובך דת רחמן⁸:
שראה דטובה • שבאה⁹ דשלמה: שרי¹⁰ עלינן • אלהן בטובך:
תקיף נוראותה • תדיר שלטנותה: תלי לחובינן • וסלח לחטאינן:
לית אלה אלא אחד:

אלהים אַל עליון • לך אנן משבחין: אַל שדי אהיה • לך אנן מרוממין: |
באלהותך ננלג • לית אלה לבר מנך: בחילך רבה נתרחץ • דת קעם
עם סגודיך:

f. 39

¹ Cr II, 18, K 4 קשיטה. ² Cr II, 18, K 4 דניח מדרכה. ³ Cr II, 18, K 4 דארכה Cr 18, דרכה Cr II, K 4. ⁴ Cr 18 מבני and so on p. 27, ח. ⁵ Cr II, 18, K 4 ועקו. ⁶ Cr II, 18, K 4 מקרתך. ⁷ Cr II, 18, K 4 צורכיננו הו מ" צורכיננו ומ" Cr II, 18, K 4. ⁸ K 4 אשוי Cr II. ⁹ V 3 שבהה, Cr II, K 4. ¹⁰ ושמך רחמנה.

שמה דאלהותה • על תרי עבריון : יהוה דלית לה דמו • לא * בכסי
ולא בגלי¹ :

תמן רתתו • קעימין ומאתין : תדיר כד דקרי • מליה דלגבון :
לית אלה אלא אחד :

²אלהים קעימה • דקעים עד לעלם : אלה על כל חילין • וממן עד לעלם :
בחילך רבה נתרחץ • דאתהו מרן : באלהותך דאנדית • עלמה מן רישה :
גבורתך כסיה • וטובך ור(חמיך) גלין : גליתה וכסיאתה • בשלטן אלהותך :
דמע דבריתה • ניצוץ מן לבושך : דמעין³ דכל אמיה • בחרת * לך סגודין⁴ :
אידן אימנו • קדישה הך דילך : אימנותך חיים • למן דשוי מטר :
ובמה דחייה • מטרין⁵ צריך מטרנן⁶ : ובכתבי ארהותה • * מילף ומלפה⁷ :
זעקת סימן רב • לאנשמות חייה : זועיו רב אתעבד • אדלא⁸ אנלי :
עותרה דאלהותך • אשתוי בטור סיני : עותרה דמלכותך • מנו דיכל שאם :
טובך אתעבד • סקופה דישראל : טוב ביתה דיעקב • ומה שמע מן מרה :
ימה וגלליו • מכבשן בצפיתך : ימינך מטלה • על כל * עביד אתך⁹ :
כלה שמעי(ו) לך • ו(במימך אתו) : כל כלום מסיד • לית אלה אלא אחד :
לית אלהו אלא דילך • ברומה ובמכה : לבר מן ארהותך • לינן מהימנן :
כעונה דתלי¹⁰ • * אתר לשלטנך¹¹ : מי תהומה ומי ימה • ומי עצם שומיה :
נהירותך נפשת • עלמה בצפיתך : נהיר נהיריה • יתמר לך רבואן :
סימני אלהותך • מעמי שלטנותך : סברה טבה • סוברן ברחמיך :
עברת עלמה • דלא חורן שותף לך : חלצה מלגבה • בוראין מנאן¹² דלית :
פרשת בעפרה • ואנדיך מלגבה צור(כין) : פרת בימינך • בור(אין) מנאן¹² :
דלא הוה :

צעורה מן עפר • * וכלה ברי¹³ בגללה¹⁴ : * צרך לכל¹⁵ דמן אדם •
משחעבדין לך : |

f. 37 קדם אלהותך • כהלן צבעין : קמאה דעלמה • דלא¹⁶ הוה כלום :
ריש כלה אתה • ועקב לכל כלום : רחמנה טבה • אדיק לן ופשרן :
שמך ממלי כל טוב • למן דשוי מסי : שבחנן שלטנך • לית אלה
לבר מנך :

¹ בכסי בג' V3. ² Ges. C. S. iii, H 2, p. 9. ³ Cr II, 18, K4, רמין H 2
דעמין V3, דימין. ⁴ Cr II, 18, H 2. ⁵ Cr II, 18, H 2, K 4, לך סגודין Cr II, 18, K 4.
מנש. ⁶ Cr II, 18, H 2, K 4, נטר. ⁷ Cr II, 18, H 2, K 4, נילף ונלשה.
⁸ Cr II, 18, K 4, אולה. ⁹ Cr II, 18, H 2, K 4, עבידאתך. ¹⁰ H 2 and Ges.
דאח לי. ¹¹ Cr II, 18, H 2, K 4, אתרה שלט. ¹² Cr II, 18, H 2, K 4, מן האן.
¹³ K 4 pr. m. ? וכל הבריל. ¹⁴ Cr II, 18, H 2, K 4, בגללך. ¹⁵ Cr II, 18, H 2, K 4, צריך כל.
¹⁶ Cr II, 18, H 2, K 4, אולה.

- עינות¹ תהומה • אפֿקֿתֿ לאפֿי קהלה: עננה עבדה • מטל עלויהן:
 פמה דתהומה • אסקֿתֿ על ריש טורה: פממין ולבבין • ישבחון למלכותך:
 צבעתון דמלוטיה² • שמעת ופרקתנן: צבעתון קבל • הך די אמנותך:
 קלה דשופרה • השמעֿתֿ בדיל עברידך: קעימין ומאתין • זועֿתֿ בגללון:
 f. 34 ריש כלה³ אתה • וכן אסדיך על גדלך: | רחמנה טבה • אדיק לן ופושן:
 שמוך דחלה • וטוביו דאתה מגנה: שלטנך מוחי • עלאי וארעי:
 תאבין אֿת בעי • תתן לון עלמה: תאב עלינן • וסלח לחטאינן:
 לית אלה אלא אחד:
 אֿלהים קמאה • דקדם לעלם: אלה דשרי עלמה • וחסלה בטוב מאד:
 במעונה רמה • הו אלה לעלם: במעון קדשה • אתרה דאפרש לה:
 גבורתה כסיה • מכל גבוראתה: גבורן נפֿקי • יום דקרא שמה:
 דו חילה דקעם • על כריה דמשתוקה: דו עתיד כרז • אני אני הוא:
 אלהותה רבתה • לית לחורן בה נמי: אלהותה רבתה • מליה עלמה:
 הילה דלא מהימן⁴ • בגבורתה רבתה: ווילה דלא מסיד • לית אלה
 אלא אחד:
 זבנה דקרא שמה • אודזע עלמה: זבנה דקרא ואמר • לא יהי לך אלהין:
 דילין ובוראין • אודמנו תמן: אלה דלית לה דמו • אחת⁵ מגלי שמה:
 טור סיני אכלל • בענן ובכבוד: טורה⁷ ארתת שריר • מן אימתה רבתה:
 יתֿה קהלה רבה • דלא מתני עורי: יהי משמענה • נפק מן אשתה:
 כל חילי כסיאתה • נפֿקו לגליאתה: כד קרא אלה • אנכי יהוה אלהיך: |
 f. 35 לנו תרין לֿוחין • כתב עסר מלין: למשה יהבון • חיין לדריה:
 כמעמי רבה • אנן תרי לֿוחיה: מנצבין כתבון⁹ • באצבע אש אכלה:
 נהירין(ן) הוֿו • הך ברק מלבלב: נורא(ה) • כתבון • באצבע לקלומה¹⁰:
 סני דאטמרו • לנו לבה דאשתה: סני דצלה משה • אדלא¹¹ קבלון:
 ערן מגלגל חיים • למן דשתי מנה: ערן דעקרה¹² • מן חיי עולם:
 פרת מכסיאתה • אנן לֿוחיה: (פרת מגלגל • חכמה) לכל דריה:
 (צפיתֿה דאלהים • אנן לֿוחיה: צפיתֿה דעבר • באשתתי יומיה):
 קעימי כסיאתה • נפֿקו לגליאתה: קלין וברקין • אודמנו תמן:
 רחמנה כתבון • באצבע לקלומה¹⁰: רחמנה זוע • בגלל מתנן¹⁴:

¹ Cr II, 18. עינמוח. ² Cr II, 18. דמלכמיה. ³ Cr II, 18. כל אלהיה. ⁴ K 4, f. 22
 [this fol. is late]. Ges. C. S. iv, H 2, p. 5. ⁵ Cr 18. מימין. ⁶ Cr 18. אחד.
⁷ Cr. II, 18, K 4. טורה. ⁸ K 4 the older hand here resumes. ⁹ Cr II, 18. כתיבין,
 H 2, K 4. כתבין. ¹⁰ Cr II, 18. דקלומה. ¹¹ Cr II, 18. אדלא. ¹² Cr II, 18, K 4.
 דאקרה. ¹³ K 4 has four foll. late here. ¹⁴ Cr II מתנן, Cr 18, K 4.

כל עלמה חדי • בשמע תשבחתך: כל רבעת עלמה • ראתן¹ מן חילך:
 לעל מן עלמה • וכלה תחת ארך: לעל ולרע • ושלטנך על כלה:
 מנך הו עלמה • ולידך הו מעזר: מצל מן רביאנך • במלה מדילך²: |
 נפושך רברבין • * צורכין לכל³ צריך: נהריך להבין • במלה מדילך:
 סלוחה סוברה • סלח לחובינן: סריחתן סני • אלא דת רחמן:
 דנהר לאבהן • ודבק לבניהון: עמי מה לחצין • ולא תרצם עליון:
 פתחו פממיכון • ואמרו לה תשבחן: פתח אוצרה • ומרעח לכל עלמה:
 צפי מן מעונה • צורכין מנה: צפיתה רחמים • מוחין⁴ עלמה:
 קמאה דקעם⁵ • על כריה דמשתוקה: קעם עמן מרן • ופלטן מן רגוז:
 רחמנה שמך • * ורביאנה עבד⁶ לך: רומה ומכה דילך • ואנן בשלטנך:
 שמך יקיר(ה) ונוראה • מד לית מדע תאר: שלח דבק לעבדיך • ולא תנשי
 קיאמיד:
 תאב ואתרחם • דת רחמן⁷ ורתאי: תאביה אתין • ומרחין⁸ לאלהותך רבתה:
 לית אלה אלא אחד:

אתהו עבודה • דעלמה וטובינן: אנדיך כל דבעיך • מן צפית מדעך:
 בכ אנן רחיצין • בכל אתר דת נצחיו: בכ אתרחצו • זכאי עלמה:
 גלגו בכ זכאיה • ואתעברו גלגין: (גליך טובך עמון • לנו כל אתריה):
 דהדה צלותה • למקוממה⁹ חייה: די סלקה בכסי • קמי חכום כסיאתה:
 דאן אלה דבך • סגודיו אלא אתה: | אי יכל מרעח • לעלם לבר מנך:
 דוילה דעמי עובדיך • ולא משבח לך: ¹¹ דוילין דבביך • דאתין מגלי רגוז:
 זוענה שמעין¹² לך: ולא כלום תאר לך: זועה שלטנך • מבגלל רחמין:
 דילה ונפשה ושרה • אשו מרחמנך: חייה את זאן • במלה מדילך:
 זבן גזיראתך • טב עלמה דבריך: * טבהתך ממנים¹³ • עם עבודי גזיראתך:
 ימה פלגה לעבדיך • יגוזן לגבה: ישראל שבחך • מלבין כל אמיה:
 כל פם דבה ממלל¹⁴ • יכרז לך תשבחן: כל רבו ושלטנו • רביאנך רב מכן:
 לך אנן משבחין • ואמרין מן כותך: לך יהי משבחה • בליליה ואיממה:
 מן מכה לרומה • יסק לך תשבחן: מן רומה למכה • כל איקר מדילך:
 גודי לך לעלם • דאתהו אלהנן: נתרחץ בחילך • לית רחצון כותך:
 סגודיך באיקרה • וכל איקר מדילך: סהדיך ממנין • עם כל דרין דאתין:

¹ C II, 18, K4. ראתן. ² K4 מוליך throughout. ³ Cr II, 18, K4. וצרכי כל. ⁴ מוחין. ⁵ K4. דקום. ⁶ Cr 18. רביאנה עברה. ⁷ K4. תאהב. ⁸ מוחין K4, מוחיאן V3. ⁹ K4 inserts heading חרה. ¹⁰ V3 om. ל, K4 adds it sec. m. ¹¹ The rest is wanting in K4. ¹² שמעי V3. ¹³ V3. ¹⁴ ממל V3. ממק.

חיי עולם דילך • דלא צריך * למלאי: ארכנא¹ תשתבח • ביד פממין בלין:
 טב * מכשרה • לתשבחתה² דאלה רב: טוב דשהר וקרץ • בריחותה³ דמרה:
 יחידאי אַת מרן⁴ • לך מודאה על גדלך: יהוב ומספֿק • צורכי בטולין:
 כלה אתה עמי • אלהי מעונה: כל גֵיאן ונפשאן • חילך מוחי מנן:
 לית חילך טרף • בעו מלב דכי: ולא פסל סגדה • לאנש דאנציר עמך:
 כגלי כל טמירן⁵ • וידע כל כסיאן: מן יכל מכסי • מן שלטנך כלום:
 נהירה⁶ דנהרה • מלו כל עלמה: נהירה⁶ דכל נהרין • אצלו מן טובך:
 סני דמתחייב לך • ובועורן אַת מתפעס⁷ • סגור דאנציר עמך • לית
 כלום מכה⁸ לה:

אַל עליון שמך • אַל שדי אהיה: עליון גויה⁹ • אתה זעקתנן:
 פליאן רברבן • זועתֿ בגללן¹⁰ • פרעה ואכלסיו • טמעת בים סוף:
 צרך לן נעבד • תתובה ונצבע לך: צבע לך משה • * ושת מֵאן¹¹ דאלפים:
 קעימה דקיאמיו • ממנים לעלם: קיאמך עם אבהתן • קיאם דלא משתרי:
 רחיק מכל רגו • כתב משה לדריה: רחם עלינן • דשמך רחמנה:
 שמך סני קשט • * ומהימן ומרן¹²: שמך אלהים סביל • כל דלעל ולרע: |
 תתני רבותך • לגו כל זבניה: תשתבח ביד כל פם • לכל דרי עלמה: f. 31
 לית אלה אלא אחד:

אתהו רחמנה • דרחמיך דלא סוף: אדיק לן ופשן • הך די אמנותך:
 בראשית בימינך • ויום נקם (אַת) צעיד: בוראיך מסידין • לית אלה
 לבר מנך:

גליתה וכסיאתה • גדילן¹³ מן טובך: גֵייתה ראתה • מדכרה שלטנך:
 דיאנה קשיטה • דלא נסב אפֿים: דאן מלבין • דלא עורן ימעי:
 האן בעלמה • אלהו הך דילך: אי האן משקחה • * סגדה כֵּאתך¹⁴:
 ואידן מלך יכל קעם לקבלך: * ואַת יצוב¹⁵ וממן • ואנן עפר בטול:
 זכותה דילך • ואנן חיביה: זכאין אַת לבֿק • וחיבין אַת רתי:
 חילך חיול מותר • מד לית מדע תאר: חיולה יחידאה • דבקן ברחמיך:
 טובינן לעלם • דאתהו אלהנן: טובי פמה דיהב • תשבחן לשמך:
 ישתבח לעלם • מלכה דלא משתרי: יתמר לך רבואן • דאת מלו רב מכן:

¹ K 4 pr. m. למליו: וארכנא. ² Cr II, 18. מהכש" דחש". ³ Cr II, 18. לריח" למרה Cr II, 18, K 4. על ריח" דמ" Cr 18. על ריח" דמ" Cr 18, K 4. ממן Cr II, 18. ⁴ Cr II, 18, K 4. מני Cr II, 18, K 4. ⁵ Cr II, 18, K 4. מסעס Cr II, 18, K 4. ⁶ נהיר Cr II, 18. ⁷ Cr II, 18, K 4. גועיה Cr II, 18. ⁸ Cr II, 18, K 4. ⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁰ בגללן Cr II, 18, K 4. ¹¹ V 3. ¹² Cr II, 18, K 4. ¹³ גדילן Cr II, 18, K 4. ¹⁴ סגדכוחך V 3. ¹⁵ K 4. ואימנו מן Cr II, 18, K 4. ¹⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁰ Cr II, 18, K 4. ²¹ Cr II, 18, K 4. ²² Cr II, 18, K 4. ²³ Cr II, 18, K 4. ²⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁰ Cr II, 18, K 4. ³¹ Cr II, 18, K 4. ³² Cr II, 18, K 4. ³³ Cr II, 18, K 4. ³⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴¹ Cr II, 18, K 4. ⁴² Cr II, 18, K 4. ⁴³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰ Cr II, 18, K 4. ⁵¹ Cr II, 18, K 4. ⁵² Cr II, 18, K 4. ⁵³ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴ Cr II, 18, K 4. ⁵⁵ Cr II, 18, K 4. ⁵⁶ Cr II, 18, K 4. ⁵⁷ Cr II, 18, K 4. ⁵⁸ Cr II, 18, K 4. ⁵⁹ Cr II, 18, K 4. ⁶⁰ Cr II, 18, K 4. ⁶¹ Cr II, 18, K 4. ⁶² Cr II, 18, K 4. ⁶³ Cr II, 18, K 4. ⁶⁴ Cr II, 18, K 4. ⁶⁵ Cr II, 18, K 4. ⁶⁶ Cr II, 18, K 4. ⁶⁷ Cr II, 18, K 4. ⁶⁸ Cr II, 18, K 4. ⁶⁹ Cr II, 18, K 4. ⁷⁰ Cr II, 18, K 4. ⁷¹ Cr II, 18, K 4. ⁷² Cr II, 18, K 4. ⁷³ Cr II, 18, K 4. ⁷⁴ Cr II, 18, K 4. ⁷⁵ Cr II, 18, K 4. ⁷⁶ Cr II, 18, K 4. ⁷⁷ Cr II, 18, K 4. ⁷⁸ Cr II, 18, K 4. ⁷⁹ Cr II, 18, K 4. ⁸⁰ Cr II, 18, K 4. ⁸¹ Cr II, 18, K 4. ⁸² Cr II, 18, K 4. ⁸³ Cr II, 18, K 4. ⁸⁴ Cr II, 18, K 4. ⁸⁵ Cr II, 18, K 4. ⁸⁶ Cr II, 18, K 4. ⁸⁷ Cr II, 18, K 4. ⁸⁸ Cr II, 18, K 4. ⁸⁹ Cr II, 18, K 4. ⁹⁰ Cr II, 18, K 4. ⁹¹ Cr II, 18, K 4. ⁹² Cr II, 18, K 4. ⁹³ Cr II, 18, K 4. ⁹⁴ Cr II, 18, K 4. ⁹⁵ Cr II, 18, K 4. ⁹⁶ Cr II, 18, K 4. ⁹⁷ Cr II, 18, K 4. ⁹⁸ Cr II, 18, K 4. ⁹⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁰⁰ Cr II, 18, K 4. ¹⁰¹ Cr II, 18, K 4. ¹⁰² Cr II, 18, K 4. ¹⁰³ Cr II, 18, K 4. ¹⁰⁴ Cr II, 18, K 4. ¹⁰⁵ Cr II, 18, K 4. ¹⁰⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁰⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁰⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁰⁹ Cr II, 18, K 4. ¹¹⁰ Cr II, 18, K 4. ¹¹¹ Cr II, 18, K 4. ¹¹² Cr II, 18, K 4. ¹¹³ Cr II, 18, K 4. ¹¹⁴ Cr II, 18, K 4. ¹¹⁵ Cr II, 18, K 4. ¹¹⁶ Cr II, 18, K 4. ¹¹⁷ Cr II, 18, K 4. ¹¹⁸ Cr II, 18, K 4. ¹¹⁹ Cr II, 18, K 4. ¹²⁰ Cr II, 18, K 4. ¹²¹ Cr II, 18, K 4. ¹²² Cr II, 18, K 4. ¹²³ Cr II, 18, K 4. ¹²⁴ Cr II, 18, K 4. ¹²⁵ Cr II, 18, K 4. ¹²⁶ Cr II, 18, K 4. ¹²⁷ Cr II, 18, K 4. ¹²⁸ Cr II, 18, K 4. ¹²⁹ Cr II, 18, K 4. ¹³⁰ Cr II, 18, K 4. ¹³¹ Cr II, 18, K 4. ¹³² Cr II, 18, K 4. ¹³³ Cr II, 18, K 4. ¹³⁴ Cr II, 18, K 4. ¹³⁵ Cr II, 18, K 4. ¹³⁶ Cr II, 18, K 4. ¹³⁷ Cr II, 18, K 4. ¹³⁸ Cr II, 18, K 4. ¹³⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁴⁰ Cr II, 18, K 4. ¹⁴¹ Cr II, 18, K 4. ¹⁴² Cr II, 18, K 4. ¹⁴³ Cr II, 18, K 4. ¹⁴⁴ Cr II, 18, K 4. ¹⁴⁵ Cr II, 18, K 4. ¹⁴⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁴⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁴⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁴⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁵⁰ Cr II, 18, K 4. ¹⁵¹ Cr II, 18, K 4. ¹⁵² Cr II, 18, K 4. ¹⁵³ Cr II, 18, K 4. ¹⁵⁴ Cr II, 18, K 4. ¹⁵⁵ Cr II, 18, K 4. ¹⁵⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁵⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁵⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁵⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁶⁰ Cr II, 18, K 4. ¹⁶¹ Cr II, 18, K 4. ¹⁶² Cr II, 18, K 4. ¹⁶³ Cr II, 18, K 4. ¹⁶⁴ Cr II, 18, K 4. ¹⁶⁵ Cr II, 18, K 4. ¹⁶⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁶⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁶⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁶⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁷⁰ Cr II, 18, K 4. ¹⁷¹ Cr II, 18, K 4. ¹⁷² Cr II, 18, K 4. ¹⁷³ Cr II, 18, K 4. ¹⁷⁴ Cr II, 18, K 4. ¹⁷⁵ Cr II, 18, K 4. ¹⁷⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁷⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁷⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁷⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁸⁰ Cr II, 18, K 4. ¹⁸¹ Cr II, 18, K 4. ¹⁸² Cr II, 18, K 4. ¹⁸³ Cr II, 18, K 4. ¹⁸⁴ Cr II, 18, K 4. ¹⁸⁵ Cr II, 18, K 4. ¹⁸⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁸⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁸⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁸⁹ Cr II, 18, K 4. ¹⁹⁰ Cr II, 18, K 4. ¹⁹¹ Cr II, 18, K 4. ¹⁹² Cr II, 18, K 4. ¹⁹³ Cr II, 18, K 4. ¹⁹⁴ Cr II, 18, K 4. ¹⁹⁵ Cr II, 18, K 4. ¹⁹⁶ Cr II, 18, K 4. ¹⁹⁷ Cr II, 18, K 4. ¹⁹⁸ Cr II, 18, K 4. ¹⁹⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁰⁰ Cr II, 18, K 4. ²⁰¹ Cr II, 18, K 4. ²⁰² Cr II, 18, K 4. ²⁰³ Cr II, 18, K 4. ²⁰⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁰⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁰⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁰⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁰⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁰⁹ Cr II, 18, K 4. ²¹⁰ Cr II, 18, K 4. ²¹¹ Cr II, 18, K 4. ²¹² Cr II, 18, K 4. ²¹³ Cr II, 18, K 4. ²¹⁴ Cr II, 18, K 4. ²¹⁵ Cr II, 18, K 4. ²¹⁶ Cr II, 18, K 4. ²¹⁷ Cr II, 18, K 4. ²¹⁸ Cr II, 18, K 4. ²¹⁹ Cr II, 18, K 4. ²²⁰ Cr II, 18, K 4. ²²¹ Cr II, 18, K 4. ²²² Cr II, 18, K 4. ²²³ Cr II, 18, K 4. ²²⁴ Cr II, 18, K 4. ²²⁵ Cr II, 18, K 4. ²²⁶ Cr II, 18, K 4. ²²⁷ Cr II, 18, K 4. ²²⁸ Cr II, 18, K 4. ²²⁹ Cr II, 18, K 4. ²³⁰ Cr II, 18, K 4. ²³¹ Cr II, 18, K 4. ²³² Cr II, 18, K 4. ²³³ Cr II, 18, K 4. ²³⁴ Cr II, 18, K 4. ²³⁵ Cr II, 18, K 4. ²³⁶ Cr II, 18, K 4. ²³⁷ Cr II, 18, K 4. ²³⁸ Cr II, 18, K 4. ²³⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁴⁰ Cr II, 18, K 4. ²⁴¹ Cr II, 18, K 4. ²⁴² Cr II, 18, K 4. ²⁴³ Cr II, 18, K 4. ²⁴⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁴⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁴⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁴⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁴⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁴⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁵⁰ Cr II, 18, K 4. ²⁵¹ Cr II, 18, K 4. ²⁵² Cr II, 18, K 4. ²⁵³ Cr II, 18, K 4. ²⁵⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁵⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁵⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁵⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁵⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁵⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁶⁰ Cr II, 18, K 4. ²⁶¹ Cr II, 18, K 4. ²⁶² Cr II, 18, K 4. ²⁶³ Cr II, 18, K 4. ²⁶⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁶⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁶⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁶⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁶⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁶⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁷⁰ Cr II, 18, K 4. ²⁷¹ Cr II, 18, K 4. ²⁷² Cr II, 18, K 4. ²⁷³ Cr II, 18, K 4. ²⁷⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁷⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁷⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁷⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁷⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁷⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁸⁰ Cr II, 18, K 4. ²⁸¹ Cr II, 18, K 4. ²⁸² Cr II, 18, K 4. ²⁸³ Cr II, 18, K 4. ²⁸⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁸⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁸⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁸⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁸⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁸⁹ Cr II, 18, K 4. ²⁹⁰ Cr II, 18, K 4. ²⁹¹ Cr II, 18, K 4. ²⁹² Cr II, 18, K 4. ²⁹³ Cr II, 18, K 4. ²⁹⁴ Cr II, 18, K 4. ²⁹⁵ Cr II, 18, K 4. ²⁹⁶ Cr II, 18, K 4. ²⁹⁷ Cr II, 18, K 4. ²⁹⁸ Cr II, 18, K 4. ²⁹⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁰⁰ Cr II, 18, K 4. ³⁰¹ Cr II, 18, K 4. ³⁰² Cr II, 18, K 4. ³⁰³ Cr II, 18, K 4. ³⁰⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁰⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁰⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁰⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁰⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁰⁹ Cr II, 18, K 4. ³¹⁰ Cr II, 18, K 4. ³¹¹ Cr II, 18, K 4. ³¹² Cr II, 18, K 4. ³¹³ Cr II, 18, K 4. ³¹⁴ Cr II, 18, K 4. ³¹⁵ Cr II, 18, K 4. ³¹⁶ Cr II, 18, K 4. ³¹⁷ Cr II, 18, K 4. ³¹⁸ Cr II, 18, K 4. ³¹⁹ Cr II, 18, K 4. ³²⁰ Cr II, 18, K 4. ³²¹ Cr II, 18, K 4. ³²² Cr II, 18, K 4. ³²³ Cr II, 18, K 4. ³²⁴ Cr II, 18, K 4. ³²⁵ Cr II, 18, K 4. ³²⁶ Cr II, 18, K 4. ³²⁷ Cr II, 18, K 4. ³²⁸ Cr II, 18, K 4. ³²⁹ Cr II, 18, K 4. ³³⁰ Cr II, 18, K 4. ³³¹ Cr II, 18, K 4. ³³² Cr II, 18, K 4. ³³³ Cr II, 18, K 4. ³³⁴ Cr II, 18, K 4. ³³⁵ Cr II, 18, K 4. ³³⁶ Cr II, 18, K 4. ³³⁷ Cr II, 18, K 4. ³³⁸ Cr II, 18, K 4. ³³⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁴⁰ Cr II, 18, K 4. ³⁴¹ Cr II, 18, K 4. ³⁴² Cr II, 18, K 4. ³⁴³ Cr II, 18, K 4. ³⁴⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁴⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁴⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁴⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁴⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁴⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁵⁰ Cr II, 18, K 4. ³⁵¹ Cr II, 18, K 4. ³⁵² Cr II, 18, K 4. ³⁵³ Cr II, 18, K 4. ³⁵⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁵⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁵⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁵⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁵⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁵⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁶⁰ Cr II, 18, K 4. ³⁶¹ Cr II, 18, K 4. ³⁶² Cr II, 18, K 4. ³⁶³ Cr II, 18, K 4. ³⁶⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁶⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁶⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁶⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁶⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁶⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁷⁰ Cr II, 18, K 4. ³⁷¹ Cr II, 18, K 4. ³⁷² Cr II, 18, K 4. ³⁷³ Cr II, 18, K 4. ³⁷⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁷⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁷⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁷⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁷⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁷⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁸⁰ Cr II, 18, K 4. ³⁸¹ Cr II, 18, K 4. ³⁸² Cr II, 18, K 4. ³⁸³ Cr II, 18, K 4. ³⁸⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁸⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁸⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁸⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁸⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁸⁹ Cr II, 18, K 4. ³⁹⁰ Cr II, 18, K 4. ³⁹¹ Cr II, 18, K 4. ³⁹² Cr II, 18, K 4. ³⁹³ Cr II, 18, K 4. ³⁹⁴ Cr II, 18, K 4. ³⁹⁵ Cr II, 18, K 4. ³⁹⁶ Cr II, 18, K 4. ³⁹⁷ Cr II, 18, K 4. ³⁹⁸ Cr II, 18, K 4. ³⁹⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰¹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰² Cr II, 18, K 4. ⁴⁰³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁰⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴¹⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴¹¹ Cr II, 18, K 4. ⁴¹² Cr II, 18, K 4. ⁴¹³ Cr II, 18, K 4. ⁴¹⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴¹⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴¹⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴¹⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴¹⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴¹⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴²⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴²¹ Cr II, 18, K 4. ⁴²² Cr II, 18, K 4. ⁴²³ Cr II, 18, K 4. ⁴²⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴²⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴²⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴²⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴²⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴²⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴³⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴³¹ Cr II, 18, K 4. ⁴³² Cr II, 18, K 4. ⁴³³ Cr II, 18, K 4. ⁴³⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴³⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴³⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴³⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴³⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴³⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴¹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴² Cr II, 18, K 4. ⁴⁴³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁴⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵¹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵² Cr II, 18, K 4. ⁴⁵³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁵⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶¹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶² Cr II, 18, K 4. ⁴⁶³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁶⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷¹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷² Cr II, 18, K 4. ⁴⁷³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁷⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸¹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸² Cr II, 18, K 4. ⁴⁸³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁸⁹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹⁰ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹¹ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹² Cr II, 18, K 4. ⁴⁹³ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹⁴ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹⁵ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹⁶ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹⁷ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹⁸ Cr II, 18, K 4. ⁴⁹⁹ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰⁰ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰¹ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰² Cr II, 18, K 4. ⁵⁰³ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰⁴ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰⁵ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰⁶ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰⁷ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰⁸ Cr II, 18, K 4. ⁵⁰⁹ Cr II, 18, K 4. ⁵¹⁰ Cr II, 18, K 4. ⁵¹¹ Cr II, 18, K 4. ⁵¹² Cr II, 18, K 4. ⁵¹³ Cr II, 18, K 4. ⁵¹⁴ Cr II, 18, K 4. ⁵¹⁵ Cr II, 18, K 4. ⁵¹⁶ Cr II, 18, K 4. ⁵¹⁷ Cr II, 18, K 4. ⁵¹⁸ Cr II, 18, K 4. ⁵¹⁹ Cr II, 18, K 4. ⁵²⁰ Cr II, 18, K 4. ⁵²¹ Cr II, 18, K 4. ⁵²² Cr II, 18, K 4. ⁵²³ Cr II, 18, K 4. ⁵²⁴ Cr II, 18, K 4. ⁵²⁵ Cr II, 18, K 4. ⁵²⁶ Cr II, 18, K 4. ⁵²⁷ Cr II, 18, K 4. ⁵²⁸ Cr II, 18, K 4. ⁵²⁹ Cr II, 18, K 4. ⁵³⁰ Cr II, 18, K 4. ⁵³¹ Cr II, 18, K 4. ⁵³² Cr II, 18, K 4. ⁵³³ Cr II, 18, K 4. ⁵³⁴ Cr II, 18, K 4. ⁵³⁵ Cr II, 18, K 4. ⁵³⁶ Cr II, 18, K 4. ⁵³⁷ Cr II, 18, K 4. ⁵³⁸ Cr II, 18, K 4. ⁵³⁹ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴⁰ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴¹ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴² Cr II, 18, K 4. ⁵⁴³ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴⁴ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴⁵ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴⁶ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴⁷ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴⁸ Cr II, 18, K 4. ⁵⁴⁹ Cr II, 18, K 4. ⁵⁵⁰ Cr II, 18, K 4. ⁵⁵¹ Cr II, 18, K 4. ⁵⁵² Cr II, 18, K 4.

טעינן וסרחני¹ • ערן לן נעזר: ליתי² גנו לטלי • הפך * ליר ספרה³:
 יהב לן כתבין • וחייה לגבון: אן שמשנן כתביה • יהב לן חייה:
 כמה הו מסיד בן • אלא ייתי מרון: מן רחם לן מותר • * הו משנר⁴
 מסיד בן:

לבבין ופממין • טובה רבה בעי: אשׁו תריהון ברחלה • אגלה משכנה:
 מי תהומה מעס • ומי רקיעה תלא: נפֿש לבינתון • טעיויל לרחמיו:
 נביה רבה משה • חכמן באכתביו⁵: דו מקבל חיבין • שבקן חוביון:
 סבו אימתה • ואדכרו רבותה: | מן מדכר לה באיקר • ממרק הו אנרה: f. 29
 עמי וידע • מה טמיר * בלב כל אנש⁶: בעי גליאן טבן • דו חכם כסיאן:
 פתח פמֿה דתהומה • ואפֿק לן מים חיים: פמה דנחש צנק • בגלל
 דסתר⁷ חיים:

צבעו ברחלה • ואדכרו רבותה: צבע⁸ לגבה אדם • * ואסתובר ביד⁹ מרה:
 קעם 'עם יעקב • לנו נחל יבקה¹⁰: ועברֿה נצח שליח • ונסב ברכאתה:
 ריש כל דבבים • בלעם¹¹ בן בעור: אתפך פמֿה לברכן • וברך לישראל:
 יהוה רבה ויחידאה • דו¹² דנצח כל קרב: שבחותֿה רחמיו • לנו כל
 קרב דנצחו:
 תאביה אנן • דנצחין קרבה: וגלין רחותה • ומשמשין לאלהון:
 לית אלה אלא אחד:

דֿהבו תשבחתה • למן דאלוף משתבח: דבעובדיו • מן ישבחנה:
 ברא שומים וארע • קמי כל * מה דאנדה¹⁴: בחכמתה רבתה • יתב
 רומה ומכה:

גלא יבשה • ממי תהו ובהו¹⁵: גלנו בחילה • דו שליט בעובדיו:
 דאלין בוראין • יקירין עד מותר: * דמע דממללה¹⁶ • ואורה¹⁷ דנפֿק מניר:
 אהן דאלק אורה • ישתבח ביד כל פם: אהן דפרח¹⁸ חשכה¹⁹ • יודון לה
 לבביה:

דֿהבו רבו לאלהנו • מלה לאֿייה לה: ומן יכל אמר לה • * מד לאֿי²⁰
 לחילה: |

f. 30 זומנו טבה • לתשבחתֿה²¹ דאלה רב: זאונן דחייה • לך יודון כל חיין:

¹ ומשנר 18, Cr II. ² לט" 18, Cr II, K 4. ³ ליהו 11, Cr II, K 4. ⁴ וסרחני 18, Cr II.
⁵ דאסטר 18, Cr II, ראסטר 11, Cr II. ⁶ לגו כל לב 18, Cr II, K 4. ⁷ בכתבה 18, Cr II.
⁸ בעלם V 3. ⁹ יבקה 18, Cr II, K 4. ¹⁰ ואסובר ליר 11, Cr II. ¹¹ צוה K 4.
¹² ישתבח לעלם יהו חרה יכולה ממנה K 4 inserts heading. ¹³ דו V 3 om., K 4.
¹⁴ דמעה K 4. ¹⁵ הו V 3 adds. ¹⁶ מו אגוה K 4. ¹⁷ דאלא רקיעה ביימה חנינה:
¹⁸ דפרס 18, Cr II, K 4. ¹⁹ אורה 18, Cr II, K 4. ²⁰ דמללה V 3.
²¹ דחש" 18, Cr II. ²² דלאוי V 3.

זועי¹ תשבחתך • אסו לחיינן: זרו רתֹאתך² • מסקופי לנִיאתן:
 חילך על כל חילין • וכל חילין מן חילך: | חילן נשיש וקליל • אלא דת f. 27
 רחמן:

טוב כל עלמה • דקריך דת רחמן: טוביון דריה • דת רחמן ורתאי:
 ימינך סבילה • כל דלעל ולרע: ימיד לאבהתן • לית שבק לבניון:
 כלה מפים עליך • דרחמיק דלא סוף: כלה רתת מנך • ולא עמי לך חזו:
 לעל לית לך חבר • ועוד במכה אֵת כן: ³ לעלם את ממן • בדרג
 מלכותה:

מן ישבחנך • לפם דאנון עובדיך: מן ירוממנך • לפם דאנון פליאתך:
 נוראה נפלאה • מן יתני מה אתה: נהיר אתה דלא מנשי • קיאמי רחמיק:
 סוברותך ממיה • סופן דכל⁴ חיבין: סבל דלא מנכי • עד דייתון תאבין:
 עמיד לאהן⁵ אפינן • אריק לן ופשרן: עמיד ומעמי • דת רחמן ורתאי:
 פני אתה ושקיה • למן דבעי לך מקשט: פשר לכל סגוד • דבעי לך
 באנצירו:

צריכין אנן לך • וכל עלמה עמן: צורכי דריה • לשלטנך לעלם:
 קריך דת רחמן • והיא אסו לדריה: קראי רחמיה • לא תנשי מקרתך:
 רחמנה שמך • * דלא יהי עד⁶ אמת: רחמיק מסידין • לית עצי⁷ פעליך⁸:
 שמך רחמנה • וכלה מסיד דאת כן: סהדותן⁹ רבתה • לית אלה אלא
 אחד:

תנינן בתשבחתך • אמנן באיקר רב: תאבנן¹⁰ לאקרך • ולית כלום * יניח בן¹¹:
 לית אלה אלא אחד:

f. 28 דב לן משבחה • למרה דעלמה: חיבין לה סני • נימר לה תשבחן:
 בפמה דברא • בממללה¹² דיתב: במה דאנש עמל • * הו ממרק¹³ אנרה:
 גלא עלם יהי • מן האן דלא הוה: ואלק בה מאורין • לא טפין לעלם:
 דחילה משבחה • עבוד פליאתה: דכלה רתת מנה • ועפר מרד עליו:
 דו הוה ויהי¹⁴ • ושמה לעלם: ומן דהוה ויהי¹⁵ • מן יכל קעם בה:
 והבו רבו לאלהנו • בגללה אתינן: והב לן נימרנה • דו מלו בה לגדלה:
 זאון כל פממין • ישתבח ביד כל פם: זאן לן ומוחי לן • הב לן משבחתה:
 אימתה ודחלתה • מבלדן¹⁶ עלמה: והיא גנו רבה • לעפר מרד עליו:

¹ וזועי V3. ² רח. ואבתך K4. ³ K4, f. 12 the older hand resumes.
⁴ על כל K4. ⁵ Cr II, K4. ⁶ Cr II, 18 ועד "ר", K4 ועד "י" ועד Cr II, 18. ⁷ Cr II,
 18, K4. ⁸ העצי K4, 18. ⁹ סהדותה Cr II, 18, K4. ¹⁰ V3. ¹¹ יניח K4.
¹² בממלה V3, K4. ¹³ ממרקו K4, 18, Cr II. ¹⁴ ויהי V3, K4.
¹⁵ הו יהי Cr II, 18. ¹⁶ מבלדן Cr II, 18, K4.

דקדמָה לעלמה • ואקמתנה ברבו: ואסדיך על גדלך • דאת אלה לעלם¹:
 דהאן רחצון טב • אי קריב כֹּתֶךְ: אי * אהן קנינן² • אלא ממה דקניך:
 ואתה לגדלך • אלה דלא מתחלף: ודבעי לבר מנך • בלש ולא משקח³:
 זכותה דילך • זכאי רחמיך: זבן ועזן • לא נשתק על טובך:
 * חללה נפשת⁴ • לעלמה יתבתה: חלמים שלחָה • למפונגה רחמיך:
 טובי⁵ עלמה • דת מרה ודברה⁶: טבין פקודיך • טוביין נטוריון:
 יחידיאי דקדם⁷ • לעלם אֵת ממן: * יהוב מתנאחה • לך מוראה על גדלך:
 כלה אתה עמי • וכלום לא עמי לך: כל עובדיך טבין • מן ואת טב
 מנן:

לעלם אֵת רחמן • לעלם אֵת רתאי: לרבותך נסגד • דאתה מרבי
 סגודיך:

כהימנים אנן • דאת אלהן וטוביין: מנן לך תשבחן • מדילך לן מתנה:
 נגודה דעלמה • בתרך מהלכה: נטורן דחייה • בטובך מתקרבה:
 סני הו טובך • יסניאן רחמיך: סניאן אנן • פליאתך תשתבח:
 עובדיך רברביה • לך משעבדין: | עבדיך⁸ מלכו • בתשמישך¹⁰ כל רבו:
 * פתחָה אוצרך • אתרבח עלמה: פממין ישבחון¹¹ (לך) • דלא קצין¹²:
 צריכין אנן לך • קעימין ומיתין: * צלואן בקשט¹³ • לשמד יתמן:
 קמי קדישותך • נכח אל עליון: קריב אתה לסגודיך • דלא מתעמי לן:
 ריש דלא עקב • אנן תשבחתך: רחמו דכלה • חיים רחמותך:
 שמך דחלה • דת יקיר ונוראי: שלחיד מרגלן • ובידן ארשו מדילך:
 תשתבח לעלם • דכל דלך תשבחן: תתברך לעלם • דאתה מברך עלמה:
 לית אלה אלא אחד:

¹⁴ אתהו אלהנן • ואלה אבהתן: אלהן רמה • נבורה ונוראה:
 בטובך אתא עלמה • ובחילך הו מדבר: ברחמיך אנן אחין • לנו מדלך:
 גבורתך רבתה • תרחם עלינן: גליאתה וכסיאתה • גדילן¹⁵ מן טובך:
 דחילה משבחה • עבוד פליאתה: דאתה לנו כל יום • בעובדיך משתבח:
 דון דחני¹⁶ לך • וטובך ורחמיך • ואן דחני¹⁶ לך • נצחנה שקיח לך:
 ובמה דחני לך • אֵת מוקר¹⁷ רחמיך: ואמת דחנתך • אֵת נצח דבביך:

¹ Cr II, 18 רחמן, and K 4 pr. manu. ² Cr II, K 4 אהן קנינן, Cr 18 דהאן קניאנן.
³ Cr 18, K 4 אשקח, Cr II שקח. ⁴ Cr II, 18 עללה יבשתה, cf. p. 27, 2, K 4 ע' נפשִתָּה.
⁵ K 4 in marg. (משה?). ⁶ K 4 pr. m. or ורברדה or ורברדה? ⁷ Cr II, 18 קדם, אֵת קדם, K 4. ⁸ From here K 4, ff. 10 and II are late.
⁹ V 3 עוב. ¹⁰ Cr II, 18, K 4 בתשמישוחך. ¹¹ K 4 ימיון.
¹² Cr 18, K 4 קחצן. ¹³ V 3 קשט. ¹⁴ B2, p. 157. ¹⁵ Cr 18 and
 ! Cr II גרילן. ¹⁶ Cr II דאני. ¹⁷ V 3 מוקר.

דמעה דכריה • מפרש בידך לקלומך¹ : דמעין דכסיאתה • ליהוה אלהנן :
ארבעת רבעת עלמה • מיתבן בידך : חילך רבה סביל • כלין² דלא
קרב לין³ :

ואתה ברום עלמה • לעל מכל רמין : ומעיני ארעי • וממן בעלאי :
זעיקתך בריאן • וכרזתך⁴ עלמין : זועיו רחמין • זהו לעבדיך :
חילה דאלהותך • מלת רומה ומכה : עותרך בכסיאתה • חיל מגליאתה :
טובי נפשאתן⁵ • למן אנין סגון : טב לגיאתן⁶ • סבלן⁷ אימתך :
יהוב חייה • יתמר לך כל רבו : | יומה⁸ וליליה • יודון חיין לשמך :
f. 24 כל פממין שתיקן • ומללין אַת זאן⁹ : כל פם דבה ממלל • יכרז לך
חשבחן :

לעל מטור סיני • קריך דת רחמן : לנו כל דריה • דת רחמן ורתאי :
משריו לית חכים¹⁰ • לאלהותך רבתה : מן משתוקה אנדיך • עלמה
וכל דבה :

נטור דלא דמך • אתה אלה לעלם : נטר¹¹ קיאמה • וחסדה לרחמין¹² :
סעודה סקופה • סבול דלא מנכי : סלח לחובינן • סוברן ברחמין :
אדכר לקמאי • ולא תנשי עקבאי : עבדיך ורחמין • ראשתבעת לון בך :
פשרה דיצחק • מן אביו¹³ אברהם : פשרן אה מרן • מן אדי סנינן :
צעור ילידיה • * צפי לן¹⁴ ברחמין : צדקה עבר לן • דת מרן וקנין¹⁵ :
* קניה דמעונה¹⁶ • קמאי אלהותך¹⁷ : קשטך מלו עלמה • וטובך יתיר על כן :
רחמנה שמך • עלינן אתרחם¹⁸ • רחמין יגנן • על בני רחמין :
שלם אתה מפלג • ושלמיה אַת בעי : שלם דשלמיה • יודון
וישבחן לך :

תשתבח לעלם • אלהן דזכאי : תתרום¹⁹ לעלם • מרן דתהביה :
לית אלה אלא אחד :

f. 25 אתהו אלהינו • ואלהי אבותינו : | אלהי אברהם • ויצחק ויעקב :
ברומה ובמכה • חילך רב ושליט : בכסי ובגלי • אתה אלה רחמן²⁰ :
גבורתך רבתה • מן יתור אי ידע : גבורה ונוראה • לכל דרי עלמה :

1 לין Cr II, 18. 2 כהלין K 4, כהלון Cr II, 18. 3 לקניסוך Cr 18, לקניסין Cr II, K 4. 4 וכו"ו Cr II, K 4, וכו"ו Cr 18. 5 נפשאתה Cr II, K 4. 6 לגיאתה Cr II, K 4. 7 סבלה K 4. 8 יומם Cr II, 18. 9 ודין Cr II, 18. 10 חכם Cr II, 18, K 4. 11 נטור Cr II, K 4. 12 לרחמין Cr II, 18. 13 אביו V 3. 14 צפיה V 3. 15 וקנין Cr II, 18. 16 קניה דמעונה V 3. 17 אלהותה V 3. 18 את רחם V 3. 19 לעלם Cr 18. 20 תתרום Cr II, K 4.

דוש ולחיו • בריך נהרה לתשמש כל עבידאתה וליליה • ושנתן (על) מנשמין •
ועל תרי חלקיה אנן חיבין :

משבחחך מרי דת קעם עמן באיממה • וסעד לן בחלק ליליה • ונטר
לן דלא מתעמי • נקום עורי מן שנתן • ונימר לך רבואן ואודהואן ותשבחן •
דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה) :

הבו לן מפתח בראשית¹ נקרי² בה • ומד מתשקח קמאי³ • הב לן מסגר⁴
מנה • כיינן משקחין תהו ובהו • כריה דמים • ואלהים אמנה • דחלץ מנה
בריאן • מליו הוה משלח לנו מי תהו ובהו • ואנין מעזרין טעינן בוראין •
f. 22 דאהן דיספר⁵ יהי⁶ בספרה⁷ דבראשית • | וטליה דלגה שומיה וארעה •
אורה קרץ כל יום הך טלי משעבד • דאתי לנו ב[י]ספרה • צפרה ורמשה
פתח לה וצנק לה ועורן לא ימעי • אשדה לאלין דאמרו דלבר מנה •
דהדה⁸ מדינה ייה מדינתה דבראשית • וכל בוראי דלגה קדיש הך חברה •
קדיש קדישיה * הו אלה⁹ דבראתה • והיא חליצה בידה מן כריה דטוב
מאד • ארשיה חילין ודמיסין בריאן • ואמנה דעבדה קבע לה שבשבאן •
שבחו לאמנה דברא מפסל דמים • וחלץ מלגה חילין ובוראין • ועבד יום
ולילי וסדרון במלתה • וקרא לחשכה לילי • ולנהרה איממה • ואמסר
לון עברתון • וכן אנון לעלם • נכרו לה בנצירו רב חילה דכן עבד • ואנו
בעים מנך מרון דקעימיה אחס עלינן בטובך ודבקן בחסדיך • ידעינן אה
מרן דחטאינן סני • (ורחמיד דלא סוף ורתותך ממנה • מרי סלח לן וסוברן
f. 23 ופציתן ופשרן • טובך יתעבד דבך לן 'בכל זבן •) | אדכר ליתון¹⁰ תלתי טביה •
אברהם ויצחק ויעקב שלמיה • דימיד לון בקנומך • ואשתבעת¹¹ לון בכ •
לית דכרנון בטל כל דרי עלמה • תשבחתה דמרן לא נבטלנה ברמשה
וצפרה • כהלן נימרנה (כמה אמר משה על ימה • בן נימר דחילה משבחה
עבוד פליאתה) • אניבו כהלכון ואמרו • כל דמלל יהוה 'למשה¹² נשמע
ונעבד : לית אלה אלא אחד :

¹³ צלות מרקה :

עבודה דעלמה • אלהים יסתגד : אלהון דזכאי • ומרון דתאביה :
בראשית מדינתה • דשרא¹⁴ טובך לגה : (במשתוקה זרעת • מלין סלקי) בריאן :
גבוראתך אנין • עללתה דמדעך : גליאתה כריה • וכסיאתה דמעא :

¹ Cr II, 18 "דברא". ² Cr II, V3, ונקרי. ³ Cr II, 18 קמיו. ⁴ Cr II, 18
נסגר. ⁵ Cr II, 18, B2 בספר. ⁶ Perh. is to be read. Ar. B2 حسن. ⁷ V3 ביספרה.
ישחבז Cr II, 18, B2. ⁸ דאה די Cr II, 18, B2. ⁹ דאה די Cr II, 18, B2.
¹⁰ לריהן Cr II, 18, B2. ¹¹ דאשתבעת Cr II, 18, B2. ¹² עם משה V3.
¹³ K4, f. 6. ¹⁴ שרא Cr II, 18, K4.

(מפוק): מרי בעמל תלתי שלמיה • (וביוסף פתור חלמיה • ובמשה רבון דנבייה • ובכהנים ארשי כהניה • ובתורה קדיש כתביה • ובהרנרזים גבעת עלמיה • ובצבאות מלאכיה • אבד סניה ודכביה • וקבל מנן מדרשיה •) אפתה לן אוצר שומיה • אהיה אשר אהיה • נפש לן מן אלן עקיה • צדקה עבד לן מרן ולא תנזי לן גמלינן: (יתהלל אלהינו יהוה אל רחום ותנון אך אפים ורב חסד ואמת:

¹ وبعد ذلك نشر ونكتب² ازل שלם تقال في صلات ليالي الحدود خروج السبت وهي من قول ننه بن مرقה רצון יהוה עליו אמן وهي مهדי

אזל שלם יום שבתה • כלילה רבה ל'ישראל • אן דת לביש בה אֵת²⁰ f. מלך • ואשלחנה³ אתה ברוש רב • פרקן עבדה ל'שש שנים • ולישראל כל אשתה יומין • ואלולי שבתה דאתיה ומנשמה דושה ל'ישראל • כיי מסב⁴ ביד עקיה • דיתרין עליו עד מותר • אלא דו שבת ומתנח • ומודי ומשבח לאלהה:

הא מגעז יומה קדישה • (אלא) ברבואן ובתשבחן ובאיקר נסגד כהלן דן עם דן לקדשה דיהבה לן • ומלתה מכל עותרה • וכללה מכל טובה • וסגודיו מתענין • ותשבחתה מתמרן • טוביון סגודיה דשׁוֹו בכ אה יומה קדישה • מתנתה דאלה כלה:

קפיל קדישה דשבתה מן עלמה ארעה • ומסק ל'רומה עלאה⁵ • לאהן לקדישה מרה מן ריש • (דו) מתעיני בכסיאתה • ומתיקר בגליאתה • ברומה ובמכה ברטו בזבנה • אתת רבותה עורי • וטוביהון סגודיה דשׁוֹו בכ אה יומה קדישה • מתנתה דאלה כלה:

רחמנה טבה דברון⁶ דחייה • אמליכנן * נגוז משחתה⁷ דאיממה ב'שלם על⁸ דדי טובך רבה • וברטיכנן⁹ לחשכה ותהומה דאנשמותה • ואנן עמין הק עבדך¹⁰ חליפן¹¹ • ותהומין דלא מטלטלין • | לך נתן תשבחן דכן¹² f. 21 פלג מדעך:

מרי דת קעם עמן באיממה • *וסעד לן בחלק ליליה¹³ • ונטר לן דלא מתעמי • נקום עורי מן שנתן ונימר לך רבואן (ואודהואן) ותשבחן • דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

אה באריה דכלה • אלהון דכל דריה • אלא בריך לאדם • ועמיד נשיותן דאנשה • ועבדה¹⁴ אנשמותה¹⁵ קריבה ללחיותה • עד יהונו מנשמין מכל

טון קן צלות על לילה חדה מפוק יום Cr 18, עורנה על לילה עב שבה V3 heading¹ V3
² Cr II, f. III. ³ V3. ואשלחנה⁴ V3
⁵ Cr II, 18, B2. אלא⁵ Cr II, 18, B2. מסר
⁶ Cr 18. דעברון⁶ V3. ⁷ V3. מנזח חמשה⁷ V3
⁸ V3. ⁹ Cr II, 18 om. 1. ¹⁰ Cr II, 18, B2. עבר¹⁰ Cr II, 18, B2. ¹¹ Cr 18. אליפן¹¹ Cr 18
¹² Cr 18. ¹³ V3. וליליה וסעד לן בחרי חלקיה • ¹⁴ Cr 18. ועבדה¹⁴ V3. ¹⁵ V3. רכל

כלום • מרוד עמי גרמה מנעל • וידע דילה מצטלבה • הפך הו על |
 אפריו¹ • וידע דלית מנה אנחה²: f. 18

מותה מדמי לכהן • משקי מי בור לאנשה • ויליה מן דמתשקח חיב •
 וילון כל חיביה • דאנון באשדה³ חיולה • תשלמאתה דאנון לקין • אגר
 לכל סריחתה:

נפשה קעמה בבלוד • וחייה במרטוש חיול • דהפך טובה אפיו מנן • ואלית
 רחמנה דבך • ומנהר לרחמיו • יבכון חיביה גרמון • דאנון באשדה³ חיולה:
 סימניה דמחכמין • דלית בדרה דאנון בה • אנש אלא שותף לחוביה •
 אבהתה ובניה • ילדתה וילדיהון • הך דאישו⁴ כהלון ומרדו • כן אנון
 לקין בדיניה⁵:

הא מקמי חובינן • אנון אנון קטולינן • קטלין שתיקין ומללין • אי *בהמאן
 זכאהן⁶ • אי בנים דלא סרחו • אי בחורים בני טבים • לקין בחובים
 דלא יזפו:

פנותה היא דעבדת • כל אהן לבטה רבה • תהי ארורה לגו כל אתר • פרי
 מעיה חסירין⁷ • ופרי ארעה משנתין • פמה דדינה פתיח עלינן •
 מבלע ינוקה עם סהבה⁸:

צדו רבה דבעלמה • אנשה עמו ודחלו • וילין דלא שוינן מילף • לא f. 19
 בזוענה אלפנן • ולא בדינה דגובה אשלמנן • נדחל מן דינה דמותה •
 דלא יספי⁹ כריה דפרותה:

קבלין רומה ומכה עלינן • ויהי לון קבלין • דאמטו רגזה לגו כל אתר •
 חזב מאוריה משני • ותהומה חסך מעינו • לא ישקח בישה להאן יזל •
 כיי הפך לקנומה¹⁰:

רחמנה טבה • עבד צדקה הך די אמנותך • לית בן נקום¹¹ באהן דינה •
 טרף דאילן מבלד חיב • ואיך¹² נקום ברין מבלד עלם • עבד צדקה
 לחיביה דלא ישתנקון בדיניה:

שמך רחמן ורתאי • לא תשלח עקובתך מנן • דחייה ערטלאין *ואלית
 דכסי¹³ לון בטובך • כיון אברין הך עטף • דאנון הך עסב רכיך • וקדומון
 דחוביה תקיף:

השבחן ורבואן נימר • אלא מפנה מן אכה • למן דמורד עד לעלם •
 חילה מוחי¹⁴ לן מנן • ואנן מקנין לה על מנן • אן מוחי לן ואן ממית
 לן תרתיה בשלטן רבותה¹⁵:

¹ Cr 18 הבריו. ² Cr 11, 18, B2 אנה. ³ V3 בעשרה, Cr 11, 18, B2 באשדה.
⁴ V3 ראשו. ⁵ Cr 11, 18, B2 בהשניקה. ⁶ Cr 11, 18, B2 בהימן.
⁷ V3 עציין. ⁸ Cr 11, 18, B2 צבע. ⁹ Cr 11, 18, B2 חתך.
¹⁰ V3 על קנ". ¹¹ V3 מקום. ¹² Cr 11, 18, B2 חתך.
¹³ V3 מחסי. ¹⁴ V3 מחוי. ¹⁵ Cr 11, 18, B2 רבוהך.

- ידעין אנו דאתחיבנו • ותהינו על סריחתו • צדקה עבד לן מרן • ולא תנוי לן | גמלינו:
- f. 16 באד תקיפה ובאדרע רמה • פרקת לאבהתן¹ מן סניון געזו ימה • וירדנה פרקת לון² מכל לחץ • ואר־חת לון מכל עקה • וכדו דבון מרן ולא תנוי לן גמלינו • צדקה עבד . . .³
- גלניך דת רחמן • ונגואתן דאנו בישין ולית טובך מנכי ומסובר לן • דאנו יזופין ויצרן ביש • ואתה אלה טב ורחמן • עבד צדקה לחיביה • דלא ישתנקון בדיניה:
- דחלה רבה דבעלמה אנשה 'עמו • ודחלו ווילן דלא שׁינין מילף מתנאחה ודיניה אלין ואלין דן עם דן סלוי מצמאחה כ'ראן ורניניה יהיבין בדיניה:
- דך דעברדן חוביה • אנו לקין בתשניקיה • לית לן רנין קמי טובך • כל רניניה עלינו • דאברדן לקנומן⁴ • אנש מעי גרמה באדה • מן יכל אתי ומפשר לה:
- ואלית רחמנה דבך ומנהר לרחמיו • כהלן נבכי קנומן • לית לן אפין 'למצבע⁵ דבך • חיב האן יצבע דבך • ולא דבוק⁶ דידבקנה • מה מצראי מחנה • צבע דבך ורתותה מסלקה מנה:
- f. 17 זכותה | דילך מרי • איקר עבד לאלהותך • 'עם כל דרין דמן אדם לאכה • ומן אכה ואזל 'ליום נקם לית איקרך מתחסך 'עם זכאים ועם חיבים עם אלין ואלין את רתאי:
- איממה דלית משתבח לגוה חשיך כל דמהלך 'לגוה • נהרה בידה ולא הו עמי • לילי דלית מתרבי לגוה • דמוכה במרטוש חיול • מנגדה 'דשבק לנגודה • מנגף הוא דלא בטל:
- טעינו מן יום דשבקנתך טעותן נהי מחקנה • ולינו כלין⁷ מעזרה • משה רבון דנבייה • שלח ואמר לן בכתבה • ותעזר לסעד⁸ יהוה • טוב דמעז(ר) ומשקה מרה:
- יומין מלין עקין • אנון יומי חיביה • דכל דן דנשו 'למן דהוה דבך לון • וכד שבקותה שבקון • ועברון בגוני דיניה • וכל דין דאתי מנתש לון • ולית לון אפין למצבע דבך:
- כבר צדותה בברה • וכבר שמים 'בקריאתה • דהפך טובה אפיו מן • ואלית רחמנה דבך • ומנהר 'לרחמיו • כיון אבהן ובנים • אברין ברגזה דו תקיף:
- לית דיניה מבלדין חיב • ולא ערויה מצדין לה • ליתו טעין 'לנפשה

¹ From *אבהתן* a leaf is wanting in Cr 18. ² V₃ סיקהנן. ³ As before, and so after each section. ⁴ V₃ לקימן. ⁵ V₃ מצבע. ⁶ V₃ דבוקה. ⁷ Cr 11, 18, B2 צבעין. ⁸ Cr 11, 18, B2 לסעד, and so Arabic.

רחמנה רחם מאתינן • אה רחמנה שים אהן יום שבתה • וכל שבת דאתי
 בריך ומברך עלינן • וצדק עלינן בצדקה וסלח לן¹
 [לך נסגד קעימה דאת בריך כל צורך ומאלף כל מיטב גזריך מסקופי
 לקהליך ספרך נגוד לרחמותך האן אלה דיבחר כבחוריק אי יעבד כעובדיך
 אי יחכם סימניך ופליאתך אה רחמנה דבין ברחמיך אה רחמנה אשקף
 עלינן בחסדיך וסלח לן:]
 עובדיך גלין² לן רבותך וטובך קעימה ספרך מעמי קשטך • ונהירותך³
 דנטר מליך • *הו מקבל טובין דרחמיך⁴ אלה מהימן • ולא תתנשי כלום אחס
 על חיבין מבגלל הזכהאים • אה רחמנה דבין¹

(وهدي بنصيرى • تقال في كل سبت)

בנצירו⁵ ובקשט וברחמו נימר כהלן תשבחתה לך • אה מרן קעימה פרקת
 לאבהתן בחילך רבה • ואפרשת יתון לשמך וקדשת יתון עד יהונו⁶ עמד
 ועבדיך • ונליך לון כל גזיראתך • | ושלחת לון כתב ארך • לא אתנשיך⁷
 ית קיאמיך דעם אברהם ועם יצחק ועם יעקב עבדיך • קעימה קבל מנן
 לפם דו (חילן דלפם) חילך • לית בן נימר⁸ 'לרבותך רבתה ולא לקבל
 די גבורתך • ספרך חכמה חלפן מן נהירותך • חיולה דכל עלמה לגו חילך •
 ולית לבר מן רביאנך כלום • וכל כלום עובד חילך • ואתה ביחידאותך ממן
 ושליט על כל עובדיך • ואתה אלה חכום כל כסי וגלי ולית אלה לבר מנך
 רבותה לך יחידאי • אתהו השליט על כל השליטים • ולית דנחכם כלום
 אלא ממה דחכמת רבותך: כלה דילך • וכפית לך [ומדילך] ובנהרך*הו
 מפרנס⁹ • אה רבה מנך אנן בעין תסלח לחטאינן • אה טבה לך אנן
 מודים וסגדים • אה חיולה • אה נצוחה • אה קדישה • אה שליטה • [אה
 גדולה אה גיבורה אה נוראה אה קמאה] אה רתאה • אה רחמנה • מרי
 לך נשבח ונעבד בכל יומיה • נימר לך בכל זבניה תתברך • ברוך אלהינו
 לעולם • וברוך שמו לעולם:

¹⁰ وهذا من قول مرقا رضي الله تعالى عن روحه وهو بضيقة
 للخلاص الله يفرج الي عبده

אדיק עלינן מרן • לית לן לאהן ניפך אפינן • אלא לידך דת רחמן •

¹ As before. ² Cr II, 18, B2, Pet. אַה בעובדיך גליך; Cr 18, B2 put this before the first קדישה.
³ V3 "ונעיר". ⁴ Cr II, 18, B2, Pet. "הו מן טובך ברח". ⁵ V3 "מימר דרב".
⁶ V3 "באנצ". ⁷ V3 "יהון". ⁸ Cr II, 18, B2, Pet. חחנשי. ⁹ V3 "יפנס".
¹⁰ Cr 18 מן מימר מרקא אה שבת מן חכמה בכל שבת מן מימר מרקא אה קמאה. עזון כן תלביאתה החמר בכל שבת מן מימר מרקא אה קמאה. עזון אהן חחמר בלחץ ואלה ינפס V3, עליו הרצון.

1. مناسبات ليلة الجمعة

קמי עלמה הוֹיך ברבו עקר² דלא שריו כד אתרחיך אנדיכנה ביחידאו
דלא שותף בריך מדבה³ צריך (גלא טובך) עבדת דלא לחיו ושבת⁴ דלא
מן דוש • ואנריך בצבעד כל דצריך⁵ לעלם • אה רחמנה דבקן⁶

(ثم بعد ذلك نكتب كديشة • الاولى تقال علي اول سبت من الشهر وعلي
ثالث سبت واذا حكم في الشهر خمس سبوت تقال اول سبت ورابع سبت
ويصاف نكتب كديشة الثانية وهي تقال علي ثاني سبت ورابع سبت واذا حكم
في الشهر خمس سبوت وهي تقال ثاني سبت وثالث سبت وخامس سبت
وهم هاواي كما تري وهدى الاولى)

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך • וגליך לן בחוריך⁷ • ויהבת לן |
שבת קדש לאנחו⁸ • וספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו • ואקמת לן מדבח
סנדה לשמך • בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן • אה רחמנה דבקן
ברחמיך אה רחמנה אדיק⁹ עלינן בחסדיך • (שוב עלינו ושוב את שובתינו •
וקבץ נדח ישראל אחינו • והשיבם אל ארץ אבותינו • ומול ערלת
לבבינו • לאהבה אתך יהוה אלהינו • בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל
מאדנו • ובך ובשמך ובכבודך יהוה אלהינו • ובברית אברהם ויצחק ויעקב •
עבדיך אבותינו • ויוסף ואדונן משה נבינו • ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס
כהנינו • ובחורי אחרית שרתי משכן שמך וכבודך • שלמך עליהם כלם יהוה
אלהינו • וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו •) וסלח לן⁶

(وهدي كديشة الثانية)

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך • וגליך לן דבחוריך • ויהבת
לן שבת קדש לאתנחו • ספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו • ואקמת
לן מזבח סנדה לשמך • בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן •
אה רחמנה דבקן ברחמיך • אה רחמנה אשרי ברכתך בבתינן ובכל
משלח ידינן • אה רחמנה הסיר כל לחץ וכל קצף וכל נגף מעלינן • אה
רחמנה אתגבר על מן יתגבר עלינן • אה רחמנה אמן יראתינן • אה רחמנה
רפא מחצינן • אה רחמנה רבי טפלינן • אה רחמנה עמר מקדשינן • אה

¹ V₃, Cr 18 om., Cr 11 مناسبات يوم السبت. ² Cr 11, 18, B₂, Pet. אקר. ³ V₃
מר בה. ⁴ Cr 18, B₂ הצריך. ⁵ Cr 11, 18, B₂, Pet. ושבתה. ⁶ As before.
⁷ Cr 11, 18, B₂, Pet. רבחו. ⁸ Cr 11, 18, B₂, Pet. לאתנחו. ⁹ Cr 11, 18, B₂, Pet. צדק.

f. 11 מכל לחץ | ארֶחֶח לנן • מרי מכל עקה נפש לנן • *רבה רמה¹ נהירה חיולה
נצועה קדישה ושליטה (אה) רחמנה • אהיה אשר אהיה . . .²

³מנאט לילת האתנין יתמר עשייה ונקרה

לך נבעי מן וקמיר נסגד האן דכתביר⁴ מתקרין נתני ברבותך • אה
רחמנה דבקן ברחמיר • אה רחמנה אשקף⁵ עלינן בחסדיך • וסלח לן ולאבהתן
בסנאי חסוך • בעמל משה עבדך⁶ • (שוב מחרון אפך •) הך די⁷ אמנותך
רתי ומיטב' בכל' זבן אלהן רחמן ורתאי:
לא יבטלון פממינן מן מתנין בפליאתך • ולבבינן לא יתנשון דחלתך •
אה רחמנה דבקן ברחמיר • אה רחמנה אדיק⁸ עלינן בחסדיך • (וצדק עלינן
בצדקה •) וסלח לן . . .²

³מנאט לילת הילת

f. 12 כהלן חיבין קרמיר • ואתה חכום סריחתן • ואלית דבֶּךְ לן ומנו⁹ דירבֶּךְ
אלא *טובך ורחמיר¹⁰ • אה רחמנה דבקן . . .²
לעמלון דרחמיר הנהר • ולזרעיון לא תחנשי לך נודי ונרבי ולקדמיר
נשתעבד • אה רחמנה דבקן . . .²

³מנאט לילת הילת

דיאנה קשיטה¹¹ דלא נסב אפִים • לא טרף לבעו מן אלהותך • (מרי) אנן
בעים תקבל מנן ברחמיר • אה רחמנה *תלי רגוך מנן ופרס רחמיר ורתותך
עלינן¹² וסלח לן . . .²
קמי טובך מרי אנן בעים סגדים מתחננים' לשמך רחמנה תחלי¹³ רגזה
מנן • אה רחמנה דבקן ברחמיר • אה רחמנה *קבל בעותן בחסדיך¹² וסלח
לן . . .²

³מנאט לילת הילת

f. 13 לך אנן צבעין אה שמעיו¹⁴ צבעתה • אדיק ברחמיר ועניתן ושמע קל
צבעתן • אה רחמנה דבקן ברחמיר • אה רחמנה *שמע צבעתן בחסדיך¹⁵
וסלח לן . . .²
יחידאי באלהותך לך אנן משבחין • ולשמך מרוממין • ולטובך כארזין
ואמרים אה רחמנה דבקן ברחמיר • אה רחמנה *צדק עלינן בצדקה
ואדיק עלינן בחסדיך ונפש לן האלין עקיה • וסלח לן¹⁵:

¹ V₃ רבה. ² As before. ³ V₃, Cr 11, 18, Pet. om. the heading.
⁴ Cr 11, 18, B₂, Pet. "בכתב". ⁵ Cr 11, 18, B₂, Pet. צדק. ⁶ Cr 11, 18,
B₂, Pet. נביר. ⁷ V₃ דהי. ⁸ Cr 11, 18, B₂, Pet. השקף. ⁹ Cr 11,
B₂ ומן V₃. ¹⁰ V₃ ברחמיר. ¹¹ V₃ דינה קדישה. ¹² Cr 11,
18, B₂ ובקן וגו". ¹³ V₃ יהי. ¹⁴ V₃ שמעיו. ¹⁵ Cr 11, 18, B₂, Pet.
finish as for the second eve.

(יהוה אֵל רחום וחנון וְתַמַּם רחום וחנון שמך:
 ברוך מן דאמר את שבתותי תשמרו וְתַמַּם יתקדש שמך:
 מי אֵל בשמים ובארץ וְתַמַּם אֵל שמך:)
 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו: *יתרומם שמך¹:
 [כי אֵל רחום יהוה אלהיך: רב חסד שמך:
 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מעשה עבדה: התפלות לך:
 השקף ממעון קדשך מן השמים: יהוב שמך:
 (יהוה אלהינו יהוה אחד: יהוה שמך:)
 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב: מודאה לך:
 [ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה עמך: דחיל שמך:
 ונקם ישיב לצריו וכפר אדמת עמו: טהור שמך:
 ויכחשו איביך לך ואתה על במתם תדרך: תמיד שמך:
 לית אלה אלא אחד:]
 (אלהי אברהם לך נברך • אשר אתה ראישון • וברכת עולם • אלהי
 יצחק לך נהלל • הללך ישראל מלבין כל העמים • ²אלהי יעקב לך נרומם •
 משלך בשמים וטובך על הארץ • אלהי יוסף לך נשתעבד • שבחוך החיים
 וכבודך המיתים • אלהי משה לך נודי ונשתחוי • וכן יאמר השאל:
 جواب גדול אלה אשר אין כמהו הגדלות לו • ברוך אלהינו לעולם • וברוך
 שמו לעולם:

עורן כן: זה למלאכים הקדושים • עליון השלום לעולם:

³ مناط ليلت الأحد

f. 10 (ישר) נשוי כהלן • ונימר לך דאתה אלהן • ולית לבר מנך לן אתרחיך⁴ •
 מלף יתן גוריד וקיאמיך • לא נכפר ביחידאותך • אהיה אשר אהיה • אה
 מלך על כל מלכיה • עניתן ושמע בקלן • עד לא יבטל דכרן רחמיך •
 כפת שרון⁵ דרבבינן עד נהי קרין בכתביך • לך נודי • דאתה עבורן לך
 נסנר • ולינן טעין ואתה אלה לדעבר ולראתי • ומקים *חליפן עם⁶ כל דרין •
 ואת ממזן בקשט⁷ וברבו שלטן⁸ רב:
 עובריך מעמין לן טובך ואת צעיד לון • ומדבר לון ומיתבון⁹ בסדרי *יתוב
 הק¹⁰ מדי¹¹ ריחותך • ועורן לית עמך שותף • ואת ריש על כל דברייך •
 קרישה ושלומה אה רחמנה • אהיה אשר אהיה אה *מלכון דכל¹² מלכיה ...¹³

¹ רחום וחנון שמך: V3. ² Cr II, p. 23. ³ Cr II, 18 om. ⁴ Cr 18
 and so frequently. ⁵ Cr II, 18, B2, Pet. Chrest. p. 18. ⁶ V3
 חליפנים. ⁷ V3 בקדש. ⁸ V3 ושלטן. ⁹ Cr II, 18, B2, Pet. ומיתבון. ¹⁰ V3
 יתוביך. ¹¹ Cr 18 מה די. ¹² Cr II, 18, B2, Pet. מלך על כל. ¹³ As before.

- f. 6 ויאמר יצחק אל אברהם אביו: גבור¹ שמך:
 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה: נורא שמך:
 ויאמר אנכי אלהי *אבותיך: עצום² שמך:
 [ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: אהיה שמך:
 זה שמי לעולם וזה זכרי לדר ודור: יקדש שמך:
 ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: שופט שמך:
 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: שמור שמך:
 מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש: חיול שמך:
 והאזנת אל מצותיו ושמרת כל חקיו: רפא שמך:
- f. 7 ויהי כדבר אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר: | כבוד שמך:
 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר: נסי שמך:
 כי גדול יהוה מכל האלהים: יתהלל שמך:
 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי הענן: קרוב שמך:
 וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם: יכול שמך:
 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך: יתגלג שמך:
 שלש רגלים תחג לי בשנה: הגדלו לך:
 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה: מכפר שמך:
 אדני יהוה שוב מחרון אפך: נחום שמך:
 [וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: סלחוי שמך:
 וכפר בעדו ובעד ביתו: ירום שמך: |
- f. 8 וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר: הכפרות ממך³:
 וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל: סלח לעמך:
 וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטר המזבחה: פרי עמך:
 מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: יתודי שמך:
 שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים
 יום: ינוה שמך:
- וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: יתחיל שמך:
 חכרתי להם ברית ראישונים: זכור שמך:
 יברכך יהוה וישמרך: יתברך שמך:
 ונזכרתם לפני יהוה אלחיכם: מושיע שמך:
 סלח נא לעון העם הזה כנגד חסדך: כפר לעמך:
 f. 9 ויאמר יהוה סלחתי כדבריך: | ארך אפים שמך:
 ובראשי חרשיכם תקריבו עלה ליהוה: מקבל שמך:
 זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה: ישתבח שמך:

¹ גיבור V₃.

² אבהך: גדול V₃.

³ שמך V₃.

אֵל צְפִינֹת כָּל יַדַע • אֵל צְדִיק וְיֹשֶׁר • אֵל צוֹר מוֹלְדָנוּ • אֵל צְמוּח כָּל עֵשֶׁב:
 אֵהִי אֲשֶׁר אֵהִי:

אֵל קֶץ כָּל־בֶּשֶׂר • אֵל קְדוֹשׁ הַקְּדוּשִׁים • אֵל קְרוֹב הַקְּרוֹבִים • אֵל קֶדֶם
 וְתַחֲלָה: אֵהִי אֲשֶׁר אֵהִי:

f. 4 אֵל רוּחַ וְכָל בִּידוֹ • | אֵל רַבָּה יִרְאָתוֹ • אֵל רַפָּא הַבוֹרְאוֹת • אֵל רַחוּם
 וְחַנּוּן: אֵהִי אֲשֶׁר אֵהִי:

אֵל שְׁנֵא אִיבִיו • אֵל שֶׁבֶר שְׁנֵאֵיו • אֵל שִׁמְרַת הַבְּרִית • אֵל שְׁמַע כָּל קוֹל:
 אֵהִי אֲשֶׁר אֵהִי:

אֵל תְּמִים פְּעֻלוֹ • אֵל תְּמִיד נְהַלְלוֹ • אֵל תְּהַלְתּוּ רַבּוֹת • אֵל תַּחַת זְרוּעָתוֹ
 עוֹלָם: אֵהִי אֲשֶׁר אֵהִי:

אֵל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים • אֵל אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים • אֵל אֱלֹהֵי הַכַּהֲנִים • אֵל אֱלֹהֵי
 הַרְגֵרִיזִים • אֵל אֱלֹהֵי הַמְּשַׁכֵּן הַקְּדוֹשׁ • וְכָל כָּל־יְהוָה הַקְּדוֹשׁ: אֵהִי אֲשֶׁר אֵהִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה בַּחֲסֹדֶךָ • עֲנֵי שִׂיאֵינוּ • בְּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּפִינוּ • וּבְפִי כָל קְהֵלֵינוּ:

בַּסְּפָרְךָ נִלְמַד² כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ • יִתְבָּרַךְ³ אֱלֹהֵי וְלִית כּוֹתָה • רַבּוֹתָ לָהּ
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • לְעוֹלָם וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם: >

בְּרַכּוֹ וּשְׁבַחּוֹ וּרְבוֹ וּרְמוּמוֹ לְחִילָה רַבָּה וּדְחִילָה דוֹ אֱלֹהֵי עַל כָּל אֱלֹהֵי
 וּרְבוֹ לְמַרְהָ לְכָל עֲלָמָה: | עֲבוּדָה דְעַבְדָּא עֲלָמָה בְּחִילָה וְתַקְנָה דְתַקְנָא כָּלָה f. 5
 בְּמִימְרָה מְבַנְלָל דְכֵן חִיב עַל כָּל בְּנֵי אַנְשָׁה מְרַבִּים לָהּ בְּכָל רְמִשׁוֹן וּבְכָל
 צַפְרִיּוֹן וּבְכָל יוֹמִיּוֹן וּבְכָל שְׁבִיּוֹן וּבְכָל מוֹעֲדִיּוֹן וּמִשְׁבַּחַת[י] לְאֱלֹהִיּוֹן וְאִמְרָ[ים]
 [בְּמִימְרִיּוֹן]:

(⁴ يَفْأ نَكْتَب نَبْرَد عَلِي الْوَضْع الْمَاتِي دَكْرَه وَمَشْرُوحَه)

נְבִרְךָ וְנַהֲלַל וְנַגְדַל (וְנַצְעַק) וְנַרְוָמָם וְנוֹדֵי וְנַשְׁתַּעַבְדָּא לְאַדּוֹן כָּל הָעוֹלָם:
 וְנִאֲמַר בְּקוֹל רֹם:

جَوَانِ اَلْاَلِهَيْنِ لَكَ نَبْرَد • اَلْاَلِهَيْنِ لَكَ نَهَلَل • اَلْاَلِهَيْنِ لَكَ نَنْدَل • اَلْاَلِهَيْنِ
 اَلَيْد⁵ نَضَع⁶ • اَلْاَلِهَيْنِ لَكَ نَرُومَم • اَلْاَلِهَيْنِ لَكَ نُوْدِي وَنَسْتَحْوِي • اَلْاَلِهَيْنِ
 اَلْاَلِهَيْنِ بְרוּךְ שְׁמֶךָ לִית אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶחָד:

(⁷ עוֹן כֵּן יִתְמַר בְּתָרוֹ וְהֵם כִּמְאֵ תְרִי)

וְיִבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִקְדֹשׁ אֶתוֹ: קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ:
 וְיִקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וְיֹאמַר לוֹ אֵיכָה: רַבּוֹתָ לָךְ:
 וַיִּבֶן נַח מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה: תְּשַׁבַּחְתָּה לָךְ:
 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל אַבְרָם: צְדִיק שְׁמֶךָ: |

¹ V₃ וְכָל. ² V₃ נִמְלֵד. ³ V₃ יִבְרַךְ. ⁴ V₃ om. the heading,
 Cr 11, p. 19, Cr 18, f. 3, B2, p. 17. ⁵ Cr 11 לָךְ. ⁶ V₃ נִצְעַק. ⁷ V₃,
 Cr 18 om. the heading.

אֵל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים • אֵל אֲדֹנָי הָאֲדֹנָיִם • אֵל אֲדֹנָי אֲפִים • אֵל אֲנִי
 אֲנִי הוּא:
 אֵל בְּרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם • אֵל בְּטַח כָּל אָדָם • אֵל בְּרֵאשִׁית וַיּוֹם נִקְמָה:
 אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל גְּדוֹל הַגְּדוּלִים • אֵל גְּבוּר הַגְּבוּרִים • אֵל גִּבּוֹר הַגִּבּוֹחִים • אֵל גָּאֵל הַשְּׁעִים:
 אֵל דְּעַת כָּל מְאוּמָה • אֵל דְּבַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ • אֵל דְּרִכּוֹ מִשְׁפָּט • אֵל
 דְּרוֹשׁ כָּל אֲמֵת: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל הַכֹּל תַּחַת יָדוֹ • אֵל הָעוֹלָם בְּכוּחוֹ • אֵל הַטוֹב וְהַחֲסֵד • אֵל * הַשְּׁמַע
 בְּכָל² קוֹל: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל רֵאִין עוֹד מְלַבְדּוֹ • אֵל וּמִי יַעֲמֵד נִגְדּוֹ • אֵל וּבֹי יַחֲזֹק כָּל לֵב • אֵל
 וְעַל³ עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה: |
 f. 2 אֵל זָכַר לְאֱהַבְיוֹ • אֵל זַעַם לְאִיְבּוֹ • אֵל זְמֵרְתּוֹ רַבּוֹת • אֵל זְרוּעָתוֹ תְּהַלֵּה:⁴
 אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל דְּנוֹן הַחֲנוּנִים • אֵל חֲסֵד הַחֲסֵדִים • אֵל חֹזֵק הַחֲזֻקִים • אֵל חֶלֶק הַקְּדוּשִׁים:
 אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל טוֹב הַטּוֹבִים • אֵל טְהוֹר הַטְּהוּרִים • אֵל טָמוֹן הַלְּבָבִים • אֵל טַבַּע אוֹיֵב
 בְּ[ים] סוּף: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל יָדַע צְפִינּוֹת כָּל לֵב • אֵל יִשׁוּעָה וּפְלִיטָה • אֵל יִתֵּן מִתְּנוּת • אֵל יָדַע
 הַנִּסְתָּרוֹת: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל כָּל דְּרִכּוֹ אֲמֵת • אֵל כָּל מַעֲשָׂיו חֲסֵד • אֵל כִּסְאוֹ רֵם וְקֹדֶשׁ • אֵל כִּפּוּר
 אֲדַמַּת עַמּוֹ: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל לֹא יִשָּׂא פָנָיִם • אֵל לֹו כָּל הָעוֹלָמִים • אֵל לְבַנַּת הַסְּפִיר • אֵל לַחֹת
 הָאֲבָנִים: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 f. 3 אֵל כֹּלֶךְ הַמַּלְכִים • אֵל מִשַׁל הַמִּשְׁלִים • אֵל מַעֲלָה וּמַטָּה • | אֵל מַעֲיָד
 טְרַם יָקָם: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל נֹרָא הַנּוֹרָאִים • אֵל נֶאֱמָן בְּמַעֲשָׂיו • אֵל נֹצֵר חֲסֵד לְאַלְפָּה • אֵל נִקְיָא
 מְכַל רַע: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל סְגוּלַת הָעַמִּים • אֵל סְפָרָה הַר הַקָּדָם • אֵל סֵפֶר הַבְּרִית • אֵל סֶלַח
 וּמִנְחָל:
 אֵל עֲצוּם וְגִדּוֹל • אֵל עֲלִיּוֹן וְרֵם • אֵל עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים • אֵל עֲשֵׂה הַנְּפִלְאוֹת:
 אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 אֵל פֶּתַח וְסֹנֵר • אֵל פֶּקֶד וְזָכַר⁵ • אֵל פֶּתַח וְאֲמוּנָה • אֵל פְּדִי וְנָאֵל: אֱהִיָּה
 אֲשֶׁר אֱהִיָּה:

¹ נקי V₃.

² V₃ from the line above.

³ וכל V₃.

⁴ תחלה V₃.

⁵ חסר V₃ ?

לה • והבו¹ רבו לאלהנו רבותה לך אלהנו • דליתי עבדה אלא לה • ונימרנה
 לה • וטובינן² מה געז בפממינן • עסר מלין | קבל נביה • וביאר עמין ארֶ־ה • p. 13
 ריש מקרתה דקרא אלה אנכי יהוה אלהיך • לא נסגד לעלם אלא לך • אה
 מרן אהיה אשר אהיה: תתהלל לעולם * נציבה ייה תשבחתה³ פֶּרִיה סלקין
 למעונה • כרוה משה על ימה זה אלהי ואשבחנה • נברך נשבח נרבי ונרומם
 לך אה מרה דכל קדשה אלהינו לך נהלל • מי כמוך אין כמוך אין כאל
 ישרון | ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד • מרי שמע בקלן וקבל צלותן
 מן דאתה אה רחמנה דמרחם דלא בטל • לית לן לאהן ניפך אפינן אלא
 לקדם מלכותך • ולא אסאה דיאסינן⁴ אלא טובך ורחמיך • אין כאל ישרון
 ישתבח אלהינו ישתבח לעלם • כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות
 ובנים • כל ימי דורות וחליפותם • | נשבחך עוד⁵ נברכך כי אתה אלהינו
 p. 15 ואלהי אבותינו בכל הימים • אלהי אברהם תתברך • ואלהי יצחק תשתבח •
 ואלהי יעקב יתרומם⁶ שמך 'בכל הימים: נדחל מן אלה ונאמן באלה •
 ונשבח לאלה דעלמה דילה • כימי שומיה עלוי ארעה 'למרן נשבח דו
 קעים לעלם • ברוך אתה אלהנן ואלה אבהתן אך⁷ תשתבח • מן יעבד
 כעובדיך | וכנצחניך⁸ אה קשטה • אלהי שומיה ואלהי ארעה ואלהי כל
 p. 16 עלמה ישתבח • אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב רחום תהביה ישתבח •
 אה מרן בכסיאתה וגליאתה ישתבח • אלהנן ואלה אבהתן 'בכל יומיה ישתבח •
 טבה ומיטֶבֶה דמרחם 'בכל יום ישתבח • זכאה וממנה וקשיטה ושליטה
 ישתבח • רבה ומשבח וחיולה דבעי דחלה ישתבח • | סעודה דסעד 'למן
 p. 17 דלה עובדים טבים ישתבה • פלגה דצדקה דיהב סני דלא מוני ישתבח •
 אסאה * דמאסי מן⁹ 'למן דשבק חוביו ישתבח: מלכה דממללה חיים •
 ומשמועה חיים • דו קעים לעלם ישתבח • עד לעלם דו קעימה דקעם 'עם
 כל מן דרחין¹⁰ בה ישתבח • מנה נדחל ויתה נרחם ולה נשתעבר¹¹ ונשבח •
 p. 18 פצאה¹² דמפצי | לן מן חוביה ומן דיניה ומן סריחתה ישתבח • עבוד צדקה
 ורחמים ורתו לכל עלמה ישתבח • לאלהים רמה נבורה ונוראה דו משבח
 'לגדלה נשבח • דו דברא כל עלמה וסדר בוראיה ישתבח • דאמר במלה
 ואנדה כל מה דחנתה ישתבח • ולית כֹּתֶה לעלם יתברך • ברוך אלהינו
 לעולם וברוך שמו לעולם:)

V₃, f. 1: ¹³ [נברכך מאד ונשוע אליך מהר ונקרא בטובותך הגדלות הנאמנות:

אהיה אשר אהיה:

¹ Cr II יהו.

² Petermann Chrest. p. 15 om.

³ Cr 18 חסי.

⁴ Cr II, B₂, Pet. דלטן.

⁵ Cr 18 ועוד.

⁶ Cr II, B₂, Pet. ותרומם.

⁷ Cr II B₂ לך.

⁸ Cr II, B₂, Pet. וכנצחניך.

⁹ Cr II, B₂, Pet. דמחסי.

¹⁰ Cr 18 דרחין.

¹¹ Cr 18 נשתעבר, and so often.

¹² Cr 18 פצאה.

¹³ Cod. Vat. 3 begins thus. Not in Cr II, Cr 18, B₂.

وإذا كان يوم السبت بكرة يبدأ الامام اول الصلاة المشروحة اذا

'דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ומשבח אלהנו ומרומם אלהנו וקדש
אלהנו דחילה בשומיה ובארע יתברך לית חיל דיקום אלא חילה ולא יעבר
p. 6 בעובדיו בריך הוא יתברך ברוך אלהינו לעולם | וברוך שמו לעולם אין
כאל ישרון ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד יהוה אלה רחמן ורתאה :

جواب من الجماعة

יהוה אלה רחמן ורתאה יהוה מלך ועלם סהד יהוה הוא האלהים לית
אלה לבר מנה שמיה ישתבח וחילה יתרומם 'לשמיה נשבח ונרבי ונרומם
p. 7 ונחיל וננה ונברך ונקדש | ונימר בנצירו ובשעבוד ובארכנו מלב ומנפש
כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה
אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה אלא אחד על פתח רחמך
יהוה עמדנו וממך יראנו ומאפך פחדנו רחום הרחומים אל רחמך וחסדיך
נסנו מן רבות עונינו ומחסדיך נבהלנו גמלתנו כל טוב וכל רעות גמלנו
p. 8 אן עמיד | אהיה אשר אהיה מרי בחסדיך ובעמל הזכאים עבדיך לא
תגמל אתנו כפי רעות עמלנו אהיה אשר אהיה מפני נקרא במכתב משה
הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן נתן גדלות ורוממות ושירות ותהללות
ותפארות וזמירות לאלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב הוא
p. 9 אלהי האלהים | ואדון האדונים האל הגדול והגבור והנורא אלהי בראשית
ושופט יום נקם אשר ירד גדלו על הר סיני וקרא שמו רחום וחנון אין
כאל ישרון * יתהלל אלהינו¹ יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד | נצר חסד לאלפים נשא
p. 10 עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלישים ועל רביעים בשמך נשרי ובשמך נחסל ומשמך נדחל ומשמך
נרתת ומשמך נירא ונימר ברוך זה המקרא :

وبعد ذلك يقري الامام כי בשם וקצי הבריה والباقي الجاري العادة والله اعلم

² צלות יהושע בן נון עליו השלום לעולם :

p. 11

יהוה אלה רחמן ורתאה • יהוה מלך ועלמה סהד • יהוה הוא האלהים
ולית אלה לבר מנה • שמיה ישתבח וחילה יתרומם • מרין דרחמיה ירחם
עלינו • מרין דסליחתה יסלח לחובינן • נשרי דחלתה בלבבינן כיינן³ |
p. 12 ממנים באיקר⁴ רב • דמרבי לאלה מתרבי • לפם די עבדתה הו אנרה •
מה דו חילן נסיד עליך דלית כאתך אלהנו תשתבח • מה דכתב נביה נימר

¹ Thrice.

² Cr 18, f. 1^b.

³ Cr 18 כין.

⁴ Cr 18 באקר.

THE COMMON PRAYERS
OF
THE SAMARITAN LITURGY.

¹ (בנוש מכנש מימרי תשבחתה ומימרי חכמתה ואמנות השבתות והמועדים
מן מימר הכהנים והזקנים רצון יהוה עליהם אמן:

Cr II, p. 2

בשם יהוה הגדול: בו נשרי ונחסל:

وهدي عقد النية الكبيرة تقال كل مبتدا صلاة

עמדתי קמיד · על פתח רחמיך: יהוה אלהי · ואלהי אבותי: 'למימר
תשבחתך · ומיני רבותך: לפם דו כהי² המסכין ונשישותי³ ידעתי היום
והשיבותי⁴ אל לבבי כי אתה יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד מלבדו מכֵן בין ידיך עמדתי ואתפנית | בפני אל המקום p. 3
המבחר הרגריזים בית אל לווה הר הנחלה והשכינה מכון 'לשבתך פעלת
יהוה מקדש יהוה כוננו ירך יהוה ימלך עולם ועד כי גדול יהוה מכל
האלהים צדיק וישר הוא דהדה צלותה למקוממה⁵ חייה די סלקה בכסי
קמי חכום כסיאתה האן אלה דבוק סגודיו אלא אתה ברוך | שם קדשך p. 4
לעולם לית אלה אלא אחד:

وهدي عقد النية الثانية الصغيرة

מרי לא נסגד לעלם אלא לך ולא נאמן אלא בך ובמשה נביך ובכתבך
הקשט ובאתר סגדתך הרגריזים בית אל הר המנוחה והנחלה והשכינה
וביום נקם ושלם אהיה אשר אהיה יהוה אלהינו יהוה אחד 'לברו מה רב
טובו וחסדו עמדתי בין ידיך אדרש | רחמיך וחסדיך אימר קמיד אה אדני p. 5
מלב ומנפש:

¹ The beginning is not in V3.

² כהי B2.

³ ונשישותי B2.

⁴ והשיבותי B2. ⁵ למקוממה B2.

Oxford

PRINTED AT THE CLARENDON PRESS

BY HORACE HART, M.A.

PRINTER TO THE UNIVERSITY

THE SAMARITAN LITURGY.

THE COMMON PRAYERS,

BASED ON A COPY OF THE VATICAN MS. MADE BY P. BOLLIG.

e

